4

VETUS TESTAMENTUM

EX VERSIONE

SEPTUAGINTA INTER-PRETUM

Olim ad fidem

CODICIS MS. ALEXANDRINI

Summo Studio & incredibili Diligentia expressum, emendatum ac suppletum

à JOANNE ERNESTO GRABE S. T. P.

Nunc vero

Diversis VATICANI EXEMPLARIS Lectionibus

Aliisque accessionibus insigniter locupletatum.

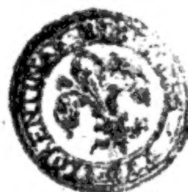
SVMMA CVRA EDIDIT

JOANNES JACOBUS BREITINGERUS.

TOMUS IV.

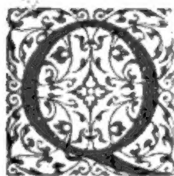
TIGURI HELVETIORUM

Ex Officina JOANNIS HEIDEGGERI & SOC. MDCCXXX.

PROLEGOMENA.

CAP. I.

Quo Notitia Codicis ALEXANDRINI, Præsertim quoad hunc Tomum, traditur, *Et quæ in illo Psalmis præfixa extant, accurate descripta exhibentur.*

QUæ in Prolegomenis Tom. I. Cap. 1. de Codice *Alexandrino* disserui, hoc loco repetere non est necesse; necessarium tamen, vel saltem commodum videtur, quæ de antiquitate ejusdem ibi §. 5. statui, adversus objectionem, ex quodam postremi hujus Tomi loco forte petendam, debite defendere, atque etiam de librorum Metricorum hocce comprehensorum distinctione per στίχους ibidem §. 6. breviter dicta, hîc prolixiùs exponere ac illustrare. Nimirum ex inscriptione Cantici B. *Mariæ* Virginis, unà cum alijs V. & N. Testamenti Hymnis Psalterio *Davidis* subnexi, in qua epitheto Θεοτόκου ipsa ornata legitur, colligeret forte quispiam, illud unà cum reliquis Psalmis librisve in Codice nostro non nisi post ætatem *Nestorij*, ac post III. Occumenicum Concilium, quod *Ephesi* anno 30. Seculi V^ti. æræ Christianæ habitum S. *Mariæ* hunc titulum asseruit, demum exaratum esse. Verùm licet dictum Concilium titulum Θεοτόκου Matri Servatoris nostri adscriptum solenni decreto contra *Nestorium* confirmaverit, cum tamen non primùm invenit, sed is jam antè ab antiquioribus Patribus ipsoque Christianorum vulgo usurpatus fuit: id quod modò ostendere, atque sic non solùm Codicis *Alexandrini*, sed & dictionis ab omnibus, prærerquam *Nestorianorum* in Oriente. Ecclesiis receptæ antiquitatem confirmare placet. Οἱ παλαιοὶ Θεοτόκον τὴν Μαρίαν λέγειν οὐκ ὤκνησαν, rectè ait *Socrates* Lib. VII. Hist. Eccles. cap. 32. moxque affert *Eusebii* verba Lib. III. de Vita Constantini sic inter alia de Spelunca Bethleemitica scribentis: Ἡ βασίλισσα Ἑλένη ἡ θεοφιλεστάτη τῆς Θεοτόκου τὴν κύησιν μνήμασι θαυμασίοις κατεκόσμει, παντοίως τὸ τῇδε ἱερὸν ἄντρον φαιδρύνουσα· quæ & in nostris Exemplaribus citati libri cap. 43. verbatim

legun-

leguntur. Addit verò *Socrates* aliud insigne, licet deperditum, testimonium *Origenis*, ita pergens : Καὶ Ὠριγένης δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ τῶν εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους τοῦ Ἀποστόλου ἐπιστολὴν ἑρμηνευόντων, πῶς θεοτόκος λέγεται, πλατέως ἐξήτασε. Deperditum inquam ; siquidem in istorum, quos modo Latine habemus, *Origenis* Commentariorum in Epistolam ad Romanos Libro I. nil tale exstat : ut adeo tam ex hoc *Socratis* loco, quàm ex fragmento ejusdem Tomi in Philocalia cap. 25. recitato, si cum Latinis nostris conferatur, pateat, hisce longè prolixiores fuisse Græcos *Origenis* in dictam Epistolam Tomos, de quibus alibi plura. Cæterum ut jacturam istam quodammodo resarciam, subjungo verba *Origenis* ex Homil. 1. inter diversas, quâ in verba *Matthæi* cap. 1. de Matre Christi ita commentatur : *Mater ejus. Cujus ejus ? Mater Dei unigeniti, Domini & Regis omnium, plasmatoris & Creatoris cunctorum.* Et mox : *Hæc virgo sancta genuit Deum, sed intacta permansit ; Mater effecta est, sed Virginitatem non amisit.* Denique : *Hujus Unigeniti Dei dicitur hæc Mater Virgo Maria.* Plura S. Patrum nomina ad probandum vetustiorem tituli *Deiparæ* usum adduxit *Cyrillus Alexandrinus* in Epistola ad *Acacium Beroënsem* Tom. V. Part. II. pag. 44. scribens : Εὑρίσκω γὰρ ἐν συγγραφαῖς καὶ τὸν τῆς ἀοιδίμου μνήμης ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον πλειστάκις αὐτὴν ὀνομάσαντα Θεοτόκον, καὶ μακάριον δὲ πατέρα ἡμῶν Θεόφιλον, καὶ ἑτέρους πολλοὺς τῶν ἁγίων καὶ κατὰ καιροὺς ἐπισκόπων· τοῦτο μὲν Βασίλειον, τοῦτο δὲ Γρηγόριον, καὶ αὐτὸν δὲ μακάριον Ἀττικόν. Horum loca hîc quidem non designavit *Cyrillus*; aliquorum tamen verba alibi citavit, & *Athanasij* quidem ex Oratione 4ta contra Arianos, (quam λόγον τρίτον *de Trinitate* appellat, primam, quæ non nisi Epistola Encyclica contra Arianos est, reliquis quatuor Tractatibus haud adnumerans) testimonium allegavit in Epistola ad Monachos Ægypti Tom. V. Part. II. pag. 4. ex re & vero dicens B. *Mariam* ibi sæpius θεοτόκον appellari : sed & ἐκ τοῦ περὶ σαρκώσεως λόγου prolixum recitavit locum Lib. de Fide ad Reginas Tom. V. Part. II. pag. 48. ubi etiam *Attici* ac *Theophili* in laudata Epistola nominatorum verba subdit, quæ tamen non ipsam θεοτόκου vocem sonant, licet rem diserte doceant. Illorum vero vicem supplere possunt duo alii à *Cyrillo* ibidem allegati, *Antiochus* & *Ammon* Episcopus *Adrianopoleos*, benedictam Virginem θεοτόκου epitheto salutantes. *Basilij* ac *Gregorij* sive loca sive verba nusquam *Cyrillus* exhibuit, in iis saltem quæ extant, Operibus ; reperitur vero θεοτόκου titulus in *Basilii* Homilia 25. de humana Christi generatione Tom. I. p. 590. C. ac *Gregorij Nysseni* Epistola ad *Eustathiam* & *Ambrosiam* Tom. III. p. 660. nec non in alterius *Gregorij*, *Nazianzeni* scilicet, Orat. 35. p. 564. ac Orat. 51. p. 738. ubi satis acriter decernit : Εἴ τις οὐ θεοτόκον τὴν Μαρίαν ὑπολαμβάνει, χωρίς ἐστι τῆς θεότητος· ut adeo nil mirum sit, si *Thecla*, *Gregorij Nazianzeni* familiaris, cognomen istud B. Virgini in inscriptione Cantici ejus adscripserit. Atqui licet hæ auctoritates ad probandum vetustiorem Synodo *Ephesinâ* vocis θεοτόκος usum, ipsaque, quâ Codex *Alexandrinus* exara-

exaratus fertur, ætate ac manu receptum sufficere videantur; duos tamen adductis à *Cyrillo* antiquiores Episcopos *Alexandrinos* addere placet, nimirum *Alexandrum*, qui in Epistola ad *Alexandrum Constantinopolitanum* non multum à fine, apud *Theodoretum* Lib. I. Hist. Eccles. Cap. 4. τῆς θεοτόκου Μαρίας mentiónem fecit, & *Dionysium* qui in Epistola contra *Paulum Samosatenum* post medium Seculi III. sexies hunc titulum usurpavit. Quod Epitheton adeo frequenter B. *Mariæ* adscriptum *Julianus* Apostata Christianis exprobravit hoc apud *Cyrillum* Lib. VIII. contra *Julianum* p. 262. allegato dicterio: Θεοτόκον δὲ ὑμεῖς ἐ παύεσθε Μαρίαν καλοῦντες.

§. 2. Quod *Psalmorum Davidis* ac reliquorum Metricorum Veteris Testamenti, *Jobi* scilicet ac *Salomonis* librorum distinctionem per στίχους, id est, versus sive potius commata, in *Alexandrino* etiam Codice observatam attinet, de ea *Hesychii Hierosolymitani* verba citato Prolegomenorum Tomi I. loco allegavi; quibus & *Libros Prophetarum majoris perspicuitatis causa per versuum cola dividere, vetus inventum S. Patrum* vocat. Et sane ipsum quoque *Origenem* in Hexaplis textum LXX. Interpretum στιχηρῶς scriptum exhibuisse, ex *Eusebij* Histor. Eccles. Lib. VI. cap. 16. rectè docuit *Valesius* in Annotatione ad istum locum, quam lege, si placet; nec non quæ *Martianæus* Prolegom. IV. in Divinam S. *Hieronymi* Bibliothecam de divisione Biblicorum aliorumque Librorum per cola sive versus prolixè satis atque eruditè disseruit. Atque hinc natæ sunt Stichometriæ, veluti *Nicephori Constantinopolitani*, cui adscribi solet, aliaque quam diligentissimus *Cotelerius* Judicio de Epistola S. *Barnabæ* inseruit; quæ tamen & inter se, & à Codice *Alexandrino* quoad numerum τῶν στίχων in Metricis V. T. Libris aliquantum sunt diversæ; quòd Librarii partim numeros in Stichometriis vitiaverint, partim in describendis sacris Scripturis minùs accurati haud eandem semper versuum distinctionem observaverint, sed duos sæpe in unum contraxerint: cujus παροράματος etiam Scribam *Alexandrini* Codicis quandoque reum deprehendi, ideoque quibusdam in locis Capite 2. recensendis ab eo discedere consultum duxi. At vero cum error iste procedente tempore magis magisque processerit, hinc factum videtur, ut Codex noster longè vetustissimus numerum stichorum in Libris Metricis habeat aliquanto majorem illo, quem singulis horum assignat utraque modo dicta Stichometria, utpote sequiori ætate composita: *Psalterio* tamen excepto, quod cum in MS. *Alex.* quinta circiter parte mutilum sit, novem inde foliis deperditis, versuum rationes haud exactè inire licet. Sic verbi gratia libro *Jobi* 1800. cola adscribit *Nicephori*, 1600. alia apud *Cotelerium* Stichometria; at in nostro MS. bis mille ac centum fere versibus is distinctus legitur. Porro in *Proverbiis Salomonis* 1700. vel 1708. stichos numeravit *Nicephorus*, 1600. alter *Cotelerii* Antiquarius; ast in *Alex.* Codice 1900. circiter reperiuntur. Quin in librorum Metricorum minimo, *Cantico* nempe *Salomonis* satis magna cernitur

nitur differentia: quippe *Niceph.* 280. *Coteler.* 300. MS. *Alex.* 360. habet ſtichos, uno per errorem Librarii omiſſo, ac in noſtra idcirco Editione minoribus literis expreſſo. Capitulorum, quæ vulgo dicuntur, diſtinctionem in Scripturis Metricis, ſaltem *Salomonis*, nullam deſignat Codex noſter. Equidem ex eo, quod cujuslibet *Pſalmi* principium vel titulum minio exaraverit Librarius, colligeret forte quispiam, in reliquis etiam Libris, ubi ſtichi rubro colore ſcripti apparent, novum incipere Caput; ſed rem aliter ſe habere, ex accurata illorum omnium recenſione ſuis locis facienda patebit. Atqui hæc in genere de Libris Metricis, prout in MS. *Alex.* exhibentur, dicta ſufficiant.

§. 3. *Pſalmos Davidis* in ſpecie quod attinet, hiſce varia in Codice noſtro præfixa extant: & primo quidem S. *Athanaſii* Epiſtola ad *Marcellinum*, quâ inſignem *Pſalterii* excellentiam, atque ſingulorum *Pſalmorum* variis in caſibus uſum demonſtravit. Atqui hanc ipſe S. *Athanaſius* προέταξεν ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ἑρμηνείας τῶν Ψαλμῶν, *Interpretationi Pſalmorum præpoſuit*, ut à *Synodo Nicæna* II. Tom. VII. Concil. *Labbei* col. 540. memoriæ proditum eſt. Aſt ſive vera ſive falſa ſit traditio iſta, ipſius tamen S. Patris ævo vel paulo poſt Librariis ſolemne fuiſſe, ut laudatam Epiſtolam ipſi *Pſalmorum* libro veluti εἰσαγωγὴν aut *Prodromum* præmitterent, *Alexandrini* Codicis exemplum oſtendit. Cæterum licet in pluribus S. *Athanaſii* Editionibus, ac in poſtrema Celeberrimi *Montfauconi*, omnium optima Tom. I. Part. II. p. 982. usque 1003. iſte ad *Marcellinum* libellus Græcè ac Latinè ſit excuſus; cum tamen ex antiquiſſimis ac S. Patri fere coævis membranis noſtris haud parum correctiorem ac pleniorem, ut conferenti patebit, hîc denuo edere placuit, absque Latina tamen verſione. Quamvis enim hanc quoque prælo fere paratam haberem, mutato tamen conſilio eam omittendam cenſui, quod antedictæ literæ intellectu perfaciles ſint, vel tales iis ſaltem futuræ, qui ſequentem in hoc Tomo Græcum S. Scripturæ textum ſine interpretatione intelligere potuerint. Sectiones, in quas Epiſtolam diſpeſcuit Librarius noſter, licet incommodas ſæpe, hic tamen obſervare placuit; niſi ubi perperam prorſus in medio commatis vel periodi ſunt factæ, vel ubi aliter textum dividere neceſſe fuit; de quibus Lectorem in ora paginæ inferiori ſemper monui: ac ibidem etiam Sphalmata Scribæ vel anomalias Scripturæ annotavi; excepto eo, quod frequenter ac perpetuo fere occurrit, nempe τεσσερακοςὸς pro τεσσαρακοςός. Sine longiori igitur præfatione jam laudatam S. *Athanaſii* Epiſtolam ex Codice *Alex.* accuratè deſcriptam ſiſto:

ΑΘΑ-

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΨΑΛΜΟΥΣ.

Ἀγαμαί σε τῆς ἐν Χριστῷ προαιρέσεως, φίλε Μαρκελλῖνε· καὶ γὰρ καὶ τὸν παρόντα πειρασμὸν, καίτοι πολλὰ παθὼν ἐν αὐτῷ, καλῶς φέρεις, καὶ τῆς ἀσκήσεως ἐκ ἀμελεῖς. Πυνθανόμενος γὰρ τῦ κομίσαντος τὴν ἐπιστολὴν, πῶς ἄρα καὶ μετὰ τὴν νόσον διάγεις· ἔμαθον πρὸς μὲν πᾶσαν τὴν θείαν γραφὴν ἔχειν [a] σε" τὴν σχολὴν, πυκνότερον δὲ μάλιστα τῇ βίβλῳ τῶν ψαλμῶν ἐντυγχάνειν, καὶ φιλονεικεῖν τὸν ἐν ἑκάστῳ ψαλμῷ νῦν ἐγκείμενον καταλαμβάνειν.

Καὶ διὰ τῦτο τοίνυν ἀποδέχομαί σε, πολὺν ἔχων εἰς αὐτὴν τὴν βίβλον κἀγὼ πόθον, ὥσπερ καὶ εἰς πᾶσαν τὴν γραφήν.

Καὶ γὰρ ὅτως ἔχων, συνέτυχόν τινι φιλοπόνῳ γέροντι, καὶ βέλομαι καὶ σοὶ, ἅπερ ἐκεῖνος κατέχων τὸ ψαλτήριον περὶ αὐτῦ μοι διηγήσατο, γράψαι· ἔχει γάρ τινα χάριν καὶ πιθανότητα, [b] μετ' εὐλόγυ τῦ διηγήματος".

Ἔλεγεν γὰρ ὅτως· Πᾶσα μὲν, ὦ τέκνον, ἡ καθ' ἡμᾶς γραφὴ, παλαιά τε καὶ καινὴ, θεόπνευστός ἐστιν καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, ὡς γέγραπται· (2. Tim. 3. v. 16.) ἔχει δέ τινα πιθανὴν παρατήρησιν τοῖς προσέχυσιν ἡ τῶν ψαλμῶν βίβλος.

Ἑκάστη μὲν γὰρ βίβλος τὸ ἴδιον ἐπάγγελμα διακονεῖ καὶ ἀπαγγέλλει· οἷον ἡ Πεντάτευχος γένεσιν κόσμυ καὶ τῶν πατριαρχῶν τὰς πράξεις, τήν τε ἀπ' Αἰγύπτυ τῦ Ἰσραὴλ [c] ἔξοδον", καὶ τὴν τῆς νομοθεσίας διάταξιν· ἡ Τρίτευχος τὴν κληροδοσίαν, καὶ τῶν κριτῶν τὰς πράξεις, καὶ [d] γενεαλογίαν" τῦ Δαβίδ· αἱ Βασιλεῖαι καὶ Παραλειπόμεναι βασιλέων πράξεις· καὶ ὁ μὲν Ἔσδρας ἀπόλυσιν τῆς αἰχμαλωσίας καὶ ἐπάνοδον τῦ λαῦ, καὶ οἰκοδομὴν τῦ ναῦ καὶ τῆς πόλεως· [e] οἱ δὲ Προφῆται προφητείας περὶ τῆς ἐπιδημίας τῦ σωτῆρος, ὑπομνήσεις τε περὶ τῶν ἐντολῶν, καὶ μέμψεις κατὰ τῶν παραβαινόντων, καὶ προφητείας τοῖς ἔθνεσιν.

Ἡ δέ γε βίβλος τῶν ψαλμῶν, ὡς παράδεισος [f] τὰ" ἐν αὐτῇ φέρυσα μελωδεῖ, καὶ τὰ ἴδια δὲ πάλιν μετ' αὐτῶν ψάλλυσα [g] δείκνυσιν". Τὰ μὲν γὰρ τῆς Γενέσεως [h] ψάλλει ἐν" τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ· „ οἱ ὐρανοὶ διηγῦνται δόξαν Θεῦ, „ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτῦ ἀναγγέλλει τὸ „ στερέωμα· καὶ ἐν τῷ κγ'· Τῦ Κυρίυ „ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰ„ κυμένη καὶ πάντες οἱ κατοικῦντες „ ἐν αὐτῇ· αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμε„ λίωσεν αὐτήν.

Τὰ δὲ τῆς Ἐξόδυ καὶ τῶν Ἀριθμῶν καὶ

a Εἰς MS. mendosè. b Μετὰ τῦ εὔλογον τὸ διάδημα Alex. perperam. c Hæc vox in MS. deest, erasa forte; siquidem hoc loco duo versus recentiori atramento rasis lineis superinducto scripti extant. d Γενεαλογίαν MS. e In MS. nova Sectio incipit minus rectè. f Τῶν πάντων (scilicet βιβλίων) ex Editt. addere necesse videtur. Et sane post vocem αὐτῇ in MS. vacuum spatium est relictum. g Δεικνύειν. Alex. h Ψάλλειν mendosè MS.

καὶ τοῦ δευτερονομίου ᾄδει καλῶς ἐν τῷ ἑβδομηκοστῷ ἑβδόμῳ ψαλμῷ, καὶ ἐν τῷ ἑκατοστῷ τρισκαιδεκάτῳ ψαλμῷ, λέγων· [a] „ Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ εἰς ἐξουσίαν αὐτοῦ.

Ψάλλει δὲ καὶ ταῦτα ἐν τῷ ἑκατοστῷ τετάρτῳ· „ Ἐξαπέστειλεν Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτόν· ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ Χάμ. Ἐξαπέστειλεν σκότος, καὶ ἐσκότασεν, καὶ παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ. Μετέστρεψεν τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς ἰχθύας αὐτῶν. Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν· εἶπεν καὶ ἦλθεν κυνόμυια, καὶ σκνῖφες ἐν πᾶσιν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν. Καὶ ὅλως ὅλον τε τὸν ψαλμὸν τοῦτόν τε τὸν ἑκατονπέμπτον περὶ τῶν αὐτῶν ἔστιν εὑρεῖν γεγραμμένον. Καὶ τὰ μὲν τῆς ἱερατείας καὶ τῆς σκηνῆς ἀναφωνεῖ [b] ἐν ἐξοδίῳ σκηνῆς ἐν τῷ κη΄. ψαλμῷ· „ ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

Τὰ δὲ τοῦ Ναυῆ καὶ τῶν Κριτῶν ἐμφαίνει πως ἐν τῷ ἑκατοστῷ ἕκτῳ, λέγων· „ Καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας, καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας. Ἐπὶ γὰρ τοῦ Ναυῆ διαδέδοται αὐτοῖς ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Λέγων δὲ ἐν τῷ αὐτῷ ψαλμῷ συνεχῶς· „ Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς· σημαίνει τῶν Κριτῶν τὴν βίβλον· τότε γὰρ κραζόντων αὐτῶν ἤγειρεν κατὰ τὸν καιρὸν κριτὰς, καὶ ἔσωζεν τὸν λαὸν ἀπὸ τῶν θλιβόντων αὐτούς.

Καὶ τὰ τῶν Βασιλειῶν ψάλλει πως ἐν τῷ ἐννεακαιδεκάτῳ, λέγων· „ Οὗτοι ἐν ἅρμασιν καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα· αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν. Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσόμεθά σε.

Τὰ δὲ τοῦ Ἔσδρα ἐν τῷ ἑκατονεικοστῷ πέμπτῳ τῶν Ἀναβαθμῶν ᾄδει· „ Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Καὶ πάλιν ἐν τῷ [c] ἑκατονεικοστῷ πρώτῳ· „ Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσιν μοι· εἰς οἶκον Κυρίου πορευσώμεθα, ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἰερουσαλήμ. Ἰερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ [d] μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, αἱ φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ. Τά τε τῶν Προφητῶν σχεδὸν ἐν ἑκάστῳ σημαίνει. Περὶ τῆς τοῦ σωτῆρος ἐπιδημίας, καὶ ὅτι

μὲν

a Malè nova sectio incipit in *Alex.* b Titulus Psalmi κη΄. quem citat, in multis τῶν ό. Exemplaribus ipsoque *Alex.* Codice est: Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ ἐξοδίου σκηνῆς, pro quo hic habet: ἐν ἐξοδίῳ σκηνῆς, ut *Vulg.* Latina: *in consummatione tabernaculi.* c Ἑκατονείκοστῷ MS. d Μέτοχοι MS. malè.

μὲν Θεὸς ἂν ἐπιδημήσει, ἕτως φησὶν ἐν μὲν τῷ τεσσαρακοστῷ ἐνάτῳ ψαλμῷ· „ Ὁ Κύριος ἐμφανῶς ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, „ καὶ ἐ παρασιωπήσεται. Ἐν δὲ τῷ ἑκατοςῷ ἑπlακαιδεκάτῳ· „ Εὐλογημέ„ νος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· εὐ„ λογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκε Κυρίε· Θεὸς „ Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ὅτι δὲ ἕτός ἐςιν ὁ τῦ πατρὸς λόγος, ἕτως ἐν τῷ ἑκατοςῷ ἕκlῳ ψάλλει· „ Ἀπέςειλεν τὸν λόγον αὐτῦ, καὶ ἰά„ σατο αὐτὲς, καὶ ἐρύσατο αὐτὲς ἐκ „ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν. Ὁ γὰρ ἐρχόμενος Θεὸς αὐτός ἐςιν καὶ λόγος ἀποςελλόμενος. Τῦτον δὲ τὸν λόγον εἰδὼς ὄντα τὸν υἱὸν τῦ Θεῦ, ᾄδει φωνὴν τῦ πατρὸς ἐν τῷ τεσσαρακοςῷ τετάρτῳ ψαλμῷ· „ Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία „ μυ λόγον ἀγαθόν. Καὶ πάλιν ἐν τῷ ἑκατοςῷ ἐνάτῳ· „ Ἐκ γαςρὸς πρὸ „ ἑωσφόρυ ἐξεγέννησά σε. Τί γὰρ ἂν ἄλλο τις εἴποι γέννημα τῦ πατρὸς, ἢ τὸν λόγον καὶ τὴν σοφίαν αὐτῦ; τῦ-
Genes. I. v. 3. &c. τον εἰδυῖα ὄντα ᾧ εἶπεν ὁ πατήρ· „ Γε„ νηθήτω φῶς, καὶ ςερέωμα, καὶ τὰ „ πάντα, καὶ αὕτη ἡ βίβλος περιέχει, [a] λέγουσα· „ Τῷ λόγῳ Κυρίε οἱ ἐρα„ νοὶ ἐςερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι „ τῦ ςόματος αὐτῦ πᾶσα ἡ δύναμις „ αὐτῶν. Καὶ Χριςὸν δὲ αὐτὸν ἐρχόμενον ἐκ ἠγνόησεν, ἀλλὰ καὶ μάλιςα περὶ τέτε λέγει ἐν τῷ τεσσαρακοςῷ τετάρτῳ ψαλμῷ· „ [b] Ὁ θρόνος σε ὁ „ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τῦ αἰῶνος· ῥά„ βδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλεί„ ας σε. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ „ ἐμίσησας ἀδικίαν· διὰ τῦτο ἔχρισέν „ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σε ἔλαιον ἀγαλλιά„ σεως παρὰ τὲς μετόχους σε. Καὶ ἵνα μὴ κατὰ φαντασίαν τις ἔρχεσθαι αὐτὸν (εἶναι) νομίσῃ, σημαίνει αὐτὸν ἄνθρωπον γενησόμενον, καὶ τῦτον εἶναι δι' ὃ τὰ πάντα γέγονεν, λέγων ἐν τῷ ὀγδοηκοςῷ ἕκlῳ· Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ· ἄν„ θρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν „ αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν „ ὁ ὕψιςος.

Τῦτο γὰρ ἴσόν ἐςιν τῷ εἰπεῖν· „ Καὶ „ Θεὸς ἦν ὁ λόγος· πάντα δι' αὐτῦ ἐ„ γένετο· καὶ, ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο. Joan. I. v. I. 2. 14. Διὰ τῦτο καὶ τὸ, ἐκ παρθένου, γινώσκων ἐκ ἐσιώπησεν, ἀλλ' εὐθὺς ἔμφασίν τινα δίδωσιν ἐν τῷ τεσσαρακοςῷ τετάρτῳ ψαλμῷ, λέγων· „ Ἄκουσον „ θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ ὖς „ σε, καὶ ἐπιλάθου τῦ λαῦ σε καὶ τῦ „ οἴκε τῦ πατρός σε, ὅτι ἐπεθύμησεν „ ὁ βασιλεὺς τῦ κάλλους σε.

Τῦτο γὰρ πάλιν ὅμοιόν ἐςιν τῦ λεγομένε παρὰ τῦ Γαβριήλ· „ Χαῖρε κε„ χαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σῦ. Καὶ Luc. I. v. 28. γὰρ εἰρηκὼς αὐτὸν Χριςὸν, εὐθὺς καὶ τὴν ἀνθρωπίνην γένεσιν ἐκ τῆς παρθένε ἐδήλωσεν, λέγων· ἄκεσον θύγατερ.

Ἰδὲ ὁ μὲν Γαβριὴλ ἐξ ὀνόματος καλεῖ Μαρίαν, ξένος ὢν αὐτῆς κατὰ τὴν γένεσιν· ὁ δὲ Δαυὶδ ἐκ τῦ σπέρματος αὐτῦ τυγχάνυσαν αὐτὴν εἰκότως θυγατέρα προσφωνεῖ ταύτην. Ἄνθρωπον δὲ αὐτὸν εἰρηκυῖα γενησόμενον, ἀκολέθως καὶ παθητὸν αὐτὸν σαρκὶ σημαίνει. Τὴν

a Ἐν τῷ τριακοςῷ δευτέρῳ, ex Editt. addendum videtur. b Novam sectionem hic perperam inchoavit Librarius.

Τήν τε ἐπιβουλὴν παρὰ τῶν Ἰουδαίων ὁρῶσα γινομένην, ψάλλει ἐν μὲν τῷ δευτέρῳ ψαλμῷ· „ Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Ἐν δὲ τῷ εἰκοστῷ καὶ πρώτῳ τὴν [a] ποιότητα τοῦ θανάτου ἐκ προσώπου τοῦ σωτῆρος φησιν· „ Εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με· ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με· ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου, ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Τὸ δὲ, τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὀρύττεσθαι, τί ἕτερον ἢ σταυρὸν λέγων σημαίνει; Πάντα ταῦτα διδάσκουσα προστίθησιν, ὅτι μὴ δι' ἑαυτὸν, δι' ἡμᾶς δὲ ταῦτα πάσχει ὁ Κύριος, καὶ φησὶν ἐκ προσώπου πάλιν αὐτοῦ ἐν μὲν τῷ πζ'· „ Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου· ἐν δὲ τῷ ἑξηκοστῷ ὀγδόῳ· ἃ οὐχ ἥρπασα, τότε ἀπετίννυον. Οὐ γὰρ ὑπεύθυνος ὢν ἀπέθνησκεν, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν ἔπασχεν, καὶ τὸν καθ' ἡμῶν θυμὸν διὰ τὴν παράβασιν ἐφ' ἑαυτὸν [*] ἐβάσταζεν, λέγοντος διὰ τοῦ Ἡσαΐου· „ Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν· καὶ λεγόντων μὲν ἡμῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ ψαλμῷ· „ Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ· λέγοντος δὲ καὶ τοῦ πνεύματος ἐν ἑβδομηκοστῷ πρώτῳ· „ Καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην· ὅτι ἐρύσατο πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου, καὶ πένητα, ᾧ οὐχ ὑπῆρχεν βοηθός. Διὰ τοῦτο καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς σωματικὴν αὐτοῦ [b] ἄνοδον προμηνύει, καὶ λέγει ἐν μὲν εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ· „ Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

„ Ἐν δὲ τῷ τεσσαρακοστῷ ἕκτῳ· ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Τὴν μὲν κάθισιν ἀναγγέλλει, καὶ φησὶν ἐν μὲν τῷ ἑκατοστῷ ἐνάτῳ· „ Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ κυρίῳ μου· [c] κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ἐν δὲ τῷ ἐνάτῳ καὶ τὴν γενομένην ἀπώλειαν τοῦ Διαβόλου βοᾷ· „ Ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην, ἐπετίμησας ἔθνεσιν, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής. Καὶ γὰρ ὅτι τὴν κρίσιν πᾶσαν ἔλαβεν παρὰ τοῦ πατρὸς, οὐκ ἔκρυψεν, ἀλλὰ καὶ κριτὴν πάντων αὐτὸν ἐρχόμενον προμηνύει ἐν μὲν οα'· „ Ὁ Θεὸς, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως, κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει. Ἐν δὲ τῷ μθ'. φησίν· „ Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν, τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστιν.

Καὶ

a Ποιοτήτητα malè MS. * Ἐβάσταξεν MS. b Ἄναδον mendosè MS. c Hæc vox bis in *Alex.* scripta est.

Καὶ ἐν τῷ πα΄· „ Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συνα„γωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ [a] Θεοὺς" δια„κρίνει. Καὶ μὴν καὶ τὴν κλῆσιν τῶν ἐθνῶν ἐστιν [b] ἐπ'" αὐτῆς μαθεῖν, ἐπὶ πολλῶν μὲν, μάλιστα δὲ ἀπὸ τοῦ μϛ΄· „ Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, „ ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλ„λιάσεως. Ἐν δὲ τῷ οα΄· „ Ἐνώπιον „ αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ „ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσιν· βασιλεῖς „ Θαρσεῖς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοί„σουσιν, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ „ δῶρα προσάξουσιν· καὶ προσκυνήσου„σιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς „ γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν „ αὐτῷ. Ταῦτα μὲν ἐν τοῖς ψαλμοῖς ᾄδεται, ἐν δὲ ἑκάστῃ τῶν ἄλλων βίβλων προαπαγγέλλεται. Οὐκ ἀγνοῶν δὲ πάλιν [c] ἔλεγεν" ὅτι καὶ ἐν ἑκάστῃ βίβλῳ τῆς γραφῆς [d] τὰ" αὐτὰ περὶ τοῦ σωτῆρος ἐξαιρέτως σημαίνεται· καὶ ἔστιν τοῦτο [e] πάσαις αὐταῖς ἀπάγγελμα, καὶ συμφωνία ἡ αὐτὴ τοῦ πνεύματος. Καὶ γὰρ ὥσπερ τὰ τῶν ἄλλων ἐν ταύτῃ δυνατὸν εὑρεῖν· οὕτως καὶ τὰ ταύτης ἐν ταῖς ἑτέραις πολλάκις εὑρίσκεται. Καὶ γὰρ Μωϋσῆς ᾠδὴν γράφει, καὶ Ἡσαΐας ᾄδει, καὶ ὁ Ἀμβακοὺμ προσεύχεται μετ' ᾠδῆς. Πάλιν τε ἐν ἑκάστῃ βίβλῳ ἐστὶν ἰδεῖν καὶ προφητείας καὶ νομοθεσίαν καὶ ἱστορίας. Τὸ γὰρ αὐτὸ πνεῦμα ἐπὶ πάντας ἐστὶν, καὶ κατὰ μὲν τὴν εἰς ἕκαστον γενομένην αὐτοῦ διαίρεσιν ἕκαστος τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ χάριν διακονεῖ καὶ πληροῖ, εἴτε προφητεία ἐστὶν, εἴτε νομοθεσία, εἴτε τῆς ἱστορίας ἡ μνήμη, εἴτε τῶν ψαλμῶν ἡ χάρις. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμά ἐστιν, ὅπερ καὶ [f] πᾶσαι" διαιρέσεις εἰσὶν, αὐτὸ δὲ ἀδιαίρετόν ἐστιν κατὰ φύσιν, διά τοι τοῦτο τὸ ὅλον μέν ἐστιν [g] ἑκάστῳ", κατὰ δὲ τὴν διακονίαν αἱ φανερώσεις καὶ αἱ διαιρέσεις τοῦ πνεύματος ἑκάστοις γίνονται· καὶ λοιπὸν κατὰ τὴν ἀποκειμένην χρείαν πολλάκις ἕκαστος, ὑπηχοῦντος τοῦ πνεύματος, διακονεῖ τὸν λόγον· ὥστε, καθὰ προεῖπον, νομοθετοῦντα Μωσῆν προφητεύειν ποτὲ καὶ ᾄδειν, καὶ προφητεύοντας τοὺς προφήτας ἐντέλλεσθαί ποτε· „ λούσασθε, καθαροὶ [h] „ γίνεσθε" Ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν „ καρδίαν σου Ἱερουσαλήμ· καὶ ἱστορεῖν ποτε, τὸν μὲν Δανιὴλ τὰ κατὰ Σουσάνναν, τὸν δὲ Ἡσαΐαν τὰ κατὰ τὸν Ῥαψάκην καὶ τὸν Σενναχηρείμ. Οὕτως γὰρ καὶ ἡ τῶν ψαλμῶν βίβλος ἔχουσα [i] τὸ" ἴδιον τῶν ᾠδῶν, [k] ὅπερ" ἐν ταῖς ἄλλοις βίβλοις διεξοδικῶς εἴρηται, ταῦτα αὐτὴ τῇ κατὰ πλάτος φωνῇ μετὰ μέλους ψάλλει, καθὼς προείρηται.

Esai. 1:16. Jerem. 4. v. 14. Cap. 1. Cap. 36. & 37.

Νομοθετεῖ γοῦν ποτε καὶ αὐτή· „ Παῦ„σαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυ„μόν· καὶ· ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ „ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην καὶ „ δίωξον αὐτήν. Καὶ ἱστορεῖ δέ ποτε κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ προφητεύει περὶ τοῦ σωτῆρος, ὥσπερ εἴρηται πρότερον.

Psalm. 36. juxta ό. v. 8. Psalm. 33. v. 15.

a MS. malè ἐν. b Alia exemplaria ἀπ' habent. c Scilicet senex ille, cujus mentionem initio hujus Epistolæ fecit. d Ab hac voce in MS. nova sectio perperam inchoatur. e Vox κοινὸν in Editis hic inserta legitur. f Πᾶσαι malè MS. g Editi libri meliùs, ἐν ἑαυτῷ. h Γενέσθαι malè MS. i Τὸν MS. perperam. k Ἅπερ melius Editt.

Κοινὴ μὲν οὖν τοιαύτη τοῦ πνεύματος χάρις [a] ἔστω παρὰ πᾶσιν, καὶ ἐν ἑκάστῳ γινομένη εὑρισκέσθω, καὶ παρὰ πᾶσιν ἡ αὐτὴ, ὡς ἐὰν ἡ χρεία ἀπαιτῇ, καὶ τὸ πνεῦμα βούληται. Οὐ διαφέρει γὰρ τὸ πλέον καὶ ἔλαττον ἐν ταύτῃ τῇ χρείᾳ, ὡς ἕκαστος ἀνενδότως τὴν ἰδίαν ἀποπληροῖ καὶ τελειοῖ διακονίαν.

Ἡ δέ γε βίβλος τῶν ψαλμῶν καὶ οὕτως ἔχει τινὰ πάλιν χάριν ἰδίαν καὶ παρατήρησιν ἐξαίρετον· πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις, ἐν οἷς πρὸς τὰς ἄλλας βίβλους ἔχει τὴν σχέσιν καὶ κοινωνίαν, λοιπὸν καὶ ἴδιον ἔχει τοῦτο θαῦμα, ὅτι καὶ τὰ [b] ἑκάστης ψυχῆς κινήματα, τάς τε τούτων μεταβολὰς καὶ διορθώσεις ἔχει διαγεγραμμένας καὶ διατετυπωμένας ἐν ἑαυτῇ· ὥστε τινὰ τὸν βουλόμενον ὡς [c] ἄπειρον ἐξ αὐτῆς λαμβάνειν καὶ κατανοεῖν, οὕτω τε τυποῦν ἑαυτὸν, [d] ἐκεῖ γέγραπται.

Ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἄλλαις βίβλοις μόνον τις ἀκούει τὸν νόμον προστάττοντα, ἃ (μὴ) δεῖ ποιεῖν καὶ μὴ δεῖ πράττειν· προφητείας τε κατακούει, ὥστε μόνον εἰδέναι τὸν ἐρχόμενον σωτῆρα· καὶ [e] ἱστορίαις δὲ προσέχει, ἐξ ὧν γινώσκειν δύναται τὰς τῶν [f] βασιλειῶν καὶ τὰς τῶν ἁγίων πράξεις. Ἐν δὲ τῇ βίβλῳ τῶν ψαλμῶν πρὸς τῷ [g] ταῦτα μανθάνειν τὸν ἀκούοντα, ἔτι καὶ τὰ [h] κινήματα τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς ἐν αὐτῇ κατανοεῖ καὶ διδάσκεται· καὶ λοιπὸν πρὸς ὃ πάσχει καὶ ἐν ᾧ συνέχεται, δύναται πάλιν ἐκ ταύτης ἔχεσθαι τὴν εἰκόνα τῶν λόγων, ὥστε μὴ μόνον ἀκούσαντα παρέρχεσθαι, ἀλλὰ καὶ πῶς δεῖ λέγοντα καὶ ποιοῦντα θεραπεύειν τὸ πάθος, [i] διδάσκει.

Εἰσὶν μὲν γὰρ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις βίβλοις κωλυτικοὶ λόγοι, ἀπαγορεύοντες τὰ φαῦλα· ἐν ταύτῃ δὲ καὶ πῶς ἀπέχεσθαι δεῖ, τετύπωται. Οἷον παράγγελμά ἐστιν τὸ μετανοεῖν· τὸ δὲ μετανοεῖν, παύεσθαι τῆς ἁμαρτίας ἐστίν· ἐνταῦθα δὲ καὶ πῶς [k] μετανοεῖν, καὶ τί δεῖ λέγειν ἐπὶ τῇ μετανοίᾳ, τετύπωται.

Καὶ πάλιν εἴρηκεν ὁ Παῦλος· „ ἡ Rom. 5.
„ θλίψις τῇ ψυχῇ ὑπομονὴν κατεργά- v. 3. 4. 5.
„ ζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δο-
„ κιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύ-
„ νει· ἐν δὲ τοῖς ψαλμοῖς καὶ πῶς δεῖ φέρειν τὰς θλίψεις, καὶ τί θλιβόμενον δεῖ λέγειν, καὶ τί μετὰ τὰς θλίψεις, καὶ πῶς ἕκαστος δοκιμάζεται, καὶ τίνες οἱ λόγοι τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ Κύριον, γέγραπται καὶ κεχάρακται. Πάλιν τε
ἐντολή ἐστιν ἐν παντὶ εὐχαριστεῖν· ἀλλὰ 1. Thes. 5.
καὶ τί δεῖ λέγειν εὐχαριστοῦντας, διδά- v. 18.
σκουσιν οἱ ψαλμοί.

Εἶτα παρ' ἑτέρων ἀκούοντες· „ ὅσοι 2. Tim. 3.
„ θέλουσιν εὐσεβῶς ζῆν, διωχθήσονται, v. 12.
παρὰ τούτων διδασκόμεθα, καὶ πῶς δεῖ φεύγοντας φωνεῖν, καὶ τίνας διωκομέ-

a Ἔσται minus rectè MS. b Ἐκ τῆς MS. perperam. c Ἀπ' εἰκόνος Editt. quæ lectio paulo ſequentibus eſt conſona. d Ὡς bene inſertum in Editt. e Ἱστορικαῖς MS minus rectè. f Βασιλέων alii. g Πάντα μανθάνει MS. perperam. h Γενήματα malè in MS. primâ ſyllaba γε raſo ſpatio ſuperſcripta; adeo ut non prioris Scribæ, ſed imperiti Emendatoris mendum eſſe videatur. i Forte διδάσκεσθαι legendum. k Δεῖ hic quoque additum in Editt.

κειμένους καὶ μετὰ τὸν διωγμὸν ῥυσθέντας δεῖ λόγους ἀναφέρειν τῷ Θεῷ. Εὐλογεῖν παραγγελλόμεθα τὸν Κύριον καὶ ἐξομολογεῖσθαι αὐτῷ· ἀλλ' ἐν τοῖς ψαλμοῖς τυπούμεθα πῶς τε αἰνεῖν δεῖ τὸν Κύριον, καὶ τίνα ῥήματα λέγοντες ἐξομολογούμεθα πρεπόντως. Καὶ ἐφ' ἑκάστου δὲ τις οὕτως ἂν εὕροι τὰς θείας ᾠδάς, πρὸς ἡμᾶς καὶ ἡμῶν κινήσεις καὶ καταστάσεις κειμένας. Καὶ γὰρ καὶ τοῦτο παράδοξόν ἐστιν πάλιν ἐν τοῖς ψαλμοῖς, ὅτι ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις βίβλοις, ἃ λέγουσιν οἱ ἅγιοι, καὶ περὶ ὧν ἂν λέγουσιν, ταῦτα καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες, περὶ ὧν ἐκεῖνα γέγραπται, ἀπαγγέλλοντές εἰσιν· οἵτε ἀκούοντες ἄλλους ἑαυτοὺς ἐκείνων ἡγοῦνται, περὶ ὧν ὁ λόγος φησίν, καὶ τὰς ἐπαγγελλομένας δὲ πράξεις, ἄχρι τοῦ θαυμάζειν καὶ ζηλοῦν αὐτάς, εἰς τὸ μιμεῖσθαι γίνονται.

Ταύτην δὲ βίβλον ὁ λαμβάνων τὰς μὲν περὶ τοῦ σωτῆρος προφητείας συνήθως ἐν ταῖς ἄλλαις γραφαῖς θαυμάζων καὶ προσκυνῶν διεξέρχεται, τοὺς δὲ ἑτέρους ψαλμοὺς ὡς ἰδίους ὄντας λόγους ἀναγινώσκει· καὶ ὁ ἀκούων δὲ ὡς αὐτὸς λέγων κατανύσσεται, καὶ συνδιατίθεται τοῖς τῶν ᾠδῶν ῥήμασιν, ὡς [a] ἰδίαν ὄντων αὐτοῦ. Σαφηνείας δὲ χάριν οὐκ ὀκνητέον, κατὰ τὸν μακάριον Ἀπόστολον, ἐπαναλαβόντα τὸ αὐτὸ λέγειν. Πλεῖστοι λόγοι τῶν πατριαρχῶν εἰσιν, καὶ ἴδιοι παρ' αὐτῶν εἰρημένοι· καὶ Μωυσῆς ἐλάλει, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο· [b] Ἠλίας τε καὶ Ἐλισαῖος ἐπὶ τὸ Καρμήλιον ὄρος καθήμενοι ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ ἀεὶ ἔλεγον· Ζῇ Κύριος, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον. (3. Reg. 17. v. 1. & 4. Reg. 3. v. 14.) Οἵ τε τῶν ἄλλων ἁγίων προφητῶν λόγοι προηγούμενοι μέν εἰσιν οἱ περὶ τοῦ σωτῆρος· ἔπειτα δὲ καὶ πλεῖστοι γεγόνασιν τοῖς τε ἔθνεσιν καὶ τῷ Ἰσραήλ. Καὶ ὅμως οὐδεὶς οὔτε τῶν πατριαρχῶν λόγους ὡς ἰδίους ἄν ποτε εἴποι, οὔτε τολμήσοι τις μιμήσασθαι καὶ εἰπεῖν τὰ Μωσέως ἴδια ῥήματα, οὐδὲ τοῦ Ἀβραὰμ περὶ τοῦ οἰκογενοῦς καὶ τοῦ Ἰσμαὴλ καὶ τὰ περὶ τοῦ μεγάλου Ἰσαάκ, κἂν ἡ αὐτὴ χρεία τινὰ καὶ ἀνάγκη καταλάβοι, τολμήσας ἄν τις ὡς ἴδια εἴποι. [c] Ἂν δὲ καὶ [d] συμπάσχοι τις τοῖς πάσχουσιν, καὶ πόθον ποτὲ λάβοι τοῦ κρείττονος, οὔποτ' ἂν εἴποι [e] ὡς Μωϋσῆς· „Ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν· (Exod. 33. v. 13.) ἢ πάλιν· * „εἰ μὲν ἀφῇς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν, ἄφες· εἰ δὲ μὴ ἀφῇς, ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου σου, ἧς ἔγραψας. (* Ibid. 32. v. 32.)

Ἀλλ' οὐδὲ τὰς τῶν προφητῶν τις λαμβάνων ὡς ἴδια ῥήματα, μέμψαιτό τις ἢ ἐπαινέσειεν τούτοις τὰ ὅμοια πράξαντας οἷς ἐμέμψαντο καὶ ἐπῄνεσαν ἐκεῖνοι, οὐδὲ τό· „Ζῇ Κύριος ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, μιμήσηται ἄν τις εἰπεῖν ὡς ἴδιον λόγον. Καὶ γὰρ καὶ ὁ ἐντυγχάνων ταῖς βίβλοις φανερός ἐστιν, μὴ ὡς ἰδίους, ἀλλὰ τῶν ἁγίων καὶ τῶν δι' αὐτῶν δηλουμένων λέγων τοὺς λόγους. Τοὺς δέ γε ψαλμούς, τὸ παράδοξον, μετὰ τὰς περὶ τοῦ σωτῆρος καὶ τῶν ἐθνῶν προφητείας, ὁ λέγων τὰ ἄλ-

λα,

a Ἰδίαν αὐτοῦ ὄντων Editt. b Hic malè novam Sectionem incepit Librarius. c Ἂν ἐν MS. mendosè. d Συμπάσχοι MS. e Ὦν MS.

Κοινὴ μὲν οὖν τοιαύτη τοῦ πνεύματος χάρις [a] ἔστω παρὰ πᾶσι, καὶ ἐν ἑκάστῳ γινομένη εὑρισκέσθω, καὶ παρὰ πᾶσιν ἡ αὐτὴ, ὡς ἐὰν ἡ χρεία ἀπαιτῇ, καὶ τὸ πνεῦμα βούληται. Οὐ διαφέρει γὰρ τὸ πλέον καὶ ἔλαττον ἐν ταύτῃ τῇ χρείᾳ, ὡς ἕκαστος ἀνενδότως τὴν ἰδίαν ἀποπληροῖ καὶ τελειοῖ διακονίαν.

Ἡ δέ γε βίβλος τῶν ψαλμῶν καὶ οὕτως ἔχει τινὰ πάλιν χάριν ἰδίαν καὶ παρατήρησιν ἐξαίρετον· πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις, ἐν οἷς πρὸς τὰς ἄλλας βίβλους ἔχει τὴν σχέσιν καὶ κοινωνίαν, λοιπὸν καὶ ἴδιον ἔχει τοῦτο θαῦμα, ὅτι καὶ τὰ [b] ἑκάστης ψυχῆς κινήματα, τάς τε τούτων μεταβολὰς καὶ διορθώσεις ἔχει διαγεγραμμένας καὶ διατετυπωμένας ἐν ἑαυτῇ· ὥστε τινὰ τὸν βουλόμενον ὡς [c] ἄπειρον ἐξ αὐτῆς λαμβάνειν καὶ κατανοεῖν, οὕτω τε τυποῦν ἑαυτὸν, [d] ἐκεῖ γέγραπται.

Ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἄλλαις βίβλοις μόνον τις ἀκούει τὸν νόμον προστάττοντα, ἃ (μὴ) δεῖ ποιεῖν καὶ μὴ δεῖ πράττειν· προφητείας τε κατακούει, ὥστε μόνον εἰδέναι τὸν ἐρχόμενον σωτῆρα· καὶ [e] ἱστορίαις δὲ προσέχει, ἐξ ὧν γινώσκειν δύναται τὰς τῶν [f] βασιλειῶν καὶ τὰς τῶν ἁγίων πράξεις. Ἐν δὲ τῇ βίβλῳ τῶν ψαλμῶν πρὸς τῷ [g] ταῦτα μανθάνειν τὸν ἀκούοντα, ἔτι καὶ τὰ [h] κινήματα τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς ἐν αὐτῇ κατανοεῖ καὶ διδάσκεται· καὶ λοιπὸν πρὸς ὃ πάσχει καὶ ἐν ᾧ συνέχεται, δύναται πάλιν ἐκ ταύτης ἔχεσθαι τὴν εἰκόνα τῶν λόγων, ὥστε μὴ μόνον ἀκούσαντα παρέρχεσθαι, ἀλλὰ καὶ πῶς δεῖ λέγοντα καὶ ποιοῦντα θεραπεύειν τὸ πάθος, [i] διδάσκει.

Εἰσὶν μὲν γὰρ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις βίβλοις κωλυτικοὶ λόγοι, ἀπαγορεύοντες τὰ φαῦλα· ἐν ταύτῃ δὲ καὶ πῶς ἀπέχεσθαι δεῖ, τετύπωται. Οἷον παράγγελμά ἐστι τὸ μετανοεῖν· τὸ δὲ μετανοεῖν, παύεσθαι τῆς ἁμαρτίας ἐστίν· ἐνταῦθα δὲ καὶ πῶς [k] μετανοεῖν, καὶ τί δεῖ λέγειν ἐπὶ τῇ μετανοίᾳ, τετύπωται.

Καὶ πάλιν εἴρηκεν ὁ Παῦλος· „ ἡ Rom. 5. v. 3. 4. 5.
„ θλίψις τῇ ψυχῇ ὑπομονὴν κατεργά-
„ ζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δο-
„ κιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύ-
„ νει· ἐν δὲ τοῖς ψαλμοῖς καὶ πῶς δεῖ φέρειν τὰς θλίψεις, καὶ τί θλιβόμενον δεῖ λέγειν, καὶ τί μετὰ τὰς θλίψεις, καὶ πῶς ἕκαστος δοκιμάζεται, καὶ τίνες οἱ λόγοι τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ Κύριον, γέγραπται καὶ κεχάρακται. Πάλιν τε ἐντολή ἐστιν ἐν παντὶ εὐχαριστεῖν· ἀλλὰ (1. Thess. 5. v. 18.) καὶ τί δεῖ λέγειν εὐχαριστοῦντας, διδάσκουσιν οἱ ψαλμοί.

Εἶτα παρ' ἑτέρων ἀκούοντες· „ ὅσοι 2. Tim. 3. v. 12.
„ θέλουσιν εὐσεβῶς ζῆν, διωχθήσονται, παρὰ τούτων διδασκόμεθα, καὶ πῶς δεῖ φεύγοντας φωνεῖν, καὶ τίνας διωκομέ-

κομέ-

a Ἔσται minus rectè MS. b Ἐκ τῆς MS. perperam. c Ἀπ' εἰκόνος Editt. quæ lectio paulo sequentibus est consona. d Ὡς bene insertum in Editt. e Ἱστορικοῖς MS minus rectè. f Βασιλέων alii. g Πάντα μανθάνει MS. perperam. h Γονήματα malè in MS primâ syllaba γε raso spatio superscripta; adeo ut non prioris Scribæ, sed imperiti Emendatoris mendum esse videatur. i Forte διδάσκεσθαι legendum. k Δεῖ hic quoque additum in Editt.

κειμένους καὶ μετὰ τὸν διωγμὸν ἐυθέντας δεῖ λόγους ἀναφέρειν τῷ Θεῷ. Εὐλογεῖν παραγγελλόμεθα τὸν Κύριον καὶ ἐξομολογεῖσθαι αὐτῷ· ἀλλ' ἐν τοῖς ψαλμοῖς τυπούμεθα πῶς τε αἰνεῖν δεῖ τὸν Κύριον, καὶ τίνα ῥήματα λέγοντες ἐξομολογούμεθα πρεπόντως. Καὶ ἐφ' ἑκάστου δέ τις οὕτως ἂν εὕροι τὰς θείας ᾠδὰς, πρὸς ἡμᾶς καὶ ἡμῶν κινήσεις καὶ καταστάσεις κειμένας. Καὶ γὰρ καὶ τοῦτο παράδοξόν ἐστιν πάλιν ἐν τοῖς ψαλμοῖς, ὅτι ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις βίβλοις, ἃ λέγουσιν οἱ ἅγιοι, καὶ περὶ ὧν ἂν λέγουσιν, ταῦτα καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες, περὶ ὧν ἐκεῖνα γέγραπται, ἀπαγγέλλοντές εἰσιν· οὔτε ἀκούοντες ἄλλους ἑαυτοὺς ἐκείνων ἡγοῦνται, περὶ ὧν ὁ λόγος φησὶν, καὶ τὰς ἐπαγγελλομένας δὲ πράξεις, ἄχρι τοῦ θαυμάζειν καὶ ζηλοῦν αὐτὰς, εἰς τὸ μιμεῖσθαι γίνονται.

Ταύτην δὲ βίβλον ὁ λαμβάνων τὰς μὲν περὶ τοῦ σωτῆρος προφητείας συνήθως ἐν ταῖς ἄλλαις γραφαῖς θαυμάζων καὶ προσκυνῶν διεξέρχεται, τοὺς δὲ ἑτέρους ψαλμοὺς ὡς ἰδίους ὄντας λόγους ἀναγινώσκει· καὶ ὁ ἀκούων δὲ ὡς αὐτὸς λέγων κατανύσσεται, καὶ συνδιατίθεται τοῖς τῶν ᾠδῶν ῥήμασιν, ὡς [a] ἰδίαν ὄντων αὐτοῦ. Σαφηνείας δὲ χάριν οὐκ ὀκνητέον, κατὰ τὸν μακάριον Ἀπόστολον, ἐπαναλαβόντα τὸ αὐτὸ λέγειν. Πλεῖστοι λόγοι τῶν πατριαρχῶν εἰσιν, καὶ ἴδιοι παρ' αὐτῶν εἰρημένοι· καὶ Μωυσῆς ἐλάλει, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο· [b] Ἠλίας τε καὶ Ἐλισαῖος ἐπὶ τὸ Καρμήλιον ὄρος καθήμενοι ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ ἀεὶ ἔλεγον· Ζῇ Κύριος, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον. 3. Reg. 17. v. 1. & 4. Reg. 3. v. 14. Οἵ τε τῶν ἄλλων ἁγίων προφητῶν λόγοι προηγούμενοι μέν εἰσιν οἱ περὶ τοῦ σωτῆρος· ἔπειτα δὲ καὶ πλεῖστοι γεγόνασιν τοῖς τε ἔθνεσιν καὶ τῷ Ἰσραήλ. Καὶ ὅμως οὐδεὶς οὔτε τῶν πατριαρχῶν λόγους ὡς ἰδίους ἄν ποτε εἴποι, οὔτε τολμήσοι τις μιμήσασθαι καὶ εἰπεῖν τὰ Μωσέως ἴδια ῥήματα, οὐδὲ τοῦ Ἀβραὰμ περὶ τοῦ οἰκογενοῦς καὶ τοῦ Ἰσμαὴλ καὶ τὰ περὶ τοῦ μεγάλου Ἰσαὰκ, κἂν ἡ αὐτὴ χρεία τινὰ καὶ ἀνάγκη καταλάβοι, τολμήσας ἄν τις ὡς ἴδια εἴποι. [c] Ἂν δὲ καὶ [d] συμπάσχοι τις τοῖς πάσχουσιν, καὶ πόθον ποτὲ λάβοι τοῦ κρείττονος, οὔποτ' ἂν εἴποι [e] ὡς Μωϋσῆς· „Ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν· ἢ πάλιν· * „εἰ μὲν ἀφῇς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν, ἄφες· εἰ δὲ μὴ ἀφῇς, ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου σου, ἧς ἔγραψας. Exod. 33. v. 13. * Ibid. 32. v. 32.

Ἀλλ' οὐδὲ τὰς τῶν προφητῶν τις λαμβάνων ὡς ἴδια ῥήματα, μέμψαιτό τις ἢ ἐπαινέσειεν τούτους τὰ ὅμοια πράξαντας οἷς ἐμέμψαντο καὶ ἐπῄνεσαν ἐκεῖνοι, οὐδὲ τό· „Ζῇ Κύριος ᾧ παρέστην „ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, μιμήσηται ἄν τις εἰπεῖν ὡς ἴδιον λόγον. Καὶ γὰρ καὶ ὁ ἐντυγχάνων ταῖς βίβλοις φανερός ἐστιν, μὴ ὡς ἰδίους, ἀλλὰ τῶν ἁγίων καὶ τῶν δι' αὐτῶν δηλουμένων λέγων τοὺς λόγους. Τοὺς δέ γε ψαλμοὺς, τὸ παράδοξον, μετὰ τὰς περὶ τοῦ σωτῆρος καὶ τῶν ἐθνῶν προφητείας, ὁ λέγων τὰ ἄλλα,

a Ἰδίων αὐτοῦ ὄντων Editt. b Hic malè novam Sectionem incepit Librarius. c Ἂν ἐν MS. mendosè. d Συμπάσχει MS. e Ὡς MS.

λα, ὡς ἴδια ῥήματα λαλῶν ἐστιν, καὶ ὡς περὶ αὐτοῦ γραφέντας αὐτοὺς ἕκαστος ψάλλει, καὶ οὐχ ὡς ἑτέρου λέγοντος ἢ περὶ ἑτέρου σημαίνοντος δέχεται, καὶ διεξέρχεται· ἀλλ' ὡς αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλῶν διατίθεται, καὶ οἷά ἐστιν τὰ λεγόμενα, ταῦτα ὡς αὐτὸς πράξας καὶ ἐξ ἑαυτοῦ λαλῶν ἀναφέρει τῷ Θεῷ. Οὐ γὰρ ὡς τὰ τῶν Πατριαρχῶν ῥήματα, καὶ Μωϋσέως, καὶ τῶν ἄλλων προφητῶν, εὐλαβηθήσεται καὶ ταῦτα· ἀλλὰ καὶ μάλιστα ὡς ἴδια καὶ περὶ ἑαυτοῦ γραφέντα θαρσεῖ λέγων ὁ ψάλλων ταῦτα. Τὸν γὰρ φυλάξαντα τὴν ἐντολὴν, καὶ παραβάντα ταύτην, τήν τε ἑκατέρου πρᾶξιν περιέχουσιν οἱ ψαλμοί. Ἀνάγκη δὲ πάντα ἄνθρωπον ἐν τούτοις συνέχεσθαι, καὶ ἢ ὡς φυλάξαντα τὴν ἐντολὴν, ἢ ὡς παραβάντα ταύτην λέγειν τοὺς περὶ ἑκάστου γεγραμμένους λόγους. Καί μοι δοκεῖ, τῷ ψάλλοντι γίνεσθαι τούτους ὥσπερ εἴσοπτρον, εἰς τὸ κατανοεῖν καὶ αὐτὸν ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς κινήματα, καὶ οὕτως αἰσθόμενον ἀπαγγέλλειν αὐτούς. Καὶ γὰρ καὶ ὁ ἀκούων τοῦ ἀναγινώσκοντος, ὡς περὶ ἑαυτοῦ λεγομένην τὴν ᾠδὴν καταδέχεται· καὶ ἢ ἐλεγχόμενος ὑπὸ τοῦ συνειδότος κατανυγεὶς μετανοήσει, ἢ περὶ τῆς εἰς Θεὸν ἐλπίδος ἀκούων καὶ τῆς εἰς τοὺς πιστεύοντας γινομένης * ἀντιλήψεως[a], ὡς εἰς αὐτὸν γενομένης τοιαύτης χάριτος ἀγαλλιᾶται, καὶ εὐχαριστεῖν ἄρχεται τῷ Θεῷ. *Ὅτε γοῦν τὸν τρίτον ψάλλει τις εἰς τὰς ἰδίας θλίψεις συνορῶν, ὡς αὐτοῦ εἶναι νομίζει τὰ ἐν τῷ ψαλμῷ ῥήματα· καὶ τότε τὸν ια'. καὶ τὸν ιϛ'. ὡς εἰς τὴν ἰδίαν πεποίθησιν καὶ προσευχήν ἐστιν ἀπαγγέλλων· καὶ τὸν μὲν ν'. ψαλμὸν ὡς αὐτός ἐστιν τὰ ἴδια τῆς μετανοίας ἑαυτοῦ λέγων ῥήματα· τὸν δὲ νγ'. καὶ τὸν νε'. καὶ τὸν νϛ'. καὶ τὸν ρμα'. ὅτε ψάλλει τις, οὐχ ὡς ἄλλου διωκομένου, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ὢν ὁ πάσχων συνδιατίθεται, καὶ ᾄδει τῷ Κυρίῳ ὡς ἰδίους τοὺς λόγους τούτους. Καὶ ὅλως οὕτως ἕκαστος ψαλμὸς παρὰ τοῦ πνεύματος εἴρηταί τε καὶ συντέτακται, ὡς † ἐν αὐτοῖς[†], καθὰ πρότερον εἴρηται, τὰ κινήματα τῆς ψυχῆς ἡμῶν κατανοεῖσθαι, καὶ πάντας αὐτοὺς ὡς περὶ ἡμῶν εἰρῆσθαι, καὶ εἶναι ἡμῶν αὐτοὺς ὡς ἰδίους λόγους, εἰς * ἀνάμνησιν[*] τῶν ἐν ἡμῖν κινημάτων, καὶ διόρθωσιν τῆς ἡμῶν πολιτείας. Ἃ γὰρ οἱ ψάλλοντες εἰρήκασιν, ταῦτα καὶ ἡμῶν δύνανται τύποι καὶ χαρακτῆρες εἶναι.

* ὅτι MS.

† ἑαυτοῖς MS. malè.

* ἄμνησιν

[b] Αὕτη δὲ πάλιν τοῦ σωτῆρός ἐστιν ἡ χάρις· ἄνθρωπος γὰρ δι' ἡμᾶς γενόμενος, τὸ μὲν σῶμα τὸ ἴδιον ὑπὲρ ἡμῶν προσήνεγκεν εἰς θάνατον, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃ τοῦ θανάτου· τὴν δὲ οὐράνιον καὶ εὐάρεστον ἑαυτοῦ πολιτείαν δεῖξαι θέλων ἡμῖν, ἐν ἑαυτῷ ταύτην ἐτύπωσεν, ὑπὲρ τοῦ μηκέτι * τινὰς εὐχερῶς ἀπατᾶσθαι παρὰ τοῦ ἐχθροῦ † ἔχοντας ἐνέχυρον πρὸς ἀσφάλειαν, τὴν παρ' αὐτοῦ γενομένην ὑπὲρ ἡμῶν κατὰ τοῦ διαβόλου νίκην. Διὰ τοῦτο γοῦν οὐ μόνον ἐδίδαξεν, ἀλλὰ καὶ πεποίηκεν ἃ ἐδίδαξεν, ἵνα ἕκαστος ἀκούῃ μὲν αὐτοῦ λαλοῦντος,

* τινὰ MS.

† ἔχοντες MS.

a Ἀντιλήμψεως MS. uti solet. b Hic novam sectionem facere debebat Librarius, quam demum incepit in medio sequentis periodi ab istis verbis : ἀκούων· μάθετε ἀπ' ἐμοῦ κ. τ. λ.

τος, ὡς ἐν εἰκόνι δὲ βλέπων λαμβάνῃ παρ' αὐτοῦ † τὸ παράδειγμα τοῦ ποιεῖν, ἀκούων· „ * μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῢς εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ. Τελειοτέραν δὲ καὶ εἰς ἀρετὴν διδασκαλίαν οὐκ ἄν τις εὕροι, ἧς ὁ Κύριος ἐτύπωσεν ἐν ἑαυτῷ. Εἴτε γὰρ ἀνεξικακίαν, εἴτε φιλανθρωπίαν, εἴτε ἀγαθότητα, εἴτε ἀνδρείαν, εἴτε ἐλεημοσύνην, εἴτε δικαιοσύνην, πάντα ἐν αὐτῷ τις εὑρήσει γενόμενα, ὥστε μηδὲν εἰς ἀρετὴν λείπειν τῷ κατανοοῦντι τὸν ἀνθρώπινον βίον τοῦτον. Τοῦτο γὰρ ὁ Παῦλος εἰδὼς, ἔλεγεν· „ Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς „ κἀγὼ Χριστοῦ.

† τὰ MS. Matth. 11. v. 29. * ὅτι ἔστι, male MS. 1. Cor. 11. v. 1.

a Οἱ μὲν παρ' Ἕλλησιν νομοθέται ἄχρι τοῦ λέγειν ἔχουσιν τὴν χάριν· ὁ δὲ Κύριος ὡς ἀληθῶς κύριος ὢν τοῦ παντὸς, καὶ κηδόμενος ὧν εἰργάσατο, οὐ μόνον νομοθετεῖ, ἀλλὰ καὶ τύπον ἑαυτὸν δέδωκεν, εἰς τὸ εἰδέναι τοὺς βουλομένους τὴν τοῦ ποιεῖν δύναμιν. Διὰ τοῦτο γοῦν καὶ πρὸ τῆς εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἐπιδημίας ἐνήχησεν καὶ ἐν τοῖς ψάλλουσιν τοῦτο, ἵν' ὥσπερ ἐν αὐτῷ τὸν ἐπίγειον καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον τυπῶν ἔδειξεν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν ψαλμῶν τὰ κινήματα καὶ τὰς διαθέσεις τῶν ψυχῶν ὁ βουλόμενος καταμαθεῖν δύνηται, εὑρίσκων ἐν [b] αὐτοῖς καὶ τὴν ἑκάστου κινήματος θεραπείαν τε καὶ διόρθωσιν. Εἰ γὰρ δεῖ καὶ πιθανώτερον εἰπεῖν, πᾶσα μὲν ἡ θεία γραφὴ διδάσκαλός [c] ἐστιν ἀρετῆς καὶ πίστεως ἀληθοῦς· ἡ δέ γε βίβλος τῶν ψαλμῶν ἔχει καὶ τὴν εἰκόνα πῶς τῆς διαγωγῆς [d] τῶν ψυχῶν. Ὡς γὰρ ὁ εἰσερχόμενος πρὸς βασιλέα τυποῦται καὶ τῷ σχήματι καὶ τοῖς ῥήμασιν, ἵνα μὴ παρὰ ταῦτα λέγων, ὡς ἀπαίδευτος ἐκβληθῇ· οὕτως ἡ θεία βίβλος τὸν ἐπ' ἀρετῇ τρέχοντα καὶ † βουλόμενον κατανοῆσαι τὴν τοῦ σωτῆρος ἐν σώματι πολιτείαν, ὑπομιμνήσκει πρῶτον διὰ τῆς ἀναγνώσεως τὰ κινήματα τῆς ψυχῆς, καὶ οὕτω λοιπὸν τυποῖ καὶ διδάσκει τοὺς ἐντυγχάνοντας τοῖς τοιούτοις λόγοις. Εἰσὶν μὲν οὖν, ἵνα τοῦτο πρῶτόν τις τῆς βίβλου [e] παρατηρήσηται, οἱ μὲν ἐν διηγήματι λεγόμενοι, οἱ δὲ ἐν παραινέσει, οἱ δὲ ἐν προφητείᾳ, οἱ δὲ ὡς ἐν εὐχῇ, οἱ δὲ ἐν ἐξομολογήσει.

† βουλόμενος MS.

[f] Καὶ εἰσὶν μὲν οἱ ἐν διηγήματι, ιη΄. μγ΄. μη΄. μθ΄. οβ΄. ος΄. οζ΄. πη΄. ρς΄. ριγ΄. ρκς΄. ρλς΄. Οἱ δὲ ὡς ἐν εὐχῇ, [g] ρλα΄. ρμα΄. ις΄. ξζ΄. πθ΄. ρα΄.

Οἱ δὲ ὡς ἐν ἐντυχίᾳ καὶ εὐχῇ καὶ δεήσει, ε΄. ς΄. ζ΄. ια΄. ιβ΄. ιε΄. κδ΄. κζ΄. λ΄. λδ΄. λζ΄. μβ΄. νγ΄. νδ΄. νε΄. νς΄. νη΄. νθ΄. ξ΄. ξγ΄. πβ΄. πε΄. πζ΄. ρλζ΄. ρλθ΄. ρμβ΄.

Καὶ οἱ μὲν ὡς ἐν ἐντυχίᾳ καὶ εὐχαριστίᾳ, ρλη΄. οἱ δὲ ὡς ἐν ἐντυχίᾳ μόνῃ, γ΄. κε΄. ξη΄. ξθ΄. ο΄. ογ΄. οη΄. οθ΄. ρη΄. ρκβ΄. ρκθ΄. ρλ΄. Καὶ οἱ μὲν ἐν ἐξομολογήσει θ΄. οδ΄. ϙα΄. ρδ΄. ρε΄. ρς΄. ρζ΄. ρι΄. ριζ΄. ρλε΄. ρλζ΄. Οἱ δὲ συμπεπλεγμένην ἔχοντες ἐξομολόγησιν

γησιν

a Inde novam Sectionem incipere placuit, cujus initium Librarius perperam fecit à sequenti hujus periodi colo: ὁ δὲ Κύριος. b Αὐτῷ MS. c Ἐστιν *Alex.* incuriâ Scribæ. d Hæc vox in MS perperam repetitur. e Παρατηρηθήσεται MS. ultimis syllabis raso spatio superscriptis. f Hic novam Sectionem feci, exemplo Librarii in proximè sequentibus. g Istos numeros perverso ordine posuit Scriba.

γησιν καὶ διήγησιν, θ'. οδ'. ρε'. ρϛ'. ριζ'. ρλζ'. Οἱ δὲ συνπεπλεγμένην ἔχοντες ἐξομολόγησιν καὶ διήγησιν [a] μετὰ αἰνέσεως", ρί.

Καὶ οἱ μὲν ἐν παραινέσει εἰσὶν, λϛ'.

Οἱ δὲ ἐν προφητεία, κ'. κα'. μδ'. μϛ'. οε'. Καὶ ἀπαγγελτικὸς μὲν μετὰ προφητείας, ρθ'.

Προτρεπ͂ικοὶ δὲ καὶ ὡς παρακελευόμενοί εἰσιν, κη'. λϐ'. π'. ϟδ'. ϟε'. ϟϛ'. ϟζ'. ρϐ'. ργ'. ριγ'.

Προτρεπ͂ικὸς δὲ μετὰ ᾄσματος [b] ἐλέχθη" ρμθ'.

Καὶ οἱ μὲν διαγράφοντες τὸν ἐνάρετον βίον εἰσὶν, ρδ'. ρια'. ριη'. ρκδ'. ρλϐ'. Οἱ δὲ αἶνον ἀπαγγέλλοντες οὗτοί εἰσιν, ϟ'. ριϐ'. ριϛ'. ρλδ'. ρμδ'. ρμε'. ρμϛ'. ρμη'. ρν'.

Καὶ οἱ μὲν εὐχαριστικοί εἰσιν η'. θ'. ιζ'. λγ'. με'. ξϐ'. οϛ'. πδ'. ριδ'. ριε'. ρκ'. ρκα'. ρκγ'. ρκε'. ρκη'. ρμγ'.

Οἱ δὲ μακαρισμὸν ἀναφωνοῦντές εἰσιν, α'. λα'. μ'. ριη'. ρκζ'. Καὶ ἄλλος ἐπιδεικ͂ικὸς προθυμίας μετ' ᾠδῆς, ρζ'. Καὶ ὁ μὲν προτρεπ͂ικὸς εἰς ἀνδρίαν ἐστὶν π'. Οἱ δὲ κατηγορικοὶ τῶν ἀσεβῶν καὶ

† σιν mendosè MS. παρανόμων † εἰσὶν, ϐ'. ιγ'. λε'. να'. ιϐ'. Καὶ ὁ μὲν ἐπικλήσεώς ἐστιν δ'. Οἱ δὲ ἐπευκ͂ικαὶ [c] ἀπαγγέλλουσιν", ὡς ιθ'. καὶ ξγ'.

Καὶ οἱ μὲν καυχήσεως τῆς ἐν Κυρίῳ ἀπαγγέλλοντες λόγους εἰσὶν, κϐ'. καὶ ϛ'. (lege κϛ'.) λη'. λθ'. μα'. ξα'. οε'. πγ'. ϟϛ'. ϟη'. ρνα'. Οἱ δὲ ἐντρεπ͂ικοί εἰσιν, νζ'. πα'. Καὶ οἱ μὲν ὕμνου ῥήματα λέγουσιν, μζ'. ξδ'· οἱ δὲ ἀλαλαγμοῦ καὶ περὶ ἀναστάσεως, ξε'· καὶ ἕτερος ἀλαλαγμοῦ [d] μόνον" ῥήματα λέγει, ϟθ'.

Τοιαύτης οὖν τῆς διατάξεως οὔσης τῶν ψαλμῶν, ἔστιν λοιπὸν δυνατὸν τοὺς ἐντυγχάνοντας εὑρεῖν ἐν ἑκάστῳ, καθὰ προεῖπον, τὰ κινήματα καὶ τὴν κατάστασιν τῆς ἰδίας ψυχῆς, οὕτως τε περὶ ἑκάστου τὸν τύπον καὶ τὴν διδασκαλίαν, καὶ τίνα μὲν λέγων ἀρέσκειν δύναται τῷ Κυρίῳ, διὰ ποίων δὲ ῥημάτων ἑαυτὸν διορθοῦσθαι δύναται καὶ εὐχαριστεῖν τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰς † ἀσέβειαν" ἐκπίπ͂ειν τὸν παρὰ τοιαῦτα λέγοντα. Οὐ γὰρ μόνον περὶ τῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ περὶ ἀργοῦ ῥήματος ἀποδοῦναι λόγον ἔχομεν τῷ κριτῇ. Ἄν τε τοίνυν μακαρίσαι τινὰ θελήσῃς, ἔχεις πῶς δεῖ, καὶ ἐπί τινι καὶ τίνα δεῖ λέγειν, τόν τε α'. καὶ τὸν λα'. καὶ μ'. καὶ ρια'. καὶ ριη'. καὶ ρκζ'. ἄν τε μέμψασθαι τὴν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ σωτῆρος ἐπιβουλὴν, ἔχεις τὴν δευτέραν ᾠδήν. Ἂν δὲ διώκῃ παρὰ τῶν ἰδίων, καὶ πολλοὺς ἔχῃς τοὺς ἐπαναστάντας κατὰ σοῦ, λέγε τὸν γ'. ψαλμόν. Εἰ δὲ οὕτως θλιβόμενος ἐπεκαλέσω τὸν Κύριον, καὶ εἰσακουσθεὶς [e] θέλεις εὐχαριστεῖν", ψάλλε τὸν τέταρτον καὶ οδ'. καὶ ριδ'.

† ἀσέβειαν mendosè MS.

Matth. 12. v. 36.

Καὶ ἐὰν ἔτι τοὺς πονηρευομένους βλέπων ἐνεδρεύειν θέλοντας, ἐνωτίζεσθαί

σου

a Hæc verba desunt in MS. quæ tamen necessaria sunt ad distinctionem à proximè præcedenti colô. b Ἐλέγχθη MS. c Ἀπαγγέλλουσιν MS. d Hæc vox deest in MS. e Εὐχαριστῆ MS. (id est εὐχαριστεῖς) sed ultimum ς. raso spatio superscriptum.

σου θέλης τὴν εὐχὴν, ὀρθρίζων τὸ πρωῒ ψάλλε τὸν ε΄. Αἰσθόμενος δὲ ἀπειλῆς τοῦ Κυρίου, ἐὰν διὰ τοῦτο ταρασσόμενον σεαυτὸν βλέπης, δύνασαι λέγειν τὸν ϛ΄. καὶ τὸν λζ΄.

Ἐὰν δὲ καὶ βουλεύωνταί τινες κατὰ σοῦ, ὡς ὁ Ἀχιτόφελ κατὰ τοῦ Δαυὶδ, καὶ τοῦτό σοί τις ἀπαγγείλῃ, ψάλλε τὸν ζ΄. καὶ θάῤῥει τῷ ῥυομένῳ σε Θεῷ.

[a] Βλέπων δὲ τὴν πανταχοῦ χάριν
† σωθὲν mendosè MS. τοῦ σωτῆρος ἐκτεταμένην, καὶ † σωθὲν
τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἐὰν προσφωνεῖν θέλης τῷ Κυρίῳ, ψάλλε τὸν η΄. Ἀλλὰ πάλιν ᾆσαι θέλεις ἐπιλήνιον, εὐχαριστῶν τῷ Κυρίῳ; ἔχεις αὐτὸν πάλιν τὸν η΄. καὶ τὸν * πγ΄.

Ἐπὶ δὲ τῷ κατηργῆσθαι τὸν ἐχθρὸν καὶ σεσῶσθαι τὴν κτίσιν, μὴ καυχώμενος ἐπὶ σαυτῷ, ἀλλὰ εἰδὼς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦτο κατορθώσαντα, λέγε τὸν εἰς αὐτὸν εἰρημένον θ΄. ψαλμόν. Καὶ ἐὰν λίαν σέ τις ταράσσειν ἐθέλοι, ἔχε σὺ τὴν πεποίθησιν εἰς τὸν Κύριον, καὶ ψάλλε τὸν ι΄ [b] Ὅλον δὲ τὴν τῶν πολλῶν ὑπερηφανίαν ἴδῃς καὶ πλεονάζουσαν τὴν κακίαν, ὥστε μηδὲν ὅσιον ἐπ᾽ ἀνθρώποις γενέσθαι, καταφυγε σὺ ἐπὶ τὸν Κύριον, καὶ λέγε τὸν ια΄. [c] Ἐγχρονιζούσης δὲ τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, μὴ ὀλιγώρει ὡς ἐπιληθεὶς παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλὰ παρακάλει τὸν Κύριον, ᾄδων τὸν ιβ΄. Ἐπειδ᾽ ἂν βλασφημούντων τινῶν κατὰ τῆς προνοίας ἀκούσῃς, μὴ κοινώνει μὲν αὐτῶν τῇ ἀσεβείᾳ, ἐντυγχάνων δὲ τῷ Θεῷ, λέγε τὸν ιγ΄. καὶ νβ΄. Καὶ λοιπὸν ἐὰν θέλῃς μαθεῖν ὁποῖός ἐστιν τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ὁ πολίτης, ψάλλε τὸν ιδ΄.

Προσευχῆς σοι χρεία διὰ τοὺς ἀνθεστηκότας σοι καὶ περιέχοντάς σου τὴν ψυχὴν, ᾆδε τὸν ιϛ΄. καὶ τὸν πε΄. καὶ τὸν πζ΄. καὶ τὸν ρμ΄. Ἀλλὰ θέλεις μαθεῖν, πῶς Μωϋσῆς προσηύξατο, ἔχεις τὸν πθ΄. Ἀλλ᾽ ἐσώθης ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἐῤῥύσθης ἀπὸ τῶν διωκόντων σε, ᾆδε καὶ σὺ τὸν ιζ΄. ψαλμόν. Θαυμάζεις τὴν τῆς κτίσεως τάξιν καὶ τὴν εἰς αὐτὴν τῆς προνοίας χάριν, τοῦ τε νόμου τὰ ἱερὰ προστάγματα, ψάλλε τὸν ιη΄. καὶ τὸν κγ΄. Θλιβομένους δὲ ὁρῶν, παρακάλει τούτους, ἐπευχόμενος καὶ λέγων αὐτοῖς τὰ ἐν τῷ ιθ΄. ψαλμῷ ῥήματα.

Ὁρᾷς σεαυτὸν ποιμαινόμενον καὶ εὐοδούμενον παρὰ τοῦ Κυρίου, χαίρων ἐπὶ τούτῳ ψάλλε τὸν κβ΄.

Οἱ ἐχθροὶ περὶ σὲ, ἀλλὰ σὺ τὴν ψυχὴν ἐπαίρων πρὸς Θεὸν, λέγε τὸν κδ΄. καὶ ὄψει τούτους ἁμαρτάνοντας διακενῆς. [d] Ἐπιμένουσιν οἱ ἐχθροὶ, οὐδὲν ἕτερον ἢ τὰς χεῖρας ἔχοντες αἱμάτων πλήρεις, καὶ ζητοῦντες † ἑλκῦσαι σε καὶ ἀπολέσαι, μὴ δῷς ἀνθρώπῳ τὸ κρῖμα, (ὕποπτα γὰρ πάντα τὰ ἀνθρώπινα·) ἀλλὰ τὸν Θεὸν ἀξιῶν κριτὴν γενέσθαι, (μόνος γὰρ αὐτὸς δίκαιος,)

a Librarius malè hanc Sectionem incepit à paulo post sequentibus verbis: ἐὰν προσφωνεῖν κ. τ. λ. b Integra hæc periodus in MS. omissa est. * Adde ex Edit. π΄. καί. c Ἐγχρονιζούσης MS. d Ἐπιμένουσιν Alex. mendosè. † Al. ἑλκῦσαι.

νοιεν,) λέγε τὰ ἐν τῷ κε΄. καὶ τὸν λδ΄. καὶ τὸν μϐ΄. Ἐὰν δὲ καὶ τραχύτερον ἐπιθῶνται, καὶ πλῆθος ὡς παρεμβολαὶ γένωνται οἱ ἐχθροὶ, καταφρονοῦντες ὡς † μήπω σοῦ χρισθέντες, καὶ διὰ τοῦτο πολεμεῖν ἐθέλοντες, μὴ πτήξῃς, ἀλλ᾽ ᾆδε τὸν κϛ΄. ψαλμόν. Ἐπειδὴ δὲ ἀσθενής ἐστιν ἡ φύσις τῶν ἀνθρώπων, ἐὰν πάλιν ἀναισχυνθῶσιν οἱ ἐπιβουλεύοντες, ἵνα μὴ πρὸς ἐκείνους ἔχῃς τὴν σχολὴν, κράζε πρὸς τὸν Θεὸν, λέγων τὰ ἐν τῷ κζ΄. Καὶ ἐὰν θέλῃς εὐχαριστῶν μαθεῖν πῶς δεῖ [a] προσφέρειν τῷ Κυρίῳ, γνησίως νοῶν ψάλλε τὸν κη΄. Καὶ λοιπὸν ἐγκαινίζων τὸν οἶκόν σου, τήν τε ψυχὴν τὴν τὸν Κύριον ὑποδεχομένην, καὶ τὸν σωματικὸν οἶκον, ἐν ᾧ σωματικῶς κατοικεῖς, εὐχαρίστει καὶ λέγε τόν τε κθ΄. καὶ τὸν ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς ρκϛ΄.

† μήπως ꝺ MS. nam μήπως claudit lineam.

Ὅταν δὲ σεαυτὸν διὰ τὴν ἀλήθειαν μισούμενον καὶ διωκόμενον παρὰ πάντων τῶν τε φίλων καὶ συγγενῶν βλέπῃς, μὴ τούτοις μηδὲ σεαυτῷ κατανοῶν ὀλιγωρήσῃς, μηδ᾽, ἂν τοὺς γνωρίμους ἴδῃς ἀποστρεφομένους σε, πτήξῃς, ἀλλ᾽ ἐκστὰς ἀπὸ τούτων, καὶ σκοπῶν τὰ μέλλοντα, ψάλλε τὸν λ΄. Τοὺς δὲ βαπτιζομένους καὶ λυτρουμένους ἀπὸ τῆς φθαρτῆς [b] γενέσεως βλέπων, καὶ θαυμάζων τὴν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν, ᾆδε εἰς ἐκείνους τὸν λα΄.

Καὶ ὅταν μὲν ψάλλειν μετὰ πολλῶν ἐθέλῃς, τοὺς δικαίους ἄνδρας καὶ τοὺς ὀρθοὺς τῷ βίῳ συναγαγὼν, λέγε καὶ σὺ τὸν λϐ΄.

Ἐμπεσὼν δὲ εἰς τοὺς ἐχθροὺς, καὶ σοφῶς αὐτοὺς διαφυγὼν καὶ ἐκκλίνας ἀπὸ τῆς ἐπιβουλῆς αὐτῶν, εἰ θέλεις εὐχαριστῆσαι, [c] συγκαλέσας τοὺς πραεῖς ἄνδρας, ἐπ᾽ αὐτῶν ψάλλε τὸν λγ΄. Καὶ ἐὰν εἴδῃς τῶν παρανομούντων τὴν ἐπὶ τὸ κακὸν φιλονεικίαν, μὴ νόμιζε ἐν αὐτοῖς κατὰ φύσιν τὴν κακίαν εἶναι, οἷα λέγουσιν οἱ αἱρετικοί· ἀλλὰ λέγε τὸν λε΄. καὶ ὄψει ὅτι αὐτοὶ τοῦ ἁμαρτάνειν εἰσὶν αἴτιοι.

Ἐὰν δὲ πολλὰ πράττοντας ἄνομα τοὺς πονηροὺς βλέπῃς, καὶ ἐπαιρομένους αὐτοὺς κατὰ τῶν μικρῶν, καὶ θέλῃς παραινεῖν τισιν μὴ προσέχειν τούτοις, μηδὲ παραζηλοῦν αὐτοὺς, διὰ τὸ ταχέως αὐτοὺς ἀποσβέννυσθαι, λέγε καὶ σεαυτῷ καὶ τοῖς ἑτέροις τὸν λϛ΄.

Ἀλλὰ δὴ καὶ σὺ προθέμενος προσέχειν σεαυτῷ, ἐὰν βλέπῃς ἐπιτιθέμενον τὸν ἐχθρὸν, (τότε γὰρ μᾶλλον ἐπεγείρεται κατὰ τῶν τοιούτων) καὶ θέλῃς ἐπαλείφειν σεαυτὸν κατ᾽ αὐτοῦ, ᾆδε τὸν λη΄. ψαλμόν. Καὶ ἐὰν τῶν ἐχθρῶν ἐπιτιθεμένων ὑπομένῃς τὰς θλίψεις, καὶ θέλῃς μαθεῖν τὴν ἐκ τῆς ὑπομονῆς ὠφέλειαν, ψάλλε τὸν λθ΄. ψαλμόν. Βλέπων δὲ πολλοὺς πένητας καὶ πτωχοὺς, καὶ θέλεις ἐλεεῖσθαι αὐτούς; δύνασαι τοὺς μὲν ἤδη ἐλεήσαντας ἀποδέχεσθαι, τοὺς δὲ ἄλλους εἰς τὸ ποιεῖν προτρέπεσθαι, ἐν τῷ λέγειν τὸν μ΄.

Εἶτα ἐὰν πάνυ τὸν πόθον ἔχων εἰς τὸν Θεὸν, ἀκούσῃς τῶν ἐχθρῶν ὀνειδιζόντων, μὴ ταράσσου, ἀλλὰ συνεὶς τὸν

a Φέρειν MS. minus rectè. b Γνώσεως MS. perperam. c Συνκαλέσας Alex.

τὸν ἐκ τοῦ τοιούτου πόθου ἀθάνατον καρπόν, παρακάλει σαυτοῦ τὴν ψυχὴν [a] τῇ εἰς Θεὸν ἐλπίδι, καὶ ταύτῃ ἐπικουφίζων καὶ καταπραΰνων τὰς ἐν τῷ βίῳ λύπας αὐτῆς, λέγε τὸν μα΄. ψαλμόν. Συνεχῶς δὲ ἀναμιμνήσκεσθαι θέλων τὰς εὐεργεσίας τοῦ Θεοῦ τὰς † γενομένας εἰς τοὺς πατέρας, καὶ περὶ τῆς ἐξόδου τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ διαγωγῆς, πῶς τε ὁ μὲν Θεὸς ἀγαθός, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἀχάριστοι, ἔχεις τὸν μγ΄. καὶ τὸν οζ΄. καὶ πη΄. καὶ τὸν ρδ΄. καὶ τὸν ρε΄. καὶ ρϛ΄. καὶ ριγ΄. Καταφυγὼν δὲ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ διασωθεὶς ἀπὸ τῶν περὶ σὲ γενομένων θλίψεων, ἐὰν θέλῃς εὐχαριστῆσαι τῷ Θεῷ, καὶ διηγήσασθαι τὴν εἰς σὲ γενομένην φιλανθρωπίαν, ἔχεις τὸν με΄. Ἀλλ' ἥμαρτες, καὶ ἐντραπεὶς μεταγινώσκεις καὶ ἐλεηθῆναι ἀξιοῖς, ἔχεις τοὺς τῆς ἐξομολογήσεως καὶ [b] μετανοίας λόγους ἐν τῷ ν΄. Εἰ δὲ καὶ διεβλήθης πονηρῷ βασιλεῖ, καὶ ὁρᾷς τὸν διάβολον κατακαυχώμενον, ἀναχώρει καὶ λέγε καὶ σὺ τὰ ἐν τῷ να΄.

† γινομένας MS.

Καὶ ὅτε μὲν διώκῃ, καὶ διαβάλλουσίν τινες παραδοῦναί σε θέλοντες, [c] ὡς οἱ Ζιφαῖοι καὶ οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Δαυίδ, μὴ ἀκηδιάσῃς, ἀλλὰ θαρρῶν τῷ Κυρίῳ καὶ ὑμνῶν αὐτόν, λέγε τὰ ἐν τῷ [d] νγ΄. καὶ νε΄.

Ἐὰν δὲ καὶ συνδράμῃ ὁ διώκων, καὶ μὴ γινώσκων εἰσέλθῃ εἰς τὸ σπήλαιον ἐν ᾧ καὶ σὺ κρύπτῃ, μηδ' οὕτως πλήξῃς· ἔχεις γὰρ τοὺς ἐν † τοιαύτῃ ἀνάγκῃ χρησμοὺς εἰς παράκλησιν καὶ [e] στηλογραφίας λόγους, τοὺς ἐν τῷ νϛ΄. καὶ τοὺς ἐν τῷ ρμα΄. Ἐὰν δὲ καὶ φυλαχθῆναι τὴν οἰκίαν κελεύσῃ ὁ ἐπιβουλεύων, καὶ διαφύγῃς, ἀνατίθει τῷ Κυρίῳ τὴν χάριν, ὡς ἐν στήλαις γράφων αὐτὴν ἐν τῇ ψυχῇ, μνημόσυνον οὖσαν τοῦ μὴ διεφθάρθαι σε, καὶ λέγε τὰ ἐν τῷ νη΄. ψαλμῷ.

† τῇ αὐτῇ MS.

Ἐὰν δὲ καὶ ὀνειδίζωσιν θλίβοντες οἱ ἐχθροί, καὶ φλυαροῦντες * διαβάλλωσιν οἱ δοκοῦντες εἶναι φίλοι, καὶ λυπηθῇς ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ σου πρὸς ὀλίγον, ἀλλὰ [f] δύνασαι παρακαλεῖσθαι ὑμνῶν καὶ σὺ τὸν Θεόν, καὶ λέγων τὰ ἐν τῷ νδ΄. ῥήματα.

* διαβάλλουσι MS.

Καὶ πρὸς μὲν ὑποκρινομένους καὶ ἐν προσώπῳ καυχωμένους λέγε πρὸς ἐντροπὴν ἐκείνων τὸν νζ΄. ψαλμόν.

Πρὸς δὲ τοὺς ὁρμῶντας ἀγρίως κατὰ σοῦ καὶ θέλοντας λαβεῖν σου τὴν ψυχήν, ἀντιθὲς σὺ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν σου ὑποταγήν, καὶ θάρρει. Ὅσῳ γὰρ ἐκεῖνοι μαίνονται, τοσούτῳ μᾶλλον ὑποτάσσου σὺ τῷ Κυρίῳ, καὶ λέγε τὰ ἐν τῷ ξα΄. Καὶ ἐὰν μὲν διωκόμενος εἰς ἐρημίαν ἀπέλθῃς, μὴ φοβηθῇς ὡς μόνος ὢν ἐκεῖ· ἔχων δὲ τὸν Θεὸν ἐκεῖ, καὶ πρὸς αὐτὸν ὀρθρίζων, ψάλλε τὸν ξβ΄.

a Τὴν mendosè MS. b Μετανοιαν MS. perperam. c Hæc vox in *Alexandr.* male omissa est. d Desunt in MS. sed in Editis rectè addita esse, proximè præcedentia verba ex titulo Psalmi 53. desumpta planè ostendunt. e Στηλογραφίαν *Alexandr.* minus rectè, nisi χρησμοὺς mutes in χρησίμους, uti Editt. habent. f Δύνασθαι malè MS.

Ἐκφοβούντων δὲ τῶν ἐχθρῶν καὶ μὴ παυομένων τοῦ ἐνεδρεύειν, ἀλλὰ καὶ [a] ἐξερευνώντων" πᾶν κατὰ σοῦ, [b] κἂν" πλῆθος ὦσιν, μὴ ὑπενδῷς· βέλη γὰρ νηπίων ἔσονται τούτων αἱ πληγαί, ψάλλοντός σου τὸν ξγ΄. καὶ τὸν [c] ξδ΄." καὶ ξθ΄. καὶ ο΄.

Καὶ ὅταν μὲν ὑμνῆσαι βούλῃ τὸν Κύριον, ᾆδε τὰ ἐν τῷ ξδ΄. Ἐὰν δὲ κατηχῆσαι θέλῃς τινὰς περὶ ἀναστάσεως, ᾆδε τὰ ἐν τῷ ξε΄.

Οἰκτιρμοὺς δὲ αἰτῶν παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὕμνει αὐτὸν, ψάλλων τὸν ξϛ΄.

Ὅτε δὲ βλέπεις τοὺς μὲν ἀσεβεῖς ἐν εἰρήνῃ εὐθηνουμένους καὶ καταθυμίως ζῶντας, τοὺς δὲ δικαίους θλιβομένους, ἵνα μὴ σκανδαλισθῇς καὶ παρασαλευθῇς, λέγε καὶ σὺ τὰ ἐν τῷ οβ΄. ψαλμῷ.

Καὶ ὅταν μὲν ὀργισθῇ ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸν λαὸν, ἔχεις εἰς παράκλησιν περὶ τούτου λόγους συνετοὺς ἐν τῷ ογ΄.

Ὅτε δὲ χρεία σοι ἐξομολογήσεως ἐστιν, [d] ψάλλε τὸν" θ΄. οδ΄. καὶ ϟα΄. καὶ ρδ΄. καὶ ρε΄. καὶ ρϛ΄. καὶ ρζ΄. καὶ ρι΄. καὶ ριζ΄. καὶ ρλε΄. καὶ ρλζ΄. Καὶ δυσωπῆσαι μὲν θέλων τὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τὰ τῶν αἱρετικῶν, ὅτι μὴ παρ' αὐτοῖς ἔνι θεογνωσία, ἀλλ' [*] ἐν μόνῃ τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, δύνασαι νοῶν ᾄδειν καὶ λέγειν τὰ ἐν τῷ οε΄.

Τῶν δὲ ἐχθρῶν προκαταλαβόντων τὰς διεκφυγὰς, καὶ πάνυ θλιβόμενος, κἂν ταραχθῇς, μὴ [e] ἀπελπίσῃς", ἀλλὰ εὔχου· καὶ ἐὰν κράζων εἰσακουσθῇς, εὐχαρίστει τῷ Θεῷ, λέγων τὰ ἐν τῷ οϛ΄. Ἐὰν δὲ ἐπιμένοντες οἱ ἐχθροὶ [f] ἐπεισέλθωσιν καὶ μιάνωσιν" τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, τούς τε ἁγίους ἀποκτείνωσιν, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν [g] ῥίψωσιν" τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, ἵνα μὴ συνελκυσθεὶς καταπλήξῃς αὐτῶν τὴν ὠμότητα, [h] σύμπασχε" μὲν τοῖς πάσχουσιν, ἐντύγχανε δὲ τῷ Θεῷ, λέγων τὸν οη΄. ψαλμόν.

Ἐν ἑορτῇ δὲ θέλων ᾆσαι τῷ Κυρίῳ, [i] συγκαλέσας" τοὺς τοῦ Θεοῦ δούλους, ψάλλε τὰ ἐν τῷ π΄. καὶ ϟδ΄.

Τῶν δὲ ἐχθρῶν πάλιν ἐπισυναχθέντων πάντων πανταχόθεν, καὶ ἀπειλούντων κατὰ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, συνθήκας τε ποιούντων κατὰ τῆς εὐσεβείας, ἵνα μὴ ἀθυμήσῃς διὰ τὸ πλῆθος καὶ τὴν δυναστείαν αὐτῶν, ἔχεις ὥσπερ ἄγκυραν ἐλπίδος τὰ ἐν τῷ πβ΄. ῥήματα. Καὶ ἐὰν βλέπων τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ αἰώνια αὐτοῦ σκηνώματα, τὸν πόθον ἔχῃς εἰς αὐτὰ, ὡς εἶχεν ὁ ἀπόστολος, λέγε καὶ σὺ τὸν πγ΄. ψαλμόν.

[k] Παυσαμένης" δὲ ποτε τῆς ὀργῆς καὶ τῆς αἰχμαλωσίας λυθείσης, ἐὰν θέλῃς εὐχαριστῆσαι, ἔχεις εἰς τὸ λέγειν τὰ ἐν τῷ πδ΄. καὶ ρκε΄. Καὶ τὴν μὲν διαφορὰν τῆς καθολικῆς [l] ἐκκλησίας" πρὸς τὰ σχίσματα ἐὰν θέλῃς γινώσκειν, καὶ ἐντρέπειν ἐκείνους, δύνασαι λέγειν τὰ ἐν τῷ πϛ΄. γεγραμμένα.

Παρα-

a MS. *ἐξερευνώντων*. b Καὶ minus rectè *Alexandr.* c Ἑξηκοστὸν ἕβδομον (ξζ΄.) melius habent Editt. d Desunt duæ hæ voces in MS. * Ἐμόνῃ mendosè MS. e Ἀφελπίσῃς *Alexandr.* f. Ἐπεισελθοῦσιν καὶ μιαίνουσιν MS. g Ῥίψουσιν MS. h Σύμπαιζε MS. i Συνκαλέσας *Alex.* k Παυσάμενος MS. perperam. l Hæc vox deest in *Alex.*

Παραθαρσῦναι θέλων σεαυτὸν καὶ τοὺς ἑτέρους εἰς θεοσέβειαν, καὶ ὡς εἰς τὸν Θεὸν ἐλπὶς οὔτε καταισχύνει, ἀλλὰ καὶ ἄφοβον τὴν ψυχὴν κατασκευάζει, αἴνει τὸν Θεὸν, λέγων τὰ ἐν τῷ ϟ'. Ψάλλαι θέλεις τῷ σαββάτῳ; ἔχεις τὸν ϟα'. [a] Εὐχαριστῆσαι θέλεις τῇ κυριακῇ; ἔχεις τὸν κγ'. Ἆσαι θέλεις δευτέρᾳ σαββάτων; λέγε τὰ ἐν τῷ μζ'. Αἰνέσαι βούλει τῇ παρασκευῇ; ἔχεις τὸν αἶνον ἐν τῷ ϟβ'. Τοτέ γὰρ γενομένου τοῦ σταυροῦ, ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ᾠκοδομήθη, καί τοι τῶν ἐχθρῶν ἐπιχειρησάντων κωλῦσαι· καὶ διὰ τοῦτο ἐπινίκιον ᾄδειν τῷ Θεῷ πρέπει τότε τὰ εἰρημένα ἐν τῷ ϟβ'. Ἐὰν δὲ καὶ αἰχμαλωσίας γενομένης καθαιρεθῇ ὁ οἶκος, καὶ πάλιν [b] οἰκοδομηθῇ, ᾆδε τὰ ἐν τῷ ϟε'.

[c] Τῆς δὲ γῆς κατάστασιν λαβούσης ἀπὸ τῶν πολεμούντων, καὶ λοιπὸν ἠρεμούσης, καὶ βασιλεύσαντος τοῦ Κυρίου, ἐὰν θέλῃς ᾆσαι περὶ τούτου, ἔχεις τὸν ϟϛ'.

[d] Θέλεις τῇ τετράδι τοῦ σαββάτου ψάλλειν; ἔχεις τὸν ϟγ'. τότε [e] γὰρ παραδοθεὶς ὁ Κύριος ἐκδικεῖν ἤρξατο τὴν κατὰ τοῦ θανάτου δίκην, καὶ θριαμβεύειν αὐτὸν παῤῥησίᾳ. Ὅτ' ἂν οὖν ἀναγινώσκων τὸ εὐαγγέλιον, ἴδῃς τῇ τετράδι τοῦ σαββάτου συμβούλιον λαβόντας τοὺς Ἰουδαίους κατὰ τοῦ Κυρίου, ὁρῶν αὐτὸν τότε παῤῥησιαζόμενον ἐν τῇ κατὰ τοῦ Διαβόλου ὑπὲρ ἡμῶν [f] ἐκδικίᾳ, ψάλλε τὰ ἐν αὐτῷ τῷ ϟγ'.

Πάλιν βλέπων τὴν εἰς πάντα πρόνοιαν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν κυριότητα αὐτοῦ, καὶ θέλων κατηχῆσαί τινας εἰς τὴν αὐτοῦ πίστιν καὶ ὑπακοὴν, πείθων αὐτοὺς πρῶτον ἐξομολογεῖσθαι, ψάλλε τὸν ϟθ'. Καὶ ἐὰν μαθὼν αὐτοῦ τὴν κριτικὴν δύναμιν, καὶ ὅτι ἐλέῳ τὴν κρίσιν κεράσας κρίνει ὁ Κύριος, θελήσῃς αὐτῷ προσελθεῖν, ἔχεις εἰς τοῦτο λόγους τοὺς ἐν τῷ ρ'. Ἀσθενοῦς δὲ ἡμῶν τῆς φύσεως οὔσης, ἐὰν διὰ τὰς συνοχὰς τοῦ βίου ὡς πτωχὸς γενόμενος ἀκηδιάσῃς ποτὲ, καὶ θέλῃς παρακληθῆναι, ἔχεις τὸν ρα'. ψαλμόν. Καὶ ἐπειδὴ πρέπει διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν εὐχαριστεῖν ἡμᾶς τῷ Θεῷ, ὅτε θέλεις εὐλογεῖν αὐτὸν, ἔχεις εἰς τοῦτο προτρέπεσθαι σαυτοῦ τὴν ψυχὴν, καὶ λέγειν τὸν ρβ'. καὶ ργ'. Αἰνεῖν θέλεις τὸν Θεὸν, καὶ εἰδέναι πῶς καὶ ἐπί τινι δεῖ αἰνεῖν, καὶ τίνας πρέπει λέγειν τὸν αἶνον; ἔχεις τὸν ρδ'. καὶ τὸν [g] ρϛ'. καὶ ρλδ'. καὶ ρμε'. καὶ τὸν ρμϛ'. καὶ τὸν ρμζ'. καὶ τὸν ρμη'. καὶ τὸν ρν'.

Ἔχεις πίστιν, ὡς εἶπεν ὁ Κύριος, καὶ πιστεύεις οἷς εὐχόμενος λαλεῖς; λέγε τὸν ριε'.

Ἀλλὰ ἀναβαίνοντα σαυτὸν αἰσθῃ ταῖς πράξεσιν; ὥστε λέγειν· „τὰ μὲν ὀπίσω Philip. 3.
„ἐπιλανθάνομαι, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐ- v. 14.
„πεκτεινόμαι, ἔχεις καθ' ἑκάστην προκο-

 πὴν

a Εὐχαριστήσας MS. b MS. οἰκοδομήθη. c Scriba male à voce λαβούσης novam incepit sectionem. d Malè iterum hæc sectio in MS. inchoatur à mox sequenti τότε. e Hæc vox in *Alex*. occasione proximè sequentis syllabæ παρ omissa est. f Ἐκδίκει mendosè MS. g Ita priùs scriptum fuit; quamvis postea Librarius ι interposito, fecerit ριϛ'. sed minus rectè.

τὴν εἰς τὸ λέγειν τὰς [a] ιε΄. τῶν ἀναβαθμῶν ᾠδάς.

Ἠχμαλωτεύθης ὑπὸ ἀλλοτρίων λογισμῶν, καὶ ᾔσθου σεαυτὸν ἀπαγόμενον, καὶ μετέγνως, παῦσαι τοῦ λοιποῦ, καὶ μείνας ἐφ' οἷς ἁμαρτάνοντα σεαυτὸν κατέλαβες, κάθου καὶ κλαῦσον καὶ σὺ, ὡς πεποίηκεν ὁ τότε λαὸς, λέγων τὰ ἐν τῷ ρλς΄. Τοὺς δὲ πειρασμοὺς ἡγούμενος εἶναί σου δοκιμὴν, μετὰ τοὺς πειρασμοὺς ἐὰν εὐχαριστῆσαι θελήσῃς, ἔχεις τὸν ρλη΄. ψαλμόν.

Συνέχῃ πάλιν ἀπὸ ἐχθρῶν, καὶ ῥυσθῆναι θέλεις; λέγε τὰ ἐν τῷ ρλθ΄. Δεηθῆναι δὲ καὶ προσεύξασθαι θέλεις; ψάλλε τὸν ε΄. καὶ ρμβ΄.

Ἐχθρὸς τύραννος ἐπανέστη τῷ λαῷ καὶ [b] σοὶ, ὥσπερ Γολιὰθ τῷ Δαυίδ, μὴ πτήξῃς, ἀλλὰ πίστευε καὶ σὺ, ὡς ὁ Δαυίδ, καὶ λέγε τὰ ἐν τῷ ρμγ΄.

Εἶτα θαυμάζων τὰς εἰς πάντας τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας, καὶ μνημονεύων τῆς τε εἰς σὲ καὶ εἰς πάντας γενομένης ἀγαθότητος αὐτοῦ, ἐὰν θέλῃς διὰ ταῦτα εὐλογεῖν τὸν Θεὸν, λέγε τὰ τοῦ Δαυίδ ῥήματα, ἅπερ καὶ αὐτὸς εἶπεν ἐν τῷ ρμδ΄. ψαλμῷ. Ἆσαι θέλεις τῷ Κυρίῳ; ἔχεις εἰς τὸ λέγειν τὸν ϟβ΄. καὶ ϟζ΄. Ἐὰν μικρὸς ὢν προκριθῇς εἰς ἀρχήν τινα τῶν ἀδελφῶν σου, μὴ ἐπαίρου κατ' αὐτῶν, ἀλλὰ τῷ ἐκλεξαμένῳ Κυρίῳ διδοὺς δόξαν, ψάλλε καὶ σὺ τὸν ρνα΄., ἴδιον ὄντα τοῦ Δαυίδ. Ἀλλὰ θέλεις ψάλλειν ἐπακοὴν [c] ἔχοντας τὸ Ἀλληλούια, ἔχεις τὸν ρδ΄. ρε΄. ρϛ΄. ρια΄. ριβ΄. ριγ΄. ριδ΄. ριε΄. ριϛ΄. ριζ΄. ριη΄. ρλδ΄. ρλε΄. ρμε΄. ρμϛ΄. ρμζ΄. ρμη΄. ρμθ΄. ρν΄.

Ὅτε δὲ θέλῃς κατ' [d] ἰδίαν τὰ περὶ τοῦ σωτῆρος ψάλλειν, ἐν ἑκάστῳ μὲν σχεδὸν εὑρίσκεις ψαλμῷ τὰ τοιαῦτα· ἔχεις δὲ μάλιστα τὸν μὲν μδ΄. καὶ τὸν ρθ΄. δηλοῦντας τὴν ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γνησίαν γέννησιν καὶ τὴν ἔνσαρκον αὐτοῦ παρουσίαν· τὸν δὲ κα΄. καὶ ξη΄. [e] προλέγοντας περὶ τοῦ θείου σταυροῦ, καὶ ὅσην δι' ἡμᾶς ἐπιβουλὴν ἀνεδέξατο, καὶ πόσα πέπονθεν· καὶ τὸν μὲν β΄. καὶ ρη΄. σημαίνοντας τήν τε τῶν Ἰουδαίων ἐπιβουλὴν καὶ πονηρίαν, καὶ τὴν Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου προδοσίαν· τόν τε κ΄. καὶ μθ΄. καὶ οα΄. (καὶ) δηλοῦντας τήν τε βασιλείαν αὐτοῦ καὶ κριτικὴν δύναμιν, καὶ τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ πάλιν ἔνσαρκον παρουσίαν, καὶ τὴν κλῆσιν τῶν ἐθνῶν. Καὶ ὁ μὲν ιε΄. δείκνυσιν αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· ὁ δὲ κγ΄. καὶ μϛ΄. ἀπαγγέλλουσιν τὴν εἰς οὐρανοὺς ἄνοδον αὐτοῦ. Τὸν δὲ ϟβ΄. καὶ ϟε΄. καὶ ϟζ΄. καὶ ϟη΄. ἀναγινώσκων, θεωρῆσαι δυνήσῃ τὰς εἰς ἡμᾶς τοῦ σωτῆρος διὰ τῶν παθημάτων αὐτοῦ γενομένας εὐεργεσίας. Τοιοῦτος μὲν οὖν ἐστιν καὶ ὁ χαρακτὴρ εἰς ὠφέλειαν τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν, ἐχούσης αὐτῆς ἰδίους [f] ψαλμοὺς, καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς δὲ περὶ τῆς ἐν σώματι παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ πυκνοτέρας τὰς προφητείας, καθὰ προεῖπον. Διατί δὲ μετὰ μέλους καὶ ᾠδῆς ψάλλονται οἱ τοιοῦ-

a *Psalm.* 119. usque 133. juxta LXX. inclusivè. b Σὺ mendosè *Alex.* MS. c Ἔχοντες MS. perperam. d Ἴδια. e Προλέγοντας mendosè MS. forte pro προσλέγοντας. f Post hanc vocem forte ex Editis inserenda sunt sequentia: *εἰς διόρθωσιν τῶν κινημάτων ἑκάστης ψυχῆς.*

τοιοῦτοι λόγοι, ἀναγκαῖον μηδὲ τοῦτο παρελθεῖν. Τινὲς μὲν γὰρ τῶν παρ' ἡμῖν ἀκεραίων, καίτοι πιστευόντων εἶναι θεόπνευστα τὰ ῥήματα, ὅμως νομίζουσιν διὰ τὸ εὔφωνον καὶ τέρψεως † ἕνεκεν τῆς ἀκοῆς μελῳδεῖσθαι τοὺς ψαλμούς. (Margin: † Ἕνεκεν mendosè MS.) Οὐκ ἔστι δὲ οὕτως· οὐ γὰρ τὸ ἡδὺ καὶ πιθανὸν ἐζήτησεν ἡ γραφή· ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὠφελείας ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τετύπωται διὰ πάντα μὲν, μάλιστα δὲ διὰ δύο ταῦτα· πρῶτον μὲν, ὅτι ἔπρεπεν τὴν θείαν γραφὴν μὴ μόνον τῇ συνεχείᾳ, ἀλλὰ καὶ τῇ κατὰ [a] πλάτος φωνῇ τὸν Θεὸν ὑμνεῖν. Κατὰ συνέχειαν μὲν οὖν εἴρηται, οἷά ἐστιν [b] τὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, καὶ τὰ ἱστορούμενα πάντα, μετὰ τῆς καινῆς διαθήκης· κατὰ πλάτος δὲ λέγεται, οἷά ἐστιν τὰ τῶν ψαλμῶν καὶ ᾠδῶν καὶ ᾀσμάτων ῥήματα· καὶ οὕτως γὰρ σωθήσεται τὸ ἐξ ὅλης ἰσχύος καὶ δυνάμεως ἀγαπᾷν τὸν Θεὸν, τοὺς ἀνθρώπους. Δεύτερον δὲ, ὅτι ὥσπερ ἁρμονία τοὺς [c] αὐλοὺς συντιθεῖσα μίαν τὴν συμφωνίαν ἀποτελεῖ, οὕτως ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ ψυχῇ διάφορα κινήματα φαίνεται, καὶ ἔστιν ἐν αὐτῇ τὸ λογίζεσθαι, καὶ τὸ ἐπιθυμεῖν, καὶ τὸ θυμοειδὲς, ἐκ [d] δὲ τῆς τούτων κινήσεως καὶ ἡ τῶν μελῶν γίνεται τοῦ σώματος ἐνέργεια, βούλεται ὁ λόγος μὴ [e] ἀσύμφωνον [f] εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἑαυτῷ, μηδὲ [g] διΐστασθαι πρὸς ἑαυτόν· ὥς τε λογίζεσθαι μὲν τὰ βέλτιστα, πράττειν δὲ τῷ θυμῷ τὰ φαῦλα, ὡς ὁ Πιλάτος λέγων μέν· „ οὐδεμίαν αἰτίαν (Margin: Joan. 18. v. 38.) „ εὑρίσκω εἰς αὐτὸν, συντρέχων δὲ τῇ γνώμῃ τῶν Ἰουδαίων· ἢ ἐπιθυμεῖν μὲν τὰ φαῦλα, μὴ δύνασθαι δὲ πράττειν [h] ὡς οἱ κατὰ Σουσάννας πρεσβύτεροι· ἢ πάλιν μὴ μοιχεύειν μὲν, κλέπτειν δέ· ἢ μὴ κλέπτειν μὲν, φονεύειν δέ· ἢ μὴ φονεύειν μὲν, βλασφημεῖν δέ. Ἵν' οὖν μὴ τοιαύτη τις ἐν ἡμῖν ταραχὴ † γίνηται, (Margin: † γίνεται MS.) θέλει τὴν ψυχὴν ὁ λόγος [i] ἔχουσαν (Margin: 1. Cor. 2. v. 16.) Χριστοῦ νοῦν, ὡς εἶπεν ὁ Ἀπόστολος, τούτῳ καθηγεμόνι χρήσασθαι, καὶ ἐν τούτῳ τῶν μὲν ἐν αὐτῇ παθητικῶν * κρατεῖν, (Margin: * κραγεῖν malè Alex.) τῶν δὲ τοῦ σώματος μελῶν ἄρχειν, εἰς τὸ ὑπακούειν τῷ λόγῳ· ἵνα ὡς ἐν ἁρμονίᾳ τὸ πλῆκτρον, οὕτως αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ψαλτήριον γενόμενος, καὶ τῷ πνεύματι προσέχων ὁλοκλήρως, καὶ πᾶσι τοῖς μελέσιν καὶ τοῖς κινήμασιν ὑπακούῃ, καὶ δουλεύῃ τῷ βουλήματι τοῦ Θεοῦ.

Τῆς δὲ τοιαύτης τῶν λογισμῶν ἀταραξίας καὶ ἀκύμονος [k] καταστάσεως εἰκὼν καὶ τύπος ἐστὶν ἡ τῶν ψαλμῶν ἐμμελὴς ἀνάγνωσις. Ὥσπερ [l] γὰρ τὰ τῆς ψυχῆς νοήματα γνωρίζομεν καὶ σημαίνομεν δι' ὧν προφέρομεν λόγων· οὕτως τῆς πνευματικῆς ἐν ψυχῇ ἁρμονίας τὴν ἐκ τῶν λόγων μελῳδίαν [m] σύμβολον εἶναι θέλων ὁ Κύριος, τετύπωκεν ἐμμελῶς τὰς ᾠδὰς ψάλλεσθαι, καὶ τοὺς ψαλμοὺς μετ' ᾠδῆς ἀναγινώσκεσθαι. Καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἡ ἐπιθυμία τῆς ψυχῆς, τὸ

καλῶς

a Hæc vox mihi valde ſuſpecta eſt; cumque *metrum* ſive *muſicum melos* hîc denotari videatur, per συνέχειαν verò continua ſive ſimplex in proſa oratio intelligi, pro πλάτος legendum conjicio κλάσμα, utpote quod technicè ſignificat *carmen* ad Poeticæ atque Muſicæ artis regulas effictum atque compoſitum. b Κατὰ perperam MS c λόγους MS. d ἐν *Alex.* e MS. malè σύμφωνον. f Deeſt in *Alex.* g Ἵστασθαι MS. nec prorſus malè. h Αὐτὰ addunt Edit. i Ἄχουσαν mendosè MS. k Καταστάσεως perperam MS. l Deeſt in MS. m Σύμβολον *Alex.*

καλῶς αὐτὴν διακεῖσθαι, ὡς γέγραπται
Jacob 5. v. 13. „ εὐθυμεῖ τις ἐν ὑμῖν; ψαλλέτω. Οὕ-
τως τὸ μὲν ἐν αὐτῇ ταραχῶδες καὶ
τραχὺ καὶ ἄτακτον ἐξομαλίζεται, τὸ
δὲ λυποῦν θεραπεύεται, ψαλλόντων ἡ-
Psalm. 41. v. 6. 12. & 42: 5. μῶν· „ ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου,
„ καὶ ἱνατί συνταράσσεις με; καὶ τὸ
μὲν ἐσφαλμένον ἐπιγνώσεται λέγουσα·
Psalm: 72. v. 2. „ ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ
„ πόδες· τὸ δὲ φοβηθὲν [a] ἐπιῤῥώσει τῇ
Psal. 117. v. 6. ἐλπίδι, ἐν τῷ λέγειν· [b] „ Κύριος ἐμοὶ
„ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιή-
„ σει μοι ἄνθρωπος.

Οἱ μὲν οὖν μὴ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνα-
γινώσκοντες τὰς θείας ᾠδὰς, [c] οὐ" συν-
ετῶς ψάλλουσιν, ἀλλ' ἑαυτοὺς μὲν τέρ-
Eccles. 15. v. 9. πουσιν, ἔχουσιν δὲ μέμψιν, „ ὅτι οὐχ ὡ-
„ ραῖος αἶνος ἐν στόματι ἁμαρτωλοῦ. Οἱ
δὲ κατὰ τὸν προειρημένον τρόπον ψάλ-
λοντες, ὥστε τὴν μελῳδίαν τῶν ῥημάτων
ἐκ τοῦ ῥυθμοῦ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς πρὸς
τὸ πνεῦμα συμφωνίας προσφέρεσθαι, οἱ
τοιοῦτοι ψάλλουσιν μὲν τῇ γλώσσῃ, [d]
ψάλλοντες" δὲ καὶ τῷ νοΐ, οὐ μόνον ἑαυ-
τοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς θέλοντας ἀκούειν
II Reg. 16. v. 23. αὐτῶν μεγάλως ὠφελοῦσιν. Ὁ γοῦν
μακάριος Δαυὶδ οὕτως καταψάλλων τοῦ
Σαοὺλ, αὐτὸς εὐηρέστει τῷ Θεῷ, καὶ
τὸν τάραχον καὶ [e] τὸ μανικὸν" πάθος
τοῦ Σαοὺλ ἀπήλαυνεν, καὶ γαληνιῶν
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ παρεσκεύαζεν. Οὕ-
τως οἱ ἱερεῖς ψάλλοντες, εἰς ἀταραξίαν
τὰς ψυχὰς τῶν λαῶν καὶ εἰς ὁμόνοιαν
αὐτὰς τῶν ἐν οὐρανοῖς χορευόντων προσ-
ἐκαλοῦντο. Τὸ ἄρα μετὰ μέλους λέ-
γεσθαι τοὺς ψαλμοὺς, οὐκ ἔστιν εὐφωνίας
σπουδὴ, ἀλλὰ τεκμήριον τῆς ἁρμονίας
τῶν ἐν τῇ ψυχῇ λογισμῶν. Καὶ ἡ ἐμ-
μελὴς δὲ ἀνάγνωσις [f] σύμβολόν" ἐστιν
τῆς εὐρύθμου καὶ ἀχειμάστου καταστάσεως
τῆς διανοίας. Καὶ γὰρ τὸ αἰνεῖν τὸν
Θεὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις καὶ κιθάρᾳ
καὶ δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, σύμβολον
πάλιν ἦν καὶ [g] σημαντικὸν τοῦ [h] συγ-
κεῖσθαι μὲν νομίμως τὰ μέλη τοῦ σώ-
ματος ὡς χορδὰς, τοὺς δὲ λογισμοὺς
τῆς ψυχῆς ὡς κύμβαλα γίνεσθαι, καὶ
λοιπὸν τῇ ἠχῇ καὶ τῷ νεύματι τοῦ πνεύ-
ματος ταῦτα πάντα κινεῖσθαι καὶ ζῆν·
ὥστε κατὰ τὸ γεγραμμένον, „ τῷ πνεύ- Rom. 8. v. 13.
„ ματι τὸν ἄνθρωπον ζῆν μὲν, καὶ τὰς
„ πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦν. Οὕ-
τως γὰρ καὶ καλῶς ψάλλων [i] ῥυθμί-
ζει" τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ὥσπερ ἐξ
ἀνισότητος εἰς ἰσότητα ἄγει· ὥστε ἐν
τῷ κατὰ φύσιν αὐτὴν ἑστηκυῖαν μὴ πτο-
εῖσθαι ὑπό τινος, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον εὐ-
φαντάσιον γίνεσθαι, καὶ πλέον αὐτὴν
λαμβάνειν πόθον τῶν μελλόντων ἀγα-
θῶν. Τῇ γὰρ τῶν ῥημάτων μελῳδίᾳ
συνδιατιθεμένη ἐπιλανθάνεται τῶν πα-
θῶν, καὶ χαίρουσα βλέπει πρὸς τὸν νοῦν
τὸν ἐν Χριστῷ, λογιζομένη τὰ βέλτιστα.
Δεῖ τοίνυν, ὦ τέκνον, τῶν ἐντυγχανόν-
των ἕκαστον ταύτῃ τῇ βίβλῳ, ἐντυγχά-
νειν μὲν ἅπασιν γνησίως τοῖς ἐν αὐτῇ
θεοπνεύστοις οὖσιν· λαμβάνειν δὲ λοιπὸν
ἀπ' αὐτῶν ὡς ἐκ παραδείσου καρπῶν ὠ-
φελείας, πρὸς ὃ τὴν χρείαν ἑαυτὸν ἔ-
χοντα

a Ἐπιοῤῥώσει MS. b Malè ab hoc dicto novam sectionem inchoavit Librarius. c Hæc negativa in MS. malè omissa est. d Ψάλλουσιν minus recte in *Alex.* e Τὸν μανικὸν mendosè MS. f Σύμβολον iterum perperam MS. g Σημαντικὰ minus recte *Alex.* h Συγκεῖσθαι δὲ perperam MS. i Ῥυθμοῖ *Alex.*

χοντα συνορᾷ. Ἡγοῦμαι γὰρ ἐν τούτοις τοῖς λόγοις τῆς βίβλου τὸν πάντα βίον τῶν ἀνθρώπων, τάς τε τῆς ψυχῆς διαθέσεις, καὶ τὰ τῶν λογισμῶν κινήματα μεμετρῆσθαι καὶ περιέχεσθαι· καὶ μηδὲν πλέον τούτων ἐν ἀνθρώποις εὑρίσκεσθαι. Εἴτε γὰρ μετανοίας [a] ἢ" ἐξομολογήσεως χρεία, ἢ θλίψις καὶ πειρασμὸς κατέλαβεν, ἢ ἐδιώχθη τις, καὶ ἢ ἐπιβουλευόμενος ἐῤῥύσθη, εἰ δὲ καὶ περίλυπός τις γέγονεν καὶ ταράττεται, καὶ πάσχει τι τοιοῦτον οἷον ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηται, [b] ἢ" καὶ συνορᾷ ἑαυτὸν μὲν προκόπτοντα, τὸν δὲ ἐχθρὸν καταργούμενον, ἢ καὶ αἰνέσαι καὶ εὐχαριστῆσαι, καὶ εὐλογῆσαι βούλεται τὸν Κύριον, ἔχει τὴν διδασκαλίαν τούτων ἐν τοῖς [c] θείοις" ψαλμοῖς. Ἐκλεγέσθω γὰρ τὰ ἐν αὐτοῖς περὶ ἑκάστου τούτων εἰρημένα, καὶ οὕτως ὡς περὶ ἑαυτοῦ γεγραμμένα λέγων, καὶ συνδιατιθέμενος τοῖς γεγραμμένοις, ἀναφέρει τῷ Κυρίῳ. Μὴ περιβαλλέτω μέντοι τις αὐτὰ τοῖς ἔξωθεν πιθανοῖς ῥήμασιν, μηδὲ πειραζέτω τὰς λέξεις μεταποιεῖν ἢ ὅλως ἐναλλάσσειν, ἀλλ᾽ οὕτως ἀτέχνως τὰ γεγραμμένα λεγέτω καὶ ψαλλέτω, ὥσπερ εἴρηται, ὑπὲρ τοῦ καὶ τοὺς διακονήσαντας ἀνθρώπους αὐτὰ ἐπιγινώσκοντας τὸ ἑαυτῶν συνεύχεσθαι ἡμῖν, μᾶλλον δὲ ἵνα καὶ τὸ πνεῦμα τὸ λαλῆσαν ἐν τοῖς [d] ἁγίοις, θεωροῦν" τοὺς παρ᾽ αὐτοῦ λόγους ἐνηχηθέντας ἐκείνοις, συναντιλαμβάνηται ἡμῖν. Ὅσῳ γὰρ τῶν ἁγίων ὁ βίος βελτίων τῶν ἄλλων ἐστὶν, τοσούτῳ καὶ τὰ παρ᾽ αὐτῶν ῥήματα, τῶν παρ᾽ ἡμῶν συντιθεμένων [e] βελτίστα" καὶ ἰσχυρότερα ἄν τις εἴποι δικαίως.

Ἐν τούτοις γὰρ εὐηρέστησαν τῷ Θεῷ, καὶ ταῦτα λέγοντες, ὡς εἶπεν ὁ Ἀπόστολος, „ κατηγωνίσαντο βασιλείας, ἠρ- Hebr. 11: v. 33. 34. 35.
„ γάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγ„ γελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, „ ἔσβεσαν δύναμιν πυρὸς, ἔφυγον στό„ ματα [f] μαχαίρας", ἐνεδυναμώθησαν „ ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν „ πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλο„ τρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως „ τοὺς νεκροὺς αὐτῶν. Οὐκοῦν καὶ νῦν ταῦτα λέγων ἕκαστος ἔστω θαῤῥῶν, ὅτι δι᾽ αὐτῶν ταχέως ὁ Θεὸς ἐπακούσεται τοῖς δεομένοις. Εἴτε γὰρ θλίβεται λέγων ταῦτα, μεγάλην ὄψεται τὴν ἐν αὐτοῖς παράκλησιν· εἴτε πειράζεται καὶ διώκεται ψάλλων οὕτως, δοκιμώτερος ἀναφανήσεται, καὶ σκεπασθήσεται παρὰ τοῦ Κυρίου, τοῦ καὶ τὸν εἰπόντα ταῦτα σκεπάσαντος· ἐν τούτοις τὸν μὲν διάβολον ἀνατρέψει, τοὺς δὲ δαίμονας αὐτοῦ σοβήσει.

Ταῦτα λέγων εἰ μὲν [g] ἥμαρτεν", ἑαυτὸν ἐντρέψει καὶ παύσεται· εἰ δὲ μὴ ἥμαρτεν, ὄψεται ἑαυτὸν χαίροντα, ὅτι τοῖς μὲν ἔμπροσθεν ἐπεκτείνεται, καὶ ἀγωνιζόμενος μὲν ἰσχύσει ψάλλων οὕτως, οὐ σαλευθήσεται δὲ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπὸ τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπατῶντας καὶ πλανᾷν ἐπιχειροῦντας ἐλέγξει· καὶ τούτου οὐκ ἄνθρωπος ἐγγυητὴς, ἀλλ᾽ αὐτὴ ἡ θεία γίνεται γραφή.

a Deest in MS. b Εἰ minus rectè MS. c Ὁσίοις *Alex.* d Ἀγαθοῦ θεωροῦν MS. e Βέλτιον minus rectè *Alex.* f Μαχαίρης MS. g Ἥμαρτον male MS.

Deut. 31. v. 19. Deut. 17. v. 18. Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο τῷ Μωϋσῇ γράψαι τὴν μεγάλην ᾠδὴν, καὶ διδάξαι τὸν λαόν· τόν τε καθιστάμενον ἄρχοντα κελεύει γράψαι τὸ Δευτερονόμιον, ἔχειν τε τοῦτο μετὰ χεῖρας, καὶ μελετᾶν ἀεὶ τὰ ἐν αὐτῷ ῥήματα, ὡς ἀρκούντων τῶν ἐν αὐτοῖς λόγων πρός τε ὑπόμνησιν ἀρετῆς, καὶ [a] βοήθειαν φέρειν" τοῖς γνησίως αὐτοὺς μελετῶσιν. Josuæ 8. v. 34. 35. Ἀμέλει ὁπηνίκα εἰς τὴν γῆν εἰσῆλθεν ὁ τοῦ Ναυῆ, βλέπων τὰς τῶν ἐχθρῶν διατάξεις, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων πάντας συνελθόντας εἰς πόλεμον, αὐτὸς ἀνθ' ὅπλων καὶ ξιφῶν τὸ Δευτερονόμιον ἀναγνοὺς εἰς τὰ ὦτα πάντων, τοῦτ' ῥήματα τοῦ νόμου ὑπομνήσας, καὶ τούτοις τὸν λαὸν καθοπλίσας, περιγέγονεν τῶν πολεμίων. 4. Reg. 22. v. 8. seqq. Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰωσίας εὑρεθέντος τοῦ βιβλίου, καὶ ἀναγνωσθέντος εἰς τὰς πάντων ἀκοὰς, οὐκέτι τοὺς ἐχθροὺς ἐφοβεῖτο. Καὶ εἴποτε δὲ πόλεμος ἦν τῷ λαῷ, ἡ κιβωτὸς ἔχουσα τὰ πυξία τοῦ νόμου προώδευεν πάντων, καὶ ἠρκεῖτο τούτοις ἀντὶ πάσης παρατάξεως εἰς βοήθειαν, εἰ μή τις ἦν παρὰ τοῖς βαστάζουσιν καὶ ἐν τοῖς λαοῖς προκρατήσασα ἁμαρτία καὶ ὑπόκρισις. Πίστεως γὰρ καὶ γνησίας διαθέσεως χρεία, ἵνα ὁ νόμος εἰς τὰ κατ' εὐχὴν † συνεργάζηται. Ἐγὼ γ' οὖν, ἔλεγεν ὁ γέρων, ἤκουσα καὶ παρὰ φρονίμων ἀνδρῶν, ὡς ἄρα τὸ παλαιὸν ἐν τῷ Ἰσραὴλ μόνον ἀναγινώσκοντες τὰς γραφὰς, ἐδίωκον δαίμονας, καὶ ἤλεγχον τὰς παρ' αὐτῶν τοῖς ἀνθρώποις γινομένας ἐπιβουλάς. Ὅθεν καὶ καταγνώσεως πάσης ἀξίους εἶναι ἔλεγεν τοὺς ταῦτα μὲν ἀφιέντας, συντιθέντας δὲ ἑαυτοῖς ἔξωθεν πιθανὰ ῥήματα, καὶ ἐν τούτοις ἐξορκιστὰς ἑαυτοὺς ὀνομάζοντας. Μᾶλλον γὰρ παίζουσιν, καὶ παρέχουσιν ἑαυτοὺς ἐκείνοις εἰς τὸ χλευάζεσθαι, οἷα πεπόνθασιν Ἰουδαῖοι οἱ [b] Σκευᾶ" υἱοὶ, ἐπιχειρήσαντες καὶ αὐτοὶ τὸν τρόπον τοῦτον ἐξορκίζειν. Actor. 19. v. 14. seqq.

†MS. συνεργάζεται

Ταῦτα μὲν γὰρ ἀκούοντες παρὰ τῶν τοιούτων οἱ δαίμονες παίζουσιν· τὰ δὲ τῶν ἁγίων ῥήματα φοβοῦνται, ἢ καὶ φέρειν αὐτὰ οὐ δύνανται. Ἔστιν γὰρ ἐν τοῖς τῶν γραφῶν ῥήμασιν ὁ Κύριος, ὃν μὴ δυνάμενοι φέρειν, ἔκραζον· „Δέομαί σου, Luc. 8. v. 28. & Matth. 8. v. 29. „μή με πρὸ καιροῦ βασανίσῃς· ἐκαίοντο γὰρ καὶ μόνον βλέποντες παρόντα τὸν Κύριον. [c] Οὕτως" καὶ ὁ Παῦλος παρήγγειλεν τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν· Actor. 16. v. 18. οὕτως καὶ τοῖς μαθηταῖς [d] ὑπετάσσετο" τὰ δαιμόνια.

Καὶ ἐπὶ [e] Ἐλισσαιὲ" δὲ τοῦ προφήτου 4. Reg. 3. v. 15. seqq. ἐγένετο χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐπροφήτευσεν περὶ τῶν ὑδάτων τοῖς τρισὶν βασιλεῦσιν, ὅτε ἔψαλλεν κατ' ἐντολὴν [f] αὐτοῦ ὁ" ψάλλων. Οὕτως καὶ νῦν εἴ τις κήδεται τῶν πασχόντων, ταῦτα λεγέτω, καὶ μᾶλλον τόν τε πάσχοντα [g] ὠφελεῖ, καὶ ἑαυτοῦ τὴν πίστιν ἀληθῆ καὶ βεβαίαν [h] ἐπιδείξεται"· [i] ὥστε καὶ ταύτην ὁρῶντα τὸν Θεὸν, τελείαν τὴν θεραπείαν παρασχεῖν τοῖς δεομένοις.

Τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἅγιος γινώσκων, ἔλεγεν

a Βοηθεία ὠφέρειν mendosè *Alex.* b Σκεύαντος MS. c Ὅπως perperam MS. d Ὑπεπολάσσετο *Alex.* priori tamen ὑπὸ punctis superne positis circumscripto sive expuncto. e Ἐλισσαῖε MS. f Αὐτὸς mendosè MS. g Ὠφελήσει melius in Editt. h Ἐπιδείξηται MS. i Malè hìc novam sectionem fecit scriba, quam proinde ad initium sequentis periodi transtulimus.

Psal. 118. v. 16. λεγεν ἐν τῷ ριη´. ψαλμῷ· „ Ἐν τοῖς
„ δικαιώμασίν σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλή-
„ σομαι τῶν λόγων σου· καὶ πάλιν·
Ib. v. 54. „ Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου
„ ἐν τόπῳ παροικίας μου.

Ἐν τούτοις γὰρ καὶ σωτηρίαν ἐκέρ-
Ib. v. 92. δαινον, λέγοντες· „ εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος
„ σου μελέτη μου ἐστὶν, τότε ἂν ἀπωλό-
„ μην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Ὅθεν καὶ ὁ Παῦλος ἐν τούτοις ἠσφα-
λίζετο τὸν ἑαυτοῦ μαθητὴν, λέγων·
1. Tim. 4. v. 15. „ Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα
„ σου ἡ προκοπὴ φανερὰ γένηται.

Ταῦτα καὶ σὺ μελετῶν, καὶ συνετῶς ἐντυγχάνων οὕτως τοῖς ψαλμοῖς, τὸν μὲν ἐν ἑκάστῳ νοῦν ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ πνεύματος καταλαβεῖν δυνήσῃ· τοιοῦτον δὲ καὶ σὺ ζηλώσεις βίον, οἷον ἔχον οἱ ταῦτα θεοφορούμενοι λαλήσαντες ἄνδρες ἅγιοι.

Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ πρὸς Μαρκελλῖνον.

§. 4. Post S. *Athanasii* Epistolam, quæ octo Codicis *Alex.* folia fere implet, aversâ postremi paginâ vacuâ relictâ, in duobus aliis foliis alia sequuntur, quæ ad Psalmorum οἰκονομίαν atque intelligentiam pertinent. Nimirum habetur ibi pag. 1. col. 1. *Eusebii Pamphili* ὑπόθεσις· (ita enim legendum puto, licet in MS. permutatis pro more vocali ac diphthongo ejusdem fere soni ὑπο-θεσεις scriptum sit; sicuti mox Ευσε-βειου ac Παμφυλου habet, loco Εὐσεβίου & Παμφίλου·) quâ de Hebræorum divisione *Psalterii* in quinque libros, deque diversis diversorum Psalmorum Auctoribus ac inscriptionibus aliqua notatu digna tradidit. Atque hæc Præfatio cum eodem titulo, Ὑπόθεσις Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου, præfixa extat pag. 2. ipsis *Eusebii Cæsariensis* in Psalmos Commentariis, quorum perinde ut aliorum Scriptorum Ecclesiasticorum Editione de Ecclesia Christi optimè meruit Celeberrimus atque Doctissimus D. *Bernardus De Montfaucon*; non vero ibidem legitur ea quæ in Codice *Alex.* columna 2. dictæ paginæ exarata est, ἀκολουθία sive series istorum qui ad *Davidis* Historiam pertinent, Psalmorum juxta ordinem temporis, quo compositi fuere. Cum autem ipsa ab *Eusebii* itidem manu profecta, ac ἀποσπασμάτιον Commentariorum ejus esse mihi videretur, hosce perlustrans, non modo aliquot in locis gemina, sed eadem prorsus inveni in Expositione Psalmi 62. pag. 298. sequ. nisi quod ibi prolixius & distinctius dicta sint, quæ in Codice nostro breviter perstringuntur. Sequuntur inde pag. 2. & seqq. binorum istorum Cod. *Alexandr.* foliorum περιοχαὶ εἰς τοὺς ψαλμοὺς, haud apposito quidem *Eusebii* nomine, quæ tamen pag. 2. dictæ Editionis expresse inscribuntur, Ὑποθέσεις τοῦ αὐτοῦ Εὐσεβίου, id est, *Argumenta Psalmorum, ad mystagogicum cujusque Psalmi sensum ut plurimum concinnata*, uti recte ait modo laudatus D. *Montfauconus* in Præliminaribus, quæ vocat, Cap. I. §. 4. monetque ea non solum in *Taurinensi Codice*, ex quo

a Ab hac voce perperam istam sectionem inchoavit Librarius, quæ à præcedentibus, ταῦτα καὶ σὺ, incipit.

præcipue *Eusebiana* Commentaria edidit, sed etiam in una Catena Regia, quæ decimi seculi est, *Eusebii* nomine comparere. Atqui ut expressæ inde *Hypotheses* sive argumenta Psalmorum aliquando sphalmata Codicis nostri emendant; ita vice versa hujus lectiones illis identidem meliores sunt ac pleniores; id quod perspicuum erit ei, qui ambo exemplaria inter se conferre voluerit. Hæc igitur omnia hucusque dicta *Eusebiana*, prouti in MS. *Alexandr.* extant, accipe Lector benevole, id unicum, ὡς ἐν παρόδῳ, monitus, Hypothesibus *Eusebii* usum esse Auctorem vel Editorem Versionis *Syriacæ* atque *Arabicæ Psalterii*; quarum hæc quidem rarius, illa autem sæpe sæpius in titulis Psalmorum easdem exhibet.

Ὑπόθεσις Εὐσεβίȣ τȣ͂ Παμφίλȣ.

Τῆς βίβλȣ τῶν ψαλμῶν ἥδε ἂν εἴη ἡ διαίρεσις, ὡς τὰ ἀκριβῆ τῶν ἀντιγράφων, αὐτό τε τὸ Ἑβραικὸν περιέχει.

[a] Οὐχ, ὡς ἄν τις ὑπολάβοι, οἱ πάντες εἰσὶν τȣ͂ Δαυὶδ ψαλμοὶ,

Ἀλλὰ καὶ ἑτέρων προφητῶν ἐν [b] ψάλλειν προφητευόντων·

Διόπερ ἡ πᾶσα γραφὴ παρ' Ἑβραίοις [c] ȣ̓ τȣ͂ Δαυὶδ [d] ἐπιγράφει,

Ἀλλ' ἀδιορίστως βίβλος ψαλμῶν ὀνομάζεται.

Εἰς πέντε [e] μέρη τὴν πᾶσαν τῶν ψαλμῶν βίβλον παῖδες Ἑβραίων διαιρȣ͂σιν·

Πρῶτον εἰς τȣ̀ς ἀπὸ πρώτȣ μέχρις [f] τεσσαρακοςȣ͂·

Δεύτερον εἰς τȣ̀ς ἀπὸ τεσσαρακοςȣ͂ πρώτȣ μέχρις οα΄·

† Τρίτον εἰς τȣ̀ς ἀπὸ ἑβδομηκοςȣ͂ δευτέρȣ μέχρις πη΄· — † Τίτρον mendosè MS.

Τέταρτον εἰς τȣ̀ς ἀπὸ ὀγδοηκοςȣ͂ ἐνάτȣ μέχρις ἑκατοςȣ͂ πέμπτȣ·

Πέμπτον εἰς τȣ̀ς ἀπὸ ἑκατοςȣ͂ ἕκτȣ μέχρις τȣ͂ τέλȣς τȣ͂ βιβλίȣ.

Ἀνεπίγραφοι [g]	ιθ΄.
Ἐπιγεγραμμένοι	ρλα΄.
Τῶν ἐπιγεγραμμένων [h] αἱ διαιρέσεις·	
Τȣ͂ μὲν Δαυὶδ	οϛ΄.
Τῶν δὲ υἱῶν Κορὲ	ια΄.
Τȣ͂ Ἀσὰφ	ιϛ΄.
Αἰθὰν τȣ͂ [i] Ἰσραηλίτȣ	α΄.
Σολομῶνος	ϛ΄.
Μωϋσέως	α΄.
Ἀνώνυμοι	ιζ΄.
Τῶν εἰς τὸ Ἀλληλȣΐα	ιε΄ [k]

Εἰσὶν δὲ ἀνώνυμοι, ὅσοι ἐπιγραφὰς μὲν ἔχȣσιν, ȣ̓ μὴν δηλȣ͂σιν τίνος εἰσίν.

[l] Ἀνεπίγραφοι	ιθ΄.
Ὁμȣ͂	ρν΄.

νη΄. Ὅτε ἀπέςειλεν Σαȣ̀λ τȣ͂ θανατῶσαι αὐτόν.

λγ΄. Ὅτε

a Οὗτοι MS. perperam omnino. b Τῷ bene insertum in Edit. c Τῶν ψαλμῶν additum in Edit. hoc loco, & in MS. spatium rasum post γραφ' relictum. d Ἐπιγράφοι mendosè MS. pro quo ἐπιγράφεται legere mallem. e Δὲ insertum in Edit. f Τεσσαρακοςῶ MS. hic & in sequenti commate. g Δὲ εἰσι ψαλμοὶ additum in Edit. h Δὲ εἰσιν ἔτοι apponit Edit. i Ἰσραηλίτη mendosè MS. k Male hoc loco extra tramitem columnæ adscriptum, ἀνεπίγραφοι ιθ΄. cum id paulo post sequatur. l Hæc usque ad sequentes περιοχὰς sive argumenta Psalmorum in Edit. *Eusebii* non habentur.

λγ'. Ὅτε Δαυὶδ ἔρχεται εἰς Νομβὰ πρὸς Ἀβιμέλεχ.

ιϛ'. Εἰς τὸ σπήλαιον τὸ Ὀδολλάμ.

να'. Τὸν Δαυὶδ διαβάλλει Δωήκ.

ξβ'. Εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας φεύγει Δαυίδ.

νγ'. Οἱ Ζιφαῖοι διαβάλλουσιν τὸν Δαυὶδ ἐν τῷ σπηλαίῳ.

νε'. Οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.

νθ'. Μετὰ τὸν θάνατον Σαούλ.

ν'. Ὅτε ἦλθεν πρὸς αὐτὸν Νάθαν ὁ προφήτης.

γ'. Ὅτε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

ζ'. Ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμενεί. Ἡ ἱστορία τῶν ψαλμῶν ταύτην ἔχει τὴν ἀκολουθίαν, ἐνήλλακται δὲ τῷ τῆς εὑρέσεως χρόνῳ.

[a] Περιοχαὶ εἰς τοὺς Ψαλμούς.

α'. Προτροπὴ θεοσεβείας, καὶ ἀποτροπὴ τοῦ ἐναντίου.

β'. [b] Προφητεία περὶ Χριστοῦ καὶ κλήσεως ἐθνῶν.

γ'. Προφητεία γενησομένων ἀγαθῶν τῷ Δαυίδ.

δ'. Προφητεία τοῦ Δαυὶδ περὶ ὧν πέπονθεν.

ε'. Ἐκ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας προσευχή.

ϛ'. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως.

ζ'. Τοῦ Δαυὶδ ἐξομολόγησις, καὶ προφητεία κλήσεως ἐθνῶν.

η'. Προφητεία κλήσεως ἐθνῶν.

θ'. Θάνατος Χριστοῦ, καὶ ἀνάστασις, καὶ βασιλείας [c] παράληψις, ἐχθρῶν τε πάντων καθαίρεσις.

ι'. Ἐπινίκιος ὕμνος τοῦ κατὰ Θεὸν ἀγωνιζομένου.

ια'. Κατηγορία πονηρῶν, καὶ προφητεία Χριστοῦ παρουσίας.

ιβ'. Ἐχθρῶν ἐπανάστασις, καὶ προσδοκία Χριστοῦ [d].

ιγ'. Κατηγορία πονηρῶν, καὶ προφητεία Χριστοῦ παρουσίας.

ιδ'. Τοῦ κατὰ Θεὸν τελείου ἀποκατάστασις.

ιε'. Ἐκκλησίας ἐκλογή, καὶ Χριστοῦ ἀνάστασις.

ιϛ'. Τελείου ἀνδρός, ἢ [e] καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ προσευχὴ ὑπὲρ τῶν δι' αὐτοῦ σωθησομένων.

ιζ'. [f] Εὐχαριστία τοῦ Δαυίδ, καὶ προφητεία Χριστοῦ παρουσίας καὶ [g] ἀναλήψεως.

ιη'. Θεολογία σὺν διδασκαλίᾳ [h] θεϊκῇ.

ιθ'. Εὐχὴ τῶν συμπραττόντων [i] τῷ δικαίῳ.

κ'. Ἔντευξις τῶν συμπραττόντων τῷ Δαυίδ.

κα'. Προφητεία Χριστοῦ παθῶν, καὶ ἐθνῶν κλῆσις.

κβ'. Διδασκαλία [k] νέου λαοῦ εἰσαγωγή.

κγ'. Προφητεία κλήσεως ἐθνῶν, καὶ τελείωσις τῶν σωζομένων.

κδ'. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως.

a Ὑπόθεσις τοῦ αὐτοῦ Εὐσεβίου Edit. b Προφητία hic & in seqq. sæpius scriptum in *Alex.* c Παράλημψις MS. d Παρουσίας hic quoque additum in Edit. e Hoc καὶ voci Χριστοῦ in interiori margine male adscriptum est, quasi eam sequeretur. Confer. infra num. ιθ'. f Εὐχαριστεία hic & in seqq. aliquoties *Alex.* g Ἀναλήμψεως MS. h Ἠθικῇ in Edit. i Τῷ Δαυὶδ δικαίῳ Edit. k Καὶ bene insertum in Edit.

κε′. Ἔντευξις τȣ̃ κατὰ Θεὸν προκόπ]οντος.

κϛ′. Εὐχαριϛία, καὶ αἴτησις ἀγαθῶν.

κζ′. Δέησις μετὰ προφητείας.

κη′. Προφητεία αἰνιγματώδης σὺν θεολογίᾳ.

κθ′. Εὐχαριϛία σὺν ἐξομολογήσει.

λ′. Ἐξομολόγησις σὺν ἱκετηρίᾳ.

λα′. Προφητεία τῶν διὰ Χριϛȣ̃ σωθησομένων.

λϐ′. Παρακέλευσις ὑμνολογίας σὺν θεολογίᾳ.

λγ′. Διδασκαλία εὐχαριϛίας.

λδ′. Ἱκετηρία δικαίȣ, καὶ προφητεία περὶ Χριϛȣ̃.

λε′. Ἔλεγχος ἀσεϐῶν σὺν θεολογίᾳ.

λϛ′. Διδασκαλία θεοσεϐȣ̃ς βίȣ.

λζ′. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως.

λη′. Ἐντεύξεις σὺν ἐξομολογήσει.

λθ′. Εὐχαριϛία τȣ̃ κατὰ Θεὸν σωθέντος, καὶ μνήμη ἐκκλησίας.

μ′. Προφητεία περὶ Χριϛȣ̃ καὶ περὶ τȣ̃ προδότȣ.

μα′. Ἱκετηρία προφητῶν ἐπὶ τῇ ἀποϐολῇ τȣ̃ Ἰȣδαίων ἔθνȣς.

μϐ′. Περὶ τȣ̃ αὐτȣ̃ [a]

[b] μγ′ *. Ἐπιφάνεια Χριϛȣ̃ καὶ βασιλεία.

[c] μδ′ *. Ἀποϛόλων κήρυγμα.

[d] με′ *. Κλῆσις ἐθνῶν.

[e] μϛ′ *. Ὕμνος εἰς Θεὸν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας, καὶ καθαίρεσις διωγμῶν.

μη′. Θείας κρίσεως διδασκαλία.

μθ′. Ἀνατροπὴ περὶ θυσιῶν Μωϋσέως νόμȣ, καὶ εἰσαγωγὴ τȣ̃ τῆς καινῆς διαθήκης τρόπȣ.

ν′. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως.

να′. Ἔλεγχος μοχθηρȣ̃ τρόπȣ, καὶ τέλος τȣ̃ αὐτȣ̃.

νϐ′. [f] Σωτῆρος ἐπιφάνεια, καὶ ἀθεότητος [g] ἀπαλλαγή.

νγ′. Προσευχὴ τȣ̃ διὰ Θεὸν ἐλαυνομένȣ.

νδ′. Δήλωσις τῶν κατὰ Χριϛȣ̃ τετολμημένων.

νε′. Δικαίȣ εὐχαριϛία ῥυσθέντος ἐξ ἐχθρῶν.

νϛ′. Εὐχαριϛία τȣ̃ Δαυίδ, καὶ προφητεία κλήσεως ἐθνῶν.

νζ′. Διδασκαλία τῆς τȣ̃ Θεȣ̃ δικαιοκρισίας.

νη′. Κλῆσις ἐθνῶν, καὶ Ἰȣδαίων ἀποϐολή.

νθ′. Ἀποϐολὴ τȣ̃ Ἰȣδαίων ἔθνȣς, καὶ κλῆσις ἐθνῶν.

ξ′. Δέησις σὺν εὐχαριϛίᾳ.

ξα′. Διδασκαλία θεραπευτική.

ξϐ′. Εὐχαριϛία τȣ̃ κατὰ Θεὸν τελείȣ.

ξγ′. Διδασκαλία [h] θεραπευτική *.

ξδ′. Κλῆσις ἐθνῶν. h.

ξε′. Κλῆσις ἐθνῶν, καὶ Ἀποϛόλων κήρυγμα.

ξϛ′. Περὶ τȣ̃ αὐτȣ̃.

ξζ′. Χριϛȣ̃ ἐνανθρώπησις, καὶ κλῆσις ἐθνῶν.

ξη′. Πάθη Χριϛȣ̃, καὶ Ἰȣδαίων ἀποϐολή.

ξθ′. Ἱκετηρία δικαίȣ, ἢ καὶ αὐτȣ̃ τȣ̃ Χριϛȣ̃.

ὁ′. Χρι-

a Inscriptionem Psalmi *μγ′*. Librarius occasione *ὁμοιοτελεύτα* omisisse videtur, ita scilicet se habentem *μγ′. περὶ τȣ̃ αὐτȣ̃* · ut non solum ex Edit. *Eusebii*, sed ex *Syriaca* etiam Psalmorum versione colligitur, in qua *Supplicatio Prophetarum* in titulo non modo Psalmi *μα′*. ac *μϐ′*. sed & *μγ′*. legitur. b Repone *μδ′*. ex Edit. c Lege *με′*. d Corrige *μϛ′*. e Repone *μζ′*. qui numerus ob male locatum *μγ′*. in MS. omissus est. f *Σωτῆρος* Edit. g *Ἀπαλλαγῆς* mendosè MS. h *Τȣ̃ θεοσεϐȣ̃ς ἀθλητȣ̃* in Edit.

ο'. Χριστοῦ πάθη καὶ ἀνάστασις.

οα'. [a] Προφητεία Χριστοῦ βασιλείας καὶ κλήσεως ἐθνῶν.

οβ'. [b] Ἐξομολόγησις τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας ἐπὶ τῇ τῶν ἀσεβῶν εὐπραγίᾳ, καὶ [c] τῆς τοῦ Θεοῦ μακροθυμίας.

ογ'. Προαναφώνησις τῆς ἐσχάτης Ἰουδαίων πολιορκίας ἐπὶ * Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου γενομένης.

οδ'. Χριστοῦ θεολογία, καὶ [d] ὕμνησις τοῦ θείου δικαστηρίου.

οε'. Ἐκδίκησις κατὰ ἀσεβῶν τῆς τοῦ Θεοῦ κρίσεως.

ος'. Περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ μακροθυμίας, [e] καὶ τῶν θαυμασίων ἔργων αὐτοῦ[e].

οζ'. Χριστοῦ διαστολὴ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν περὶ τῆς τοῦ προτέρου λαοῦ παρανομίας.

οη'. Προφητεία τῶν κατὰ Ἀντίοχον Ἰουδαίοις συμβάντων, ἡ ἱστορία ἐν τοῖς Μακκαβαίοις.

οθ'. Προφητεία τῆς ὑπὸ Ἀσσυρίων πολιορκίας, καὶ δέησις περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐπιφανείας.

π'. Κλῆσις ἐθνῶν, καὶ διδασκαλία τῶν συμβάντων τῷ προτέρῳ λαῷ.

πα'. Ἔλεγχος ἀρχόντων τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, καὶ προφητεία περὶ τῶν ἐθνῶν.

πβ'. Δέησις περὶ τοῦ πεπονθότος τὰ σκυθρωπὰ λαοῦ, καὶ προφητεία περὶ τοῦ τέλους τῶν ἐχθρῶν τοῦ Θεοῦ.

πγ'. Προφητεία περὶ Χριστοῦ καὶ περὶ τῶν ἐκκλησιῶν αὐτοῦ.

πδ'. Προφητεία εἰς Χριστὸν καὶ τοὺς δι' αὐτοῦ λελυτρωμένους.

πε'. Προσευχὴ τῷ Δαυίδ, καὶ προφητεία κλήσεως ἐθνῶν.

πς'. Χριστοῦ ἐνανθρώπησις, καὶ κλῆσις ἐθνῶν.

πζ'. Χριστοῦ θάνατον προφητεύει.

πη'. Χριστοῦ [f] βασιλεία ἐκ σπέρματος Δαυίδ.

πθ'. Ἰουδαίων ἀποβολή.

ϟ'. Χριστοῦ νίκη καὶ παντὸς τοῦ κατ' αὐτὸν τελειουμένου.

ϟα'. Περὶ τῆς κατὰ Θεὸν ἀναπαύσεως.

ϟβ'. Ὕμνος βασιλείας Χριστοῦ ἐπὶ τῆς πρώτης αὐτοῦ παρουσίας.

ϟγ'. Περὶ τῶν κατὰ τῆς ἐκκλησίας * διωγμῶν.

ϟδ'. Κλῆσις Ἰουδαίων, καὶ ἀπόγνωσις τῶν αὐτῶν.

ϟε'. Κλῆ-

a Προφητείας mendosè *Alex.* b Huic voci in MS. male præmissa sunt sequentia verba, in raso spatio & extra tramitem lineæ partim exarata: Προφητεία περὶ βασιλείας καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ μακροθυμίας· ex inscriptione præcedentis ac sequentis tituli conflata. c Τῇ μακροθυμίᾳ prius in *Alex.* scriptum fuit, sicut & Edit. habet; sed satis bona etiam lectio τῆς μακροθυμίας, si cum præcedenti ἐξομολόγησις construatur. * Οὐασπασιανοῦ MS. d Ὑπόμνησις Edit sed melior lectio *Alex.* e Hæc verba ad inscriptionem Psalmi ος'. pertinere, posterior ipsius pars, suffragante Edit. *Eusebii* & *Syriacæ* versionis titulo, clarè ostendit. Scriba vero Cod. *Alex.* his à se invicem ex ignorantia divulsis, καὶ τῶν θαυμασίων ἔργων αὐτοῦ Psalmo οζ'. adscripsit, indeque postea titulum Psalmi οη'. fecit, qui ad Psalmum οζ'. pertinet, & sic consequenter numeros anticipavit usque ad Psalmum ϟγ'. ubi errorem deprehendens numerum ϟγ'. bis posuit, ut in rectam rediret viam. Id quod, titulis Psalmorum rectè collocatis, hic semel potius monere, quàm Lectorem adeo frequenter repetitâ numerorum correctione turbare volui. f Βασιλεία perperam. MS. * Δογμάτων habet Edit. sed lectionem διωγμῶν ipse Psalmi contextus atque *Eusebii* in eum Commentarius apertissime confirmat.

ϟε'. Κλῆσις ἐθνῶν, καὶ Χριστοῦ [a] παρουσία.
ϟϛ'. Ὕμνος βασιλείας Χριστοῦ ἐπὶ τῆς [b] δευτέρας αὐτοῦ παρουσίας.
ϟζ'. Κλῆσις ἐθνῶν καὶ Χριστοῦ παρουσία.
ϟη'. Ὕμνος βασιλείας Χριστοῦ.
ϟθ'. Κλῆσις ἐθνῶν.
ρ'. Ὕμνος τοῦ κατὰ Θεὸν τελειουμένου.
ρα'. Ὀδυρμὸς ἐπὶ τῷ προτέρῳ λαῷ, καὶ προφητεία νέου λαοῦ, καὶ κλῆσις ἐθνῶν.
ρβ'. Διδασκαλία εὐχαριστίας.
ργ'. Διδασκαλία ἐξομολογήσεως.
ρδ'. Διδασκαλία τοῖς ἔθνεσιν [c] τῶν" εἰς τὸν πρότερον λαὸν τοῦ Θεοῦ εὐεργεσιῶν.
ρε'. Διδασκαλία [d] δυσεβείας" τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους.
ρϛ'. Προφητεία κλήσεως ἐθνῶν, [e] καὶ αἴτησις ἀγαθῶν τοῦ Θεοῦ ἐπιλήμψεως".
ρζ'. Κλῆσις ἐθνῶν.
ρη'. Πάθη Χριστοῦ.
ρθ'. Νίκη Χριστοῦ.
ρι' Εὐχαριστία Χριστοῦ.
ρια'. [f] Νέου" λαοῦ κλῆσις, καὶ Χριστοῦ διδασκαλία.
ριβ'. Νέου λαοῦ κλῆσις.
ριγ'. Νέου λαοῦ διδασκαλία.
ριδ'. Νέου λαοῦ προκοπή.
ριε'. Νέου λαοῦ τελείωσις.
ριϛ'. Κλῆσις ἐθνῶν.
ριζ'. Νίκη τῶν ἐν Χριστῷ ἀγωνιζομένων, καὶ προφητεία Χριστοῦ.
ριη'. Στοιχείωσις τῆς κατὰ Θεὸν [g] εἰσαγωγῆς".
ριθ'. Παροιμίας.
ρκ'. [h] Ἐπάνοδος" Βαβυλῶνος καὶ τῆς διασπορᾶς.
ρκα'. Ἀγαθῶν [i] ἐπαγγελία".
ρκβ'. Εὐχῆς.
ρκγ'. Εὐχαριστίας.
ρκδ'. Ἀποκαταστάσεως.
ρκε'. Προσδοκία μελλόντων.
ρκϛ'. Οἰκοδομῆς Ἐκκλησίας.
ρκζ'. Κλῆσις ἐθνῶν.
ρκη'. Νίκης Θεοῦ στρατιᾶς.
ρκθ'. Εὐχῆς μαρτύρων.
ρλ'. Περὶ ταπεινοφροσύνης.
ρλα'. Προσευχὴ τοῦ Δαυίδ, καὶ ἐπιφάνεια Χριστοῦ.
ρλβ'. Λαοῦ τελείου.
ρλγ'. Λαοῦ ἐρχομένου.
ρλδ'. Διδασκαλία εἰσακτική.
ρλε'. Εὐχαριστία τελεία λελυτρωμένων.
ρλϛ'. Ἁγίων φωναὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ.
ρλζ'. Εὐχαριστία μετὰ προφητείας.
ρλη'. Ἔντευξις δικαίου σὺν [k] ἐξομολογήσει".
ρλθ'. Φωνὴ τοῦ κατὰ Θεὸν ἀγωνιζομένου.
ρμ'. Προσευχὴ τοῦ κατὰ Θεὸν τελείου.
ρμα'. Φωνὴ τοῦ διὰ Θεὸν πολεμουμένου.
ρμβ'. Προσευχὴ ἐξομολογουμένου.
ρμγ'. Εὐχαριστία νενικηκότος.
ρμδ'. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.
ρμε'. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.
ρμϛ'. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.

ρμζ'. Ὑμ-

a Παρουσίας mendosè MS. b Πρώτης in Edit. Sed de veritate nostræ lectionis haud dubitare nos sinit *Eusebii* Commentarius pag. 637. ubi ait hunc Psalmum προφητείαν εἶναι καὶ διδασκαλίαν ἀπλῆν, τὰ περὶ τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου παρουσίας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν περιέχουσαν. c Τοῖς perperam *Alex.* d Δυσσεβείας MS. e Pro his ex Edit. repone: καὶ τῆς εἰς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ λόγου ἐπιλήμψεως. f Ναὸς hic & in seqq. MS. g Ἀναγωγῆς Edit. melius. h Ἐπανόδου Edit. rectius, sed præpositio ἐκ addenda videtur. i Εὐαγγελία Edit. k Θεολογίᾳ Edit.

ρμζ′. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.
ρμη′. Ὕμνος σὺν θεολογίᾳ.
ρμθ′. Ὕμνος σὺν προφητείᾳ.
ρν′. Παρακέλευσις ὕμνου καθολική.

§. 5. Post hæc in MS. *Alex.* columnâ 2. pag. 2. postremi ex duobus antè memoratis foliis extant *κανόνες diurni & nocturni* Psalmorum, itemque *matutini & vespertini*, quibus docetur, quinam Psalmi sint orandi mane ac singulis diei horis, quinam item vesperi, ubi lumina accenduntur, ac quacunque noctis horâ. Quamvis autem quidam numeri vetustate ita sint exesi, ut eos ægrè admodum perspicere liceat; illos tamen, prout adhibita omni diligentia assecutus sum, hîc expressos dabo.

Κανόνες ἡμερινοὶ Ψαλμῶν.

Ὀρθρινοὶ γ′.	ξϛ′. ρμ′. ρμα′.
ὥρ. α′. Ψαλμὸς	η′.
ὥρ. β′. Ψαλμὸς	κθ′.
ὥρ. γ′. Ψαλμὸς	α′.
ὥρ. δ′. Ψαλμὸς	μα′.
ὥρ. ε′. Ψαλμὸς	γ′.
ὥρ. ϛ′. Ψαλμὸς	ο′.
ὥρ. ζ′. Ψαλμὸς	ξθ′.
ὥρ. η′. Ψαλμὸς	πδ′.
ὥρ. θ′. Ψαλμὸς	ρια′.
ὥρ. ι′. Ψαλμὸς	ρμ′.
ὥρ. ια′. Ψαλμὸς	ρη′.
ὥρ. ιβ′. Ψαλμὸς	ρκ′.

Κανόνες νυκτερινοὶ τῶν Ψαλμῶν.

Λυχνικοὶ γ′.	ρκθ′. ρμ′. ιβ′.
ὥρ. α′. Ψαλμὸς	οδ′.
ὥρ. β′. Ψαλμὸς	κθ′.
ὥρ. γ′. Ψαλμὸς	νδ′.
ὥρ. δ′. Ψαλμὸς	ϛ′.
ὥρ. ε′. Ψαλμὸς	δ′.
ὥρ. ϛ′. Ψαλμὸς	μ′.
ὥρ. ζ′. Ψαλμὸς	να′.
ὥρ. η′. Ψαλμὸς	π′.
ὥρ. θ′. Ψαλμὸς	πζ′.
ὥρ. ι′. Ψαλμὸς	ϟε′.
ὥρ. ια′. Ψαλμὸς	κα′.
ὥρ. ιβ′. Ψαλμὸς	νϛ′.

§. 6. Sequitur inde ipsum *Psalterium*, in quo cujuslibet Psalmi inscriptio, aut ubi nulla datur, veluti Psalmi primi, prima linea minio scripta est, nec non vox *διάψαλμα*, quandocumque ea occurrit: id quod etiam de titulis Odarum & Orationum Psalmis subnexarum dicendum est, nisi quod Cantici *Mosis Exodi XV.* titulum in superiori paginæ ora extra columnæ tramitem nigro, principium autem purpureo colore exaraverit Librarius. Atque de Odis ac Orationibus istis notandum, quod in plerisque *Psalterii* Codicibus, perinde ut *Alex.* plurimæ, si non omnes, legantur subnexæ; istis ex Vet. & Novi Testam. Scriptura petitis juncto in quibusdam Exemplaribus, ut in nostro, Hymno Ecclesiastico, qui ab Angelorum in Nativitate Servatoris nostri concinentium incipit verbis: *Gloria in excelsis Deo*; de quo consuli potest erudita Clariss. *D. Thomæ Smithi* Commentatio, nec non legendi doctissimi Viri, *Usserius* de Symbolis pag. 41. & *Bona* Lib. II. rerum Liturgicarum cap. 4. Hîc rationem solum dare placet

placet Inſcriptionis in Codice noſtro præfixæ, Ὕμνος ἑωθινός, vel, prout Lib. VII. Conſtitut. Apoſtol. *Pſeudo-Clementis Romani* cap. 47. appellatur, Προσευχὴ ἑωθινή: nimirum quia diluculo in precibus, publicis partim, partim privatis, recitari ſolebat. Unde Auctor Tractatûs de Virginitate inter Opera *Athanaſii* Tom. II. pag. 122. Editionis Clar. *Montfauconi* hæc habet: Πρὸς ὄρθρον δὲ τὸν ψαλμὸν τοῦτον † λέγετε· ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω. ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου· διάψαλμα δέ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε· καὶ τὰ ἑξῆς. Cæterum magnum Codicis *Alex.* in libro *Pſalmorum* defectum ſuprà §. 2. & diſtinctius in Prolegomenis Tomi I. cap. 1. §. 9. indicavi, jam vero quoad ipſa verba deſigno. Ultima ſcilicet folio 14. *Pſalterii* ſunt iſta *Pſalmi 49. v. 19.* Καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκεν δολιότητα· unde novem, ut ex computatione colligo, foliis deperditis, proximum incipit hiſce verbis, τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ· quæ ſunt ultimæ voces poſterioris στίχου verſus 11. Pſalmi 79. juxta τοὺς ό. Quocirca hanc lacunam ex *Romana* Editione ob rationes inferius cap. 3. §. 2. dicendas ſupplevi; quemadmodum & minora ſupplementa cum aſteriſcis ex Hexaplari *Origenis* Editione huic noſtræ inſerui: ſiquidem ex κοινῆ, licet aliquantum accuratiori, deſcripti ſunt *Pſalmi* in Codice *Alex.* perinde ut *Vaticano* aliiſque, qui idcirco additamentis *Origenianis* omnibus ferme carent.

§. 7. Aliter autem prorſus res ſe habet cum libro *Jobi*; qui cum jam olim adeo multis magniſque mutilatus eſſet partibus, ut vix dimidius ſupereſſet, priuſquam ab *Adamantio* redintegraretur *, Librarii aut eorum præceptores haud conſultum duxerunt, illum tam mancum poſteritati tradere, ſed eundem, prout ab *Origene* integritati ſuæ reſtitutus fuit, deſcribendum cenſuerunt, ſignis tamen aſteriſcorum ubique fere omiſſis. Quippe in noſtro etiam *Alex.* Codice ſtellulæ nusquam apparent *Origenianis* additamentis appictæ, præterquam cap. 5. v. 23. 24. ab ὅτι usque ἁμάρτῃς. Equidem cap. 2. v. 9. ante χρόνου δὲ πολλοῦ κ. τ. λ. & v. 10. ante εἰ τὰ μὲν ἀγαθὰ κ. τ. λ. aſteriſcus eſt præfixus; ſed uterque perperam loco obeli ſtat, & poſterior quidem haud ſuo loco poſitus; niſi probari poſſet, iſtum ſtichum, εἰ τὰ μὲν ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα κ. τ. λ. ab *Origene* itidem additum eſſe, qui tamen in *Hieronymiana* Hexaplaris Editionis Verſione absque illo legitur ſigno. Cæterum liber *Jobi* non modo *Origenianis* ſupplementis in MS. *Alex.* perinde ut in reliquis editis ac manuſcriptis, quos vidi, Codicibus eſt auctus, ſed in illo etiam commata ac verba quædam hinc inde ſunt mutata; adeo ut primævam τῶν ό. Verſionem haud puram nobis dederit Codicis *Alex.* Scriba. Id quod non ſolum ex collatione cum dicta Hexaplaris Editionis verſione, ſed & allegationibus quibusdam priſcorum Patrum perſpicitur; quorum unum, eum-

† Nimirum Pſalmum 62. qui §. præced. inter matutinos primum obtinet locum. * Vide Diſſertationem noſtram de Vitiis LXX. Interpretum Verſioni illatis Cap. 1. §. 5.

eumque antiquissimum modo adducam, *Clementem R.* in cujus Epistola 1. ad Corinthios in ipso MS. *Alex.* exarata pag. 51. seq. ac pag. 72. Edit. *Junii* prolixa satis *Jobi* loca *Romanæ* aliisque Editionibus τῶν ό. magis quàm MS. *Alex.* sunt consona. Unde quoad librum *Jobi* Editionem *Romanam* Codici *Alex.* rectè quidem præfert *Morinus* in Epistola ad *Patricium Junium*, quæ est 54ta inter *Antiquitates Ecclesiæ Orientalis* pag. 281. licet illam huic universe præstare falso asserat, (ut alibi prolixè demonstravi) ac licet auctoritates etiam pro præstantia *Romani* quoad ipsum *Jobum* exemplaris ab eodem adductæ rem non conficiant, utpote MS. *Alexandrino* aut recentiores, aut saltem non antiquiores. Ecquis vero istius in antiquissimo Codice nostro interpolationis *Jobi* est auctor, ac quonam ea tempore contigit? Hâc in re ut & mihi, & benevolo Lectori debite satisfacerem, haud exiguam impendi operam. Ac primum quidem consideranda sese mihi offerebat ista in Scholiis *Romanæ* Editionis ad cap. 32. *Jobi* vers. 11. annotatio: *Origenes*: Ἕτερα ἀντίγραφα μετὰ τὸ, ἐρῶ γὰρ ὑμῶν ἀκκόντων, ἔχει καὶ τούτους στίχους· ἰδοὺ ἤκουσα τοὺς λόγους ὑμῶν, ἠνωτισάμην ἄχρι συνέσεως ὑμῶν. Quod additamentum cum in *Alexandrino* extet Codice, quanquam uno sticho comprehensum, hunc aliam Græcam *Jobi* versionem, seu aliud saltem Editionis LXX. Interpretum ἀντίγραφον *Origene* antiquius nobis exhibere, inde colligi posse videbatur; cumque *Aquilæ*, *Theodotionis* ac *Symmachi* Fragmenta in Scholiis *Romanis* ac Catenis Patrum hinc inde allegata ab *Alexandrino* Exemplari prorsus sint dissona, istud ex Editione *Quinta* vel *Sexta* in *Hexaplis* seu *Octaplis* posita † descriptum vel interpolatum conjicere in proclivi erat. Atque licet nullæ prorsus *Quintæ* vel *Sextæ* Editionis *Jobi* reperiantur particulæ, quæ conjecturam istam confirmare possent; in solo tamen *Origenis* testimonio acquievissem, dummodo id ipsius *Adamantii* esse constitisset. Verum ut in edita *Patricii Junii* Catena pag. 488. ita & in octo MSS. *Bodlejanis* aut nullum, aut *Olympiodori* nomen recitato Scholio ad marginem est adscriptum; adeo ut Auctor Annotationis in Editione *Romana* nomen *Origenis* loco *Olympiodori* perperam in MS. Codice legisse, vel in suo posuisse videatur. Missâ itaque factâ Annotatione istâ, animum advertebam ad cedro digna *Hieronymi* verba Præfatione in libb. *Paralipomenων*, ideo notatu dignissima, quod quasi clavem ad Auctores interpolationum Versionis τῶν ό. inveniendos nobis præbeant: *Alexandria & Ægyptus in Septuaginta suis Esychium laudat auctorem; Constantinopolis usque Antiochiam Luciani Martyris exemplaria probat; mediæ inter has provinciæ Palæstinos Codices legunt, quos ab Origene elaboratos*

† *Hieronymus* Comment. in Epist. ad Titum cap. 3. ubi *Aquilæ*, *Symmachi*, *Septuagintæ*, ac *Theodotionis* versiones in Hexaplis juxta se positas dixerat, addit: *Nonnulli vero libri & maxime hi, qui apud Hebræos versu compositi sunt, tres alias Editiones additas habent, quam Quintam & Sextam & Septimam Translationem vocant, auctoritatem sine nominibus Interpretum consecutas.*

Eusebius & Pamphilus vulgaverunt : totusque orbis hac inter se trifaria varietate compugnat. Ut itaque certo cognoscerem, utrum *Hesychius*, à quo vitiatam libri *Judicum* per cunctos fere versus Versionem *Romana* Editione contineri in Epistola ad Clariss. D. *Millium* probavi, *Alexandrinæ* similiter *Jobi* interpolationis esset auctor, hujus libri loca à Patribus *Alexandrinis* allegata consului; sed nulla cum nostro Codice, ubi is à *Vaticano* discrepat, convenire deprehendi: undè continuò *Luciano*, Seculi III. Martyri, interpolationem *Jobi* adscribendam esse conjeci. Atqui cum, *Hieronymo* teste, ejus Exemplaria *Constantinopolis usque Antiochiam probaverit*, citationes Libri *Job* in omnibus, quæ extant, scriptis S. *Joannis Chrysostomi*, prius *Antiocheni*, deinde *Constantinopolitani* Patriarchæ, cum *Romano* ac *Alex.* Exemplari componens, ac ubi hæc discrepant, istas huic sæpius quàm illi consonas deprehendens, ejus rei certior factus sum; nec jam dubito, quin *Alex.* Codex *Lucianeam* LXX. Interpretum Revisionem, ut ita appellare liceat, quoad librum *Jobi* nobis exhibeat.

§. 8. Ut vero benevolus Lector ipse perspiciat, quod de *Chrysostomo* dixi, ita omnino se habere, plurimorum *Jobi* commatum verba prius juxta *Romanam* Editionem, literâ R. designatam, ponam; deinde diversas *Alex.* Codicis litera A. denotati voces, easque ab ipso etiam *Chrysostomo*, quem *Ch.* significat, usurpatas subjungam. Usus autem sum *Frontonis Ducæi* Editionis primæ *Parisiensis* Græco-Latinæ sex prioribus Tomis, & quoad Homilias in Novum Testamentum, exemplari *Saviliano*. Cap. 1. v. 1. ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀληθινὸς ἄμεμπτος δίκαιος θεοσεβής. R. ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἄμεμπτος δίκαιος ἀληθινὸς θεοσεβὴς A. Hinc *Ch.* Sermon 2. de justo & beato Job Tom. VI. pag. 87. D. ὗτος ἀληθινός, καὶ εὐθέως θεοσεβής. Et continuo pag. 88. A. ὅταν γὰρ ᾖ τὸ ἄμεμπτον, ὅταν τὸ δίκαιον, ὅταν τὸ ἀληθινὸν, τότε ἡ ἀληθὴς ἀπαρτίζεται θεοσέβεια. Eodem c. 1. v. 5. ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν R. ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν A. & *Ch.* Serm. 1. de justo & beato Job pag. 81. D. Porro v. 8. κατὰ τῦ παιδός μυ Ἰώβ. R. κατὰ τῦ θεράποντός μυ Ἰώβ. A. *Ch.* Sermon 3. de justo & beato Job pag. 93. A. & Sermon 4. pag. 103. A. Similiter Hom. 23. in Genes. Tom. II. pag. 269. A. τῷ θεράποντι Ἰώβ. Ibidem: ὐκ ἔςι κατ᾽ αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ἄμεμπτος ἀληθινός R. ὐκ ἔςιν ἄνθρωπος ὅμοιος αὐτῷ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος δίκαιος ἄμεμπτος ἀληθινός A. Similiter *Ch.* loco cit. in Genes. ὐκ ἔςιν ὅμοιος αὐτῷ ἄνθρωπος· & Lib. I. ad eos qui scandalizati sunt Tom. V. pag. 900. C. ἄνθρωπος ὅμοιος αὐτῷ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· licet priori loco paulo antè habeat: ὐκ ἔςι κατ᾽ αὐτὸν ἄνθρωπος· attamen, δίκαιος ἀληθινὸς ubique, perinde ut *Alex.* Confer. cit. Serm. 3. Tom. VI. p. 93. Denique vers. ult. cap. 1. ὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ ἐναντίον τῦ Κυρίυ R. ὐχ ἥμαρτεν Ἰὼβ ὐδὲν ἔναντι Κυρίυ, ὐδὲ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῦ A. Similiter *Ch.* Serm. 1. de justo & beato Job pag. 77. B. ὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ τοῖς χείλεσιν ἐναντίον Κυρίυ. Neve ab ipso *Chrysostomo* hoc loco, perinde ut cap. 2. v. 10. vocem χείλεσιν lectam dubites, ecce ipsius commentarium in *Nicetæ* Cate-

Catena Patrum in *Job* à *Patricio Junio* edita pag. 64. ita ſonantem : Τί δέ ἐστιν, οὐδὲ ἐν τοῖς χείλεσιν; πολλάκις ὑπὸ τοῦ πάθους συναρπαζόμενοι ῥῆμα ἐκφέρομεν, τῆς διανοίας μὴ συγκατατιθεμένης, ἀλλὰ τὴν γλῶτταν τῆς ἀθυμίας συναρπαζούσης. Ἐκεῖνος δὲ οὐδὲ τοῦτο πέπονθεν· ἀλλὰ καθαρὰ μὲν ἡ διάνοια βλασφημίας ἦν, καθαρὰ δὲ ἡ γλῶττα πονηρῶν ῥημάτων. Cap. 2. v. 6. τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον R. τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διατήρησον A. & *Ch.* in laudata Catena pag. 75. bis. Eodem cap. 2. v. 9. Εἰπόν τι ῥῆμα εἰς Κύριον R. εἰπόν τι ῥῆμα πρὸς Κύριον A. *Ch.* Homil. 6. adverſus Judæos Tom. I. pag. 537. D. & Serm. in decollationem *S. Joannis Baptiſtæ* Tom. VI. pag. 282. C. Porro cap. 3. v. 23. Θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα R. Θάνατος γὰρ ἀνδρὶ ἀνάπαυσις, οὗ ἡ ὁδὸς ἀπεκρύβη. A. *Ch.* Homil. in Pſalm. 110. Tom. III. pag. 341. D. Cap. 7. v. 6. Ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος λαλιᾶς R. Ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος δρομέως A. *Ch.* Paræneſi 2. ad *Theodorum* lapſum Tom. IV. pag. 671. D. niſi quod hic habeat pluraliter δρομέων. Atque addit etiam: ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι πρὶν ἢ στῆναι, μεταπηδῶσιν· οὕτω καὶ αὕτη πρὶν ἢ παραγενέσθαι, ἀφίπταται. Quæ verba & in *Nicetæ* Catena Patrum pag. 185. ſeq. leguntur, excepto δόξα pro αὕτη· quamvis ibi altera quoque lectio λαλιᾶς à *Chryſoſtomo* memorata explicetur. Eodem cap. 7. v. 14. Ἐκφοβεῖς με R. Διατί ἐκφοβεῖς με A. *Ch.* in Catena pag. 189. Poſt plura alia cap. 19. v. 18. εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπεποιήσαντο R. Εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπείπαντο A. atque inde etiam *Ch.* Sermone contra Ignaviam Tom. II. p. 1067. ἀπείπαντό με οἱ πλησίον μου. Ulterius cap. 29. v. 17. ἅρπαγμα ἐξήρπασα R. ἅρπαγμα ἐξέσπασα A. *Ch.* Homil. 66. in Genes. Tom. II. pag. 866. D. & Lib. I. ad eos qui ſcandalizati ſunt Tom. V. pag. 900. A. unde & in Comment. apud *Nicetam* in Catena pag. 447. legitur ἐκσπῶν. Cap. 31. v. 31. πλησθῆναι R. ἐμπλησθῆναι A. *Ch.* in modo citata Catena pag. 6. & 477. ac Lib. I. ad eos qui ſcandalizati ſunt pag. 899. Ibid. v. 34. πολυοχλίαν πλήθους R. πολυοχλίαν λαοῦ A. *Ch.* libro proximè citato p. 900. & Homil : *Non eſſe ad gratiam concionandum*, Tom. V. pag. 774. B. Cap. 38. v. 7. ᾔνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου R. ᾔνεσάν με ἐν φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου, καὶ ὕμνησαν A. Similiter *Ch.* Lib. I. ad eos qui ſcandalizati ſunt pag. 872. D. ᾔνεσάν με πάντες ἄγγελοί μου, καὶ ὕμνησάν φωνῇ μεγάλῃ Cap. 39. v. 34. νουθετούμενος καὶ ἐλέγχων Κύριον R. νουθετούμενος καὶ ἐλεγχόμενος ὑπὸ Κυρίου A. *Ch.* ὁμιλ λγ. in Matthæum in fine. Denique cap. 42. v. 5. Ἀκοὴν μὲν ὠτὸς ἤκουόν σου. R. ἕως μὲν ὠτὸς ἀκοῆς ἤκουόν σου A. *Ch.* loco cit. in Matthæum & Sermone contra Ignaviam Tom. II. *Frontonis Ducæi* pag. 1066. Sunt, fateor, alia quædam *Jobi* commata à *Chryſoſtomo* juxta *Romanæ* Editionis tenorem ab *Alex.* diverſum hinc inde allegata; ſed ex iis nihil aliud colligere licet, quàm utroque eum Exemplari uſum eſſe : id quod jam in uno atque altero loco recitato obſervavimus. De cæteris Patribus *Conſtantinopolitanis* atque *Antiochenis*, partim illibata LXX. Interpretum Editione, partim *Luciani* Reviſione identidem uſis, brevitatis ſtudio nihil dico; ſed id ſolum tribus verbis moneo, me in hac Editione verbis *Lucianæis* ad marginem

nem relegatis, priſcas τῶν ό. voces ipſi textui minoribus literis inſertas reſtituiſſe, uti Cap. ſequenti prolixius declarabo: qua ratione non modo nævos Codicis *Alex.* abſtergere, ſed & Lectori gratum facere volui, eidem tam primævam Verſionem, quàm *Luciani* emendationem, ſive corruptelam, uno intuitu conſpiciendam ſiſtens.

§. 9. Quanquam autem edita LXX. Interpretum exemplaria *Alexandrino* quoad librum *Jobi* eo præſtent, quod à *Luciani* interpolationibus fere libera exiſtant; contra tamen Cod. *Alex.* modo *Romana*, modo aliis Editionibus, quandoque etiam omnibus accuratiorem exhibet lectionem iis in commatibus *Jobi*, quæ laudatus Martyr intacta reliquit, ac eatenus illis præſtantior eſt æſtimandus. Iſta ſingula recenſere, ac MS. *Alex.* præ *Vaticano* præſtantiam in aliis quoque libris haud exiguam probare, prolixioris eſt operæ, quam peculiari Tractatu comoda occaſione edendo præſtiti. Jam ad finem hujus capitis properanti mihi vix quicquam, quod ad *Alex.* Exemplaris in hoc Tomo notitiam pertineat, dicendum reſtat, niſi ut quæ minio ſcripta ſunt enumerem, & an pro capitum primordiis ea habenda ſint, diſquiram. Nimirum in libro *Jobi* prima verba uſque ἀπεχόμενος, duobus ſtichis diſtincta, rubro colore apparent exarata: deinde capitum 4. 6. 8. 9. 11. 12. 15. 16. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 25. 26. 27. 29. 32. juxta noſtram diſtinctionem verſus 1. nec non ejuſdem cap. 32. vers. 6. & iſtud vers. 17. comma: ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιοὺς λέγει· porro cap. 34. vers. 1. & 16. cap. 35. vers. 1. cap. 36. v. 1. & iſtæ verſus 24. voces: μνήσθητι ὅτι Ἰώβ· cap. 37. v. 1. usque Κυρίου· cap. 38. vers. 1. & 2. cap. 39. v. 31. 32. 33. cap. 40. v. 1. denique cap. 42. v. 1. & 7. usque Θαιμανίτῃ. Atqui iſta non ſolum noſtrorum capitulorum initiis haud reſpondent, ſed nec ad iſtam, quam in *Nicetæ* Catena Græcorum Patrum à *Junio* edita deſignatam habemus, capitum diſtinctionem quadrant. Ibi enim caput 2. à verſu 7. Capitis 1. ſecundum noſtram diviſionem incipit; capitis 3. primordium & finis idem eſt quod noſtri. Tria vero Capitula iſta juxta MS. *Alex.* unum tantùm facerent, ſiquidem minium ibi capita diſcerneret. Deinde ut de intermediis nihil dicam, caput ultimum juxta noſtram diviſionem laudata Catena in quinque capitula nempe 29. 30. 31. 32. 33. diviſum ſiſtit; *Alex.* autem Codex bis ſolum minio illud diſtinguit. Ex quibus colligitur, Librarium noſtrum rubri coloris uſu Capitum diſtinctionem aut non intendiſſe, aut ſaltem malè ad rem attendiſſe, eamque negligenter egiſſe. Sed quicquid de *Jobo* ſtatuatur, in ſequentibus ſane libris Metricis Sole clarius elucet, nullam diviſionis capitulorum rationem iſthic habitam fuiſſe. Quippe in *Proverbiis Salomonis* tres priores ſtichi minio ſunt exarati; deinde nil rubro colore ſcriptum extat niſi cap. 8. v. 12. primum comma: ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλήν. At vero *Fulbertus Carnotenſis* inter Teſtimonia Scripturæ Sermoni contra Judæos ſubnexa,

xa, Tom. XVIII. Bibliothecæ Maximæ Patrum pag. 46. col. 2. pericopen capitis 8. à vers. 24. usque 30. tanquam caput 22. allegavit. Posthæc purpurei demum apparent Capitis 25. versus 1. 2. & 3. usque βαθεῖα· adeo ut juxta distinctionem minio factam tria solum scripturæ *Proverbiorum* capita forent statuenda. Cæterum signa Lectionum hujus libri modò in Græca Ecclesia receptarum, quæ recentiori manu, (& quidem *Cyrilli Lucaris*, ut ex ejusdem Epistolæ autographo MS. *Alex.* præfixo colligere est) in margine Codicis nostri facta sunt, nil quicquam vel ad primævum Librarium, vel ad nos pertinent. *Ecclesiastæ Salomonis* soli priores duo versus, tribus comprehensi stichis, rubro colore sunt scripti; ideoque Capitulorum distinctio hîc ne quidem fingi potest. Similiter *Cantici Canticorum* primus tantum versus sive stichus minio est exaratus, nec quicquam postea ipsorum *Salomonis* verborum. Equidem rubro colore apparent inscriptiones, quibusdam hujus libri partibus in medio columnæ seorsim à stichis interpositæ, nempe ἡ νύμφη, & ὁ νυμφίος, quibus voces *Sponsi* & *Sponsæ* discernere voluit Librarius; sed tantam in his ignorantiam vel negligentiam saltem prodidit, ut haud consultum visum fuerit, in ipso Editionis nostræ contextu istis distinctionibus, quarum plures faciendæ, ac quædam aliis in locis ponendæ erant, Lectorem confundere atque perturbare. Ne autem quispiam hoc frustra à me dictum putet, neve nimiùm curiosi omissionis alicujus in notitia *Alex.* Codicis tradenda me insimulent, hoc loco dictas distinctiones recensere placet, quæ ita se habent: Cap. 1. v. 2. ἡ νύμφη. Φιλησάτω με κ. τ. λ. v. 3. ὁ νυμφίος. Διὰ τοῦτο κ. τ. λ. v. 5. ἡ νύμφη. Μέλαινά εἰμι v. 12. ὁ νυμφίος. Νάρδος μου v. 16. ἡ νύμφη. Ἰδοὺ εἶ καλὸς κ. τ. λ. Cap. 2. v. 13. ὁ νυμφίος. Ἀνάστα, ἐλθὲ κ. τ. λ. v. 17. ἡ νύμφη. Ἀπόστρεψον, ὁμοιώθητι. Cap. 3. v. 6. ὁ νυμφίος. Τίς αὕτη Cap. 4. v. 16. ἡ νύμφη. Ἐξεγέρθητι Cap. 5. v. 1. ὁ νυμφίος. Εἰσῆλθον v. 3. ἡ νύμφη. Ἐξεδυσάμην κ. τ. λ. Cap. 6. v. 3. ὁ νυμφίος. Καλὴ εἶ v. 9. ἡ νύμφη. Τίς αὕτη κ. τ. λ. Cap. 8. v. 5. ὁ νυμφίος. Ὑπὸ μῆλον κ. τ. λ. *Sapientiæ Salomonis* Apocryphæ duo priores stichi minio sunt exarati; in *Ecclesiastico* autem principium prologi usque ad vocem ἠκολουθηκότων exclusivè, & prima cap. 1. verba, usque σταγόνας ὑετοῦ, rubra apparent. Nihil verò posthæc amplius minio scriptum est præterquam tituli, quibusdam hujus libri partibus hinc inde interspersi; nempe cap. 18. v. 30. ἐγκράτεια ψυχῆς· cap. 20. v. 27. λόγοι παραβολῶν, & cæteri qui in MS. *Alex.* extant: quippe aliqui ibi sunt omissi, ideoque in Editione nostra minori charactere excusi, veluti cap. 23. v. 7. παιδεία στόματος &c. Denique subscriptiones, ut ita appellare liceat, ad calcem librorum, excepto *Ecclesiastico*, miniatis literis sunt scriptæ.

CAP. II.

Ratio ac methodus hujus Editionis Psalmorum aliorumque Librorum Metricorum è Codice

ALEXANDRINO.

Etricorum, qui hoc Tomo continentur, Librorum Editio è Codice *Alexandrino* minùs necessaria videri poterat, quod non solum horum, perinde ut reliquorum V. T. Librorum, variæ sive discrepantes à *Romana* Editione lectiones in *Waltoni* Bibliis Polyglottis fuerint recensitæ, sed quoniam insuper *Psalterium* juxta MS. *Alex.* jam anno 1678. *Oxoniæ* in Theatro *Sheldoniano* excudendum curavit Vir doctissimus, *D. Thomas Galeus*, postea Decanus *Eboracensis*; atque similiter *Jobi* textum ϛιχηρῶς è laudato Codice edidit *Patricius Junius*, *Nicetæ* Catenæ Græcorum Patrum in *Jobum*, *Londini* anno 1637. typis expressæ subnexum, indeque à *Terentio* anno 1663. *Franeckeræ* in 4to recusum, ac non solum in Capita, sed & versus distinctum; adjectis ad calcem variis Lectionibus, quas ex Editionibus *Plantiniana*, *Hervagiana* & *Londinensi* minoris formæ collegit. Verum cum prior laudatorum Duumvirorum munere Scholastico aliisque forte negotiis tunc temporis occupatus, ipsemet *Psalmos* è MS. *Alex.* describere, aut hujus tenori editum Exemplar exactè consonum reddere haud potuerit, sed id negotii Juveni cuipiam peragendum dedisse videatur; ita accidit, ut in *Complutensem*, quemadmodum ex collatione percepi, textum is *Alexandrinum* transformaturus, plurimas variantes in hoc lectiones per incuriam vel nimiam festinationem prætermiserit, quædam etiam in dicto Codice haud rectè legerit, indeque e. g. Psalm. 24. v. 3. novam, nec in hoc vel ullo alio τῶν ό. loco atque Exemplari repertam vocem ἀνοσιοῦντες finxerit. Ista igitur παροράματα juxta versus in nostra Editione designatos, (non autem, ut in *Gal.* numerati sunt) hîc recensere placet, non ut celeberrimo nomini Viri de Republica literaria quam optimè meriti detraham, aut ipsummet horum Amanuensis errorum insimulem; sed ut Lectori rationem novæ Editionis reddam, neve is hanc nostram cum altera modo dicta forte conferens, ac tot tantasque

tasque discrepantias in ipso textu animadvertens perturbetur, atque anceps hæreat, quomodo ipsum *Alex.* Autographum habeat. Stichorum autem variationes, utpote minoris momenti, haud indicabo, nec anomalæ vel singularis in *Alex.* Scripturæ aut manifestorum mendorum sive Scribæ *Alexandrini*, sive Typothetæ *Oxoniensis*, hîc mentionem faciam. Istâ autem methodo utar, ut priùs Lectionem Clariss. *Galei*, quem litera G. indicabit, ponam, indeque verba *Alex.* Codicis subjungam, quem A. significabit, ac ubi hic *Hebræo* textui consonus est, H. insuper addam.

DAVIDIS.

Psalm. 2 : 13. ἐπ' αὐτῷ G. ἐπ' αὐτῷ A. 4 : 8. οἴνου G. καὶ οἴνου A. H. 5 : 12. οἱ ἀγαπῶντες G. πάντες οἱ ἀγαπῶντες A. 6 : 11. ταραχθείησαν G. ταραχθείησαν σφόδρα A. H. 7 : 6. δόξαν G. τὴν δόξαν A. 7. ἐχθρῶν σου G. ἐχθρῶν μου, ut ex spatio erasæ literæ μ colligitur, A. H. 8 : 9. τρίβοις G. τρίβους A. 9 : 5. τὴν δικαιοσύνην G. δικαιοσύνην A. H. 7. αὐτοῦ G. αὐτῶν A. H. 15. ἀγαλλιάσω G. ἀγαλλιάσομαι A. 23. ἐν πυρίζεται G. ἐμπυρίζεται A. contra quàm solet. 24. εὐλογεῖται G. ἐνευλογεῖται A. 25. τῆς γῆς G. τῆς ὀργῆς A. H. 29. ἐν ἐνέδρᾳ G. ἐνέδρᾳ A. 30. Verba ἐν ἀποκρύφῳ usque ad ἐνεδρεύει desunt in *Alex.* quæ idcirco uncis inclusit G. 37. καὶ τὸν αἰῶνα G. καὶ εἰς τὸν αἰῶνα A. 11 : 1. ψαλμὸς G. εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς A. H. 4. ἐξολοθρεύσει . . . μεγαλορρήμονα G. ἐξολεθρεύσει . . . μεγαλορήμονα A. 5. παρ' ὑμῖν G. παρ' ἡμῶν A. 8. φυλάξαις . . . διατηρήσαις G. φυλάξεις . . . διατηρήσης (pro διατηρήσεις) A. 13 : 5. ὅτι Κύριος G. ὅτι ὁ Θεός A. H. 13 : 3. octo stichi à τάφος usque ὀφθαλμῶν αὐτῶν non extant in *Alex.* uti quidem ipse G. in Præfatione monuit. 14 : 1. ἁγίῳ G. τῷ ἁγίῳ A. 3. καὶ οὐκ G. οὐδὲ A. 15 : 6. ἐπέπεσε . . . κρατίστοις μου G. ἐπέπεσαν . . . κρατίστοις, absque μου, A. H. 16 : 1. τῷ Δαίδ G. τοῦ Δαυίδ A. 8. φύλαξόν με Κύριε G. φύλαξόν με A. H. 17 : 3. καὶ ἀντιλήπτωρ G. ἀντιλήμπτωρ, absque καὶ, A. H. 4. τὸν Κύριον G. Κύριον A. H. 9. καταφλογήσεται G. κατεφλόγισεν A. 10. οὐρανοὺς G. οὐρανὸν A. 26. ὅσιος ἔσῃ G. ὁσιωθήσῃ A. 32. ἢ τίς G. καὶ τίς A. H. 37. ἠσθένησε G. ἠσθένησαν A. H. 44. ῥῦσαί με ἐξ G. ῥύσαιτέ (pro ῥύσεται) με ἀπὸ A. Ibid. ὃν οὐκ G. ὃς οὐκ A. 45. ἐπήκουσάς μοι G. atque ita etiam *Waltonus* in Bibl. Polyglot. sed ἐπήκουσάς μου A. Ibidem υἱοὶ G. οἱ υἱοὶ A. 18 : 7. τῆς θέρμης G. τὴν θέρμην A. 19 : 9. ἔπεσον G. ἔπεσαν A. 20 : 3. θέλησιν G. δέησιν A. 10. ὅτι θήσεις G. θήσεις A. H. 11. τῆς γῆς G. γῆς A. 21 : 3. ἡμέρας G. ἡμέρας πρὸς σὲ A. 10. ἐκσπάσας G. ὁ ἐκσπάσας A. 14. ἁρπάζων G. ὁ ἁρπάζων A. 20. βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ G. βοήθειάν μου A. H. 24. τὸν Κύριον G. Κύριον A. H. Ibid. φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ G. φοβηθήτωσαν αὐτὸν A. 31. σπέρμα μου G. nec non *Walton.* σπέρμα αὐτοῦ A. 22 : 5. ὡσεὶ G. ὡς A. 23 : 3. ἢ τίς G. καὶ τίς A. H. 24 : 1. εἰς τέλος ψαλμὸς G. ψαλμὸς A. H. 2. καταγελάτωσάν με G. καταγελάτωσάν μου A. 3. πάντες ἀνοσιοῦντες G. πάντες οἱ ἀνομοῦντες A. 7. μνήσθητί μου σύ G. μνήσθητί μου, absque σύ, A. 11. ἕνεκεν G. ἕνεκα A. 25 : 1. ψαλμὸς τῷ Δαυίδ G. τοῦ Δαυίδ A. H. Ibid. κρινόν μοι G. κρῖνόν με A. H. 26 : 2. ἔπεσον G. ἔπεσαν A. 27 : 1. τῷ Δαυίδ G. τοῦ Δαυίδ A. 2. τὸν ἅγιον G. ἅγιον A. H. 28 : 5. καὶ συντρίψει G. συντρίψει A. 32 : 1.

ἐν Κυρίῳ G. ἐν τῷ Κυρίῳ A. 3. ψάλατε αὐτῷ G. ψάλατε A. H. 15. εἰς πάντα G. πάντα A. 20. ἡ δὲ ψυχὴ G. ἡ ψυχὴ A. H. 33: 6. προσέλθετε G. προσέλθατε A. 7. Κύριος G. ὁ Κύριος A. 16. ἐπὶ δικαίοις G. ἐπὶ δικαίους A. 34: 8. ἐλθέτω ... γινώσκει G. ἐλθάτω ... γινώσκουσιν A. 11. ἀναστάντες μοι G. ἀναστάντες A. H. 12. ἀνταπεδίδοσαν G. ἀνταπεδίδοσαν A. 19. μισοῦντές με G. μισοῦντες A. 35: 1. ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ G. τῷ Δαυὶδ ψαλμὸς A. 36: 6. μεσημβρίαν G. μεσημβρίαν A. 15. τὰς καρδίας G. τὴν καρδίαν A. H. 24. χεῖρα αὐτῷ G. χεῖρα αὐτοῦ A. H. 37: 20. μισοῦντές μοι G. μισοῦντες A. 21. ἀγαθωσύνην. G. δικαιοσύνην A. 38: 8. Κύριος G. ὁ Κύριος A. 39: 3. ἰλύος G. ὕλεως A. 40: 6. εἶπον G. εἶπαν A. 41: 5. τοῦτο G. ταῦτα A. H. 11. ἐχθροί G. οἱ ἐχθροί A. 42: 5. ἐξομολογήσομαι G. ὅτι ἐξομολογήσομαι A. H. 43: 6. κερατιοῦμεν G. κερατιοῦμεν A. 18. τῇ διαθήκῃ G. διαθήκῃ A. 44: 5. ἔντεινε ... πραότητος G. ἔντεινον ... πραΰτητος A. 9. εὔφραναν G. ηὔφραναν A. 10. βασιλέων G. βασιλέως A. 12. κύριος G. ὁ κύριος A. 15. αἱ πλησίον G. οἱ πλησίον. A. 17. οἱ υἱοί σου G. σοι υἱοί A. 45: 1. τῷ Δαυὶδ G. τοῦ Δαυὶδ A. 4. ἐταράχθησαν G. ἐταράχθη A. 6. καὶ οὐ G. οὐ A. H. 8. Ἰακὼβ G. Ἰακώβ. Διάψαλμα A. H. 47: 9. αἰῶνα G. τὸν αἰῶνα A. 48: 3. υἱοί G. οἱ υἱοί A. 10. οὐκ G. ὅτι οὐκ A. 12. γαιῶν G. γαιῶν αὐτῶν A. 49: 3. ἐνώπιον G. ἐναντίον A. 6. ὁ Θεὸς G. Θεὸς A. H. 15. δοξάσεις με. G. δοξάσεις με. Διάψαλμα A. quamvis hæc vox ultimo sequentis stichi verbo Θεὸς annexa esse videatur; unde & in G. Edit. ibi excusum legitur. 18. μοιχοῦ G. μοιχῶν A. H. 80: 2. βοηθῷ G. τῷ βοηθῷ A. 81: 3. κρίνατε G. κρίνετε A. 5. σαλευθήτωσαν G. σαλευθήσονται A. H. 82: 8. ἀλλόφυλοι G. καὶ ἀλλόφυλοι A. 13. εἶπον G. εἶπαν A. 15. φλὸξ ἡ κατακαύσει G. φλὸξ κατακαύσαι A. H. 16. συνταράξεις G. ταράξεις A. 83: 6. ὧ ἐστιν G. οὗ ἐστιν A. 10. εἰς τὸ G. ἐπὶ τὸ A. 11. οἰκεῖν με G. οἰκεῖν A. H. 12. ἔλεος G. ἔλεον A. Ibid. οὐ στερήσει G. οὐχ ὑστερήσει A. 13. Κύριε ὁ Θεὸς G. Κύριε A. H. 84: 12. καὶ δικαιοσύνη G. δικαιοσύνη A. 85. in titulo προσευχὴ τῷ Δαυὶδ G. τῷ Δαυὶδ A. vers. 4. πρὸς σὲ G. πρὸς σὲ κύριε A. H. 11. ἐν τῇ ὁδῷ ... ἐν τῇ ἀληθείᾳ G. τῇ ὁδῷ ... τῇ ἀληθείᾳ A. 15. Θεός μου G. Θεός A. H. 86: 4. τῶν Αἰθιόπων G. Αἰθιόπων A. H. 87: 3. εἰσελθέτω G. εἰσελθάτω A. 12. τῷ τάφῳ G. τάφῳ A. 18. ὡσεὶ G. ὡς A. 88: 11. βραχίονι G. τῷ βραχίονι A. 32. βεβηλώσωσιν G. βεβηλώσουσιν A. 34. ἀπ' αὐτῶν G. ἀπ' αὐτοῦ A. H. 36. ἁγίῳ G. τῷ ἁγίῳ A. 45. καθαρισμοῦ αὐτοῦ G. καθαρισμοῦ αὐτὸν A. 46. αἰσχύνη G. αἰσχύνην. Διάψαλμα A. H. 47. ἀποστρέψεις G. ἀποστρέφεις A. 89: 1. Μωσῆ G. τῷ Μωσῆ A. H. 4. ἡμέρα G. ἡ ἡμέρα A. 8. ἐναντίον G. ἐνώπιον A. 14. ἐλέους σου Κύριε G. ἐλέους σου A. H. 16. ἡμᾶς G. τοὺς υἱοὺς αὐτῶν A. H. XC. in titulo, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις G. Non extat in A. & H. 2. καὶ ἐλπιῶ G. ἐλπιῶ A. H. 6. ἐν σκότει διαπορευομένου G. διαπορευομένου ἐν σκότει A. 10. ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματι G. ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματι A. 15. ἐξελοῦμαι G. καὶ ἐξελοῦμαι A. 92. in titulo, προσαββάτου ... κατῴκιστο G. σαββάτου ... κατῴκισται A. 13. ὡσεὶ κέδρος G. ὡς ἡ κέδρος A. 93: 13. αὐτὸν G. αὐτῷ A. H. 16. τοῖς ἐργαζομένοις G. τοὺς ἐργαζομένους A. 23. ὁ Θεὸς G. ὁ Θεὸς ἡμῶν A. H. 94. in titulo, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις G. Non est in A. H. 95: 4. ὑπὲρ πάντας G. ἐπὶ πάντας A. 96. tit. ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραί-

Ἑβραίοις G. τῷ Δαυὶδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται A. 3. ἐνώπιον G. ἐναντίον A. 5. Ἐτάκησαν τὰ ὄρη G. τὰ ὄρη ἐτάκησαν A. H. 8. ἡ Σιὼν G. Σιὼν A. H. 11. εὐφροσύνη G. & *Walt.* εὐφροσύνην A. 97 : 1. αὐτὸν G. αὐτῷ A. H. 98 : 1. Κύριος G. ὁ Κύριος A. 99 : 1. ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ G. ψαλμός A. H. Ibid. τῷ Θεῷ G. τῷ Κυρίῳ A. H. 2. & 4. εἰσέλθετε G. εἰσέλθατε A. 100 : 3. προτιθέμενος G. προεθέμην A. 5. τῶν πλησίον G. τοῦ πλησίον A. H. 8. ἀπέκτεινον G. ἀπέκτενον A. 101 : 2. ἐπάκουσον G. εἰσάκουσον A. 8. δώματος G. δώματι A. 16. ὄνομα Κυρίου G. ὄνομά σου Κύριε A. quamvis recentiori manu ſuper ſpatio raſo ſcriptum, adeo ut priùs habuiſſe videatur ὄνομα Κυρίου. 102 : 1. ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ G. τῷ Δαυὶδ A. H. 3. πάσας τὰς ἀνομίας G. πάσαις ταῖς ἀνομίαις A. H. 5. ἐμπιμπλῶντα G. ἐμπιπλῶντα A. 10. ἀνομίας . . . ἁμαρτίας G. ἁμαρτίας . . . ἀνομίας A. H. 13. In priori ſticho, οἰκτείρησιν G. οἰκτείρει A. 17. υἱοῖς G. υἱοὺς A. 20. ἄγγελοι G. & *Walt.* οἱ ἄγγελοι A. 103. in titulo, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως G. Non eſt in A. & H. 8. τὸν τόπον G. τόπον A. H. 13. χορτασθήσονται G. χορτασθήσεται A. H. 17. ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία G. ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία A. 21. παρὰ τῷ Θεῷ G. παρὰ τοῦ Θεοῦ A. H. 28. ἀνοίξαντος G. ἀνοίξαντος δὲ A. 33. ζωῇ G. τῇ ζωῇ A. 35. ἐκλείποιεν G. ἐκλείποισαν A. 104 : 10. αὐτὸν G. αὐτὴν A. 13. διῆλθεν G. διῆλθον A. H. 20. λαοῦ G. λαῶν A. H. 37. ὁ ἀσθενῶν G. ἀσθενῶν A. H. 45. ἐκζητήσωσιν G. ἐκζητήσουσιν A. 105 : 10. ἐχθρῶν G. ἐχθροῦ A. H. 12. ᾖσαν G. ᾔνεσαν A. 13. ἐπιλάθοντο G. ἐπελάθοντο A. 20. ἐσθίοντος G. ἔσθοντος A. 21. καὶ ἐπελάθοντο G. ἐπελάθοντο A. H. Ibid. σώζοντος G. τοῦ σώζοντος A. 38. ἐν αἵμασιν G. ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν A.

Verſus 39. καὶ ἐμιάνθη usque ad finem, omiſſus eſt in *Alex.* occaſione recurrentis finalis vocis αὐτῶν. 106 : 23. ποιοῦντες G. οἱ ποιοῦντες A. 107 : 3. ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, non eſt in *Alex.* neque in *Hebræo.* 108 : 13. ἐξαλειφθείη G. ἐξαλειφθήτω A. 14. contrà, ἐξαλειφθήτω G. ἐξαλειφθείη A. 21. Κύριε G. Κύριε κύριε A. H. 23. ἀντανῃρέθην G. ἀντανῃρέθην A. 29. αἰσχύνην G. αἰσχύνην αὐτῶν A. H. 115. verſus 15. τὰς εὐχὰς κ. τ. λ. non extat in *Alex.* ac in *Hexaplari* Editione cum ※ eſt inſertus. 116 : 1. ἐπαινεσάτωσαν G. & *Walt.* καὶ ἐπαινεσάτωσαν A. nam καὶ interiori margini eſt adſcriptum. 117 : 4. Κύριον G. τὸν Κύριον A. 7. κἀγὼ G. καὶ ἐγὼ A. 24. ἡ ἡμέρα G. & *Walt.* ἡμέρα. A. 118 : 17. ζῆσόν με G. ζήσομαι A. H. 18. θαυμάσια G. τὰ θαυμάσιά σου A. 41. τὸ λόγιον G. λόγιον A. 48. ἠγάπησα G. ἠγάπησα σφόδρα A. ut vers. 47. 62. ἐξομολογήσασθαι G. τοῦ ἐξομολογήσασθαι A. H. 64. ἐλέους σου Κύριε G. ἐλέους Κυρίου A. 67. ἐφύλαξα G. & *Walt.* ἐγὼ ἐφύλαξα A. 72. ἀγαθὸς G. ἀγαθόν A. H. 77. ζήσομαι G. ζῆσόν με A. 83. ὡς G. ὡσεὶ A. 91. σύμπαντα G. τὰ σύμπαντα A. H. 109. χερσί σου G. & *Walt.* χερσίν μου A. H. 171. ἐξερεύξεται G. ἐξερεύξονται A. H. 173. χεὶρ G. ἡ χεὶρ A. 120 : 3. δῴη G. δώης A. 5. φυλάξοι G. φυλάξει A. Ibid. σκέπη σοι G. σκέπη σου A. H. 121 : 4. τοῦ Ἰσραὴλ G. τῷ Ἰσραὴλ A. 126 : 1. Κύριος G. ὁ Κύριος A. 5. fin. αὐτοῦ G. αὐτῶν A. 128 : 3. νώτῳ μου G. μου omittit A. 130 : 2. ἀνταπόδωσις G. ὡς ἀνταπόδωσις A. H. 134 : 8. ὡς G. ὃς A. 18. οἱ ποιοῦντες G. πάντες οἱ ποιοῦντες A. Ibid. πάντες G. καὶ πάντες A. 137 : 1. ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ G. τῷ Δαυὶδ A. H. 3. δυνάμει σου

G. δυνάμει A. H. 138: 1. τῷ Δαυὶδ G. εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ A. H. 4. δόλος G. λόγος ἄδικος A. H. nisi quod ἄδικος perperam sit additum. 9. ἀναβάλοιμι G. ἀναλάβω A. H. 11. τὸ σκότος G. σκότος A. H. Contrà v. 12. σκότος G. τὸ σκότος A. 13. νεφρὲς μὲ G. νεφρὲς με, Κύριε A. 15. κρυφῆ G. ἐν κρυφῆ A. H. Ibid. κατωτάτοις G. τοῖς καλωτάτοις A. 16. εἶδον G. εἴδοσαν A. Ibid. ἡμέραι G. ἡμέρας A. 20. ἐρισαί ἐσε G. ἐρεῖς A. Mox, διαλογισμὲς G. διαλογισμὸν A. H. 21. ἐπὶ τὲς ἐχθρὲς G. ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς A. H. 23. καὶ εἰ G. καὶ εἶδε εἰ A. H. 139: 1. ψαλμὸς G. εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς A. H. 5. διελογίσαντο G. ἐλογίσαντο A. 6. παγίδα μοι. Διάψαλμα G. παγίδα μοι A. H. Ibid. σχοινίοις . . . παγίδα , . . σκάνδαλα G. σχοινία . . . παγίδας . . σκάνδαλον A. 9. Διάψαλμα G. Non est in A. 11. καὶ ὲ μὴ G. ὲ μὴ A. H. 13. τῶν πτωχῶν G. τὲ πτωχὲ A. H. 140: 6. κριταί G. κραταιοί A. 7. ἐῤῥάγη G. διεῤῥάγη A. 8. Κύριε G. Κύριε, κύριε A. H. 10. αὐτῶν G. αὐτὲ A. H. 141: 1. προσευχόμενον G. προσευχή A. H. 3. δέησιν G. δέησίν με A. H. 5. καὶ ὲκ ἦν G. ὅτι ὲκ ἦν A. 6. μερίς με εἶ G. μερίς με A. H. 8. ὀνόματί σε G. ὀνόματί σε Κύριε A. 142: 1. ὁπότε κατεδίωξεν αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ ὁ υἱὸς αὐτὲ G. ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς κατεδίωξεν A. 5. ἐμελέτησα G. καὶ ἐμελέτησα A. 9. πρὸς σέ G. ὅτι πρὸς σέ A. 10. ἀγαθόν G. ἅγιον A. 11. Ἕνεκεν G. Ἕνεκα A. 143: 1. ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ G. τῷ Δαυὶδ A. H. 3. λογίζῃ αὐτῷ G. λογίζῃ αὐτόν A. H. 5. ὀρανὲς G. ὀρανὲς σε A. H. 14. πλατείαις G. ἐπαύλεσιν A. 144: 5. τὴν . . . δόξης G. καὶ τὴν . . . τῆς δόξης A. Ibidem ἁγιωσύνης G. ἁγιωσύνης σε A. H. 14. ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις G. ἐν τοῖς λόγοις A. 15. ὅτι ὀφθαλμοί G. οἱ ὀφθαλμοί A. H. vers. 16. τὴν χεῖρα G. τὰς χεῖρας A. 19. εἰσακέσεται G. ἐπακέσεται A. 145: 2. τῇ ζωῇ G. ζωῇ A. H. 3. ἐπὶ υἱὲς G. καὶ ἐπ' υἱὲς A. 4. διαλογισμοὶ αὐτὲ G. διαλογισμοὶ αὐτῶν A. 146: 1. Ἀλληλέϊα G. Ἀλληλέϊα Ἀγγαίε καὶ Ζαχαρίε A. 2. τὰς G. καὶ τὰς A. 6. γῆς G. τῆς γῆς A. 9. διδόντι G. καὶ διδόντι A. 11. καὶ ἐν τοῖς G. καὶ ἐν πᾶσι τοῖς A. 147: 1. Ἀλληλέϊα G. Ἀλληλέϊα Ἀγγαίε καὶ Ζαχαρίε A. Ibid. ὅτι ἀγαθὸς ψαλμὸς G. ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς A. H. 5. (vers. 16. in G.) διδόντος χιόνα αὐτὲ G. τὲ διδόντος χιόνα, absque αὐτὲ, A. H. 7. (18. in G.) ἐξαποστελεῖ G. ἀποστελεῖ A. 8. (19. in G.) ὁ ἀπαγγέλλων τὸ λόγιον G. ἀπαγγέλλων quoque retentum in Bibl. Polyglottis. ἀπαγγελλῶν τὸν λόγον A. 148: 12. πρεσβύτεροι G. πρεσβῦται A. 13. ἐξομολόγησις G. ἡ ἐξομολόγησις A. 149: 4. τῷ λαῷ G. λαῷ A. H. 9. ἔσαι G. ἐστὶν A.

§. 2. *Jobi* quidem Editionem longè accuratiorem nobis dedit *Patricius Junius*; attamen hujus quoque oculum & industriam, licet maximam, fefellerunt, sive fugerunt, quædam aliter in Codice *Alex.* scripta, quàm typis sunt excusa. Atque horum itidem Catalogum, omissis manifestis sphalmatibus ac anomalis sive obsoletis Scripturis, nec non stichorum differentiis, modò subjungo, litera I. *Junii* Editionem designans, & τῷ *Walt. Waltoni* Biblia Polyglotta indigitans, utpote in quibus subinde iidem occurrunt errores, à *Huisso*, variarum Lectionum *Alex.* collectore, pariter ac à *Junio* commissi.

JOBI.

JOBI.

Cap. 1. vers. 3. τρισχίλιαι I. τρισχίλιοι A. 12. ἀλλ' αὐτϛ I. ἀλλὰ αὐτϛ A. 15. αὐτάς I. αὐτϛς A. 2: 11. Βαλδάδ I. Βαλδάς A. 6: 17. τακεῖσα I. τακεὶς A. 7: 8. ὐκέτι εἰμί I. & *Walt.* Sed ὐκ εἰμί A. & H. 9: 17. πεποίηκεν I. μοι πεποίηκεν A. 29. ἐπεὶ δὲ I. ἐπειδὴ A. H. 32. ὦ I. ὖ A. 11: 12. ἴσα I. Non eſt in A. 13: 8. γίνεσθε I. γενέσθαι A. 10. θαυμάσεσθαι I. θαυμάσετε A. 14: 13. τάξῃ μϛ I. τάξῃ μοι A. H. 15: 17. ἀναγγελῶ I. ἀναγγέλλω A. 30. μαρᾶναι I. μαρανεῖ A. 19: 3. καταλαλεῖτέ μϛ I. καταλαλεῖτέ με A. 14. εἰδότες I. ἰδόντες A. Contrà 19. ἰδόντες I. ἰδότες (i. e. εἰδότες A. H. Vers 16. prius δὲ omiſit I. 20. ὀδοῦσιν I. ὀδύναις A. 28. εὑρήσομεν I. εὕρησον A. 20: 7. ἰδόντες I. ἰδότες (εἰδότες) A. 18. ἀκατάποτον I. ἀκαταπάτητον A. 20. ἔσαι I. ἔσῃ A. 24. χάλκειον I. χάλκαιον (i. e. χάλκεον) A. 21: 33. ἀναρίθμητοι I. & *Walt.* ἀριθμητοί A. quamvis perperam omnino. 22: 8. ἐκοίμισας I. ἐκόμισας A. 15. ἐπάτησαν I. ἐπανέστησαν A. 26. ἐν παῤῥησίᾳ ἔσῃ I. ἐνπαῤῥησιάσῃ A. (pro quo in *Walt.* B. P. malè, ἐν παῤῥησίᾳ σῇ) ab ἐμπαῤῥησιάζομαι· licet hoc minus uſitatum ſit quàm ſimplex παῤῥησιάζομαι. 23: 12. τὰ ῥήματα I. ῥήματα A. H. 24: 4. ἐξέκλιναν I. ἐξέκλινον A. 20. ἀσεβὴς I. ἄδικος A. 21. ἐπώκλεισεν I. ἐποίκλεισεν A. 25: 4. οὐδ' ἀνὸς ϛ καθαρὸς I. & *Walt.* quorum ille ϛρανὸς reponendum, in margine annotavit. Sed ϛδ' ἄνθρωπος legendum eſt, licet Scriba ſignum abbreviationis ſuper ανος ponere neglexerit. Mox vers. 5. σελήνη δὲ συντάσσει I. & *Walt.* σελήνην δὲ συντάσσει A. 26: 7. βοῤῥᾶν I. & *Walt.* βοῤῥᾶ A. 27: 6. προσέχων I. προέχων A. 7. ἐπανιστάμενοι I. ἐπανιστανόμενοι A. 28: 17. ϛκ I. ϛχ A. 21. ἐκρύβη I. ϛκ ἐκρύβη A. 27. εἶδεν I. ἰδὼν A. 29: 6. ἐχέετο I. ἐχεῖτο A. 30: 20. κατενόησάν με I. κατενόησάν μοι. 31: 6. Ἔσαμαι I. εἵσαμαι (i. e. ἱςᾶ με) A. H. 37: 22. εἰσακϛσεται I. εἰσακϛει A. 38: 6. ἐπὶ τίνος I. ἐπὶ τίνος δὲ A. 39: 24. σημάνῃ ϛ I. σημανεῖ A. licet perperam. 42: 8. ὑπὲρ ὑμῶν I. περὶ ὑμῶν A. 11. παρ' αὐτῷ I. αὐτῷ A. 16. ἔζη I. ζῇ A. In Appendice: ἐν τοῖς ὁρίοις Ἰδουμαίας I. ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Ἰδουμαίας A. Mox, Ζαρὲ I. Ζαρὲθ A. Item, Σεπφὼρ I. Σεμφὼρ A.

§. 3. Quod attinet diligentiſſimi *Huiſſi* παροράματα in variis Lectionibus MS. *Alexandrini*, quas *Waltoni* Biblia Polyglotta per omnem paginam ad calcem textûs τῶν ό. (juxta Edit. *Romanam* aut potius *Pariſienſem* Græco-Latin.) ſubnexas exhibent; horum aliqua in libro *Pſalmorum* & *Jobi* commiſſa, inter errores *Galei* & *Junii* obiter memoravi; reliquorum autem in quibus *Huiſſus* tam à laudatorum Duumvirorum, quàm à noſtra Editione diſcrepat, catalogum dare haud neceſſarium duco, quod abſque eo benevolus Lector facilè ſibi perſuaſurus ſit, non nos ambos, ſed illum ſolum vel Typothetam erraſſe. Quocirca iſta tantummodo loca, in quibus *Salomonis* ac duorum inſuper Apocryphorum hujus Tomi librorum textus juxta MS. *Alexandrinum* in Bibliis Polyglottis haud accurate eſt expreſſus, hîc recenſere placet.

PROVERBIORUM.

Cap. 1. v. 15. præpoſitio ἐν unà cum ſequenti ὁδῷ excludi debebat,

cum in *Alex.* non legatur. Vers. 16. τρέχουσιν habet MS. 4: v. ult. προάξαι. 5: 8. προθύραις, pro πρὸς θύραις vel προθύροις. 7: 5. ἐμβάληται. 9. Verbum ἦ occasione ultimæ literæ ν in MS. est omissum. 25. lege ἀτραποῖς. 10: 12. καλύψει juxta *Hebræum* habet MS. 22: 29. μὴ παριστάναι. 23: 32. αὐτῷ ὁ ἰός. 25: 22. vocem κυρίου omittit *Alex.* 26: 19. οὕτω est in MS. ac ibidem δὲ φωραθῶσιν legendum, non δ' ἐφωραθῶσιν, ut in Bibl. Polygl. male est expressum. 28: 2. διὰ ἁμαρτίας habet *Alex.* 31: 14. συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον.

ECCLESIASTÆ.

Cap. 3. v. 20. ἐπιστρέφει MS. juxta *Hebræum.* 5: 17. ἰδοὺ ὃ ἴδον, itidem ut in *Hebræo.* 7: 8. εὐτονίας. 8: 17. σὺν πάντα, & 9: 1. bis σὺν πᾶν.

CANTICI CANTICORUM.

Cap. 1. v. 8. in fine ποιμένων MS. juxta *Hebræum.* 8: 1. ἐξουδενήσουσιν. 8. ἄν. 11. ἐγενήθην.

SAPIENTIÆ SALOMONIS.

Cap. 1. v. 2. πιστεύουσιν MS. quanquam malè, nisi μὴ omittatur; quomodo Vet. Interpres: *eis qui fidem habent in illum.* 2: 12. παιδιᾶς *juventutis* MS. rectè, non παιδείας *disciplinæ*, uti quidem & V. Interpres legit, ac omnes Editt. perperam habent. 3: 9. ὁσίοις, (non θείοις.) 13. ψυχῶν αὐτῶν. 7: 4. ἀνεστράφην. 11: 14. εὐεργετημένους. 18. ἢ πλῆθος. 19. λιχμωμένους. 12: 5. μύσας. 13: 6. ἀλλ' ὅμως malè excluditur in Bibl. Pol. cum exter in MS. 14: 4. ἂν non est in *Alex.* 14. τὸν κόσμον habet MS. 25. 26. ἀπιστία, τάραχος, ἐπιορκία, θόρυβος ἀγαθῶν, χάριτος ἀμνηστία legitur in *Alex.* 15: 12. καὶ ἐκ κακοῦ. 16: 6. σύμβολον. 18: 7. προσδεχθῇ. 16. δὲ ἐπὶ γῆς.

ECCLESIASTICI.

In Prologo, sticho 7. in MS. est συγχρονήσας (pro συγχρονίσας) non συγχρονήσας, ut alibi habere solet. Ibid. sticho 8. ἀγαγόντα. Cap. 1. v. 6. πανουργήματα. v. 26. ἐπιθυμήσας. 4: 16. ἐὰν (non ὃ ἄν.) 17. μετ' αὐτοῦ. 18. εὐφραίνει. 6: 35. ἐκφυγέτωσαν. 7: 27. δυνάμει σου. 9: 11. τίς ἔσται. 10: 13. prius scriptum fuit, ἀρχὴ ὑπερηφανία ἁμαρτίας· sed postea Librarius errorem animadvertens, postremo σ. raso, hanc literam voci ὑπερηφανία adscripsit, ita ut ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἁμαρτία legi voluerit: quam lectionem cum insuper ipsa constructio suadeat, & proximè præcedentia confirment, in Editione nostra pariter exprimere placuit. Eodem cap. 10: 27. ἢ ante δοξαζόμενος abest ab *Alex.* & abesse debet. 11: 12. ἰσχύι rectè MS. 13: 11. ἰσηγορεῖσθαι. 15: 3. ποτιεῖ. 20: 9. εὐοδία. 27. προσάξει. 21: 10. ἐσχάτων. 15. τῶν ὤτων. 24. ἀτιμίαν. 23: 20. τελεσθῆναι. 25: 9. διηγούμενος nam ι eadem, uti videtur, manu superscriptum est. 27: 27. αὐτά. 29: 1. δανειεῖ· & v. 2. δάνεισον. Atqui δανίζω aliquando scriptum reperiri, notârunt Lexicographi. v. 5. χεῖρας. 30: 14. περὶ ὑγίας, id est, ὑγείας. Cap. λϛ΄. (in *Complut.* Edit. 35.) 19. τα ἐνθυμήματα. Cap. λε΄. (in *Complut.* 32.) titulus, Περὶ ἡγουμένων, non est in *Alex.* Cap. 36: 17. οἰκετῶν MS. 37: 11. πάσης deest. 41: 2. ἐν ἰσχύι MS. 45: 25. υἱῷ Ἰεσσαὶ ἐκ φυλῆς Ἰούδα. 51: 12. καὶ ἐξελοῦμαι ἐκ χειρὸς

πονη-

πονηρῦ, καὶ ἐξειλύμαι, (id est ἐξεῖλε με) non εὖ ἰδοῦμαι, uti malè prorſus in Bibl. Polygl. expreſſum. Nimirum poſtrema, καὶ ἐξεῖλε με, ad emendanda priora, καὶ ἐξελῦμαι, forte in margine erant poſita, deinde vero textui haud ſuo loco inſerta.

§. 4. Methodum in editis hoc Tomo libris Metricis eandem, quam in reliquis, obſervavi; ita nempe, ut exemplar *Alexandrinum* verbatim & exactè ad literam, quoad ejus fieri potuit, expreſſum dederim, ac ſicubi id vitio vel defectu laborare videretur, emendationes atque ſupplementa minori charactere excudi, vitiatam vero *Alex.* ſcripturam inſuper ad marginem apponi curaverim: exceptis manifeſtis Scribæ erroribus, nec non peculiaribus ac obſoletis ſcribendi modis, quos hoc potiùs loco indicandos duxi, ne benevolus Lector in ipſa ſacri textus lectione frequenter, & ſæpe fruſtra turbatus impediretur. Primò igitur ſphalmata Codicis *Alex.* recenſebo, quæ excerpere mihi quidem permoleſtum, & tamen deſiderio quorundam κριτικωτάτων ſatisfaciendum fuit; qui haud inanem prorſus hanc operam fore rati ſunt, ſiquidem is qui ingenio pollet, iſtiusmodi vitia horumque occaſionem bene penſitans, eadem vel ſimilia aliis in libris commiſſa inde deprehendere, ac facilius corrigere queat. Brevitatis autem cauſa vitioſam lectionem *Alexandrinam* ſolùm ponam, haud addita rectiori, (quæ in ipſa Editione noſtra dictis locis videri poteſt,) niſi ubi non ita facile patet, ad quam vocem ſacri textus ſphalma pertineat.

DAVIDIS.

Pſalm. 2: 9. ὡ σκεῦς. 3: 7. κύκλων, 7: 5. ἀνταπέδωκας τοῖς ἀνταποδίδοσιν . . ἀποκέσοιν. v. 13. ςίλϐοσιν. 11: 3. voces καὶ ἐν καρδίᾳ perperam bis ſcriptæ ſunt, indeque ſemel recenti calamo expunctæ. 13: 3. ἠχρειώθησαν. 15: 3. τὰ θέλημα. 16: 11. ἐκλεῖναι. 15. τῷ προσώπῳ. 17: 20. in fine malè è verſu 18. repetita ſunt verba: ῥύσεταί με usque μισούντων με, ideoque à me omiſſa. 20: 12. ἔκκλιναν. 21: 10. ἐκπάσας. 22: 4. ἡ ῥάϐδον. 23: 1. τῆς μιᾷ. 2. ἡτοίμασας ἐν αὐτήν. 4. ἄλαϐεν ἐπὶ ματαίως. 24: 5. τῇ ἀληθείαν. 15. ἐκπάσει. Confer ſuprà Pſalm. 21. 26: 1. τῦ χριοθῦ. 12. ἐπαναςησαν. 27: 3. vocem ἀδικίαν omiſit Scriba, licet articulum poſuerit. 5. συνῆκα . . χειρῶν αὐτῶν. 29: 7. παρήχυ. 30: 9. εὐρυχῷ. 10. παςὴρ. 11. ον ὀδύνῃ. 31: 10. ἐπὶ Κύριον bis ſcriptum. 33: 3. ἐπαινεθήσεται. 34: 10. ῥυόμενον. 21. ἐπλάτυνα. 36: 4. κατατρύφησον. 37: 10. πᾶ ἡ. 15. ἔχω. 17. μήποτε bis ſcriptum. 39: 3. ὑπὸ πηλῦ. 41: 11. καθεκαθεκάςην. 43: 15. κίνησιν κεφαλήν. 44: 12. κάλλυ σε. 13. prius ſcriptum fuit θυγατέρες, ſed ex τερες factum Τύρυ, quod deerat, ſicque imperfecta vox θυγα relicta. 45: 10. vox γῆς omiſſa eſt, ſolo articulo τῆς exarato; vel loco τῆς legendum γῆς. 46: 4. ὑπέταξεν . . . τὰς πόδας. 6. ἀναλαγμῷ. 47: 3. πᾶσα τῇ γῇ 49: 6. διάψαλμα malè in fine prioris ſtichi recentiori, uti videtur, manu voci αὐτῦ adſcriptum eſt; cum poſt κριτής ἐςιν demum ſequi debeat. 17. τὰς λόγυς. 88: 17. ἄνδρα δεξιάν. 89. γῆν eraſum, & ſolum τὴν relictum eſt. 90: 7.

κλιτα

κλίτȣ σȣ. 97: 3. τȣ̃ Ἰακώβ, pro τῷ Ἰακώβ· ſicuti mox habet, τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ. 101: 8. ὠσρȣθίον. 27. ἀγαλλιήσονται. 104: 41. πόταμοῖς. 105: 13. ἐπιλάθοντο. 36. εἰς κάνδαλον. 108: 19. ζώνην. 118: 18. νόμȣς. 95. ὑπέμειναν. 118. σοι. 129. διὰ τȣ̃. 132. ἀγαπώντων. 121: 1. πορευθώμεθα. 123: 7. ὠσρȣθίον. 124: 5. τὰς ϛραγγαλιάς. 125: 2. χαρά. 128: 3. τῷ νώτȣ. 131: 3. εἰ σκήνωμα. 6. ταῖς δάσεσι· qui error quoad articulum in noſtram quoque Editionem irrepſit. 134: 11. Χαναάμ. 140: 4. ἀμαρτίας. 143: 13. ἐξερευόμενα. 145: 2. ἡμέρᾳ. In Cantico *Moſis Deuteron.* 32: 7. ἔτη γενεαῖς. v. 14. πυρρȣ̃. v. 30. ἀπέδετο. In Cantico *Annæ* ſticho penultimo, τοῖς τοῖς βασιλεῦσιν. In Oratione Ἀμβακȣ́μ. v. 10. Φαντίας, loco Φαντασίας. 17. τοῖς ἀμπέλοις. In Hymno *Daniel* 3: 62. ἥλαιος. In Cantico *Zachariæ* v. 78. ἐπισκέψατο.

JOBI.

Cap. 1. v. 18. τȣ̃ υἱῷ 2: 11. Αὐχαῖον. Confer cap. 18: 1. & in margine Appendicis hujus libri. 3: 8. καταρώμενοι ... χειρώσασθαι. 21. ὁμείροντες. 4: 11. Βορρᾶν. 5: 4. σκολαβρισθείησαν. 5. ἐξιφωνισθείη. 23. ἡ δὲς. 6: 19. ἀτραπȣ̀ς ἀσεβῶν. 7: 1. μισθȣ̃. 8. καὶ ȣ̓κέτι εἰμὶ, perperam additum poſt καὶ ȣ̓κ εἰμί. 9: 3. χειλίων. 23. ἐξωσίῳ. 26. Βορρᾶν. Conf. cap. 4: 11. 12: 18. ζωὴν ὀσφρύος· quanquam literam ρ delendam eſſe punctum ſuperne poſitum ſignificet. 13: 16. τȣ̃το τό μοι. 22. ὑπακȣ́ω. 15. ult. ἐκ γαςρί. 16: 15. ἔρρεψαν. 18: 1. Αὐχίτης. 9. ἔλθοι δὲ ἐν δὲ. 10. ἐπὶ ἐρίβων. 19: 3. ἐπίκεσθαι. 15. θεράπενοι. 16. ἰδεεῖτο. 20: 15. ἐξεμεσθήσεται. 28. ἡμέρᾳ. 21: 24. πλήρης ςέατος. 22: 4. συνεισελεύται. 10. ἐκύκλωσεν. 13. ἐπεγνώσομαι. 24: 15. πρός μὲ πȣ̃ (loco προσώπȣ) 21. ἠλέασαν. 25: 4. γεννητῆς, quamvis ſuper poſtremum η miniô ſcriptum ſit ο. 28: 3. αὐτȣ̃ς. 18. ἰσώπα. 30: 1. ἐξȣδένων. 3. λιμῶν. 26. ἐπίχον & συνήντησεν. 31: 34. τὴν θύρᾳ. 36. ἀνεγιγνώσκον. 33: 6. καὶ σε. 36: 20. αδȣς pro λαȣ̃ς. Vers. 21. ſtichus, ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξης ἄνομα, perperam præcedit prius comma verſûs 20. καὶ πάντας τȣ̀ς κραταιȣ̃ντας ἰσχύι μὴ ἐξελκύσης τὴν νύκτα. 37: 9. οἰκεῖα δὲ. 17. ἐπισχύσεως. 38: 29. πάχνη· neque enim ullum veſtigium literæ ν vel lineolæ eam deſignantis apparet: id quod *Huiſſus* & *Junius* haud animadvertentes, πάχνην retinuerunt. 39: 1. ſtichus, ἦ ἔγνως κ. τ. λ. male priori ſticho verſûs 3. ἐξέθρεψας κ. τ. λ. ſubnexus eſt. v. 7. πολυοχίας. 40: 17. δαρμένοις. 42: 6. ἥγη δὲ. 14. Μαλθίας. In Appendice Ἐλιφάς, cum aliàs habeat Ἐλιφαζ· item Βαλδάς, quod alibi in margine genuinæ lectionis Βαλδὰδ poſui; hoc autem loco neglectum hic inter Sphalmata recenſere placuit.

PROVERBIORUM.

Cap. 1. v. 12. τὴν μνήμȣς, licet recentior manus minio fecerit μνήμην. v. 6. ἔγνωςοι. 6: 3. ἐνεγυήσω. 8. ὠργάτις. 7: 15. μȣ, loco σȣ. 9: 17. κοπῆς. 10: 7. ἀσεβȣ̃ occaſione ſequentis σ. 20. πεπωρωμένος. 11: 22. υἱός. 26. ὑπολείποτο. 12: 14. γαρπῶν. 15: 20. μαλέρᾳ. 16: 32. in poſtremo commate, κρίασȣ. 17: 5. καταγγέλλων. 17. ἀνάγχαις. 18: 6. θρασύν. 13. αὐτῷ bis ſcriptum. 21. θάνατος ζωῆς. 24: 22. in ultimo ſticho, ὥσςε. 27: 14. διαφέρει. 28: 10. ἀγαθαῖς. 15. ἰθνȣ. 17. ἀγγία pro αἰτίᾳ. 30: 8. καὶ

παιδείαν

παιδείαν μή. 17. αὐτὴν bis; licet posterius correctum, atque η in ο mutatum sit. 31 : 5. ἐπιλάνθωνται.

ECCLESIASTÆ.

Cap. 1. v. 15. διεστραμένον. 3 : 12. ἔκνων. 15. ἔγονεν. 4 : 1. ἐπίστρεψα. 7 : 30. ἄνθρωπον εὑρεθῆ. 9 : 6. sticho primo, καίγε μισθός. 11 : 6. ἀφίτω.

CANTICI CANTICORUM.

Cap. 1. v. 8. γῆ ἵππῳ. 2 : 9. νεφρῷ ἐλάφων. 3 : 6. ὡ στελέχη. 5 : 7. ἐτραυματίασαν. 6 : 10. in fine, σὺ. 7 : 13. μανδραγόρες.

SAPIENTIÆ SALOMONIS.

Cap. 4. v. 2. ποπέμπει. v. 3. ἐδράσει. 5 : 24. ἐκλιμμήσει. 8 : 7. σωφροσύνης, unde recentior Librarius quispiam minio ν supra σ pinxit. 18. ὁμιλία. 21. ἄλως. 9 : 18. pro posteriori καὶ scriptum κε, id est Κύριε. 10 : 5. τέκνυς, 7. ἐστηκυίας, occasione utrobique sequentis σ. 12 : 26. παιγνίος. 13 : 4. εἰς δέ. 19. ἀδραδέσατον. 17 : 2. κατακλιθέντος. 3. παραυκαλύμματι. 16. δυσάλητον. 19 : 8. θεωρήσαντας.

ECCLESIASTICI.

Cap. 3. v. 10. ἀτιμίαν. 6 : 15. ταθμός. 29. παίδες. 9 : 18. πρεπετής. 10 : 7. αἰξ ἀμφέρων. 13. τέλν. 12 : 18. διαψιθυρίζει. 21. κλιδών. 14 : 17. θαναθανάτῳ. 22. τοῖς ὁδοῖς. 16 : 22. ὑπομονεῖ. 18 : 16. καύσων. 29. ἐν ante παροιμίας prorsus superfluum ac perperam additum est. 19 : 15. ἀβολή. 20 : 11. ταπεινῶς. 29. ἀποτρέμει. 21 : 19. χιροπαίδες. 22 : 5. θρησκία (pro θρασεία.) 14. βόλιβον. 25 : 2. προσώφθισα. 28 : 15. ἐστέρεσαν. Cap. λϛ. (33.) vers. 12. ἀποστάσεως, loco στάσεως. Eodem cap. 36 : 19. βάρυγξ pro φάρυγξ, ob similem forte pronuntiationem. 24. καταλαυτόν. 37 : 12. ἐπιγνῷ. 38 : 33. καθίονται. Capitis 39. versus 24. male stichum posteriorem versûs 23. præcedit. 40 : 2. καρδίαν. 41 : 2. ἐπιδευμένῳ. 6. ἐνδελεχεῖ. 43 : 24. stichus, καὶ ἀκοαῖς κ. τ. λ. perperam positus ante alterum, οἱ πλέοντες κ. τ. λ. 49 : 1. μυρεμῦ.

§. 5. Cæterum sunt menda quædam ab ipso primævo Scriba vel aliis Antiquariis bene correcta, quorum idcirco emendationes in ipso Editionis nostræ textu secutus sum. Quippe, ut ea quæ *Patricius Junius* sive alius quispiam nupere minio correxit, modò à me indicata prætercam, neve de mendis rasura plane sublatis quicquam dicam; sunt aliqua loca ubi vitiosa lectio vel vestigia ejus unà cum emendatione ejusdem vel antiquæ prorsus manus apparent. Sic *Psalm.* 136. v. 5. 6. priùs legebatur in *Alex.* ἐπιλάθωμεν & προσανατάξωμεν· sed postremo ν utrobique eraso ἐπιλάθωμαι & προσανατάξωμαι recte legi voluit Librarius, ι pro αι, ut alibi sæpe, accepto. Similiter *Psalm.* 139 ; 13. pluralis τῶν πλωχῶν in singularem τῦ πλωχῦ bene mutatus est. *Jobi* 4 : 14. συνέπεσεν scriptum fuit; sed recte factum inde συνέσεισεν. Deinde cap. 11. v. 5. μετ' αὐτῦ bene transformatum in μετὰ σῦ· & vers. 12. ex ἀλόγοις factum λόγοις, lineola super literam α ductâ, quâ hæc expungenda indicatur. Cap. 33 : 7. σὺ (post φόβος) literam μ in capite literæ σ gerit, ut μυ legatur. Porro *Prov.* 26 : 12. in voce δοξάζοντα Librarius circumscripsit ζο, ut δόξαντα

ξαντα faceret: & Cap. 30 : 16. ubi perperam Ἄρης scriptum erat, literæ ρ superposuit δ, quo ἅδης inde fieret. Denique, ut alia exempla taceam, *Ecclesiastæ* 5 : 5. super primam syllabam vocis αἶμα scriptum σο, ut genuina perspiceretur lectio &c. Hæc igitur rectiora eodem quo reliqua, charactere in textu Editionis nostræ exprimenda curavi, mendo ne quidem in margine posito. Contra ubi Librarius Codicem nostrum non emendavit, sed vitiavit, siquidem primâ scripturâ integrâ relictâ, notâ quâpiam seu superscripta litera vitium subintulit, hujus itidem nullam habui rationem. Sic *Job.* 42 : 8. ubi in verbo ποιήσεις literam σ tenui virgula transfixit, ut ποιήσει fieret, (quomodo & in *Rom.* aliisque Editt. legitur) posthabita censoria ista virgula, ποιήσεις retinui, non solum quod ad *Hebræum* propius accedat, sed & quod mox sequentia verba cum particula adversativa, Ἰὼβ δὲ ὁ θεράπων μου κ. τ. λ. alteri lectioni ποιήσει adversentur. Sic & *Proverb.* 6 : 6. ubi ἴθι recte scriptum, σ verò, ut ἴσθι legeretur, perperam superscriptum est, & *Sapient.* 6 : 21. ubi voci ἄρα præfixum γ, (quasi γὰρ inde fieri deberet) superadditas istas literas debite neglexi: idemque feci, ubi Librarius errorem suum deprehendens à cœpta vitiatione destitit, & aliquam genuinæ lectionis vocem intactam reliquit; verbi gratia *Psalm.* 113 : 2. ubi Ἰσραὴλ ἐξουσία in Ἰσραὴλ εἰς ἐξουσίαν transmutaturus, raso Ιηλ vel Ισλ superscripsit εἰς, atque huic in interiori margine recentiori atramento appinxit Ιηλ, voci ἐξουσία autem non adjunxit ν, adeo ut jam εἰς ἐξουσία mendose legatur; nolui ista vitii parte, ut ita appellem, marginem libri nostri commaculare, sed primævam scripturam, cujus posterior vox intacta erat, iisdem, quibus reliquum textum, literis expressi. Verum ubi Librarius rasa vel deleta prorsus genuina lectione, corruptam ejus loco substituit, ibi, hac in marginem relegata, illam aliunde petitam, ac obscuris quandoque vestigiis in Codice nostro relictis confirmatam, minori charactere textui Editionis inserui; veluti *Psalm.* 88 : 23. 101 : 16. 105 : 41. 118 : 139. 120 : 5. 140 : 7. 144 : 7. &c. Atque idem observavi *Proverb.* 30 : 3. ubi vocem ἁγίων Scriba non quidem rasura sustulit, attamen calamo transformavit in ανων, id est, ἀνθρώπων. Cæterum quæ ibidem vers. 4. apparet scriptura *Cyrilli Lucaris* τῷ υἱῷ super τοῖς τέκνοις, (quas voces idem linea transversa expungendas voluit) eam, utpote recentissimam, plane omittendam censui; (quanquam hunc locum juxta versionem reliquorum Interpretum ita allegaverit *Pseudo-Ignatius* in Epist. ad Philipp. §. 2.) indeque τοῖς τέκνοις retentis, saltem in margine, τῷ τέκνῳ auctoritate Codicis à *Nobilio* in Notis memorati, minoribus literis in textu excudi feci; siquidem & *Augustinus* Epist. 49. Quæst. 5. habet: *Quod est nomen filii ejus?* Cæterum *Psalm.* 7 : 7. prima litera pronominis, vocem ἐχθρῶν sequentis, prorsus deleta, nec alia substituta est, ex raso tamen spatio colligitur non σ, sed μ scriptum fuisse;

fuisse; unde isthic ex *Romana* & *Hexaplari* Editione juxta *Hebræum* reposui μιν, consentientibus *Didymo* & *Theodoreto* in Comment. ad hunc locum. Denique *Cantic.* 6: 9. ἐκκύκλιον extat in Editione nostra, perinde ut reliquis, licet in MS. recentiùs factum sit ἐγκύκλιον.

§. 6. Vocalium ac diphthongorum ejusdem fere vel haud absimilis soni permutationem quod attinet, de qua jam in Prolegomenis Tomi I. Cap. 1. & 2. §. 6. dixi, illius plurima in hujus quoque Tomi libris mihi occurrerunt exempla; adeo ut si anomalam Codicis nostri scripturam ubique in textu vel margine Editionis nostræ exprimi curassem, Lectori sæpissime offendiculum posuissem, remoram saltem injecissem; cum verba diversæ significationis, vel ejusdem vocis aut radicis diversæ flexiones sæpius inde exsurgant. Atque ut à promiscuo ι ει η υ οι usu incipiam, scripsit, verbi gratia, Librarius αγαλλιασεις pro ἀγαλλίασις *Psalm.* 29: 6. αναπαυσεις pro ἀνάπαυσις *Job.* 3: 23. επει pro ἐπὶ *Proverb.* 16: 23. 27. contrà νικος pro νεῖκος, ibidem 10: 12. & 29: 22. ισχυι pro ἰσχύει ibid. 18: 19. πινων pro πεινῶν, 28: 15. χιμαρροι pro χείμαῤῥοι bis *Ecclesiastæ* 1: 7. atque παιδια pro παιδεία frequentissime, alia ut taceam. Porro κατανοιγητε pro κατανύγητε extat *Psalm.* 4: 5. κοινων loco κυνῶν *Job.* 30: 1. υποισω pro ὑποίσω ibid. 31: 23. contrà χυνον pro χοῖνον *Psalm.* 138: 3. & διηνυκλε pro διηνοικλαι *Job.* 29: 19. ε insuper pro αι posito; atque hinc σν pro σοὶ *Psalm.* 9: 35. contrà σοι pro σὺ *Psalm.* 118: 114. ac *Job.* 18: 4. &c. Ulteriùs scriptum est ενδειεις pro ἐνδεὴς, *Proverb.* 11: 12. & ευθης pro εὐθὺς ibid. 21: 29. ac 27: 21. Imo & ε cum ι ει & η permutatum reperitur: hinc ευθεια pro εὐθία *Psalm.* 18: 9. ευθιαν & ευθειαν loco εὐθίαν *Psalm.* 110: 1. & 111: 2. porro ηλλομην pro ἡλλόμην *Job.* 6: 10. απινεχθη pro ἀπηνέχθη ibid. 21: 32. & εξειλθειν pro ἐξῆλθεν, 37: 20. &c. indeque etiam ortum videtur ibid. cap. 11: 12. ερημειται pro ἐρημίτῃ, quod αι pro ε insuper sit scriptum. Hujus quippe vocalis ac diphthongi promiscuus usus innumeris in locis offenditur, ac sæpe etiam offendit: siquidem commutantur καινὸς *novus* & κενὸς *vanus*, *Psalm.* 7: 5. in Cantico Mosis *Deuter.* 32: 17. *Job.* 6: 6. & 29: 20. *Sapient.* 1: 11. ἔπεσεν *cecidit* & ἔπαισεν *cecidit* vel *percussit* *Job.* 4: 19. & 16: 10. παιδίον *puer* & πεδίον *campus* sæpissime. Similiter παῖδας *pueros*, & πέδας *compedes*, imo παιδες, & πέδαις nec non ἔλεον *misericordiam* & ἔλαιον *oleum*, aliaque ejusmodi, hinc inde inter se confudit *Alex.* Scriba. Sed & ι loco α scriptum deprehendi; veluti κεκαθερισμένον *Psal.* 11: 7. τεσσερακοντα *Psalm.* 94: 10. *Job.* 42: 16. τεσσερα *Proverb.* 30: 24. πέτευρον *Proverb.* 9: 18. & vice versa α pro ε in ἐξέβαλας *Psalm.* 43: 3. & 49: 17. ac in verbo ἐρευνάω & ἐξερευνάω, pro quo semper fere ἐραυνάω & ἐξεραυνάω legitur, veluti *Psalm.* 108: 11. 118: 2. 34. 69. 115. 129. &c. Denique Vocales ο & ω quod attinet, Genitivus pluralis pro Nominativo singulari neutrius generis, & vice versa hic pro illo sæpe in Codice nostro positus est: atque etiam pro ἀθῶος, ἀθωωθήσομαι, &c. αθοος αθοωθησομαι &c. In his

igitur aliisque ejusmodi marginem Editionis nostræ anomalâ Codicis *Alexandrini* scripturâ haud ita frequenter deturpandum censui, sed vocalibus debitè commutatis, voces ita emendatas eodem, quo reliquas, charactere exprimi curavi; ubi scilicet lectionem nostram edita τῶν ό. exemplaria omnia, vel aliqua saltem confirmabant, & nulla, vel non sufficiens dubitandi ratio suppetebat. *Non sufficiens* à me additur, respectu unius præcipuè loci, nempe *Jobi* 21 : 32. ubi σοςῷ in *Alex.* scriptum; in nostra verò, perinde ut *Complutensi*, Editione excusum σωρῷ, (*Romana* pluraliter σωρῶν) juxta Hebræum גָּדִישׁ quod *cumulum* sive *acervum* significat, cum vox σοςῷ, quam unà cum MS. *Alex.* Editio *Aldina* habet, *tumulum* vel *loculum* denotet. Atqui huic potius quam alteri lectioni congrua quidem videri poterat paulo antè facta mentio τάφου *sepulchri*; verumtamen Interpretem non *tumulum*, sed *cumulum* hoc loco intendisse collegi ex parallelo prorsus versu 26. capitis 5. hujus libri, ubi post ἐλεύσῃ ἐν τάφῳ κ. τ. λ. sequitur: ἢ ὥσπερ θημωνία ἅλωνος (*acervus areæ*, ex Hebræo גָּדִישׁ) καθ' ὥραν συγκομισθεῖσα. Cæterum si hac in voce nimia forte libertate usus erudito Lectori videar, de reliquis tamen eundem certiorem facio, me, ubicunque Hebræi textus vel S. Patrum, aut aliorum τῶν ό. Codicum auctoritate aliæ vocales diphthongive in locum *Alexandrinarum* substituendæ mihi visæ sunt, majori usum esse cautela, ac sicubi dubium aliquod, licet levissimum, subesse videretur, voces emendatas minoribus literis textui inseruisse, scripturam autem *Alex.* Codicis in margine Editionis nostræ apposuisse. Sic, verbi gratia, *Psalm.* 103 : 24. LXX. juxtà ac reliquos Interpretes Hebræum קִנְיָן Græco κτίσεως vertisse, vero est simillimum; attamen cum non solum in MS. *Alexandrino*, sed & omnibus τῶν ό. Editionibus hîc legatur vox κτίσεως *creaturæ*, cumque *Proverb.* 8 : 22. Hebrææ radici קָנָה respondeat verbum ἔκτισεν, quod in omnibus, quos superstites habemus, Codicibus legitur, (non ἐκλήσατο,) & ab ipso S. Joanne, *Apocalyps.* 3 : 14. confirmatur; nolui lectionem κτίσεως prorsus abolere, sed eam in margine apposui, altera κλήσεως, quæ mihi rectior videtur, minori charactere in textu posita. Atque ut ex reliquis etiam libris exempla proferam, ob eandem rationem *Jobi* 36 : 8. conjunctionem εἰ, 38 : 32. κόμης, *Proverb.* 22 : 23. ῥύσει, & 23 : 8. ἐξεμέσῃ, *Ecclesiastæ* 6 : 5. ἀνάπαυσις, *Cant.* 1 : 8. & 2 : 13. σοι in textu, in margine autem *Alexandrinis* literis οἱ, κόμης, ῥύσῃ, ἐξεμέσει, ἀναπαύσεις, συ exprimi curavi. Eadem quoque cautela usus sum in recudenda Editione *Romana* quoad istam, quæ à MS. *Alexandrino* abest, *Psalterii* partem. Hinc, quemadmodum modo dictis *Cantici Canticorum* locis Editio nostra quidem σοι minori charactere expressum habet juxta Hebræum לְךָ, *Alexandrinum* tamen συ in margine extat, quòd & reliqua, quæ vidi, exemplaria ita habeant, quòdque paulo durior videatur phrasis, ἐξελθὲ σοι, vel ἐλθὲ

ἐλθὲ σοι· ita contrà *Psalm.* 55 : 9. auctoritate Hebræi אַתָּה σύ in textu posui, idque sequentibus, ἔθȣ τὰ δάκρυά μȣ junxi, *Romanæ* vero ac reliquarum Editionum lectionem σοι, quæ vox ibi ad præcedens comma, τὴν ζωήν μȣ ἐξήγγειλα, refertur, è regione apposui. Atque ista circumspectione magis opus fuit in *Sapientia Salomonis* & *Ecclesiastico*, utpote quorum Græcum solum textum habemus, quàm in Canonicis Scripturis, ubi ex Hebræo certius judicium capere licet; unde factum, ut in dictis Apocryphis libris sæpius *Alex.* Codicis literam in margine exprimendam curaverim. Sic, verbi gratia, in *Psalmis* aliisque Scripturis Canonicis, ubi *Alex.* Codex sæpius habet παιδιαν, absque ullo scrupulo juxtà Hebræum מוּסָר, παιδείαν eodem, quo reliqua, charactere excudi feci; at vero *Ecclesiastici* 4 : 17. Editio nostra παιδείᾳ in textu, παιδιᾷ in margine habet, quoniam Hebræo caremus textu, ex quo hæc lectionis diversitas certissime dijudicari queat, de qua vide *Drusium* ad hunc locum. Atque hinc etiam ambas lectiones πλȣτίσαι & πλȣτῆσαι sequenti cap. 11 : 21. ἤδιον & ἴδιον cap. 22 : 11. περιψήχων & περιψύχων cap. 30 : 7. ἱκετῶν & οἰκετῶν cap. 36 : 17. &c. expressi. Cæterum sicubi forte vocales *Alexandrini* Codicis, quas ad marginem relegavi, in ipso textu retinendæ fuisse Lectori videantur, nolim ut is me continuò erroris condemnet, priusquam rationes meas, quibus inductus id feci, ex Annotationibus suo tempore edendis perspexerit, aut ipsemet rem bene perpenderit. Ut alia taceam loca, *Proverb.* 3 : 3. è regione textûs ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις, prout omnes quoque Editiones habent, extat *Alexandrina* scriptura πίστις, quæ cùm Hebræo אֱמֶת singularis numeri bene respondeat, frivola videri posset mutatio πίστις in pluralem πίστεις, ac potius pro ἐλεημοσύναι singularem ἐλεημοσύνη juxta Hebræum חֶסֶד positum quispiam vellet. Sed emendationem nostram quivis facile approbaverit, si adverterit, sequenti cap. 16 : 6. pro בְּחֶסֶד וֶאֱמֶת in omnibus τῶν ό. Exemplaribus, ipsoque *Alexandrino*, legi, ἐλεημοσύναις καὶ πίστεσιν.

§. 7. Quod de literarum consonantium permutatione in Prolegomenis Tomi I. cap. 2. §. 7. monui, id ad hunc quoque *Alexandrini* Codicis Tomum ac libros eo comprehensos pertinet. Quippe & in his ν aliquando mutatum est in consonam proxime sequentem, indeque ἐμμέσῳ scriptum *Psalm.* 21 : 14. 22. 22 : 4. 39 : 8. 100 : 2. 115 : 10. &c. ἐγγαστρὶ *Job.* 21 : 10. Contrà in verbis ex præpositione ἐν aliaque voce compositis, ubi nos ν in μ vel γ &c. vertimus, MS. *Alex.* primitivum ν plerumque servat, indeque habet, verbi gratia, *Psalm.* 2 : 4 ἐνγελάσεται, *Psalm.* 9 : 23. ἐνπυρίζεται, vers. 35. ἐνκαταλέλειπται, *Psalm.* 15 : 10. ἐνκαταλείψεις & *Psalm.* 36 : 10. ἐνκατέλειπον· &c. Attamen ibidem vers. 9. prima manu scriptum est ἐγκαταλείπῃς, & *Job.* 28 : 19. συμβαστασχθήσεται, nec non *Ecclesiastæ* 1 : 10. 16. & 2 : 9. ἔμπροσθεν· atque *Psalm.* 36 : 33. Librarius raso ν fecit ἐγκα-

ἐγκαταλίπω. Aliis autem in locis plerisque nativum ν fuit retentum; imo & ἐγγὺς, ἐγγίζει, ἐγγίζειν, ἐγγιζούσης exaratum in Canticis *Deut.* 32: 35. *Esaiæ* 26: 17. *Habacuci* 3: 2. *Esaiæ* 38: 12. Nos vero in Editione hodiernam ſcribendi rationem ſecuti ſumus, uti præter loca antè dicta, *Pſalm.* 29: 1. 34: 3. 37: 8. 10. 38: 6. 48: 17. &c. videre eſt. De *Eccleſiaſte* ſolùm monendum, quod licet ibi quoque excudi fecerim ἔμπροσθεν cap. 2: 9. ἐμπίπλαται 4: 8. συλληφθήσεται 7: 27. cum MS. habeat ἔνπροσθεν, ἐνπίπλαται, συνλημφθήσεται, ob certam tamen rationem ſubinde σὺν πάντα, σὺν πάντας, σὺν πάσας, ſtudio poſuerim. Scilicet Interpres hujus libri imitatus *Aquilam*, (de quo vide Prolegomena noſtra Tomi I. cap. 2. §. 9.) pro Hebræo אֵת ſæpe poſuit σὺν, verbi gratia cap. 2: 17. σὺν τὴν ζωὴν, cap. 3: 10. σὺν τὸν περισπασμὸν, v. 11. σὺν τὸν αἰῶνα, v. 17. σὺν τὸν δίκαιον καὶ σὺν τὸν ἀσεβῆ· indeque אֶת־כָּל vertit σὺν πάντας, σὺν πάσας & σὺν πάντα· quocirca nos quoque ita excudendum curavimus, etiam ubi Scriba *Alexandrinus* iſtius rei ignarus μ poſuit, veluti cap. 1: 14. cap. 3: 11. cap. 4: 1. &c. Confer quæ de particula σὺν ad Lib. I. Conſtitut. Apoſtol. cap. 8. annotavit diligentiſſimus *Cotelerius*, ubi & vitia aliqua inde nata pro more emendavit. Porro κ & χ commutatis, ἐκ pro ἐχ ſcriptum reperitur, *Job.* 19: 16. & 38: 26. ἐκθὲς pro ἐχθὲς, ibidem cap. 30: 3. ἐκθρῶν 34: 26. utrâque autem litera junctâ, ἐκχθρῶ 36: 16. & ἐκχθὲς *Pſal.* 89: 4. Imò & γ pro κ poſitum in ἐγγὺς *Sapient.* 18: 21. ac ἐνδεγνύμενοι in Hymno *Azariæ Daniel.* 3: 44. Porro τ pro θ ſcriptum in ὀπισότονος in Cantico *Moſis Deuter.* 32: 24. & ἐντράπητι, *Eccleſiaſtici* 4: 25. Augmenta literarum conſonantium quod attinet, præter ν ἐφελκυστικὸν, etiam ſequenti conſona plerumque additum, eandem literam quibusdam quoque Accuſativis præter morem adjectam in MS. *Alexandrino* reperias; v. g. ἀσεβῆν *Pſalm.* 9: 23. 10: 5. 36: 35. &c. μονογενῆν *Pſalm.* 21: 20. 34: 17. ἀσθενῆν in Cantico *Annæ 1. Reg.* 2: 10. ἐλπίδαν *Eccles.* 13: 6. ſimiliter cum augmento σ, τὰς ἐγγισας *Pſalm.* 14: 3. Cæterum primitivum ν retentum in media voce σβενσθέντος, loco σβεσθέντος, *Sapient.* 2: 3. μ autem in verbo λήμψομαι, ἐλήμφθην & compoſitis, v. g. συλλήμψομαι, συνελήμφθην, &c. itemque nominibus, ἀντιλήμπτωρ, ἀντίλημψις &c. frequentiſſimè, veluti *Pſalm.* 3: 4. 6. 9: 16. 17. 17: 2. 21: 1. 20. 23: 5. 41: 10. 45: 8. 12. 48: 18. &c. Similiter ἀνταμείμψω pro ἀνταμείψω legere eſt *Pſalm.* 118: 112. item ἀνακύμψαι pro ἀνακύψαι *Job.* 10: 15. niſi hoc potius inter ſphalmata ſit referendum. Sæpius etiam conſonas duplicavit Scriba *Alexandrinus*; veluti γ in Ἀγγαρηνοὶ, *Pſalm.* 82: 7. λ in ἀνέθαλλεν *Pſalm.* 27: 7. & ἤλλεγξεν *Pſalm.* 104: 14. θαλλαντίῳ *Job.* 14: 17. μ in ἄλιμμα *Job.* 30: 4. bis, & in συνκριμμα, *Eccles.* λβ´. (32:) 5. (quanquam mox vers. 17. habeat, uti nos, σύγκριμα) ν in ἁμαρτάνννειν, *Pſalm.* 38: 2. (quanquam prius ν ibi ſit eraſum) φθάννει *Eccleſiaſtæ* 8: 14. bis, & φθάννειν *Sapient.* 16: 28. χειμμάρρους pro χειμάρρους *Pſalm.* 49: 9. σ in Ἀσπίδα *Job.* 39: 13. (quanquam alterum σ lineola

neola transversa expunctum videatur,) & aliquoties in verbo προσκόπτω indeque derivatis, ubicunque fere in *Ecclesiastico* occurrit; veluti προσκόψης Cap. 30 : 13. & Cap. λδ'. (31 :) 17. (sed Cap. λε'. vel 32 : 20. scriptum, προσκόψης) item πρόσκομμα Cap. λδ'. (31 :) 7. 30. & 39 : 24. Contrà ubi nos duplici utimur consona, in MS. *Alexandrino* simplex quandoque reperitur : veluti σύγγαμος *Sapient.* 6 : 7. 13 : 8. συγνώμην *Ecclesiastici* 3 : 13. θρύλημα *Job.* 17 : 6. 30 : 9. & θρυληθείην 31 : 30. ψελίω *Job.* 40 : 21. (quamvis hoc in margine annotaverim, quoniam hodie quoque aliqui ita scribere amant) μεταλευομένη *Sapient.* 16 : 25. ἀέναος *Job.* 19 : 25. μεγαλορήμονα *Psalm.* 11 : 4. (ubi & Editio nostra ita forte habet) πολυρήμον *Job.* 8 : 2. ἀπόριμμε (ε pro αι) *Psalm.* 30 : 23. ἀποριψει *Job.* 27 : 22. & ἀπέριψας 30 : 32. ἄριζος 31 : 9. ὑπέρεψεν *Eccles.* 50 : 1. ἐρύσατο *Psalm.* 17 : 1. & 106 : 6. ἐρύσθη & ἐρύσθημεν *Psalm.* 123 : 7. προσωποῖς *Psalm.* 44 : 14. καταπλήσει *Proverb.* 30 : 30. Cæterum γενήματα *fructus terræ* sæpius cum simplici, aliquando cum duplici ν. exarata reperias. Denique in voce λάρυγξ γ exclusum est *Psalm.* 5 : 10. *Job.* 6 : 30. & 12 : 11. Jam nil amplius singularis scripturæ in MS. *Alex.* memini, præterquam augmentum duplicatum in παρεσυνεβλήθη *Psalm.* 48 : 13. & 21. sicuti contrà *Psalm.* 102 : 13. habet οἰκτείρησεν pro ᾠκτείρησεν. Ad ultimum haud abs re erit monere, quod vox Δαυὶδ in MS. semper abbreviata occurrat, tribus scilicet literis δαδ, cum linea superne posita; unde nos Δαυὶδ juxta Hebræum excudi curavimus, non Δαβὶδ de quo vide *Clariss. D. Montfauconi* Præliminaria Editionis Commentariorum *Eusebii* Cap. 10. §. 6. De his igitur mendis ac anomalis sive obsoletis *Alexandrini* Codicis literis hoc potius loco Lectorem monere, quam illis sive in textu, sive in margine Editionis nostræ positis, scrupulum aut remoram toties quoties eidem injicere volui. Atque ne etiam corruptæ aliquantum lectiones, ideoque ad marginem relegatæ, nimiam legentibus præberent offensam, hinc si istæ in manifesto insuper Scribæ mendo cubarent, hoc sæpius non ibi exprimendum, sed Catalogo sphalmatum modo recensitorum inserendum censui. Verbi gratia, *Job.* 16 : 15. ἔῤῥαψα auctoritate Hebræi textus & duorum MSS. Codicum in Bibliotheca *Bodlejana*, *Barocc.* 176. & 178. in textu excudi curavi; ἔῤῥαψαν in margine, prout Editiones omnes minus recte habent, & *Alexandrinus* quoque Codex habuisset, nisi imperitus Scriba vitium augens, ἔῤῥιψαν inde fecisset; quod inter sphalmata idcirco enumeravi. Similiter Cap. 18 : 9. pro ἔλθοισαν, quæ est genuina lectio, ideoque textui Editionis nostræ inserta, ἔλθοιεν è regione est positum; licet in MS. *Alexandrino* duplicato errore ἔλθοιδαν sit scriptum : sicuti mox vers. 10. τρίβος juxta Hebræum textum & Editionem *Romanam* atque *Hexaplarem* nostra quoque habet, margo autem plurale τρίβων exhibet, ut in *Aldino* & *Complutensi* excusum est Exemplari, ac in *Alexandrino* etiam Codice legeretur, nisi forte in Autographo, ex quo is est descriptus, commutato θ & τ, θρίβων scrip-

ſcriptum fuiſſet, ignara autem *Theclæ* ſocia inde τρίβων pinxiſſet, ϑ pro ι accipiens, utpote quæ literæ in unciali ſcriptura parum ſunt diverſæ. Vide ſuprà Catalogum mendorum.

§. 8. Cæterum in libro *Jobi* plures quàm in ullo alio lectiones *Alexandrini* Codicis in marginem ſunt relegatæ; ſiquidem *Lucianæas* Verſionis τῶν ό. emendationes, quibus eundem interpolatum eſſe, Cap. 1. §. 7. ſequ. probavi, ex ipſo textu eliminandas, & antiqua primævæ Interpretationis verba, licet aliquando minus commoda minusve recta, nec ſine ratione à *Luciano* correcta, ſuo loco reſtituenda putavi, ut dictam τῶν ό. Verſionem, quoad ejus fieri poteſt, illibatam Lectori exhiberem. Atqui cum ejus tenor non ſolum ex primævorum Patrum, ſed & ex *Hieronymi* Latina Verſione *Origenianæ* Editionis *Jobi*, ſuffragantibusque Græcis tam editis quam MSS. Codicibus, à *Luciani* interpolatione liberis, colligi poſſit; hinc ubi ab omnibus iſtis *Alexandrinum* exemplar diſcrepat, ejusdem voces in marginem amandavi: exceptis minutiis, verbi gratia, ubi conjunctiva particula καὶ, verbo præſixa, mutata eſt in τε vel δὲ eidem ſuffixam, vel ubi ἴδοσαν pro εἶδον eſt poſitum &c. Contrà ubi Codex *Alexandrinus* ſive Patrum *Luciano* antiquiorum allegationibus, ſive *Origeniani* Exemplaris verſioni aliisque Græcis MSS. libris eſt conſonus, poſthabita *Romana* cæterisque Editionibus, illius textum ſervavi, ac quæ in his ſive corrupta, ſive addita erant, abjeci. Sic Cap. 34: 26. ubi *Romana* ac reliquæ Editiones habent, ἐναντίον αὐτῶ, *Alex.* autem Codex, ἐναντίον τῶν ἐχϑρῶν, auctoritate exemplaris *Origeniani*, in cujus Latina Verſione legitur, *coram inimicis*, *Alexandrinam* lectionem in ipſo Editionis noſtræ textu expreſſi: & cap. 41: 10. ubi *Romanum* atque *Aldinum* exemplar ὡς præfigunt tam ante λαμπάδες quàm ante ἐσχάραι, illud cum Scriba *Alexandr.* utrobique omiſi; quia ab *Hexaplari* æquè ac *Hebræo* Codice abeſt, & neutrum in Scholio *Origenis*, MS. *Catenæ Laud.* K. 96. inſerto reperitur. Verum aliquando non ſolum à *Romana*, ſed *Hexaplari* quoque Editione diſceſſi, & *Alexandrini* aliorumque Codicum literam ſecutus ſum, ubi ſcilicet hanc genuinam eſſe, diſerto Scriptoris cujusdam teſtimonio conſtaret, vel altera lectio eô ſaltem dúbia redderetur. Hinc. cap. 33: 26. προσώπῳ ἱλαρῷ, quod *Hieronymus* vertit, *facie hilari*, haud in Editione noſtra exprimendum, & *Alexandrinam* vocem καϑαρῷ in marginem relegandam cenſui, ſed hanc in ipſo textu retinui: quippe *Olympiodorus* in hunc locum haud obſcurè innuit, iſtud καϑαρῷ, quod in MSS. quibusdam Codicibus ac Editione *Complutenſi* extat, τῶν ό. eſſe γ. ἱλαρῷ autem cæteris tribuit Interpretibus. Atque horum voces identidem illorum verbis adjunxit, aut eorum loco ſubſtituit *Origenes*, ubi hæc ei minus placerent; ex cujus exemplari in alia deinde interpolationes iſtæ dimanarunt. Aliquando etiam ſola conjectura, licet ſatis certa, fecit, ut *Alexandrinam* lectionem omnibus Editionibus, ipſique *Hexaplari*

xaplari (quæ licet omnium optima sit, non tamen omni vitio caret) præferrem ac retinerem; veluti cap. 20 : 15. ubi ἐξ οἰκίας in cunctis legitur, atque *Origenianam* ita habuisse indicio est Latina *Hieronymi* versio, *de domo*. Sed ἐκ κοιλίας, ut in Codice *Alexand.* scriptum extat, juxta Hebræum מִבִּטְנוֹ, omnino genuinum videtur interpretamentum, congruum etiam cæteris Interpretibus, qui ἐκ γαστρὸς verterunt, teste *Olympiodoro* in hunc locum. Facile autem ἐκ κοιλίας in ἐξ οἰκίας transire, aut studio mutari à Librario potuit; cui scilicet magis decorum videbatur, si Angelus diceretur divitias *è domo*, quàm *è ventre* extrahere vel surripere.

§. 9. Quemadmodum autem operam dedi, ut vitia Codicis *Alexandrini* debitè emendarem; ita quoque solicitè cavi, ne quod vitium textui ipsemet inferrem, sive accentibus, quibus MS. liber caret, perperam appositis, sive prava commatum distinctione: id quod in editis Exemplaribus subinde factum deprehendi, quæ idcirco vel inter se, vel cum Hebræo textu collata correxi. Sic *Prov.* 12:7. & 15 : 22. non παραμένουσιν & μένει, sed παραμενοῦσιν & μενεῖ excudi feci, juxta Hebræa verba יַעֲמֹד & תָּקוּם, quæ futuri sunt temporis: & *Cantic.* 5: 11. non Adjectivum ἐλαταὶ *ductiles*, quod in *Romana* & *Complutensi* Editionibus legitur, sed Substantivum ἐλάται juxta exemplar *Aldinum* expressi, id est, *palmæ* sive *elatæ palmarum*, uti Vulgatus Interpres reddidit: quippe præcedens vox βόστρυχοι est generis masculini, ac proinde ἐλατοὶ sequeretur, sicuti mox μέλανες, si foret Adjectivum: ut de significatione Hebræi תַּלְתַּלִּים nil dicam. Nolui verò *Jobi* 2: 7. observare crisin *Polychronii* in Catena Patrum pag. 77. Edit. *Junii*, ἕλκει πονηρῷ, non πονηρῷ, legendum monentis; quoniam Hebræum רָע non *grave* vel *molestum* propriè, sed generaliter *malum* significat. Cæterum haud rectè divisi per comma textûs exemplum unicum è dicto *Jobi* libro cap. 31: 14. modò afferam, ubi in *Romana* indeque expressis Editionibus ita legitur: τί γὰρ ποιήσω, ἐὰν ἔτασίν μου ποιῆται Κύριος; ἐὰν δὲ ἐπισκοπήν τινα, ἀπόκρισιν ποιήσομαι; cum postremum colon auctoritate Hebræi textûs ita sit distinguendum: ἐὰν δὲ ἐπισκοπὴν, (subintellecto præcedenti ποιῆται) τίνα ἀπόκρισιν ποιήσομαι; *quod si & visitationem, quod responsum dabo?* uti prisca *Hieronymi* versio rectè habet in Codice MS. *Bodlejano* NE. F. 6. 7. de quo sequenti Capite dicam. Sed ad alia est properandum.

§. 10. Canonicos libros Hebraico metro ligatos, nec non Apocrypham *Salomonis* Sapientiam atque *Ecclesiasticum*, in Codice *Alexandrino* στιχηρῶς scriptos esse, Cap. 1. §. 2. dixi. Atque eandem per stichos divisionem in hac Editione plerumque observavi; nisi ubi textum aliter distinguere manifesta suasit ratio, cui in *Psalmis* aliorum Exemplarium auctoritas sæpissime accessit: quorum ope istos etiam, qui in MS. libro nostro desunt, *Psalmos* stichis distinctos edere licuit. Om-

nia autem & ſingula loca, in quibus ſtichos *Alexandrini* Codicis mutavi, recenſere, ac rationes facti exponere, nimis tædioſum, nec operæ pretium foret. Uno igitur atque altero exemplo contentus erit benevolus Lector. Nempe *Pſalmo* 82 : 12. in MS. *Alexand.* καὶ Ζηϐ novum incipit ſtichum, atque jungitur cum καὶ Ζεϐεὲ καὶ Σαλμανά· at vero nos juxta alia Exemplaria καὶ Ζηϐ ad præcedentem ſtichum atque τὸν Ὠρὴϐ retulimus, cum hiſtoria libri *Judicum* id omnino requirat. Deinde *Proverb.* 31 : 22. prior ſtichus in MS. *Alex.* ita ſe habet: Διασὰς χλαίνας ἐποίησεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς· at nos διασὰς in διασὰ mutantes, hanc vocem cum præcedenti ſticho verſûs 21. ac verbo ἐνδιδύσκονται junximus, auctoritate Hebræi textûs, in quo viginti duo poſtremi verſus *Proverbiorum* à totidem Alphabeti Hebraici elementis incipiunt, adeoque שָׁנִים ratione ordinis verſum non inchoare, ſed claudere debet. Codex quoque 2263. in Bibliotheca Regis *Galliæ*, teſte *Cotelerio* in Notis ad Lib. I. Conſtitutionum Apoſtol. cap. 8. δισσὰ jungit cum ἐνδεδυμένοι εἰσί· (licet mox ſubjungat, δισσὰς χλαίνας κ. τ. λ.) & apud *Caſſianum* Collat. 14. cap. 8. legitur: *Omnes enim qui apud eam ſunt, veſtiti ſunt dupliciter.* Sunt etiam loca aliqua, ubi Scriba *Alexandrinus* de diſtinctione ſtichorum dubius fuiſſe videtur, in quibus proinde vel aliorum Codicum auctoritate, vel proprio judicio ſtichos feci. Unius tamen diviſionis me jam fere pœnitet; nempe *Pſalm.* 94: 10. ubi τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα initium novi ſtichi feci, cum dubium ſit, utrum cum præcedenti commate ἴδον τὰ ἔργα μου, an cum ſequenti προσώχθισα conſtrui debeat. Apoſtolus ſane *Hebr.* 3 : 9. 10. priorem, ac vers. 17. poſteriorem conſtructionem confirmat.

§. 11. Poſtquam de methodo, quam in edendo *Alexandrini* Codicis textu, ipſiusque literis & vocibus, nec non ſtichis emendandis obſervavi, deque cautelis, quas debitè adhibui, ſatis actum eſt; jam de ejusdem ſupplementis, iisque affixis aſteriſcorum vel crucium ſignis, nec non de obelis, ſive additis ſive ſtudio omiſſis in hoc Tomo, quædam dicenda ſunt: brevius ſane, quia prolixius iſta jam in Prolegomenis Tomi I. cap. 2. §. 9. expoſui. Omnia nimirum verba vel commata, quæ Verſioni τῶν ὁ. è *Theodotionis* aliorumve Interpretationibus ab *Adamantio* addita eſſe conſtat, hujus exemplo ejusmodi ſtellulis ⁜ ⁜ appoſitis lucidiora, adeoque à reliquo textu diſtincta feci; & ſiquidem illa in ipſis *Alexandrinis* membranis exarata eſſent, uti rarius ſane in libro Pſalmorum *Davidis* ac Proverbiorum *Salomonis*, ſæpiſſime autem in libro *Jobi* factum eſt, (quem omnibus fere *Origenianis* ſupplementis auctum eſſe, jam cap. 1. §. 7. monui) tunc talem notam finalem inſuper adjeci, cujus beneficio ſciri queat, quousque iſta procedant: ab hac autem abſtinui, ubi quæ *Adamantius* addidit, ab *Alexandrino* exemplari abſunt, ac proinde minori charactere Editioni noſtræ ſunt inſerta; quoniam dictorum additamen-

mentorum idem qui minorum literarum terminus esse intelligitur. Cæterum ubi nec *Origenianæ* Editionis exemplo, neque Scriptoris cujusdam testimonio certior fieri potui, hæc vel illa ab *Adamantio* cum asteriscis versioni τῶν ό. adjecta fuisse, sed probabilibus solum id deprehendi argumentis; ibi × × signa adhibui, ex quibus, appositis quatuor punctis, asterisci facilè fieri possent, quandocumque inventum fuerit exemplar signis istis ornatum. Quemadmodum autem *Origenes* ea, quæ sive primi Interpretes, sive Librarii Græco Scripturæ textui explicationis gratia forte addiderunt, ac universe omnia quæ ipse in Hebræo haud reperit, verba obelo nudo ∼ vel punctato ÷ confixit; ita in hac quoque Editione eandem notam cum tali signo finali " (quod alia exemplaria duobus punctis : exprimunt) istiusmodi additamentis apposui, ubicunque eam in editis & MSS. libris reperi, nisi manifesta ratio aliud suaserit. Quippe in *Hieronymi* Latina *Psalmorum* Editione, præsertim quibusdam ejus exemplaribus, (quorum plura Cap. sequenti enumerabo) obelos sæpe sæpius quàm fieri debebat, appictos deprehendi. Ac primum quidem haud recte adhibiti sunt, ubi significatio Hebrææ vocis adjectam in Græco includit; v. g. *Psalm.* 5. versu ultimo, ÷ *bonæ : voluntatis*, εὐδοκίας· nam Hebræum רצון non *voluntatem* simpliciter, sed *bonam voluntatem* sive *beneplacitum* significat: ut & ubi additio significationis in Hebræo haud expressæ à Græca voce vix separari poterat; v. g. *Psalm.* 44: 2. *Scribæ velociter* ÷ *scribentis*, γραμματέως ὀξυγράφου· & *Psalm.* 68: 21. *qui* ÷ *simul : contristaretur*, συλλυπούμενον· atque sic etiam alibi. Aliquoties etiam obelum deprehendi Librariorum forte culpa appositum iis vocibus, quæ in Hebræo extant; veluti *Psalm.* 43: 26. ÷ *in : terra*; *Psalm.* 44: 9. ÷ *ex : quibus*; *Psalm.* 54: 13. *sustinuissem* ÷ *utique* : (particulam enim ἂν LXX. posuerunt pro Hebræo *Vau*, quod verbo præfixum est, uti videre licet etiam *Psalm.* 50: 18.) *Psalm.* 65: 17. ÷ *ad : ipsum*, πρὸς αὐτόν· &c. ubi eum omnino omittendum quilibet videt. Aliquando autem ipse *Origenes* vel *Hieronymus*, rem haud satis perpendentes, verbum veru transfixerunt, quod non solùm LXX. in Hebræo legisse constat, sed & ipsi, licet aliquantum diverse, legerunt, aut iisdem plane literis lectum, in diverso tamen acceperunt sensu. Prius obvium est, verbi gratia, *Psalm.* 4: 3. ubi cum οἱ ό. לב למה pro לכלמה legerint, *ut quid* obelo haud notandum erat. Posterius observavi *Psalm.* 17: 49. quem locum præ aliis pro exemplo affero, quia disertam ejus mentionem fecit *Hieronymus*, ac improvidam, ut alibi sæpe, in LXX. Interpretes Criticam exercuit in Epistola ad Suniam & Fretellam: *Et quia semel veritati studemus*, inquit, *si quid vel transferentis festinatione, vel scribentium vitio depravatum est, simpliciter confiteri & emendare debemus. In Hebræo nihil aliud habetur nisi hoc*: Liberator meus ab inimicis meis; *Septuaginta autem*, iracundis, *addiderunt*. Unde

hæc vox in ſæpe dicto *Hieronymi* Pſalterio obelo eſt notata. Verum haud advertit doctiſſimus Pater, quod citato *Pſalmi* verſu poſt מֵאוֹבִי ſequatur אַף, quod non modo ſignificat *etiam*, *verumtamen*, in principio præſertim commatis, ſed & tanquam Nomen Subſtantivum *iram* denotat. Noſter itaque Interpres dictas duas voces reddidit ἐχθρῶν μου ὀργίλων· ſicuti ἀνὴρ θυμώδης vertitur אִישׁ־אַף *Proverb.* 29:22. & בַּעַל אַף, ibidem cap. 22:24. atque hoc loco אִישׁ חֵמוֹת φίλος ὀργίλος. Simile παρόραμα adverti *Pſalm.* 26:12. 103:15. & 121:6. ideoque obelos in Pſalterio *Hieronymi* ibi debitè neglexi. Semel tamen in ſimili caſu hoc ſignum retinendum videbatur; nempe *Pſalm.* 89:3. ubi Interpres poſtremam verſûs 2. vocem אֵל *Deus*, male אַל *ne* legens eamque cum verſu 3. conjungens, hanc minùs rectam nobis dedit verſionem: μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν· unde auctoritate *Hexaplaris* Editionis ὁ Θεὸς ibi inſerui, & negativam μὴ obelo circumſcripſi. Denique dictum modò ſignum in noſtra Editione haud poterat apponi iſtis in locis, ubi vocibus eo notatis carebat *Alexandrinus* Codex, vel *Romana* Editio, ex qua lacunam illius ſupplevimus: neque conſultum viſum fuit iſtis, quæ *Origenes* in ſuis exemplaribus reperit, additamentis noſtrum interpolare. Hîc tamen quoque ſemel à propoſita nobis regula diſcedendum, ac vox veru transfixa minori charactere textui inſerenda fuit ob conſtructionem, nempe *Pſalm.* 43. in titulo ÷ εἰς σύνεσιν. Verum & verba cum aſteriſcis ab *Hieronymo* inſerta aliquando omittenda videbantur; verbi gratia, ubi Græca vox præcedens, vel ſequens, additam Hebræam includit; veluti *Pſalm.* 41:8. *abyſſus* ⁜ *ad*: *abyſſum invocat*; ſiquidem Hebræam præpoſitionem אֶל ἐπὶ Interpres verbo καλεῖν jungens, ἐπικαλεῖται vertit. Semel neceſſitate excluſa fuit vox bene alioqui cum ⁜ inſerta, nempe *Pſalm.* 146:1. ⁜ *decoraque*; quoniam Græcam ei reſpondentem in nullo exemplari reperire potui, nec ex propria conjectura aliquam ſubſtituere volui. Quod de *Pſalterio* hactenus dixi, de *Jobi* quoque verſione, quam *Hieronymus* ex *Origeniana* Græca Latinam magno Eccleſiæ primævæ commodo fecit, intelligi velim; quippe iſthic etiam obelos & aſteriſcos cum verbis additis omittere, vel hæc ſigna male à Librariis inter ſe commixta, aut haud ſuis locis poſita emendare ac rectius collocare neceſſarium fuit, ut pluribus exemplis oſtenderem, niſi ad finem hujus Capitis properarem. Quocirca etiam tribus ſolum verbis addo, me talibus uncis ( ) circumſcripſiſſe iſtas ſacri textûs interpolationes, quas ab *Origenis* Editione Hexaplari abfuiſſe, ex ſæpe laudatis Latinis Verſionibus *Pſalmorum* & *Jobi* conſtat, vel quas ipſo *Adamantio* recentiores eſſe, quantum ad *Salomonis* libros, ex aliis colligitur indiciis. Atque harum interpolationum aliquæ in ipſo Codice *Alexandrino* non prima, ſed aliquantum recentiori manu atque atramento ſunt exaratæ, ſive ad marginem ſtichis annexæ; veluti

με

με *Psalm.* 38: 10. ὅτι 48: 10. καὶ ἀληθεινὸς 102: 8. σφόδρα 118: 48. &c. aliæ vero primævæ, inque ipso textu positæ, rasura pene sunt sublatæ; veluti ὡς φάσμα, *Jobi* 33: 15. Κυρίε, 36: 33. &c.

§. 12. Jam nihil de methodo in hoc Tomo observata dicendum restat, nisi ut de divisione sacri textus in Capita & versus quædam moneam. Ac in *Psalmorum* quidem distinctione ac numero non Masorethici Codicis, sed LXX. Interpretum ab illo hac in parte diversorum rationem habui, ne eandem, quâ doctissimus *Waltonus* Londinensis τῶν ὁ. Editionis Curatores merito perstrinxit, censuram incurrerem. Vide Prolegomena Tomi I. Cap. 3. §. 3. & Epistolam nostram ad Clariss. *D. Millium* pag. 2. & seq. Quoad reliquos autem libros Canonicos distinctionem Capitum in Hebræo textu, prout in modo laudati *Waltoni* Bibliis Polyglottis est expressus, semper fere observavi, etiam ubi incongrua mihi visa est; verbi gratia *Ecclesiastæ* Cap. 10. cujus primus versus vel stichus cum postremo Capitis 9. prorsus cohæret, huncque similitudine illustrat; adeo ut haud sejungi debuerint. Attamen *Jobi* Caput 36. versu primo Capitis 37. auxi, hocque à versu 2. inchoavi, quoniam *Eliu* ibi quasi de novo sermonem exorditur: ἄκυε Ἰὼβ ἀκοὴν κ. τ. λ. quæ idcirco in Cod *Alex.* minio sunt exarata; versu 1. autem tanquam Epiphonemate Caput 36. concludere videtur. Similiter in Apocrypha *Salomonis Sapientia* & *Ecclesiastico* ab ea, quæ in *Anglicanis* Bibliis Polyglottis juxta *Romanam* τῶν ὁ. Editionem facta est, Capitum distinctione haud recessi; licet & ibi aliquando aliter fieri, ac, verbi gratia, prioris libri Caput 8. â versu 2. inchoari, atque versu 1. Caput 7. finiri, posterioris autem, nempe *Ecclesiastici*, Caput 43. à versu 15. Cap. 42. incipere debuisset, alia ut taceam. Attamen in *Ecclesiastico* necessitas uno atque altero loco me coëgit, alia Capitulorum initia facere; veluti Capitis 39. cujus prior in nostra Editione stichus Caput 38. in *Romana* male prorsus claudit; & Capitis 42. cujus primordium in hac perperam capitur à duobus postremis versibus nostri Capitis 41. ἀπὸ δευτερώσεως, κ. τ. λ. neque rectè noster versus 1. Capitis 20. facit finem Capitis 19. *Romanæ* Editionis; unde *Anglicanæ* potius Versionis distinctionem in his secutus sum. Cæterum quod transpositionem capitum in *Proverbiis Salomonis* & *Ecclesiastico* attinet, (de qua in Prolegom. Tom. I. Cap. 3. §. 2. egi) illam non quidem prorsus è medio tollendam censui, ne ordo scripturæ in Codice *Alexandrino* turbaretur; ne vero & Lector perturbaretur, in margine translocati textûs numerum capitum versuumque juxta Hebræum aliaque accuratiora Græca exemplaria apposui, ac isto, quo Caput extare debebat, loco indicavi, ubinam id reperiatur. Consule capp. 24. 30. & 31. *Proverbiorum*; nec non cap. 30. ac sequentia *Ecclesiastici*. Eadem methodo medelam quoque attuli transpositioni minorum partium sive paucorum versuum, uti *Proverb.* 15: post versum 27. & 20: post versum 9.

videre est. Quippe in his etiam Hebræorum divisionem, quoad ejus fieri potuit, observavi, ac singulos versus ab iisdem, quibus in Masorethico Codice inchoantur, vocibus incepi; nisi ubi aliam distinctionem omnino exegit Interpretis nostri sensus ac intentio, & ubi ipsa Græci textus constructio ita arctè cohæret, ut juxta Hebræorum divisionem divelli nullo modo patiatur. Id quod perspicere licet *Psalm.* 16:4. 41:7. 45:13. 15. 49:3. 67:20. 71:4. 75:13. 89:12. 94:8. 100:2. 4. 124:2. ac, ut Orationes *Psalterio* subnexas prætercam, *Jobi* 15:24. 32. 18:11. 12. 19:26. 23:11. 24:19. 28:25. 34:18. 36:19. 20. 37:22. juxta nostram Editionem, aliisque in locis. Et sane in quibusdam distinctio LXX. Interpretum alteri apertissime videtur præferenda non modo Christianis ob auctoritatem Apostolicam, sed & quibusvis ob manifestam rationem. Prioris exemplum est *Psalm.* 94:8. si conferatur cum citatione Apostoli *Hebr.* 3:15.; posterioris, *Psalm.* 41:7. ubi Masorethæ literas indeque & voces Hebræas haud rectè distinxerunt atque punctis insigniverunt hunc in modum: יְשׁוּעוֹת פָּנָיו : אֱלֹהַי à voce אֱלֹהַי novum incipientes versum: LXX. verò tria ista verba bene junxerunt, ac legerunt; יְשׁוּעֹת פָּנַי וֵאלֹהָי, prout in fine tam hujus quàm sequentis Psalmi ipsi posuerunt Masorethæ. Semel tantum, quantum memini, sticho *Alexandrino* distinctionem versûs accommodavi, nempe *Psalm.* 133:2.; quamvis ibi quoque eandem connexio verborum suadeat. Atqui dum ita strictè Hebræorum versuum distinctionem observavi, hinc factum ut par etiam numerus eorundem in singulis Librorum Capitibus ac *Psalmis* (exceptis nono & decimo, qui à LXX. Interpretibus vel antiquissimis Librariis in unum conflati sunt) inde exsurrexerit. Neve in hoc Græco exemplari nostro diversus ab Hebræo fieret versuum numerus, quo illi, qui ambo inter se conferre voluerint, identidem turbarentur, ipsam Psalmorum inscriptionem sæpe *Waltoni* exemplo primum feci versum contra Scribæ *Alexandrini* mentem; utpote qui uniuscujusque *Psalmi* numerum in margine primis ejus verbis, non titulo, apponens, non ab hoc, sed ab illis eum incipere statuit. Cæterum cum in Apocrypha *Salomonis Sapientia* & *Ecclesiastico Romana* LXX. Interpretum Editio nullam habeat versuum distinctionem, uti nec *Aldina* atque *Complutensis*; eam quæ est in Bibliis *Anglicanis*, præ aliis mihi probatam, semper fere observavi.

CAP. III.

Recensio atque usus Editorum ac MSS. Codicum Psalterii, Jobi, *&c. nec non aliorum Monumentorum, quorum ope Textus* ALEXANDRINUS *est emendatus atque suppletus.*

DE *Complutensi*, *Aldina*, *Romana* denique LXX. Interpretum Editionibus, aliisque quæ ex triplici hoc fonte dimanarunt, satis dictum est in genere Cap. 3. Prolegomenorum Tomi primi. Jam quinam singularum præcipuè usus hoc in Tomo fuerit, exponere mearum est partium. Exemplar *Complutense* maximo mihi adminiculo fuit in supplendis lacunis *Ecclesiastici*, quibus *Alexandrinus* perinde ac *Vaticanus* MS. Codex, indeque *Romana* pariter ac *Aldina* Editio scatent; cum contrà *Complutensis* longè perfectiorem exhibeat dicti libri textum, huncque non nupere fictum aut interpolatum, sed jam olim à Patribus, horumque antiquissimo *Clemente Alexandrino*, ita lectum, ut ex variis locis patet. Sic Cap. 1. versûs 21. priorem stichum, φόβος Κυρίου ἀπωθεῖται ἁμαρτήματα, cum *Complut.* Editione habet *Clemens Alexand.* Lib. I. Pædagogi cap. 8. & posteriorem quoque subjungit, licet paulo diversum, de quo postea §. 9. Et cap. 9: 9. ubi *Complut.* addit: καὶ μὴ κατακλιθῇς ἐπ' ἀγκάλων μετ' αὐτῆς, *Clemens* Lib. II. Pædag. cap. 7. p. 171. similiter citat: καὶ μὴ συμμετακλιθῇς ἐπ' ἀγκῶνα μετ' αὐτῆς· unde & nos ita excudi fecimus. Porro augmentum cap. 23: 4. 5. καὶ γιγαντώδη ψυχὴν ἀπόστησον διαπαντός κ. τ. λ. confirmat *Clemens* Lib. II. Pædag. cap. 10. pag. 193. licet textum aliter distinxerit. De aliis Patribus veterique Interpretatione Latina, quibus *Complutensia* supplementa subinde confirmantur, brevitatis studio jam nil dicam; sed potiùs rationem reddam, quare in libro *Jobi*, ubi *Complutensis* Editio sæpe Hebræo textui magis congruam, ac quandoque meliorem Interpretationem exhibet, hanc haud æquè sim secutus, nec talibus minori charactere excusis, *Alexandrina* verba in exteriorem libri nostri oram pro more extruserim. Nempe monendus est Lector benevolus, quod iste *Complutensium* socius, cui cura Editionis *Jobi* fuit commissa, haud rectè sparta sua fuerit defunctus; dum

dum non puram τῶν ό. Versionem exprimendam dedit, sed ubi hæc ei minus placuit, *Aquilæ*, vel *Symmachi* interpretationem ejus loco substituit; prouti liquido patebit ei, qui discrepantias Editionis istius contulerit cum fragmentis dictorum Interpretum, quæ in Scholiis *Romanis* ac *Nobilii* Annotationibus, nec non in *Nicetæ* Catena Patrum sæpius recensentur.

§. 2. In dicto igitur *Jobi* libro *Aldinum* ac *Romanum* præcipuè exemplar secutus sum, atque ex his aliisque MSS. Codicibus, (de quibus paulo post dicam) tam inter se, quàm cum Latina *Hexaplaris* Editionis Versione consentientibus, genuina primævæ versionis verba in locum *Lucianæorum* debitè substitui; uti jam §. 8. Capitis 2. monui. E *Romana* etiam Editione magnum Codicis *Alexandrini* in *Psalterio* defectum, de quo cap. 1. §. 6. dixi, supplere placuit; quòd hæc istâ parte aliis accuratior ac præstantior mihi sit visa: ubi tamen in ea mendum Typothetæ, sive vitium Scribæ, vel pravam textûs divisionem deprehendi, atque eandem ab ipso MS. Codice *Vaticano* discrepare comperi, vel hunc pariter atque illam ab accuratioribus Exemplaribus deflectere observavi, ex his eandem pari, qua *Alexandrinum* Codicem, methodo correctiorem reddidi atque integriorem. Sic *Psalm.* 68 : 24. σύγκαμψον pro σύγκαψον excudi feci: & *Psalm.* 71 : 5. γενεὰς mutavi in γενεᾶς, juxta Hebræum דור, consentiente *Hexaplaris* Editionis versione; quamvis hæc habeat, *in generationem*, præfixa præpositione, quòd absque hac difficilior sit verborum constructio. Periodos quoque & commata subinde aliter distinxi; veluti *Psalm.* 55. versu 4. quem ab ἡμέρας incepi, cum in *Romana* Editione vox ista præcedenti ὕψυς adhæreat. Contrà nomine Θεός *Psalmi* 67 : versum 11. clausi, cùm illud in *Romano* exemplari minùs rectè sequenti Κύριος junctum, novum inchoet versum. Similiter *Psalm.* 68 : 14. verbis, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου, periodi finem feci; *Romani* verò hæc cum sequentibus, σῶσόν με, construxerunt. Confer *Psalm.* 70 : 18. A dicta quoque Editione discessi, ubi ea ab ipso MS. *Vaticano* deflectit; veluti *Psalm.* 67 : 9. ubi in illa malè excusum est, τῦ Σινᾶ, in hoc autem, teste *Nobilio* in Notis ad hunc locum, juxta Hebræum rectè legitur, τῦτο Σινᾶ, prouti nostra idcirco Editio habet. Sin autem duplex Codicis *Vaticani* scriptura mihi occurrit, meliorem elegi. Sic *Psalm.* 76 : 4. in Codice *Vaticano* priùs scriptum est: ἐκεῖ συνέτριψεν τὰ κράτη τῶν τόξων· sed post ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον, sequitur altera interpretatio: ἐκεῖ συνέκλασε τὰ κέρατα· id quod annotandum communicavit cum *Possevino* Cardinalis *Carafa*, præcipuus *Romanæ* Editionis Curator, ut ex illius Apparatu sacro, Tom. I. in voce *David*, didici. Hîc igitur unà cum *Romanis* Editoribus priorem elegi lectionem; hanc enim præter plura alia exemplaria *Psalterii*, *Hexaplaris* Latina Versio confirmat, utpote quæ *potentias arcuum* habet.

§. 3. Præter tres dictas integræ τῶν ό. Versionis Editiones, aliquas insu-

insuper *Psalmorum* & *Ecclesiastici* seorsim excusas consului. Atqui illorum quidem antiquissima est, quæ *Venetiis* prodiit 1486 in 4to, quam perinde ut aliam ejusdem formæ ibidem anno 1521. typis expressam, è splendidissima Bibliotheca sua usui meo pro benevolo in me immeritum affectu comodavit Reverendus admodum in CHRISTO Pater, Dominus JOANNES, Episcopus *Eliensis*. His accessit *Psalterium, in quatuor linguis, Hebræa, Græca, Chaldæa, Latina impressum Coloniæ* 1518. (uti titulus habet) in folio, uti vocant, & quidem curâ *Joannis Potken*, Præpositi Ecclesiæ S. *Georgii Coloniensis*, cujus Epistola in fine extat: in quo *Psalmi* iisdem plerumque, quibus in MS. *Alexandrino*, divisi sunt stichis, aliquando autem paulo accuratioribus; adeo ut ex hoc atque duobus MSS. Codicibus jamjam nominandis *Alexandrinum* identidem corrigere, & ubi hic mancus est, ex illis stichorum divisionem petere licuerit. Atque hujus libri diuturnum usum eximiæ erga me humanitati doctissimi Viri Dn. *Joannis Postlethwayte*, Scholæ pertinentis ad Ecclesiam S. *Pauli* Rectoris meritissimi; uti aliud *Psalterium* è MS. S. *Victoris* Codice emendatum, ac in minori forma 12ma *Parisiis* anno 1559. excusum, prompto meam Editionem juvandi studio amicissimi *Humphredi Wanleji* debeo. Denique missis aliis Editionibus, quas omnes ne quidem videre, multò minùs evolvere licuit, consuli subinde *Corderii* Catenam Patrum in *Psalmos*, *Antverpiæ* anno 1643. tribus Tomis in folio impressam; quæ sacrum textum ante omnia exhibet. *Ecclesiastici* duæ Editiones magnò mihi fuere adminiculo, nempe *Jani Drusii*, & *Davidis Hoeschelii*. Harum illa ad exemplar *Romanum*, cum Latina Interpretatione excusa est *Franekeræ* in quarto, additis Notis, in quibus variantes Lectiones aliarum Editionum affert, ut & MS. cujusdam Codicis *Heidelbergensis*; quem cum *Alexandrino* sæpe sæpius convenire observavi. Altera verò *Augustæ Vindelicorum* año 1604. in 8vo prodiit, hunc habens titulum: *Sapientia Sirachi, sive Ecclesiasticus, collatis lectionibus variantibus membranarum Augustanarum vetustissimarum, & XIV. præterea exemplarium, addita versione vulgata ex editione Romana, cum notis Davidis Hoeschelii &c.* Quænam XIV. ista exemplaria fuerint, ex aversa tituli pagina discere est; inter quæ cum *J. Sirachus à Joach. Camerario editus Basileæ anno 1551. & Lipsiæ cum interpretatione anno 1568.* memoretur, harum Editionum neutram oculis me usurpasse, fateor; neque multum in eas inquirere necessarium duxi, quia variæ utriusque lectiones ab *Hoeschelio* partim à *Drusio* diligenter sunt annotatæ.

§. 4. Græci Codices Manuscripti, quos vel verbatim cum editis contuli, vel in locis saltem difficilioribus consului, jam veniunt recensendi, Latinis *Hexaplaris* Editionis Versionibus ultimo loco reservatis; licet hæ ob asteriscorum & obelorum signa primum mereantur locum. *Psalmos* quod attinet, cum plura horum MSS. exemplaria in *Angliæ* Bibliothecis reperiantur,

tur, quàm à me evolvi potuerint, solis *Bodlejanis* contentus fui; neque horum omnibus sim usus, sed iis tantùm, qui vel nudum *Psalterii* textum, vel hunc coagmentatis in *Catenam*, quam appellant, diversorum Patrum expositionibus illustratum continent, missis singulorum Patrum commentariis unà cum textu manu exaratis, quos adire temporis ratio mihi non permisit. Primus *Psalmorum* Codex MS. est inter *Baroccianos* num. 15. membranaceus in 12mo, qui præfixas habet *Basilii M. Theodoreti* ac *Cosmæ Indicopleustæ* Præfationes in *Psalmos*, nec non *Cyclos Paschales* cum tabulis eo spectantibus: quorum primus cum incipiat ab anno mundi 6613. i. e. Christi 1105, ultimus verò desinat A. M. 6648. Christi 1140, cum initio hujus intervalli, ac proinde Seculi duodecimi, scriptum esse haud dubito; siquidem jam tunc, perinde ut nostra ætate, moris erat, futuro tempori in computo ejusmodi Ecclesiastico prospicere. Inter eosdem Codd. *Baroccianos* tres sunt Catenæ Patrum in *Psalmos* in folio; quarum una num. 223. eorum commentarios abbreviatos exhibet, duæ aliæ, num. 154. & 235. (quarum illa hujus longè vetustioris ac Seculo XI. vel XII. itidem scriptæ ἀπόγραφον esse videtur) expositiones Patrum prolixiores totidem verbis recitant; sed hæ, quod dolendum, in *Psalmo* L. desinunt, cum prior usque ad finem pertingat, ac Cantica insuper Scripturæ subnexa habeat: priores duæ sunt chartaceæ; posterior 235. membranacea. Sequitur inter Codices *Cromwellianos* num. 110. *Psalterium* cum methaphrasi interlineari, ob perpetuas fere abbreviationes lectu difficillima, scriptum in papiro quartæ formæ minoris, trecentis abhinc annis circiter, uti conjicio; inter *Laudinos* verò C. 41. insignitus liber *Psalmorum*, An. Christi 1336. in membrana aliquanto majoris formæ exaratus, interjectis precibus aliisque ex Menæo Græcorum excerptis, ac præmissâ S. *Ephraem Syri* ac S. *Basilii* exomologesi; nec non alter, qui eum præcedit, C. 38. itidem membranaceus ac paulo vetustior, sed mancus initio, indeque à *Psalmo* 8. incipiens, atque media parte à *Psalm.* 71. versu 12. usque ad *Psalmi* 74. versum 7. (neque enim folia, quæ ibi desiderantur, aliorsum transposita reperi, uti quidem principium *Psalm.* 36. deprehendi *Psalmo* 82. intersertum) ac desinens in *Psalmi* 149. sticho: καὶ τὰς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς. Sunt in hoc omnes *Psalmi* stichis distincti, hisque singulis explicatio brevior subnexa. Prolixior verò commentarius, è diversis S. Patribus contextus, subjicitur in alio antiquiori ac egregio prorsus Codice, qui NE. B. 2. 17. inscriptus est, in quo *Psalterium* itidem στιχηρῶς in membrana quartæ formæ oblongæ exaratum legitur. Antiquiorem hunc altero dixi, atque ad Seculum X. pertinere colligo ex primo circulo Paschali, qui anno mundi 6459. incipit, i. e. A. C. 951. Est denique sub signo NE. E. 6. 9. liber chartaceus in folio, continens Catenam Patrum in *Psalterii* partem, à *Psalmo* scilicet 67. usque ad 102. inclusivè, recentissima

tissima manu, nec una, scriptus; qui textum *Psalmorum* non per partes expositionibus Patrum interspersum habet, sed illos singulos hisce integros præmittit, hasque non ita concisas exhibet, uti Codex 223. sed prolixiores; adeo ut iis, qui quinquagenam solum Hymnorum *Davidis* commentariis Patrum illustratam complectuntur, supplendis apprimè inservire posset, si quando rotunda in *Psalmos* Catena ad exemplum *Corderianæ*, hujusque supplementum pariter ac emendationem plurimis in locis necessariam, è MSS. Codicibus *Bodlejanis* contexenda foret. Et sane plerique Auctores, qui in his ad explicandos quinquaginta priores Psalmos allegantur, in illo etiam, de quo jam agimus, Codice adducuntur; uti patet ex Præfatione Tomi I. Spicilegij Patrum Seculi II. in qua nomina Patrum, è quibus pleræque Catenæ *Bodlejanæ* sunt contextæ, recensui. Cæterum enumerati hucusque MSS. libri, demptis ijs, quos imperfectos vel mancos quibusdam Psalmis esse indicavi, perita è Scripturis Cantica cum Orationibus, quæ in *Alexandrino* Codice nostraque inde Editione *Psalterium* sequuntur, itidem subnexa habent, vel omnia, vel pleraque saltem, addito insuper in *Baroccianо* 15. & NE. B. 2. 17. hymno Ecclesiastico, *Gloria in excelsis Deo*, &c. Sed ad aliorum librorum exemplaria MSS. recensenda propero.

§. 5. Octo Patrum Catenas in librum *Jobi* habet instructissima Bibliotheca *Bodlejana*. Nimirum quatuor sunt inter *Baroccianos* Codices, numerô 176. 178. 195. & 201. quarum tres priores in charta, postrema in membranis est exarata, omnes autem in folio, quod vocant; tres extant inter libros, à sapientissimo Archiepiscopo ac sancto Martyre *Laudo* laudatæ Bibliothecæ donatos; indeque hæc gerunt signa, *Laud.* C. 49. & 109. atque K. 96. quarum media est chartacea in folio ac recentissima, reliquæ duæ in quarto, illa quidem minori, hæc majori, utraque vero membranacea; qualis etiam est octava, sed in folio, quæ servatur in *Archivo Bodlejano* sub signo B. 34. Atqui quomodo hæ Catenæ inter se differant, quave ratione edita à *Patricio Junio* ex illis locupletari, & quoad Patrum nomina pariter ac verba emendari posset, dicere nimis longum foret, ac à præsenti instituto alienum. Id potius notandum, quod in omnibus hisce Catenis, quarum aliæ trecentis, quadringentis aliæ, imo & quingentis quædam abhinc annis sunt exaratæ, textus *Jobi* à *Luciani* interpolationibus liber esse videatur; unde nil mirum, quod is *Romanæ* atque *Aldinæ* Editioni magis sit consonus, quàm exemplari *Alexandrino*. Cæterum duo ex recensitis Codicibus, iique omnium vetustissimi, nempe *Laud.* K. 96. & *Archiv. Bodlejan.* B. 34. præter Catenam in *Jobum*, habent quoque *Proverbia*, *Ecclesiasten* & *Canticum Canticorum Salomonis*, Patrum commentariis similem in modum illustrata; *Baroccianus* vero liber num. 195. Catenam in sola *Proverbia* alteri suffixam habet; & quidem diversam aliquantum à duabus modo lauda

tis in membrana ſcriptis, *Laud.* K. 96. & *Archiv. Bodlejan.* B. 34. quæ fere conveniunt cum Codice *Barocciano* 232. & altero *Archivi Bodlejani* B. 84. in folio chartaceo recenti manu exaratis, quorum poſterior hanc gerit inſcriptionem: *Ἐξήγησις διαφόρων, ὑπὸ Πολυχρονίου συναχθεῖσα·* unde Auctor iſtius Catenæ cognoſcitur. Atqui in eodem *Archivo* B. num. 35. habentur ejusdem *Polychronii* & alterius Auctoris Catenæ in *Canticum Canticorum*, à *Meurſio Lugduni Batavorum* anno 1617. publicæ luci donatæ, nec non Catena in *Eccleſiaſten*, quam itidem *Polychronii* eſſe puto; eadem ſane cum duabus membranaceis, ſed chartacea, in folio minoris formæ recenter ſcripta. Neque avorum vel proavorum ætatem excedere videtur ſcriptura aliûs expoſitionum *Cantici* è Patribus collectionis, quæ ibidem num. 48. extat; cujus perinde ut alterius Auctor ignoratur. Perperam enim altera illa Catena *Euſebio Pamphili* eſt adſcripta à *Meurſio*; cum ex ipſius quidem, ſed & aliorum Patrum ſcriptis ſit coagmentata, ac aliquorum quidem paulo recentiorum, veluti *Gregorii Nyſſeni* & *Philonis*. His denique accedit Liber *Lectionarius* Eccleſiæ Græcæ *Laud.* C. 88. de quo in Prolegomenis Tomi I. Cap. 3. §. 6. dixi: atque in hoc exaratos paſſim *Pſalmos* quidem neglexi, utpote quorum tot alia præſto fuerunt exemplaria; pericopas autem *Jobi* & *Proverbiorum* cum *Alexandrino* exemplari diligenter contuli, hocque non uno in loco *Proverbiorum* inde ſupplevi, ac emendavi. Lectiones vero quæ ibi habentur, ſunt ſequentes: *Jobi* Cap. 1. integrum, Cap. 38: 1. usque ad 20. incluſivè, & totum Cap. 42. ſive ultimum; *Proverbiorum* ſedecim priora capita integra, & partes quædam Capp. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. & 31. Iſta omnia cum ibi ſint hinc inde disjecta; ut ſingulorum loca ordine in ſchedâ notata ad faciendam inde collationem promptè inveniri poſſent, dictum Codicem numero paginarum inſignire mihi benevole indulſit, ac liberum omnium hucusque enumeratorum librorum MSS. uſum nunquam non conceſſit, dignus, ſi quis unquam, *Bodlejanæ* Bibliothecæ Præfectus, ac majori loco pro eximiæ eruditionis ac tot laborum exantlatorum merito digniſſimus, D. *Joannes Hudſonus*; quem amicitiæ & honoris cauſa nominare volui, debui. His omnibus accedit denique MS. Bibliothecæ *Regiæ* liber chartaceus in 4to, trecentorum annorum ætatem ſuperans, in Catalogo MSS. *Angliæ* Codicum Part. IV. num. 8550. recenſitus. Ac ibi quidem *Proverbia* & *Eccleſiaſtes* tantùm illo contineri dicuntur; at verò ipſum Codicem pervolvens, Canonicæ *Salomonis* Sapientiæ. (quo cognomine *Proverbia* à *Melitone* apud *Euſebium* Lib. IV. Hiſt. Eccl. Cap. 26. aliisque appellata ſunt) Apocrypham Sapientiam ſuffixam deprehendi, ac poſt *Eccleſiaſten* etiam *Canticum Canticorum* reperi, Latina Verſione Vulgata ſingulis libris è regione appoſitâ, & ſubnexa omnibus *Nili* Expoſitione *Cantici Canticorum*. Licet autem hic Codex aliquantò ſeriùs in manus meas venerit; eum tamen nuper cum Editione noſtra conferens,

rens, nullam, quæ non antea mihi aliunde ſuccurrerit, emendationem inveni.

§. 6. Transmarinas quod attinet Bibliothecas, dum *Lambecii* Commentarios de Bibliotheca *Vindebonenſi* jam pridem perluſtravi, plurima librorum, quos hic LXX. Interpretum Tomus complectitur, Græca exemplaria MSS. ibi recenſita inveni. Ac de iis quidem, qui *Pſalterium* & *Jobi* Hiſtoriam exhibent, parum ſolicitus fui, quoniam non modo ſufficientem eorundem numerum hîc habemus, ut ex ante dictis patet; ſed & quia omnium præſtantior utriusque Editio, *Hexaplaris* ſcilicet ab *Hieronymo* verſa, nobis ad manum fuit, de qua jamjam dicam. *Sextum* vero atque *ſeptimum* Codicem à *Lambecio* Lib. III. memoratum ideo deſideravi, quod iis non modo tres Canonici libri *Salomonis*, ſed & duo Apocryphi, videlicet ejusdem *Sapientia* ac altera *Jeſu Siracidæ*, continerentur, quorum poſterior in nullis *Anglicanis*, quas ſciam, Bibliothecis manuſcriptus extat: quodque Codices iſti ambo membranacei, pervetuſti, ac optimæ notæ à *Lambecio* vocentur. Atqui huic deſiderio meo ex voto ſatisfactum fuit, poſtquam adii Celeberrimum D. *Richardum Bentlejum*, Collegij S. *Trinitatis* apud *Cantabrigienſes* Præfectum meritiſſimum, ac magnum iſtius Academiæ lumen atque ornamentum. Quippe cum is varias è *Patricij Junij*, ejus in *Regiæ* Bibliothecæ cuſtodia Anteceſſoris, ſupellectile libraria coëmptas ſchedas, ad LXX. Interpretum Editionem, quam is meditabatur, pertinentes, liberaliter uſui meo commodaſſet; in his variantes lectiones laudatorum Codicum *Vindebonenſium*, cum *Wecheliano* Græcorum Bibliorum Exemplari collatorum, ipſa *Junij* manu nitidè deſcriptas reperi. Licet enim iſti diverſo ibi numero, nempe 55. & 56. ſint inſigniti, hos tamen eosdem cum antè dictis eſſe, è Nota marginali *Lambecij* didici; qua monet, Codicem *ſextum* olim inter Theologicos Græcos *quinquageſimum quintum*, *ſeptimum* vero *quinquageſimum ſextum* fuiſſe. Hiſce igitur *Vindebonenſibus* pluribusque *Oxonienſibus* Codicibus Græcis contentus, aliis, qui in ditiſſima Regis *Galliæ* Gaza libraria extant, conferendis, optimo Amicorum *Pariſienſium* pari moleſtiam creare nolui; partim quòd eos propriis negotiis ſatis occupatos nôrim, partim quòd ante annum & quod excurrit, cum ad hujus Tomi Editionem me accingerem, haud ſatis tutum fuerit epiſtolarum commercium. Ubi tamen diligentiſſimus MSS. librorum perſcrutator *Cotelerius* Exemplaria *Regia* ad verſionem τῶν ό. emendandam vel illuſtrandam in eruditiſſimis Notis adduxit, debitam eorum rationem habui; uti vel ex allegata præcedenti Cap. 2. §. 10. Annotatione in Lib. I. Conſtitut. Apoſtol. Cap. 8. patet, in qua tres *Proverbiorum* MSS. Codices *Chriſtianiſſimi Regis* memorat, nempe 721. 2221. & 2263. ac paulo antè ad Cap. 7. aliûs inſuper, numero 495ti, mentionem facit; alia ut taceam.

§. 7. B. *Hieronymum* omnes V. T. libros Canonicos è Græca Editione

Hexaplari, cum asteriscis & obelis, tanquam accuratiori, in Latinum sermonem versos edidisse, ipse innuit Epist. 28. ad *Lucinium* his verbis: *LXX. Interpretum Editionem & te habere non dubito, & ante annos plurimos diligentissimè emendatam studiosis tradidi.* Eadem verba habet Apol. 2. contra *Rufinum*; ac in Epist. ad *Suniam* & *Fretellam*: *Aliam*, inquit, *editionem LXX. Interpretum, quæ & in ἑξαπλοῖς Codicibus reperitur, & à nobis in Latinum sermonem fideliter versa est* &c. Mox iterum: *Ea autem quæ habetur in ἑξαπλοῖς, & quam nos vertimus, ipsa est quæ in eruditorum libris incorrupta & immaculata Septuaginta Interpretum translatio servatur.* Quoniam autem in hac Epistola de solo *Psalterio* loqui videtur, addo testimonium ex literis ad *Augustinum*, quibus V. T. *Libros Canonicos* universè memorat: *Quæris*, inquit, *cur prior mea in Libris Canonicis interpretatio asteriscos habeat & virgulas prænotatas* &c. Ac in altera ad eundem epistola, quæ est numeno 94. partem aliquam istius Latinæ Editionis sibi surreptam conqueritur his verbis: *Præceptis tuis parere non potuimus, maxime in Editione LXX. quæ asteriscis verubusque distincta est. Pleraque enim prioris laboris ob fraudem cujusdam amisimus.* Unde nil mirum, quod post tantum temporis intervallum nos Latinam istam *Hexaplaris* τῶν ο΄. Editionis versionem *Hieronymi* magna ex parte haud amplius habemus. Habemus tamen *Psalterium*, quod primo quidem circa A. C. 383. cursoria opera è Græco textu multis in locis emendaverat, postea autem circa A. C. 389. diligentiori studio verbatim correctum è Codice *Hexaplari* cum asteriscis & obelis Latinè edidit; ut ipse testatur in Præfatione posterioris Editionis ad *Paulam* & *Eustochium*, quæ in prioribus operum *Hieronymi* impressionibus omissa, novissimæ *Parisiensi* è volumine Bibliorum, cum Glossa ordinaria & interlineari ac *Nicolai Lyrani* commentariis editorum, ac è Postilla *Hugonis de S. Charo* bene inserta, atque laudato *Psalterio* præfixa est. Unde ipse *Hieronymus* in alia alterius *Psalterij*, è Hebræo scilicet in Latinum translati, Præfatione ad *Sophronium* de LXX. Interpretum versione scribit, quod eam *diligentissime emendatam olim linguæ suæ hominibus dederit.* Et Apol. 2. contra Rufinum: *Psalterium certe emendatissimum juxta LXX. Interpretes nostro labore dudum Roma suscepit.* Dicit *Romam* istud *suscepisse*, quòd illuc missum fuerit, non autem quod in usum Ecclesiæ *Romanæ* receptum fuerit. Hæc quippe primâ S. Patris correctione semper contenta fuit, indeque *Psalterium* priori ejus operâ emendatum *Romanum* dici suevit; *Gallicanum* verò, quod posteriori eoque accuratiori ejusdem studio fuit emendatum, quoniam *Gallicana* Ecclesia in divinis officiis hôc jam pridem usa est. Atque *Gallicanum* hoc *Psalterium* cum asteriscorum & obelorum signis commentario *Brunonis* Episcopi *Herbipolensis* illustratum, primò typis excusum fuit anno Christi 1494. ac inde Anno 1618. in Bibliotheca Patrum *Coloniensi* Tom. XI. recusum, è recognitione, uti vocant, *Joannis Cochlæi.* Hujus aliam Editionem Anno 1531. laudat *Usserius* de LXX.

Ver-

Verſione Cap. 9. pag. 104. mihi autem eam videre non contigit; uti nec alteram J. *Cari* Presbyteri, decurrente ſuperiori ſeculo *Romæ* luci donatam, quam memorat *Martianæus* in Præfatione *Pſalterii Romani* & *Gallicani* ex adverſo ſibi invicem oppoſiti, quod *Divinæ*, quam vocavit, *Hieronymi Bibliothecæ*, ſive Tomo I. Operum ejus inſeruit, è diverſis MSS. *Galliæ* Codicibus emendatum. Atqui hoc exemplari præcipuè ſum uſus; contuli tamen iſtud cum tribus MSS. libris, ac quædam ※ & ÷ ſigna ex iis addidi; uno ſcilicet *Cottoniano* in 12mo, quod Regis *Æthelſtani* fuiſſe dicitur, atque anno Chriſti 703. ſcriptum eſt; & duobus aliquantò recentioribus *Lambethanis*, uno in forma quarta, altero permagnis in folio Bibliis inſerto: quorum uſum *Londini*, (etiam extra ædes *Lambethanas* præter morem) gratioſiſſimè mihi conceſſit Maximè Reverendus in CHRISTO Pater, Dn. THOMAS, Archi-Epiſcopus *Cantuarienſis*, & totius *Angliæ* Primas. Reliquos, qui in *Anglia* reperiuntur, Codices *Pſalterii Gallicani*, cum aſteriſcis & obelis, haud ita facilè ob diſtantiam locorum conſequi potui, neque iſtos adeo neceſſarios cenſui.

§. 8. Librum *Jobi* ab *Hieronymo* ex LXX. Interpretatione Latinè verſum, ac cum aſteriſcis atque obelis editum eſſe, non modo hujus Verſionis, ſed & alterius ex Hebræo factæ præfatio teſtatur, in qua poſteriori hæc habet verba: *Apud Latinos ante eam translationem, quam ſub aſteriſcis & obelis nuper edidimus, ſeptingenti ferme aut octingenti verſus deſunt; ut decurtatus & laceratus corroſusque liber fœditatem ſui legentibus præbeat.* De qua *Jobi* mutilatione vide Diſſertationem noſtram de Vitiis LXX. Interpretum Cap. 1. §. 5. Hanc verſionem primus è MS. Codice Bibliothecæ *Majoris-Monaſterij* edidit Clariſs. *Martianæus* in *Divina S. Hieronymi Bibliotheca* col. 1189. usque ad col. 1218. ſed haud paucis vitiis deturpatam, quæ partim ex ejusdem Verſionis Codice MS. *Bodlejano* NE. F. 6. 7. (quem verbatim cum dicta Editione contuli) partim è Græco τῶν ό. textu & *S. Auguſtini* commentariis, ejusdem Diſſertationis Cap. 3. emendavi. Neque ſolùm emendationem, ſed & ſupplementum aliquorum verborum identidem ſuppeditat dictus Codex *Bodlejanus* unà cum quibusdam aſteriſcis & obelis atque ſignis finalibus, in *Martianæi* Editione aut prorſus omiſſis, aut non recto loco poſitis, quæ idcirco in noſtra debitè ſunt expreſſa. Denique libros *Salomonis* pari ratione ab *Hieronymo* editos eſſe, teſtatur ejusdem Præfatio, quam his exorſus eſt verbis: *Tres libros* Salomonis, *id eſt*, Proverbia, Eccleſiaſten, Canticum Canticorum, *veteri LXX. Interpretum auctoritati reddidi; vel antepoſitis lineis ÷ ſuperflua quæque deſignans, vel ſtellis ※ titulo prænotatis ea quæ minus habebantur, interſerens.* Verùm iſti nec à *Martianæo* in *Gallia*, neque à me hîc in *Anglia* inveniri hucusque potuerunt.

§. 9. Præter omnes hucusque enumeratos ſacrorum librorum Codices,

dices, commentaria etiam atque alia S. Patrum scripta, in quibus textus τῶν ο'. explicati vel saltem allegati sunt, debitè consului: atque ex his sæpius didici, quænam ex discrepantibus diversorum exemplarium lectionibus esset eligenda; qua in re, quantum ad *Psalmos*, magno præ aliis adjumento mihi fuere *Eusebij* commentarius, nuper à Clariss. *Montfaucono* editus, ac *Hieronymi* Epistola ad *Suniam* & *Fretellam*. Aliquando autem licuit etiam vitia, quæ omnes editos ac MSS. quos ego vidi, Codices Biblicos occupaverunt, è S. Patrum allegationibus emendare, atque aliqua insuper verba vel commata, quæ ex illis omnibus exciderant, ex his restituere. Ac in *Psalmis* quidem & *Jobo* id rarissime, in *Proverbiis* verò *Salomonis* aliisque libris sæpius id contigit. Sic *Prov.* Cap. 5 : 3. καιρὸν in χάριν mutavi, auctoritate *Clementis Alex.* Lib. III. Pædagogi Cap. 11. pag. 250. D. ex cujus Lib. II. Pædag. Cap. 11. etiam ὤμοις ἀφρόνων pro ὁμοίως ἄφροσιν reposui Cap. 19. *Proverb.* versu ultimo. Vide de his locis Epistolam nostram ad D. *Millium* pag. 52. Cap. 7 : 8. ἐν ἀγορᾷ inserui ex *Pseudo-Clementis Romani* Lib. I. Constitut. Apostol. Cap. 7. & futurum εὐφρανθήσεται *Proverb.* 23 : 24. sumpsi ex interpolata *S. Ignatij* Epistola ad Philadelphenos §. 44. nec non eodem Cap. 23 : 29. ἀηδεῖς λέσχαι excudi feci juxta *Clementis Alex.* Pædag. Lib. II. Cap. 2. pag. 155. B. Deinde *Ecclesiastæ* 7 : 3. auctoritate *Cyrilli Alex.* comment. in *Joelem.* col. 441. editionis *Ingolstadiensis*, τὸ non solùm priori πορευθῆναι præfixi, sed & idem sequenti commate substitui loco ὅτι, utpote quod plane incongruum est, ideoque in Edit. *Complut.* ac duobus MSS. *Bodlejanis* binisque *Vindebonensibus* prorsus omissum. Eodem quoque Cap. 7 : 27. δεσμοὶ εἰσὶ χεῖρες exprimere placuit è Lib. I. Constit. Apost. Cap. 8. quandoquidem & Latina τῶν ο'. versio antiqua apud *Hieronymum* habet: *vincula sunt manus ejus.* Porro *Cantici* 1 : 4. με post εἵλκυσαν posui auctoritate antè laudati *Cyrilli* Lib. IX. de Adorat. in spiritu & veritate pag. 309. C. & Cap. 8 : 5. ἐπιστηθιζομένη, monitô *Origenis* Homil. I. in *Canticum Canticorum*, ab *Hieronymo* versa. Ulterius *Sapientiæ* 7 : 21. ἐμφανῆ mutavi in contrarium ἀφανῆ; siquidem ita rectè legitur apud *Eusebium* Lib. XI. Præparat. Evang. Cap. 7. pag. 521. D. quamvis sequenti Cap. 14. pag. 532. D. perperam excuderint ἐμφανῆ. Cæterum in *Ecclesiastico* non solùm unam atque alteram emendationem, sed & varia supplementa nobis suppeditavit *Clementis Alexandrini* Pædagogus. Ex hujus enim Lib. I. Cap. 8. pag. 116. sumpsimus posteriorem stichum vers. 21. Cap. I. ἄφοβος δὲ οὐ δυνήσεται δικαιωθῆναι· consentiente antiqua versione Latina: *qui sine timore est, non poterit justificari.* Cap. 9 : 7. ἐρημίαις, & vers. 8. κεχαριτωμένης excudi feci; prius è Lib. III. Pædag. Cap 4. pag. 230. posterius è sequenti Cap. 11. pag. 257. Cap. 21 : 6. ἐπὶ καρδίαν αὐτοῦ pro ἐν καρδίᾳ posui è Lib. I. Pædag. Cap. 8. pag. 113. quæ lectio confirmatur non modò ex antiqua Latina hujus loci versione, sed & è *Psalm.* 84 : 9. juxta Vulgatam Latinam: *qui convertun-*

vertuntur ad cor. Atque ex modo citato capite pag. 115. etiam accepi duo commata, εἰς αἴσθησιν ἄγων τὴν γῆν, καὶ τὸν ἀπηλπισμένον εἰς σύνεσιν ὀξύνων· quæ alioqui ab omnibus tam editis, quàm MSS. libris, quibus post *Camerarium*, *Drusium*, *Hoeschelium* egomet usus sum, omnino absunt; in uno tamen vetusto *Ecclesiastici* Codice à *Nobilio* reperta sunt isto, quo ego illa reposui, loco, nempe Cap. 22 : 7. Sequenti Cap. 26 : 9. singularem μετεωρισμῷ pro μετεωρισμοῖς posui è Lib. III. Pædag. Cap. 2. pag. 251. consentiente vetere Interprete; ac Cap. 32. (al. λέ) v. 11. necessariam omnino vocem ἀναστάσεως, ut & pronomen σου post οἶκον adjeci è Lib. II. Pædag. Cap. 7. pag. 172. B. Denique Critica etiam *Origenis* signa in MSS. editisve libris apposita Patres quandoque confirmarunt; quoad *Psalmos* præsertim, *Hieronymus* in antè laudata ad *Suniam* & *Fretellam* Epistola, atque *Eusebius* in Commentario, videlicet *Psalm.* 28. pag. 107. D. & 44. pag. 191. D. atque 72. pag. 434. C. In *Jobo* autem, Cap. 1 : 3. & 6. unum atque alterum obelum in Latina *Hexaplaris* Editionis versione omissum suppeditarunt *Chrysostomus* in Catena Patrum à *Junio* edita pag. 14. ipseque *Origenes* in Epistola ad *Julium Africanum*, Dissertat. *de Vitiis LXX. Interpret. Versioni illatis* &c. Cap. 1. §. 2. allegatus: in quos frustra *Martianæum* animadvertisse, ibidem Cap. III. ostendi.

§. 10. Cæterum ne culpa oscitantiæ in LXX. Interpretum textibus, qui à S. Patribus allegati sunt, cum Codice *Alexandrino* conferendis, hocque ex illis emendando atque supplendo, mihi impingatur, Lectorem præmonendum duxi, me quasdam Patrum lectiones à nostris discrepantes studiô neglexisse, quòd vitij vel interpolationis suspicio animo meo obversaretur: hoc enim nomine quamcunque τῶν ό. mutationem, licet in melius fiat, appellare haud dubito. Verbi gratia, *Justinus* M. in Dialogo cum Tryphone Judæo pag. 284. pericopen è *Proverb.* 8. citans, loco τῆς ὑπ' οὐρανὸν posuit, τῆς ἀβύσσου· ac *Irenæus* Lib IV. Cap. 37. pag. 331. nostræ Editionis, itidem vocem *abyssi* habet; quam Hebræum תהום propriè denotat. Sed vereor, ne *Justinus* pro more, quem subinde in hac cum Judæo disputatione observavit, missa τῶν ό. interpretatione, juxta aliam Judæis receptam istud comma allegaverit; neve *Irenæus*, in illius scriptis versatissimus, ac plura inde mutuatus, ut alibi observavi, in hac quoque *Proverbiorum* lectione illum sit secutus: vel fieri potuit, ut jam olim quispiam Græcum textum cum Hebræo conferens, illum ex hoc emendandum existimaverit; id quod aliis in locis factum, hincque duplicem interpretationem ortam esse, in antè dicta Dissertatione Cap. 1. §. 15. & 16. probavi. Ista igitur ejus emendatio, vel corruptela potiùs, *Justini* etiam atque *Irenæi* Codices forte occupavit, aliis tamen manentibus illibatis, ac inter hosce illo, quo *Italæ* versionis auctor usus est; siquidem hanc receptæ lectioni consonam citarunt *Tertullianus* adversus Hermogenem

nem Cap. 18. & 32. ac *Cyprianus* Lib. II. Testimon. adversus Quirinum Cap. 1. *ejus quæ sub cælo est* phrasin retinentes. Atque idem de citatione capitis 31. *Prov.* vers. 26. seqq. in *Clementis Alexandrini* Pædagogo Lib. III. Cap. 11. pag. 260. & in *Pseudo Clementis Romani* Lib. I. Constitut. Apostolicarum Cap. 8. sentiendum est; alia loca ut taceam. Una tamen genuina, uti nunc mihi videtur, lectio à me est omissa, nempe *Psalm.* 81 : 7. ubi LXX. Interpretum versionem habuisse ἰδοὺ δὴ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, expresse testatur *Justinus* in Dialogo cum Tryphone pag. 353. cùm in nostra Editione perinde ut omnibus aliis excusum sit: ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε. Sane vulgatam hanc lectionem confirmat *Irenæus*, *Justino* fere suppar, Lib. III. Cap. 21. ac Lib. IV. Cap. 75. & reliqui Patres ad unum omnes, nec non Hexaplare *Origenis* exemplar, cujus Latina versio sonat: *Vos autem sicut homines moriemini;* qui cunctorum consensus meum quoque impetravit, ac fecit, ut posthabita unius *Justini* animadversione *Alexandrini* cunctorumque Codicum verba haud mutaverim, præsertim cum dissensus parvi, imo nullius fere sit momenti. Attamen fateor, me jam S. Martyris testimonio fidem habere, ac credere, quod LXX. ita scripserint, prout ipse refert; cujus sententiæ rationes in Notis ad hunc textum dabo.

CAP. IV.

Enumeratio locorum, quæ per conjecturas sunt emendata, ac emendanda videri poterant.

SUnt loca quædam ubi nullum exemplar Græcum genuinam mihi visum est habere lectionem; adeo ut facta collatione cum Hebræo textu, aliisque Interpretibus, *Aquila*, *Theodotione*, *Symmacho* vel cum Latina ex Græco versione, per conjecturam illa emendaverim. Ne autem hocce institutum fraudi sit Lectoribus, illa omnia hîc recensere, ac singularum emendationum rationem reddere placet. *Psalm.* 4 : 8. vocem καιροῦ loco καρποῦ substitui juxta Hebræum עת, & Latinam apud *Augustinum* versionem: *à tempore;* de cujus loci sensu consule *Drusium* Lib. III. Quæstionum Ebraicarum Quæst. 21. Atque ejusdem monito *Psalm.* 7 : 14. ex duabus vocibus ἐν αὐτῷ, feci unam ἑαυτῷ, juxta Hebræam לו. Deinde *Psalm.* 9 : 30. ἁρπάσει ex Hebræo posui loco ἁρπάσαι, quod Librariis ex præcedenti commate repetere placuit. *Psalm.* 21 : 18. ἐξηρίθμησαν mutavi in ἐξηρίθμησα

μησα, Hebræo אֲסַפֵּר quoad numerum & personam suffragante, licet futurum ibi pro præterito sit positum. *Psalm.* 29: 12. χαρὰν transformavi in χορὸν, quia מָחוֹל LXX. nusquam alibi verterunt χαρὰν, sæpe verò χορὸν, præsertim in loco, qui huic nostro quoad phrasin parallelus est, quanquam sensu contrarius, *Thren.* 5 : 15. ἐστράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν. *Psalm.* 30 : 16. καιροὶ pro κλῆροι exprimere placuit, adstipulantibus cæteris ex Hebræo Interpretibus, de quibus post *Theodoretum* Scholiastes : οἱ Ἑβραῖοι καὶ οἱ λοιποί· οἱ καιροί μου. Confer *Capellum* Criticæ sacræ Lib. IV. Cap. 18. *Psalm.* 49 : 9. ἐκόπασεν *cessavit* substitui in locum ἐκοπίασεν *laboravit*, (quod contrarium prorsus ac corruptum facit sensum) quia חָדַל οἱ ὁ. nusquam κοπιάζειν reddiderunt, sed verbo κοπάζειν verterunt *Judic.* 15 : 7. & 20: 28. aliisque in locis ; atque hôc nostrô *Aquila* & *Symmachus* synonymum παύομαι adhibuerunt. *Psalm.* 55 : 13. αἰνέσεις σοι loco αἰνέσεως σου excudi feci juxta textum Hebræum, & Latinam *Hieronymi* ex Græco versionem, *laudationes tibi*. *Psalm.* 58 : 5. κατεύθυνα in κατεύθυναν mutavi, ut Græca Hebræis responderent. *Psalm.* 64 : 4. substantivum ἀνομιῶν loco adjectivi ἀνόμων posui juxta Hebræum עֲוֹנוֹת *iniquitatum*; sunt autem *verba iniquitatum*, Hebraico loquendi more, *ipsæ iniquitates*. *Psalm.* 68 : 27. τραυματιῶν σου pro τραυμάτων μου excudi feci, Hebræa voce חֲלָלֶיךָ id omnino exigente. Nam & *Ezech.* 11 : 6. τραυμάτων mendosè habet *Aldina* Editio ; reliqua vero exemplaria rectè, τραυματιῶν· cæterum σου & μου sæpius à Librariis male permutata sunt, veluti *Psalm.* 5 : 9. plurima alia loca ut taceam. *Psalm.* 77 : 36. ἠπάτησαν feci ex ἠγάπησαν, mutatione quadratarum literarum perfacili, quia Hebræum פִּתָּה nusquam alibi verbo ἀγαπάω, sæpissime autem altero ἀπατάω redditum est. Mox versu 54. ὄρους *montem* in ὅριον *terminum* transformavi juxta Hebræum גְּבוּל, quandoquidam aliis etiam in locis duæ istæ voces à Scribis sunt inter se permixtæ, veluti *Judic.* 2 : 9. ubi *Rom.* & *Complut.* Editiones malè habent ὄρει sed *Aldina* unà cum MS. *Alexandrino* bene ὁρίῳ· contra vero *Ezech.* 11 : 10. *Complut.* rectè ὁρίων· cætera autem exemplaria modo dicta perperam, ὀρέων. Porro v. 57. ὡς τόξον pro εἰς τόξον juxta Hebræum בְּקֶשֶׁת excudi feci. *Psalm.* 78 : 9. καὶ inserui, quod primâ Interpretis manu scriptum, à Librariis autem perperam mutatum videtur in vocem Κύριε, obelo ab *Origene* idcirco transfixam. Lege, si placet, *Drusium* Miscell. Centur. 2. Cap. 4. *Psalm.* 101 : 23. βασιλεῖς in βασιλείας mutavi, juxta Hebræum & Latinas è Græco versiones, quæ *regna* sonant. Sequenti versu 27. textus Editionis nostræ habet ἀλλάξεις, pro ἑλίξεις· de quo loco consule *Drusium* Miscell. Centur. 2. Cap. 24. & Clariss. *Hodium* pag. 274. eruditi operis, de Bibliorum textibus originalibus &c. *Psalm.* 105 : 41. vocem ἐθνῶν, juxta Hebræum & Latinam ex *Hexaplari* Editione versionem, posui loco ἐχθρῶν· sicuti contrà *Ezech.* 39 : 27. pro ἐθνῶν legendum ἐχθρῶν, uti suo

loco probabitur. *Psalm.* 118 : 116. ζήσομαι pro ζῆσόν με excudi feci, auctoritate Hebræi & Latini textûs; siquidem & v. 77. ac 144. eadem corruptela in *Alex.* Codicem irrepsit, cùm alia exemplaria in his recte habeant, ζήσομαι. vers. 158. ἀσυνθετοῦντας pro ἀσυνετοῦντας exprimere placuit, quia non modo *Aquila*, *Symmachus* & *Theodotion* hoc loco ita habent, sed & LXX. sic vertisse indicio est Latina vox, *prævaricantes.* Sane *Psalm.* 72 : 15. οἱ ό. Hebræum בגד ἀσυνθετεῖν reddiderunt, & Participium hujus verbi *Jerem.* 3 : 8. 10. 11. ter interpretati sunt ἀσύνθετος. *Psalm.* 137 : 2. ἅγιον mutavi in λόγιον, quomodo & alium Interpretem ex Hebræo vertisse, testis est *Chrysostomus*, in Scholiis *Romanis* allegatus. *Psalm.* 138 : 20. ἐρεῖς σε posui pro ἐρεῖς, quòd postremum ε occasione ejusdem literæ proxime sequentis excidisse mihi videatur; quanquàm ἐρῶσί σε pluraliter juxta Hebræum legi deberet, quomodo *Theodotio* vertit: ἐρίσουσί σοι, *concertabunt tecum.* Denique *Psalm.* 143 : 12. ἠνδρωμμένα mihi magis placuit, quàm ἠδρωμμένα· quamvis hoc non prorsus rejiciam.

§. 2. *Jobi* Cap. 4 : 10. pro σθένος *robur*, στόνος *rugitus*, aut *fremitus* juxta *Hieronymi* versionem, in nostra extat Editione; nullo quidem Græco exemplari suffragante (nisi quod in *Complut.* σθένος mendose legatur, ac dubie, utrum pro σθένος, an pro στόνος) Hebræo autem שאגה emendationem omnino confirmante. Cap. 9 : 13. negativam οὐκ inserui, auctoritate Hebræi textûs ac *Hieronymianæ* è Græco versionis: *ipsius enim inavertibilis est ira*; quam hîc, perinde ut aliis pluribus in locis mox recensendis, secutus est *S. Augustinus.* Ibidem v. 21. verbum ἠσέβησα contrariò ἠσέβησα commutandum, ac vers. 24. nomen γῆ pro γὰρ ponendum, Hebræa nos dubitare non sinunt; consentiente, quoad posterius, modò dicta Latina interpretatione, ac proxime sequenti in plurimis Græcis exemplaribus pronomine αὐτῆς id ipsum postulante. Versu 25. insuper ἀγαθωσύνην addidi, quandoquidem Hebræus Codex טוב & *Hieronymi* Latinus *bonitatem* habet. Cap. 10 : 9. futurum ἀποστρέψεις, & Cap. 12 : 10. πάσης σαρκὸς ἀνθρώπου excudi feci, juxta Hebræum textum, ac Latinam è Græco versionem, *convertes*, &, *omnis carnis hominis.* Cap. 13 : 16. δόλιος magis mihi placuit quàm δέλος, ob Hebræam vocem חנף· quæ *hypocritam* significat; ac ibidem v. 20. μὴ ex authentico textu & *Aquilæ* versione inserendum mihi visum est, ob continuo sequens μοι, nisi fallor, omissum. Cap. 14 : 20. ἐπέστησας in margine posui, in textu autem μετέστησας, *mutasti*, quod *Hieronymi* versio habet & Hebræum משנה confirmat: atque in fine versûs αὐτὸν adjeci, pro quo MS. *Barocc.* 178. male αὐτῷ, & reliqui Græci Codices nihil habent, Latinus vero *eum* bene sonat. Cap. 16 : 10. pro ἐπὶ vel εἰς (uti rectiùs extat in omnibus Editt.) τὰ γόνατα, facili mutatione expressi, εἰς σιαγόνια, Hebræo לחי ita omnino exigente; unde & in *Hieronymi* versione *in genas*, non *ingens*, legi debet. Cap. 19 : 28. ἐροῦμεν *concertabimus* reposui, pro

pro ἐρῦμεν *dicemus*, uti Librarii occasione præcedentis ἐρεῖτε videntur perperam ſcripſiſſe; quippe דָּרַךְ nunquam *dicendi* ſignificationē habet, in hoc ipſo autem Libro Cap. 13 : 25. verbo ἀντίκειμαι, & *Prov.* 19 : 8. ἐρεθίζω redditum eſt. Cap. 20: 7. ἰδόντες, & vers. 25. ἀστραπὴ exprimi curavi juxta Hebraicam veritatem, ſuffragante quoad poſteriorem vocem *Hieronymi* verſione; quamvis hæc pluraliter *fulgura* habeat. Cap. 21 : 21. τὸ in τί interrogativum mutavi, Hebræo מַה & ſenſu verborum *Jobi* id requirente. Cap. 22 : 23. ποιήσεις excuſum eſt juxta textum Hebræum, nec non Latinum, *facies*. Cap. 23 : 4. ἐμπλήσαιμι feci ex ἐμπλήσει με, conſentiente quoad primam perſonam *Aldina* & *Complutenſi* lectione ἐμπλήσω, ac Latinâ, *impleam*: atque vers. 15. pro ἐπ' αὐτῷ, ex Hebræo מִפָּנָיו ἀπ' αὐτοῦ poſui; ſiquidem & altera interpretatio ibidem ſubnexa ſonat: ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. Cap. 24 : 5. ὑπὲρ ἐμοῦ in ἐπ' ἔργου transformavi, quomodo Hebræum habere, Græcus quoque Scholiaſtes ad hunc locum notavit. Ibidem vers. 22. ἀδυνάτους mutavi in δυνατούς· quia אַבִּיר δυνάστης, ἰσχυρός, ἰσχύων, indeque etiam Θεός ac ἄγγελος ratione *fortitudinis* à LXX. vertitur, nunquam autem de *impotente* uſurpatur. Cap. 26 : 12. vitioſum ἔστρωσεν emendavi verbo ἔτρωσεν, ſuadente Hebræo מָחַץ, & *Hieronymi* verſione: *vulneratus eſt*. Cap. 28 : 26. pro οὕτως ἰδὼν excudi feci οὕτος ὑετὸν, priorem vocem à *Complutenſibus* accipiens, poſteriorem verò conjecturâ aſſecutus; quam tamen apertiſſimè confirmat Hebræa vox מָטָר, Græcâ ὑετός à LXX. ſemper reddita. Cap. 29 : 8. στάντες pro πάντες, & vers. 15. τυφλῷ ac χωλῷ loco τυφλῶν atque χωλῶν ſecundum Hebræa repoſui. Cap. 30 : 1. inter duas voces μέρει & ὧν tertiam ἡμερῶν, quæ ob earundem ſimilitudinem excidiſſe mihi videtur, inſerui, ut לְיָמִים exprimeretur. Deinde v. 17. pro νύκτες Editio noſtra habet νυκτὸς ſicuti reliquæ νυκτὶ, & Latina, *nocte*. Vers. 20. ἔστησαν κατενόησας, & vers. 21. ἐπέβησας excudi feci, quòd Hebræa verba, nec non antecedentia id exigant; ſuffragante inſuper quoad poſtremum lectione *Complutenſi*, ἐπέβης, & *Hieronymi* interpretatione, *aggreſſus es*. Cap. 31 : 9. vocem ἑτέρου ſimili ἑταίρου commutavi; & vers. 31. negativam οὐ poſt αὐτοῦ, hujus occaſione forte omiſſam, juxta Hebræum inſerui. Cap. 32 : 1. loco αὐτῶν ſubſtitui αὐτοῦ, Hebræo & *Hexaplari* textu conſentiente. Cap. 33: 14. pro λαλῆσαι poſui λαλήσει, ex Hebræo יְדַבֵּר. Atque ejuſdem authentici Codicis auctoritate, Cap. 34 : 9. παρὰ Κυρίῳ pro παρὰ Κυρίου, & vers. 17. καὶ pro εἶναι exprimi curavi; adſtipulante quoad poſterius ſæpe laudata *Hieronymi* verſione. Cap. 36 : 8. εἰ pro οἱ, & vers. 16. προσέτι loco πρὸς ἐπὶ vel ἐπεὶ reponere, non modò genuinus verborum *Jobi* ſenſus ſuaſit, ſed & poſtularunt plane iſta particulæ אִם & אַף quarum poſteriorem Græcus Scholiaſtes quoque προσέτι hoc loco interpretatus eſt. Vers 21. τοῦτον in τοῦτο mutavi, juxta Hebræum זֶה & Latinum *hoc*; atque vers. 30. ἐκλείπει pro ἐκλείπειν poſui, quod in utroque modo dicto textu præſens lega-

legatur tempus. Cap. 37 : 7. pluralem κοῖται loco κοίτης juxta Hebræum substitui ; & vers. 8. αἱ δῖναι excudi feci, pro ὠδῖναι, consentiente præter Hebraicam veritatem *Hieronymi* versione, in qua *tempestas* legitur. Sane postquam typis expressus erat nostræ Editionis textus, in *Francofurtensi* dictam lectionem annotatam deprehendi ; sed haud nominato, unde deprompta sit, Codice : unde ex conjectura *Francisci Junii*, qui isti Editioni præfuisse dicitur, illam ibi appositam puto. Vers. 10. καταπλήσει pro καταπλήσσει exprimendum curavi, quia טרח *Esaiæ* 1 : 14. redditum est per πλησμονήν. Vers. 17. ἰσχυρὰ juxta Hebræum posui pro ἰσχυραί, ita ut ad παλαιώματα referatur, non ad στερεώσεις· quod verbum futuri temporis Librarii pro nomine substantivo perperam accipientes, ἰσχυραὶ inde scripserunt. Cap. 38 : 12. οἶδεν habet Editio nostra juxta Hebraicam veritatem, & Latinam interpretationem, *cognovit*. Vers. 38. vox χωνεία in textu extat, κονία verò in marginem extrusa est, quia Hebræum מוצק huic nullo modo respondet, illi autem optimè ; siquidem & 3. Reg. 8 : 16. χωνευτὸν, vel juxta quædam exemplaria χώνευμα, versum est, & 2. *Paralip.* 4 : 3. χώνευσις, cui χωνεία æquipollet. Cap. 39 : 16. Dativo ἑαυτῇ usus sum, ita requirente Hebræo לה & sensu verborum *Jobi*, quem recte exprimit *Hieronymi* versio : *ne sint ejus.* Vers. 26. ἔστηκεν mutavi in ἔπληκεν, (quod licet sit minus usitatum, à flexione tamen Grammatica non aberrat) quoniam *volandi* notionem contextus postulat, & Hebræum verbum confirmat, siquidem ejus paronymum אֵבֶר *Psalm.* 54 : 6. ab ipsis LXX. redditum est πτέρυξ. Cap. 40 : 15. vocem ἀγρῷ pro ταρτάρῳ juxta Hebræum שָׂדֶה substitui, ac vers. 18. ὅτε pro ὅτι, suffragante *Hieronymi* versione : *quum illisus fuerit* &c. Vers. 19. participium ἐνσκωλιευόμενος cum ω exprimendum duxi, (quamvis meliùs forte legeretur ἐνσκωλευόμενος) quia Hebræum מוֹקֵשׁ *Exod.* 10 : 7. & *Deut.* 7 : 16. LXX. σκῶλον, id est, *scandalum* reddiderunt. Atqui si quis objecerit, quòd ἐνσκωλιευόμενος vel ἐνσκωλευόμενος *irritatus*, ut interpretari placet, nusquam alibi legatur ; idem vulgatæ lectioni ἐνσκολιευόμενος *intortus* opponere licebit. Cap. 41 : 3. loco δυνάμεως pluralem δυνάμεων juxta veritatem Hebræam & *Hieronymianam* interpretationem *virtutum* posui. Cap. 42 : 10. τὰ in πάντα mutavi, consentiente iterum Hebraico Canone & modò laudata versione, quæ *omnia* habet. Vers. 16. post πάντα articulum ἃ, quem occasione ultimæ literæ α proximè præcedentis omissum conjicio, inserui ; siquidem absque illo paulo durior est textus constructio.

§. 3. In *Proverbiis Salomonis* Cap. 6 : 3. ἴθι μὴ ἐκκλειόμενος in textu Editionis nostræ legitur, juxta Hebræa verba : לֵךְ הִתְרַפֵּס· Ac de priori quidem vix ullum est dubium : posterius autem à LXX. ita versum esse, collegi è *Psalm.* 67 : 13. ubi idem ἀποκλεισθῆναι reddiderunt. Significat vero ἀποκλείω & ἐκκλείω ὁδῦ, *intercludo alicui iter*, *è via aliquem* *semo-*

ſemoveo; adeo ut ἴθι μὴ ἐκκλειόμενος, ſit: *vade, in curſu haud prohibitus*; vel, uti Vulgatus Interpres: *diſcurre, feſtina.* Cap. 7: 8. ἀλῶντα *vagantem* (ab inuſitato ἀλάω, pro quo plerumque ἀλάομαι legitur) poſui pro λαλοῦντα, præeunte fere *Cotelerio* in Notis ad Lib. I. Conſtit. Apoſtolicarum Cap. 7. quem de varia hujus loci lectione legas quæſo. Cap. 8: 18. vocem παλαιῶν in locum πολλῶν ſubſtitui, juxta Hebræum עָתֵק, quod *Theodotion* quoque & *Symmachus* hîc voce παλαιὸς verterunt. Cap. 9: 12. ubi MS. *Alex.* & *Romana* Editio habent, ἂν ἀντλήσεις, *Aldinum* vero & *Complutenſe* exemplar una cum MSS. *Laud.* K. 96. & *Archiv. Bodlej.* B. 34. particula ἂν omiſſa, ἀντλήσεις, duas feci voces, ἂν τλήσεις· quòd phraſis ἀντλήσεις κακὰ, *hauries mala*, ſit durior ac ab Hebræo textu diſcrepans, τλήσεις κακὰ, autem perpetuo apud alios Scriptores uſu, primoque intuitu probari videatur, ac Hebræo exactè reſpondeat. Cap. 10: 11. χείλει pro χειρὶ poſui, quia in Hebræo eſt פִּי quod *os*, indeque etiam *labia* denotat, *manum* autem nulla ratione ſignificare poteſt. Atqui χειρῶν & χειλέων permutatorum exempla habes infrà Cap. 12: 14. & Cap. 31. vers. ult. Vers. 18. δίκαια mutavi in ἄδικα, ut hôc ipſo loco habet *Symmachi* interpretatio, juxta Hebræum שָׁקֶר quod & LXX. innumeris in locis ἄδικον & ἀδικίαν reddiderunt. Vers. 24. mendoſam, uti mihi videtur, lectionem ἀπωλείᾳ emendavi haud abſimili voce ἀπορίᾳ, ſiquidem Hebræa מְגוֹרַת *timorem* ſignificat vel *anxietatem*; & vers. 29. ὁδὸς juxta Hebræum דֶּרֶךְ poſui pro φόβος. Cap. 12: 14. vocem χειρῶν loco χειλέων juxta Hebræum ſubſtitui, eo facilius quidem, quòd & Cap. 31. vers. ult. in plurimis exemplaribus perperam χειλέων legatur; ubi tamen Editio *Complutenſis* rectè habet χειρῶν· quomodo etiam *Aquila*, *Theodotion* & *Symmachus* ibi interpretati ſunt. Cap. 13: 13. futurum ὑγιανεῖ pro præſenti ὑγιαίνει poſui juxta Hebræum. Cap. 17: 7. πιστὰ mutavi in περισσὰ, quia Hebræum יֶתֶר ſæpiſſime à LXX. redditum περισσὸν & περισσεία, nunquam autem πιστὸν, quod ſignificationem prorſus diverſam habet. Cap. 19: 5. in Editione noſtra reponere volui ἐκκαίων ἀδικίας, (licet mendoſe ibi legatur ἐγκαίων) quoniam LXX. Hebræum יָפִיחַ aliquoties ita verterunt in *Proverbiis*, veluti Cap. 6: 19. Cap. 14: 5. & 27. hocque ipſo Cap. 19: 9. ὃς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν· unde & vers. 5. ἐκκαίων ἀδικίας genuina videtur lectio; quam non intelligens forte Scriba ob metaphoram, perperam inde fecit ἐγκαλῶν ἀδίκως. Eodem Cap. 19: 10. pro verbo δυναστεύειν excudi feci δυναστῶν, juxta Hebræum שָׂרִים. Nata autem videtur vitioſa lectio ex eo, quod Librarii præcedens verbum ἄρξηται in ſignificatione *incipiendi* haud rectè ſumentes, Infinitivum δυναστεύειν inde ſubjunxerint; cum ἄρξηται ibi juxta Hebræum *dominandi* notionem habeat. Mox vers. 11. νοήμων extat pro ἐλεήμων· quia οἱ ό. Hebræum שֵׂכֶל ejusque paronyma nusquam alibi in *miſericordiæ* ſenſu interpretati, voce autem νοήμων uſi ſunt in hoc ipſo *Proverbiorum* libro Cap.

Cap. 10 : 6. 20. Cap. 14 : 37. Cap. 17 : 2. &c. Porro Cap. 22 : 23. ῥύσει την exprimendum curavi pro ῥύσηται, την quidem è Codice MS. *Laud.* K. 96. juxta Hebræum אַת, ῥύσει autem solius authentici textûs auctoritate, in quo verbum tertiæ personæ legitur; unde etiam vice versa Cap. 23 : 8. ἐξεμέσῃ in secunda persona pro ἐξεμέσει, licet absque ullius Græci Codicis suffragio, reposui. Eodem capite vers. 16. pro ἐνδιατρίψῃ, quod *immorandi* vel *conversandi* significationem habet, mutatis insuper literis ἐνδιαθρύψει excudi feci; siquidem Hebræa radix עָלַז *exultationem* significat, perinde ut Græcum verbum ἐνδιαθρύπτω. Atque inde etiam mox vers. 23. pro ἐκτρέφει *educat*, legendum conjeci ἐκτρυφήσει, *in deliciis aget*, juxta Hebræum יָגִיל, quandoquidem & *Habacuc.* 1 : 10. ἐκτρυφήσει in hac significatione occurrit; quanquam alia exemplaria ibi habeant ἐντρυφήσει· adeo ut hoc quoque *Proverbiorum* loco ita exprimendum foret, nisi aliis exemplis usus verbi ἐκτρυφᾶν probari posset. Cap. 26 : 3. pro παρανόμῳ Genitivum pluralem παρανόμων juxta Hebræum posui, & vers. 6. πίεται pro ποιεῖται, Hebræo שֹׁתֶה id suadente: quippe medium πίνεσθαι in significatione activa quoque occurrit *Ecclesiastæ* Cap. 2 : 24. ac Cap. 3 : 13. & πίνειν ὄνειδος æquè recte dicitur, ac πίνων ἀδικίαν *Job.* 15 : 16. Mox vers. 7. post vocem σκελῶν adjeci alteram χωλῶν, (quam occasione illius omissam conjeci) ut exprimatur Hebræum מִפִּסֵּחַ, quod LXX. semper χωλὸν reddiderunt, & *Symmachus* hôc quoque loco ἀπὸ χωλοῦ vertit. Cap. 27 : 6. ἑκούσια mutavi in ἱκέσια, siquidem & *Aquila* Hebræum נַעְתָּרוֹת ἱκετικὰ interpretatus est. Cap. 28 : 10. pro ἄνομοι διελεύσονται excudi curavi, ἄμωμοι διελοῦνται. Nam תְּמִימִים sæpe sæpius ἄμωμος est apud LXX. nusquam autem contrariam significationem ἀνόμου habet: ac διελοῦνται itidem substitui juxta Hebræum יִנְחֲלוּ, suffragante *Theodotione*, quem verbum διελοῦνται hic adhibuisse, ex Scholiis *Romanæ* Editionis colligere est; cum autem interpretationem τῶν ό. sæpe retinuisse, itidem constat. Denique Cap. 31 : 21. χιονίζῃ pro χρονίζῃ legendum esse, Hebræus textus neminem dubitare sinit; qui eandem conjecturam suggessit etiam *Cotelerio* in Notis ad Lib. I. Constit. Apostol. Cap. 8.

§. 4. In Libro *Ecclesiastæ* unam solùm atque alteram voculam per conjecturam mutavi vel addidi; addidi scilicet Cap. 7 : 29. ἔτι ante ἐζήτησεν, id suggerente *Romana* lectione ἐπεζήτησεν, pro quo ἔτι ἐζήτησεν reponendum esse, ex Hebræo עוֹד conjeci: mutavi autem Cap. 8 : 12. αὐτῶν in αὐτῷ, ut iterum Hebræo לוֹ responderet. Plures vero emendationes, easque majoris momenti, in *Cantico Canticorum* suppeditavit Græci cum Hebræo textu collatio. Nimirum Cap. 2 : 5. omnes, quos vidi, Codices MSS. pariter ac editi mendosè prorsus habent, ἐν μύροις· *Origenis* vero exemplaria, ἐν ἀμύραις* sed

* *Origenes* vel ejus Interpres Homil. 3. in Canticum Canticorum fol. 91. col. 1. *In Græco quidem habetur:* Confirmate me in amyris; *amyram quoddam genus arboris nominans, quod Latini putantes myrrham dictum, unguenta interpretati sunt.*

ſed neque ſic rectè. Quippe ἐν ἀμόϱαις legendum eſſe, Hebræa vox אֲשִׁישׁ me edocuit; quam uti 2. *Reg.* 6:19. verterunt λάγανον, id eſt, placentam è ſimila oleoque recenti confectam; ita in loco parallelo 1. *Paralip.* 16:3. ἀμοϱίτην reddiderunt οἱ ὁ. (juxta exemplaria *Ald. Rom.* atque *Alex.*) ita dictum ab ἀμόϱα, quam *Athenæus* Lib. XIV. Dipnoſophiſt. Cap. 14. pag. 646. è *Phileta* docet eſſe μελίτωμα πεπεμμένον· & *Heſychius* in Lexico: ἀμόϱα, σεμίδαλις ἑφθὴ σὺν μέλιτι. Aptiſſimè igitur hîc dicitur: στηϱίσατέ με ἐν ἀμόϱαις· ſiquidem ἄϱτος καϱδίαν ἀνθϱώπε στηϱίζει, *Pſalm* 103:15. Quemadmodum autem Scribæ hoc loco *placentam mellitam* perdiderunt; ſic contrà ſequenti Cap. 5:1. perperam ſuppoſuerunt ἄϱτον μετὰ μέλιτος· pro quo ἀγϱὸν repoſui, inductus Hebræa voce יַעַר, quæ nunquam *panem*, ſed *ſylvam* δϱυμὸν propriè ſignificat, indeque & voce ἀγϱὸς *Pſalm.* 49:10. verſa legitur in Edit. *Ald. Complut.* ac MS. *Alexandrino.* Unde cum Interpres hic quoque ſcripſiſſet: ἔφαγον ἀγϱὸν, *comedi agrum*, id eſt, fructus agri; Librarius hanc phraſin non intelligens, indeque textum corruptum ratus, voce ἄϱτε eum emendandum fruſtra cenſuit. Eodem Cap. 5:13. & Cap. 6:1. φυταλιαὶ & φυταλιὰς repoſui, pro φιάλαι & φιάλας, juxta Hebræum עֲרוּגֹת quod *ſulcos* ſive *areolas* hortorum ſignificat. Denique Cap. 8:9. ἐπάλξεις mutavi in ἐπαύλεις, quia LXX. Hebræum טִירָה nusquam illâ, hac autem voce aliquoties verterunt, nempe *Genes.* 25:16. *Num.* 31:10. & *Pſalm.* 68:26.

§. 5. Sed & Apocrypha *Salomonis Sapientia*, perinde ut Canonica, ſuis laborat vitiis; quibus ſolâ conjecturâ medelam adhibui, veteri Latino Interprete identidem obſtetricante. Sic Cap. 8:6. ἐϱάζεται ſubſtitui in locum ἐϱγάζεται, quia hoc mancam facit ſententiam, (unde in uno MS. Codice *Vindebonenſi* τι additum eſt) neque præcedenti voci ἐπιθυμητὸν, ac ſequentibus ἀγαπᾷ & ποθεῖ congruit; optimè autem iſtis reſpondet noſtrum ἐϱάζεται *amatur*; cujus verbi rarior ac ſolis fere Poëtis receptus uſus in cauſa fuiſſe videtur, ut in ἐϱγάζεται perperam transformaretur. Deinde Cap. 10:10. ηὐπόϱισεν exprimendum duxi, pro εὐπόϱησεν· quoniam εὐποϱεῖν ſignificat quidem *diteſcere*, ſed non, *ditare*; in qua notione verbum εὐποϱίζειν, à Lexicographis prætermiſſum, occurrit apud *Lucianum*, *Quomodo Hiſt. ſcribenda ſit*, Tom. II. pag. 395. Edit. *Baſil.* 1563. Porro Cap. 15:9. ἀντεϱίζεται, *concertatur*, ut eſt in Latino, magis mihi placuit, quàm ἀντεϱείδεται, *obnititur*, utpote quod non ita bene convenit ſequenti μιμεῖται. Atque ibidem vers. 18. ἵνα repoſui pro ἄνοια, ex conjectura *Patricij Junij*, appoſita ad marginem ſui τῶν ὁ. exemplaris, quod ex inſtructiſſima ſupra laudati D. *Galei* Bibliotheca, in quam devenit, uſui meo benevole commodavit hujus filius atque hæres digniſſimus Dn. *Rogerus Galeus.* Cap. 16:20. ἰσχύοντα mutavi in ἔχοντα, *habentem*, uti vertit V. Interpres; & v. 21. ὑπόστασις, quod prorſus incongruum eſt, in ἀπόσταξις. Sequenti Cap. 17:10. pro πϱοσείληφε, juxta Latinam interpreta-

tionem, *præsumit*, posui προείληφε· quomodo etiam *Badvellus* in Commentario hîc legendum suspicatus est. Mox vers. 12. τῇ ἀγχινοίᾳ in textu excudi feci, & τὴν ἄγνοιαν in marginem extrusi; ubi an mea me fefellerit ἀγχίνοια vel ἄγνοια, penes benevolum Lectorem esto judicium. Ibidem vers. 13. loco ἀδυνάτε, præeunte *Grotio* in Notis, ἀδύτε substitui, proxime præcedentem ἀδύνατον νύκτα vitiosæ lectioni occasionem præbuisse conjectans. Cap. 18: 8. προσκαλεσάμενος *provocans* huc prorsus non quadrare videtur, optimè vero παρακαλεσάμενος *consolatus*. Ultimo Cap. 19: 13. ἀγνοοῦντας in ἀγνῶτας mutavi, præeunte *Grotio* ad hunc locum. Vers. 14. idem corrupto textui medelam allaturus, εἰ pro ἡ, ἔςη pro ἔςαι, οἵ δε pro οἱ δὲ reponendum censet; atque alij alias commenti sunt emendationes, sed nimis violentas. Nostra, nisi me omnia fallunt, est genuina ac facillima; dum pro ἀλλ' ἥτις, (ut in *Romana* excusum est Editione) accentu solum & spiritu, quibus MS. *Alex.* caret, mutatis, reposui ἄλλη τις, & ante ἄλλη inserui ἀλλ', quod occasione istius vocis excidisse videtur, & tamen legendum esse, è proximè præcedenti ὐ μόνον certissimè colligitur. Forte etiam particula καὶ, quæ in aliquibus extat exemplaribus, addenda, ac ita legendum foret: ἀλλὰ καὶ ἄλλη τις· ast nolui citra necessitatem ab *Alexandrino* Codice nimium deflectere.

§. 6. Quod denique Sapientiam *Siracidæ* attinet, in hujus Prologo pro εὗρον excudi feci εὑρών· quod melius atque facilius mihi videtur, quàm si in sequentibus ἦν addatur. Cap. 1: 17. αὐτῶν pro ἀπὸ τῶν, & Cap. 12: 5. εὑρήσει σε pro εὑρήσουσιν reposui, ex conjectura *Drusij*; qui & εὑρήσεις σοι legi posse recte censet pro εὑρήσει σε, ut in aliis extat exemplaribus. Cap. 26: 18. vocem στέρνοις vitio laborare videns *Grotius*, (& mirum sane, quod *Drusius*, aliique idem haud animadverterint) è Latina interpretatione, quæ *plantas* habet, στεῤῥοῖς substituendum conjecit. Verùm στεῤῥα in ista significatione nusquam reperio; ideoque πτέρναις à veteri Interprete lectum, ac ita legendum esse, nullus dubito. Cap. 27: 6. pro καρδία, ut in *Alex.* perperam scriptum est, καρδίαν exprimendum censui; quæ emendatio sane facilor est quàm *Grotij*, qui cum *Complutensibus* ἐν καρδίᾳ legens, ἐνθυμήματα loco ἐνθυμήματος reponi voluit. Ast jam video, nullâ opus esse conjecturâ, sed retinendam *Romanam* atque *Aldinam* lectionem καρδίας; dummodo hæc vox pro Accusativo plurali sumatur, non pro Genitivo singulari, uti malè accepit vetus Interpres Latinus, ac cum ipso alij, qui inde textum frustra immutarunt atque perverterunt. Cap. λδ'. (in Editione *Complut.* 31.) vers. 2. vulgò legitur: μέριμνα ἀγρυπνίας ἀπαιτήσει νυςαγμόν· quod cum meritò displiceret *Drusio*, affert Latinam cujuspiam versionem: *arcet somnum*; sed quærit: *Quid legit, cum ita verteret?* Respondeo, ἀπωθήσει, quod & veteri quoque interpretationi, *avertit*, congruum, nostra idcirco habet Editio. Vidit id *Grotius*, & tamen retentô ἀπαιτήσει, alium commentus est sensum, ob quem in sequen-

ſequenti commate ἐκνίψει pro ἐκνήψει legendum conjecit; ſed perperam, uti mihi quidem videtur. Bene autem idem Vir magnus Cap. 37: 8. κλῆρον *ſortem* mutavit in σκληρὸν *durum quid*; quorum vicinitas etiam fecit, ut pro *vitio alvearium*, *quo innatis araneis favi corrumpuntur*, modo σκληρὸν, modo κληρὸν ſcriptum reperias. Cap. 38: 28. verbum καινιεῖ mendoſum omnino videtur: quòd enim *Grotius* iſtud καινιεῖ interpretatur *delectat*, tunc erit approbandum, cum probatum fuerit, quod *ſonitus mallei atque incudis delectet aures*. Quapropter *Beza* legendum putavit κενοῖ, *concavat* aut *excavat*; quod placuit *Badvello*, quia *creber ſonitus mallei atque incudis*, *aures vehementer feriens*, *majus earum foramen efficit*, *planeque obtundit*, uti hujus verba ſonant. Et ſenſus quidem eſt veriſſimus; eidem autem exprimendo haud commodum videtur verbum κενόω. Quamobrem repoſui κναίει· quia κναίειν *Heſychio* ſignificat καλαπονεῖν, *vexare*, & διαφθείρειν, *corrumpere*; ac *Suidæ* etiam κναιόμενον eſt καλαπονούμενον, & κναίω, κόπτω, id eſt, *tundo*, uti Latinè ibidem vertitur. Cap. 40: 2. duo verba διὰ λογισμοὺς feci, ubi unum διαλογισμοὺς cum præfixo articulo τοὺς, vel λογισμοὺς habent reliqua exemplaria, textu prorſus non cohærente. Cap. 41: 19. vocem λήθης loco ἀληθείας cum *Grotio* ſubſtituendam cenſui, quia ſenſus alioqui eſt abſurdus. Denique Cap. 45: 24. præeunte laudato Viro, non προστάτην, ſed προστατεῖν exprimendum duxi; & vers. 25. Genitivum κληρονομίας, ad διαθήκην referendum, pro κληρονομία poſui. Cap. 48: 12. pro ὃς, quod ſuperabundare videtur, οὓς poſui ex conjectura *Bezæ*, quam *Badvellus* in Notis aliique approbarunt. Cap. 49: 8. ut iterum ſuperfluum ὃς, poſt Ἐζεκιὴλ, è medio tollatur, unicum verbum Ἐζεκίηλος reponere placuit; ſiquidem Divini Prophetæ nomen, addita terminatione, à *Siracide* ita ſcribi potuit, perinde ut cognominis Judaicarum Tragœdiarum Poëtæ à *Clemente Alexandrino* Lib. I. Strom. pag. 344. ac *Euſebio* Lib. IX. Præparat. Evangel. Cap. 28. p. 436. & Cap. 29. p. 444. quamvis in hoc legatur cum circumflexo, Ἐζεκιῆλος.

§. 7. Cæterum aliæ inſuper ad alia quædam loca emendanda mihi ac doctioribus ante me Viris inciderunt conjecturæ; à quibus tamen abſtinui, quod illas haud ita faciles, minusve certas, vel non neceſſarias, aut prorſus futiles atque falſas cenſuerim. Sic *Pſalm.* 2: 12. loco παιδείας vocem παιδία ſubſtituendam exiſtimabam, utpote congruam plane Hebrææ בַּר, quæ *filium* vel *puerum* denotat. Aſt ubi Chaldæum quoque Paraphraſten eandem *doctrinæ* vocabulo reddidiſſe animadverti, receptam lectionem intactam reliqui. *Pſalm.* 6: 8. tertiam perſonam ἐπαλαιώθη pro ἐπαλαιώθην eligenti *Druſio* Lib. II. Animadvers. Cap. 26. obſtant verſiones *Aquilæ* & *Symmachi*, qui ambo pariter primæ perſonæ verba poſuerunt; adeo ut Hebræos quoque Codices, ſaltem aliquos, eandem habuiſſe, vix ullum ſit dubium. Neque juxta alteram ab eodem ibi allatam emendationem *Pſalmi* 7: 10. 11. quâ pro δίκαια maſculinum δίκαιος legendum, & cum

præcedenti Θεὸς construendum putat, textum pariter ac stichum *Alexandrinum* immutare volui; quia utrumque confirmat *Hexaplare* exemplar Latinum. *Psalm.* 11. vers. ult. pro ἐπολυώρησας, contrariâ juxta Hebræum notione ἐπολυώνισας reposuissem, si id in usu esset, perinde ut εὐώνισας. Quippe alius etiam Interpres, teste *Chrysostomo* apud *Nobilium*, hunc textum vertit: εὐωνισμένοι τοῖς υἱοῖς ἀνθρώπων. *Psalm.* 24: 17. nolui juxta conjecturam *Nobilij* ἐπλατύνθησαν exprimere, rejectô ἐπληθύνθησαν, quia LXX. הרחיבו forte הרבו legerunt. *Psalm.* 30: 21. loco ταραχῆς priùs scriptum fuisse τραχύτητος, colligere quispiam posset ex *Esaia* 40: 4. ubi LXX. idem vocabulum Hebræum reddiderunt τραχεῖα *aspera*. Sed difficilior ac minus necessaria visa est hæc emendatio. *Psalm.* 31: 6. pro καιρῷ εὐθέτῳ excudi curâssem juxta Hebræum מצא· quod *inveniendi* significationem habet, καιρῷ ᾧ εὑρέτω, nisi & hoc duriusculum videretur. *Psalm.* 58: 7. & 15. pro λιμώξουσιν legendum μαιμάξουσιν, contendit *Bochartus* Hierozoici parte priori Lib. II. Cap. 55. col. 665. seq. *cùm verbum* המה· *quo hîc utitur Psaltes, commune nihil habeat cum iis verbis, quæ* famem *vel* esuriem *significant* ut ipse ibidem asserit. Sed non observavit Vir doctus, quòd מְהוּמָה *Deut.* 28: 20. LXX. reddiderint ἐκλιμίαν, *Symmachus* ἀχορτασίαν, *Vulgatus Latinus* Interpres *esuriem*; adeo ut falso plane fundamento nitatur correctio ista, adeoque & ipsa absque dubio sit falsa. *Psalm.* 71: 14. ὄνομα in αἷμα transmutassem, nisi suspicatus fuissem, τὰς ό. שמם pro דמם legisse. *Psalm.* 73: 3. autem fere vellem, ut juxta Hebræum כל ὅλα pro ὅσα posuissem. Cæterum alia *Psalmorum* loca, in quibus voces quædam emendandæ videri poterant, missa facio, quòd prorsus incerta vel falsa sit vitij suspicio; unum tamen silentio præterire vix possum, quod omnino videatur mihi in mendo, eoque duplici vel triplici, cubare, nec tamen ei medelam afferre commode potuerim vel ausus fuerim. Nimirum *Psalm.* 83: 12. mira & ab authentico Codice plane dissona est versio: ἔλεον (vel ἔλεος juxta *Complut.* Editionem) καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος. Conjeci itaque, Interpretem ex Hebræo satis bene vertisse: ἥλιος καὶ βοήθεια Κύριος· quòd autem metaphorica ac paulo durior sit phrasis ista, hinc ex ἥλιος, (pro quo aliquando scribi solitum ἥλαιος, ut in *Alex.* Codice *Eccles.* 46: 4. legitur) vocali atque diphthongo mutatis, factum ἔλεος, siquidem in hoc ipso Psalmi commate & alibi sæpius MS. *Alex.* habet ἔλαιον pro ἔλεον, & vice versâ ἔλεον pro ἔλαιον aliis in locis: similiter pro βοήθεια (quâ voce Hebræam כנן LXX. verterunt *Psalm.* 7: 11. & geminâ ἀντίληψις, *Psalm.* 78: 18.) Scribas posuisse ἀλήθειαν, utpote quam frequenter cum ἔλεος junctam in *Psalmis* legere est *, atque, ut sensum complerent, addidisse verbum ἀγαπᾷ, quod idcirco veru transfixit *Origenes.* Verùm cum posterior hæc mutatio sit aliquantùm difficilis, textum potiùs intac-

* Vide *Psalm.* 24: 11. 35: 6. 39: 11. 12. 56: 11. 60: 7. 84: 11. 88: 15. 24. &c.

intactum relinquere, quàm violentas ei manus inferre volui; præsertim quoniam Scholiastes *Theodotioni* eandem adscribit interpretationem, licet mendum in Scholio haud frustra suspicetur *Nobilius* in Notis ad hunc locum.

§. 8. Sed & reliquis in libris *Jobi*, *Salomonis* &c. meas aliorumque conjecturas aliquas sacro textui ob rationes suprà dictas inserere nolui; quas hîc nudè recensebo, quoniam ad finem Prolegomenorum propero. *Jobi* Cap. 5 : 12. pro ἐξ ὀρέων, *è montibus*, ἐκ χωρῶν *ex agris* legendum conjeci, siquidem ארמה χώρα *Esaia* 19 : 17. vertitur. Cap. 30 : 15. διώκετο Hebraicæ veritati magis congrueret quàm ᾤχετο. Cap. 31 : 14. στάσιν potiùs quàm ἔτασιν eligeret forte quispiam ob Hebræum verbum יָקוּם, voce στάσεως in sensu Rhetorico pro *statu quæstionis* acceptâ. Cap. 39 : 19. φόβην, non φόβον legi voluit *Bochartus* Hierozoici Parte priori Lib. II. Cap. 8. col. 119. & vers. 28. ἀποκρήμνῳ pro ἀποκρύφῳ reponendum censuit, Parte posteriori Lib. I. Cap, 2. col. 173. *Proverb*. Cap. 3 : 15. ποθητὸν, non πονηρὸν, legere, & vers. 32. negativum οὐ excludere Hebræus textus suadet. Cap. 6 : 8. σεμνὴν repudiat, & vocem σμήνων substituit *Bochartus* Hierozoici Parte posteriori Lib. IV. Cap. 11. Cap. 8 : 26. עֲפָרוֹת qua ratione οἰκούμενα significet, haud perspicere potui, ideoque conjeci κεχωσμένα legi debere, à χωννύω, siquidem עפר sæpe χοῦς & χῶμα à LXX. vertitur; adeo ut ἄκρα κεχωσμένα ibi forent *tumuli è terra aggesta facti*. Cap. 13 : 1. pro ἀπωλείᾳ videtur reponendum ἀπειλῇ, quia גערה hoc ipso capite vers. 8. & Cap. 17 : 10. οἱ ό. ita reddiderunt. Eodem Cap. 13 : 10. κακὰ in μάχας transformaret forte quispiam ob Hebræum מצה, quòd μάχην vertit Interpres sequenti Cap. 17 : 20. & pluraliter μάχας, *Esaiæ* 58 : 4. Porro Cap. 23 : 24. magis placuerit πατὴρ δικαίου, quàm πατὴρ δίκαιος· & Cap. 26 : 18. φλόγας potiùs quàm λόγους eligeret aliquis, quia LXX. ita verterunt *Esaiæ* 50 : 11. Cap. 27 : 11. ἀποστρέψω pro ἀπόστρεψον, & Cap. 28 : 20. ταχὺς pro κακὸς legere, Hebræa verba itidem suadent. Denique Cap. 31 : 13. μηρυομένη, non μηρυομένη, arridet *Cotelerio* in Notis ad Lib. I. Constit. Apostol. Cap. 8. Atque ut *Ecclesiasten* prætercam, *Cantici Canticorum* Cap. 1 : 12. ἀνακυκλήσει pro ἀνακλίσει forte reponeret quispiam ob Hebræum מסב, quod sæpe redditur κύκλος & κύκλωμα. Cap. 4 : 11. non ἐν μιᾷ ἐνθέματι, sed ἐν ἑνὶ καθέματι libenter legerem, quia illa Grammaticæ regulæ sunt adversa. In *Sapientia Salomonis* Cap. 2 : 1. pro ἴασις fingere posset quispiam vocem ἴανσις, ab ἰαίνομαι, *refrigeror*, *lætitia perfundor*, quia Vetus Interpres Latinus habet *refrigerium*. Mox vers. 2. ὀλίγος σπινθὴρ magis placuit *Nobilio*, quàm ὁ λόγος σπινθήρ. Cap. 4 : 12. & Cap. 16 : 25. verbum μεταποιέω eligendum mihi videbatur præ altero μεταλλεύω, quod in significatione *mutandi* usurpatum haud observavi. Eodem Cap. 4 : 19. *Osiander* in correctione Latinæ *Vulgatæ* Editionis ἄφνω legit, non ἀφώνους. Cap. 5 : 12. ἀντ-

λήλυθεν pro ἀνελύθη substituendum conjecit *Grotius*; & Cap. 17 : 13. ἀδύνατον in δεινοτάτην mutavit. Similiter in *Ecclesiastico* ipse pariter ac *Drusius* voces qnasdam corrigendas censuerunt, atque mihi etiam quædam emendandæ sunt visæ. Quare autem in his atque pluribus aliis textum *Alexandrinum* haud immutaverim, in Notis, DEO volente, exponam.

§. 9. Antequam verò finem præfandi faciam, de duobus mihi est dicendum : & primum quidem, quare Historicis atque Propheticis libris, qui in *Alex.* Codice Metricos præcedunt, prætermissis, hosce, qui ultimo ibi stant loco, ultimo hoc Tomo priùs edam. Scilicet res ita se habet. Ante biennium finito primo LXX. Interpretum Tomo, jam bina Libri I. *Regum* vel *Samuelis*, (ut ab Hebræis inscribitur) folia prælo à Typotheta erant parata, mihique propositum, ut continuò Historicos V. T. libros, quos maximam partem è MS. exemplari nostro descriptos habebam, typis cusos Tomo secundo evulgarem. Ecce verò pridie istius diei, quâ primum folium imprimendum dare constitueram, literas accipiebam, ab Amico antiquissimo ac Fautore honoratissimo, Reverendo admodum & Doctissimo Dn. *Daniele Ernesto Jablonski*, S. Theologiæ Doctore, atque Serenissimo *Borussiæ* Regi à sacris domesticis, nec non Unitatis Fratrum, pridem *Bohemorum*, jam *Polonorum*, Superintendente sive Episcopo, ob sinceram pietatem, eximiam doctrinam atque summam prudentiam dignissimo; quibus mihi significabat, ubi desideratus diu ac tam à me quàm ab aliis anxiè quæsitus *Masii* Codex, (de quo in Prolegomenis Tomi I. Cap. 3. §. 5. dixi) asservaretur; in vico nempe quodam haud procul *Herbornâ Nassoviorum*, inter libros Doctoris *Lentij*, Orientalium Linguarum in Gymnasio *Herbornensi* olim Professoris : cujus rei laudatum Amicum certiorem fecerat Reverendus Dn. *Schrammius*, S. Theologiæ Doctor, ab ipso mei causâ rogatus, ut in dictum Codicem diligenter inquireret : utpote quem isthic terrarum alicubi delitescere, celeberrimus *Grævius* quondam Clarissimo D. *Gothofredo Oleario*, S. Theologiæ apud *Lipsienses* Professori, hic verò postea mihi benevole significaverat. Atqui si privati commodi rationem habuissem, in cœpto Tomo excudendo nihilominus perrexissem, causatus haud consultum esse, ut operarum Typographicarum cursus tamdiu sufflaminaretur, donec *Masiani* libri copia mihi fieret. Verùm non sine Divini Numinis providentia factum mihi videbatur, ut in ipso temporis articulo, quô librorum Historicorum impressio inchoanda erat, desideratissimi ac unici, quod *Origenis* asteriscos atque obelos in istis appositos habere constat, exemplaris notitia ad me perveniret, ac ejusdem obtinendi spes mihi daretur. Quapropter gradum sistens, id per literas agebam, ut laudati Codicis sive possessionem, sive usum saltem, justo nanciscerer pretio. Cum autem elapsis tribus mensibus nihil responsi accepissem,

eâ,

eâ, quæ ad me hac de re reddita erat epiſtola, neſcio quo caſu, perditâ, (neque ſane aliis poſtea acceptis literis de illo adipiſcendo certior factus ſum, atque adhuc in ancipiti hæreo) nolebam committere, ut plus temporis abiret, quo nullæ operis mei lineæ ducerentur; ideoque aliam LXX. Interpretum partem interea prælo parandam exiſtimabam, Amicis hoc meum inſtitutum omnino comprobantibus. Ac libenter profecto *Prophetas*, ante *Pſalmos* aliosque Metricos libros, tertiô edidiſſem Tomo; quandoquidem plures illorum quàm horum collationes cum MSS. Codicibus ac S. Patrum allegationibus, jam ante aliquot annos factæ, mihi præſto erant, quarum ope multa loca corrupta partim, partim detruncata, emendari ac integritati ſuæ reſtitui poſſunt. Sed ad iſtum etiam Tomum cum Criticis *Adamantij* ſignis ubique appoſitis edendum, duobus præterea Propheticis opus eſt Codicibus; uno Eminentiſſimi Cardinalis *Chigij*, altero Reverendorum Patrum *Societatis Jeſu Pariſijs* in Collegio *Ludovici Magni*, de quibus in Diſſertatione noſtra *de Vitijs LXX. Interpretum* &c. Cap. 3. agitur: quorum cum itidem non adeo facilè, ſaltem non ita citò compos fieri poſſem, nolens volens ad libros Metricos priùs evulgandos me accinxi; ſiquidem eorundem plura exemplaria Græca, ac quorundam Latina cum aſteriſcis & obelis, ſuperiùs Cap. 3. recenſita, in *Angliæ* Bibliothecis extant, nec ullum in transmarinis novi, quod propter *Origeniana* ſigna, vel alias ob rationes neceſſarias, mihi foret expectandum.

§. 10. Cæterum cum accuratum *Alexandrini* Codicis Apographum, facta iterum iterumque reviſione, debitè parari, illiusque emendandi ac ſupplendi ergo tot alij Codices MSS. cum ipſo conferri, ac variæ inſuper in S. Patrum ſcriptis occurrentes lectiones inde colligi nequeant, absque literatorum quorundam juvenum mihi quotidie in hoc opere aſſiſtentium auxilio, ac digno proinde aſſiduitatis eorundem præmio; cumque alij etiam ſumptus haud exigui ad exacte corrigenda ſingula libri folia, priusquam imprimantur, ac ubi impreſſa fuerint, cum *Alexandrino* exemplari denuo conferenda requirantur; iſtis alijsque ejusmodi ferendis impar fuiſſem, niſi de his mihi benigne proſpectum eſſet. Atque hoc eſt alterum, de quo dicendum reſtat: neque enim vel almam Supremi Numinis providentiam, vel eximiam Principum munificentiam, ac ſingularem Fautorum benignitatem ſilentio tranſire fas eſt. Horum primus, ac unicus qui ſolida hujus Tomi fundamenta jecit, eſt Maximè Reverendus in Chriſto Pater, Dn. JOANNES, *Eboraci* Archi-Epiſcopus, ac *Angliæ* Primas: qui ſicuti communem omnium honeſtorum, literatorum atque modeſtorum Virorum Patronum imò Parentem ſe palam oſtendit; ita meam quoque tenuitatem paterno complexus affectu, Auguſtiſſimam Reginam octodecim abhinc menſibus mei cauſâ ſollicitavit, & magnificum ab Ejus pieta-

pietate ac clementia donum mihi impetravit: id quod laudatus Præsul duabus pòst horis, cum egomet nescius facti forte fortuna cum salutarem, gratiosissimè in manus meas tradidit. Pro quo publicas jam gratias Eidem ago, ac ritu Græcæ Ecclesiæ ipsi acclamo: εἰς πολλὰ ἔτη κύριε. Imo Deus, à quo omnia vitæ humanæ momenta dependent, magnum hunc Evergetam non meo solum, sed & publico bono per multos annos salvum atque sospitem conservet, ac cuncta quæ vitam ipsius possint facere prosperiorem, benignè Eidem largiatur. Sed & aliunde Divina mihi providentia affulsit. Cum enim primi LXX. Interpretum Tomi exemplar Serenissimo ac Potentissimo Borussiæ Regi, FRIDERICO I. germanus, qui ei à consiliis Aulicis est, frater meo nomine obtulisset, in qualecunque innatæ mihi erga Clementissimum Dominum meum reverentiæ ac perennantis, in alio licet orbe, devotionis meæ testimonium; cumque Regiæ Majestati Ejus ad Aulam Britannicam Legatus extraordinarius meritissimus, & tam hoc munere, quàm stupenda ac incredibili omnis generis doctrina Perillustris atque Excellentissimus Dn. EZECHIEL SPANHEMIUS, pro singulari erga me immeritum favore, opus meum de optima, ut ajunt, nota commendasset; hinc factum, ut Rex Augustissimus, qui est maximus omnium literarum, & piissimus sacrarum Mecænas, splendidum itidem donum per fratrem dilectissimum mihi huc transmiserit. Quibus Regiis muneribus dotatus, hujus Tomi Editionem non modò feliciùs inchoare, sed & finem ejus felicissimè tandem facere potui. Quocirca eum, *qui est beatus & solus potens, Rex Regum & Dominus dominantium, quique solus habet immortalitatem, ac lucem inhabitat inaccessibilem*, supplici prece veneror, ut utrique Regiæ, tam Britannicæ, quàm Prutenicæ Majestati *felix* ac *potens* imperium in terris, & *immortalem* vitam atque *lucidam* æternæ gloriæ *mansionem* in cœlis pro infinita bonitate sua concedat. Cui meo voto ut pius hujus libri Lector suum jungat, illique robur addat, nec non mei, miserrimi peccatoris, in precibus suis meminerit, est quod etiam atque etiam rogo.

LAMBERTI BOS
ANIMADVERSIONES CRITICAE.

AD PSALMOS.

Pſalm. I. 3. Καὶ τὸ φύλλον αὐτῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται.) Suidas ex h. l. ἀποῤῥυήσεται, ἀντὶ τῦ ἀποπεσεῖται.

Pſalm. XV. 5. Σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιςῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.) Suidas in V. Ἀποκαθιςῶν, hæc verba ſic explicat: τυτέςι, τὴν τῶν ἐθνῶν βασιλείαν, τὴν προτέραν δεσποτείαν ἀποδιδύς.

Pſalm. XXVI. 1. Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι;) Simile illud dictum Euripid. in Heracl. vers. 706. Ζεύς μοι ξύμμαχος, ὐ φοβῦμαι.

Pſalm. XXVIII. 6. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον.) Videntur οἱ Ο΄. ſcripſiſſe, τῦ Λιβάνου. ſic etiam *Vulg.* & *Arabs*, *vitulum Libani.*

Pſalm. XXXI. 4. Ἐςράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκανθαν.) Cod. *Alex.* habet ἐν τῷ παγῆναί μοι ἄκανθαν. Vera mihi videtur lectio, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν. Ita Suidas hunc locum citat in voce Ἄκανθα. Ἄκανθα, inquit, ἡ ἁμαρτία. Δαυίδ. Ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν. An vero ἄκανθα hic ἁμαρτίαν ſignificet, ut Suidas ex Theodoreto vult, næ illud vehementer addubito. Ego potius intelligerem grave aliquod malum, quod premebat & affligebat Davidem, hoc enim in S. Literis occurrit nomine *ſpinæ*, *ſurculi*, *aculei*, *teli* &c. Sic Pſalm. XXXVII. 2. Ὅτι τὰ βέλη μυ ἐνεπάγησάν μοι, (NB. hic etiam additur μοι) καὶ ἐπεςήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά συ. Job. VI. 4. Βέλη κυρίου ἐν τῷ σώματί μυ. Hoc Paulus expreſſit, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί. 2. Cor. XII. 7. Vide quæ de h. l. diximus *Obs. Miſcell.* p. 104.

Pſalm. XXXIX. 6. Θυσίαν καὶ προσφορὰν ὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι.) Quæritur quo pacto LXX. reddere potuerint σῶμα &c. *corpus aptaſti mihi*, quum Hebr. habeat, *aures perforaſti mihi.* Vir Doct. Is. Voſſius exiſtimavit, vel vocabulum Hebr. non *aures* tantum, ſed & *corpus* ſignificare, ut verterunt LXX., vel corrupiſſe Judæos locum. Prius tamen ſe malle addit. Equidem neutram amplecti poſſum ſententiam. nam vocem illam Hebr. etiam *corpus* denotare, probari neutiquam poteſt; & Judæos locum corrupiſſe, minus probabile eſt. Quare meam de h. l. ſententiam paucis dicam. Exiſtimem, lectionem a librariis eſſe corruptam: veram autem lectionem eſſe ὠτία. Et quidem hoc modo corrupta videtur. Primo litera C repetita ex fine vocis proxime præcedentis, ἠθέλησας. Dein ex literis T & I junctis nata eſt una M, hoc modo:

L. { vera, ΗΘΕΛΗΣΑ-ΣΩΤΙΑ.
corrupta, ΗΘΕΛΗΣΑΣ-ΣΩΜΑ. }

Simile mendum obſervavi natum ex repetito C. in *Eccles.* X. 15. ubi Cod. *Alex.* Μόχθος τοῦ ἄφρονος σκο-

τώσει αὐτὸν. Pro *σκοτώσει*, legendum *κοπώσει*, ut rectè habent *Ald.* & *Complut.* & convenit cum Hebr. ſed librarius ille Alexandrinus oſcitanter ex præcedente voce repetiit literam C, & dein pro Π legit Τ, hoc modo :

L. { vera, ΑΦΡΟΝΟϹΚΟ-ΠΩϹΕΙ.
corrupta, ΑΦΡΟΝΟϹ-ϹΚΟΤΩϹΕΙ. }

Similiter ad *Eſai.* XL. 3. *Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου*, *Marchali* Codex addit, *διὰ τῆς σαββάτου*, ubi legendum *ἀβάτου*.

L. { vera, ΔΙΑΤΗϹΑΒΑ-ΤΟΥ.
corrupta, ΔΙΑΤΗϹϹΑΒ-ΒΑΤΟΥ. }

Apud Julianum *Epiſt. ad Athen.* pag. 286. legitur *ἐπὶ τὰς Στοτίας Ἄλπεις*, pro *ἐπὶ τὰς Κοτίας Ἄλπεις*, ut in margine correctum. ubi pariter vides τὸ σ perperam repetitum ex fine præcedentis dictionis. Idem huic loco accidiſſe puto. Et olim in Verſione Græca fuiſſe, *ὠτία δὲ κατηρτίσω μοι*, videtur colligi poſſe ex eo, quod in editione vulgata latina, ab Hieronymo ad Græcorum exemplarium fidem hic correcta, ita redduntur verba : *Aures autem perfeciſti mihi.* id quod Græcæ lectioni reſpondiſſe, vel ex eo conſtare monet Uſſerius pag 85. *de Edit. LXX. Int.* quod a Sunia & Fretella alias id fuiſſet objectum, minores longe quam hæc eſt inter textum Græcum & Verſionem Hieron. differentias hic colligentibus. Docet ibidem Uſſerius, eandem lectionem ſecutum eſſe Euſebium Cæſareenſem, qui in Commentariis ſuis ad Pſalterium ſic eſt interpretatus : *Aures meas & eloquiorum tuorum obedientiam, perfeciſti mihi.*

Pſalm. XLIII. 12. *Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν αὐτῶν.*) Verſio Lat. *Vendidiſti populum tuum ſine pretio, & non fuit multitudo in jubilationibus eorum.* Sed Hebr. pro membro poſteriore habet, *& non multiplicaſti in pretiis eorum.* Syrus, *& non multiplicaſti commutationem eorum.* Unde igitur Græci ſuas hic habent *jubilationes*? Perſuaſum habeo, Græcos recte vertiſſe, nimirum *ἀλλάγμασιν*, quæ vox ipſis ſæpe pro *pretio* vel *permutatione* uſurpata, adeoque recte cum *τιμῇ* jungitur. ita *3. Reg.* X. 28. *Καὶ ἐλάμβανον ἐν Θεκουὲ ἐν ἀλλάγματι.* & Cap. XX. 2. *δώσω σοι ἀργύριον ἄλλαγμα ἀμπελῶνός σου τούτου.* apud *Jobum* XXVIII. 15: de ſapientia, *οὐ σταθήσεται ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐτῆς*, & vers. 17. *καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς σκεύη χρυσᾶ.* *Thren.* V. 4. *Ὕδωρ ἡμῶν ἐν ἀργυρίῳ ἐπίομεν, ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγματι ἦλθεν.* *Amos.* V. 12. *λαμβάνοντες ἀλλάγματα.* Ita hic etiam ſcripſerant Interpretes *ἀλλάγμασιν.* Sed vox hæc recte poſita ab antiquis, turpiter deinde à Librariis depravata eſt in *ἀλαλάγμασιν.*

Pſalm. XLVII. 1. 2. *Μέγας κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ Εὐρίζων ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς.*) Haud dubie corrupta eſt vox *Εὐρίζων.* nam nihil habet quo referri queat. Vera itaque videtur lectio quam exhibent *Ald.* & *Compl.* *εὐρίζω.* Similiter apud Heſychium

ſychium corrupta legitur hæc vox, ubi hunc allegat locum h. v. Εὐριζῶν ἀγαλλιάματι, καλὰς ῥίζας ἔχοντι καὶ χαροποιούς. Ex τῷ, ἔχοντι ſatis patet, ſcripſiſſe Lexicographum εὐρίζῳ, in caſu ſexto; non vero εὐρίζων. Suidas recte, Εὐρίζῳ, Δαβίδ· Εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς· ἀντὶ τῦ ἐπιμόνῳ, καλῶς ἐῤῥιζωμένῳ. Sed præterea minus recte diſtincta ſunt (ut mihi quidem videtur) hæc verba. nam vox εὐρίζῳ non pertinet ad ſequentem ἀγαλλιάματι, ſed ad præcedentem ὄρει. Diſtingue igitur hoc modo : Μέγας κύριος - - - ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτῦ εὐρίζῳ, ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς. *Magnus eſt Dominus in monte ſuo ſancto bene fundato, exultatione totius terræ.* Ita ut mons Sion a Davide prædicetur bene radicatus, firmus & fundatus, idemque mons etiam dicatur gaudium & exſultatio omnium hominum. Referri debet huc locus *Eſai.* LX. 14. 15. - - - - καὶ κληθήσῃ Πόλις Σιὼν ἁγίου Ἰσραήλ· - - - καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς. & *Jeremiæ* in *Threnis.* c. II. 15. Αὕτη ἡ πόλις, ἐρῦσι, ςέφανος εὐφροσύνης πάσης τῆς γῆς. adde Eſai. LXII. 7. - - - καὶ ποιήσῃ Ἱερουσαλὴμ γαυρίαμα ἐπὶ τῆς γῆς.

Pſalm. LXI. 11. Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός.) Hæc verba apud Suidam in v. Ἅπαξ citantur. ubi ἅπαξ exponitur *omnino* h. v. Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, ἀντὶ τῦ ἀποφαντικῶς, ἢ παντελῶς. τὸ ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, οὐκ ἐπὶ τῦ ἀριθμοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πάντως ἐσομένου. Ad quem locum notavit Vir Doctiſs. deſumta eſſe verba ex *Hebr.* I. 1. Verum ibi non reperiuntur. procul omni dubio ex hoc Pſalmi loco deſumſit Suidas.

Pſalm. LXXII. 4. Ὅτι οὐκ ἔςιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ.) Heſych. Ἀνάνευσις, ἀναβίωσις, ἀνάπαυσις, ἀνάνηψις. Ad quem locum Vir Doctus pro Ἀνάνευσις emendat Ἀνάνηψις, & pro ἀνάνηψις, ἀνάληψις. Verum ego nihil mutarem. reſpexiſſe enim videtur Lexicographus ad hunc Pſalmi locum, ubi vocem ἀνάνευσις interpretatus eſt vel ἀναβίωσις; *ad vitam reditus*, vel ἀνάνηψις, *evigilatio*, vel etiam ἀνάπαυσις, *requies.* Nota, verſionem Arabicam hic etiam habere, *requies.* Sic illa, *Non eſt enim requies in morte eorum.*

Pſalm. LXXVI. 2. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μυ.). Suidas ex hoc loco ἀπηνήνατο exponit, ἀπηρνήσατο, παρῃτήσατο, οὐκ ἠθέλησεν. apud *Matth.* II. 18. pro eo dicitur, ὐκ ἤθελε παρακληθῆναι.

Pſalm. LXXXII. 1. Μὴ σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός.) Καταπραΰνειν hic eſt *quietum ſe tenere.* Heſych. hunc locum forte ſpectans, Καταπραΰνεις, ἡμεροποιήσεις, σιωπήσεις. Sed emenda ex hoc Pſalm. Καταπραΰνῃς, ἡμεροποιήσῃς, σιωπήσῃς.

Pſalm. LXXXIX. 9. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ συ ἐξελίπομεν, τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνη ἐμελέτων. Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν, ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη.) Verſio Lat. *Et in ira tua defecimus. Anni noſtri ſicut aranea meditati ſunt.* & Vulg. *Anni noſtri ſicut araneæ meditabuntur.* Ex quibus verbis ſenſum commodum quis eliciet ? Aliter diſtinguenda ſunt verba (non jam diſputo utrum recte ex Hebræo expreſſa ſint, nec ne:) hoc modo : - - - τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνη. Ἐμελέτων, αἱ ἡμέραι τῶν

ἐτῶν ἡμῶν, ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη. *Anni nostri ad instar araneæ. Meditari soleo, quod attinet ad dies annorum nostrorum, in iis septuaginta anni.* Constructio similis Psalm. CII. 15. Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτῦ. apud *Job.* XXVIII. 5. Γῆ, ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρτος. & vers. 7. Τρίβος, οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινόν. 2. Reg. XXII. 31, Ὁ ἰσχυρὸς, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. ita hic nominativus absolute ponitur, Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν.

Psalm. XCI. 10. Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μυ, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλέῳ πίονι.) Quod ad priora verba attinet, similis locus est *Numer.* XXIII. 22. ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ. & *Deuter.* XXXIII. 17. κέρατα μονοκέρωτος τὰ κέρατα αὐτοῦ. Psalm. CXI. 9. τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. In posterioribus verbis, ἐν ἐλέῳ πίονι manifestum vitium, quæ tamen Lat. vertuntur, *in misericordia pingui.* Pro ἐλέῳ leg. ἐλαίῳ, ut recte *Ald.* & *Compl.* atque ita *Hebr.* hab. *oleo pingui*, id quod Homerus dicere amat, λιπ' ἐλαίῳ. Ortum est hoc mendum e pronuntiationis affinitate. similiter enim fere pronuntiabant diphthongum αι & vocalem ε, ut alibi dixi. Idem in hac voce mendum occupavit editionem *Rom.* in Psal. LXXXVIII. 20. Εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλέει ἁγίῳ ἔχρισα αὐτόν. ubi iterum Lat. Versio, *in misericordia sancta unxi eum.* Lege ἐλαίῳ ἁγίῳ, ut habet *Alex.* Hebr. *oleo sancto.* quæ locutio est etiam *Numer.* XXXV. 25. ὃν ἔχρισαν αὐτὸν τῷ ἐλαίῳ τῷ ἁγίῳ. ita contra ἐλαίῳ pro ἐλέῳ est in versione *Aquilæ* apud *Esai.* XVI. 5.

Psalm. CVII. 8. Ἐφραὶμ, ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μυ.) Hesych. eadem hæc verba habet, additque, καὶ Ἐφραὶμ, ὁ παράκλητος, κεφαλὴ δὲ ἡ διάνοια.

- - - vers. 9. Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου.) Hæc verba habet etiam Hesych. in voce Μωὰβ, additque, ὅλων ἐθνῶν τὸ σύστημα διὰ τῆς τοῦ Μωὰβ προσηγορίας αἰνίττεται. &c.

Ibid. Ἐπὶ τὴν Ἰδυμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μυ.) Hesych. pro ἐπιβαλῶ legit ἐκτενῶ, his verbis: Ἰδυμαία, τόπος· φησὶν γὰρ, ἐπὶ τὴν Ἰδυμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μυ, τυτέστιν, ἐπὶ τὴν ἐκλείπυσαν οἰκυμένην ποιήσομαι τὴν πορείαν.

Psalm. CXVIII. 70. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν.) Ἐτυρώθη notat *obduratum est.* Ex h. l. emendandus Hesychius, qui, Ἐτρώθη, ἐσκληρύνθε. posterius recte emendavit Salmasius per ἐσκληρύνθη. Sed prius non attigit, vel forsan typothetæ est vitium. Lege ut in hoc Psalm. Ἐτυρώθη, quod etiam literarum series postulat. nam ponitur apud eum hæc vox inter Ἐτυμπανίσθησαν, & Ἐτύφωσεν. Schol. ad hunc Psalmi locum etiam exponit per ἐσκληρύνθη.

- - - vers. 78. Ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.) ἀδολεσχήσω hic est *jugiter meditabor.* sic optime interpretatur Suidas v. Ἀδολεσχία, quam postquam exposuerat per Φλυαρία &c. addit, Ἀδολεσχία δὲ παρὰ τῇ Γραφῇ, ἡ συνεχὴς μελέτη. καὶ ἀδολεσχήσω, ἀντὶ τοῦ, συνεχῶς μελετήσω. Sic vers. 15. hujus Psalmi, Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σε ἀδολεσχήσω. & vers. 27. καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. & Psalm. LXXVI. 6. Καὶ ἐμελέτησα· νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν.

Psalm.

Pſalm. CXXI. 6. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.) Εὐθηνία *abundantiam* & *fertilitatem* denotat, uti etiam *Genes.* XLI. 29. & in hoc Pſal. vers. ſeq. καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Alij Interpretes pro hac voce habent ἠρεμία, i. e. *tranquillitas, quies.* Sed cavendum, ne legamus ἐρημία, *ſolitudo:* quemadmodum legiſſe Hodium obſervavi pag. 289. ubi adducitur locus e *Pſalm.* XXIX. 6. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου. &c. ad quæ verba Origen. κατὰ δὲ Συμ - - - ἐν τῇ ἐρημίᾳ μου. Sic legit Hodius pro ἠρεμίᾳ, vertitque, *in ſolitudine mea.* quod ἀπροσδιόνυσον.

Pſalm. CXXXVIII. 7. Ποῦ πορευθῶ &c.) Simile eſt illud Plutarchi de *Superſtit.* pag. 166. Ποῦ μεταστῇ, ποῦ φυγῇ, ποίαν γῆν ἄθεον εὕρῃ, ποίαν θάλατταν, εἰς τί καταδὺς τοῦ κόσμου μέρος καὶ ἀποκρύψας σεαυτὸν, ὦ ταλαίπωρε, πιστεύσεις, ὅτι τὸν Θεὸν ἀποπέφευγας.

Pſalm. CXXXVIII. 11. Ἄρα σκότος καταπατήσει με.) h. e. *Forſitan tenebræ conculcabunt me.* Sed Interpretes forſan pro καταπατήσει ſcripſerunt καλύψει, *velabunt.* Sic etiam verſio *Arab.* & alius Interpr. Gr. καλύψει, quemadmodum monuit Chryſoſtomus. Sed in eodem Pſalmo paullo ante vers. 9. Ἐὰν ἀναλάβω τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὀρθὸν· lege ὄρθρον, pro ὀρθὸν, uti habent *Alex. Ald.* & *Complut.* Sic enim hab. Hebr. *diluculo.*

Pſalm. CXLII. 4. Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμα.) Citat hunc locum Suidas in voce Ἀκηδία. ubi Ἀκηδία, ἡ ῥαθυμία, ἀχθηδὼν, λύπη. Δαβίδ. Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου.

AD JOBUM.

Cap. V. 4. Πόῤῥω γένοιντο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας, κολαβρισθείησαν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσσόνων.) Apud Heſychium legitur primo per α, Καλαβρισθείησαν, quod exponitur, χλευασθείησαν. & poſtea per ω, Κωλαβρισθείησαν, quod explicatur, κοπηθείησαν, ποδοκοπηθείησαν. De eo videndus omnino eruditiſſimus Kuſterus ad Suidam.

Cap. VI. 7. Βρόμον γὰρ ὁρῶ τὰ σῖτά μου, ὥσπερ ὀσμὴν λέοντος.) Vox Βρόμος hic alio ſignificatu ſumitur quam infra cap. XVII. 11. Αἱ ἡμέραι μου παρῆλθον ἐν βρόμῳ ubi *ſtrepitum* ſignificat; hic vero *foetorem*, uti etiam *Joël.* II. 20. καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ. Heſychio etiam βρόμος eſt ὀσμή.

Cap. IX. 9. Ὁ ποιῶν Πλειάδα καὶ Ἕσπερον καὶ Ἀρκτοῦρον, καὶ ταμεῖα Νότου.) Vera eſt hæc lectio, ταμεῖα Νότου· non verò illa altera *Aldinæ* edit. quæ habet ταμίαν. Confirmari iſta poteſt ex Heſychio, qui verſum hunc integrum pari modo habet in voce. Ὠρίων. Ὡς οὖν ἐνταῦθα εὕρομεν τὸ ὄνομα ἐν Ἡσαΐᾳ τῷ προφήτῃ τοῦ Ὠρίωνος, οὕτω τοῦ Ἀρκτούρου καὶ τοῦ Ἑσπέρου καὶ τῆς Πλειάδος ἐν τῷ Ἰώβ. ὅς φησιν, Ὁ ποιῶν πλειάδα, καὶ Ἕσπερον, καὶ Ἀρκτοῦρον, καὶ ταμεῖα Νότου.

Cap. XI. 17. Ἡ δὲ εὐχή σου ὥσπερ Ἑωσφόρος· ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωή.) Pro εὐχὴ legendum puto ψυχή· nam εὐχὴ hic eſt ἀπροσδιόνυσον. Sed ψυχὴ & ζωὴ ſæpe in uno verſu junguntur etiam alibi in hoc libro. Sic Cap. XXXIII. 22. Ἤγγισε δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἡ δὲ ζωὴ αὐτοῦ ἐν ᾅδῃ. & vers. 28. Σῶσον ψυχήν μου, τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν, καὶ ἡ ζωή μου

φῶς ὄψεται. vers. 30. Καὶ ἐῤῥύσατο τὴν ψυχήν μȣ ἐκ θανάτȣ, ἵνα ἡ ζωή μȣ ἐν φωτὶ αἰνῇ αὐτόν. dein Cap. XXXVI. 14. & Pſalm. VII. 5. Καταδιώξαι ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μȣ, καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. Thren. III. 58. Ἐδίκασας κύριε τὰς δίκας τῆς ψυχῆς μȣ, ἐλυτρώσω τὴν ζωήν μου. Sirach. LI. 6. Ἤγγισεν ἕως θανάτου ἡ ψυχή μȣ, καὶ ἡ ζωή μȣ ἦν σύνεγγυς ᾅδου κάτω.

Cap. XXV. 3. - - - ὅτι ἐστὶ παρέλκυσις πειραταῖς.) Heſychius ex h. l. παρέλκυσις, βραδος, βραδυτής. Hæc Jobi verba debuiſſet adducere Sopingius ad illum Heſychij locum, non vero illa Sirach. ubi eſt παρελκύσης.

Cap. XXXVI. 30. Ἰδοὺ ἐκτενεῖ ἐπ' αὐτὸν ἠδὼ, καὶ ῥιζώματα τῆς θαλάσσης ἐκάλυψεν.) Quod attinet ad vocem Ἠδὼ, Interpretes retinuiſſe videntur Hebræam, ſed aliter lectam ac hodie. Cum enim in codicibus hodiernis legatur אורו *lumen ſuum*, illi legerunt אידו quam vocem ſervarunt ſcribentes Ἠδὼ, in cod. ſc. *Vaticano*, ſed in *Alex.* pro ἠδὼ eſt τὸ τόξον. Jam ex Vatic. cod. lect. Heſychius hunc ipſiſſimum Jobi locum ſpectans, Ἠδὼ, inquit, ἶρις, ἤγȣν τόξον. Si Gujetus intellexiſſet, vocem illam Hebræam, & apud *Jobum* occurrere, non ita in Notis ad illa Heſychij verba de ejus vocis origine ſcripſiſſet, ac ſi παρὰ τὸ ἦδος eſſet ἠδὼ, quia τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡδεῖα ἶρις.

Cap. XXXVII. 9. Loquitur Eliu de magnis Dei operibus, inter alia, Ἐκ ταμείων ἐπέρχονται ὀδύναι, ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψύχος.) Quum in eo hic eſt, ut recenſeat varia opera quæ quotidie producit Deus, ut pluvias, tonitru, fulmen, grandinem, ventos, turbines; quem, quæſo, locum habebunt hic ὀδύναι, *dolores*, quibuſcum mox jungitur ψύχος, *frigus*? Non mihi ſane videtur hæc vox a manu Græcorum Interpretum eſſe profecta, ſed potius imperiti cujusdam ſcribæ. Interpretes haud dubie ſcripſerant δῖναι, h. e. *vortices*, *turbines*. quam vocem etiam ſupra bis adhibuerant in hoc ipſo libro, ſc. Cap. XIII. 11. & XXVIII. 10. atque ita hic Codex Hebr. *E penetralibus venit turbo.* Idem Græci dixerunt, Ἐκ ταμείων ἐπέρχονται δῖναι. quo modo hic legendum. Ceterum pro ἀκρωτηρίων quod ſequitur in hoc verſu, ſuſpicaretur quis ſcripſiſſe Interpretes Ἀρκτῴων, i. e. Βορείων τόπων, ut habet Heſych. vel Ἀρκτȣ̃ρȣ, vel ſimile quid. Certe *Vulg.* habet, *& ab Arcturo frigus.* Convenit hoc etiam cum *Hebr.*

AD PROVERBIA.

Proverb. VIII. 30. Ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζȣσα) Heſych. hoc ipſum ἁρμόζȣσα exponit συμφωνȣ̃σα, συνοικειȣμένη, ἢ κοσμȣ̃σα. Tertull. *adv. Hermog.* Cap. XVIII. hab. *Ego eram compingens cum ipſo.* Sed Cap. XXXII. habet, *Ego eram modulans cum ipſo.*

Cap. XI. 5. Δικαιοσύνη ἀμώμȣς ὀρθοτομεῖ ὁδȣ́ς.) Pro ἀμώμȣς lege ἀμώμȣ, quam lectionem exhibent *Alex.* & *Complut.* Sic etiam *Vulg.* & alii.

Cap. XVIII. 18. Ἀντιλογίας παύει σιγηρός.) Corrupta à librariis vox poſtrema, pro qua legi debet κλῆρος, ut habet *Ald.* Edit. Sic enim *Hebr.* & *Syrus.*

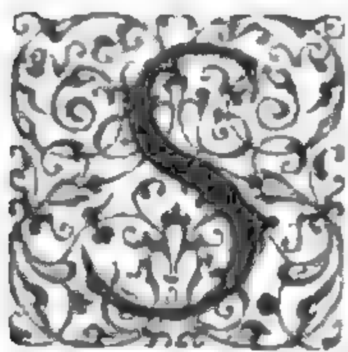
Cap.

Cap. XXI. 1. Ὥσπερ ὁρμὴ ὕδατος, οὕτως καρδία βασιλέως ἐν χειρὶ Θεοῦ.) Huc ſpectat illud Themiſtij *Orat.* V. pag. 141. Πεπίστευκε γὰρ εὖ ποιῶν τῷ λόγῳ τῷ Ἀσυρίῳ, ὃς τὴν καρδίαν τοῦ βασιλέως λέγει, εὖ λέγων, ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ παλάμῃ δορυφορεῖσθαι. Vide etiam pag. 201.

Cap. XXV. 19. Ὁδὸς κακοῦ καὶ ποὺς παρανόμου ὀλεῖται.) Pro ὁδὸς certe legendum eſt ὀδοὺς, ut habet *Alex.* *Hebr.* enim Codex & *Syrus* interpres habent *dens*.

Cap. XXVI. 19. Ὅταν δὲ ὀρθωθῶσι.) Lege cum *Compl.* ὅταν δὲ φωραθῶσι. atque ſic etiam *Alex.* ſed vitioſe exhibetur, ὅταν δ' ἐφωραθῶσιν. Litera ε, quæ prima eſt in ἐφωραθῶσιν, perperam diſtracta eſt a præcedente vocula. Confirmant hanc lectionem ceteræ verſiones, quæ habent, *dum deprehenduntur*.

PRÆFATIO
IN
NOVAM HANC EDITIONEM.

Iſtitur Orbi Literato deſideratiſſimi Operis Sacri Tomus IV. canonicos Libros hebraico metro ligatos, apocrypham item Salomonis Sapientiam & Siraciden, in Codice *Alexandrino* στιχηρῶς ſcriptos, complectens: qui libri, utut Sacrum Veteris Teſtamenti Codicem claudant, ſi vetuſtiſſimarum membranarum, quas hæc noſtra editio κατὰ πόδα ſequitur, ſeriem ſpectes; præteritis tamen, qui eos ordine præcedunt, hiſtoricis reliquis & propheticis libris, proxime poſt *Octateuchum* abs Clariſſimo Viro JO. ERNESTO GRABE quondam ſunt editi: Rationes, quibus adductus ὁ δεῖνα Seriem Librorum Sacrorum quemadmodum in MS. Alexandrino habetur, editione hujus Tomi præverterit, ipſe in *Prolegomenis* ad hunc tomum Cap. VI. §. 9. pleniſſime expoſuit.

Nos, ut eundem in edendis ſacris Voluminibus Græcis ordinem ſervaremus, præter Clariſſimi Viri exemplum, fatorum iniquitas quæ editionem hujus tomi conſecuta eſt, permovit: Ultimus enim, quamquam ſecundo loco editus, erat hic tomus, qui vigilem τοῦ πάνυ curam, manusque artifices exercuit; quippe anno hujus Seculi undecimo magno bonorum luctu & inſigni divinarum Literarum detrimento extinctus, non ultra biennium illi in publicam lucem expoſito ſuperfuit: Ita Tomum alterum & tertium, opus non adfectum tantum; ſed prorſus confectum, ut nonniſi ultimam manum deſideraret, mortalitate interceptus, alijs ex ſchedis & ſcrinijs ſuis vulgandos reliquit; qui interpoſita aliquot annorum intercapedine tandem in lucem producti ſunt, obſtetriciam operam præclare navantibus Duûmviris inter Anglos ingenij ſagacitate, eruditione, & quod

quod primum eſt, ſingulari animi temperantia ſpectatiſſimis, quorum alter alteri in hoc munere digne ſucceſſit. Poſthumi ergo ſunt bini operis ſacri tomi intermedii, Libros qui Octateuchum ſequuntur hiſtoricos & Prophetarum Volumina complexi; eamque ob cauſſam tantisper a nobis ſuppreſſi, dum hic foret editus. Perfecto tandem opere integrum erit in compingendis collocandisve quatuor ejus Tomis, vel MS. Codicis Alexandrini, vel editionis noſtræ ordinem, pro cujusque arbitrio, præferre. Hæc in limine Præfationis excuſanda ſtatim duximus, ne quis forte, ut ſunt Hypercriticorum ingenia, calumniandi materiam inde ſibi caperet.

Accedo nunc ad ea explicanda, quæ in hac Tomi IV. editione a nobis ſunt præſtita: Textum damus ad fidem editionis Grabianæ ſummo ſtudio ac diligentia expreſſum, quinetiam expunctis erroribus typographicis, ſi qui in Archetypo noſtro reliqui erant, probe caſtigatum; quibus ne incuria noſtra alii ſuccederent, providenter cavimus. De MS. Codice Alexandrino, cujus puram & ſinceram lectionem hæc noſtra editio poſt Grabianam ſola refert, quæ addam non habeo, quæcunque enim ad hanc rem pertinent, graviſſime, ut ſolet, & accuratiſſime in Prolegomenis ſuis diſputavit primus ejus Editor Doctiſs. GRABE, cujus ſingularem & incredibilem prope diligentiam (quod præfiſcine dixerim) nemo unquam mortalium æquavit: Id unum nobis reſtare videtur, ut nobiliſſimi hujus Codicis antiquitatem & auctoritatem adverſus iniquas ſciolorum quorundam cavillationes, quibus eam atterere & tantum non ſuſpectam reddere nefario auſu conati ſunt, ſtrenue vindicemus: Quod Ξ. Θ. ſuo loco præſtabimus.

Variantes Romani Codicis lectiones, quas ad imas paginarum oras textui græco ſubjecimus, ut uno conſpectu duorum totius orbis nobiliſſimorum Codicum vel concordia vel diſſenſus facillima opera cognoſceretur, ex ipſa prima & rariſſima editione Sixtina comparatis inter ſe exemplaribus ſingulari ἀκριβείᾳ excerpſi, & ſubinde cum ſequioribus, iis tamen accuratioribus ectypis, qualia ſunt *Morini* Pariſinum, Londinenſe *Waltoni*, & *Boſij* Franequeranum, contuli, ut explorarem qua fide ante nos alij in hoc opere fuerint verſati. Quanquam autem confidenter & citra vanam gloriam aſſeverare auſim, Exemplaris Romani lectiones ab Alexandrino diverſas ſumma religione in noſtram hanc editionem eſſe translatas; neque tamen omnes prorſus abſque diſcrimine inter utrumque Codicem diſcrepantias protinus in numerum variarum lectionum adſcripſi; ſed adhibita criſi in ſuas claſſes digeſtas notavi, de quibus h. l. pluribus agere viſum eſt, ut operi ſua conſtet ratio.

Sunt autem primo in Exemplari Romano plures manifeſti errores typographici, quos incuria fudit & humana parum cavit natura: horum ego in colligendis varijs Lectionibus nullam prorſus rationem habui, quod cum illis nihil omnino

no commune haberent, & ab ipſa MS. Vaticani norma temere diſſentirent: Ejus generis, ut ex multis paucos excerpam, ſunt: *Pſalm.* VII. 5. ἄρχ τῶν, pro ἄρχ ἀπὸ τῶν. XII. 6. ἐπὶ τὸ ἐλέει. XIX. 1. εἰς τῷ τέλος ψαλμὸς τὸ δαυίδ. XXXIII. 13. ἄνθρωπος, & XLVIII. 8. ἄνθρωτος. XLII. 1. ἀπὸ προσώπȣ ἀδίκου, pro quibus editio Franequerana ſubſtituit ἀπὸ ἀνθρώπȣ ἀδίκȣ, quemadmodum in Scholiis Romanæ editioni adjectis expreſſum legitur: Sed hæc fortaſſis differentia inter errores numeranda non eſt. XLIV. 10. βασιλιοσσα. LXXVII. 1. προσέχετε. CV. 30. ἐξιλαίλατο, pro ἐξιλάσατο. CXIII. 26. τὸ κύριον. CXXVII. 6. τὸν υἱῶν. CXXXI. 11. τοῖς κοιλίας. CXLIV. 13. οἱ δεαπολεία. CXLIX. 1. αἴνετις, pro αἴνεσις. *Job.* Cap. I. 3. ζεύγη βοῶν πενταχόσιαι. III. 25. ἐνδεδοικειν. XLII. 11. καὶ πίοντες. *Prov.* IX. 18. τὸ σὸν ὄνομα, loco τὸ σὸν ὄμμα. XV. 18. μέλλȣσα, pro μέλλουσαν. XXV. 3. ἀνεξέλεγτος, pro ἀνεξέλεγκτος. *Sapient. Salom.* II. 3. ἀποβήσεσαι. XIX. 20. εὔθαρτων, pro εὐφθάρτων. *Syrac.* IV. 31. ἐκτεταγμένη, pro ἐκτεταμένη. XIII. 7. ἐν τίς βρώμασι. XIV. 4. συνοικηοθήσεται. XX. 2. ἀνθολογούμενος, pro ἀνθομολογȣ́μενος. XXVII. 21. ἀποκαπάλυψας. XXX. 9. σύμπαιζον. ib. 15. 16. υἰγεία. XXXIII. 23. ΡΕΡΙ, pro ΠΕΡΙ. XXXVII. 6. ἀμνημοσύνης, pro ἀμνημονήσης. ib. 23. καὶ καὶ οἱ καρποί. Et ut nonnulla ex *Geneſi* adjiciam, cap. XIV. 23. πάνπων. XXXVI. 37. Σαμαὰ, pro Σαλαμὰ. XLI. ἐπὶ καὶ ποταμοῦ, pro ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. XLV. 26. ἰωγήφ. κ. τ. λ. Prudens alios prætereo, ne cumulando errorum numero de rariſſimæ hujus editionis, cui ſemper ſuum conſtabit pretium, dignitate & exiſtimatione maligne detrahere videar; etenim in

Opere tam longo fas eſt obrepere ſomnum,

& quam nos impetrare ſtudemus veniam, aliis concedere æquum eſt. Conſtat tamen, ut arbitror, ex citato mendorum Syllabo, non ita omnibus numeris abſolutam & ſupra humanarum rerum ſortem poſitam eſſe editionem Romanam, ut nihil prorſus in illa deſiderari, aut ſine ſcelere mutari poſſit, quod *Sixtus Papa* V. ſuperſtitioſe nimis de ea ſtatuiſſe videtur in Diplomate huic ipſi Romanæ editioni præmiſſo, quod ita habet: „ Ad perpetuam rei memoriam. Cupientes, quantum in nobis eſt, commiſſi nobis gregis ſaluti quacunque ratione ac via proſpicere; „ ad paſtoralem noſtram curam „ pertinere vehementer arbitramur, Sacræ Scripturæ libros, quibus ſalutaris doctrina continetur, „ ab omnibus maculis expurgatos, „ integros puroſque pervulgari. „ Id nos in inferiori gradu conſtituti, quantum potuimus, ſtudio „ & diligentia noſtra præſtitimus, „ & in hac altiſſima ſpecula a Deo „ collocati, aſſidue mentis noſtræ „ oculis ſpectare non deſiſtimus. „ Cum itaque ſuperioribus annis „ piæ recordationis Gregorius Papa *XIII.* prædeceſſor noſter, nobis ſuggerentibus, Græcum Vetus Teſtamentum juxta *LXX.* Interpretum editionem, qua ipſi „ etiam Apoſtoli nonnunquam uſi „ fuerunt, ad emendatiſſimorum „ Codicum fidem expoliendum „ mandaverit; ejus rei cura dilecto „ filio

„ filio nostro Antonio S. Romanæ „ Ecclesiæ Presbytero Cardinali Carafæ, & ad id per eum delectis „ eruditis aliquot Viris demandata; & jam expolitio hujusmodi, „ permultis exemplaribus ex diversis Italiæ bibliothecis, & præcipue ex nostra Vaticana diligenter collatis, matureque examinatis, absoluta sit. Volumus & „ sancimus ad Dei gloriam & Ecclesiæ utilitatem, ut Vetus Græcum Testamentum, juxta *LXX.* „ ita recognitum & expolitum, ab „ omnibus recipiatur ac retineatur, „ quo potissimum ad Latinæ Vulgatæ editionis, & veterum SS. „ Patrum intelligentiam utantur. „ Prohibentes, ne quis de hac nova Græca editione audeat in posterum, vel ADDENDO, vel „ DEMENDO, QUICQUAM „ IMMUTARE. Si quis autem „ aliter fecerit, quam hac nostra „ sanctione comprehensum est, noverit se in Dei Omnipotentis, „ beatorumque Apostolorum Petri & Pauli indignationem incursurum. Datum Romæ apud S. „ Marcum sub Anulo Piscatoris. „ VIII. Octobris MDLXXXVI. „ Pontificatus Nostri Anno secundo.

Tho. Thom. Gualterutius.

Occurrunt deinde, ut in viam redeamus, præter manifestos errores typographicos, alius generis discrepantiæ, quæ itidem non ex ipsa MSS. Codicum discordia originem trahunt, sed diverso Editorum ingenio, nonnunquam & incuriæ tribuendæ sunt, qui veterum membranarum Scripturam nulla vocum seu incisorum distinctione interruptam, sed continuis nexibus cohærentem pro arbitrio suo varie dividere, quinetiam accentibus & spiritibus, quibus omnino carent, munire ac illustrare cœperunt: Qua in parte minus adhibuisse diligentiæ Editores Romanos, nemo inficias iverit, qui vel cursim quem recensuêre Codicem inspexerit; innumeris enim in locis accentuum spirituumque signa inepte permutantur, v. g. *Psalm.* 88: 30. ὡς, pro ὥς. *Job.* 8: 12. male ἔτι ὂν ἐπὶ ῥίζης. 21: 10. ἡ βȣ̃ς, pro ἡ βȣ̃ς. ita *Genes.* 21: 23. 24. ὄμοσον & ὀμοῦμαι. *Exod.* 14: 8. ἅρμασι. cap. 27. constanter ἔυρος, pro εὖρος: Quædam etiam nomina propria præter usum aspirant, ut *Genes.* 36. passim ἑλίφας, alibi ὁχοζὰθ, Ἡσαῦ. &c. & contra ἄγαρ, ἐβραῖοι. &c. Frequentissima autem hæc varietas circa vocem αὐτὸς, pro qua passim substituunt αὑτὸς: sic *Genes.* 43: 32. αὑτοῦ ter, pro αὐτȣ̃ expressum legitur, ita quoque *Psalm.* 2: 5. bis. &c. Quanquam autem circa solos accentus & spiritus varient istæ, de quibus nunc nobis sermo est, discrepantiæ; sensum tamen nonnunquam mutant, subinde & evertunt: quamobrem non ita prorsus sunt negligendæ, quasi nullius essent momenti: licet pro veris ipsorum Codicum MSS. differentiis neutiquam sint habendæ: Non est animus magna exemplorum vi Lectores fatigare, ex numero eorum, quæ in promtu sunt, pauca quædam depromam: Frequenter sola accentus varietate *Casus rectus* abit in *Dativum*, *Præsens* in *Futurum*, modus *Indicativus* in *Subjunctivum* &c. & vicissim. v. g. *Psalm.* 9: 8.

Oxon.

Oxon. Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, *Rom.* μένει. 32:20. *Oxon.* ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ, *Rom.* ὑπομένει, & notat Clar. *Bos. Ald.* & *Compl.* Futurum præferre. 101:13. *Oxon.* μενεῖς, *Rom.* μένεις, & vers. 27. διαμενεῖς, *Rom.* διαμένεις, ita quoque *Psalm.* 118:90. *Ecclesiast.* 10:14. πληθυνεῖ, *Rom.* πληθύνει. *Sirac.* 39:7. κατευθυνεῖ, *Rom.* κατευθύνει. 43:31. μεγαλυνεῖ, *Rom.* μεγαλύνει. *Job.* 28:12. 13. εὑρεθῇ, *Rom.* εὑρέθη. *Prov.* 7:4. εἰπὸν, *Rom.* εἶπον. *Job.* 37:3. βοήσεται φωνή, *Rom.* βοήσεται φωνῇ. 39:24. ὀργῇ ἀφανιεῖ τὴν γῆν, *Rom.* ὀργῇ. &c. &c. Confer Clariss. GRABII *Prolegomena* ad h. tom. Cap. II. §. 9. Ita quoque diversa vocum distinctio sensûs quandoque varietatem inducit. *Job.* 31:26. uterque Codex MS. ηουχορωμενηλιον, quæ *Rom.* Ed. ita distinguit ἢ οὐκ ὁρῶμεν ἥλιον, melius *Alex.* juxta *Hebr.* ἢ οὐχ ὁρῶ μὲν ἥλιον. *Sirac.* 48:18. *Rom.* ἀνέβησεν ναχηρεὶμ: in MS. continuis literis scriptum ανεβησεινναχηρειμ, distinguendum vero cum Edit. nostra ἀνέβη Σενναχηρεὶμ. *Job.* 10:15. ἐάν τε γὰρ ἀσεβὴς ὦ, *Rom.* ἀσεβήσω. &c. &c.

Observandum præterea Editiones *Romanam* & *Oxoniensem* Clarissimi GRABII pluribus in locis orthographia inter se differre; quandoquidem illa receptum nobis scribendi morem sequitur; hæc ab usu nostro recedens passim MS. *Alexandrini* vetustissimi orthographiam servat. Has ego inter utramque editionem discrepantias, quod itidem non ex ipso MSS. dissensu, sed ab Editorum ingenio penderent, e Variarum Lectionum numero excerptas & in suas classes distributas h. l. recensere malui. *Rom.* editio constanter habet εἶδον, ubi in *Oxon.* Grabiana legimus ἴδον, idque per omnes personas & modos: *Genes.* Cap. I. octies hæc differentia occurrit, nimirum vers. 4. 8. 10. 13. 18. 21. 25. 31. ita *Psalm.* 106:24. ἴδον, *Rom.* εἶδον. CVIII. 25. ἴδοσαν, *Rom.* εἴδοσαν. CV. 44. ἴδε, *Rom.* εἶδε; quinimmo & in compositis, *Psalm.* XXI. 18. ἐπίδον, *Rom.* ἐπεῖδον. XCI. 12. ἐφῖδεν, *Rom.* ἐπεῖδεν. *Job.* Cap. VI. 14. ὑπερίδε, & vers. 15. προσίδον, *Rom.* ὑπερεῖδε & προσεῖδον. *Sirac.* Cap. XXIII. 11. *Oxon.* ὑπερίδῃ, *Rom.* ὑπερίδῃ. &c. Exemplar *Rom.* pro eo quod in editione *Grabiana* legitur ἔλειπον, constanter habet ἔλιπον. *Prov.* XI. 4. ἔλειπε, *Rom.* ἔλιπε. & in compositis, *ibid.* cap. IX. 12. ἀπέλειπε, *Rom.* ἀπέλιπε. *Psalm.* VIII. 7. ἐξέλειπον, *Rom.* ἐξέλιπον, sic etiam *Psalm.* LXXXIX. 7. 9. CI. 4. CVI. 5. CXVIII. 82. 123. &c. *Prov.* XXIV. 10. ἐκλείπῃ, *Rom.* ἐκλίπῃ. *Ps.* CXVIII. 87. ἐγκατέλειπον, *Rom.* ἐγκατέλιπον, ita quoque *Ps.* XXXIX. 13. *Prov.* IV. 6. &c. Constanter editio *Romana* pro eo quod in MS. *Alex.* scriptum legitur ἐξωλέθρευσε, habet ἐξωλόθρευσε, ita *Ps.* XLIII. 3. ἐξολεθρεύσωμεν, *Rom.* ἐξολοθρεύσωμεν. LXXXII. 5. ἐξωλεθρεύθησαν, *ibid.* vers. 11. ἐξολεθρευθήσονται XXXVI. 9. hujus differentiæ plura occurrunt exempla *Ps.* XXXVI. 22. 28. 38. XCI. 8. C. 8. CV. 23. &c. Codex *Alexandrinus* uti exprimitur in editione Grabiana passim ex duplicato consona alteram abjicit. e. g. *Ps.* XLI. 8. καταρακτῶν, *Rom.* καταῤῥακτῶν. XXI. 5. ἐρύσω, *Rom.* ἐῤῥύσω. *ib.* v. 11. ἐπερίφην, *Rom.* ἐπεῤῥίφην. XI. 4. μεγαλορήμονα, *Rom.* μεγαλοῤῥήμονα. ita *Psalm.* XXXVII. 17. ἐμεγαλορημόνησαν. *Job.* XLI. 10. διαριπτοῦνται, *Rom.* διαῤ-

ῥιπτοῦνται. *Prov.* III. 21. παρεῤῥυῇς, *Rom.* παραῤῥυῇς. cap. V. 23. ἐξεριφη, *Rom.* ἐξεῤῥίφη. *Pſ.* XLIV. 17. LXXXVI. 4. ἐγεννήθησαν, *Rom.* ἐγεννήθησαν. CVI. 37. γεννήματος, *Rom.* γεννήματος. *Sirac.* XLV. 20. πρωτογεννημάτων. *Job.* XXX. 4. 5. ἐμασῶντο, *Rom.* ἐμασσῶντο. &c. Ex hac ſcribendi conſuetudine natæ quoque ſunt illæ anomaliæ, cum antiqui librarij in diverſis etiam vocibus ex priſco more ſine ulla diſtinctione ſibi invicem junctis, alteram ex concurrentibus iisdem conſonis abjicere ſolebant, una tantum expreſſa; & miror profecto plurima ejus generis exempla a Clariſs. *Grabio* in numerum vitioſarum Codicis Alexandrini lectionum eſſe adſcripta. v. g. *Pſ.* II. 9. in MS. *Alex.* legitur ωσκευη, quod diviſis vocibus ex noſtro ſcribendi uſu ita habet ὡς σκευή. *Pſ.* XC. 7. MS. *Alex.* κλιτουσυ, pro κλίτους σου. CI. 8. CXXIII. 7. MS. *Alex.* ωστρουθιον, pro ὡς στρουθίον. CV. 36. εισκανδαλον, pro εἰς σκάνδαλον. CXXIV. 5. ταστραγγαλιας. CXXXI. 3. εισκηνωμα. &c. Adeoque cum in antiquiſſimis monumentis conſtanter hic ſcribendi uſus obtineat, pro certa potius ſcripturæ proprietate, non pro calami vitio erunt habenda. Circa augmenta verborum temporalia, quæ vocant, ſequentes potiſſimum occurrunt inter utramque editionem diſcrepantiæ ex priſco librariorum uſu ortæ. *Sirac.* XXX. 5. *Alex.* ηὐφράνθη, *Rom.* εὐφράνθη, ita quoque cap. LI. 15. nec non *Pſal.* XXXIV. 15. LXXXIX. 14. CVI. 30. *Prov.* VIII. 31. ἐνηυφραίνετο, *Rom.* ἐνευφραίνετο. *Pſal.* XXXIX. 3. κατηύθυνε, *Rom.* κατεύθυνε. *Sirac.* XLIX. 2. κατηυθύνθη. *Job.* XLII. 12. ηὐλόγησε paſſim pro εὐλόγησε. *Prov.* XI. 25. ηὐλογημένη. *Sirac.* XLV. 19. ηὐδόκησε, *Rom.* εὐδόκησε. *Pſ.* CXXVIII. 2. ἐδυνήθησαν, *Rom.* ἠδυνήθησαν. CXVIII. 129. ἐξερεύνησεν, *Rom.* ἐξηρεύνησεν. CXXXVIII. 18. ἐξεγέρθην, *Rom.* ἐξηγέρθην. &c. Denique & aliæ nonnullæ ſunt ejusdem originis diſcrepantiæ, quibus Variantium numerum inepte locupletare nolui. v. g. *Pſ.* XXX. 8. ἐπεῖδες, *Rom.* ἐφεῖδες. CXVIII. 43. 49. 74. 81. 114. 147. &c. ἐφήλπισα, *Rom.* ἐπήλπισα. CXLV. ἐπ' υἱοὺς, *Rom.* ἐφ' υἱούς. CXXXIV. Λευεὶ, *Rom.* Λευί. XXXV. 9. χειμάῤῥουν, *Rom.* χιμάῤῥουν. *Sirac.* XLIX. 8. χερουβείμ, *Rom.* χερουβίμ. *Job.* V. 26. θημωνία, *Rom.* θιμωνία. ibid. cap. XX. 24. χάλκεον, *Rom.* χάλκειον. *Prov.* III. 14. κρεῖττον, *Rom.* κρεῖσσον *Genes.* XII. 20. συνπροπέμψαι, *Rom.* συμπροπέμψαι. &c. Notandum quoque Cod. *Alex.* *Pſ.* LXXXIX. 11. legere γιγνώσκει, pro γινώσκει, uti hæc noſtra habet editio.

Quanquam autem Editio *Romana* lectionem ſuam conſtanter ad receptum hoc tempore ſcribendi uſum accomodet, plura nihilominus hinc inde veteris ſcripturæ veſtigia conſervat, uti jam *Præfatione* noſtra ad *Tom. I.* ſubindicavimus, id quod novis exemplis confirmare, erit (ut arbitror) operæ pretium. Huc referendum primo, quod nomina propria, divina, gentilitia &c. in editione *Sixtina* præter uſum nobis receptum literis majoribus ceu initialibus a reliquo contextu diſtincta non habentur, excepta voce ΔΙΑΨΑΛΜΑ, quæ per integrum Pſalmorum Librum uncialibus literis expreſſa legitur, idque procul omni dubio ad imitationem membranarum veterum, in quibus iſta vox auro vel minio picta & ita a reli-

reliquo contextu diſtincta cernitur: Huc quoque pertinet, quod editio *Rom.* ν ἐφελκυστικὸν quamvis proxime ſequente conſona plurimis in locis ſervat. e. g. *Genes.* XXX. 16. εἰσῆλθεν δὲ. XXXIX. 7. εἶπεν κοιμήθητι. *Exod.* IV. 3. εἶπεν Κύριος. ibid. v. 6. ἐξήνεγκεν τὴν. v. 7. εἶπεν πάλιν. VII. 7. ἐλάλησεν πρὸς. IX. 10. ἔλαβεν τὴν. XXVI. 18. εἴκοσιν στύλους. *Levit.* I. 1. ἐλάλησεν κύριος. VIII. 28. ἔλαβεν μωυσῆς. *Deuter.* VII. 10. μισοῦσιν κατὰ. *Pſal.* XXII. 3. ὡδήγησέν με. CXIII. 19. ἐστιν, κύριος. *Sirac.* XXXVI. 11. 12. εὐλόγησεν καὶ ἀνύψωσεν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἡγίασεν καὶ &c. Aliquando, rarius tamen, abjicit illud ν. quamvis proxime ſequente vocali. *Exod.* XIV. 6. ἔζευξε οὖν. *Deuter.* I. 21. παραδέδωκε ἡμῖν. X. 21. ἐποίησε ἐν. XXXIV. 1. ἐστὶ ἐπὶ. *Pſal.* CXVIII. 97. ἐστί, ὑπὲρ. κ. τ. λ. Exempla duplicis conſonæ pro ſimplici in editione *Romana*; *Pſal.* VI. 1. ἐλλέγξῃς. CI. 28. & CIII. 29. ἐκκλείψουσιν, ita quoque *Jobi* XIV. 28. Viciſſim ſimplex loco duplicis, *Pſal.* XXXVI. 24. καταραχθήσεται. *Sirac.* IV. 17. διεστραμμένος. XLVI. 12. ſt. 2. ἀντικαταλλασσόμενον &c. Frequens etiam permutatio conſonantium & vocalium in exemplari *Rom.* v. g. (τ. in θ.) *Pſ.* LXXXVIII. 1. ἰσραηλίθῃ. *Prov.* XXIII. 20. οἰνοπάθης. (ι. in η.) *Pſal.* IX. 5. δηκαιοσύνην. LXXXII. 7. ἰσμαηλῆται. *Prov.* XX. 1. ὑβρισηκὸν; & viciſſim (η. in ι.) *Pſal.* CI. 4. συνεφρύγισαν, rariores tamen in antiquiſſimis membranis iotaciſmi. *Pſal.* CIV. 21. κτίσεως, loco κλήσεως, ut ex noſtro ſcribendi uſu recte habet Editio *Franequerana.* (η. in υ.) in vocibus ἡμεῖς & ὑμεῖς, quæ promiſcue poſitæ ſingulis ferme paginis occurrunt, ſic *Job.* XLII. 8. ἀπώλεσα ἂν ἡμᾶς, loco ὑμᾶς, uti habet Editio *Franeq.* XI. 19. ὑσυχάσεις. (viciſſim) *Sapient.* XIII. 17. ſt. 3. ὑγιείας. (υ. in ι.) *Pſal.* CXIII. 15. λάρυγγι. *Sirac.* XXVII. 14. πολιόρκου. (ο. in ω.) *Pſalm.* LXXXVIII. 5. ὤμωσας. CXXXV. 4. ἀλλοτρίας. *Job.* XVIII. 17. ἀπώλοιτο. ibid. v. 11. ὠδύναι. XXI. 31. ἀνταπωδώσει. *Eccles.* VI. 10. ἰσχυρωτέρου. (viciſſim.) *Pſal.* XIX. 9. ἀνορθώθημεν. XXI. 9. σωσάτο. LXXXIV. 13. δόσει. *Sirac.* LI. 2. ſt. 2. ἀπωλείας. (ε in αι.) *Prov.* IV. 15. στρατοπαιδεύσωσι. (ει. in ι.) *Sirac.* L. 9. πυρίου. (ε. in η.) *Job.* XIX. 2. ποιήσητε, pro ποιήσετε. Præterea alia nonnulla conſervat Editio Romana veteris ſcripturæ veſtigia, v. g. *Pſal.* XVII. 41. ἐξολέθρευσας, pro ἐξολοθρευσας. *Deuter.* XXXIII. 1. ηὐλόγησε. *Pſal.* LXXXVIII. 31. ἐνκαταλίπωσιν, ſervato ν. præpoſitionis radicali, pro ἐγκαταλίπωσιν. *Job.* XV. 17. ſt. 2. μετὰ ἐχθρούς, haud eliſo per apoſtrophum α. *Sirac.* XLIV. 19. ſt. 2. οὐκ εὑρέθη. *Prov.* XXIX. 7. ὑπάρχει, quibus adde quod *Eccles.* V. 17. legitur πιεῖν, pro πιεῖν, niſi forte mendum eſt, habet tamen edit. *Rom.* *Pſalm.* V. 10. ἐδολιοῦσαν, pro ἐδολιοῦσαν &c. &c. Adeoque apparet vix aliquam in MS. *Alexandrino* deprehendi ſcripturæ anomaliam, cujus non perinde & ipſa *Romana* editio exempla plurima ſuppeditet. Hæc autem pluribus ſum perſecutus, ut pleniorem ipſius Editionis Romanæ notitiam darem, atque fidem meam & diligentiam in excerpendis diverſis ejus lectionibus probarem: Quandoquidem enim a Doctiſs. *Huiſſio*, & poſt illum a Clariſſ. Duûmviris *Waltono* atque *Boſio* omnes inter utrumque Codicem diſcrepantiæ ſine diſcrimine in numerum Variarum Lec-

tionum sunt relatæ, me tacente quivis editiones illorum cum hac nostra paulo curiosius componens suspicari potuisset, quasi parum diligenter in hac opera fuerim versatus: Binæ tamen (neque pudet commissa fateri,) Variantes Editionis *Rom.* LL. attentionem nostram subterfugerunt, quas h. l. indicabimus; nimirum *Jos.* VII. 12. *Alex.* Οὐ μὴ, *Rom.* καὶ οὐ μή. *Job.* XXV. 5. *Alex.* ἐπιφαύσει, *Rom.* ἐπιφαύσκει.

Quod superest, ad instituti nostri rationem pertinere videtur, quæ in adornanda hujus tomi editione circa Editionem *Franequeranam* a nobis quasi aliud agentibus sunt animadversa, paucis explicare, ut iis, quæ Præfatione ad Tomum primum in hanc rem prælusimus major fides accedat. Et primo, quod Textum editionis *Franeq.* adtinet, nonnulla quoque in Libris hoc Tomo comprehensis occurrunt loca, in quibus ab Archetypo suo temere nonnunquam discedit, v. g. *Psal.* XIII. 3. Edit. *Rom.* habet ἰὸς ἀσπίδων τὰ χείλη αὐτῶν, hanc lectionem exprimit *B. Waltonus* in *Bibl. Polygl.* Editio autem *Franeq.* ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν, neque quicquam de genuina Archetypi lectione monet. XXXIV. 15. Edit. *Rom.* expresse legit: εὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ, prorsus ut *Alex.* & *Bibl. Polygl.* *Franequerana* autem male vocem συνήχθησαν omisit. ibid. v. 26. *Rom.* μεγαλοῤῥημοῦντες, *Franeq.* μεγαλοῤῥημονοῦντες emendate. XLIII. 3. *Rom.* ἀλλ' ἡ δεξιά σου, *Franeq.* ἀλλὰ ἡ δεξιά σου. XLIV. 6. *Rom.* ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν μου τοῦ βασιλέως. &c. *Franeq.* post *Walton.* illud μου omisit. XLVII. 5. *Rom.* in textu quidem habet οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, in notis autem ultima verba τῆς γῆς proscribit, quoniam & in *Hebr.* non sint; recipiunt tamen in textum *Walt.* & *Bos.* L. 14. Cod. *Rom.* Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με, perperam autem editio *Franeq.* illud καὶ omittit nulla addita ratione. LXXXIX. 14. *Rom.* ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν &c. in notis autem subjectis leguntur sequentia: Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν) *in cæteris libris sequitur* εὐφρανθείημεν, *quod abest etiam a metaphrasi Apollinarij*; ex quibus verbis colligas vocem εὐφρανθείημεν abesse quoque a MS. *Vaticano*: Conservat tamen illam post *Waltonum* Clariss. *Bos*, *Romanæ* editionis notâ in compendium redacta seu potius mutilata, ne quis errorem subolfaceret. *Job.* XXX. 14. κέκριται, siquidem recte assequor, rasa enim altera syllaba in exemplari, quo utor; superscriptum autem est χρη, ut legatur κέχρηται, quemadmodum *Alex.* habet. *Prov.* XVI. 30. *Rom.* διαλογίσεται, *Franeq.* secutus *Walt.* διαλογίζεται. XXIX. 27. Textus edit. *Rom.* habet βδέλυγμα δίκαιος ἀνὴρ ἀνδρὶ δικαίῳ, ad exteriorem libri marginem, ne quem offenderet hoc mendum, ab ipsis Editoribus correctum ἀδίκῳ. *Sapient.* XVI. 16. *Rom.* ἐν ἰσχύει, *Franeq.* autem juxta cum *Walt.* ἐν ἰσχύι. XIX. 4. *Rom.* προαναπληρώσωσι, emendate *Bosius* προσαναπληρώσωσι. XXII. 11. *Rom.* ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον φῶς, sensu quidem turbato: *Franeq.* ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον, ἐξέλιπε γὰρ φῶς, ut *Alex.* habet, in quo Clariss. *Bos* secutus est *Waltonum*; adjicit autem

autem in notis *deesse in aliis libris ἐξέλιπε γάρ*, cum & in Archetypo suo desideretur. Quantum vero ad Lectiones MS. *Alex.* a *Romano* Codice diversas adtinet, in editione *Franeq.* desiderantur plurimæ, & perperam traduntur multo plures: non loquar de illis, quas notante Clariss. GRABIO *Huissius* jam olim neglexerat, & quæ ne in *Bibliis* quidem *Polygl.* comparent; illas tantum breviter attingam, quæ a Clariss. *Bosio*, cum ex Bibliis Waltoni Polygl. transscriberet, vel prorsus omissæ, vel depravatæ sunt: utriusque generis pauca quædam exempla proferam. Perperam traduntur in Editione *Franequerana*, quanquam in *Bibliis Polygl.* Anglicanis recte habeant, sequentes Lectiones. *Psalm.* II. 7. *Alex.* διαγγελῶν, non ut Clar. *Bos* tradit διαγγέλλων, neque enim ita a *Rom.* dissentiret. *Job.* II. 4. *Alex.* τῷ ἀνθρώπῳ, non absque articulo, uti refert ed. *Franeq.* VIII. 10. *Alex.* ἐκ καρδίας σε, edit. *Franeq.* corrupte loco σε substituit σου. XXVII. 19. *Alex.* κοιμηθεὶς, non ut ut Clar. *Bos* perhibet κοσμηθεὶς. XXXI. 22. *Alex.* συντριβείη, perinde ut *Rom.* *Prov.* XVII. 4. *Alex.* τῶν χρημάτων, non sine articulo, uti habet *Franeq.* *Sapient.* II. 3. *Alex.* σβεσθέντος, non σβεσθέντες. XI. 19. *Alex.* λελυμασμένους, neutiquam λελυμασμένου, ut tradit Clar. *Bos*, neque vero h. lect. habent *Bibl. Polygl.* *Sirac.* VI. 31. *Alex.* perinde ut *Rom.* σεαυτῷ, non αὐτῷ, quod unde hauserit Clar. *Bos* nescio, neque enim *Walt.* habet h. l. variantem; forte in Edit. *Franeq.* pro *Alex.* legendum *Ald.* LI. 23. *Alex.* αὐλισθήσεσθε, vel ut in *Bibl. Polygl.* scribitur αὐλισθήσεσθαι, non vero αὐλισθήσεται. &c. &c. Exempla neglectarum in Edit. *Franeq.* LL. utut in *Bibl. Polygl.* Anglicanis habeantur. *Psalm.* XXXIX. 12. *Alex.* ἀντιλάβοιντο, Rom. ἀντιλάβοιντο; notat vero Clar. *Bos* *Ald.* & *C.* habere quemadmodum *Alex.* LXXXVII. 10. *Alex.* ἐκέκραξα, copulâ καὶ haud præfixa; quam lectionem à *Rom.* diversam Clar. *Bos* tribuit *Ald.* & *Compl.* editt. *Job.* VII. 7. *Alex.* ὁ ὀφθαλμὸς, *Rom.* absque articulo. XXXIV. 16. *Alex.* εἰ δὲ μὴ, *Rom.* vero quam *Bos* male sequitur, ἵδε μή. *Eccles.* IX. 9. st. 4. *Alex.* ᾧ μοχθεῖς; *Rom.* ᾧ σὺ μοχθεῖς. *Sap.* XVII. 6. st. 3. *Alex.* τῆς θεωρουμένης, non τῆς μὴ θεωρουμένης. *Sirac.* XXIX. 12. *Alex.* ταμιείοις, *Rom.* ταμιείοις. XXX. 23. st. 3. *Alex.* λύπη, *Rom.* ἡ λύπη. &c. &c.

De insigni denique illa accessione, qua prioris consilij limites proferre & Editionem hanc quinto insuper Tomo locupletare ac illustrare satago, plura nunc dicere supersedeo, ne majora polliceri videar, quam præstare possim: Quanquam enim prolixa sit nostra in Literarum commodum voluntas, nondum tamen quid in hoc genere possim præcise constat, neque ego temere definire ausim; nonnulla enim ex aliorum arbitrio pendent, quos ut in partes nostras pertrahamus, nil intentatum relinquimus: Et profeci hactenus nonnihil amicorum opera in conciliandis eorum studiis, quibus nihil antiquius esse solet, quam omnem de literis bene merendi opportunitatem cupidissime amplecti, quo nomine multum imprimis me debere publice profiteor Viris Eruditione & Humanitate Clariss. J. E. KAPPIO, in *Illustr. Lipsiens. Acad. Eloq. Prof. P.* & J. G. SCHELHORNIO, *Lycei Memming. Vicario ac Reip. Bibliothecario*, qui ita me sunt complexi, ut omnem in meis commodis atque ornamentis curam & cogitationem fixisse videantur; quibus non tam a me gratiæ sunt habendæ, quod ipsi sua sponte rebus nostris student, quam quod alios ad me augendum atque honestandum gratiâ, qua plurimum valent & exemplo suo excitarunt, quos inter præcipue nobis laudandi sunt Reverendus M. PH. JAC. CROPHIUS P. L. C. *Reip. August. Bibliothec. P.* & Vir in hoc Literarum genere Doctissimus MAGNUS CRUSIUS, nuper *Illustrissimo Daniæ Regis Oratori ad Comitia Suesson. a Sacris*, quorum in Sacrum istud opus merita vel tuebor, vel etiam illustrabo, & si studio ac diligentia profici hoc genere quicquam potest, ut certe potest; magnopere spero fore, ut illos officiorum nunquam pœniteat. Ego vero in hanc curam sedulo incumbam, ne quis vel fidem vel operam nostram jure desiderare possit, atque omnem movebo lapidem, ut exspectationi publicæ quam citissime & luculentissime satisfiat.

J. B.

POSTSCRIPTUM.

Cum unus atque alter Amicorum mihi suaserit, ut quæ de methodo nostræ LXX. Interpretum Editionis, deque signis ⁜ vel × & ~ vel ÷ ÷ atque uncis ( ) Cap. II. Prolegomenorum tam hujus quam I. Tomi fusiùs, nec uno loco, dixi, ea omnia summatim ac simul benevolo Lectori ob oculos ponerem, eorum consilio morem gerere, idque hic præstare volui. Nimirum Editio nostra textum Codicis *Alexandrini* majusculis, iisque perpetuis fere, typis expressum exhibet; quæ autem minori charactere sunt hinc inde inserta, vel pro emendationibus dicti Codicis sunt habenda, vitiosâ sive minùs rectâ ejusdem lectione in marginem rejecta; vel pro supplementis, ubi scilicet nihil in exteriori folij ora appositum cernitur. Deinde quæcunque verba vel commata asteriscos ⁜ ⁜ præfixos habent, ea ad mutilam τῶν ό. Interpretationem redintegrandam, ex *Theodotionis* vel aliùs Versione ab *Origene* cum eodem signo addita fuisse constat; crucibus × × illorum loco à me positis, ubi probabilibus solùm argumentis id factum colligitur. Contrà sicut obelô, sive nudo ~ sive punctato ÷ vel ÷ in LXX. versione notavit *Adamantius*, quæ in Hebræis Codicibus haud reperit; ita idem signum, prout in *Hexaplaris* Editionis Codicibus istud reperi, in nostra Editione apposui: & ejus exemplo finalem insuper notam, (quam ita ˮ exprimere placuit) adjeci, ut sciri queat, quousque ὠβελισμένα procedant. Cæterum supplementis *Origenianis* minori charactere cum ⁜ insertis signum finale suffigere haud necessarium duxi, quòd ipsa typorum differentia illorum terminum ostendat; ubi verò additamenta *Origenis* Codici *Alexandrino* fuere inserta, ac majoribus proinde literis à nobis exprimenda, ibi notâ finali à reliquo textu ea secernenda curavi. Denique uncis ( ) inclusi vel circumscripsi istas versionis τῶν ό. interpolationes, quæ *Origene* recentiores, vel etiam exemplari *Alexandrino* peculiares sunt visæ. Atque sic Te, BENEVOLE LECTOR, ad ipsos sacros libros legendos dimitto; Deum precatus, ut Tibi semper cœleste affulgeat jubar, utque in lumine divini Verbi videas lumen divinæ veritatis, quia Verbum ejus est veritas.

ΨΑΛΤΗ-

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ.

ΨΑΛΜ. Α'. I.

Ακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν,
Καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη,
Καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν·
2. Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ,
Καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.
3. Καὶ ἔσαι ὡς τὸ ξύλον ÷ τὸ" πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων,
Ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ,
Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται·
Καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιήσῃ, κατευοδωθήσεται.
4. Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, ÷ οὐχ οὕτως"·
Ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ÷ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς".
5. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει,
Οὐδὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων·
6. Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων,
Καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛΜ. Β'. II.

Ι Νατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
2. Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,
Καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ
Κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. ÷ Διάψαλμα".
3. Διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν,
Καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.
4. ÷ Ὁ" κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐγγελάσεται ÷ αὐτοὺς,
Καὶ" ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. ÷
5. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ,
Καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.
6. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ÷ ὑπ' αὐτοῦ"
Ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ,
7. Διαγγελῶν τὸ πρόσταγμα Κυρίου.
Κύριος εἶπε πρός με· υἱός μου εἶ σύ,
Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε·
8. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου,
Καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς· πέρα
9. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ,
÷ Καὶ" ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. σκεύη
10. Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε·
Παιδεύθητε (πάντες) ÷ οἱ" κρίνοντες τὴν γῆν.
11. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ,
Καὶ ἀγαλλιᾶσθε ÷ αὐτῷ" ἐν τρόμῳ.
12. Δράξασθε παιδείας μήποτε ὀργισθῇ ÷ Κύριος",

ΨΑΛΜΟΙ. Psalm. I. v. 3. ποιήσῃ) ποιῇ. v. 5. ἀσεβεῖς) οἱ ἀσεβεῖς. ibid. οἱ ἁμαρτωλοὶ) ἁμαρτωλοί. Psalm. II. v. 2. Διάψαλμα) deest. v. 4. ἐγγελάσεται) ἐκγελάσεται. v. 7. διαγγελῶν) διαγγέλλων. v. 8. πέρα) πέρατα. v. 9. Καὶ ὡς σκεύη) ὡς σκεῦος.

Καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ ÷ δικαίας˙.

13. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ,
Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ΨΑΛΜ. Γ'. III.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

2. Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
Πολλοὶ ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ˙

3. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ ÷ αὐτοῦ˙. ※ Διάψαλμα˙.

4. Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου ÷ εἶ˙˙
Δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

5. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,
Καὶ εἰσήκουσέ με ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. Διάψαλμα.

6. Ἐγὼ (δὲ) ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα˙
Ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

7. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ,
Τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

8. Ἀνάστα Κύριε˙ σῶσόν με ὁ Θεός μου˙
Ὅτι ÷ σὺ˙ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως,
Ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

9. Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία˙ ÷ καὶ˙ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου, ※ Διάψαλμα.

ΨΑΛΜ. Δ'. IV.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

2. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσέ μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου˙
Ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι˙
Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

3. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι;
Ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος˙ Διάψαλμα. ματαιότητας

4. ※ Καὶ˙ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ˙
Κύριος εἰσακούσεταί ÷ μου˙, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

5. Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε˙
÷ Ἃ˙ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν, καὶ κατανύγητε. Διάψαλμα.

6. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

7. Πολλοὶ λέγουσι˙ τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά;
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε˙

8. Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου,
Ἀπὸ καιροῦ σίτου, καὶ οἴνου, ÷ καὶ ἐλαίου˙ αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. καρποῦ

9. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω˙
Ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με.

ΨΑΛΜ.

Psalm. III. v. 1. τῷ Δαυὶδ) Ψάλμος τῷ Δαυίδ. v. 2. ἐπανέστησαν) ἐπανίστανται. v. 4. Σὺ δὲ ἀντιλ.) Σὺ δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ. v. 5. εἰσήκουσέ με) ἐπήκουσέ με. v. 6. (δὲ) abest. v. 7. συνεπιτιθεμένων) ἐπιτιθεμένων. Psalm. IV. v. 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.) ἐν ψαλμοῖς ᾠδὴ τῷ Δαυίδ. v. 3. ματαιότητας) ματαιότητα.

ΨΑΛΜ. Ε´. V.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

2. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε,
Σύνες τῇ κραυγῇ μου, 3. πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου,
Ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου·
Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε.

4. Τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου·
Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψῃ με ἐπόψομαι.

5. Ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ ÷ εἶ˙·
Οὐδὲ Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος,

6. Οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου·
Ἐμίσησας (Κύριε) πάντας ÷ τοὺς˙ ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν,

7. Ἀπολεῖς ÷ πάντας τοὺς˙ λαλοῦντας τὸ ψεῦδος·
Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

8. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέου σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου·
Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

9. Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου,
σου μου Κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου.˙

10. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια,
Ἡ καρδία αὐτῶν ματαία,
Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν,
Ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

11. Κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός·
Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν·
Ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε ÷ Κύριε˙.

12. Καὶ εὐφρανθήτωσαν (ἐπὶ σοὶ) πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ·
Εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς·
Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ ÷ πάντες˙ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

13. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· εὐλογεῖς
Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜ. ϛ´. VI.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

2. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με,
Μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

3 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι·
Ἴασαί με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου,

4. Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα·
Καὶ σὺ Κύριε ἕως πότε;

5. Ἐπίστρεψον Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου,
Σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

6. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ÷ ὁ˙ μνημονεύων σου,
Ἐν ÷ δὲ˙ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;

Psalm. V. v. 2. τῇ κραυγῇ μου) τῆς κραυγῆς μου. v. 4. ἐπόψῃ με) ἐπόψομαι. v. 8. τοῦ ἐλέου σου) τοῦ ἐλέους σου. v. 12. ἐν σοὶ πάντες) ἐπὶ σοὶ πάντες. v. 13. εὐλογεῖς) εὐλογήσεις. Psalm. VI. v. 1. τέλος ὑπὲρ) τέλος ἐν ὕμνοις ὑπέρ.

7. Ἐκοπίασα ἐν τῷ ςεναγμῷ μȣ·
Λέσω καθ' ἑκάςην νύκτα τὴν κλίνην μȣ,
Ἐν δάκρυσί μȣ τὴν ςρωμνήν μȣ βρέξω.
8. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμȣ̃ ὁ ὀφθαλμός μȣ·
Ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μȣ.
9. Ἀπόςητε ἀπ' ἐμȣ̃ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
Ὅτι εἰσήκȣσε Κύριος τῆς φωνῆς τȣ̃ κλαυθμȣ̃ μȣ,
10. Ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου,
Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.
11. Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν ⁜ σφόδρα˙ πάντες οἱ ἐχθροί μου·
Ἀποςραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν ÷ σφόδρα˙ διὰ τάχους.

ΨΑΛΜ. Ζ'. VII.

ΨΑλμὸς τῷ Δαυίδ, ὃν ἦσε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χȣσὶ υἱȣ̃ Ἰεμενί.
2. Κύριε ὁ Θεός μȣ, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
Σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με·
3. Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μȣ,
Μὴ ὄντος λυτρȣμένȣ, μηδὲ σώζοντος.
4. Κύριε ὁ Θεός μȣ, εἰ ἐποίησα τȣ̃το,
Εἰ ἔςιν ἀδικία ἐν χερσί μȣ,
5. Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδȣ̃σί μοι κακά,
Ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μȣ κενός·
6. Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι,
Καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μȣ,
Καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι. ⁜ Διάψαλμα˙.
7. Ἀνάςηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου,
Ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν μου,
⁜ Καὶ˙ ἐξεγέρθητι ÷ Κύριε˙ ὁ Θεός μου ἐν προςάγματι ᾧ ἐνετείλω,
8. Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε·
Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίςρεψον.
9. Κύριος κρινεῖ λαȣ́ς·
Κρῖνόν με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου,
Καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
10. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν·
Καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον,
⁜ Καὶ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρȣ̀ς ὁ Θεός.
11. Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τȣ̃ Θεȣ̃,
Τȣ̃ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
12. Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς ÷ καὶ μακρόθυμος˙,
Μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάςην ἡμέραν.
13. Ἐὰν μὴ ἐπιςραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτȣ̃ ςιλβώσει·
Τὸ τόξον αὐτȣ̃ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό·

14. Καὶ

v. 7. ἐν τῷ ςεναγμῷ) ἐν ςεναγμῷ. v. 10. Ἤκουσε) εἰσήκȣσε. v. 11. Ἀποςραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν) ἐπιςραφείησαν καὶ αἰσχυνθείησαν. Psalm. VII. v. 1. Ἰεμενί.) ἰεμενεί. v. 7. Καὶ ἐξεγέρθητι) Καὶ non habet. v. 9. Κρῖνόν μοι) κρῖνον με.

ἐν αὐτῷ 14. Καὶ ἑαυτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου,
Τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.
15. Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, ※ καὶ συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν·
16. Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν,
Καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο·
17. Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.
18. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ,
Καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

ΨΑΛΜ. Η΄. VIII.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ·
Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
3. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον
Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου,
Τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.
4. Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ※ σου, ἔργα τῶν δακτύλων σου,
Σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ ÷ σὺ˙ ἐθεμελίωσας·
5. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ,
Ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;
6. Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους·
Δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν,
7. ※ Καὶ˙ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου·
Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
8. Πρόβατα καὶ βόας ἁπάσας,
Ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου,
9. Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης,
Τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.
10. Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

ΨΑΛΜ. Θ΄. IX.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Ἐξομολογήσομαί ÷ σοι˙ Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
Διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου·
3. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοὶ,
Ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε,
4. Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω·
Ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου.
5. Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου·
Ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ÷ ὁ˙ κρίνων δικαιοσύνην.
6. Ἐπετίμησας ἔθνεσι, ÷ καὶ˙ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής·
Τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ÷ εἰς˙ τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος˙. σου

v. 18. τῷ Κυρίῳ) κυρίῳ. ibid. Καὶ ψαλῶ) Καὶ abest. Psalm. VIII. v. 5. τίς ἐστιν) τί ἐστιν. v. 8. ἁπάσας) πάσας. v. 10. τὸ ὄνομα) ὄνομα. Psalm. IX. v. 6. τὸ ὄνομά σου) τὸ ὄνομα αὐτῶν.

7. Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλειπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες·
'Απώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἤχους.
8. Καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ·
'Ητοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ·
9. Καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ,
Κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
10. Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι,
Βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει.
11. Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ (πάντες) οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου·
Ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε, Κύριε.
12. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ÷ τῷ" κατοικοῦντι ÷ ἐν" Σιὼν,
'Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ·
13. Ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη,
Φωνῆς Οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων.
14. 'Ελέησόν με Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου
Ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου,
Ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου·
15. Ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου
Ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών·
'Αγαλλιάσομαι ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.
16. Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ÷ ᾗ" ἐποίησαν·
Ἐν παγίδι ταύτῃ ᾗ ἔκρυψαν, συνελήφθη ὁ ποὺς αὐτῶν.
17. Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν·
Ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός. Ὠδὴ διαψάλματος.
18. 'Αποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην,
Πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ.
19. Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχὸς,
Ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος.
20. 'Ανάστηθι Κύριε, μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος·
Κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.
21. Κατάστησον Κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς·
Γνώτωσαν ἔθνη ÷ ὅτι" ἄνθρωποί εἰσιν. ※ Διάψαλμα".
22. Ἱνατί Κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν,
Ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει;
23. Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ, ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός.
Συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται.
24. Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ,
Καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται.
25. Παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλός·
Κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει·
Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ.
26. Βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ·
'Ανταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ·

Πάν-

v. 7. μετ' ἤχους) μετ' ἤχου. v. 11. ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ) ἐπὶ σὲ οἱ. v. 13. τῆς φωνῆς) τῆς δεήσεως. v. 15. ἐν τῷ σωτηρίῳ) ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ. v. 19. ἀπολεῖται εἰς τέλος) ἀπολεῖται εἰς τὸν αἰῶνα.

Πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει.

27. Εἶπε ÷ γὰρ" ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐ μὴ σαλευθῶ, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ·

28. Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου,

Ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος.

29. Ἐγκάθηται ἐν ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων,

Ἐν ἀποκρύφοις ἀποκτεῖναι ἀθῶον·

Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν.

30. Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ, ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ ÷ αὐτοῦ"

Ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι πτωχόν.

Ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκῦσαι αὐτὸν ('Αρπάσαι)

Ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ. 31. Ταπεινάσει αὐτόν·

Κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων.

32. Εἶπε ÷ γὰρ" ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· ἐπιλέλησται ὁ Θεός,

Ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

33. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός (μου), ὑψωθήτω ἡ χείρ σου· μὴ ἐπιλάθῃς τῶν πενήτων.

34. Ἕνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν;

Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἐκζητήσει.

35. Βλέπεις, ὅτι σὺ κόπον καὶ θυμὸν κατανοεῖς,

Τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖράς σου·

Σοὶ (οὖν) ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός,

Ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθῶν.

36. Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ·

Ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ (δι' αὐτήν).

37. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος".

Ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς ※ αὐτοῦ.

38. Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσε Κύριε· εἰσήκουσε κύριος

Τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου· αὐτοῦ

39. Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ,

Ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. Ι'. X.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου· τὴν ψυχήν

Μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον;

2. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον,

Ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν,

Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

3. Ὅτι ἃ (σὺ) κατηρτίσω, (αὐτοὶ) καθεῖλον·

Ὁ ÷ δὲ" δίκαιος τί ἐποίησε;

4. Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ,

Κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ·

Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ÷ εἰς τὸν πένητα" ἀποβλέπουσι,

Τὰ

V. 29. ἀποκτεῖναι) τοῦ ἀποκτεῖναι. V. 30. Ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι) ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ, ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι. V. 32. ἐν καρδίᾳ) ἐν τῇ καρδίᾳ. V. 33. (μου) abest. ibid. ἐπιλάθῃς) ἐπιλάθῃ. V. 34. οὐκ ἐκζητήσει) οὐ ζητήσει. V. 35. κόπον) πόνον. ibid. (οὖν) deest. ib. βοηθῶν) βοηθός. V. 36. (δι' αὐτήν) non habet. V. 38. τὸ οὖς αὐτοῦ) τὸ οὖς σου. V. 39. τοῦ μεγαλ.) τοῦ abest. Psalm. X. v. 1. τὴν ψυχήν) τῇ ψυχῇ. V. 3. (σὺ) abest. ibid. (αὐτοὶ) deest.

Τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

5. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ·

÷ Ὁ˙ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

παγίδα 6. Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας.

Πῦρ ※ καὶ˙ θεῖον ※ καὶ˙ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

7. Ὅτι δίκαιος Κύριος ÷ καὶ˙ δικαιοσύνας ἠγάπησεν·

Εὐθύτητας Εὐθύτητα εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΙΑʹ. XI.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης.

2. Σῶσόν ÷ με˙ Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος,

Ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

ἐλάλησεν 3. Μάταια ἐλάλησαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ·

Χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ※ ἐλάλησαν˙ (κακά).

4. Ἐξολεθρεύσει Κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια

Καὶ γλῶσσαν μεγαλορήμονα,

5. Τοὺς εἰπόντας· τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν,

ἡμῶν Τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ἐστι,

Τίς ἡμῶν κύριός ἐστιν;

6. Ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν,

Καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων,

Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος·

Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παῤῥησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

7. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἁγνά,

Ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ,

Κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

8. Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς

Ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης (καὶ) εἰς τὸν αἰῶνα.

9. Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι·

Κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας (πάντας) τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ΨΑΛΜ. ΙΒʹ. XII.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ἕως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος;

Ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; ἀποςρέφεις

3. Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου,

Ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας (καὶ νυκτός);

Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;

4. Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου Κύριε ὁ Θεός μου;

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου,

Μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον·

5. Μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου, ἴσχυσα πρὸς αὐτόν·

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ.

6. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα·

Ἀγαλ-

v. 5. τὴν ἀδικίαν) ἀδικίαν. v. 6. παγίδα) παγίδας. v. 7. Εὐθύτητας) εὐθύτητα. Pſalm. XI. v. 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης) transpoſita. v. 3. (κακά) deeſt. v. 4. Ἐξολεθρεύσει) ἐξολεθρεύσαι. v. 9. (πάντας) abeſt. Pſalm. XII. v. 2. ἀποστρέψεις) ἀποστρέψεις. v. 3. (καὶ νυκτός) non habet. v. 5. εἴπῃ) εἴπoι.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου·
Ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με.
÷ Καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου˙·

ΨΑΛΜ. ΙΓʹ. XIII.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἔστι Θεός.
Διεφθάρησαν ÷ καὶ˙ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν·
Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, ÷ οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός˙.
2. Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
Τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ÷ ἢ˙ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
3. Πάντες ἐξέκλιναν ἅμα, ἠχρειώθησαν·
Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.
4. Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
Οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου;
Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
ᾧ 5. Ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ ÷ οὗ οὐκ ἦν φόβος˙.
δικαίων Ὅτι ὁ Θεὸς ἐν γενεᾷ δικαίᾳ.
6. Βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε·
Ὅτι Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι.
7. Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ;
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
Ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, ÷ καὶ˙ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ΙΔʹ. XIV.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου;
÷ Ἢ˙ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ σου;
2. Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην·
Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ·
3. Ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ,
Οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν,
Καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἔγγιστα αὐτοῦ·
4. Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ (πᾶς) πονηρευόμενος,
Τοὺς δὲ φοβουμένους Κύριον δοξάζει·
÷ Ὁ˙ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀθετῶν·
5. Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ,
Καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώῳ οὐκ ἔλαβεν· ἀθώοις
Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜ. ΙΕʹ. XV.

Στηλογραφία τῷ Δαυίδ.
Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

v. 6. ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ) ἐν τῷ σωτηρίῳ. Psalm. XIII. v. 1. διεφθάρησαν) διέφθειραν. v. 3. Inter v. 3. & 4. hæc adjicit C. Rom. τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, ἰὸς ἀσπίδων τὰ χείλη αὐτῶν. ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει, ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα. σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν, οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Hæc omnia, ab Hexaplis abesse notat *Schol.* v. 4. κατεσθίοντες) κατέδοντες. ibid. ἐν βρώσει) βρώσει. v. 5. ᾧ οὐκ ἦν) οὗ οὐκ ἦν. ibid. δικαίων) δικαίᾳ. v. 7. Ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται) ἀγαλλιάσθω Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήτω. Psalm. XIV. v. 1. Ἢ τίς) καὶ τίς. ibid. ἐν ὄρει) ἐν τῷ ὄρει. v. 4. (πᾶς) deest.

Τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

5. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ·
÷ Ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

παγίδα 6. Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας.
Πῦρ ※ καὶ˝ θεῖον ※ καὶ˝ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

7. Ὅτι δίκαιος Κύριος ÷ καὶ˝ δικαιοσύνας ἠγάπησεν·
Εὐθύτητας Εὐθύτητα εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παῤῥησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

7. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἁγνά,
Ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ,
Κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

8. Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς
Ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης (καὶ) εἰς τὸν αἰῶνα.

9. Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι·
Κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας (πάντας) τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ΨΑΛΜ. ΙΑ'. XI.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης.

2. Σῶσόν ÷ με˝ Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος,
Ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

ἐλάλησεν 3. Μάταια ἐλάλησαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ·
Χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ※ ἐλάλησαν˝ (κακά).

4. Ἐξολεθρεύσει Κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια
Καὶ γλῶσσαν μεγαλοῤῥήμονα,

5. Τοὺς εἰπόντας· τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν,
ἡμῶν Τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστι,
Τίς ἡμῶν κύριός ἐστιν;

6. Ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν,
Καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων,
Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος·

ΨΑΛΜ. ΙΒ'. XII.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Ἕως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος;
Ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; ἀποστρέφεις

3. Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου,
Ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας (καὶ νυκτός);
Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;

4. Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου Κύριε ὁ Θεός μου;
Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου,
Μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον·

5. Μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου, ἴσχυσα πρὸς αὐτόν·
Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ.

6. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα·
Ἀγαλ-

v. 5. τὴν ἀδικίαν) ἀδικίαν. v. 6. παγίδα) παγίδας. v. 7. Εὐθύτητας) εὐθύτητα. Psalm. XI. v. 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης) transposita. v. 3. (κακά.) deest. v. 4. Ἐξολεθρεύσει) ἐξολοθρεύσαι. v. 9. (πάντας) abest. Psalm. XII. v. 2. ἀποστρέφεις) ἀποστρέψεις. v. 3. (καὶ νυκτὸς) non habet. v. 5. εἴπῃ) εἴπει.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ
τῷ σωτηρίῳ σου·
Ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με.
÷ Καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ
ὑψίστου"·

ΨΑΛΜ. ΙΓ'. XIII.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ·
οὐκ ἔστι Θεός.
Διεφθάρησαν ÷ καὶ" ἐβδελύχθησαν
ἐν ἐπιτηδεύμασιν·
Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, ÷ οὐκ ἔστιν
ἕως ἑνός".
2. Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
Τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ÷ ἢ" ἐκζητῶν
τὸν Θεόν.
3. Πάντες ἐξέκλιναν ἅμα, ἠχρειώθησαν
Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν
ἕως ἑνός.
4. Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι
τὴν ἀνομίαν,
Οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν
βρώσει ἄρτου;
Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
ὧ 5. Ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ ÷ οὗ οὐκ ἦν
φόβος".
δικαίων Ὅτι ὁ Θεὸς ἐν γενεᾷ δικαίᾳ.
6. Βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε·
Ὅτι Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι.
7. Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ
Ἰσραήλ;
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
Ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ, ÷ καὶ" εὐφρανθήσεται
Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ΙΔ'. XIV.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί
σου;
÷ Ἢ" τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει τῷ
ἁγίῳ σου;
2. Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος
δικαιοσύνην·
Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ·
3. Ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ,
Οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν,
Καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς
ἔγγιστα αὐτοῦ·
4. Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ (πᾶς)
πονηρευόμενος,
Τοὺς δὲ φοβουμένους Κύριον δοξάζει·
÷ Ὁ" ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἀθετῶν·
5. Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ,
Καὶ δῶρα ἐπ' ἀθῴῳ οὐκ ἔλαβεν· ἀθώοις
Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜ. ΙΕ'. XV.

Στηλογραφία τῷ Δαυίδ.
Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ
ἤλπισα.

V. 6. ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ) ἐν τῷ σωτηρίῳ. Psalm. XIII. v. 1. διεφθάρησαν) διέφθειραν. v. 3. Inter v. 3. & 4. hæc adjicit C. Rom. τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, ἰὸς ἀσπίδων τὰ χείλη αὐτῶν. ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει, ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα. σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν, οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Hæc omnia, ab Hexaplis abesse notat Schol. v. 4. κατεσθίοντες) κατέδοντες. ibid. ἐν βρώσει) βρώσει. v. 5. ὧ οὐκ ἦν) ὃ οὐκ ἦν. ibid. δικαίων) δικαίᾳ. v. 7. Ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται) ἀγαλλιάσθω Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήτω. Psalm. XIV. v. 1. Ἢ τίς) καὶ τίς. ibid. ἐν ὄρει) ἐν τῷ ὄρει. v. 4. (πᾶς) deest.

2. Εἶπα τῷ Κυρίῳ· κύριός μȣ εἶ σύ·
Ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου ȣ̓ χρείαν ἔχεις.
3. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ ÷ αὐτȣ̃˙,
ἐθαυμάςωσε
※ πάντα˙ τὰ θελήματα αὐτȣ̃ ἐν αὐτοῖς.
4. Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν,
Μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν·
Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων,
Οὐδ᾽ ȣ̓ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μȣ.
5. Κύριος ἡ μερὶς τῆς κληρονομίας μȣ καὶ τȣ̃ ποτηρίȣ μȣ·
Σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιςῶν τὴν κληρονομίαν μȣ ἐμοί.
6. Σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς κρατίςοις·
Καὶ ÷ γὰρ˙ ἡ κληρονομία μȣ κρατίςη μοι ἐςίν.
7. Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με·
Ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μȣ.
8. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μȣ διαπαντός·
Ὅτι ἐκ δεξιῶν μȣ ἐςίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.
9. Διὰ τȣ̃το ηὐφράνθη ἡ καρδία μȣ˙, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μȣ·
÷ Ἔτι δὲ˙ καὶ ἡ σάρξ μȣ κατασκηνώσει ἐπ᾽ ἐλπίδι.
10. Ὅτι ȣ̓κ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μȣ εἰς ᾅδȣ,
Οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σȣ ἰδεῖν διαφθοράν.
11. Ἐγνώρισάς μοι ὁδȣ̀ς ζωῆς·
Πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τȣ̃ προσώπȣ σȣ· εὐφροσύνην
Τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου ÷ εἰς τέλος. τερπνότης

ΨΑΛΜ. ιϛ΄. XVI.

Προσευχὴ τȣ̃ Δαυίδ.
Εἰσάκȣσον Κύριε δικαιοσύνης ÷ μου˙·
Πρόσχες τῇ δεήσει μου·
Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, ȣ̓κ ἐν χείλεσι δολίοις.
2. Ἐκ προσώπȣ σȣ τὸ κρῖμά μȣ ἐξέλθοι
Οἱ ὀφθαλμοί σȣ ἰδέτωσαν εὐθύτητας. μȣ
3. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μȣ, ἐπεσκέψω νυκτός·
Ἐπύρωσάς με, καὶ ȣ̓χ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία.
4. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ ςόμα μȣ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων,
Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σȣ ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδȣ̀ς σκληράς.
5. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μȣ ἐν ταῖς τρίβοις σȣ,
Ἵνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ διαβήματά μȣ.
6. Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκȣσάς μȣ ὁ Θεός· εἰσήκȣσεν
Κλῖνον τὸ ȣ̓̃ς σȣ ἐμοί, ÷ καὶ˙ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μȣ.
7. Θαυμάςωσον τὰ ἐλέη σȣ, ÷ ὁ˙ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ÷ ἐπὶ σέ˙,
Ἐκ τῶν ἀνθεςηκότων τῇ δεξιᾷ σȣ.
8. Φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμȣ̃·

Ἐν

Pſalm. XV. v. 4. οὐδ᾽ ȣ̓ μὴ) οὐδὲ μὴ. v. 5. ἡ μερὶς) μερίς. v. 10. εἰς ᾅδȣ) εἰς ᾅδην. v. 11. εὐφροσύνην) εὐφροσύνης. ibid. τερπνότης) τερπνότητες. Pſalm. XVI. v. 1. δικαιοσύνης) τῆς δικαιοσύνης. v. 5. σαλευθῶσιν) σαλευθῇ. v. 6. εἰσήκȣσεν) ἐπήκουσας.

Ἐν σκέπῃ τῶν πλερύγων σου σκεπάσεις με,

9. Ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. ἀσεβοῦς

Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον·

10. Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν,

Τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

11. Ἐκβάλλοντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με,

Τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.

12. Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν,

Καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

13. Ἀνάστηθι Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς·

Ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς

Ῥομφαίας σου, 14. ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου, ῥομφαίαν

Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς·

Διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν.

Καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν·

Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

15. Ἐγὼ ÷ δὲ" ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου.

Χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί (μοι) τὴν δόξαν σου.

ΨΑΛΜ. ΙΖ'. XVII.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ Κυρίου τῷ Δαυίδ, ἃ ἐλάλησε τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐῤῥύσατο αὐτὸν Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ· 2. καὶ εἶπεν·

Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου·

3. Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου,

Ὁ Θεός μου, βοηθός μου, (καὶ) ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν·

Ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, ἀντιλήπτωρ μου.

4. Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι Κύριον,

Καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

5. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου,

Καὶ χείμαῤῥοι ἀνομίας ἐξετάραξάν με·

6. Ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με,

Προέφθασάν με παγίδες θανάτου.

7. ÷ Καὶ" ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον,

Καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα·

Ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ÷ ἁγίου" αὐτοῦ φωνῆς μου,

Καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.

8. Καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ·

Καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν

Καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη ÷ αὐτοῖς" (ὁ Θεός).

V. 9. ἀσεβοῦς) ἀσεβῶν. V. 11. Ἐκβάλλοντές με) ἐκβαλόντες με. V. 14. ἀπὸ ὀλίγων) ἀπολλύων. ibid. υἱῶν) ὑείων. V. 15. (μοι) deest. Psalm. XVII. v. 2. ἡ ἰσχύς μου) ἡ deest. v. 3. (καὶ) abest. ibid. ἀντιλήπτωρ) præfigit καί.

9. Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ,
Καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλέγισεν·
Ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

10. Καὶ ἔκλινεν οὐρανὸν, καὶ κατέβη·
Καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

Χερουβεὶν 11. Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβεὶμ, καὶ ἐπετάσθη·
Ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

12. ÷ Καὶ" ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ· :
Κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ
Σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.

13. Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον·
Χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.

14. Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος,
Καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ·
※ χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.

15. Καὶ ἐξαπέστειλε βέλη αὐτοῦ, καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς·
Καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε, καὶ συνετάραξεν αὐτούς.

16. Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων,
Καὶ ἀνεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης,
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου Κύριε,
Ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.

17. Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους, καὶ ἔλαβέ με·
Προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

18. Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν,
Καὶ ἐκ τῶν μισούντων με·
Ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

19. Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου·
Καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου.

20. Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν·
Ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέλησέ με.

21. ÷ Καὶ" ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου,
÷ Καὶ" κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι·

22. Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου,
Καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου·

23. Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου,
Καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησα ἀπ' ἐμοῦ· ἀπέστησαν

24. Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ,
Καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

25. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου,
÷ Καὶ" κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι
Ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

26. Μετὰ ὁσίου ὁσιωθήσῃ,
Καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῶος ἔσῃ,

27. ÷ Καὶ" μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ,
Καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις.

28. Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις,
Καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.

29. Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε·
Ὁ Θεός μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου.

30. Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου,
Καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.

31. Ὁ

V. 11. Χερουβεὶν) Χερουβίμ. V. 14. ὁ Κύριος) κύριος. V. 15. Ἐξαπέστειλε) præfigit Καί. V. 16. ἀνεκαλύφθησαν) ἀνεκαλύφθη. V. 25. τῶν χειρῶν μου, ἀνταποδώσει μοι ἐνώπιον) τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον.

31. Ὁ Θεός ÷ μου ˙ ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ·
Τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα·
Ὑπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ᾽ αὐτόν.
32. Ὅτι τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Κυρίου·
Καὶ τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;
33. Ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν,
Καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου·
34. Ὁ καταρτίζων τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφους,
Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με·
35. Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον,
Καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου.
36. Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας σου,
μου
Καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου·
Καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με ÷ εἰς
÷ τέλος·
÷ Καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή με διδάξει ˙.
37. Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου,
Καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἴχνη μου.
38. Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ καταλήψομαι αὐτούς,
Καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι ἕως ἂν ἐκλείπωσιν·
39. Ἐκθλίψω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι·
Πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.
40. Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον·
Συνεπόδισας (πάντας) τοὺς ἐπανιστανομένους ἐπ᾽ ἐμὲ ὑποκάτω μου.

41. Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον,
Καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλέθρευσας.
42. Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων·
Πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν.
43. Καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡσεὶ χνοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου·
Ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.
44. Ῥῦσαί με ἀπὸ ἀντιλογιῶν * λαοῦ· ῥύσεται
Καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. * λαῶν
Λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων, ἐδούλευσέ μοι· ὃς
45. Εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μου. ἐπήκουσας
Οἱ υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι·
46. Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν,
Καὶ ἐχώλαναν ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν.
47. Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεός μου·
Καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
48. Ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί,
Καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ᾽ ἐμέ.
49. Ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων,
Ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ ὑψώσεις με·
Ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.
50. Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι Κύριε·
Καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ·
51. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ,
Καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ,
Τῷ Δαυίδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

V. 34. Ὁ καταρτίζων) ὁ καταρτιζόμενος. ibid. ἐλάφους) ἐλάφου. V. 40. ἐπανιστανομένους) ἐπανισταμένους. V. 41. ἐξωλόθρευσας) ἐξολόθρευσας. V. 42. εἰσήκουσεν) εἰσήκουεν. V. 43. ὡσεὶ χνοῦν) ὡς χνοῦν. V. 44. ῥύσεταί με ἀπὸ ἀντιλογιῶν λαῶν) ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλ. λαοῦ. ibid. ὃς οὐκ) ὃν οὐκ. V. 45. ἐπήκουσάς με) ὑπήκουσέ μοι. ibid. οἱ υἱοὶ) υἱοί. V. 46. ἐκ τῶν) ἀπὸ τῶν. V. 49. ἐχθρῶν μου) μου deest. ibid. ῥῦσαί με) ῥύσῃ με.

ΨΑΛΜ. ΙΗʹ. XVIII.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ·
Ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (ἀναγγελεῖ)
3. Ἡ ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα,
Καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγελεῖ γνῶσιν.
4. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν·
5. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν,
Καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
6. ÷ Ἐν" τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ·
Καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ,
Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν ÷ αὐτοῦ"·
7. Ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ,
Καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ·
Καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ. (τὴν θέρμην)
8. Ὁ νόμος Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχάς·
Ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστή, σοφίζουσα νήπια.
9. Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδίαν·
Ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγής, φωτίζουσα ὀφθαλμούς.
10. Ὁ φόβος Κυρίου ἁγνός, διαμένων εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος".
Τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινά, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό·
11. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολύν,
Καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.
12. Καὶ ÷ γὰρ" ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά·
Ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.
13. Παραπτώματα τίς συνήσει;
Ἐκ τῶν κρυφίων ÷ μου" καθάρισόν με,
14. Καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου·
Ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, (κατακυριεύσουσιν)
Καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.
15. ÷ Καὶ" ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου,
Καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου (ἐστὶν) ÷ διαπαντός",
Κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

ΨΑΛΜ. ΙΘʹ. XIX.

Εἰς τὸ τέλος Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως·
Ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
3. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου,
Καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου·
4. Μνησθείη πάσης θυσίας σου,
Καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω.
Διάψαλμα.

5. Δώη

Pſalm. XVIII. v. 2. ἀναγγελεῖ) ἀναγγέλλει. v. 3. Ἡ ἡμέρα) ἡμέρα. ibid. ἀναγγελεῖ) ἀναγγέλλει. v. 8. Ὁ νόμος Κυρίου) ὁ νόμος τοῦ Κυρίου. v. 14. κατακυριεύσουσιν) κατακυριεύσωσι. v. 15. (ἐστὶν) abeſt.

5. Δώη σοι (Κύριος) κατὰ τὴν καρδίαν σου,
Καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσει.
6. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου,
Καὶ ἐν ὀνόματι Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.
Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου.
7. Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ·
Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ·
Ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.
8. Οὗτοι ἐν ἅρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις·
Ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν
μεγαλυνθησόμεθα ἐπικαλεσόμεθα.
9. Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν·
Ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.
10. Κύριε σῶσον τὸν Βασιλέα,
Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά ÷ σου.

ΨΑΛΜ. Κ'. XX.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς,
Καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
ψυχῆς 3. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ,
δέησιν Καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Διάψαλμα.
4. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος·
Ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.
5. Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ
Μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα καὶ εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος.
6. Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου·
Δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.
7. Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος·
Εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.
8. Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον·
Καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.
9. Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου·
Ἡ δεξιά σου εὕροι ÷ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.
10. Θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου·
Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτοὺς, Κύριε. σου
καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ. συνταράξεις
11. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολεῖς,
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων·
12. Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά,
Διελογίσαντο βουλὰς ἃς οὐ μὴ δύνωνται ÷ στῆναι.
13. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον·
Ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
14. Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου·
Ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

ΨΑΛΜ.

Psalm. XIX. v. 5. (Κύριος) abest. ibid. πληρώσει) πληρώσαι. v. 6. ἐπὶ τῷ σωτ.) ἐν τῷ σωτηρίῳ. v. 8. ἐν ὀνόματι Θεοῦ) ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ. Psalm. XX. v. 10. Κύριε) κύριος. ibid. ἐν ὀργῇ σου συνταράξεις) ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει. v. 12. βουλὰς ἃς) βουλὴν ἥν. ibid. στῆναι) στῆσαι.

ΨΑΛΜ. ΚΑ΄. XXI.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθινῆς, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, ÷ πρόσχες μοι˙, ἵνατί ἐγκατέλιπές με·
Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.
3. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας (πρὸς σὲ), καὶ οὐκ εἰσακούσῃ·
Καὶ νυκτὸς, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.
ἁγίοις 4. Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος Ἰσραήλ.
5. Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν·
Ἤλπισαν, καὶ ἐρύσω αὐτούς·
6. Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν, καὶ ἐσώθησαν·
Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν.
7. Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐχὶ ἄνθρωπος,
Ὄνειδος ἀνθρώπου καὶ ἐξουθένημα λαοῦ.
8. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με,
Ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν·
9. Ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν·
Σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θέλει αὐτόν.
10. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρὸς,
Ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου·
11. Ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας,
Ἐκ κοιλίας μητρός μου Θεός μου εἶ σύ.
Μὴ ἀποστῇς ἀπ᾿ ἐμοῦ· ὅτι θλῖψις ἐγγὺς,
12. Ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν.
13. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοὶ,
Ταῦροι πίονες περιέσχον με·
14. Ἤνοιξαν ἐπ᾿ ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν,
Ὡς λέων ὁ ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος.
15. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου·
Ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.]
16. Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου,
Καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου,
Καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.
17. Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες ÷ πολλοί˙,
Συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με·
Ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου·
18. Ἐξηρίθμησα πάντα τὰ ὀστᾶ μου· ἐξηρίθμησαν
Αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με.
19. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς,
Καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.
20. Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν μου·
Εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.
21. Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου·
÷ Καὶ˙ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου·
22. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος,
Καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκεράτων τὴν ταπείνωσίν μου.
23. Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου·
Ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.
24. Οἱ φοβούμενοι Κύριον αἰνέσατε αὐτόν,
Ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτὸν,

Φοβη-

Psalm. XXI. v. 1. τῆς ἑωθινῆς) adjicit Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. v. 4. ἐν ἁγίοις) ἐν ἁγίῳ. ibid. Ἰσραήλ) τοῦ Ἰσραήλ. v. 7. καὶ οὐχὶ) καὶ οὐκ. ibid. ἀνθρώπου) ἀνθρώπων. v. 9. Σωσάτω) σωσάτο. v. 16. ὡς) ὡσεὶ. v. 17. πόδας μου) μου deest.

Φοβηθήτωσαν αὐτὸν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ·

25 Ὅτι ἐκ ἐξουδένωσεν ἐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τῦ πτωχῦ,

Οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτῦ ἀπ' ἐμῦ,

Καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν ἐπήκουσέ ÷ μυ".

26. Παρὰ σῦ ὁ ἔπαινός μυ ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ·

Τὰς εὐχάς μυ ἀποδώσω ἐνώπιον (πάντων) τῶν φοβυμένων αὐτόν.

27. Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται,

÷ Καὶ" αἰνέσυσι Κύριον οἱ ἐκζητῦντες αὐτόν·

Ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος".

28. Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, πέρα

Καὶ προσκυνήσυσιν ἐνώπιον αὐτῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν·

29. Ὅτι τῦ Κυρίυ ἡ βασιλεία, καὶ ÷ αὐτὸς" δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.

30. Ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς,

Ἐνώπιον αὐτῦ προπεσῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν·

Καὶ ἡ ψυχή μυ αὐτῷ ζῇ.

31. ÷ Καὶ" τὸ σπέρμα ÷ αὐτῦ" δυλεύσει αὐτῷ·

Ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη,

32. Καὶ ἀναγγελῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτῦ Λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησε ÷ Κύριος".

ΨΑΛΜ. ΚΒ΄. XXII.

Ψ Αλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριος ποιμαίνει με, ÷ καὶ" ὐδέν ποιμανεῖ με ὑστερήσει.

2. Εἰς τόπον χλόης ÷ ἐκεῖ" με κατεσκήνωσεν·

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με.

3. Τὴν ψυχήν μυ ἐπέστρεψεν·

Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβυς δικαιοσύνης

Ἕνεκεν τῦ ὀνόματος αὐτῦ.

4. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτυ,

Οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμῦ εἶ·

Ἡ ῥάβδος συ καὶ ἡ βακτηρία συ αὐτά με παρεκάλεσαν.

5. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μυ τράπεζαν

Ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με·

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μυ,

÷ Καὶ" τὸ ποτήριόν μυ μεθύσκον ὡς κράτιστον. σῦ

6. Καὶ τὸ ἔλεός ÷ συ" καταδιώξεταί με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μυ·

※ Καὶ ÷ τὸ" κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίυ εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜ. ΚΓ΄. XXIII.

Ψ Αλμὸς τῷ Δαυὶδ ÷ τῆς μιᾶς σαββάτυ".

Τῦ Κυρίυ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς,

V. 25. ἐπήκουσέ μυ) εἰσήκουσέ μου. V. 26. (πάντων) abest. V. 28. πέρα) πέρατα. V. 31. σπέρμα αὐτοῦ) σπέρμα συ. V. 32. Κύριος) ὁ κύριος. Pſalm. XXII. V. 1. ποιμανεῖ) ποιμαίνει. V. 4. αὐτά με) αὗταί με.

Ἡ οἰκουμένη καὶ ÷ πάντες" οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ·

2. Αὐτὸς ※ γὰρ ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν,
Καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

3. Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου;
Καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

4. Ἀθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ,
Ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχήν μου,
Καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ ÷ τῷ πλησίον.

÷ 5. Οὗτος" λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου,
Καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ·

6. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτὸν,
Ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
Διάψαλμα.

7. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν,
Καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι·
Καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

8. Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;
Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς,
Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

9. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν,
Καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι·
Καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

10. Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;
Κύριος τῶν δυνάμεων αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. ※ Διάψαλμα.

ΨΑΛΜ. ΚΔ'. XXIV.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου· 2. ὁ Θεός μου,
Ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυνθείην,
Μηδὲ καταγελασάτωσάν μου οἱ ἐχθροί μου.

3. Καὶ ÷ γὰρ" πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν·
Αἰσχυνθήτωσαν ÷ πάντες" οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

4. Τὰς ὁδούς σου Κύριε γνώρισόν μοι,
÷ Καὶ" τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

5. Ὁδήγησόν με ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
Καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου·
÷ Καὶ" σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

6. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε,
Καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

7. Ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς·
Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου ※ σὺ
Ἕνεκα τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

8. Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος·
Διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

9. Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει·
Διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

10. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια,

Τοῖς

Psalm. XXIII. v. 4. ψυχήν μου) ψυχὴν αὐτοῦ. ibid. τῷ πλησίον) addit αὐτοῦ. v. 6. in fine Rom. adjicit διάψαλμα. v. 10. αὐτός ἐστιν ὁ Βασ.) αὐτός ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεύς. Psalm. XXIV. v. 3. πάντες poster. loco abest à C. Rom. v. 5. ἐν τῇ ἀληθείᾳ) ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν. v. 7. Ἕνεκα) ἕνεκεν. v. 8. εὐθὺς) εὐθής.

Τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ
καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
11. Ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου Κύριε
Καὶ ἱλάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ μου· πολλὴ
γάρ ἐστι.
12. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον;
Νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ᾗ ᾑρετίσατο·
13. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται,
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει
γῆν.
14. Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων
αὐτὸν,
(Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου τῶν ἐπικαλουμένων αὐτόν·)
Καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλῶσαι
αὐτοῖς.
15. Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς
τὸν Κύριον·
Ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς
πόδας μου.
16. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με·
Ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.
ἐπληθύνθησαν 17. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπλατύνθησαν.
Ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.
18. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν
κόπον μου,
Καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
19. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν,
Καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.
20. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσαί με·
Μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.
21. Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι,
ὅτι ὑπέμεινά σε (Κύριε).
22. Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΚΕʹ. XXV.

ΤΟΥ Δαυίδ.
Κρῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν
ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην·
Καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω.
2. Δοκίμασόν με Κύριε, καὶ πείρασόν με·
Πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.
3. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν μου ἐστι, σου
Καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.
4. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, ματαιότητας
Καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω·
5. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων,
Καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.
6. Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου,
Καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου
Κύριε·
7. Τοῦ ἀκοῦσαι φωνὴν αἰνέσεως,
Καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
8. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου,
Καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.
9. Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν
ψυχήν μου,

v. 14. (Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου τῶν ἐπικαλουμένων αὐτόν·) hæc absunt ab Ed. *Rom.* Psalm. XXV. v. 1. ἀσθενήσω) σαλευθῶ. v. 3. ὀφθαλμῶν σου) ὀφθ. μου. v. 4. ματαιότητας) ματαιότητος. v. 7. φωνὴν) φωνῆς.

Καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου·
10. Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι,
Ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.
11. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην·
Λύτρωσαί με (Κύριε), καὶ ἐλέησόν με.
12. Ὁ (γὰρ) πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι·
Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω ÷ σε˚ Κύριε.

ΨΑΛΜ. Κϛʹ. XXVI.

Τῷ Δαυίδ, ÷ πρὸ τοῦ χρισθῆναι˚.
Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι;
Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;
2. Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου,
Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν.
3. Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου·
Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.
4. Μίαν ᾐτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω·
Τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου,
Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου,
Καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν (τὸν ἅγιον) αὐτοῦ.
5. Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν (μου),
Ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με·
6. Καὶ νῦν (ἰδοὺ) ὕψωσε (Κύριος) τὴν κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
Ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ,
Ἄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.
7. Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα ÷ πρὸς σέ˚·
Ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου· 8. σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου.
Ἐξεζήτησε τὸ πρόσωπόν * με, ἐξεζήτησα. *σου
Τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω.
9. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ,
Μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου·
Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, ἐγκαταλίπῃς
Καὶ μὴ * ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου· *ὑπερίδης
10. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με,
Ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με.
11. Νομοθέτησόν με Κύριε τῇ ὁδῷ σου,
Καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.
12. Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με·
Ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι,
Καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.
13. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων.
14. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον·
Ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον. μου

ΨΑΛΜ.

v. 10. αἱ ἀνομίαι) ἀνομίαι. v. 11. (Κύριε) abest. v. 12. (γὰρ) non habet. Psalm. XXVI. v. 1. τῷ Δαυίδ) τοῦ Δαυίδ. v. 4. τὸ κατοικεῖν) τοῦ κατοικεῖν. ibid. (τὸν ἅγιον) abest. v. 6. (Κύριος) deficit. v. 7. πρὸς σέ.) non habet. v. 11. τῇ ὁδῷ) ἐν τῇ ὁδῷ. v. 14. ἡ καρδία μου) ἡ καρδία σου.

ΨΑΛΜ. ΚΖʹ. XXVII.

Τȣ̃ Δαυίδ.

Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, ὁ Θεός μȣ· μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ᾽ ἐμȣ̃,
※ Μήποτε παρασιωπήσῃς ἀπ᾽ ἐμȣ̃,
Καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνȣσιν εἰς λάκκον.
2. Εἰσάκȣσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μȣ, ἐν τῷ δεῖσθαί με πρὸς σὲ, — ἧς ἐκέκραξα
Ἐν τῷ αἴρειν με χεῖράς μȣ πρὸς ναὸν ἅγιόν σȣ.
3. Μὴ συνελκύσῃς με μετὰ ἁμαρτωλῶν (τὴν ψυχήν μȣ),
Καὶ μετὰ ἐργαζομένων τὴν ἀδικίαν ÷ μὴ συναπολέσῃς με˙,
Τῶν λαλȣ́ντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν,
Κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.
4. Δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν,
Καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν·
Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς,
Ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.
5. Ὅτι ȣ̓ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίȣ,
Καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτȣ̃·
Καθελεῖς αὐτȣ̀ς, καὶ ȣ̓ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτȣ́ς.
6. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκȣσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μȣ.
7. Κύριος βοηθός μȣ καὶ ὑπερασπιστής μȣ·
Ἐπ᾽ αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μȣ, καὶ ἐβοηθήθην,
Καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μȣ·
Καὶ ἐκ θελήματός μȣ ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·
8. Κύριος κραταίωμα τȣ̃ λαȣ̃ αὐτȣ̃,
Καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τȣ̃ χριστȣ̃ αὐτȣ̃ ἐστι.
9. Σῶσον τὸν λαόν σȣ, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σȣ·
Καὶ ποίμανον αὐτȣ́ς, καὶ ἔπαρον αὐτȣ̀ς ἕως τȣ̃ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΚΗʹ. XXVIII.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ÷ ἐξοδίȣ σκηνῆς˙. ÷
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ ÷ υἱοὶ Θεȣ̃,
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ˙ υἱȣ̀ς κριῶν· ÷
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.
2. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτȣ̃·
Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ ÷ αὐτȣ̃˙.
3. Φωνὴ Κυρίȣ ἐπὶ τῶν ὑδάτων.
Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε·
Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.
4. Φωνὴ Κυρίȣ ἐν ἰσχύϊ·
Φωνὴ Κυρίȣ ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.
5. Φωνὴ Κυρίȣ συντρίβοντος κέδρȣς,
Καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρȣς τȣ̃ Λιβάνȣ,
6. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τȣ̃ Λιβάνȣ· — τὸν Λίβανον
Καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.
7 Φωνὴ Κυρίȣ διακόπτοντος φλόγα πυρός.

Pſalm. XXVII. v. 1. κεκράξομαι) ἐκέκραξα. ibid. ἀπ᾽ ἐμȣ̃) ἐπ᾽ ἐμοὶ utroque loco. v. 2. ἧς ἐκέκραξα) ἐν τῷ δεῖσθαί με. ibid. πρὸς ναὸν) εἰς ναόν. v. 3. τὴν ἀδικίαν) ἀδικίαν. v. 4. χειρῶν δὸς) χειρῶν αὐτῶν δός.

8. Φωνὴ Κυρίȣ συσείοντος ἔρημον·
Συσείσει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.
9. Φωνὴ Κυρίȣ καταρτιζομένȣ ἐλάφȣς,
Καὶ ἀποκαλύψει δρυμές·
Καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτȣ̃ πᾶς τις λέγει δόξαν.
10. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικεῖ.
Καὶ καθιεῖται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.
11. Κύριος ἰχὺν τῷ λαῷ αὐτȣ̃ δώσει·
Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτȣ̃ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜ. ΚΘʹ. XXIX.

ΨΑλμὸς ᾠδῆς τȣ̃ ἐγκαινισμȣ̃ τȣ̃ οἴκου τῷ Δαυίδ.
2. Ὑψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με,
Καὶ ȣ̓κ ηὔφρανας τοὺς ἐχθρȣ́ς μȣ -ἐπ' ἐμοί.
3. Κύριε ὁ Θεός μȣ ἐκέκραξα πρὸς σὲ, καὶ ἰάσω με·
4. Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδȣ τὴν ψυχήν μȣ,
Ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.
5. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτȣ̃,
Καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτȣ̃·
6. Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτȣ̃,
Καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτȣ̃·
Τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς,
Καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις.
7. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μȣ, ȣ̓ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα·
μȣ 8. Κύριε ἐν τῷ θελήματί σȣ παρέχȣ τῷ κάλλει μȣ δύναμιν·
Ἀπέστρεψας (δὲ) τὸ πρόσωπόν σȣ, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.
9. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν ÷ μȣ˙ δεηθήσομαι.
10. Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μȣ, ἐν τῷ καταβῆναί με εἰς διαφθοράν;
Μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χȣ̃ς,
Ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σȣ;
11. Ἤκȣσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με·
Κύριος ἐγενήθη βοηθός μȣ.
12. Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μȣ εἰς χορὸν χαρὰν ἐμοὶ,
Διέῤῥηξας τὸν σάκκον μȣ, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην,
13. Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα ÷ μȣ˙, καὶ ȣ̓ μὴ κατανυγῶ·
Κύριε ὁ Θεός μȣ εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

ΨΑΛΜ. Λʹ. XXX.

ΕΙς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, (ἐκστάσεως).
2. Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα·
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σȣ ῥῦσαί με, (καὶ ἐξελȣ̃ με).
3. Κλῖνον πρὸς μὲ τὸ ȣ̃ς σȣ, τάχυνον τȣ̃ ἐξελέσθαι με·
Γενȣ̃ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν,
Καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς, τȣ̃ σῶσαί με.
4. Ὅτι κραταίωσίς μȣ καὶ καταφυγή μȣ εἶ σύ·
Καὶ ἕνεκεν τȣ̃ ὀνόματός σȣ ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.
5. Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι·

Ὅτι

Psalm. XXIX. v. 1. Ψαλμὸς) Εἰς τὸ τέλος ψαλμός. ibid. τῷ Δαυίδ) τȣ̃ Δαυίδ. v. 2. ἐπ' ἐμοί) ἐπ' ἐμέ. v. 8. θελήματί μȣ) θελήματί σȣ. Pfalm. XXX. v. 4. κραταίωσις) κραταίωμα.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιςής μȣ (Κύριε).
6. Εἰς χεῖράς σȣ παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μȣ·
Ἐλυτρώσω με Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.
7. Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς·
Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα.
8. Ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σȣ·
Ὅτι ἐφεῖδες τὴν ταπείνωσίν μȣ,
Ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μȣ·
9. Καὶ ȣ̓ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρȣ̃,
Ἔςησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μȣ·
10. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι θλίβομαι·
Ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μȣ,
Ἡ ψυχή μȣ, καὶ ἡ γαςήρ μȣ.
11. Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μȣ,
Καὶ τὰ ἔτη μȣ ἐν ςεναγμοῖς·
Ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰχύς μȣ,
Καὶ τὰ ὀςᾶ μȣ ἐταράχθησαν.
12. Παρὰ πάντας τȣ̀ς ἐχθρȣ́ς μȣ ἐγενήθην ὄνειδος,
Καὶ τοῖς γείτοσί μȣ σφόδρα,
Καὶ φόβος τοῖς γνωςοῖς μȣ·
Οἱ θεωρȣ̃ντές με ἔξω, ἔφυγον ἀπ' ἐμȣ̃.
13. Ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας·
Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός.
14. Ὅτι ἤκȣσα ψόγον πολλῶν παροικȣ́ντων κυκλόθεν·
Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμὲ,
Τȣ̃ λαβεῖν τὴν ψυχήν μȣ ἐβȣλεύσαντο.
15. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα· εἶπα,
σὺ εἶ ὁ Θεός μȣ.
16. Ἐν ταῖς χερσί σȣ οἱ καιροί μȣ· κλῆροι
Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μȣ,
Καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.
17. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σȣ ἐπὶ τὸν δȣ̃λόν σȣ·
Σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σȣ.
18. Κύριε μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε·
Αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδȣ.
19. Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια,
Τὰ λαλȣ̃ντα κατὰ τȣ̃ δικαίȣ ἀνομίαν,
Ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξȣδενώσει.
20. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηςότητός σου ÷ Κύριε˅,
Ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβȣμένοις σε,
Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζȣσιν ἐπὶ σοὶ
Ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων·
21. (Καὶ) κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τȣ̃ προσώπȣ σȣ
Ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων, σκεπάσεις αὐτοὺς
Ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.
22. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάςωσε τὸ ἔλεος αὐτȣ̃ ⨉ ἐμοὶ ἐν πόλει περιοχῆς.
23. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκςάσει μȣ·
Ἀπέῤῥιμμαι ἀπὸ προσώπȣ τῶν ὀφθαλμῶν σȣ·
Διὰ τȣ̃το εἰσήκȣσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μȣ, εἰσήκȣσεν
Ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ἀγα-

v. 14. ἐπισυναχθῆναι) συναχθῆναι. v. 15. Κύριε ἤλπισα) transposita. v. 18. ἀσεβεῖς) οἱ ἀσεβεῖς.
v. 20. ἐπὶ σοὶ) ἐπὶ σέ. v. 21. (Καὶ) deest. v. 23. εἰσήκȣσεν τῆς) εἰσήκȣσας Κύριε τῆς.

24. Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτῦ·
÷ Ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ ὁ Κύριος,
Καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περιοσῶς ποιῦσιν ὑπερηφανίαν.
25. Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιέσθω ἡ καρδία ὑμῶν,
Πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜ. ΛΑʹ. XXXI.

Ψαλμὸς) τῷ Δαυίδ, συνέσεως.
Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι,
Καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.
ᾧ 2. Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ ὖ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν,
στόματι Οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ πνεύματι αὐτῦ δόλος.
3. Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου,
Ἀπὸ τῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν·
4. Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου,
Ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ※ μου, ἐν τῷ παγῆναί μοι ἄκανθαν.
※ Διάψαλμα.
ἀνομίαν 5. Τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγνώρισά ※ σοι,
ἁμαρτίαν Καὶ τὴν ἀνομίαν μου ὐκ ἐκάλυψα·
Εἶπα, ἐξαγορεύσω κατ' ἐμῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ·
Καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς
καρδίας ἁμαρτίας μου. Διάψαλμα.
6. Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ Πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ·
Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν ὐκ ἐγγιῦσι.
7. Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχύσης με.
Τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Διάψαλμα.
8. Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ·
Ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου.
9. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς ὐκ ἔστι σύνεσις·
Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξεις,
Τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.
10. Πολλαὶ αἱ μάστιγες τῦ ἁμαρτωλῦ·
Τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.
11. Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι,
Καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜ. ΛΒʹ. XXXII.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ
Τοῖς εὐθέσι πρέπει ἡ αἴνεσις.
2. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ,
Ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ·
3. Ἄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινὸν,
Καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ.
4. Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τῦ Κυρίυ,
Καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῦ ἐν πίστει·

5. Ἀγα-

v. 24. ὁ Κύριος) Κύριος. Psalm. XXXI. v. 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ) Συνέσεως τῷ Δαυίδ. v. 2. ὖ ὐ μὴ) ᾧ οὐ μή. v. 4. παγῆναί μοι) ἐμπαγῆναι. ibid. à fine Rom. adjicit Διάψαλμα. v. 5. ἀνομίαν) ἁμαρτίαν. ibid. ἁμαρτίαν) ἀνομίαν. v. 7. Rom. in fine addit Διάψαλμα. v. 9. Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ) Ἐν χαλινῷ καὶ κημῷ. ibid. ἄγξεις) ἄγξαι. Psalm. XXXII. v. 1. Ψαλμὸς) abest. ibid. ἡ αἴνεσις) αἴνεσις. v. 4. εὐθὺς) εὐθής.

5. Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν (ὁ Κύριος),
Τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ.
6. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν,
Καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν·
7. Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης,
Τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.
8. Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ,
Ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην·
9. Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν·
Αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
10. Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν,
Ἀθετεῖ ÷ δὲ" λογισμοὺς λαῶν,
÷ Καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων".
11. Ἡ ÷ δὲ" βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει,
Λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
12. Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ÷ ἐστι" Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ,
Λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ.
13. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος,
Εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
14. Ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ
Ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν·
15. Ὁ πλάσας καταμόνας τὰς καρδίας αὐτῶν,
Ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.
16. Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν,
Καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος ÷ αὐτοῦ":
17. Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν,
Ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.
18. Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν,
Τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
19. Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν,
Καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.
20. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ τῷ Κυρίῳ,
÷ "Ὅτι" βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστι·
21. Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν,
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν.
22. Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί.

ΨΑΛΜ. ΛΓʹ. XXXIII.

Τῷ Δαυὶδ, ὁπότε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν.
2. Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ,
Διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου·
3. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου·
Ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.
4. Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοὶ,
Καὶ ὑψώσομεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπιτοαυτό.
5. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου,

V. 5. (ὁ Κύριος) deest. V. 6. Κυρίου) τοῦ Κυρίου. V. 11. εἰς γενεὰν καὶ γενεάν) ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς. V. 22. Κύριε τὸ ἔλεός σου) transposita. ibid. ἐπὶ σοί.) ἐπὶ σέ. Psalm. XXXIII. V. 4. ὑψώσομεν) ὑψώσωμεν.

Καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐῤῥύσατό με.

6. Προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε,
Καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

7. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν ÷ αὐτοῦ˙,
Καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

8. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. αὐτόν

9. Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος·
Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

10. Φοβήθητε τὸν Κύριον ÷ πάντες˙ οἱ ἅγιοι αὐτοῦ·
Ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

11. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν·
Οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. ÷ Διάψαλμα˙.

12. Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

13. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν,
Ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;

14. Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ,
Καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον·

15. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν·
Ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

16. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους,
Καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν·

17. Πρόσωπον ÷ δὲ˙ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ,
Τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

18. Ἐκέκραξαν ÷ οἱ δίκαιοι˙, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν ÷ αὐτῶν˙,
Καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς.

19. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν,
Καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

20. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων·
Καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

21. Φυλάσσει ÷ Κύριος˙ πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν·
Ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

22. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρὸς,
Καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι·

23. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ,
Καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜ. ΛΔʹ. XXXIV.

Ψαλμὸς) τῷ Δαυίδ.
Δίκασον Κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με·
Πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

2. Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μου·

3. Ἔκχεον ῥομφαίαν (σου), καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με·

Εἶπον

v. 5. θλίψεών μου) παροικιῶν μου. v. 8. ῥύσεται αὐτόν.) ῥύσεται αὐτούς. v. 21. Κύριος) deest. Psalm. XXXIV. v. 1. (Ψαλμὸς) deest. v. 2. μου) μοι. v. 3. (σου) abest.

Εἶπον τῇ ψυχῇ μου, σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ.

4. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου·

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν

Οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.

5. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου,

Καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων ÷ αὐτούς"·

6. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα,

Καὶ ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς.

7. Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν·

Μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου.

αὐτοῖς 8. Ἐλθάτω αὐτῷ παγὶς, ἣν οὐ * γινώσκει·

* γινώ- Καὶ ἡ θήρα ἣν † ἔκρυψεν, συλλαβέτω

σκουσιν αὐτὸν,

† ἔκρυ- ÷ Καὶ" ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν

ψαν αὐτῇ.

9. Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ,

Τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ.

10. Πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι· Κύριε (Κύριε) τίς ὅμοιός σοι;

Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ στερεωτέρων αὐτοῦ,

Καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.

11. Ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον, ἠρώτων με.

12. Ἀνταποδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν,

Καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.

13. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον,

(Καὶ) ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου,

Καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήτω·

14. Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον οὕτως εὐηρέστουν·

Ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην.

15. Καὶ κατ' ἐμοῦ ηὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν·

Συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες, καὶ οὐκ ἔγνων"

Διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν.

16. Ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμὸν,

Ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν

17. Κύριε πότε ἐπόψῃ;

Ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν,

Ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.

18. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ,

Ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.

19. Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως,

Οἱ μισοῦντές με δωρεὰν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.

Ibid. εἰμὶ ἐγώ.) transposita. v. 4. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν) αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν. ibid. Ἀποστραφήτωσαν) ἀποστραφείησαν. ib. καταισχυνθήτωσαν) καταισχυνθείησαν. v. 5. χνοῦς) χοῦς. v. 8. Ἐλθάτω) ἐλθέτω. ibid. συλλαβέτω αὐτὸν) συλλ. αὐτούς. ib. πεσεῖται) πεσοῦνται. v. 10. (Κύριε) abest. ibid. ἐκ στερεωτέρων) ἐκ χειρὸς στερεωτέρων. v. 11. ἠρώτων με) ἐπηρώτων με. v. 12. Ἀνταποδίδοσαν) ἀνταπεδίδοσαν. ibid. ἀγαθῶν) καλῶν. v. 13. ἀποστραφήτω) ἀποστραφήσεται. v. 18. σοι ἐν) σοι καὶ ἐν. v. 19. ἀδίκως) ματαίως. ibid. μισοῦντες) addit με.

20. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν,
Καὶ ἐπ' ὀργὴν ⁜ γῆς λαλοῦντες, δόλους διελογίζοντο·
21. Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν,
Εἶπον· εὖγε εὖγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.
22. Εἶδες Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς·
Κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
23. Ἐξεγέρθητι (Κύριε), καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου,
Ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου.
μοι 24. Κρῖνόν με (Κύριε) κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου
Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι.
25. Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν·
Μηδὲ εἴποισαν, κατεπίομεν αὐτόν.
26. Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου·
Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν
Οἱ μεγαλορημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.
27. Ἀγαλλιάσοιντο καὶ εὐφρανθείησαν (ἐπὶ σοὶ)
Οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου·
Καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος,
Οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.
28. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου,
Ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

ΨΑΛΜ. ΛΕ'. XXXV.

Εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ Κυρίου τῷ Δαυὶδ (ψαλμός).
2. Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ·
Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
3. Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ,
Τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.
4. Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος·
Οὐκ ἠθέλησε συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι.
5. Ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ·
Παρέστη ÷ πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ,
Κακίᾳ ÷ δὲ οὐ προσώχθισε.
6. Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου,
÷ Καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν·
7. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ,
Τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή·
Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις Κύριε.
8. Ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ Θεός·
Οἱ δὲ (οἱ) υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιοῦσι·
9. Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου,
Καὶ τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς.
10. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς·
Ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
11. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε,

Καὶ

v. 20. ἐπ' ὀργὴν) ἐπ' ὀργῇ. v. 21. Εἶπον) εἶπαν. v. 24. Κρῖνόν μοι) κρῖνόν με. v. 27. μηδὲ εἴποισαν) μηδὲ εἴποιεν. v. 26. μεγαλορημονοῦντες) μεγαλοῤῥημονοῦντες. v. 27. Ἀγαλλιάσοιντο) ἀγαλλιάσαιντο. ibid. (ἐπὶ σοὶ) deficit. ib. μεγαλυνθήτω) μεγαλυνθείη. Psalm. XXXV. v. 1. Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ Ψαλμός.) Εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ Κυρίου τῷ Δαυίδ. v. 5. διελογίσατο) ἐλογίσατο. ibid. Κακίᾳ δὲ) τῇ δὲ κακίᾳ. v. 7. σου ἄβυσσος) σου ὡσεὶ ἄβυσσος. v. 8. (οἱ) abest.

Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι
τῇ καρδίᾳ.

12\. Μή ἐλθάτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας,
σαλεύσει Καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με.

13\. Ἐκεῖ ἔπεσαν (πάντες) οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
Ἐξώσθησαν, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

ΨΑΛΜ. Λϛʹ. XXXVI.

(Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς) τῷ Δαυίδ.
Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις,
Μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν·

2\. Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται,
Καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.

3\. Ἔλπισον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα,
÷ Καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.

δῴη 4. Κατατρύφησον τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου.

5\. Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου,
Καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει·

6\. Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου,
Καὶ τὸ κρίμά σου ὡς μεσημβρίαν.

7\. Ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἱκέτευσον αὐτόν·
Μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ,
παρανομίαν Ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας.

8\. Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν·
Μὴ παραζήλου, ὥστε πονηρεύεσθαι.

9\. Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολεθρευθήσονται·
Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν.

10\. Καὶ ἔτι ὀλίγον, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξει ὁ ἁμαρτωλός,
Καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ,
Καὶ οὐ μὴ εὕρῃς·

11\. Οἱ δὲ πρᾳεῖς κληρονομήσουσι γῆν,
Καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης (ἐπ' αὐτῆς).

12\. Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον,
Καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ·

13\. Ὁ ÷ δὲ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν,
Ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

14\. Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοί,
Ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα,
Τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ·

15\. Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν,
Καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.

16\. Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ
Ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν.

17\. Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται·
Ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος.

18\. Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων,
Καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται·

V. 12. ἐλθάτω) ἐλθέτω. ibid. ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσει) ἁμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι. V. 13. ἔπεσαν) ἔπεσον. Psalm. XXXVI. V. 1. (Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμός) desunt. V. 4. δῴη σοι) δώσει σοι. V. 7. παρανομίαν) παρανομίας. V. 9. γῆν) τὴν γῆν. V. 10. ὑπάρξει ὁ ἁμαρτ.) ὑπάρξῃ ἁμαρτωλός. V. 11. (ἐπ' αὐτῆς) non habet. V. 18. εἰς αἰῶνα) εἰς τὸν αἰῶνα.

19. Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ,
Καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.
20. Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται·
Οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι,
Ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.
21. Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει·
Ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει, καὶ δίδωσιν.
22. Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν·
Οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολεθρευθήσονται.
23. Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται,
Καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει (σφόδρα)·
24. Ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται,
Ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.
25. Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα,
Καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον,
Οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους·
26. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει (ὁ δίκαιος),
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ÷ ἔσται".
27. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθὸν,
Καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος".
28. Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν,
Καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ,
Εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται.
ἐκδιωχθήσονται ÷ Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται",
Καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσεται.
29. Δίκαιοι ÷ δὲ" κληρονομήσουσι γῆν,
Καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος" ἐπ' αὐτῆς.
30. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν,
Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν·
31. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,
÷ Καὶ" οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.
32. Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον,
Καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.
33. Ὁ ÷ δὲ" Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ,
Οὐδ' οὐ μὴ καταδικάσηται αὐτὸν, ὅταν κρίνεται ÷ αὐτῷ".
34. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ,
Καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν·
Ἐν τῷ ἐξολεθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς, ὄψη.
35. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαιρόμενον, ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου·
36. Καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν,
Καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὑρέθη ÷ ὁ τόπος αὐτοῦ".
37. Φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἴδε εὐθύτητα·
Ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ.
38. Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολεθρευθήσονται ἐπιτοαυτό·
Τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσονται.
39. Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου,

÷ Καὶ

v. 21. δίδωσιν) διδοῖ. v. 23. (σφόδρα) abest. v. 26. (ὁ δίκαιος) deest. v. 28. Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται) ἄμωμοι ἐκδικηθήσονται. v. 33. Οὐδ' οὐ μὴ) οὐδὲ μή. ibid. καταδικάσηται αὐτὸν κρίνεται) καταδικάσαι αὐτὸν, ὅταν κρίνηται. v. 34. γῆν) τὴν γῆν. ibid. ὄψη) ὄψει.

÷ Καὶ˙ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως·
40. Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτοὺς,
÷ Καὶ˙ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν,
Καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜ. ΛΖ'. XXXVII.

ἄμνησιν ΨΑλμὸς τῷ Δαυὶδ, εἰς ἀνάμνησιν ÷ περὶ τοῦ Σαββάτου˙.
2. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με,
Μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
3. ˙Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι,
Καὶ ἐπεστήρισας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
4. Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου,
Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
5. ˙Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου,
Ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
6. Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου,
Ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
7. Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους,
˙Ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην·
8. ˙Ὅτι αἱ ψύαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
9. Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα·
Ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
10. Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου,
Καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβη.
11. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου,
Καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
12. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου
Ἐξεναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν,
Καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
13. Καὶ ἐξεβιάσαντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου,
Καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι, ἐλάλησαν ματαιότητας,
Καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
14. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον,
Καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
15. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων,
Καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
16. ˙Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα,
Σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.
17. ˙Ὅτι εἶπα, μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι ÷ οἱ ἐχθροί μου˙·

Καὶ

Psalm. XXXVII. v. 1. εἰς ἄμνησιν περὶ τοῦ σαβ.) εἰς ἀνάμνησιν περὶ σαββάτου. v. 3. ἐπεστήρισας) ἐπεστήριξας. v. 4. ἐν τοῖς ὀστέοις) τοῖς ὀστέοις. v. 5. φορτίον) addit βαρύ. v. 8. αἱ ψύαι) ἡ ψυχή. ibid. ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων) ἐπλήσθη ἐμπαιγμῶν. v. 10. Κύριε ἐναντίον) καὶ ἐναντίον. ibid. ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβη) οὐκ ἀπεκρύβη ἀπὸ σοῦ. v. 11. μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι) μου οὐκ ἔστι. v. 12. ἀπὸ μακρόθεν) ἀπὸ deest. v. 13. ἐξεβιάσαντο) ἐξεβιάζοντο.

Καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου,
ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορημόνησαν.
18. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος,
Καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου (ἐστὶν)
διαπαντός.
19. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου (ἐγὼ) ἀναγγελῶ,
÷ Καὶ˙ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
20. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ÷ ὑπὲρ ἐμέ˙,
Καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με
ἀδίκως·
21. Οἱ ἀνταποδιδόντες (μοι) κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
Ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
ἀγαθωσύνην.
δικαιοσύνην 22. Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός
μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ·
23. Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε
τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜ. ΛΗ'. XXXVIII.

Ἰδιθὼμ ΕΙς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθὼν ᾠδὴ τῷ Δαυίδ.
2. Εἶπα, Φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν (με) ἐν γλώσσῃ μου·
Ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν,
Ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.
3. Ἐκωφώθην ÷ καὶ˙ ἐταπεινώθην,
÷ καὶ˙ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν,
Καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.
4. Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου,
÷ Καὶ˙ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ·
Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου.
5. Γνώρισόν μοι Κύριε τὸ πέρας μου,
Καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς
ἐστιν,
Ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.
6. Ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου,
Καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου·
Πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης
Πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Διάψαλμα.
7. Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος,
Πλὴν μάτην ταράσσεται·
Θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάγει αὐτά.
8. Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ
Κύριος;
÷ Καὶ˙ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοί ἐστιν. σου
9. Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με·
Ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.
10. Ἐκωφώθην ÷ καὶ˙ οὐκ ἤνοιξα τὸ
στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας (με).
11. Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου·
Ἀπὸ (γὰρ) τῆς ἰσχύος τῆς χειρός
σου ἐγὼ ἐξέλιπον.
12. Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον,
Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·
Πλὴν μάτην πᾶς ἄνθρωπος. Διάψαλμα.
13. Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου Κύριε,
Καὶ

v. 18. (ἐστὶν) abest. v. 19. (ἐγὼ) deest. v. 20. μισοῦντες) addit με. v. 21. (μοι) non habet. Psalm. XXXVIII. v. 1. Ἰδιθὼμ) Ἰδιθὼν. v. 2. (με) abest. v. 5. ἡμερῶν τίς) ἡμερῶν μου τίς. v. 6. παλαιστὰς) παλαιάς. ibid. ἡ ὑπόστασις) ἡ deest. v. 7. συνάγει) συνάξει. v. 8. παρὰ σοὶ) παρὰ σοί. ibid. a fine addit C. Rom. διάψαλμα. v. 10. σὺ ἐποίησάς με) σὺ εἶ ὁ ποιήσας με. v. 11. (γὰρ) abest. v. 12. μάτην πᾶς ἄνθρωπος.) μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρ. διάψαλμα.

Καὶ τῆς δεήσεώς μου ἐνώτισαι,
Τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσῃς·
Ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοὶ
Καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ
πατέρες μου.
14. Ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω, πρὸ τοῦ με
ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ὑπάρξω.

ΨΑΛΜ. ΛΘ'. XXXIX.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον,
καὶ προσέσχε μοι,
Καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου·
3. Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαι-
πωρίας,
÷ Καὶ ˟ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος, ὕλεως
Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου,
Καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου·
4. Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα
καινὸν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν.
Ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται,
Καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ Κύριον.
5. Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστι τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐλπὶς αὐτοῦ,
Καὶ οὐκ ἐνέβλεψεν εἰς ματαιότητας
καὶ μανίας ψευδεῖς.
6. Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ Θεός μου
τὰ θαυμάσιά σου,
Καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τις
ὁμοιωθήσεταί σοι.
Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύν-
θησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.
7. Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας,
Σῶμα ÷ δὲ ˟ κατηρτίσω μοι·
Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας
οὐκ ᾔτησας. ἐζήτησας
8. Τότε εἶπον, ἰδοὺ ἥκω·
Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται πε-
ρὶ ἐμοῦ·
9. Τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ Θεός
μου ἠβουλήθην,
Καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοι-
λίας μου.
10. Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκ-
κλησίᾳ μεγάλῃ,
Ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω·
Κύριε σὺ ἔγνως.
11. Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ
καρδίᾳ μου,
Τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου
εἶπα,
Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀ-
λήθειάν σου
Ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.
12. Σὺ ÷ δὲ ˟ Κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς
οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ·
Τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου δια-
παντὸς ἀντιλάβοιντό μου.
13. Ὅτι περιέσχον με κακὰ, ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός·
Κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ
ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν·
Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας
τῆς κεφαλῆς μου,
Καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλειπέ με.
14. Εὐδόκησον Κύριε τοῦ ῥύσασθαί με·
Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες. σπεῦσον
15. Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν

v. 13. παρὰ σοὶ) ἐν τῇ γῇ. v. 14. οὐκέτι οὐ μὴ) οὐκέτι μή. Psalm. XXXIX. v. 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ) transposita. v. 3. ὕλεως) ἰλύος. v. 5. ἐνέβλεψεν) ἐπέβλεψεν. v. 6. ὁμοιωθήσεται) addit σοί. v. 7. Ὁλοκαυτώματα) ὁλοκαύτωμα. ibid. οὐκ ἐζήτησας) οὐκ ᾔτησας. v. 9. τῆς κοιλίας μου) τῆς καρδίας μου. v. 11. δικαιοσύνην σου) δικ. μου. v. 12. ἀντιλάβοιντο) ἀντελάβοντο. v. 13. ἠδυνήθην) ἠδυνάσθην. v. 14. σπεῦσον) πρόσχες.

ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν·
Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά.
16. Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν·
Οἱ λέγοντές μοι, εὖγε, εὖγε.
17. Ἀγαλλιάσοιντο καὶ εὐφρανθείησαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, (Κύριε).
÷ Καὶʺ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος,
Οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
18. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Κύριος φροντιεῖ μου·
Βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σὺ,
Ὁ Θεός μου μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜ. Μ΄. XL.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν ÷ καὶ πένηταʺ,
Ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος·
3. Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν, καὶ ζῆσαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ,
Καὶ μὴ παραδῴη αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ·
4. Κύριος βοηθήσει αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης ÷ αὐτοῦʺ·
Ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτοῦ.
5. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε ἐλέησόν με,
Ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
6. Οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι·
Πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;
7. Καὶ εἰ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει·
Ἡ καρδία αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ·
Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει.
8. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου,
Κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι·
9. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ·
÷ Μὴʺ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι.
10. Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου, ἐφ' ὃν ἤλπισα,
Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.
11. Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με,
Καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.
12. Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεθέληκάς με,
Ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.
13. Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου,
Καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.
14. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο γένοιτο.

ΨΑΛΜ.

v. 15. καταισχυνθείησαν posteriore loco) ἐντραπείησαν. v. 17. Ἀγαλλιάσοιντο) ἀγαλλιάσαιντο. v. 18. πτωχός εἰμι) εἰμὶ deest. ibid. καὶ πένης) καὶ πένης εἰμί. ib. ὁ Κύριος) κύριος. Psalm. XL. v. 3. διαφυλάξαι) φυλάξαι. ibid. παραδῴη αὐτὸν εἰς χ. ἐχθρῶν) παραδοῖ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶ. v. 4. βοηθήσει) βοηθήσαι. v. 7. Καὶ εἰσεπ.) Καὶ εἰ εἰσεπορεύετο.

ΨΑΛΜ. ΜΑ'. XLI.

εἰς σύνεσιν ΕΙς τὸ τέλος, συνέσεως τοῖς υἱοῖς Κορὲ, (Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ).
2. Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων,
Οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ Θεός·
3. Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν Θεὸν ※ τὸν ἰσχυρὸν" τὸν ζῶντα·
Πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ;
4. Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς,
Ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν· ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;
5. Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου·
Ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ,
Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως, ἤχου ἑορτάζοντος. ἤχους
6. Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου;
Καὶ ÷ ἱνατί" συνταράσσεις με;
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ※ ἔτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ,
Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.
7. Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη·
Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου (Κύριε) ἐκ γῆς Ἰορδάνου
Καὶ Ἑρμωνιεὶμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ.
8. Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου·
Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.
9. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ,
Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου.
10. Ἐρῶ τῷ Θεῷ· ἀντιλήπτωρ μου, διατί μου ἐπελάθου;
Καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι,
Ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν (μου),
11. Ἐν τῷ καταθλάσαι τὰ ὀστᾶ μου.
Ὠνείδιζόν με οἱ θλίβοντές με, ἐχθροί μου
Ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν· ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;
12. Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου;
Καὶ ἱνατί συνταράσσεις με;
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ※ ἔτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ,
Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ※ καὶ" ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜ. ΜΒ'. XLII.

ΕΙς τὸ τέλος, συνέσεως τοῖς υἱοῖς Κορὲ,) ÷ Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ".
Κρῖνόν με ὁ Θεὸς, καὶ δίκασον μοι
τὴν δίκην μου ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου·
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με.
2. Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς κραταίωμά μου, ἱνατί ἀπώσω με;
Καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι,
Ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν (μου);

Psalm. XLI. v. 1. (Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ) absunt. v. 3. τὸν ἰσχυρὸν) deest. v. 5. ἤχους ἑορτάζοντος) ἤχου ἑορτάζοντος. v. 6. καὶ ὁ Θεός μου) καὶ abest. v. 7. (Κύριε) abest. v. 9. νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ) νυκτὸς δηλώσει παρ' ἐμοί. v. 10. ἀντιλήπτωρ μου) addit εἶ. ibid. Καὶ ἱνατί) ἱνατί. v. 11. καταθλάσαι) καταθλᾶσθαι. ibid. Ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου) ὠνείδισάν με οἱ θλίβοντές με. v. 12. Σωτήριον) ἡ σωτηρία. Psalm. XLII. v. 1. (Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τοῖς υἱοῖς Κορὲ) absunt à *Cod. Rom.* ibid. Κρῖνόν μοι) κρῖνόν με. v. 2. Ὅτι σὺ ὁ) ὅτι σὺ εἶ ὁ.

3. Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου·
Αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου,
Καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.
4. Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ,
Πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου·
Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου.
5. Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου;
Καὶ ἱνατί συνταράσσεις με;
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ※ ἔτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ,
Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ※ καὶ" ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜ. ΜΓ'. XLIII.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ ÷ εἰς" σύνεσιν (Ψαλμός).
2. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν,
Οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν
Ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν,
Ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.
3. Ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλέθρευσε,
Καὶ κατεφύτευσας αὐτούς·
Ἐκάκωσας λαοὺς, καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.
4. Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν,
Καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς·
Ἀλλ' ἡ δεξιά σου, καὶ ὁ βραχίων σου,
Καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου,
ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.
5. Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου ÷ καὶ" ὁ Θεός ÷ μου",
Ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ.
6. Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν,
÷ Καὶ" ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν.
7. Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ,
Καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με·
8. Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς,
Καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας.
9. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν,
Καὶ ÷ ἐν" τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Διάψαλμα.
10. Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄσχυνας ἡμᾶς,
Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ÷ ὁ Θεὸς" ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.
11. Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν,
Καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.
12. Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως,
Καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.
13. Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς,
Καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν αὐτῶν. ἀλαλάγμασιν ἡμῶν
14. Ἔθου ἡμᾶς εἰς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν,
Μυκτηρισμὸν καὶ καταγέλωτα τοῖς κύκλῳ ἡμῶν, χλευασμόν
(Καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς)·

15. Ἔθου

v. 4. ὁ Θεός μου) ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου. v. 5. καὶ ὁ Θεός μου.) καὶ abest. Psalm. XLIII. v. 1. Κορὲ) addit εἰς σύνεσιν. v. 6. ἐπανισταμένους) ἐπανιστανομένους. v. 9. à fine Rom. addit Διάψαλμα. v. 10. ὁ Θεὸς) abest. v. 13. ἀλαλ. ἡμῶν) ἀλαλάγμασιν αὐτῶν. v. 14. εἰς ὄνειδος) ὀνειδος. ibid. χλευασμόν) καταγέλωτα. ib. Καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς) hæc non habet Rom.

15. Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι,
Κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.
16. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατενώπιόν μου ÷ ἐστὶ˙,
Καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με,
17. Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ καταλαλοῦντος,
Ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος.
18. Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου,
Καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ σου,
19. ÷ Καὶ˙ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν·
Καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.
20. Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως,
Καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου.
21. Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
Καὶ ÷ εἰ˙ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλότριον,
22. Οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα;
Αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.
23. Ὅτι ἕνεκέν σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν,
Ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.
24. Ἐξεγέρθητι, ἱνατί ὑπνοῖς Κύριε;
Ἀνάστηθι, ÷ καὶ˙ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος.
25. Ἱνατί πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις;
Ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;
26. Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν,
Ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν.
27. Ἀνάστα ÷ Κύριε, βοήθησον ἡμῖν,
Καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

ΨΑΛΜ. ΜΔ΄. XLIV.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ (τοῦ Δαυὶδ) ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.
2. Ἐξηρεύξατω ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθὸν,
Λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ·
Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.
3. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
Ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου·
Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
4. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν ÷ σου˙, δυνατὲ
Τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου·
5. Καὶ ἔντεινον, (καὶ) κατευοδοῦ, ÷ καὶ˙ βασίλευε
Ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραΰτητος ÷ καὶ δικαιοσύνης˙·
※ Καὶ˙ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου.
6. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, (δυνατέ)·
Λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται
Ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.
7. Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·

V. 16. κατενώπιον) κατεναντίον. V. 17. καταλαλοῦντος) παραλαλοῦντος. V. 21. ἐπελαθόμεθα) adjicit τοῦ ὀνόματος. V. 23. ἕνεκέν σου) ἕνεκά σου. V. 25. πρόσωπον) τὸ πρόσωπον. Psalm. XLIV. v. 1. τοῦ Δαυὶδ ὑπὲρ τοῦ ἀγ.) Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν, ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ. V. 2. Ἐξηρεύξατω) Ἐξηρεύξατο. V. 7. εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος) εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
8. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀδικίαν·
Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου
Ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.
9. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου,
Ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν ηὔφρανάν σε.
βασιλέως 10. Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου·
Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου,
Ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ ÷ περιβεβλημένη πεποικιλμένη˙.
÷
11. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου,
Καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου,
12. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου·
Ὅτι αὐτός ÷ ἐστιν˙ ὁ κύριός σου.
13. ※ Καὶ˙ προσκυνήσουσιν αὐτῷ˙ ※ καὶ θυγατέρες Τύρου ἐν δώροις·
Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
τῆς 14. Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν·
Ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.
15. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς,
αὐτοῦ
Οἱ Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι

16. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει,
Ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.
17. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν (σοι) υἱοί σου·
Καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. μνησθήσονται
18. (Καὶ) μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ·
Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα,
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος˙.

ΨΑΛΜ. ΜΕʹ. XLV.

Εἰς τὸ τέλος υἱοῖς Κορὲ ὑπὲρ τῶν κρυφίων (τοῦ Δαυὶδ) Ψαλμός.
2. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις,
Βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.
3. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν,
Καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.
4. Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν,
Ἐταράχθη τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Διάψαλμα.
5. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ·
Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.
6. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὐ σαλευθήσεται·
Βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τῷ προσώπῳ πρωΐ. τὸ πρὸς πρωΐ
7. Ἑτα-

v. 8. ἀδικίαν) ἀνομίαν. v. 10. βασιλέως) βασιλέων. v. 12. Καὶ ἐπιθυμήσει) ὅτι ἐπεθύμησεν. v. 13. τοῦ λαοῦ) addit τῆς γῆς. v. 14. τῆς θυγατρὸς) αὐτῆς θυγατρός. ibid. ἔσωθεν) ἐσεβών. v. 15. ὀπίσω αὐτοῦ) ὀπίσω αὐτῆς. ibid. Οἱ πλησίον) αἱ πλησίον. v. 18. (Καὶ) abest. Psalm. XLV. v. 1. ita legitur in Ed. Rom. Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός. v. 4. Ἐταράχθη) ἐταράχθησαν. v. 6. τὸ πρὸς πρωΐ) τῷ προσώπῳ. ibid. πρωΐ) deest.

7. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι·
Ἔδωκε φωνὴν αὐτῆ (ὁ ὕψιστος) ἐσαλεύθη ἡ γῆ.
8. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν,
Ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ· Διάψαλμα.
Θεῦ 9. Δεῦτε καὶ ἴδατε τὰ ἔργα τῦ Κυρίου,
Ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς·
10. Ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς,
Τόξον συντρίψει καὶ συνκλάσει ὅπλον,
÷ Καὶ" θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.
11. Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγὼ ÷ εἰμι" ὁ Θεός·
Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.
12. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν,
Ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.
※ Διάψαλμα.

ΨΑΛΜ. Μϛ'. XLVI.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ Ψαλμὸς (τῷ Δαυίδ).
2. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας·
Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.
3. Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός·
Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
4. Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν·
5. Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτῦ,
Τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησε.
Διάψαλμα.
6. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ,
Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.
7. Ψάλατε τῷ Θεῷ ÷ ἡμῶν", ψάλατε·
Ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε.
8. Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός.
Ψάλατε συνετῶς. 9. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ (πάντα) τὰ ἔθνη·
Ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτῦ.
10. Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τῦ Θεῦ Ἀβραάμ·
Ὅτι τῦ Θεῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

ΨΑΛΜ. ΜΖ'. XLVII.

Εἰς τὸ τέλος) Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορὲ (τῷ Δαυίδ).
2. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα,
Ἐν πόλει τῦ Θεῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτῦ,
3. Εὐρίζω, ἀγαλλιάματι πάσῃ τῇ γῇ. Εὐρίζων
Ὄρη Σιὼν τὰ πλευρὰ τῦ βοῤῥᾶ·
Ἡ πόλις τῦ βασιλέως τῦ μεγάλου.
4. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.
5. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς (τῆς γῆς) συνήχθησαν, διήλθοσαν ἐπιτοαυτό·
6. Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως, ἐθαύμασαν· ἰδότες
Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν· 7. τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν· ὑπελάβετο
Ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

8. Ἐν

v. 7. (ὁ ὕψιστος) deest. v. 9. ἴδατε) ἴδετε. ibid. τοῦ Θεοῦ) τοῦ Κυρίου. v. 10. Ἀνταναιρῶν) ἀνταναιρῶν. Pſalm. XLVI. v. 1. Ed. *Rom.* Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ Ψαλμός. v. 5. ἑαυτοῦ) αὐτοῦ. ibid. Ed. *Rom.* à fine addit διάψαλμα. v. 9. (πάντα) abeſt. Pſalm. XLVII. v. 1. Ed. *Rom.* Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορὲ δευτέρᾳ σαββάτου. v. 3. πάσῃ τῇ γῇ) πάσης τῆς γῆς. v. 5. (τῆς γῆς) in textu quidem Ed. *Rom.* hæc verba habentur; ſed in notis proſcribuntur. ibid. διήλθοσαν) ἦλθοσαν. v. 6. ἰδότες) ἰδόντες. v. 7. ὑπελάβετο) ἐπελάβετο.

συντρί-ψει 8. Ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα
Θαρσεῖς.
9. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως ἴδαμεν
Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων,
Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν
αἰῶνα. Διάψαλμα.
10. Ὑπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν
λαοῦ μέσῳ τοῦ ναοῦ σου.
11. Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ Θεὸς, οὕτως
÷ καὶ " ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέ-
ρατα τῆς γῆς:
Δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου.
12. Εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιὼν,
÷ Καὶ " ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέ-
ρες τῆς Ἰουδαίας,
Ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου ÷ Κύριε ".
13. Κυκλώσατε Σιὼν καὶ περιλάβετε
αὐτὴν,
Διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς·
14. Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν
δύναμιν αὐτῆς,
÷ Καὶ " καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς
Ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.
15. Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν
εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
÷ τοῦ αἰῶνος "·
Αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΨΑΛΜ. ΜΗ'. XLVIII.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ Ψαλμὸς (τῷ
Δαυίδ).
2. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη,
Ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες
τὴν οἰκουμένην·
3. Οἵτε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀν-
θρώπων,
Ἐπιτοαυτὸ πλούσιος καὶ πένης.
4. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν,
Καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.
5. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου,
Ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.
6. Ἱνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ,
Ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει
με,
7. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν,
Καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν
καυχώμενοι.
8. Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται· λυτρώσεται
ἄνθρωπος;
Οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα αὐτοῦ,
9. Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ·
Καὶ ἐκόπασεν εἰς τὸν αἰῶνα. 10. Καὶ ἐκοπίασεν
ζήσεται ※ ἔτι εἰς τέλος,
(Ὅτι) οὐκ ὄψεται καταφθοράν.
11. Ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας,
Ἐπιτοαυτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπο-
λοῦνται,
Καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν
πλοῦτον αὐτῶν.
12. ÷ Καὶ " οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐ-
τῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν,
Ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν
ἐπὶ τῶν γαιῶν ÷ αὐτῶν ".
13. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε,
Παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι ÷ τοῖς
ἀνοήτοις ", καὶ ὡμοιώθη ÷ αὐτοῖς ":
14. Αὕτη

v. 8. συντρίψει) συντρίψεις. ibid. Θαρσεῖς.) Θαρσίς. v. 9. οὕτως ἴδαμεν) οὕτως καὶ εἴδομεν. ibid. à fine Ed. Rom. addit διάψαλμα. v. 12. Σιὼν, Καὶ ἀγαλλ.) καὶ abeſt. ibid. ἕνεκεν) ἕνεκα. Pſalm. XLVIII. v. 1. Ed. Rom. Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμός. v. 8. λυτροῦται) λυτροῦται; ibid. αὐτοῦ) ἑαυτοῦ.

14. Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς.
Καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν. Διάψαλμα.
15. Ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθεντο,
Θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς·
καἰακυριεύσωσιν Καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τοπρωΐ,
Καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ
Ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν (ἐξώσθησαν).
16. Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου, ὅταν λαμβάνῃ με. Διάψαλμα.
17. Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος,
Ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ·
18. Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα,
Οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.
19. Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται·
Ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.
20. Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ·
Ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς.
21. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε,
Παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι ÷ τοῖς ἀνοήτοις", καὶ ὡμοιώθη ÷ αὐτοῖς".

ΨΑΛΜ. ΜΘ'. XLIX.

Δαυὶδ ΕΙς τὸ τέλος), Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
1. Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν,
Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου (καὶ) μέχρι δυσμῶν.
2. Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος ÷ αὐτοῦ"
3. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει,
Ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται·
Πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται,
Καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα.
4. Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω,
Καὶ τὴν γῆν, τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ.
5. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ,
Τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.
6. Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ·
Ὅτι Θεὸς κριτής ἐστι. Διάψαλμα.
7. Ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλήσω σοι
Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι·
Ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου εἰμὶ ἐγώ.
8. Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε,
Τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός·
9. Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους,
Οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους.
10. Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
Κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι ÷ καὶ" βόες·
11. Ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ,
Καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν.
12. Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω·
Ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
13. Μὴ φάγωμαι κρέα ταύρων;
Ἢ αἷμα τράγων πίωμαι;

v. 14. εὐδοκήσουσιν) εὐλογήσουσιν. v. 15. κατακυριεύσωσιν) κατακυριεύσουσιν. ibid. (ἐξώσθησαν) abest. v. 16. à fine addit Ed. Rom. Διάψαλμα. v. 17. Ἢ ὅταν) καὶ ὅταν. v. 21. Καὶ ἄνθρωπος) καὶ deest. Psalm. XLIX. v. 1. (Εἰς τὸ τέλος) abest. ibid. τῷ Δαυίδ.) τῷ ἀσάφ. ib. (καὶ) abest. v. 4. τοῦ διακρῖναι) διακρῖναι. v. 10. τοῦ ἀγροῦ) τοῦ δρυμοῦ. v. 13. φάγωμαι) φάγομαι. ibid. πίωμαι) πίομαι.

14. Θῦσον τῷ Θεῷ ÷ θυσίαν" αἰνέσεως,
Καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίϛῳ τὰς εὐχάς σȣ·
15. ⁜ Καὶ" ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλί-
ψεώς (σȣ),
÷ Καὶ" ἐξελȣ͂μαί σε, καὶ δοξάσεις
με. (Διάψαλμα).
16. Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός·
Ἱνατί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μȣ,
Καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μȣ
διὰ ἐπὶ ϛόματός σȣ;
17. Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν,
Καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μȣ εἰς τὰ
ὀπίσω.
18. Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες
αὐτῷ,
Καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σȣ
÷ ἐτίθεις".
19. Τὸ ϛόμα σȣ ἐπλεόνασε κακίαν,
Καὶ ἡ γλῶσσά σȣ περιέπλεκε δο-
λιότητα·
20. Καθήμενος κατὰ τȣ͂ ἀδελφȣ͂ σȣ
κατελάλεις,
Καὶ κατὰ τȣ͂ υἱȣ͂ τῆς μητρός σȣ ἐτί-
θεις σκάνδαλον.
21. Ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα,
Ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι
ὅμοιος·
Ἐλέγξω σε, καὶ παραϛήσω κατὰ
πρόσωπόν σȣ.
22. Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμε-
νοι τȣ͂ Θεȣ͂,
Μήποτε ἁρπάσῃ, καὶ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος.
23. Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με·
Καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτή-
ριον Θεȣ͂.

ΨΑΛΜ. Ν'. L.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ,
2. ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν
Νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα
εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεέ.
3. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ ÷ τὸ μέγα"
ἔλεός σȣ,
÷ Καὶ" κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρ-
μῶν σȣ ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μȣ.
4. Ἐπιπλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνο-
μίας μȣ,
Καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μȣ καθά-
ρισόν με·
5. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μȣ ἐγὼ γινώσκω,
Καὶ ἡ ἁμαρτία μȣ ἐνώπιόν μȣ ἐϛὶ
διαπαντός.
6. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σȣ ἐποίησα·
Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις
σȣ, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
7. Ἰδȣ ÷ γὰρ" ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
Καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μή-
τηρ μȣ.
8. Ἰδȣ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας·
Τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σο-
φίας ÷ σȣ" ἐδήλωσάς μοι.
9. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρι-
σθήσομαι·
Πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκαν-
θήσομαι.
10. Ἀκȣτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐ-
φροσύνην·
Ἀγαλλιάσονται ὀϛᾶ τεταπεινωμένα.
11. Ἀπόϛρεψον τὸ πρόσωπόν σȣ ἀπὸ
τῶν ἁμαρτιῶν μȣ,
Καὶ

v. 15. (σȣ) abest. v. 16. ἐκδιηγῇ) διηγῇ. v. 19. *Καὶ ἡ γλῶσσά σȣ περιέπλεκε δολιότητα.*) ab his verbis in MS. *Alex.* insignis hiatus est, usque ad Psalm. LXXIX. v. 11. verba: *τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ.* quem ex Ed. *Rom.* supplevit Clariss. *Grabe.* Videsis *Prolegom.* Cap. I. §. 6.

Καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
12. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς,
Καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
13. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀνταν έλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
14. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου,
Καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
15. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου,
Καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
16. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.
Ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
17. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου·
18. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
Ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
19. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον·
Καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσῃ. ἐξουδενώσει
20. Ἀγάθυνον ÷ Κύριε" ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν,
÷ Καὶ" οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
21. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
Ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα·
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜ. ΝΑ΄. LI.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τῷ Δαυὶδ, 2. ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ· ἦλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.
3. Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ÷ ὁ" δυνατὸς;
Ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν,
4. Ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου·
Ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.
5. Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην,
Ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην. Διάψαλμα.
6. Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν.
7. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος·
Ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεῦσαί σε ἀπὸ σκηνώματος,
Καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων. Διάψαλμα.
8. Καὶ ὄψονται δίκαιοι, καὶ φοβηθήσονται,
Καὶ ἐπ᾽ αὐτὸν γελάσονται, ÷ καὶ ἐροῦσιν"·
9. Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ,
Ἀλλ᾽ ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ,
÷ Καὶ" ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.
10. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ·
Ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα,
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος".
11. Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας·

Καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρη-
στὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

ΨΑΛΜ. ΝΒʹ. LII.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαελὲθ, συνέ-
σεως τῷ Δαυίδ.
2. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,
οὐκ ἔστι Θεός·

Διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν
ἀνομίαις,
Οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν·

3. Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
Τοῦ ἰδεῖν, εἰ ἔστι συνιῶν, ÷ ἢ" ἐκζη-
τῶν τὸν Θεόν.
4. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν·
Οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθὸν, οὐκ ἔστιν ἕως
ἑνός.
5. Οὐχὶ γνώσονται ÷ πάντες" οἱ ἐργα-
ζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
Οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώ-
σει ἄρτου;
Τὸν Θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
6. Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν
φόβος·
Ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρω-
παρέσκων·
Κατῃσχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένω-
σεν αὐτούς.
7. Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ
Ἰσραήλ;
Κύριον Ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν Θεὸν τὴν αἰχ-
μαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
Ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ, ÷ καὶ" εὐ-
φρανθήσεται Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ΝΓʹ. LIII.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως
τῷ Δαυίδ, 2. ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς
Ζειφαίους, καὶ εἰπεῖν τῷ Σαούλ·
οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν;
3. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με,
Καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με.
4. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
Ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου·
5. Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ,
Καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου·
Οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐ-
τῶν. Διάψαλμα.
6. Ἰδοὺ ÷ γὰρ" ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι,
÷ Καὶ" ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς
ψυχῆς μου·
7. Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου·
Ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον
αὐτούς.
8. Ἑκουσίως θύσω σοι,
Ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύ-
ριε, ὅτι ἀγαθόν·
9. Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐῤῥύσω με,
Καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀ-
φθαλμός μου.

ΨΑΛΜ. ΝΔʹ. LIV.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ
Δαυίδ.
2. Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευ-
χήν μου,
Καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου·
3. Πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου·
Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ
ἐταράχθην
4. Ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, ÷ καὶ" ἀπὸ θλί-
ψεως ἁμαρτωλοῦ·

Ὅτι

Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν,
Καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.
5. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ,
Καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ·
6. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.
7. Καὶ εἶπα· τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς;
Καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω.
8. Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. ⋇ Διάψαλμα".
9. Προσεδεχόμην τὸν σώζοντά με
Ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος.
10. Καταπόντισον, Κύριε (καὶ) καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν·
Ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.
11. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς·
Καὶ ἀνομία καὶ πόνος ἐν μέσῳ αὐτῆς,
12. καὶ ἀδικία·
Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.
13. Ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν·
Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ.
14. Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου,
15. Ὃς ἐπιταυτὸ ἐγλύκανας ἐδέσματα·
Ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.
16. Ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, ÷ καὶ" καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες·
Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν.
17. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.
18. Ἑσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι, καὶ ἀπαγγελῶ,
Καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.
19. Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι·
Ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.
20. Εἰσακούσεται ὁ Θεὸς, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. Διάψαλμα.
Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.
21. Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι·
Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.
22. Διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ,
Καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ·
Ἡπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον,
Καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες.
23. Ἐπίῤῥιψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει·
Οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.
24. Σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς·
Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν·
Ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ ÷ Κύριε".

ΨΑΛΜ. ΝΕ'. LV.

ΕΙς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.
2. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος·

Ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.
3. Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην
τὴν ἡμέραν·
Ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ
ὕψους.
4. Ἡμέρας φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ
σεὶ ἐπὶ σέ.
5. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου·
Ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσο-
μαι τί ποιήσει μοι σάρξ.
6. Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐ-
βδελύσσοντο·
Κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐ-
τῶν εἰς κακόν.
7. Παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν·
Αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι,
ὑπέμεινα Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου.
τῇ ψυχῇ 8. Ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς,
Ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις, ὁ Θεός.
9. Τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλα·
Σοὶ Σὺ ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου,
ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.
10. Τότε ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς
τὰ ὀπίσω,
Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί ÷ σε·
Ἰδοὺ ἔγνων ὅτι Θεός μου εἶ σύ.
11. Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα·
Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον.
12. Ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσο-
μαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
13. Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς αἱ εὐχαὶ ※ σου,
αἰνέσεώς ÷ ἃς" ἀποδώσω αἰνέσεώς σοι·
σου 14. Ὅτι ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θα-
νάτου,
Καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος,
Τοῦ εὐαρεστῆσαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν
φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜ. Νϛ'. LVI.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ
Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ἐν τῷ
αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προ-
σώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον.
2. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με·
Ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου,
Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου
ἐλπιῶ,
Ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.
3. Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον,
Τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.
Διάψαλμα.
4. Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με,
Ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦν-
τάς με·
Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ
καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ,
5. ÷ Καὶ ἐῤῥύσατο" τὴν ψυχήν μου ἐκ
μέσου σκύμνων.
Ἐκοιμήθην τεταραγμένος·
Υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν
ὅπλον καὶ βέλη,
Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.
6. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός,
÷ Καὶ" ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
7. Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου, Παγίδας
÷ Καὶ" κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου·
Ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον,
÷ καὶ" ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν. Διά-
ψαλμα.
8. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός,
Ἑτοίμη ἡ καρδία μου· ᾄσομαι καὶ
ψαλῶ.
9. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου,
Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα·
Ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

10. Ἐξο-

10. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν·
11. Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου,
Καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.
12. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς,
÷ Καὶ ˘ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜ. ΝΖ'. LVII.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν.
2. Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε,
Εὐθεῖα κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων;
3. Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ·
Ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.
4. Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας,
Ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐλάλησαν ψευδῆ.
5. Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως,
Ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς·
6. Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἐπᾳδόντων,
Φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ.
7. Ὁ Θεὸς συνέτριψε τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν·
Τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος.
8. Ἐξουδενωθήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον·
Ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν.
9. Ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται·
Ἔπεσε πῦρ, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον.
10. Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον,
Ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς. ὑμᾶς
11. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν (ἀσεβῶν)·
Τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.
12. Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος· εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ,
Ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων ÷ αὐτοὺς ˘ ἐν τῇ γῇ.

ΨΑΛΜ. ΝΗ'. LVIII.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ, τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.
2. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεὸς,
Καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με·
3. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν,
Καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.
4. Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου,
Ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί·
Οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου, Κύριε.
5. Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυναν καὶ εὐθυνα
Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε.
6. Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
Πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη·
Μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Διάψαλμα.

7. Ἐπι-

7. Ἐπιςρέψεσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξεσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσεσι πόλιν.

8. Ἰδὲ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ ςόματι αὐτῶν,
÷ Καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν· ὅτι τίς ἤκεσε;

9. Καὶ σὺ Κύριε ἐκγελάσῃ αὐτὲς,
Ἐξεδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη.

10. Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω·
Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

11. Ὁ Θεός μου τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με·
Ὁ Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

12. Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτὲς, μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ λαοῦ με. νόμου σου
Διασκόρπισον αὐτὲς ἐν τῇ δυνάμει σου,
Καὶ κατάγαγε αὐτὲς, ὁ ὑπερασπιςής μου Κύριε,

13. Ἁμαρτίαν ςόματος αὐτῶν, λόγον χειλέων αὐτῶν·
Καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν,
Καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται 14. ἐν συντελείᾳ, συντέλειαι
Ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ ὁ μὴ ὑπάρξουσι·
Καὶ γνώσονται ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακὼβ δεσπόζει τῶν περάτων τῆς γῆς. Διάψαλμα.

15. Ἐπιςρέψεσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξεσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσεσι πόλιν·

16. Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν· ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσεσιν.

17. Ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τὴν δύναμίν σου, τῇ δυνάμει
Καὶ ἀγαλλιάσομαι τοπρωῒ τὸ ἔλεός σου·
Ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου,
Καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.

18. Βοηθός μου σοὶ ψαλῶ·
Ὅτι ὁ Θεός (μου) ἀντιλήπτωρ μου εἶ,
Ὁ Θεός μου τὸ ἔλεός μου.

ΨΑΛΜ. ΝΘ΄. LIX.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι, εἰς ςηλογραφίαν τῷ Δαυὶδ εἰς διδαχὴν, 2. ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν
Συρίας καὶ τὴν Συρίαν Σοβὰλ, καὶ ἐπέςρεψεν Ἰωὰβ, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδὼμ ἐν τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν δώδεκα χιλιάδας. τὴν φάραγγα

3. Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς, ÷ καὶ καθεῖλες ἡμᾶς,
Ὠργίσθης, ÷ καὶ οἰκτείρησας ἡμᾶς.

4. Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν·
Ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.

5. Ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά·
Ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.

6. Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν,
Τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Διάψαλμα.

7. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου,
Σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.

8. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
Ἀγαλλιάσομαι ÷ καὶ διαμεριῶ Σίκιμα,
Καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

9. Ἐμός

9. Ἐμός ἐςι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ÷ ἐςι˙ Μανασσῆ,
Καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μȣ·
Ἰȣ́δας βασιλεύς μȣ.
10. Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μȣ·
Ἐπὶ τὴν Ἰδȣμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μȣ·
Ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
11. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; Τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδȣμαίας.
12. Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; Καὶ ȣ̓κ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;
13. Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως·
Καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπȣ.
14. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν·
Καὶ αὐτὸς ἐξȣδενώσει τȣ̀ς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜ. Ξ΄. LX.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις τῷ Δαυίδ.
2. Εἰσάκȣσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μȣ,
Πρόσχες τῇ προσευχῇ μȣ·
3. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μȣ.
Ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με·
Ὡδήγησάς με, 4. ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μȣ,
Πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπȣ ἐχθρȣ̃.
5. Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σȣ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας·
Σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σȣ. Διάψαλμα.
προσευχῶν 6. Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκȣσας τῶν εὐχῶν μȣ·
Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβȣμένοις τὸ ὄνομά σȣ.
7. Ἡμέρας ἐφ᾽ ἡμέρας βασιλέως προσθήσεις·
Τὰ ἔτη αὐτȣ̃ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.
8. Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τȣ̃ Θεȣ̃·
Ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτȣ̃ τίς ἐκζητήσει αὐτῶν;
9. Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σȣ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τȣ̃ αἰῶνος˙,
Τȣ̃ ἀποδȣ̃ναί με τὰς εὐχάς μȣ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ΨΑΛΜ. ΞΑ΄. LXI.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθȣ̀ν, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μȣ;
Παρ᾽ αὐτȣ̃ γὰρ τὸ σωτήριόν μȣ.
3. Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μȣ καὶ σωτήρ μȣ,
Ἀντιλήπτωρ μȣ· ȣ̓ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον.
4. Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ᾽ ἄνθρωπον; Φονεύετε πάντες ὑμεῖς,
Ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ.
5. Πλὴν τὴν τιμήν μȣ ἐβȣλεύσαντο ἀπώσασθαι·
Ἔδραμον ἐν δίψει·
Τῷ ςόματι αὐτῶν εὐλόγȣν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο. Διάψαλμα.
6. Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μȣ·
Ὅτι παρ᾽ αὐτȣ̃ ἡ ὑπομονή μȣ.
7. Ὅτι αὐτὸς Θεός μȣ καὶ σωτήρ μȣ.
Ἀντιλήπτωρ μȣ· ȣ̓ μὴ μεταναςεύσω.

8. Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου.
Ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ.
9. Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ·
Ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν·
Ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν. Διάψαλμα.
10. Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων·
Ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι·
Αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπιτοαυτό.
11. Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν,
[ἁρπάγματα] Καὶ ἐπὶ ἅρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε·
Πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν.
12. Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, δύο ταῦτα ἤκουσα·
Ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ,
[σοῦ] 13. Καὶ σοὶ Κύριε τὸ ἔλεος·
Ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΞΒʹ. LXII.

[Ἰδουμαίας] Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας.
2. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
Ἐδίψησέ σοι ἡ ψυχή μου,
Ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου,
Ἐν ※ γῇ" ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
3. Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι,
Τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
4. Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς·
Τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

5. Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου·
Ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
6. Ὡσεὶ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου·
Καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. [χείλη ὄνομά σου]
7. Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου,
Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
8. Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου,
Καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
9. Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου·
Ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
10. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου·
Εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς·
11. Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας·
Μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
12. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ·
Ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ,
Ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

ΨΑΛΜ. ΞΓʹ. LXIII.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
2. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς προσευχῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με (πρὸς σέ)·
Ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου.
3. Ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων,
Ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν·
4. Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν,
Ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, πρᾶγμα πικρὸν,
5. Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον·

Ἐξά-

Ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν, καὶ οὐ φοβηθήσονται.

6. Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν·
Διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας,
Εἶπαν· τίς ὄψεται αὐτούς;

7. Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν·
Ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσει·
Προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βαθεῖα,

8. Καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός.
Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν,

ἐξουθένησαν αὐτὸν 9. Καὶ ἐξηθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν.
Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς,

10. Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος·
Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ,
Καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.

11. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ,
Καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν·
Καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜ. ΞΔ'. LXIV.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ※ ᾠδή.

2. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών,
Καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχή.

3. Εἰσάκουσον προσευχῆς ÷ μου· πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει.

ἀνόμων 4. Λόγοι ἀνομιῶν ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς·
ταῖς ἀσεβείαις Καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ.

5. Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου,
Κατασκηνώσει ÷ ἐν ταῖς αὐλαῖς σου·
Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου·

Ἅγιος ὁ ναός σου, 6. θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.
Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν,
Ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς,
Καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν·

7. Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι σου,
Περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ·

8. Ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης,
Ἤχους κυμάτων αὐτῆς.
Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, 9. καὶ φοβηθήσονται.
Οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου·
Ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις!

10. Ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν,
Ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν·
Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων·
Ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία.

11. Τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον, Τοὺς
Πλήθυνον τὰ γενήματα αὐτῆς·
Ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

12. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου,
Καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος·

13. Πιανθήσεται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου, ὄρη
Καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

14. Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων,
Καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον·
Κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜ. ΞΕʹ. LXV.

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδὴ Ψαλμοῦ ÷ ἀναστάσεως˙.
Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.
2. Ψάλατε (δὴ) τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
Δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.
3. Εἴπατε τῷ Θεῷ˙ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου;
Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου.
4. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι˙
Ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου. Διάψαλμα.
5. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ,
Φοβερὸς ÷ ἐν˙ βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
6. ÷ Ὁ˙ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν,
Ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί˙
Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ᾽ αὐτῷ.
7. Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος˙
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν˙
Οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψέσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. Διάψαλμα.
8. Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν,
Καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ˙
9. Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωὴν,
Καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.
10. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεὸς,
Ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.
11. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα˙
Ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.
12. Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν˙
Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος,
Καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.
13. Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν˙
Ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, 14. ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου,
Καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου˙
15. Ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι,
Μετὰ θυμιάματος (καὶ) κριῶν˙
Ἀνοίσω ÷ σοι˙ βόας μετὰ χιμάρων. ποιήσω
Διάψαλμα.
16. Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι,
Πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν,
Ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.
17. Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα,
Καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.
18. Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου,
μὴ εἰσακουσάτω Κύριος˙
19. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ (μου) ὁ Θεὸς,
Προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. προσευχῆς
20. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου
Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ᾽ ἐμοῦ.

ΨΑΛΜ. Ξϛʹ. LXVI.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, Ψαλμὸς ᾠδῆς ÷ τῷ Δαυίδ˙.
2. Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς˙
Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς. Διάψαλμα.
3. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου,

Ἐν

Ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σȣ.
4. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός·
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
5. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη·
Ὅτι κρινεῖς λαὸς ἐν εὐθύτητι,
Καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Διάψαλμα.
6. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός·
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
7. Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς·
Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
8. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός·
Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. ΞΖ'. LXVII.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ Ψαλμὸς ᾠδῆς.
2. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, ÷ καὶ˙ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτȣ̃,
÷ Καὶ˙ φυγέτωσαν οἱ μισȣ̃ντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπȣ αὐτοῦ.
3. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλιπέτωσαν·
Ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπȣ πυρὸς,
÷ Οὕτως˙ ἀπόλοιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπȣ τȣ̃ Θεȣ̃.
4. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν·
Ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τȣ̃ Θεȣ̃,
Καὶ τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.
5. Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτȣ̃·
Ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ·
Καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτȣ̃.
6. ÷ Ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπȣ αὐτȣ̃˙,
Τȣ̃ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτȣ̃ τῶν χηρῶν·
Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτȣ̃.
7. Ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπȣς ἐν οἴκῳ,
Ἐξάγων πεπεδημένȣς ἐν ἀνδρείᾳ,
Ὁμοίως τȣ̀ς παραπικραίνοντας τȣ̀ς κατοικȣ̃ντας ἐν τάφοις.
8. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τȣ̃ λαȣ̃ σȣ,
Ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ· Διάψαλμα. τὸν ἔρημον
9. Γῆ ἐσείσθη, καὶ ÷ γὰρ˙ οἱ ȣ̓ρανοὶ ἔσταξαν
Ἀπὸ προσώπȣ τȣ̃ Θεȣ̃, τȣ̃το Σιναί,
※ Ἀπὸ προσώπȣ τȣ̃ Θεȣ̃ Ἰσραήλ˙.
10. Βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σȣ·
Καὶ ἠσθένησε, σὺ ÷ δὲ˙ κατηρτίσω αὐτήν.
11. Τὰ ζῶά σȣ κατοικȣ̃σιν ἐν αὐτῇ·
Ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σȣ τῷ πτωχῷ ὁ Θεός.
12. Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ,
13. Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τȣ̃ ἀγαπητȣ̃ ※ τȣ̃ ἀγαπητȣ̃˙,
Καὶ ὡραιότητι τȣ̃ οἴκȣ διελέσθαι σκῦλα.
14. Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων,
Πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι,
Καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίȣ·
15. Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπȣράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς,
Χιονωθήσονται ἐν Σελμών.
16. Ὄρος τȣ̃ Θεȣ̃ ὄρος πῖον·

Ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.
17. Ἱνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα;
Τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ·
Καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.
18. Τὸ ἅρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνέντων·
Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἐν τῷ ἁγίῳ.
19. Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν·
ἀνθρώ- Ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις,
πῳ, Καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες, τοῦ κατασκηνῶσαι.
20. Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς,
Εὐλογητὸς (Κύριος) ἡμέραν καθ' ἡμέραν·
(Καὶ) κατευοδώσει ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. Διάψαλμα.
21. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν·
Καὶ τοῦ Κυρίου ※ κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.
22. Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ,
Κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.
23. Εἶπε Κύριος· ἐκ Βασὰν ἐπιστρέψω,
Ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης·
24. Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι,
Ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.
25. Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ Θεὸς,
Αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ βασιλέως μου ÷ τοῦ˙ ἐν τῷ ἁγίῳ·
26. Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων,
Ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.
27. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν,
Τὸν κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.
28. Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει,
Ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν,
Ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλί.
29. Ἔντειλαι ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σου·
Δυνάμωσον ὁ Θεὸς τοῦτο, ὃ κατηρτίσω ἐν ἡμῖν.
30. Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ
Σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.
31. Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου·
Ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν,
÷ Τοῦ˙ μὴ ἀποκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ·
Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα.
32. Ἥξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου·
Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.
33. Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ᾄσατε τῷ Θεῷ,
Ψάλατε τῷ κυρίῳ. Διάψαλμα.
34. ÷ ψάλατε τῷ Θεῷ˙, τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς·
Ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.
35. Δότε δόξαν τῷ Θεῷ·
Ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ,
Καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.
36. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ·
Ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ ÷ αὐτοῦ˙·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

ΨΑΛΜ. ΞΗ'. LXVIII.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τῷ Δαυίδ.

2. Σῶσόν με ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

3. Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις·
Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης,
καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.

4. Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου·
Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

5. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν·
Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως·
οὐκ Ἃ οὐχ ἥρπασα, τότε ἀπετίννυον.

6. Ὁ Θεὸς σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου,
Καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν.

7. Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων·
Μὴ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

8. Ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμὸν,
Ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου·

9. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου,
Καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου·

10. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με,
Καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

συνέκαμψα 11. Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου.
Καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί·

12. Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον,
Καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

13. Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ,
Καὶ ÷ εἰς ἐμὲ ⁒ ἔψαλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον.

14. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ Κύριε·
Καιρὸς εὐδοκίας, ὁ Θεός·
Ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου,
Ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.

15. Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ·
Ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων. τοῦ βάθους

16. Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος,
Μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς,
Μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

17. Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου·
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

18. Καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου·
Ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

19. Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, ÷ καὶ ⁒ λύτρωσαι αὐτήν·
Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με.

20. Σὺ (γὰρ) γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου·
Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με.

21. Ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν·

Καὶ

Καὶ ὑπέμεινα συλλυπέμενον, καὶ ἐχ ὑπῆρξε,

παρακα-λῦντα Καὶ παρακαλῦντας, καὶ ἐχ εὗρον.

22. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά με χολήν,

Καὶ εἰς τὴν δίψαν με ἐπότισαν με ὄξος.

23. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα,

Καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον·

24. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τῦ μὴ βλέπειν,

Καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

25. Ἔκχεον ἐπ' αὐτὲς τὴν ὀργήν σε,

Καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σε καταλάβοι αὐτές.

26. Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη,

÷ Καὶ ˇ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔσω ÷ ὁ ˇ κατοικῶν·

27. Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν,

τραυμά-των με Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματιῶν σε προσέθηκαν.

28. Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν,

Καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σε·

29. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλε ζώντων,

Καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

30. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ·

(Καὶ) ἡ σωτηρία (τῦ προσώπε) σε

ἀντελά-βετο ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό με.

31. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τῦ Θεῦ με μετ' ᾠδῆς,

Καὶ μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει·

32. Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον,

Κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς.

33. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν·

Ἐκζητήσατε τὸν Θεὸν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. ζήσεσθε

34. Ὅτι εἰσήκεσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος,

Καὶ τὲς πεπεδημένες αὐτῦ ἐκ ἐξεδένωσεν.

35. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ ἐρανοὶ καὶ ἡ γῆ,

Θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτοῖς.

36. Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιὼν,

Καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰεδαίας,

Καὶ κατοικήσεσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσεσιν αὐτήν·

37. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δέλων αὐτῦ καθέξεσιν αὐτὴν,

Καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτῦ κατασκηνώσεσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜ. ΞΘʹ. LXIX.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν, ÷ εἰς τὸ σῶσαί με Κύριον ˇ.

2. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν με ÷ πρόσχες ˇ·

※ Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

3. Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητῦντες τὴν ψυχήν με.

Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ βελόμενοί μοι κακά·

4. Ἀποστραφείησαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές ÷ μοι ˇ, εὖγε εὖγε.

5. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητῦντές σε·

Καὶ

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ Θεὸς,
Οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
6. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης,
Ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι·
Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου ÷ εἶ" σὺ,
Κύριε μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜ. Ο'. LXX.

÷ Τῷ Δαυὶδ, υἱῶν Ἰωναδὰβ καὶ τῶν
÷ πρώτων αἰχμαλωτισθέντων".
Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.
2. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με·
Κλῖνον πρὸς μὲ τὸ οὖς σου, καὶ σῶσόν με.
3. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν,
Καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με·
Ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.
4. Ὁ Θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ,
Ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος·
5. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου Κύριε,
Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.
6. Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς,
Ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής·
Ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός.
7. Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς·
Καὶ σὺ βοηθὸς κραταιός.
8. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως,
÷ Ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν" σου,
Ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.
9. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με εἰς καιρὸν γήρους·
Ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με.
10. Ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ,
Καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπιτοαυτὸ,
11. Λέγοντες· ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν,
Καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτὸν,
Ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.
12. Ὁ Θεὸς μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ·
Ὁ Θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.
13. Αἰσχυνθήτωσαν ÷ καὶ" ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου·
Περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.
14. Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ.
Καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου·
15. Τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου,
Ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου,
Ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείας. πραγματείας
16. Εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου·
Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.
17. Ἐδίδαξάς με ὁ Θεὸς ἐκ νεότητός μου,
Καὶ μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου·
18. Καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου ὁ Θεὸς μὴ ἐγκαταλίπῃς με,
Ἕως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βραχίονά σου, πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ
Τὴν δυναστείαν σου 19. καὶ τὴν δικαιοσύνην σου,
Ὁ Θεὸς, ἕως ὑψίστων, ἃ ἐποίησας μεγαλεῖα.
Ὁ Θεὸς τίς ὅμοιός σοι;

20. Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς;
÷ Καὶ" ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με,
Καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με·
21. Ἐπλεόνασας τὴν μεγαλωσύνην με, (δικαιοσύνην σε)
Καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με,
(Καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με).
22. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν σκεύει ψαλμȣ̃ τὴν ἀλήθειάν σȣ ὁ Θεός,
Ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τȣ̃ Ἰσραήλ.
23. Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μȣ ὅταν ψάλω σοι,
Καὶ ἡ ψυχή μȣ ἣν ἐλυτρώσω·
24. Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μȣ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σȣ,
Ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

ΨΑΛΜ. ΟΑ΄. LXXI.

Εἰς Σαλωμών.
Ὁ Θεὸς τὸ κρῖμά σȣ τῷ βασιλεῖ δὸς,
Καὶ τὴν δικαιοσύνην σȣ τῷ υἱῷ τȣ̃ βασιλέως·
2. Κρίνειν τὸν λαόν σȣ ἐν δικαιοσύνῃ,
Καὶ τȣ̀ς πτωχȣ́ς σȣ ἐν κρίσει.
3. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ (σȣ) καὶ οἱ βȣνοί.
4. Ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖ τȣ̀ς πτωχȣ̀ς τȣ̃ λαȣ̃,
÷ Καὶ" σώσει τȣ̀ς υἱȣ̀ς τῶν πενήτων,
Καὶ ταπεινώσει συκοφάντην.
5. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ,
Καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν.
6. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον,
÷ Καὶ" ὡσεὶ σταγόνες στάζȣσαι ἐπὶ τὴν γῆν.
7. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτȣ̃ δικαιοσύνη
Καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως ȣ̃ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.
8. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης,
Καὶ ἀπὸ ποταμȣ̃ ἕως περάτων τῆς οἰκȣμένης.
9. Ἐνώπιον αὐτȣ̃ προπεσȣ̃νται Αἰθίοπες,
Καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτȣ̃ χοῦν λείξȣσι.
10. Βασιλεῖς Θαρσὶς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοίσȣσι,
Βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξȣσι·
11. Καὶ προσκυνήσȣσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς,
Πάντα τὰ ἔθνη δȣλεύσȣσιν αὐτῷ.
12. Ὅτι ἐῤῥύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστȣ,
Καὶ πένητα ᾧ ȣ̓χ ὑπῆρχε βοηθός·
13. Φείσεται πτωχȣ̃ καὶ πένητος,
Καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει·
14. Ἐκ τόκȣ καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν,
Καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτȣ̃.
15. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τȣ̃ χρυσίȣ τῆς Ἀραβίας·
Καὶ προσεύξονται περὶ αὐτȣ̃ διαπαντὸς,
Ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσȣσιν αὐτόν.
16. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων,

Ὑπε-

Ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτȣ͂·
Καὶ ἐξανθήσȣσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.
17. Ἔςω τὸ ὄνομα αὐτȣ͂ ÷ εὐλογημένον εἰς τȣ̀ς αἰῶνας,
Πρὸ τȣ͂ ἡλίȣ διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτȣ͂·
Καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ ÷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς,
Πάντα τὰ ἔθνη μακαριȣ͂σιν αὐτόν.
18. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τȣ͂ Ἰσραὴλ,
Ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος,
19. Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτȣ͂
Εἰς τὸν αἰῶνα (καὶ εἰς αἰῶνα τȣ͂ αἰῶνος)·
Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτȣ͂ πᾶσα ἡ γῆ· γένοιτο, γένοιτο.
Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ, τȣ͂ υἱȣ͂ Ἰεσσαί.

ΨΑΛΜ. ΟΒ'. LXXII.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι καρδίᾳ.
2. Ἐμȣ͂ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες·
Παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μȣ.
3. Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις,
Εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν·
4. Ὅτι ȣ̓κ ἔςιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν,
Καὶ ςερέωμα ἐν τῇ μάςιγι αὐτῶν·
5. Ἐν κόποις ἀνθρώπων ȣ̓κ εἰσὶ,
Καὶ μετὰ ἀνθρώπων ȣ̓ μαςιγωθήσονται.
6. Διὰ τȣ͂το ἐκράτησεν αὐτȣ̀ς ἡ ὑπερηφανία·
Περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν αὐτῶν,
7. Ἐξελεύσεται ÷ ὡς ἐκ ςέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· Ἐξελεύσεται
Διῆλθον εἰς διάθεσιν καρδίας:
8. Διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ.
Ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν·
9. Ἔθεντο εἰς ȣ̓ρανὸν τὸ ςόμα αὐτῶν,
Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.
10. Διὰ τȣ͂το ἐπιςρέψει ὁ λαός μȣ ἐνταῦθα·
Καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς,
11. Καὶ εἶπαν· πῶς ἔγνω ὁ Θεός;
Καὶ εἰ ἔςι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίςῳ;
12. Ἰδȣ̀ ȣ̓͂τοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνȣ͂ντες
Εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλȣ́τȣ.
13. ÷ Καὶ εἶπα· ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μȣ,
Καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μȣ·
14. Καὶ ἐγενόμην μεμαςιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν,
Καὶ ὁ ἔλεγχός μȣ εἰς τὰς πρωΐας.
15. Εἰ ἔλεγον, διηγήσομαι ȣ̔́τως·
Ἰδȣ̀ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σȣ ἠσυνθέτηκα.
16. Καὶ ὑπέλαβον τȣ͂ γνῶναι·
Τȣ͂το κόπος ἐςὶν ἐναντίον μȣ,
17. Ἕως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαςήριον τȣ͂ Θεȣ͂·
Συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν.
18. Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας ἔθȣ αὐτοῖς.
Κατέβαλες αὐτȣ̀ς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.
19. Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν;

Ἐξάπινα ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ
τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
20. Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου,
Κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.
ηὐφράνθη 21. Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοιώθησαν·
22. Κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων,
Κτηνώδης ἐγενόμην παρὰ σοί.
23. Κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ,
Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου·
24. Ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με,
Καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.
25. Τί ÷ γὰρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ;
Καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;
26. Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου·
Ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
27. Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἀπολοῦνται·
Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.
28. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι,
Τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου·
πάσας τὰς αἰνέσεις Τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάντα τὰ ἀπαγγέλματα σου,
÷ Ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

ΨΑΛΜ. ΟΓ'. LXXIII.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.
Ἱνατί ἀπώσω ὁ Θεὸς εἰς τέλος;
Ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;
2. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς·
Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου,
Ὄρος Σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.
3. Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος,
Ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ (σου). τοῖς ἁγίοις
4. ÷ Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου·
Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα,
5. ÷ καὶ οὐκ ἔγνωσαν,
Ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω. εἴσοδον
÷ Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν 6. τὰς θύρας αὐτῆς ἐπιτοαυτό·
Ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέῤῥαξαν ÷ αὐτήν.
7. Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου·
Εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου.
8. Εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπιτοαυτό·
(Δεῦτε) κατακαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς * τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. καταπαύσωμεν *κυρίου
9. Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴδομεν·
Οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.
10. Ἕως πότε ὁ Θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός;
Παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;
11. Ἱνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου
Καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος;
12. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος
Εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
13. Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν·

(Σὺ)

(Σὺ) συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν
δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος·
συνέτρι- 14. Σὺ συνέθλασας τὰς κεφαλὰς τοῦ δρά-
ψας κοντος,
Ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς
Αἰθίοψι.
15. Σὺ διέῤῥηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους·
Ἠθάμ ※ Σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἠθάν".
16. Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ·
ἥλιον καὶ Σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον.
σελήνην. 17. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς·
ἐποίησας Θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά.
18. Μνήσθητι ταύτης (τῆς κλίσεώς σου)·
Ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον,
Καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνο-
μά σου.
19. Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν
ἐξομολογουμένην σοι·
Τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπι-
λάθῃ εἰς τέλος.
20. Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην ÷ σου"·
Ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτωμένοι τῆς
γῆς οἴκων ἀνομιῶν.
21. Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος
(καὶ) κατῃσχυμμένος·
Πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνο-
μά σου.
22. Ἀνάστα ὁ Θεὸς, δίκασον τὴν δίκην σου·
Μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου, ÷ τῶν"
ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.
ἱκετῶν 23. Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἐχθρῶν σου·
ἀναβαίη Ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη
διαπαντὸς (πρὸς σέ).

ΨΑΛΜ. ΟΔʹ. LXXIV.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, ψαλ-
μὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ.
2. Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ Θεὸς,
Ἐξομολογησόμεθα καὶ ἐπικαλεσόμε-
θα τὸ ὄνομά σου·
Διηγήσομαι (πάντα) τὰ θαυμά-
σιά σου.
3. Ὅταν λάβω καιρὸν,
Ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.
4. Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοι-
κοῦντες αὐτὴν,
Ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς.
Διάψαλμα.
5. Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομεῖτε παρανο-
Καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, μὴ ὑψοῦτε μεῖν
κέρας,
6. Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν,
÷ Μὴ" λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν·
7. Ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσ-
μῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων.
8. Ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστι·
Τοῦτον ταπεινοῖ, καὶ τοῦτον ὑψοῖ.
9. Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου, οἴνου
ἀκράτου πλῆρες κεράσματος,
Καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου ÷ εἰς τοῦτο"·
Πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη,
Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.
10. Ἐγὼ δὲ ἀπαγγελῶ εἰς τὸν αἰῶνα, ἀγαλλιά-
Ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ· σομαι
11. Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτω-
λῶν συγκλάσω,
÷ Καὶ" ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ
δικαίου.

ΨΑΛΜ. ΟΕʹ. LXXV.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ
Ἀσάφ, ᾠδὴ ÷ πρὸς τὸν Ἀσ-
σύριον".
2. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς·
Ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

3. Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτῦ,
Καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτῦ ἐν Σιών·
4. Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων,
Ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον.
Διάψαλμα.
5. Φωτίζεις σὺ θαυμαςῶς ἀπὸ ὀρέων
αἰωνίων.
6. Ἐταράχθησαν ÷ πάντες˙ οἱ ἀσύνε-
τοι τῇ καρδίᾳ·
Ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ ὐχ εὗ-
ρον ὐδὲν
Πάντες οἱ ἄνδρες τῦ πλύτυ ταῖς χερ-
σὶν αὐτῶν.
7. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σῦ, ὁ Θεὸς Ἰακώβ,
Ἐνύςαξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τὺς ἵππυς.
8. Σὺ φοβερὸς εἶ,
τῆς ὀργῆς Καὶ τίς ἀντιςήσεταί σοι, ἀπὸ τότε ἡ
ὀργή σῦ,
9. Ἐκ τῦ ὐρανῦ ἠκύτισας κρίσιν,
Γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν·
10. Ἐν τῷ ἀναςῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεὸν,
τῇ καρδίᾳ Τῦ σῶσαι πάντας τὺς πραεῖς τῆς γῆς.
Διάψαλμα.
11. Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπυ ἐξομολογή-
σεταί σοι·
÷ Καὶ˙ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίυ ἑορ-
τάσει σοι.
12. Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ
ἡμῶν·
Πάντες οἱ κύκλῳ αὐτῦ οἴσυσι δῶρα
πνεύματα 13. Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρυμένῳ πνεῦμα
ἀρχόντων,
Φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

ΨΑΛΜ. Ος'. LXXVI.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθὺν, Ψαλ-
μὸς τῷ Ἀσάφ.
2. Φωνῇ μυ πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,
(Καὶ) τῇ φωνῇ μυ πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ἡ φωνή
προσέσχε μοι.
3. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μυ τὸν Θεὸν ἐξε-
ζήτησα·
Ταῖς χερσί μυ νυκτὸς ἐναντίον αὐτῦ,
καὶ ὐκ ἠπατήθην.
Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μυ·
4. Ἐμνήσθην τῦ Θεῦ καὶ εὐφράνθην.
Ἠδολέσχησα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ
πνεῦμά μυ. Διάψαλμα.
5. Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί πάντες
μυ· οἱ ἐχθροί
Ἐταράχθην καὶ ὐκ ἐλάλησα.
6. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας,
÷ Καὶ˙ ἔτη αἰώνια 7. ἐμνήσθην,
÷ καὶ˙ ἐμελέτησα·
Νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μυ ἠδολέ-
σχυν, καὶ ἔσκαλλον τὸ πνεῦμά μυ·
8. Μὴ εἰς τὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος;
Καὶ ὐ προσθήσει τῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;
9. Ἡ εἰς τέλος ἀποκόψει τὸ ἔλεος αὐτῦ;
⨯ συντέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς καὶ
γενεάν; γενεᾶς
10. Ἡ ἐπιλήσεται τῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός;
Ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ ÷ αὐτῦ˙ τὺς
οἰκτιρμὺς αὐτῦ. Διάψαλμα.
11. Καὶ εἶπα, ÷ νῦν˙ ἠρξάμην·
Αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τῦ ὑ-
ψίςυ.
12. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίυ·
Ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν
θαυμασίων σῦ,
13. Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σῦ,
Καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σῦ ἀδο-
λεσχήσω.
14. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σῦ·
Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ÷ ἡμῶν˙;
15 Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια·
Ἐγνώ-

Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.
16. Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί ÷ σου˙ τὸν λαόν σου,
Τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ. Διάψαλμα.
17. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς,
Εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν·
Καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, 18. πλῆθος ἤχους ὑδάτων·
Φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται.
19. Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ,
Ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ·
Ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.
20. Ἐν τῇ θαλάσσῃ ἡ ὁδός σου,
Καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς,
Καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται.
21. Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου
Ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών.

ΨΑΛΜ. ΟΖ'. LXXVII.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.
Προσέχετε λαός μου τὸν νόμον μου,
Κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου·
2. Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου,
Φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς·
3. Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ,
Καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν·
4. Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν,
Ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις Κυρίου,
Καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε.
5. Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακὼβ,
Καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ·
Ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, Ὃν αὐτὸν
Τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·
6. Ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ οἱ τεχθησόμενοι,
÷ Καὶ˙ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν (αὐτὰ) τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·
7. Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν,
Καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ,
Καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν·
8. Ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν,
Γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα,
Γενεὰ ἥτις οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν αὐτῆς, ἐν τῇ καρδίᾳ
Καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.
9. Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξον,
Ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου·
10. Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ,
Καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἤθελον πορεύεσθαι.
11. Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ,
Καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς·
12. Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν (ἃ) ἐποίησε θαυμάσια,
Ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως.
13. Διέῤῥηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς·
Ἔστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν.
14. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας,
Καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.
15. Διέῤῥηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ,
Καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ·

16. Καὶ

16. Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας,
Καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.
17. Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ,
Παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ·
18. Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν,
Τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.
19. Καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπαν·
Μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;
20. Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χείμαῤῥοι κατεκλύσθησαν·
Μὴ καὶ ἄρτον δυνήσεται δοῦναι;
Ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;
21. Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος καὶ ἀνεβάλετο,
Καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ,
Καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ·
22. Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ,
Οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.
23. Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν,
Καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε·
24. Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν,
Καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς·
25. Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος·
Ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.
26. Ἀπῆρε Νότον ἐξ οὐρανοῦ,
Καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ Λίβα·
27. Καὶ ἔβρεξεν ἐπ᾽ αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν σάρκας,
Καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά·
28. Καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν,
Κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν.
29. Καὶ ἔφαγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα,
Καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς·
30. Οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν.
Ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,
31. Καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ᾽ αὐτοὺς,
Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν αὐτῶν,
Καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.
32. Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι,
Καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ⨯ ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ·
33. Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν,
Καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.
34. Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ἐζήτουν αὐτὸν,
Καὶ ἐπέστρεφον, καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν Θεόν·
35. Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι,
Καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι.
36. Καὶ ἠπάτησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, ἠγάπησαν
Καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ·
37. Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ᾽ αὐτοῦ,
Οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.
38. Αὐτὸς δὲ ÷ ἐστιν˙ οἰκτίρμων,
÷ Καὶ˙ ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις ÷ αὐτῶν˙, καὶ οὐ διαφθερεῖ,

Καὶ

Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ,
Καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ·
39. Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι,
Πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.
40. Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
Παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ;
41. Καὶ ἐπέστρεψαν, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν,
Καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.
42. Οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ,
Ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ ÷ χειρὸς ⁑ θλίβοντος·
43. Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ,
Καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.
44. Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν
Καὶ τὰ ὀμβρήματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν.
45. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς·
Καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτούς·
46. Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν,
Καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.
47. Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν,
Καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ.
ἐν χαλάζῃ 48. Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν,
Καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί.
49. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ,
Θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν,
Ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν.
50. Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ·
Οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν,
Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε·
51. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν ÷ γῇ ⁑ Αἰγύπτῳ,
Ἀπαρχὴν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ.
52. Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ. ἤγαγεν
53. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν·
Καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.
54. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὅριον ἁγιάσματος αὐτοῦ, ὄρος
Ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.
55. Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη,
Καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας,
Καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
56. Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον,
Καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο·
57. Καὶ ἀπέστρεψαν, καὶ ἠσυνθέτησαν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν·
Μετεστράφησαν ὡς τόξον στρεβλόν. εἰς
58. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς βουνοῖς αὐτῶν,
Καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν.

59. Ἤκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε,
Καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ·
60. Καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σηλὼμ,
Σκήνωμα ÷ αὐτοῦ, οὗ˝ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις·
61. Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν,
Καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρα ἐχθροῦ.
62. Καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε·
63. Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ,
Καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν· ἐπένθησαν
64. Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον,
Καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται.
65. Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος,
Ὡς δυνατὸς κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου·
66. Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω,
Ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς·
67. Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰωσὴφ,
Καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ οὐκ ἐξελέξατο·
68. Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα,
Τὸ ὄρος τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησε.
69. Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκερώτων τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ·
Ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
70. Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ,
Καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων·
71. Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν,
Ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ,
Καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·
72. Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ,
Καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ τῇ συνέσει ὡδήγησεν αὐτούς.

ΨΑΛΜ. ΟΗ'. LXXVIII.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
Ὁ Θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου,
Ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου,
Ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀπωροφυλάκιον.
2. Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ,
Τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς·
3. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ,
Καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.
4. Ἐγενήθημεν (εἰς) ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν,
Μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.
5. Ἕως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος;
Ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;
6. Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ ἐπεγνωκότα σε,
Καὶ ἐπὶ βασιλείας αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο·
7. Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.
8. Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων·
Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου,
Ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.
9. Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν
Ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου,
÷ Κύριε˝, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς,
Καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου·

10. Μή-

10. Μήποτε εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι· πȣ̃ ἐςιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;
Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν
Ἡ ἐκδίκησις τȣ̃ αἵματος τῶν δȣ́λων σȣ τȣ̃ ἐκκεχυμένȣ.
11. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σȣ ὁ ςεναγμὸς τῶν πεπεδημένων·
Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τȣ̃ βραχίονός σȣ
Περιποίησαι τȣ̀ς υἱȣ̀ς τῶν τεθανατωμένων.
12. Καὶ ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλάσια εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν
Τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, ὃν ὠνείδισάν σε Κύριε.
13. Ἡμεῖς δὲ λαός σȣ καὶ πρόβατα νομῆς σȣ γὰρ
Ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα·
Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελȣ̃μεν τὴν αἴνεσίν σȣ

ΨΑΛΜ. ΟΘ΄. LXXIX.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον τῷ Ἀσάφ, ψαλμὸς (ὑπὲρ τȣ̃ Ἀσσυρίȣ).
2. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες,
Ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ· πρόβατα
Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερȣβὶμ ἐμφάνηθι,
3. Ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ·
Ἐξέγειρον τὴν δυναςείαν σȣ, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.
4. Ὁ Θεὸς ἐπίςρεψον ἡμᾶς,
Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σȣ, καὶ σωθησόμεθα.
5. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τȣ̃ δȣ́λȣ σȣ;
6. Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων·
Καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ·
7. Ἔθȣ ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν,
Καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.
8. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίςρεψον ἡμᾶς,
Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σȣ, καὶ σωθησόμεθα. Διάψαλμα.
9. Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτȣ μετῆρας·
Ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτήν·
10. Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς,
Καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς,
καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν. ἐπλήσθη ἡ γῆ
11. Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς,
Καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρȣς τȣ̃ Θεȣ̃·
12. Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης,
Καὶ ἕως ποταμȣ̃ τὰς παραφυάδας αὐτῆς. ποταμῶν
13. Ἱνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς,
Καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν,
14. Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμȣ̃,
Καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν.
15. Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίςρεψον δή,
(Καὶ) ἐπίβλεψον ἐξ ȣ̓ρανȣ̃ καὶ ἴδε,
Καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην·
16. Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σȣ,
Καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπȣ ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

Psalm. LXXIX. v. 12. ποταμῶν) ποταμοῦ. v. 14. ὗς) σῦς. v. 15. (Καὶ) deest.

17. Ἐμπεπυρισμένη ※ πυρὶ" καὶ ἀνεσκαμμένη·
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται.
18. Γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου,
Καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ,
19. Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ·
Ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.
20. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς,
Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

ΨΑΛΜ. Π'. LXXX.

ἀλλοιωθησομένων
* Δαυίδ.
Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν (ψαλμὸς) τῷ * Ἀσάφ.
2. Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν,
Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
3. Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον,
Ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας·
4. Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι,
ἡμέρας Ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν.
5. Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστι,
Καὶ κρῖμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
αὐτὸν 6. Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτὸ,
Ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν.
αὐτῶν 7. Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ·
Αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν.
8. Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω ÷ με", καὶ ἐῤῥυσάμην σε·
Ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος·
Ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας.
Διάψαλμα.
9. Ἄκουσον λαός μου καὶ διαμαρτύρουμαί σοι·
Ἰσραὴλ, ἐὰν ἀκούσῃς μου·
10. Οὐκ ἔσαι ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος,
Οὐδὲ προσκυνήσεις Θεῷ ἀλλοτρίῳ.
11. Ἐγὼ ÷ γάρ εἰμι" Κύριος ὁ Θεός σου,
Ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
Πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ πληρώσω αὐτό.
12. Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου,
Καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι·
13. Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν,
Πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
14. Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου,
Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ὁδοῖς μου ÷ εἰ" ἐπορεύθη,
15. Ἐν τῷ μηδενὶ ÷ ἂν" τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα,
Καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου·
16. Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ,
Καὶ ἔσαι ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
17. Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ,
Καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

ΨΑΛΜ.

Psalm. LXXX. v. 1. τῶν ἀλλοιωθησομένων) τῶν ληνῶν. ibid. τῷ Δαυίδ) τῷ Ἀσάφ. v. 4. ἡμέρας ἑορτῆς ἡμῶν) ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν. v. 7. νῶτον αὐτῶν) νῶτον αὐτοῦ. v. 8. à fine Rom. adjicit Διάψαλμα. v. 9. λαός μου --- ἐὰν) λαός μου καὶ λαλήσω σοι, ἰσραὴλ καὶ διαμαρτύρομαί σοι ἐάν.

ΨΑΛΜ. ΠΑ΄. LXXXI.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν.
Ἐν μέσῳ ÷ δὲ˙ θεοὺς διακρινεῖ.
2. Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν,
Καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; Διάψαλμα.
3. Κρίνετε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ.
Ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε·
4. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχὸν,
Ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε (αὐτούς).
5. Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται·
Σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
6. Ἐγὼ εἶπα· θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες·
7. Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε,
Καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.
8. Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν·
Ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις (αὐτοὺς) ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

ΨΑΛΜ. ΠΒ΄. LXXXII.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ.
2. Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι;
Μὴ σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός·
3. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν,
Καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν.
4. Ἐπὶ τὸν λαόν σου (Κύριε) κατεπανουργεύσαντο γνώμην,
Καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου·
5. Εἶπαν· δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους,
Καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.
6. Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτὸ,
Κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο.
7. Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται,
Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί,
8. Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλὴκ,
(Καὶ) ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον·
9. Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ᾽ αὐτῶν,
Ἐγενήθησαν ÷ εἰς˙ ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ. Διάψαλμα.
10. Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ Σισάρα,
Ὡς τῷ Ἰαβεὶν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ Κισσῶν·
11. Ἐξωλεθρεύθησαν ἐν Ἀενδὼρ,
Ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.
12. Θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρὴβ καὶ Ζὴβ,
Καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν·
13. Οἵτινες εἶπαν· κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ.
14. Ὁ Θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχὸν,
Ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.
15. Ὡσεὶ πῦρ ÷ ὃ˙ διαφλέξει δρυμὸν,
Ὡσεὶ φλὸξ κατακαύσαι ὄρη·
16. Οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου,
Καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταράξεις αὐτούς.
17. Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας·
Καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου Κύριε.

Psalm. LXXXI. v. 3. Κρίνετε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ) κρίνατε ὀρφανὸν καὶ πτωχόν. v. 4. (αὐτοὺς) deest. v. 8. (αὐτοὺς) abest. Psalm. LXXXII. v. 4. (Κύριε) deest. v. 9. à fine addit Rom. Διάψαλμα. v. 10. Σισάρα, Ὡς Ἰαβεὶν) σισάρᾳ, ὡς τῷ Ἰαβείν. ibid. Κισσῶν) κεισῶν. v. 13. τὸ ἁγιαστήριον) τὸ θυσιαστήριον. v. 17. τὸ πρόσωπόν σου) τὸ ὄνομά σου.

18. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος",
Καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν
19. Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι Κύριος,
Σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΨΑΛΜ. ΠΓ'. LXXXIII.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.
2. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων.
3. Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου·
Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.
4. Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ÷ ἑαυτῷ" οἰκίαν,
Καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς·
Τὰ θυσιαστήριά σου Κύριε τῶν δυνάμεων,
Ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.
5. Μακάριοι (πάντες) οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου·
Εἰς τοὺς αἰῶνας ÷ τῶν αἰώνων" αἰνέσουσί σε. Διάψαλμα.
6. Μακάριος ἀνὴρ οὗ ÷ ἐστιν" ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ Κύριε·
Ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο
7. Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τόπον ὃν ἔθετο·
Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν.
8. Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν·
Ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.
9. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·
Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Διάψαλμα.
10. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεός,
Καὶ ἐπίβλεψον ÷ ἐπὶ" τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.
11. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα ÷ μία" ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας·
Ἐξελεξάμην παραρίπτεσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον
Ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.
12. Ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ÷ ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεός,
Χάριν καὶ δόξαν δώσει·
Κύριος οὐχ ὑστερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ.
13. Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜ. ΠΔ'. LXXXIV.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός,
2. Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου,
Ἐπίστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.
3. Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου,
Ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Διάψαλμα.
4. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου,
Ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.
5. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν,
Καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.
6. Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῇς ἡμῖν; τοὺς αἰῶνας
÷ Ἢ"

Psalm. LXXXIII. v. 5. (πάντες) abest. ibid. à fine adjicit *Rom.* Διάψαλμα. v. 6. ἀντιλ.) ἡ ἀντίληψις. v. 7. εἰς τόπον) εἰς τὸν τόπον. v. 9. à fine *Rom.* addit Διάψαλμα. v. 11. παραρίπτεσθαι) παραριπτεῖσθαι. ibid. Θεοῦ μου) μου abest. ibid. οἰκεῖν ἐν σκ.) οἰκεῖν με ἐπὶ σκην. v. 12. τοὺς πορευομένους) τοῖς πορευομένοις. Psalm. LXXXIV. v. 2. Ἐπίστρεψας) ἀπέστρεψας. v. 6. εἰς τοὺς αἰῶνας) εἰς τὸν αἰῶνα.

÷ Ἢ" διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ
γενεᾶς εἰς γενεάν;
7. ÷ Ὁ Θεὸς", σὺ ἐπιςρέψας ζωώσεις
ἡμᾶς,
Καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.
8. Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου,
Καὶ τὸ σωτήριόν σου (Κύριε) δῴης
ἡμῖν.
9. Ἀκούσομαι τί λαλήσει ÷ ἐν ἐμοὶ" Κύ-
ριος ὁ Θεός·
Ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν
αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιςρέφοντας πρὸς αὐ-
τὸν καρδίαν.
10. Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν
τὸ σωτήριον αὐτοῦ,
Τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.
11. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν,
Δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν·
12. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε,
Καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.
13. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηςότητα,
Καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν
αὐτῆς.
14. Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπο-
ρεύσεται,
Καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα
αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΠΕ'. LXXXV.

Τῷ Δαυίδ.
Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, ÷ καὶ"
ἐπάκουσόν μου·
Ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.
2. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι·
Σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν
ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.
3. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκρά-
ξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.
4. Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου·
Ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου.
5. Ὅτι σὺ Κύριε χρηςὸς καὶ ἐπιεικής,
Καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλου-
μένοις σε.
6. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου,
Καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.
7. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς
σὲ, ὅτι ἐπήκουσάς μου.
8. Οὐκ ἔςιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε,
Καὶ οὐκ ἔςι κατὰ τὰ ἔργα σου.
9. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσι,
Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε,
Καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου·
10. Ὅτι μέγας εἶ σὺ,
Καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ ÷ εἶ" ὁ
Θεὸς μόνος.
11. Ὁδήγησόν με Κύριε τῇ ὁδῷ σου,
Καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
Εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖ-
σθαι τὸ ὄνομά σου.
12. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός
μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
Καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα·
13. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ,
Καὶ ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου
κατωτάτου.
14. Ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανέςησαν ἐπ'
ἐμὲ,

V. 8. (Κύριε) abest. V. 12. δικαιοσύνη) καὶ δικαιοσύνη. V. 14. ἐνώπιον) ἐναντίον. Pſalm. LXXXV. V. 1. τῷ Δαυίδ.) προσευχὴ τῷ Δαυίδ. ibid. ἐπάκουσον) εἰσάκουσον. V. 2. ὁ Θεός μου) μου deeſt. V. 7. ἐπήκουσας) εἰσήκουσας. V. 10. ὁ Θεὸς μόνος) addit ὁ μέγας. V. 11. τῇ ὁδῷ) ἐν τῇ ὁδῷ. ibid. τῇ ἀληθείᾳ) ἐν τῇ ἀληθείᾳ.

Καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν
τὴν ψυχήν μȣ,
Καὶ ȣ̓ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.
15. Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ
ἐλεήμων,
Μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ ἀ-
ληθινός·
16. Ἐπίϐλεψον ἐπ᾽ ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με
Δὸς τὸ κράτος σȣ τῷ παιδί σȣ,
Καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σȣ.
17. Ποίησον μετ᾽ ἐμȣ̃ σημεῖον εἰς ἀγαθόν·
Καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισȣ̃ντές με, καὶ αἰ-
σχυνθήτωσαν,
Ὅτι σὺ Κύριε ἐϐοήθησάς μοι καὶ πα-
ρεκάλεσάς με.

ΨΑΛΜ. Πϛʹ. LXXXVI.

Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς·
Οἱ θεμέλιοι αὐτȣ̃ ἐν τοῖς ὄρεσι
τοῖς ἁγίοις·
2. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν,
Ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώϐ.
3. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σȣ̃ ἡ πό-
λις τȣ̃ Θεȣ̃. Διάψαλμα.
4. Μνησθήσομαι Ῥαὰϐ καὶ Βαϐυλῶνος
τοῖς γινώσκȣσί με·
(Καὶ) ἰδȣ̀ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος,
÷ καὶ ˮ λαὸς Αἰθιόπων, ȣ̓͂τοι ἐγε-
νήθησαν ἐκεῖ.
Μήτηρ 5. Μὴ τῇ Σιὼν ἐρεῖ· ἄνθρωπος καὶ ἄν-
θρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ;
Καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕ-
ψιςος.
6. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν
καὶ ἀρχόντων,
Τȣ́των τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ.
Διάψαλμα.
7. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοι-
κία ἐν σοί.

ΨΑΛΜ. ΠΖʹ. LXXXVII.

Ὠδὴ ψαλμȣ̃ τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς τὸ
τέλος, ὑπὲρ Μαελὲθ τȣ̃ ἀπο-
κριθῆναι, συνέσεως Αἱμὰν τῷ Αἰθὰμ
Ἐσδραΐτῃ. Ἰσραη-
λίτῃ
2. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μȣ,
Ἡμέρας ἐκέκραξα, ÷ καὶ ˮ ἐν νυκτὶ κεκράξο-
ἐναντίον σȣ· μαι
3. Εἰσελθάτω ἐνώπιόν σȣ ἡ προσευχή
μȣ,
Κλῖνον τὸ ȣ̓͂ς σȣ εἰς τὴν δέησίν μȣ
(Κύριε).
4. Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μȣ,
Καὶ ἡ ζωή μȣ τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
5. Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταϐαινόν-
των εἰς λάκκον·
Ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀϐοήθητος,
6. ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος·
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν
τάφῳ, ὧν ȣ̓κ ἐμνήσθης ἔτι,
Καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σȣ ἀπώ-
σθησαν.
7. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ,
Ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτȣ.
8. Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σȣ,
Καὶ πάντας τȣ̀ς μετεωρισμȣ́ς σȣ ἐ-
πήγαγες ἐπ᾽ ἐμέ. Διάψαλμα.
9. Ἐμάκρυνας τȣ̀ς γνωςȣ́ς μȣ ἀπ᾽ ἐμȣ̃·
Ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·
Παρεδόθην καὶ ȣ̓κ ἐξεπορευόμην.

10. Οἱ

Psalm. LXXXVI. v. 6. á fine *Rom.* addit Διάψαλμα. Psalm. LXXXVII. v. 1. Αἰθὰμ) Αἱμὰν. v. 2. κεκράξομαι) ἐκέκραξα. v. 3. Εἰσελθάτω) εἰσελθέτω. v. 5. ὡσεὶ) ὡς. ibid. τραυματίαι) addit ἐῤῥιμμένοι.

10. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας·
Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν,
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
11. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια;
Ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
12. Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου,
Καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
13. Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου,
Καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
14. Καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα,
Καὶ τοπρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
15. Ἱνατί Κύριε ἀπωθεῖς τὴν ψυχήν μου;
Ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
16. Πτωχός ÷ εἰμι" ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός ÷ μου"·
Ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
17. Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου,
÷ Καὶ" οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με·
18. Ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν,
Περιέσχον με ἅμα.
19. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
÷ Καὶ" τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

ΨΑΛΜ. ΠΗʹ. LXXXVIII.

Συνέσεως Αἰθὰν τῷ Ἐζραΐτῃ. (Ἰσραηλίτῃ)
2. Τὰ ἐλέη * Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι· (* σου Κύριε)
Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.
3. Ὅτι εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται·
÷ Ἐν" τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου ※ ἐν αὐτοῖς.
4. Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου,
Ὤμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου·
5. Ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου,
Καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου. Διάψαλμα.
6. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε,
Καὶ ÷ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.
7. Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ;
Ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ;
8. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων,
Μέγας καὶ φοβερὸς (ἐστιν) ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.
9. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὅμοιός σοι;
Δυνατὸς εἶ Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου.
10. Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης·
Τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνῃς.

v. 10. ἐκέκραξα) καὶ ἐκέκραξα. v. 14. Καὶ ἐγὼ) κἀγώ. v. 15. τὴν ψυχήν μου) τὴν προσευχήν μου. v. 19. καὶ πλησίον) non habet. Psalm. LXXXVIII. v. 1. Αἰθὰν) Αἰθάμ. v. 5. à fine Rom. addit Διάψαλμα. v. 6. Καὶ γὰρ τὴν) Καὶ τήν. v. 7. Ὁμοιωθήσεται) καὶ τίς ὁμοιωθήσεται. v. 8. (ἐστιν) deest. v. 10. καταπραΰνῃς) καταπραΰνεις.

11. Σὺ ἐταπείνωσας, ὡς τραυματίαν, ὑπερήφανον·
Ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.
12. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ·
Τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.
13. Τὸν Βοῤῥᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας·
Ἑρμονιείμ — Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.
14. Σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας·
Κραταιωθήτω ἡ χείρ σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου.
15. Δικαιοσύνη καὶ κρῖμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου·
Ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου.
16. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν·
Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται·
17. ÷ Καὶ˸ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν,
Καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.
18. Ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν εἶ σὺ,
Καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν.
19. Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις ※ ἡμῶν,
Καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν.
υἱοῖς — 20. Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς ἁγίοις σου,
Καὶ εἶπας· ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατὸν,
Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ ÷ μου˸·
21. Εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου,
Ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.
22. Ἡ ÷ γὰρ˸ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ,
Καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν·
23. Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ,
Καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ κακώσει αὐτόν· — προσθήσει τοῦ κακῶσαι
24. Καὶ συγκόψω τοὺς ἐχθροὺς * αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, — * μου
Καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι.
25. Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ,
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ·
26. Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ,
Καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.
27. Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με· πατήρ μου εἶ σὺ,
Ὁ Θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου·
28. Καὶ ἐγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτὸν,
Ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.
29. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου,
Καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ·
30. Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος˸ τὸ σπέρμα αὐτοῦ,
Καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.
31. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου,
Καὶ ἐν τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν
32. Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, — βεβηλώσουσιν
Καὶ

V. 11. ἐν τῷ βραχίονι) καὶ ἐν τῷ βρ. V. 13. καὶ τὴν θάλασσαν) καὶ θάλασσαν. ibid. Ἑρμονιείμ) ἑρμὼν ἐν. V. 18. Ὅτι καύχημα) ὅτι τὸ καύχημα. ibid. εἶ σὺ) transposita. V. 21. Ἐν ἐλαίῳ) ἐν ἐλαίει. ibid. ἁγίῳ μου) μου deest. V. 24. τοὺς ἐχθροὺς μου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ) ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. V. 27. Ὁ Θεός μου) Θεός μου. V. 28. Καὶ ἐγὼ) κἀγὼ. V. 32. βεβηλώσουσιν) βεβηλώσωσι.

Καὶ τὰς ἐντολάς μȣ μὴ φυλάξωσιν·

33. Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν,
Καὶ ἐν μάςιξι τὰς ἀδικίας αὐτῶν·

34. Τὸ δὲ ἔλεός μȣ ȣ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτȣ̃,
Οὐδ' ȣ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μȣ·

35. Οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μȣ,
Καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μȣ ȣ μὴ ἀθετήσω.

36. Ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μȣ, εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι·

37. Τὸ σπέρμα αὐτȣ̃ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ,
Καὶ ὁ θρόνος αὐτȣ̃ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μȣ,

38. ÷ Καὶ ˇ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ ὁ μάρτυς ἐν ȣ̓ρανῷ πιςός. Διάψαλμα.

39. Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξȣδένωσας, ἀνεβάλȣ τὸν χριςόν σȣ·

40. Κατέςρεψας τὴν διαθήκην τȣ̃ δȣ́λȣ σȣ,
Ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτȣ̃.

41. Καθεῖλες πάντας τȣ̀ς φραγμȣ̀ς αὐτȣ̃,
Ἔθȣ τὰ ὀχυρώματα αὐτȣ̃ δειλίαν·

42. Διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδὸν,
Ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτȣ̃.

43. Ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτὸν,
Εὔφρανας πάντας τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς αὐτȣ̃·

44. Ἀπέςρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτȣ̃,
Καὶ ȣ̓κ ἀντελάβȣ αὐτȣ̃ ἐν τῷ πολέμῳ.

45. Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμȣ̃ αὐτȣ̃. αὐτὸν
Τὸν θρόνον αὐτȣ̃ εἰς τὴν γῆν κατέῤῥαξας·

46. Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τȣ̃ χρόνȣ αὐτȣ̃·
Κατέχεας αὐτȣ̃ αἰσχύνην. Διάψαλμα.

47. Ἕως πότε Κύριε ἀποςρέψεις εἰς τέλος; ἀποςρέφεις
Ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σȣ;

48. Μνήσθητι τίς μȣ ἡ ὑπόςασις·
Μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας ⋇ πάντας ˇ τȣ̀ς υἱȣ̀ς τῶν ἀνθρώπων;

49. Τίς ἐςιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ ȣ̓κ ὄψεται θάνατον;
Ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτȣ̃ ἐκ χειρὸς ᾅδȣ; Διάψαλμα.

50. Πȣ̃ εἰσιν τὰ ἐλέη σȣ τὰ ἀρχαῖα Κύριε,
Ἃ ὤμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σȣ;

51. Μνήσθητι Κύριε τȣ̃ ὀνειδισμȣ̃ τῶν δȣ́λων σȣ,
Οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μȣ πολλῶν ἐθνῶν·

52. Οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σȣ Κύριε,
Οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τȣ̃ χριςȣ̃ σȣ.

53. Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο, γένοιτο.

v. 23. τὰς ἀδικίας) τὰς ἁμαρτίας. v. 34. οὐδ' ȣ μὴ) ȣ̓δὲ μή. v. 42. Διήρπαζον) διήρπασαν. ibid. παραπορευόμενοι τὴν ὁδὸν) διοδεύοντες ὁδόν. v. 43. τῶν θλιβόντων αὐτὸν) τῶν ἐχθρῶν αὐτȣ̃. v. 46. τȣ̃ χρόνου) τοῦ θρόνȣ. v. 47. ἀποστρέψεις) ἀποστρέψῃ. v. 48. μȣ ἡ ὑπόστασις) ἡ ὑπόστασίς μου. v. 50. Πȣ̃ εἰσιν) πȣ̃ ἐστιν.

ΨΑΛΜ. ΠΘʹ. LXXXIX.

ΠΡοσευχὴ τῷ Μωσῇ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ.
Κύριε καταφυγὴ ※ σὺ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ·
2. Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην,
Καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ ὁ Θεός.
3. ÷ Μὴ˝ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν,
Καὶ εἶπας· ἐπιστρέψατε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
4. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου (Κύριε)
Ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.
5. Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται·
Τοπρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι,
6. Τὸ πρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι·
Τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη.
7. Ὅτι ἐξελείπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου,
Καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.
8. Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου·
Ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.
9. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλειπον,
÷ Καὶ˝ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελείπομεν·
Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων.
10. Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη,
Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη,
Καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος·
Ὅτι ἐπῆλθε πραότης (ἐφ' ἡμᾶς), καὶ παιδευθησόμεθα.
11. Τίς γιγνώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου;
Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου ἐξαριθμήσασθαι;
12. Τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισόν (μοι),
Καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. πεπεδημένους
13. Ἐπίστρεψον Κύριε, ἕως πότε;
Καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.
14. Ἐνεπλήσθημεν τοπρωῒ τοῦ ἐλέους σου,
Καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ηὐφράνθημεν·
Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφράνθημεν,
15. Ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς,
Ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά.
16. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου,
Καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν·
17. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
Καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς,
※ Καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον˝.

ΨΑΛΜ. Ϟʹ. XC.

ΑΙνος ᾠδῆς τῷ Δαυὶδ˝, ÷
Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου,
Ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ ÷ τοῦ οὐρανοῦ˝ αὐλισθήσεται,

2. Ἐρεῖ

Psalm. LXXXIX. v. 1. τῷ Μωσῇ) τῷ μωυσῇ. v. 2. καὶ ἕως τοῦ) καὶ abest. v. 3. οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων) υἱοὶ ἀνθρώπων. v. 4. (Κύριε) abest. v. 9. ὡσεὶ) ὡς. v. 10. πραότης) πραΰτης. v. 11. φόβου σου τὸν θυμόν σου) φόβου τοῦ θυμοῦ σου. v. 12. (μοι) deest. ibid. πεπεδημένους) πεπαιδευμένους. v. 14. ἡμῶν εὐφράνθημεν) ἡμῶν εὐφρανθείημεν. v. 17. Καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον) hæc verba desiderantur in *Cod. Rom.*

2. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ μου ÷ εἶ˟ καὶ καταφυγή μου,
'Ο Θεός μου, ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

με 3. ˟Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν,
Καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

4. ※ Ἐν˟ τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι,
Καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς·
˟Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

5. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ,
⌈Ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας·

6. Ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν σκότει,
Ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

7. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς,
Καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ·

8. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καταvοήσεις,
Καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψῃ.

9. ˟Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου·
Τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου.

10. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ,
Καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου.

11. ˟Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ,
Τοῦ διαφυλάξαι σε, ⌈ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου·⌋

12. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε,
Μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου·

13. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ,
÷ Καὶ˟ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

14. ˟Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν·
Σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου·

15. Κεκράξεται ÷ πρὸς˟ με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ·
Μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, (καὶ) ἐξελοῦμαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω αὐτόν·

16. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν,
Καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΨΑΛΜ. ϞΑ'. XCI.

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

2. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
Καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε·

3. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου,
Καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα,

4. Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ.

5. ˟Ὅτι εὔφρανάς με Κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου,
÷ Καὶ˟ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

6. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε·
Σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

7. Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται,
Καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα.

8. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον,
Καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,

Psalm. XC. v. 3. ῥύσεταί με) ῥύσεταί σε. v. 8. ὄψῃ) ὄψει. v. 13. Ἐπὶ ἀσπίδα) ἐπ' ἀσπίδα. v. 15. Κεκράξεται) ἐπικαλέσεται. ibid. ἐπακούσομαι) εἰσακούσομαι. v. 16. Μακρότητα) μακρότητι.
Psalm. XCI. v. 8. ἁμαρτωλοὺς) τοὺς ἁμαρτωλοὺς

Ὅπως ἂν ἐξολεθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος".

9. Σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε.

10. ※ Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου Κύριε", ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται,
Καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

11. Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου,
Καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι·

12. Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου,
÷ Καὶ" ἐν τοῖς ἐπανιστανομένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

13. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει·
Ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

14. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου
Ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν·

15. Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι, καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται· 16. τοῦ ἀναγγεῖλαι,
ἡμῶν Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεός μου,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜ. ϟβ΄. XCII.

÷ ÷ ÷ Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, ὅτε κατῴκισται ἡ γῆ, αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ".
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο·
Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

2. Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε·
Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

3. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε,
Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν·
※ Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν",

4. Ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.
Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης·
Θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

5. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα·
Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε
Εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜ. ϟγ΄. XCIII.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυίδ, τετράδι ÷ σαββάτου". ÷
Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος,
Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαῤῥησιάσατο.

2. Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν,
Ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

3. Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ Κύριε,
Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται;

4. Φθέγξονται ÷ καὶ" λαλήσουσιν ἀδικίαν,
※ Λαλήσουσι" πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν;

5. Τὸν λαόν σου Κύριε ἐταπείνωσαν,
Καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν·

6. Χήραν

v. 10. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου Κύριε) hæc verba in *Rom.* desiderantur, in Hexaplis sub asterisco posita. v. 11. *ἐν ἐλαίῳ*) *ἐν ἐλέῳ.* v. 12. *ἐπανιστανομένοις*) *ἐπανισταμένοις.* v. 13. *Ὡσεὶ κέδρος*) *ὡς ἡ κέδρος.* v. 15. *Ἔτι*) *τότε.* v. 16. *εὐθὺς Κ. ὁ Θ. ἡμῶν*) *εὐθὴς Κύριος ὁ Θεός μου.* Psalm. XCII. v. 1. *τοῦ σαββάτου*) *τοῦ προσαββάτου.* ibid. *κατῴκισται*) *κατῴκισται.* v. 3. *Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν*) hæc verba desunt in *Cod. Rom.* Psalm. XCIII. v. 1. *ᾠδῆς*) abest. ibid. stich. 3. *Θεὸς*) *ὁ Θεός.*

6. Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν,
Καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

7. Καὶ εἶπαν· οὐκ ὄψεται Κύριος·
Οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.

8. Σύνετε (δὴ) ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ.
Καὶ μωροὶ ποτὲ φρονήσατε;

9. Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ ἀκούει;
Ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν, οὐχὶ κατανοεῖ;

10. Ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει,
Ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν;

11. Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

12. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσης Κύριε,
Καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξης αὐτόν·

13. Τοῦ πραΰναι αὐτῷ ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν,
Ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.

14. Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει·

15. Ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν,
Καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. ÷ Διάψαλμα˅.

πονηρευο- 16. Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένους;
μένοις ÷ Ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν;

17. Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι,
Παραβραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου.

18. Εἰ ἔλεγον, σεσάλευται ὁ πούς μου,
τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐβοήθει μοι·

19. Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου,
Αἱ παρακλήσεις σου ηὔφραναν τὴν ψυχήν μου.

20. Μὴ συμπροσέσται σοι θρόνος ἀνομίας, συνπρο- σέσω
Ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα;

21. Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου,
Καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται.

22. Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν,
Καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου·

23. Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς (Κύριος κατὰ) τὴν ἀνομίαν αὐτῶν,
Καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς· ※ ἀφανιεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜ. ϞΔʹ. XCIV.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ˅. ÷
Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
Ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν·

2. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει,
÷ Καὶ˅ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

3. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς. πᾶσαν

4. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὴν γῆν.
Καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν·

5. Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν,

Καὶ

v. 12. ἄνθρωπος ὃν ἂν παιδ.) ὁ ἄνθρωπος, ὃν ἂν σὺ παιδ. v. 15. ἐπιστρέψει) ἐπιστρέψη. v. 16. πονηρευομένοις) πονηρευομένους. v. 19. Κατὰ τὸ πλῆθος) Κύριε κατὰ τὸ πλ. ibid. ηὔφραναν) ἠγάπησαν. v. 20. συνπροσέσω) συμπροσέσται. ibid. πρόσταγμα) προστάγματι. v. 23. (Κύριος κατὰ) desunt. ibid. Καὶ κατὰ τὴν) κατὰ deest. Psalm. XCIV. v. 3. ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν) ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς. ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ. v. 4. εἰσιν.) ἐστιν.

Καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

6. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν (αὐτῷ),
÷ Καὶ ⁓ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς·

7. Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ
Καὶ πρόβατα τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

8. Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ,
Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ·

9. Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν,
Ἐδοκίμασάν ⁜ με ⁓, καὶ ἴδον τὰ ἔργα μου.

10. Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ,
Καὶ εἶπον· ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ,
Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου·

11. Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου,
* ἢ * Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

ΨΑΛΜ. ϟΕ'. XCV.

÷ ÷ Ὠδὴ τῷ Δαυίδ, ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδομεῖτο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν.
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν,
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·

2. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

3. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ,
Ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

4. Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα·
Φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς.

5. Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια·
Ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.

6. Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ·
Ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

7. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν,
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν·

8. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ·
Ἄρατε θυσίας, καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ.

9. Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ·
Σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ·

10. Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ÷ ὅτι ⁓ Κύριος ἐβασίλευσε·
Καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται·
Κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

11. Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ·
Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

12. Χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Τότε

v. 7. τῆς χειρὸς) χειρός. v. 8. τοῦ πειρασμοῦ) τοῦ πειρασμοῦ. v. 9. ἐπείρασαν) addit με. ibid. Ἐδοκίμασάν με, καὶ ἴδον) ἐδοκίμασαν καὶ εἶδον. v. 10. Καὶ εἶπον) καὶ εἶπα. ibid. Αὐτοὶ δὲ οὐκ) καὶ αὐτοὶ οὐκ. v. 11. ἢ) εἰ. Psalm. XCV. v. 1. *Rom.* Psalmi Inscript. ita refert: Ὅτε ὁ οἶκος ᾠκοδόμηται μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν, ᾠδὴ τῷ Δαυίδ. v. 10. ὅτι Κύριος) ὁ κύριος.

Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύ-
λα τȣ̃ δρυμȣ̃.
13. Ἀπὸ προσώπȣ Κυρίȣ, ὅτι ἔρχεται,
Ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν·
Κρινεῖ τὴν οἰκȣμένην ἐν δικαιοσύνῃ,
Καὶ λαȣ̀ς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτȣ̃.

ΨΑΛΜ. ϟϛʹ. XCVI.

÷ Τῷ Δαυὶδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτȣ̃ καθί-
÷ σαται".
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλ-
λιάσθω ἡ γῆ·
Εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.
2. Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτȣ̃·
Δικαιοσύνη καὶ κρῖμα κατόρθωσις τȣ̃
θρόνȣ αὐτȣ̃.
3. Πῦρ ἐναντίον αὐτȣ̃ προπορεύσεται,
Καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς αὐτȣ̃·
4. Ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτȣ̃ τῇ οἰκȣ-
μένῃ,
Εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.
5. Τὰ ὄρη ἐτάκησαν ὡσεὶ κηρὸς ※ ἀπὸ
※ προσώπȣ Κυρίȣ".
Ἀπὸ προσώπȣ Κυρίȣ πάσης τῆς γῆς.
6. Ἀνήγγειλαν οἱ ȣ̓ρανοὶ τὴν δικαιοσύνην
αὐτȣ̃·
Καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δό-
ξαν αὐτȣ̃.
7. Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνȣ̃ν-
τες τοῖς γλυπτοῖς,
Οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις
÷ αὐτῶν"·
Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ ἄγ-
γελοι ÷ αὐτȣ̃".

8. Ἤκȣσε καὶ εὐφράνθη Σιὼν,
Καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς
Ἰȣδαίας,
Ἕνεκεν τῶν κριμάτων σȣ Κύριε·
9. Ὅτι σὺ Κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν,
Σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας
τȣ̀ς Θεȣ́ς·
10. Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε
πονηρόν· πονηρά
Φυλάσσει ÷ Κύριος" τὰς ψυχὰς τῶν
ὁσίων αὐτȣ̃,
Ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλȣ̃ ῥύσεται αὐτȣ́ς.
11. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ,
Καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. εὐφροσύ-
12. Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, νην
Καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁ-
γιωσύνης αὐτȣ̃.

ΨΑΛΜ. ϟζʹ. XCVII.

Ψαλμὸς ÷ τῷ Δαυίδ".
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν,
Ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν (ὁ Κύ-
ριος).
Ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτȣ̃,
Καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτȣ̃.
2. Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτȣ̃·
Ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν
δικαιοσύνην αὐτȣ̃.
3 Ἐμνήσθη τȣ̃ ἐλέȣς αὐτȣ̃ (τῷ Ἰακὼβ,)
Καὶ τῆς ἀληθείας αὐτȣ̃ τῷ οἴκῳ
Ἰσραήλ·
Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς
τὸ σωτήριον τȣ̃ Θεȣ̃ ἡμῶν.

V. 13. Ἀπὸ προσώπȣ Κυρίȣ) πρὸ προσώπου τȣ̃ Κυρίου. Psalm. XCVI. v. 5. ἐτάκησαν ὡσεὶ κηρὸς) transposita. v. 7. οἱ ἄγγελοι) ἄγγελοι. v. 9. Ὅτι σὺ Κύριος ὕψιστος) ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ ὕψιστος. V. 10. πονηρὰ) πονηρόν. ibid. ἁμαρτωλȣ̃) ἁμαρτωλῶν. V. 11. εὐφροσύνην) εὐφροσύνη.

4. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·
Ἄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλλετε.

5. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ※ ἐν κιθάρᾳ",
Ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ,

Φωνῆς 6. Ἐν σάλπιγξιν ÷ ἐλαταῖς" καὶ φωνῇ
σάλπιγγος κερατίνης·
Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως
Κυρίου.

7. Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς,
Ἡ οἰκουμένη καὶ (πάντες) οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

8. Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπιτοαυτό·
Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται 9. ἀπὸ προσώπου Κυρίου, (ὅτι ἔρχεται,)
Ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν·
Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ,
Καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ΨΑΛΜ. ϞΗʹ. XCVIII.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ".
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί·
Χερουβεὶν Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβεὶμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

2. Κύριος ἐν Σιὼν μέγας,
Καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

3. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ·
÷ Ὅτι" φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι.

4. Καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ·
Σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας,
Κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας.

5. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,
Καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ÷ Ὅτι" ἅγιόν ἐστι.

6. Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ,
Καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν.

7. Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς·
(Ὅτι) ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ
Καὶ τὸ πρόσταγμα (αὐτοῦ), * ὃ ἔδωκεν τὰ προσ-
αὐτοῖς. τάγματα * ἃ

8. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐτῶν·
Ὁ Θεὸς ÷ σὺ" εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς,
Καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ ÷ πάντα" τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.

9. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,
Καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ·
Ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛΜ. ϞΘʹ. XCIX.

Ψαλμὸς εἰς ἐξομολόγησιν.
Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·

2. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ,
Εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

3. Γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς (ἡμῶν)·
Αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς·

Ἡμεῖς

Psalm. XCVII. v. 4. τῷ Κυρίῳ) τῷ Θεῷ. v. 6. φωνῆς) φωνῇ. ibid. Κυρίου) Κυρίῳ. v. 7. (πάντες) deest. ibid. ἐν αὐτῇ) αὐτήν. v. 9. ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται) hæc verba non habet Edit. Rom. Psalm. XCVIII. v. 1. Χερουβεὶν) Χερουβίμ. v. 5. Ὅτι ἅγιόν ἐστι.) ὅτι ἅγιός ἐστι. v. 6. εἰσήκουσεν αὐτῶν) εἰσήκουεν. v. 7. (ὅτι) deest. ibid. (αὐτοῦ) non habet. v. 8. Ὁ Θεὸς σὺ) σὺ deficit. Psalm. XCIX. v. 3. (ἡμῶν) abest.

Ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα
νομῆς αὐτοῦ.
4. Εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν
ἐξομολογήσει,
Εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἐξο-
μολογεῖσθε αὐτῷ,
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
5. Ὅτι χρηστὸς Κύριος, (ὅτι) εἰς τὸν αἰ-
ῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
Καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλή-
θεια αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. Ρ'. C.

ΨΑλμὸς τῷ Δαυίδ.
Ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι
Κύριε·
2. Ψαλῶ ÷ καὶ ˮ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ,
πότε ἥξεις πρός μέ;
Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου
ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.
3. Οὐ ÷ προ ˮ εθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν
μου πρᾶγμα παράνομον·
Ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα·
Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή·
4. Ἐκκλίνοντος ἀπ᾽ ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ
ἐγίνωσκον.
5. Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλη-
σίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον·
Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ
καρδίᾳ
Τούτῳ οὐ συνήσθιον.
6. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς
γῆς,
Τοῦ συγκαθῆσθαι (αὐτοὺς) μετ᾽ ἐμοῦ·
Πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι
ἐλειτούργει.
7. Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου
ποιῶν ὑπερηφανίαν·
Λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον
τῶν ὀφθαλμῶν μου.
8. Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας
τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς,
Τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου
πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀ-
νομίαν.

ΨΑΛΜ. ΡΑ'. CI.

ΠΡοσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκη-
διάσῃ, καὶ ἔναντι Κυρίου ἐκχέῃ
τὴν δέησιν αὐτοῦ.
2. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
Καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθάτω.
3. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽
ἐμοῦ·
Ἐν ÷ ᾗ ἂν ˮ ἡμέρᾳ θλίβομαι, κλῖνον
πρός με τὸ οὖς σου·
Ἐν ÷ ᾗ ἂν ˮ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσομαί
÷ σε ˮ, ταχὺ εἰσάκουσόν μου.
4. Ὅτι ἐξέλειπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέ-
ραι μου,
Καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνε-
φρύγησαν.
5. Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράν-
θη ἡ καρδία μου,
Ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρ-
τον μου.
6. Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη
τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.

v. 3. Ἡμεῖς δὲ λαὸς) λαός. ibid. νομῆς) τῆς νομῆς. v. 4. Εἰς τὰς αὐλὰς) εἰς deest. v. 5. (ὅτι) non habet. Psalm. C. v. 1. τῷ Δαυίδ.) Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ibid. Ἔλεον) ἔλεος. v. 7. ἐνώπιον) ἐναντίον. v. 8. τὴν ἀνομίαν) τὴν ἀδικίαν. Psalm. CI. v. 1. ἔναντι) ἐναντίον. v. 2. ἐλθάτω) ἐλθέτω. v. 3. ἐπικαλέσομαι) ἐπικαλέσωμαι.

7. Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ,
Ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ·
8. Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματι.
9. Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου,
÷ Καὶ˙ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον.
10. Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον,
Καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων,
11. Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου·
Ὅτι ἐπάρας κατέῤῥαξάς με.
12. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν,
Καὶ ἐγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.
13. Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖς,
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
14. Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών·
Ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν,
※ ὅτι ἥκει καιρός˙.
15. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς·
Καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.
16. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνο-
σου Κύριε μα Κυρίου,
Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου·
17. Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών,
Καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.
18. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν,
Καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.
19. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν,
Καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον·
20. Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ,
Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε,
21. Τοῦ ἀκοῦσαι τὸν στεναγμὸν τῶν πεπεδημένων,
Τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων·
22. Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα Κυρίου,
Καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἰερουσαλήμ,
23. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπιτοαυτό,
Καὶ βασιλείας τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ. βασιλεῖς
24. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ·
Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι·
25. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου·
Ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.
26. Κατ' ἀρχὰς ÷ σὺ Κύριε˙ τὴν γῆν ἐθεμελίωσας,
Καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου ÷ εἰσὶν˙ οἱ οὐρανοί.
27. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμενεῖς·
Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται,
Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἀλλάξεις αὐτούς, ἑλίξεις
καὶ ἀλλαγήσονται.
28. Σὺ δὲ ÷ ὁ˙ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.
29. Υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι,
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

ΨΑΛΜ.

v. 8. ἐγενόμην ὡς) ἐγενήθην ὡσεί. v. 12. Καὶ ἐγὼ) κἀγώ. v. 16. βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν) βασιλεῖς τήν. v. 21. τὸν στεναγμὸν) τοῦ στεναγμοῦ. v. 23. ἐπισυναχθῆναι) συναχθῆναι. v. 26. σὺ Κύριε τὴν γῆν) transposita. v. 29. Υἱοὶ) οἱ υἱοί.

ΨΑΛΜ. ΡΒʹ. CII.

Τοῦ Δαυίδ.
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον,
Καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνο-
μα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·
2. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον,
Καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀν-
ταποδόσεις αὐτοῦ·
3. Τὸν εὐιλατεύοντα πάσαις ταῖς ἀνο-
μίαις σου,
Τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
4. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
σου.
Τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰ-
κτιρμοῖς·
5. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπι-
θυμίαν σου·
Ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
6. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος.
Καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
7. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ,
Τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα
αὐτοῦ·
8. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
Μακρόθυμος καὶ πολυέλεος (καὶ ἀ-
ληθινός).
9. Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται,
Οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
10. Οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίη-
σεν ἡμῖν,
Οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀντα-
πέδωκεν ἡμῖν.
11. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ
τῆς γῆς,
Ἐκραταίωσε (Κύριος) τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
12. Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
δυσμῶν,
Ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας
ἡμῶν.
13. Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱοὺς,
Ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους
αὐτόν.
14. Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
Ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
15. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ,
Ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξαν-
θήσει·
16. Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ
οὐχ ὑπάρξει,
Καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον
αὐτοῦ.
17. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
Καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμέ-
νους αὐτόν·
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν,
18. Τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ,
Καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
ποιῆσαι αὐτάς.
19. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν
θρόνον αὐτοῦ,
Καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δε-
σπόζει.
20. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγ-
γελοι αὐτοῦ,
Δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον
αὐτοῦ,
Τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων
αὐτοῦ.
21. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυ-
νάμεις αὐτοῦ,

Psalm. CII. v. 2. τὰς ἀνταποδόσεις) τὰς αἰνέσεις. v. 8. (καὶ ἀληθινός.) desunt. v. 14. Ἐμνήσθη) μνήσθητι. v. 20. οἱ ἄγγελοι) ἄγγελοι.

Λειτεργοὶ αὐτȣ̃, ποιȣ̃ντες τὸ θέλημα αὐτȣ̃.

22. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτȣ̃
Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτȣ̃·
Εὐλόγει ἡ ψυχή μȣ τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜ. ΡΓ'. CIII.

Τοῦ Δαυίδ".
Εὐλόγει ἡ ψυχή μȣ τὸν Κύριον·
Κύριε ὁ Θεός μȣ ἐμεγαλύνθης σφόδρα·
μεγαλο- Ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσω,
πρέπειαν 2. Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
Ἐκτείνων τὸν ȣ̓ρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν.
3. Ὁ ϛεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτȣ̃,
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτȣ̃,
Ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
4. Ὁ ποιῶν τȣ̀ς ἀγγέλȣς αὐτȣ̃ πνεύματα,
÷ Καὶ" τȣ̀ς λειτȣργȣ̀ς αὐτȣ̃ πυρὸς
φλόγα φλόγα.
5. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς·
κινηθή- Οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τȣ̃ αἰῶνος.
σεται 6. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτȣ̃,
Ἐπὶ τῶν ὀρέων ϛήσονται ὕδατα·
7. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σȣ φεύξονται,
Ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σȣ δειλιάσȣσιν·
8. Ἀναβαίνȣσιν ὄρη, ÷ καὶ" καταβαίνȣσι πεδία,
Εἰς τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς·
9. Ὅριον ἔθȣ ὃ ȣ̓ παρελεύσονται,
Οὐδὲ ἐπιϛρέψȣσι καλύψαι τὴν γῆν.

10. Ὁ ἐξαποϛέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν,
Ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται
÷ ὕδατα".
11. Ποτιȣ̃σι πάντα τὰ θηρία τȣ̃ ἀγρȣ̃,
Προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
12. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃ κατασκηνώσει·
Ἐκ μέσȣ τῶν πετρῶν δώσȣσι φωνήν.
13. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτȣ̃·
Ἀπὸ καρπȣ̃ τῶν ἔργων σȣ χορτασθήσεται ἡ γῆ.
14. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι,
Καὶ χλόην τῇ δȣλείᾳ τῶν ἀνθρώπων,
Τȣ̃ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
15. Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπȣ,
Τȣ̃ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ·
Καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπȣ ϛηρίζει.
16. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τȣ̃ πεδίȣ,
Αἱ κέδροι τȣ̃ Λιβάνȣ ἃς ἐφύτευσε· ἐφύτευ-
17. Ἐκεῖ ϛρȣθία ἐννοσσεύσȣσι, σας
Τȣ̃ ἐρωδιȣ̃ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν. ἀρωδιȣ̃
18. Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις,
Πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
19. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρȣ́ς·
Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτȣ̃.
20. Ἔθȣ σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ·
Ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τȣ̃ δρυμȣ̃·
21. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τȣ̃ ἁρπάσαι,
Καὶ ζητῆσαι παρὰ τȣ̃ Θεȣ̃ βρῶσιν αὐτοῖς.
22. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν,
Καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται·

23. Ἐξε-

V. 21. τὸ θέλημα) τὰ θελήματα. V. 22. τῆς δεσποτείας) τῆς δυναϛείας. Psalm. CIII. v. 1. Τοῦ Δαυίδ.) Τῷ Δαυίδ. ibid. μεγαλοπρέπειαν) εὐπρέπειαν. V. 4. πυρὸς φλόγα) πῦρ φλέγον. V. 5. κινηθήσεται) κλιθήσεται V. 16. Χορτασθήσονται) χορτασθήσεται. ibid. ἐφύτευσας) ἐφύτευσεν. V. 17. ἀρωδιȣ̃) ἐρωδιȣ̃. V. 18. τοῖς λαγωοῖς) τοῖς χοιρογρυλλίοις. V. 21. τȣ̃ ἁρπάσαι) ἁρπάσαι. V. 22. συνήχθησαν, Καὶ εἰς τὰς μάνδρας) συναχθήσονται, καὶ ἐν ταῖς μάνδραις.

23. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ
Καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
24. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε·
Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας·
κτίσεώς Ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
25. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος ※ χερσίν·
Ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός,
Ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
διαπορεύονται 26. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται,
Δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ.
27. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι,
Δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς καιρόν·
28. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν·
Ἀνοίξαντος (δὲ) σου τὴν χεῖρα, ÷ τὰ σύμπαντα˙ πλησθήσονται
πιότητος χρηστότητος.
29. Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται·
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι,
Καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν·
30. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται,
Καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
τοὺς αἰῶνας 31. Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα·
Εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
32. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ÷ ποιῶν αὐτὴν˙ τρέμειν·
Ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
33. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου,
Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·
34. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου,
Ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
35. Ἐκλείποισαν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς
Καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς·
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜ. ΡΔ΄. CIV.

Ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ÷ καὶ˙ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.
2. Ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ·
Διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
3. Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.
4. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ κραταιώθητε·
Ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.
5. Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε,
Τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ·
6. Σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ,
Υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.
7. Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν·
Ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.
8. Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ,
Λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς·
9. Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ,
Καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ· τῷ ὅρκῳ

10. Καὶ

v. 27. αὐτῶν εἰς καιρόν.) αὐτοῖς εὔκαιρον. v. 28. πιότητος) χρηστότητος. v. 31. εἰς τοὺς αἰῶνας) εἰς τὸν αἰῶνα. Pſalm. CIV. v. 9. τῷ ὅρκῳ) τοῦ ὅρκου.

αὐτὴν 10. Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα,
Καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον,
11. Λέγων· σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν,
Σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν·
12. Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς,
Ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ.
13. Καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος,
÷ Καὶ˙ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον
14. Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς,
Καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς·
15. Μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου,
Καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.
16. Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν·
Πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν.
17. Ἐξαπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον,
Εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ.
18. Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ,
Σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ·
19. Μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ,
Τὸ λόγιον Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.
20. Ἀπέστειλεν βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν·
Ἄρχων λαῶν, καὶ ἀφῆκεν αὐτόν.
21. Κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ,
Καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ·
22. Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν,
Καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι.
23. Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ ÷ εἰς˙ Αἴγυπτον,
Καὶ Ἰακὼβ παρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ·
24. Καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα,
Καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
25. Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, αὐτοῦ
Τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ·
26. Ἐξαπέστειλε Μωυσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ,
Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτόν. ἑαυτῷ
27. Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ
Καὶ τῶν τεράτων (αὐτοῦ) ἐν γῇ Χάμ·
28. Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασε,
Καὶ οὐ παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ. ὅτι
29. Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα,
Καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.
30. Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους
Ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν·
31. Εἶπε, καὶ ἦλθε κυνόμυια,
÷ Καὶ˙ σκνίφες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν.
32. Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν,
Πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν·
33. Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν
Καὶ τὰς συκὰς αὐτῶν,
Καὶ συνέτριψε (πᾶν) ξύλον ὁρίου αὐτῶν.
34. Εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκρὶς καὶ βροῦχος,
Οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός·
35. Καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν,
※ Καὶ κατέφαγε˙ ÷ πάντα˙ τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.

36. Καὶ

v. 15. ἅπτεσθε) ἅψησθε. v. 17. Ἐξαπέστειλεν) ἀπέστειλεν. v. 19. Κυρίου) τοῦ Κυρίου. v. 25. Μετέστρεψε) καὶ μετέστρεψε. ibid. καρδίαν αὐτῶν) καρδίαν αὐτῶν. v. 26. ἑαυτῷ) αὐτόν. v. 27. (αὐτοῦ) abest. v. 28. ὅτι παρεπ.) καὶ παρεπίκραναν. v. 31. σκνίφες) σκνίπες. v. 35. χόρτον) τὸν χόρτον. ibid. πάντα τὸν καρπὸν) πάντα deest.

36. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν,
Ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν·
37. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ,
Καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ἀσθενῶν.
38. Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν·
Ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.
39. Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην ÷ αὐτοῖς˙,
Καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι ÷ αὐτοῖς˙ τὴν νύκτα.
40. Ἤτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα,
Καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς·
41. Διέῤῥηξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα,
Ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.
42. Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ,
÷ Τοῦ˙ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ·
43. Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει,
÷ Καὶ˙ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.
44. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν,
Καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν·
45. Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ,
Καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. Ἀλληλούϊα. ἐκζητήσουσιν

ΨΑΛΜ. ΡΕ΄. CV.

Ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός,
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
2. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου;
Ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;
3. Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν,
Καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.
4. Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου,
Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου·
5. Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου,
Τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου,
Τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.
6. Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν,
Ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν·
7. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου,
Οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου·
Καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ※ ἐν θαλάσσῃ, ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.
8. Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ,
Τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ·
9. Καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐξηράνθη,
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσοις ὡς ἐν ἐρήμῳ. ἀβύσσῳ
10. Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος,
Καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

V. 36. ἐν τῇ γῇ) ἐκ τῆς γῆς. V. 37. ἀσθενῶν) ὁ ἀσθενῶν. V. 43. ἐκλεκτοὺς) addit αὐτοῦ. V. 44. κατεκληρονόμησαν) ἐκληρονόμησαν. V. 45. ἐκζητήσουσιν.) ἐκζητήσωσιν. Psalm. CV. v. 7. Οὐκ ἐμνήσθησαν) καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν. V. 10. μισοῦντος) μισούντων.

11. Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς·
Εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη.
12. Καὶ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ,
ἤνεσαν Καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ.
13. Ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ·
Οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ·
14. Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
Καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.
15. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν,
ἐξαπόστειλεν Καὶ ἐξαπέστειλεν πλησμονὴν εἰς * τὴν ψυχὴν αὐτῶν.
* τὰς ψυχὰς 16. Καὶ παρώργισαν τὸν Μωσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ,
Τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυρίου·
17. Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθὰν,
Καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών·
18. Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν,
Φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς.
19. ÷ Καὶ ˙ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρὴβ,
Καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ·
αὐτοῦ 20. Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν
Ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἔσθοντος χόρτον.
21. Ἐπελάθοντο Θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτοὺς,
Τοῦ ποιήσαντος μεγαλεῖα ἐν Αἰγύπτῳ,
22. Θαυμάσια ἐν γῇ Χάμ,
Φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.
23. Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτοὺς,
Εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ
Ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ,
Τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ,
Τοῦ μὴ ἐξολεθρεῦσαι ÷ αὐτούς˙.
24. Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητὴν,
Οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ·
25. Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν,
Οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου.
26. Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς,
Τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ,
27. Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι,
Καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.
28. Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγὼρ,
Καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν·
29. Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν,
Καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις.
30. Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο,
Καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις·
31. Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην,
Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.
32. Καὶ παρώργισαν ÷ αὐτὸν ˙ ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας,
Καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτούς·
33. Ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ,
Καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.
34. Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς,
35. Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι,
Καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν·
36. Καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν,
Καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον.

37. Καὶ

v. 11. οὐχ) οὐκ, ita & 13. versu. v. 12. ἐν τοῖς) τοῖς. v. 15. ἐξαπόστειλεν κλ. εἰς τὰς ψυχὰς) καὶ ἐξαπέστειλε κλ. εἰς τὴν ψυχήν. v. 16. τὸν Μωσῆν) μωυσῆν. ibid. Τὸν Ἀαρὼν) καὶ ἀαρών. v. 18. Φλὸξ) καὶ φλόξ. v. 20. δόξαν αὐτοῦ) δόξαν αὐτῶν. v. 21. Θεοῦ τοῦ) τοῦ Θεοῦ τοῦ. ibid. μεγαλεῖα) μεγάλα. v. 22. Θαυμάσια) θαυμαστά. ibid. Φοβερὰ) καὶ φοβερά. v. 23. τὸν θυμὸν αὐτοῦ) ἀπὸ θυμοῦ ὀργῆς αὐτοῦ. ibid. à fine αὐτοὺς) deest. v. 24. Οὐκ) καὶ οὐκ.

37. Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
Καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις·
38. Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον,
Αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων ※ αὐτῶν,
Ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν.
Καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν,
39. Καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν·
Καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
40. Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·
41. Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐθνῶν, ἐχθρῶν
Καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς.
42. Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν,
Καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.
43. Πλεονάκις ἐῤῥύσατο αὐτούς·
Αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν ÷ αὐτὸν˙ ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν,
Καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.
44. Καὶ ἴδε (Κύριος) ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς,
Ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν·
45. Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ,
Καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ·
46. Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς
Ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς.
47. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν,
Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ,
Τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.
48. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος·
Καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός· γένοιτο, ÷ γένοιτο˙.

ΨΑΛΜ. Ρϛ'. CVI.

Ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρηστός,
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
2. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου,
Οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ·
3. Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς,
Ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βοῤῥᾶ, καὶ θαλάσσης.
4. Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν ἀνύδρῳ,
Ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον·
5. Πεινῶντες καὶ διψῶντες,
Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλειπεν.
6. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς,
÷ Καὶ˙ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς·
7. Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν,
Τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.
8. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ,
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·

v. 38. αἵμασιν αὐτῶν) αἵμασι. [v. 39. Cod. Rom. integrum hoc supplementum habet. v. 46. αἰχμαλωτισάντων) αἰχμαλωτευσάντων. Psalm. CVI. v. 3. ἐκ τῶν χωρῶν) καὶ ἐκ τῶν χωρῶν.

9. Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν,
Καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.
10. Καθημένους ÷ ἐν˙ σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου,
Πεπεδημένους ÷ ἐν˙ πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ·
11. Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ,
Καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν.
12. Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν,
(Καὶ) ἠσθένησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.
13. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς,
Καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς·
14. Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου,
Καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέῤῥηξεν.
15. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ,
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
16. Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς,
Καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν.
17. Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν·
Διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.
18. Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν,
Καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.
19. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς,
÷ Καὶ˙ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς·
20. Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτοὺς,
Καὶ ἐῤῥύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.
21. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ,
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
22. Καὶ θυσάτωσαν (αὐτῷ) θυσίαν αἰνέσεως,
Καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.
23. Οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν ἐν πλοίοις,
Οἱ ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς·
24. Αὐτοὶ ἴδον τὰ ἔργα Κυρίου,
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.
25. Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος,
Καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς·
26. Ἀναβαίνουσιν ÷ ἕως˙ τῶν οὐρανῶν,
Καὶ καταβαίνουσιν ÷ ἕως˙ τῶν ἀβύσσων·
Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο·
27. Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων,
Καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.
28. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς,
Καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς·
29. ÷ Καὶ˙ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν,
Καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.
30. Καὶ ηὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν,
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν, αὐτοῦ
31. Ἐξο-

v. 9. Καὶ ψυχὴν πεινῶσαν) καὶ πεινῶσαν. v. 12. (Καὶ) deest. v. 23. εἰς τὴν θάλ.) εἰς θάλασσαν. ibid. Οἱ ποιοῦντες) ποιοῦντες. v. 30. θελήματος αὐτοῦ) θελ. αὐτῶν.

31. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ,
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
32. Καὶ ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ,
καθέδραις Καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.
33. Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον,
Καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν,
34. Γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην,
Ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.
35. Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων,
Καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων·
36. Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας,
πόλεις Καὶ συνεστήσαντο πόλιν κατοικεσίας·
37. Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας,
Καὶ ἐποίησαν καρπὸν γενήματος.
38. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα,
Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.
39. Καὶ ὠλιγώθησαν, καὶ ἐκακώθησαν
Ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης·
40. Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ᾽ ἄρχοντας (αὐτῶν),
Καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.
41. Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας,
Καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.
42. Ὄψονται εὐθεῖς, καὶ εὐφρανθήσονται·
Καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει στόμα αὐτῆς.
43. Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα;
Καὶ συνήσουσι τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου.

ΨΑΛΜ. ΡΖʹ. CVII.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ. ψαλμὸς
2. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεὸς, ÷ ἑτοίμη ἡ καρδία μου˙·
Ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.
3. Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα·
Ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.
4. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε,
Καὶ ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν·
5. Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου,
Καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.
6. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς,
Καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
7. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου,
Σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.
8. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
Ὑψωθήσομαι ÷ καὶ˙ διαμεριῶ Σίκιμα,
Καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.
9. Ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς,
Καὶ Ἐφραΐμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου·
Ἰούδας βασιλεύς μου.
10. Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου·
Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου·
Ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
11. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς;
(Ἢ) τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
12. Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς;
Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

v. 32. καθέδραις) καθέδρᾳ. v. 42. στόμα) τὸ στόμα. v. 43. συνήσουσι) συνήσει. Psalm. CVII. v. 1. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.) Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ.

13. Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως·
Καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.
14. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν·
Καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜ. ΡΗ'. CVIII.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Ὁ Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς·
2. Ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη,
Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ·
3. Καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με,
Καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν.
4. Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷν ※ με" ἐνδιέβαλλόν με,
Ἐγὼ δὲ προσηυχόμην·
5. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν,
Καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.
6. Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλὸν,
Καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ·
7. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος,
Καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.
8. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι,
÷ Καὶ" τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος·
9. Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοὶ,
Καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα·
10. Σαλευόμενοι μετανασπήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαιτησάτωσαν,
Ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.
11. (Καὶ) ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ·
※ Καὶ" διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ.
12. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ,
Μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ·
13. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολέθρευσιν,
Ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθήτω τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
14. Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐναντίον Κυρίου,
Καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη·
15. Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντὸς
Καὶ ἐξολεθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. αὐτοῦ
16. Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος,
Καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν
Καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι.
17. Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἥξει αὐτῷ·
Καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
18. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον,
Καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ,
Καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ·
19. Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται,
Καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς περιζώννυται.
20. Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, Κυρίῳ

Καὶ

v. 14. τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.) τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. Psalm. CVIII. v. 11. (Καὶ) deest. v. 13. ἐξαλειφθήτω) ἐξαλειφθείη. v. 15. αὐτοῦ.) αὐτῶν. v. 16. τοῦ ποιῆσαι) ποιῆσαι. v. 20. παρὰ Κυρίῳ) παρὰ Κυρίου.

Καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς
ψυχῆς μου.
21. Καὶ σὺ Κύριε κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ
(ἔλεος) ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου,
Ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου·
Ῥῦσαί με, 22. ὅτι πτωχὸς καὶ πένης
εἰμὶ ἐγώ,
Καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου.
23. Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτήν,
ἀνταναιρέθην ἀντανηρέθην·
Ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες.
24. Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας,
Καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.
25. ※ Καὶ" ἐγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς·
Ἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.
26. Βοήθησόν μοι Κύριε ὁ Θεός μου,
(Καὶ) σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου·
27. Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη,
÷ Καὶ" σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτήν.
28. Καταράσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις·
Οἱ ἐπανιστανόμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν,
Ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται.
29. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με
ἐντροπήν,
Καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην αὐτῶν.
30. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα
ἐν τῷ στόματί μου,
Καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν·
31. Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος,
Τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν
ψυχήν μου.

ΨΑΛΜ. ΡΘ'. CIX.

Τῷ Δαυὶδ ψαλμός.
Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ κυρίῳ μου·
κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
2. Ῥάβδον δυνάμεώς σου ἐξαποστελεῖ Κύριος ἐκ Σιών·
(Καὶ) κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.
3. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου,
Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων (σου)·
Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.
4. Ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται·
Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα,
Κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
5. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς·
6. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα,
Συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.
7. Ἐκ χειμάῤῥου ἐν ὁδῷ πίεται (ὕδωρ)·
Διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

ΨΑΛΜ. ΡΙ'. CX.

Ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογήσομαι ÷ σοι" Κύριε
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ÷ μου",
Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. 2.
Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου,
Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ·

3. Ἐξο-

v. 21. (ἔλεος) abest. v. 23. ἀνταναιρέθην) ἀντανηρέθην. v. 25. Καὶ ἐγὼ) κἀγὼ. v. 28. ἐπανιστανόμενοι) ἐπανιστάμενοι. Psalm. CIX. v. 1. Τῷ Δαυὶδ ψαλμός.) transposita. v. 2. ἐξαποστελεῖ) add τ σοι. ibid. (Καὶ) abest. v. 3. (σου) deest. v. 7. (ὕδωρ) non habet.

3. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ·
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος.
4. Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ·
Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος.
5. Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν·
Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.
6. Ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ,
Τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.
7. Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις.
Πισαὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,
8. Ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,
Πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.
9. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ·
Ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ·
Ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
10. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου,
Σύνεσις (δὲ) ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτόν· αὐτήν
Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΡΙΑ'. CXI.

Ἀλληλούϊα.
Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
Ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα·
2. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ,
Γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται·

3. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ,
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος.
4. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν·
Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος (Κύριος ὁ Θεός).
5. Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν·
Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει.
6. Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται·
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσαι δίκαιος.
7. Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·
Ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον·
8. Ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῇ,
Ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
9. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν·
Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος·
Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.
10. Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται,
Τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται·
Ἐπιθυμία ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛΜ. ΡΙΒ'. CXII.

Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε παῖδες τὸν Κύριον,
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.
2. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον,
Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος·
3. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου (καὶ) μέχρι δυσμῶν
Αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

4. Ὑψη-

Psalm. CXI. v. 4. (Κύριος ὁ Θεός.) non habet. v. 8. οὐ μὴ) οὐ. v. 10. ἁμαρτωλῶν) ἁμαρτωλοῦ.
Psalm. CXII. v. 1. τὸν Κύριον) κύριον. v. 3. (καὶ) abest.

4. Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος·
Ἐπὶ τοὺς ὐρανὺς ἡ δόξα αὐτῦ.
5. Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;
Ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, 6. ÷ καὶ˙ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν
Ἐν τῷ ὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ.
7. Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πῖωχὸν,
Καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα·
8. Τῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων,
Μετὰ ἀρχόντων λαῦ αὐτῦ.
9. Ὁ κατοικίζων ςεῖραν ἐν οἴκῳ,
Μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

ΨΑΛΜ. ΡΙΓʹ. CXIII.

Ἀλληλȣ̈ία.
Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπῖυ,
Οἴκυ Ἰακὼϐ ἐκ λαῦ βαρϐάρυ,
2. Ἐγενήθη Ἰυδαία ἁγίασμα αὐτῦ,
Ἰσραὴλ ἐξυσία αὐτῦ.
3. Ἡ θάλασσα ἴδε καὶ ἔφυγεν,
Ὁ Ἰορδάνης ἐςράφη εἰς τὰ ὀπίσω·
4. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ,
÷ Καὶ˙ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προϐάτων.
5. Τί ※ σοι˙ ἐςὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες,
÷ Καὶ σοὶ˙ Ἰορδάνη ὅτι ἐςράφης εἰς τὰ ὀπίσω;
6. Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ,
÷ Καὶ˙ οἱ βυνοὶ ὡς ἀρνία προϐάτων;
7. Ἀπὸ προσώπυ Κυρίυ ἐσαλεύθη ἡ γῆ,
Ἀπὸ προσώπυ τῦ Θεῦ Ἰακώϐ·
8. Τῦ ςρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων,
÷ Καὶ˙ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.
9. Μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν,
Ἀλλ᾽ ἢ τῷ ὀνόματί συ δὸς δόξαν
Ἐπὶ τῷ ἐλέει συ καὶ τῇ ἀληθείᾳ συ·
10. Μή ÷ ποτε˙ εἴπωσι τὰ ἔθνη· πῦ ἐςιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;
11. Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ ὐρανῷ (καὶ ἐν τῇ γῇ)·
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε.
12. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον,
Ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·
13. Στόμα ἔχυσι, καὶ ὐ λαλήσυσιν·
Ὀφθαλμὺς ἔχυσι, καὶ ὐκ ὄψονῖαι·
14. Ὦτα ἔχυσι, καὶ ὐκ ἀκύσονται,
Ῥῖνας ἔχυσι, καὶ ὐκ ὀσφρανθήσονῖαι·
15. Χεῖρας ἔχυσι, καὶ ὐ ψηλαφήσυσι·
Πόδας ἔχυσι, καὶ ὐ περιπατήσυσιν·
Οὐ φωνήσυσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.
16. Ὅμοιοι αὐτῶν γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ,
÷ Καὶ˙ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
17. ÷ Οἶκος˙ Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον·
Βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιςὴς αὐτῶν ἐςιν.
18. Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον·
Βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιςὴς αὐτῶν ἐςιν.
19. Οἱ φοϐύμενοι Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον·
Βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιςὴς αὐτῶν ἐςι.
20. Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ÷ ἡμᾶς˙·
Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ,
Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών·
21. Εὐλόγησε τὺς φοϐυμένυς τὸν Κύριον,
Τοὺς μικρὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

Pſalm. CXIII. v. 5. Καὶ σοὶ) καὶ σύ. v. 16. ὅμοιοι αὐτῶν) ὅμοιοι αὐτοῖς. v. 19. φοϐύμενοι Κύριον) φοϐύμενοι τὸν Κύριον.

22. Προσθείη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς,
※ Ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν·

23. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ,
Τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

τῷ οὐρανῷ 24. Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ·
Τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

25. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί ÷ σε Κύριε,
Οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου·

26. Ἀλλ' ἡμεῖς ÷ οἱ ζῶντες εὐλογήσωμεν τὸν Κύριον,
Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΡΙΔʹ. CXIV.

Ἀλληλούϊα.
Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου,

2. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί·
Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

3. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου,
Καὶ κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με,
Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον·

4. Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην·
Ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.

5. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος,
Καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

6. Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος·
Ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με.

ψυχήν 7. Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,
Ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ με·

8. Ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου,
Τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων,
Καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

9. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

ΨΑΛΜ. ΡΙΕʹ. CXV.

Ἀλληλούϊα. ÷
Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα·
Ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

2. Ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

3. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

4. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι,
Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι·

5. ※ Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ※

6. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου
Ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. αὐτῶν

7. Ὦ Κύριε ※ ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός, ÷ καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου·
Διέῤῥηξας τοὺς δεσμούς μου.

8. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως,
※ Καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι·

9. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω
Ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,

10. Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου,
Ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ. ※ Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ.

v. 24. τῷ οὐρανῷ) τοῦ οὐρανοῦ. v. 26. εὐλογήσωμεν) εὐλογήσομεν. Psalm. CXIV. v. 7. ψυχήν μου, ψυχή μου. ibid. εὐηργέτησέ με) εὐηργέτησέ σε. v. 8. ἐξείλατο) ἐξείλετο. Psalm. CXV. v. 2. Ἐγὼ εἶπα) ἐγὼ δὲ εἶπα. v. 5. Integrum supplementum exhibet *Editio Rom.* v. 6. ὁσίων αὐτῶν) ὁσίων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΡΙς΄. CXVI.

÷ Αλληλϐϊα˘.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
(Καὶ) ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί·
2. Ὅτι ἐκραταιώθη ἐφ᾽ ἡμᾶς τὸ ἔλεος αὐτϐ,
Καὶ ἡ ἀλήθεια τϐ Κυρίϐ ÷ μένει˘ εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜ. ΡΙΖ΄. CXVII.

Αλληλϐϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς,
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτϐ.
2. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ· ÷ ὅτι ἀγαθὸς˘,
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτϐ.
3. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών· (ὅτι ἀγαθὸς),
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτϐ.
4. Εἰπάτωσαν δὴ (πάντες) οἱ φοϐϐμενοι τὸν Κύριον·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτϐ.
5. Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον,
Καὶ ἐπήκϐσέ μϐ εἰς πλατυσμὸν ※ Κύριος.
6. Κύριος ἐμοὶ ÷ βοηθὸς˘, (καὶ) ϐ φοϐηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος·
7. Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ ἐγὼ ἐπόψομαι τϐς ἐχθρϐς μϐ.
8. Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον,
Ἢ πεποιθέναι ἐπ᾽ ἄνθρωπον·
9. Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον,
Ἢ ἐλπίζειν ἐπ᾽ ἄρχοντας.
10. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίϐ ※ ὅτι ἠμυνάμην αὐτϐς·
11. Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με,
÷ Καὶ˘ ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίϐ ※ ὅτι ἠμυνάμην αὐτϐς·
12. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι (κηρίον),
÷ Καὶ˘ ἐξεκαύθησαν ὡσεὶ πῦρ ἐν ἀκάνθαις·
÷ Καὶ˘ ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίϐ ※ ὅτι ἠμυνάμην αὐτϐς.
13. Ὠσθεὶς ἀνετράπην τϐ πεσεῖν,
Καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μϐ·
14. Ἰσχύς μϐ καὶ ὕμνησίς μϐ ὁ Κύριος,
Καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
15. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας
Ἐν σκηναῖς δικαίων·
※ Δεξιὰ Κυρίϐ ἐποίησε δύναμιν˘,
16. Δεξιὰ Κυρίϐ ὕψωσέ ÷ με˘,
Δεξιὰ Κυρίϐ ἐποίησε δύναμιν.
17. Οὐκ ἀποθανϐμαι, ἀλλὰ ζήσομαι,
Καὶ ἐκδιηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίϐ·
18. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος,
Καὶ τῷ θανάτῳ ϐ παρέδωκέ με.
19. Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης·
Εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ.
20. Αὕτη ἡ πύλη τϐ Κυρίϐ· δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.
21. Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκϐσάς μϐ, καὶ ἐγένϐ μοι εἰς σωτηρίαν.

Pſalm. CXVI. v. 1. Καὶ ἐπαινεσάτωσαν) ἐπαινέσατε. v. 2. ἐφ᾽ ἡμᾶς τὸ ἔλεος αὐτϐ) transpoſita.
Pſalm. CXVII. v. 4. Κύριον· Ὅτι εἰς τὸν) κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τόν. v. 7. καὶ ἐγὼ) κἀγώ. v. 9. ἐπ᾽ ἄρχοντας) ἐπ᾽ ἄρχουσι. v. 12. ὡσεὶ) ὡς. v. 17. ἐκδιηγήσομαι) διηγήσομαι.

22. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦν-
τες,
÷ Οὗτος* ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γω-
νίας·
23. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο ※ αὕτη*,
Καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
24. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος·
Ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν
ἐν αὐτῇ.
25. Ὦ Κύριε σῶσον δή·
Ὦ Κύριε εὐόδωσον δή.
26. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου·
Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου.
27. Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν·
Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν
Ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.
28. Θεός μου ÷ εἶ* σὺ, καὶ ἐξομολογή-
σομαί σοι·
Θεός μου ÷ εἶ σὺ*, καὶ ὑψώσω σε·
÷ Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκου-
÷ σάς μου,
÷ Καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν*.
29. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγα-
θὸς,
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΡΙΗ΄. CXVIII.

÷ Ἀλληλούϊα*.
Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ,
Οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου·
2. Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύ-
ρια αὐτοῦ,
Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν·
3. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.
4. Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυ-
λάσσεσθαι σφόδρα.
5. Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου,
Τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου·
6. Τότε οὐ μὴ ἐπαισχυνθῶ,
Ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς
ἐντολάς σου.
7. Ἐξομολογήσομαί σοι (Κύριε) ἐν εὐ-
θύτητι καρδίας,
Ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου.
8. Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω·
Μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.
9. Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ;
Ἐν τῷ φυλάσσεσθαι τοὺς λόγους σου.
10. Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε·
Μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
11. Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά
σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.
12. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε· δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.
13. Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάν-
τα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου·
14. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρ-
φθην,
Ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.
15. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω,
Καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου·
16. Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω·
Οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.
17. Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου·
Ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.
18. Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου,
καὶ κατανοήσω
Τὰ θαυμάσιά (σου) ἐκ τοῦ νόμου σου.
19. Πά-

v. 24. Αὕτη ἡμέρα) αὕτη ἡ ἡμέρα. Pſalm. CXVIII. v. 1. οἱ ἄμωμοι) ἄμωμοι. v. 4. φυλάττεσθαι) τοῦ φυλάξασθαι. v. 6. ἐπαισχυνθῶ) αἰσχυνθῶ. v. 7. (Κύριε) abeſt. v. 9. φυλάσσεσθαι) φυλάξασθαι. v. 18. (σου) deeſt.

19. Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ·
Μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

20. Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι
Τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

21. Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις·
Ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

22. Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν,
Ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

23. Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, ÷ καὶ" κατ' ἐμοῦ κατελάλουν,
Ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου·

24. Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ,
÷ Καὶ" ἡ συμβουλία μου τὰ δικαιώματά σου.

25. Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου·
Ζῆσόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

σου 26. Τὰς ὁδούς με ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου·
Δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου·

27. Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με,
Καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

Ἐνύσταξεν 28. Ἔσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας·
Βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

29. Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ,
Καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

30. Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην·
Τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

31. Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου Κύριε, μή με καταισχύνῃς.

32. Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

33. Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου,
Καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός·

34. Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου,
Καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ÷ μου".

35. Ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου,
Ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

36. Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου,
Καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

37. Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα·
Ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

38. Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

39. Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα·
Ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

40. Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου·
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

41. Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου Κύριε,
Τὸ σωτήριόν σου κατὰ λόγιόν σου·

42. Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί με λόγον,
Ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοὺς λόγους σου.

43. Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα,

v. 24. ἡ συμβουλία) αἱ συμβουλίαι. v. 25. τὸ λόγιόν σου) τὸν λόγον σου. v. 26. ὁδούς σου) ὁδούς μου. v. 30. Τὰ κρίματα) καὶ τὰ κρίματα. v. 35. ἐν τρίβῳ) ἐν τῇ τρίβῳ. v. 41. κατὰ λόγιόν σου) κατὰ τὸν λόγον σου. v. 42. ὀνειδίζουσί με) ὀνειδίζουσί μοι. ibid. ἐπὶ τοὺς λόγους σου) ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐφήλπισα·
44. Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς, εἰς τὸν αἰῶνα,
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
45. Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ,
Ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα·
46. Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην·
47. Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου,
αἷς ἠγάπησα (σφόδρα)·
48. Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα,
Καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.
49. Μνήσθητι τὸν λόγον ÷ σου" τῷ δούλῳ σου, ᾧ ἐφήλπισάς με.
50. Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου,
Ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.
51. Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα·
Ἀπὸ ÷ δὲ" τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.
52. Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην.
53. Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.
54. Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.
55. Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου Κύριε,
Καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
56. Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.
57. Μερίς μου εἶ Κύριε· εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

58. Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ÷ μου"·
Ἐλέησόν με κατὰ λόγιόν σου.
59. Διελογισάμην (κατὰ) τὰς ὁδούς μου, σου
Καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.
60. Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην,
Τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.
61. Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι·
÷ Καὶ" τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
62. Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην τοῦ ἐξομολογήσασθαί σοι
Ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
63. Μέτοχος ἐγώ ÷ εἰμι" πάντων τῶν φοβουμένων σε,
Καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.
64. Τοῦ ἐλέους σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ· Κυρίου
Τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.
65. Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου
Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου·
66. Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με,
Ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.
67. Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα·
Διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου (ἐγὼ) ἐφύλαξα.
68. Χρηστὸς εἶ σὺ (Κύριε)· καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
69. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων·

Ἐγὼ

v. 48. σφόδρα) abest. v. 49. τὸν λόγον) τῶν λόγων. ibid. ᾧ) ὧν. v. 57. φυλάξασθαι) τοῦ φυλάξασθαι. v. 58. λόγιον) τὸ λόγιον. v. 59. (κατὰ) deest. v. 62. ἐξομολογήσασθαι) ἐξομολογεῖσθαι. v. 64. ἐλέους Κυρίου) ἐλέους σου Κύριε. v. 65. τὸ λόγιόν σου) τὸν λόγον σου. v. 67. (ἐγὼ) abest.

Ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ (μου) ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

70. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν·
Ἐγὼ ÷ δὲ˙ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

71. Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με,
Ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

72. Ἀγαθόν μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου,
Ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

73. Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με·
Συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

74. Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται,
Ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐφήλπισα.

75. Ἔγνων Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου,
Καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

76. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με,
Κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου·

77. Ἐλθάτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ζῆσόν με
Ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ÷ ἐστίν˙.

78. Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι,
Ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ·
Ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

79. Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε
Καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

80. Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος
Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

81. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου,
Εἰς τὸν λόγον σου ἐφήλπισα·

82. Ἐξέλειπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου,
Λέγοντες· πότε παρακαλέσεις με;

83. Ὅτι ἐγενήθην ὡσεὶ ἀσκὸς ἐν πάχνῃ·
Τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

84. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου;
Πότε ποιήσεις (μοι) ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν;

85. Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας,
Ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου (Κύριε).

86. Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια·
Ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

87. Παραβραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ·
Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλειπον τὰς ἐντολάς σου.

88. Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με,
Καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

89. Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

90. Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου·
Ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμενεῖ.

91. Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡ ἡμέρα·
Ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά.

92. Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ÷ ἐστὶ˙,
Τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου·

93. Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου,
Ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

94. Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με·
Ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

95. Ἐμοὶ

v. 72. Ἀγαθόν) ἀγαθός. v. 77. Ἐλθάτωσαν) ἐλθέτωσαν. ibid. ζῆσόν με) ζήσομαι. v. 81. Εἰς τὸν λόγον) εἰς τοὺς λόγους. v. 82. Supplem. minori charact. expressa habet *Edit. Rom.* v. 83. ὡσεὶ) ὡς. v. 91. ἡ ἡμέρα) ἡμέραι.

95. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τȣ͂ ἀπολέσαι με·
Τὰ μαρτύριά σȣ συνῆκα.
96. Πάσης συντελείας ἴδον πέρας·
Πλατεῖα ἡ ἐντολή σȣ σφόδρα.
97. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σȣ ÷ Κύριε·
Ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μȣ ἐςίν.
98. Ὑπὲρ τȣ̀ς ἐχθρȣ́ς μȣ ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σȣ,
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα μοί ἐςιν.
99. Ὑπὲρ πάντας τȣ̀ς διδάσκοντάς με συνῆκα,
Ὅτι τὰ μαρτύριά σȣ μελέτη μȣ ÷ ἐςίν.
100. Ὑπὲρ πρεσβυτέρȣς συνῆκα.
Ὅτι τὰς ἐντολάς σȣ ἐξεζήτησα.
101. Ἐκ πάσης ὁδȣ͂ πονηρᾶς ἐκώλυσα τȣ̀ς πόδας μȣ,
Ὅπως ἂν φυλάξω τȣ̀ς λόγους σȣ·
102. Ἀπὸ τῶν κριμάτων σȣ ȣ̓κ ἐξέκλινα,
Ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.
γλυκεῖα 103. Ὡς γλυκία τῷ λάρυγγί μȣ τὰ λόγιά σȣ,
Ὑπὲρ μέλι τῷ ςόματί μȣ.
104. Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σȣ συνῆκα·
Διὰ τȣ͂το ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.
(Ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με)
105. Λύχνος τοῖς ποσί μȣ ὁ νόμος σȣ,
Καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μȣ.
106. Ὤμοσα καὶ ἔςησα τȣ͂ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σȣ.
107. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα·
Κύριε ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σȣ.
108. Τὰ ἑκȣ́σια τȣ͂ ςόματός μȣ εὐδόκησον δὴ Κύριε,
Καὶ τὰ κρίματά σȣ δίδαξόν με.
109. Ἡ ψυχή μȣ ἐν ταῖς χερσί μȣ διαπαντός·
Καὶ τȣ͂ νόμȣ σȣ ȣ̓κ ἐπελαθόμην.
110. Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι·
Καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σȣ ȣ̓κ ἐπλανήθην.
111. Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σȣ εἰς τὸν αἰῶνα,
Ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μȣ εἰσίν·
112. Ἔκλινα τὴν καρδίαν μȣ τȣ͂ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σȣ
Εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.
113. Παρανόμȣς ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σȣ ἠγάπησα.
114. Βοηθός μȣ καὶ ἀντιλήπτωρ μȣ εἶ σύ·
Εἰς τȣ̀ς λόγȣς σȣ ἐφήλπισα.
115. Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμȣ͂ πονηρευόμενοι,
Καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τȣ͂ Θεȣ͂ μȣ.
116. Ἀντιλαβȣ͂ μȣ κατὰ τὸ λόγιόν σȣ, καὶ ζήσομαι· ζῆσόν με
Καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μȣ·
117. Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι,
Καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σȣ διαπαντός.
118. Ἐξȣδένωσας πάντας τȣ̀ς ἀποςατȣ͂ντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σȣ,
Ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.
119. Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τȣ̀ς ἁμαρτωλȣ̀ς τῆς γῆς·
Διὰ τȣ͂το ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σȣ.
120. Καθήλωσον ἐκ τȣ͂ φόβȣ σȣ τὰς σάρκας μȣ·
Ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σȣ ἐφοβήθην.

121. Ἐποίη-

v. 98. μοί ἐςιν.) ἐμή ἐςιν. v. 103. γλυκεῖα) γλυκία. v. 104. (Ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με) hæc verba desunt. v. 109. χερσί μου) χερσί σȣ.

121. Ἐποίησα κρῖμα καὶ δικαιοσύνην·
Μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.
122. Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν·
Μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.
123. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλειπον εἰς τὸ σωτήριόν σου,
Καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου·
124. Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου (Κύριε) κατὰ τὸ ἔλεός σου, λόγιον
Καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.
125. Δοῦλός σου ÷ εἰμὶ ˇ ἐγώ· συνέτισόν με,
Καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.
126. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ·
Διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.
127. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου
Ὑπὲρ τὸ χρυσίον καὶ τοπάζιον·
128. Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην,
Πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.
129. Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου·
Διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.
130. Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ
Καὶ συνετιεῖ νηπίους.
131. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα,
Ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν·
132. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με,
Κατὰ τὸ κρῖμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.
133. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου,
Καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία·
134. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων,
Καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.
135. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου,
Καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου·
136. Διεξόδους ὑδάτων κατεβίβασαν οἱ ὀφθαλμοί μου, διέβησαν
Ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν νόμον σου. ἐφύλαξα
137. Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου·
138. Ἐνετείλω δικαιοσύνην, τὰ μαρτύριά σου,
Καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.
139. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός μου· τοῦ οἴκου σου
Ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου. ἐντολῶν
140. Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα·
Καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.
141. Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος·
Τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
142. Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα,
Καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.
143. Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με·
Αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.
144. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι. ζῆσόν με
145. Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ÷ μου ˇ, ἐπάκουσόν μου Κύριε·
Τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.
146. Ἐκέκραξά σε, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

V. 122. Ἔκδεξαι) ἔνδεξαι. V. 124. (Κύριε) abest. ibid. κατὰ τὸ λόγιόν σου) κατὰ τὸ ἔλεός σου. V. 127. Ὑπὲρ τὸ χρύσιον) ὑπὲρ χρυσίον. V. 136. διέβησαν) κατέβησαν. V. 139. ζῆλος τοῦ οἴκου σου) ζῆλός σου. ibid. τῶν ἐντολῶν) τῶν λόγων. V. 143. Αἱ ἐντολαί) ἐντολαί. V. 144. ζῆσόν με) ζήσομαι. V. 146. Ἐκέκραξά σε) ἐκέκραξά σοι.

147. Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐκέκραξα·
Εἰς τοὺς λόγους σου ἐφήλπισα.
148. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου ÷ πρὸς ˅ ὄρθρον,
Τοῦ μελετᾷν τὰ λόγιά σου.
149. Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου·
Κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.
150. Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ·
Ἀπὸ ÷ δὲ ˅ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.
151. Ἐγγὺς εἶ σὺ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια.
152. Κατ᾽ ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου,
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.
153. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με·
Ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
154. Κρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με·
Διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.
155. Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία,
Ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.
156. Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ Κύριε·
Κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.
157. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ ἐκθλίβοντές με·
Ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.
ἀσυνετοῦντας 158. Ἴδον ἀσυνθετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην·
Ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

159. Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα·
Κύριε ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.
160. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
161. Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν·
Καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.
162. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου,
Ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά.
163. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην·
Τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
164. Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σοι
Ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
165. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, τὸ ὄνομα
Καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
166. Προσεδόκουν τὸ σωτήριόν σου Κύριε,
Καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.
167. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου,
Καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.
168. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου,
Ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐνώπιόν σου (Κύριε).
169. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐναντίον σου·
Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.
170. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου·
Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου * ῥῦσαί με. κρίμα
171. Ἐξερεύξονται τὰ χείλη μου ὕμνον, * ζῆσον
Ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου.

172. Φθέγ-

v. 151. εἶ σὺ Κύριε) εἶ κύριε. ibid. αἱ ἐντολαὶ) αἱ ὁδοί. v. 157. ἐκθλίβοντες) θλίβοντες. v. 164. ᾔνεσά σοι) ᾔνεσά σε. v. 165. τὸ ὄνομά σου) τὸν νόμον σου. v. 166. Προσεδόκουν) προσεδόκων. v. 168. ἐνώπιον) ἐναντίον. 169. Ἐγγισάτω) ἐγγισάτω. ibid. ἐναντίον) ἐνώπιον. v. 170. κατὰ τὸ κρίμα) κατὰ τὸ λόγιον. ibid. ζῆσόν με) ῥῦσαί με. v. 171. Ἐξερεύξονται) ἐξερεύξαντο.

172. Φθέγξεται ἡ γλῶσσά μου τὸ λόγιόν σου,
Ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.
173. Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με,
Ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην.
174. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε,
Καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ÷ ἐστί˙.
175. Ζήσεται ἡ ψυχή μου, καὶ αἰνέσει σε·
Καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.
176. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός·
Ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ΨΑΛΜ. ΡΙΘʹ. CXIX.

ΩΔὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου.
2. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων,
÷ Καὶ˙ ἀπὸ γλώσσης δολίας.
3. Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν;
4. Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα,
Σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.
5. Οἴμμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη,
Κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ·
6. Πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου.
Μετὰ τῶν μισούντων εἰρήνην 7. ἤμην εἰρηνικός·
Ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με ÷ δωρεάν˙.

ΨΑΛΜ. ΡΚʹ. CXX.

ΩΔὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, πόθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.
2. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου,
Τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
3. Μὴ δῴη εἰς σάλον τὸν πόδα σου, δώης
Μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε·
4. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.
5. Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιᾶς σου· δεξιᾶς
6. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε,
Οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.
7. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
Φυλάξει τὴν ψυχήν σου ÷ ὁ Κύριος˙.
8. Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου,
Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΡΚΑʹ. CXXI.

ΩΔὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι
Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα·
2. Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν
Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ※ Ἱερουσαλήμ˙.
3. Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις,
Ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπιτοαυτό. οἱ μέτοχοι
4. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί,
Αἱ φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ,
Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου·
5. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν,

v. 172. Φθέγξεται) Φθέγξαιτο. ibid. τὸ λόγιόν σου) τὰ λόγιά σου. Psalm. CXIX. v. 6. εἰρήνην) τὴν εἰρήνην. Psalm. CXX. v. 1. πόθεν) ὅθεν. v. 3. νυστάξει) νυστάξῃ. v. 5. δεξιᾶς) δεξιάν. v. 7. φυλάξει σε) φυλάξαι σε. Psalm. CXXI. v. 3. οἱ μετοχοί) ἡ μετοχή. v. 4. Αἱ φυλαὶ Κυρίου) φυλαὶ κυρίου.

Θρόνοι ÷ ἐπ' " οἶκον Δαυίδ.
6. Ἐρωτήσατε (δὴ) ÷ τὰ εἰς " εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ·
Καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε·
7. Γενέθω (δὲ) εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου,
÷ Καὶ " εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.
8. Ἕνεκεν τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου
δὲ Ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ·
9. Ἕνεκεν τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ΨΑΛΜ. ΡΚΒ'. CXXII.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου,
Τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.
2. Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν,
Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς.
Οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,
Ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.
3. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς,
Ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως·
4. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν·
Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι,
Καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜ. ΡΚΓ'. CXXIII.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Εἰ μὴ ÷ ὅτι " Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν,
Εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· 2. εἰ μὴ ÷ ὅτι " Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν,
Ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς,
3. Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς,
Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς·
4. Ἄρα τὸ ὕδωρ κατεπόντισεν ἡμᾶς,
Χείμαῤῥον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν·
5. Ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.
6. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς Εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.
7. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐῤῥύσθη Ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων·
Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐῤῥύσθημεν.
8. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου,
Τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛΜ. ΡΚΔ'. CXXIV.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών·
Οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα
Ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.
2. Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς·
Καὶ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
3. Ὅτι οὐκ ἀφήσει τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν
Ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων,
Ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίᾳ χεῖρας αὐτῶν.
4. Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς,
Καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

5. Τοὺς

v. 5. ἐπ' οἶκον) ἐπὶ οἶκον. v. 7. Γενέθω δὲ) γενέθω δή. v. 8. Ἕνεκεν) ἕνεκα. ibid. ἐλάλουν δὲ) ἐλάλουν δή. v. 9. Ἕνεκεν) ἕνεκα. ibid. ἀγαθά) addit σοι. Pſalm. CXXIII. v. 4. ὕδωρ) addit ἄν. Pſalm. CXXIV. v. 2. Καὶ Κύριος) καὶ ὁ κύριος. v. 3. ἀφήσει) adjicit Κύριος. ibid. ἐν ἀνομίᾳ) ἐν ἀνομίαις.

5. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγ-
γαλιὰς
Ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων
τὴν ἀνομίαν·
Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ΡΚΕ'. CXXV.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν
αἰχμαλωσίαν Σιών,
Ἐγενήθημεν ὡς παρακεκλημένοι.
2. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν,
Καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως·
Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν·
Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ'
αὐτῶν.
3. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ'
ἡμῶν·
Ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.
4. Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν
ἡμῶν·
Ὡς (ὁ) χειμάῤῥους ἐν τῷ Νότῳ.
5. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλ-
λιάσει θεριοῦσι·
6. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον,
Αἴροντες τὰ σπέρματα αὐτῶν·
Ἐρχόμενοι ÷ δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλ-
λιάσει,
Αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜ. ΡΚϚ'. CXXVI.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ Σαλωμῶντος.
Ἐὰν μὴ ὁ Κύριος οἰκοδομήσῃ
οἶκον,
Εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦν-
τες αὐτόν·
Ἐὰν μὴ ὁ Κύριος φυλάξῃ πόλιν,
Εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.
2. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τοῦ ὀρθρίζειν
Ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι,
Οἱ ἔσθοντες ἄρτον ὀδύνης·
Ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.
3. Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί,
Ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.
4. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ,
Οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.
5. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς πληρώσει τὴν
ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν·
Οὐ καταισχυνθῶσιν, ὅταν λαλῶσι
τοῖς ἐχθροῖς ÷ αὐτῶν ἐν πύλῃ.

ΨΑΛΜ. ΡΚΖ'. CXXVII.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι
τὸν Κύριον,
Οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ·
2. Τοὺς κόπους τῶν * καρπῶν σου ※ ὅτι φά- καρπὸς * πόνων
γεσαι,
Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.
3. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα
Ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου·
Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν
Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.
4. Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος
ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.
5. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, εὐλογή-
Καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλὴμ σει
Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου,

Pſalm. CXXV. v. 1. ὡς) ὡσεί. v. 4. (ὁ) deeſt. v. 6. Αἴροντες) βάλλοντες. Pſalm. CXXVI. v. 1. Ἐὰν μὴ ὁ Κύριος) ἐὰν μὴ κύριος. ibid. οἰκοδομοῦντες αὐτόν) αὐτὸν deeſt. ib. ὁ Κύριος) κύριος. v. 2. τοῦ ὀρθρίζειν) τὸ ὀρθρίζειν. ibid. Ἐγείρεσθαι) ἐγείρεσθε. ib. ἔσθοντες) ἐσθίοντες. v. 5. ἄνθρωπος) deeſt. ibid. καταισχυνθῶσιν) καταισχυνθήσονται. ib. ἐν πύλῃ) ἐν πύλαις. Pſalm. CXXVII. v. 2. Τοὺς κόπους τῶν πόνων) τοὺς πόνους τῶν καρπῶν. v. 3. Ἐν τοῖς κλ.) ἐν ταῖς κλίτεσι. V. 5. εὐλογήσει) εὐλογήσαι.

6. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου·
Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜ. ΡΚΗ'. CXXVIII.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου,
Εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· 2. πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου,
Καὶ γὰρ οὐκ ἐδυνήθησάν μοι.
3. Ἐπὶ τῷ νώτῳ μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί·
Ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
4. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν.
5. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών·
6. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων,
Ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη·
7. Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων,
Καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων·
8. Καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες· εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς,
Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΨΑΛΜ. ΡΚΘ'. CXXIX.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σε Κύριε.
προσευχῆς 2. Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου,
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
Εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
3. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, παρατηρήσῃ
Κύριε τίς ὑποστήσεται;
4. Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν,
Ἕνεκεν τοῦ νόμου σου 5. ὑπέμεινά σε Κύριε, ὀνόματος
Ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου·
6. Ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον,
Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας καὶ μέχρι νυκτός.
(Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας) ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον·
7. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος (ἐστιν),
Καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις·
8. Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
Ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜ. ΡΛ'. CXXX.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ※ τῷ Δαυίδ*.
Κύριε οὐχ ὑψώθη μου ἡ καρδία,
Οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου·
Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις,
Οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.
2. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν καρδίαν μου, ἐταπεινοφρόνουν
Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ,
Ὡς ἀνταπόδοσις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. ἀνταποδόσεις
3. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον,
Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος·

ΨΑΛΜ.

Psalm. CXXVIII. v. 3. Ἐπὶ τῷ νώτῳ) ἐπὶ τὸν νῶτον μου. Psalm. CXXIX. v. 1. ἐκέκραξά σε) ἐκέκραξά σοι. v. 2. τῆς προσευχῆς) τῆς φωνῆς. v. 3. παρατηρήσῃ) παρατηρήσῃς. v. 6. καὶ μέχρι) καὶ deest. ibid. (Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας) hæc verba desunt. v. 7. (ἐστιν) deest. Psal. CXXX. v. 1. τῷ Δαυίδ.) non habet. ibid. μου ἡ καρδία) transposita. v. 2. ἐταπεινοφρόνουν) ἐταπεινοφρόνουν. ibid. τὴν καρδίαν μου) τὴν ψυχήν μου. ib. ἀνταποδόσεις) ἀνταπόδοσις.

ΨΑΛΜ. ΡΛΑ΄. CXXXI.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ,
Καὶ πάσης τῆς πρᾳότητος αὐτοῦ·
2. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
3. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου,
Εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου,
4. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου,
Καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν,
÷ Καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου˙,
5. Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ,
Σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
6. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ,
Εὕραμεν αὐτὴν ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ·
τὰ σκηνώματα 7. Εἰσελευσώμεθα εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ,
Προσκυνήσωμεν εἰς τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ·
8. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,
Σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.
9. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην,
Καὶ οἱ ὅσιοί σου (ἀγαλλιάσει) ἀγαλλιάσονται.
10. Ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου,
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.
11. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν,
αὐτὸν ÷ Καὶ˙ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν·
Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τὸν θρόνον σου.
12. Ἐὰν φυλάξωνται υἱοί σου τὴν διαθήκην μου,
Καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτοὺς,
Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καθιοῦνται ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
13. Ὅτι (ἐκεῖ) ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν,
Ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ·
14. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα ÷ αἰῶνος˙,
Ὧδε κατοικήσω, ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν.
15. Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, χήραν
Τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.
16. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν,
Καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.
17. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ,
Ἡτοίμασα τῷ χριστῷ μου λύχνον· ἡτοίμασας
18. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην,
Ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ΨΑΛΜ. ΡΛΒ΄. CXXXII.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν, ※ τῷ Δαυίδ.
Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν,
Ἀλλ᾽ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπιτοαυτό;
2. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλὴν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα,
Τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρὼν,

Τὸ

Psalm. CXXXI. v. 1. πρᾳύτητος) πραότητος. v. 6. Εὐφραθᾷ) ἐφραθᾷ. ibid. Εὕραμεν) εὕρομεν. ib. τοῖς δάσεσι) τοῖς πεδίοις. v. 7. εἰς τόπον) εἰς τὸν τόπον. v. 9. (ἀγαλλιάσει) deest. v. 11. ἀθετήσει αὐτὸν) ἀθετήσει αὐτήν. ibid. ἐπὶ τὸν θρόνον) ἐπὶ τοῦ θρόνου. v. 12. υἱοί σου) οἱ υἱοί σου. ibid. καθιοῦνται ἕως τοῦ αἰῶνος) transposita. v. 13. (ἐκεῖ) abest. v. 15. τὴν χήραν) τὴν θήραν. v. 17. ἡτοίμασας τῷ χριστῷ μου λύχνον.) ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Psalm. CXXXII. v. 1. τῷ Δαυίδ) abest. v. 2. ἐπὶ κεφαλὴν) ἐπὶ κεφαλῆς.

Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ·
3. Ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών.
Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ
÷ Καὶ ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΡΛΓ΄. CXXXIII.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Ἰδοὺ ÷ δὴ" εὐλογεῖτε τὸν Κύριον
Πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου,
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
÷ Ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν"·
2. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια,
Καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.
3. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών,
Ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛΜ. ΡΛΔ΄. CXXXIV.

Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου,
Αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον,
2. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
Ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
3. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος·
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι ἡδύ·
4. Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος,
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν αὐτοῦ.
5. Ὅτι ἐγὼ ἔγνων, ὅτι μέγας Κύριος,
Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς·
6. Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν
Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,
Ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
7. Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς,
Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν·
÷ Ὁ" ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
8. Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους·
9. Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε,
Ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
10. Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά,
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς·
11. Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμοῤῥαίων,
Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν,
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν·
12. Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
Κληρονομίαν τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. δούλῳ
13. Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
Κύριε τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν·
14. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
15. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον, καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·
16. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν·
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται·
17. Ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται· ἀκούσονται
(Ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται·)
(Χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι·)
(Πόδας

v. 3. εὐλογίαν αὐτοῦ Καὶ ζωὴν) εὐλογίαν ζωήν. Pſalm. CXXXIV. v. 3. ὅτι ἡδύ.) ὅτι καλόν. v. 4. αὐτοῦ) ἑαυτῷ. v. 5. ἔγνων) ἔγνωκα. ibid. Κύριος) ὁ κύριος. v. 6. καὶ ἐν ταῖς) καὶ ἐν πάσαις ταῖς. v. 12. δούλῳ αὐτοῦ.) λαῷ αὐτοῦ. v. 13. Κύριε τὸ μνημ.) καὶ τὸ μνημόσυνον. v. 17. ἀκούσονται) ἐνωτισθήσονται. ibid. Quatuor ſtichi uncis incluſi non habentur in Edit. Rom.

(Πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν·)
(Οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν·)
Οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
18. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο (πάντες) οἱ ποιοῦντες αὐτὰ,
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.
19. Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον·
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον·
20. Οἶκος Λευεὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον·
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
21. Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν,
Ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

ΨΑΛΜ. ΡΛΕ'. CXXXV.

Ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
2. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
3. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
4. Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
5. Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
6. Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
7. Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα (μόνῳ)·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
8. Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
9. Τὴν σελήνην καὶ τὰ ἄστρα εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
10. Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
11. Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
12. Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
13. Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
14. Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
15. Καὶ τῷ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθράν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
16. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
17. Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
18. Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
19. Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
20. Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
21. Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

v. 18. (πάντες) abest. v. 21. ἐκ Σιὼν) ἐν Σιών. Psalm. CXXXV. v. 1. ὅτι χρηστὸς) ὅτι ἀγαθός. v. 9. τὰ ἄστρα) τοὺς ἀστέρας. v. 15. τῷ ἐκτιν.) καὶ ἐκτινάξαντι.

22. Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτȣ̃·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃.
23. Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη
ἡμῶν (ὁ Κύριος)·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃·
24. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃.
25. Ὁ διδȣ̀ς τροφὴν πάσῃ σαρκί·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃·
κυρίῳ 26. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃.

ΨΑΛΜ. ΡΛϛ'. CXXXVI.

Τῷ Δαυὶδ".
Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος,
Ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν,
Ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών·
2. Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς (ἐκεῖ)
ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.
3. Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύοντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν,
Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον·
Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών.
4. Πῶς ἄσομεν τὴν ᾠδὴν Κυρίȣ ἐπὶ γῆς
ἀλλοτρίας;
5. Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σȣ Ἰερȣσαλὴμ, ἐπιληαθείη ἡ δεξιά μȣ·
6. Κολληθείη ἡ γλῶσσά μȣ τῷ λάρυγγί
μȣ, ἐὰν μή σȣ μνησθῶ,
Ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἰερȣσαλὴμ ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μȣ.
7. Μνήσθητι Κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ τὴν
ἡμέραν Ἰερȣσαλὴμ,
Τῶν λεγόντων· ἐκκενȣ̃τε, ἐκκενȣ̃τε,
ἕως ȣ̃ ὁ θεμέλιος ἐν αὐτῇ.
8. Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος,
Μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σȣ, ὃ ἀνταπέδωκας
ἡμῖν·
9. Μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ
νήπιά σȣ πρὸς τὴν πέτραν.

ΨΑΛΜ. ΡΛΖ'. CXXXVII.

Τῷ Δαυὶδ, (Ζαχαρίȣ).
Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μȣ,
÷ Καὶ" ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι·
2. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σȣ,
Καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σȣ
Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου·
Ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ ※ πᾶν τὸ ὄνομά πάντας
σȣ τὸ λόγιόν σȣ. ἅγιον
3. Ἐν ÷ ᾗ ἂν" ἡμέρᾳ ἐπικαλέσομαι
÷ σε" (ταχὺ) ἐπάκȣσόν μȣ·
Πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μȣ (ἐν)
δυνάμει.
4. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,
Ὅτι ἤκȣσαν ÷ πάντα" τὰ ῥήματα
τȣ̃ στόματός σȣ·
5. Καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίȣ,
Ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίȣ·
6. Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ
ἐφορᾷ,

Καὶ

v. 26. τῷ Κυρίῳ) τῷ Θεῷ. Psalm. CXXXVI. v. 1. τῷ Δαυὶδ) τῷ Δαυὶδ ἱερεμία. v. 2. ἐκεῖ) abest. v. 3. αἰχμαλωτεύοντες) αἰχμαλωτεύσαντες. v. 6. ἐν ἀρχῇ) ὡς ἐν ἀρχῇ. v. 7. ἕως ȣ̃ ὁ θεμέλιος ἐν αὐτῇ) ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς. Psalm. CXXXVII. v. 1. Psalmi Inscriptionem ita refert Edit. Rom. Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου. ibid. à fine adjicit Rom. ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τȣ̃ στόματός μου. v. 2. ἐπὶ πάντας τὸ ὄνομά σȣ τὸ ἅγιον.) ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σȣ. v. 3. ἐπικαλέσομαι) ἐπικαλέσωμαι. ibid. ἐν δυνάμει) δυνάμει σου.

Καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπομακρόθεν γινώσκει.

7. Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζώσεις
ζώσεις με·

Ἐπ᾽ ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου,

Καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου.

8. Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ·

Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα·

Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

ΨΑΛΜ. ΡΛΗ΄. CXXXVIII.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ, ψαλμὸς (Ζαχαρίου ἐν τῇ διασπορᾷ).

Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως ÷ με˙·

2. Σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου,

(Σὺ) συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπομακρόθεν·

3. Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου (σὺ) ἐξιχνίασας,

Καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες.

4. Ὅτι οὐκ ἔστι λόγος (ἄδικος) ἐν γλώσσῃ μου,

Ἰδοὺ Κύριε ÷ σὺ˙ ἔγνως πάντα, 5. τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα·

÷ Σὺ˙ ἔπλασάς με, καὶ ἔθηκας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

6. Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς ÷ σου˙ ἐξ ἐμοῦ·

Ἐκραταιώθη, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν.

7. Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου;

Καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;

8. Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανὸν, ÷ σὺ˙ εἶ ἐκεῖ·

Ἐὰν καταβῶ εἰς τὴν ᾅδην, πάρει·

9. Ἐὰν ἀναλάβω τὰς πτέρυγάς ÷ μου˙ κατ᾽ ὄρθρον,

÷ Καὶ˙ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης,

10. Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με,

Καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου.

11. Καὶ εἶπα· ἄρα σκότος καταπατήσει με·

Καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου.

12. Ὅτι τὸ σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ,

Καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται·

Ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

13. Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου (Κύριε)·

Ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου·

14. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης·

Θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα.

15. Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ,

Καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς·

16. Τὸ ἀκατέργαστόν μου εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου, σου

μου

Καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται·

v. 7. ζώσεις με) ζήσεις με. v. 8. Κύριος ἀνταποδώσει) Κύριε ἀνταποδώσεις. Psalm. CXXXVIII. v. 1. τῷ Δαυὶδ, ψαλμὸς) transposita. ibid. (Ζαχαρίου ἐν τῇ διασπορᾷ) desunt. v. 3. (σὺ) deest. v. 8. σὺ εἶ ἐκεῖ) σὺ ἐκεῖ εἶ. v. 9. κατ᾽ ὄρθρον) κατ᾽ ὀρθόν. v. 12. Ὅτι τὸ σκότος) ὅτι σκότος. ibid. stichum 2. habet *Edit. Rom.* uti hic suppletur. v. 15. ἐν τοῖς κατωτάτοις) ἐν τοῖς κατωτάτῳ. v. 16. stichus 1. in *Edit. Rom.* ita habet: ἀκατέργαστόν μου ἴδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Ἡμέρας πλασθήσονται, καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς.

17. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεός,

Λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν·

18. Ἐξαριθμήσομαι αὐτούς, καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται·

Ἐξηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ.

19. Ἐὰν ἀποκτείνης ἁμαρτωλοὺς ὁ Θεός·

Ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ.

ἐρεῖς 20. Ὅτι ἐρεῖ σε εἰς διαλογισμόν,

Λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.

21. Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε Κύριε ἐμίσησα;

Καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐξετηκόμην;

22. Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς·

Κύριε Εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.

23. Δοκίμασόν με ὁ Θεός, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου·

Ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου·

ἢ εἶδες ὁδὸν 24. Καὶ ἴδε, εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί,

Καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

ΨΑΛΜ. ΡΛΘʹ. CXXXIX.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

2. Ἐξελοῦ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ,

Ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με·

ἀδικίαν 3. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ,

Ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους·

4. Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως·

Ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν.

Διάψαλμα.

5. Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ,

Ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου ῥῦσαί με·

Οἵτινες ἐλογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου.

6. Ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι,

Καὶ σχοινία διέτειναν παγίδας (τοῖς ποσί μου)·

Ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλον ἔθεντό μοι.

Διάψαλμα.

7. Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εἶ σύ·

Ἐνώτισαι Κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

8. Κύριε Κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου,

Ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου·

9. Μὴ παραδῷς με Κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας ÷ μου˙ ἁμαρτωλῷ·

Διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλείπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν.

Διάψαλμα.

10. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν·

Κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.

11. Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες·

Ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς·

Ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν.

12. Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς·

Ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν.

13. Ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τοῦ πτωχοῦ, ÷ καὶ˙ τὴν δίκην τῶν πενήτων.

14. Πλὴν

v. 21. ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς) ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς. v. 23. Κύριε) ὁ Θεός. v. 23. ἢ εἶδες ὁδὸν) εἰ ὁδός. Psalm. CXXXIX. v. 1. ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.) transposita. v. 3. ἀδικίαν) ἀδικίας. v. 5. stich. 2. ita Rom. Edit. ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με. ibid. ὑποσκελίσαι) præfigit τοῦ. v. 6. à fine adjicit Rom. Διάψαλμα. ita & v. 9. quoque. v. 11. ἄνθρακες· Ἐν πυρὶ καταβαλεῖς) ἄνθρακες πυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καταβαλεῖς. v. 12. διαφθοράν.) καταφθοράν.

14. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου,

÷ Καὶ˙ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

ΨΑΛΜ. ΡΜ'. CXL.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ, εἰσάκουσόν μου·

Πρόσχες τῇ φωνῇ (τῆς δεήσεώς) μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

2. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου,

Ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

3. Θοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου,

÷ Καὶ˙ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

4. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας,

Τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν·

Καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

5. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με,

Ἔλαιον ÷ δὲ˙ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου·

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.

6. Κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν· κραταιοὶ

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν.

7. Ὡσεὶ πάχος γῆς διεῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς,

Διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ ἡμῶν παρὰ τὸν ᾅδην. αὐτῶν

8. Ὅτι πρὸς σὲ Κύριε Κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου·

Ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου·

9. Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι,

Καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. σκανδάλου

10. Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ οἱ ἁμαρτωλοί·

Καταμόνας εἰμὶ ἐγὼ, ἕως οὗ παρέλθω.

ΨΑΛΜ. ΡΜΑ'. CXLI.

Συνέσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, προσευχή.

2. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,

(Καὶ) φωνῇ μου πρὸς * Κύριον ἐδεήθην, καὶ προσέσχεν μοι. ἡ φωνή * ἰδὸν θεόν

3. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου

Τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ,

4. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου.

Καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου·

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

5. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον,

Καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με· Ὅτι

v. 14. Καὶ κατοικ.) καὶ deest. Pſalm. CXL. v. 4. συνδυάσω) συνδοιάσω. v. 7. ὀστᾶ αὐτῶν) ὀστᾶ ἡμῶν. v. 9. σκανδάλου) σκανδάλων. v. 10. οἱ ἁμαρτωλοί.) οἱ abeſt. ibid. οὗ παρέλθω) οὗ ἂν παρέλθω. Pſalm. CXLI. v. 2. ſtich. 2. ita refertur in Edit. Rom. φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην. v. 3. ἐνώπιον) ἐναντίον.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ,
Καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου·
6. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε,
Εἶπα· σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου,
Μερίς μου ἐν γῇ ζώντων.
7. Πρόσχες εἰς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα·
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με,
Ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
8. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου,
Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου (Κύριε)·
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

ΨΑΛΜ. ΡΜΒʹ. CXLII.

÷ Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ÷ ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς κατεδίωξε˙.
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
Ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
2. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου,
Ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
3. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου·
Ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου·
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος.
4. Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου,
Ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου·
5. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων,
(Καὶ) ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου,
Ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
6. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου·
Ἡ ψυχή μου ※ ὡς˙ γῆ ἄνυδρός σοι.
Διάψαλμα.
7. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ,
Καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
8. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι πρωῒ τὸ ἔλεός σου,
Ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
Γνώρισόν μοι (Κύριε) ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι,
Ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
9. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε,
(ὅτι) πρὸς σὲ κατέφυγον.
10. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι Θεός μου ÷ εἶ˙ σύ.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. ἅγιον
11. Ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
Ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου·
12. Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου,
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου·
Ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

ΨΑΛΜ.

v. 6. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε) transposita. ibid. Εἶπα) καὶ εἶπα. v. 7. εἰς τὴν δέησίν) πρὸς τὴν δέησιν. Psalm. CXLII. v. 1. κατεδίωξε.) κατεδίωκει. ibid. Εἰσάκουσον) ἐπάκουσον. v. 3. εἰς γῆν τὴν) εἰς τὴν γῆν τὴν. v. 6. à fine *Rom.* addit Διάψαλμα. v. 10. θέλημά σου) addit *Rom.* ὅτι Θεός μου εἶ σύ. ibid. τὸ ἅγιον) τὸ ἀγαθόν. ib. ἐν γῇ εὐθείᾳ) ἐν τῇ εὐθείᾳ. v. 12. Ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί) ὅτι δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ.

ΨΑΛΜ. ΡΜΓʹ. CXLIII.

Γολιάδ Τῷ Δαυὶδ, ÷ πρὸς τὸν Γολιάθ".
Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μȣ,
Ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μȣ εἰς παράταξιν,
Τȣ̀ς δακ]ύλȣς μȣ εἰς πόλεμον·
2. Ἔλεός μȣ καὶ καταφυγή μȣ,
Ἀντιλήπ]ωρ μȣ καὶ ῥύστης μȣ,
Ὑπερασπιστής μȣ, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα·
αὐτȣ̃ Ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μȣ ὑπ' ἐμέ.
3. Κύριε τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ,
÷ Ἢ" υἱὸς ἀνθρώπȣ, ὅτι λογίζῃ αὐτόν;
4. Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη·
Αἱ ἡμέραι αὐτȣ̃ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι.
5. Κύριε κλῖνον ȣ̓ρανȣ́ς σου, καὶ κατάβηθι·
Ἅψαι τῶν ὀρέων, καὶ καπνισθήσονται·
6. Ἄστραψον ἀστραπὴν (σȣ), καὶ σκορπιεῖς αὐτȣ́ς·
Ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σȣ, καὶ συνταράξεις αὐτȣ́ς.
7. Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σȣ ἐξ ὕψους·
Ἔξελȣ̃ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν,
Ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων·
8. Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα,
Καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.
9. Ὁ Θεὸς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι,
Ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι·
10. Τῷ διδόντι σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι,
Τῷ λυτρουμένῳ Δαυὶδ τὸν δȣ̃λον αὐτȣ̃ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς.
11. Ῥῦσαί με καὶ ἔξελȣ̃ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων,
Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα,
Καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας·
12. Ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἱδρυμμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, ἡδρυμμέναι
Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναȣ̃·
13. Τὰ ταμεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τȣ́τȣ εἰς τȣ̃το·
Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν,
14. Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς·
Οὐκ ἔστι κατάπ]ωμα φραγμȣ̃, ȣ̓δὲ διέξοδος,
Οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν. ἐπαύλεσιν
15. Ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι·
Μακάριος ὁ λαὸς, ȣ̃ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτȣ̃.

ΨΑΛΜ. ΡΜΔʹ. CXLIV.

Αἴνεσις τῷ Δαυίδ. Αἰνέσεως
Ὑψώσω σε ὁ Θεός μȣ ὁ βασιλεύς (μȣ),
Καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σȣ εἰς τὸν αἰῶνα
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τȣ̃ αἰῶνος"·
2. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε,
Καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σȣ εἰς τὸν αἰῶνα
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τȣ̃ αἰῶνος".
3. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα,
Καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἔστι πέρας.

4. Γενεὰ

Pfalm. CXLIII. v. 2. λαὸν αὐτȣ̃) λαόν μου. v. 3. τίς ἐστιν) τί ἐστιν. v. 6. (σȣ) deest. v. 10. σωτηρίαν) τὴν σωτηρίαν. v. 12. οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς ν. ἡδρυμμένα) οἱ υἱοὶ ὡς νεόφ. ἱδρυμένα. Pfalm. CXLIV. v. 1. Αἰνέσεως τῷ Δ.) Αἴνεσις τȣ̃ Δαυίδ. v. 3. Κύριος) ὁ κύριος.

4. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου,
Καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι·
5. (Καὶ) τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης (σου) τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι,
Καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται·
6. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι,
Καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται
(Καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι).
7. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐρεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.
ὑψωθήσονται
8. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
Μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
ὑπομένουσι αὐτὸν
9. Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι,
Καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.
10. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντα τὰ ἔργα σου,
Καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε·
11. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι,
Καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι·
12. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δύναμίν σου,
Καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.
13. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων,
Καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
14. ÷ Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις
÷ αὐτοῦ,
÷ Καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.·
Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας,
Καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.
15. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι,
Καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ·
16. Ἀνοίγεις ÷ σὺ * τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Ἀνοίξεις * τὰς χεῖρας
17. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ,
Καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
18. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν,
※ Πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ·
19. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.
20. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν·
Καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.
21. Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου·
Καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ
Εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜ. ΡΜΕ'. CXLV.

Ἀλληλούϊα ÷ Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.
Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον·
2. Αἰνέσω Κύριον ἐν ζωῇ μου,
Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
3. Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, (καὶ) ἐπ' υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία·

4. Ἐξε-

v. 5. (σου) deest. v. 6. (Καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι) desunt. v. 7. ἐρεύξονται) ἐξερεύξονται. ibid. ὑψωθήσονται) ἀγαλλιάσονται. v. 9. ὑπομένουσι αὐτὸν) αὐτὸν deest. v. 12. τὴν δύναμίν σου) τὴν δυναστείαν σου. v. 16. Ἀνοίξεις) ἀνοίγεις.

4. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτȣ̃, καὶ ἐπιςρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτȣ̃·
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται ÷ πάντες" οἱ διαλογισμοὶ αὐτȣ̃. αὐτῶν
5. Μακάριος ȣ̃ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτȣ̃,
Ἡ ἐλπὶς αὐτȣ̃ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτȣ̃·
6. Τὸν ποιήσαντα τὸν ȣ̓ρανὸν καὶ τὴν γῆν,
Τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·
Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα·
7. Ποιȣ̃ντα κρίμα τοῖς ἀδικȣμένοις·
Διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.
Κύριος λύει πεπεδημένȣς·
8. Κύριος ἀνορθοῖ κατεῤῥαγμένȣς·
Κύριος σοφοῖ τυφλȣ́ς·
Κύριος ἀγαπᾷ δικαίȣς·
9. Κύριος φυλάσσει τȣ̀ς προσηλύτȣς,
Ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται·
Καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανίσει.
10. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα,
Ὁ Θεός σȣ Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΨΑΛΜ. ΡΜϛʹ. CXLVI.

Ἀλληλȣ̈ία ÷ Ἀγγαίȣ καὶ Ζαχαρίȣ".
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός·
Τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις.
2. Οἰκοδομῶν Ἰερȣσαλὴμ ὁ Κύριος·
(Καὶ) τὰς διασπορὰς τȣ̃ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει.
3. Ὁ ἰώμενος τȣ̀ς συντετριμμένȣς τὴν καρδίαν,
Καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν.
4. Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄςρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.
5. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτȣ̃·
Καὶ τῆς συνέσεως αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἔςιν ἀριθμός.
6. Ἀναλαμβάνων πρᾳεῖς ὁ Κύριος·
Ταπεινῶν ÷ δὲ" ἁμαρτωλȣ̀ς ἕως τῆς γῆς.
7. Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει,
Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ·
8. Τῷ περιβάλλοντι τὸν ȣ̓ρανὸν ἐν νεφέλαις,
Τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν·
Τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον,
9. (Καὶ) διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν,
÷ Καὶ" τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλȣμένοις αὐτόν.
10. Οὐκ ἐν τῇ δυναςείᾳ τȣ̃ ἵππȣ θελήσει,
Οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τȣ̃ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ·
11. Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβȣμένοις αὐτὸν,
÷ Καὶ" ἐν (πᾶσι) τοῖς ἐλπίζȣσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτȣ̃.

ΨΑΛΜ. ΡΜΖʹ. CXLVII.

Ἀλληλȣ̈ία Ἀγγαίȣ καὶ Ζαχαρίȣ".
Ἐπαίνει Ἰερȣσαλὴμ τὸν Κύριον,
Αἴνει τὸν Θεόν σȣ Σιών·

Psalm. CXLV. v. 5. βοηθός) addit αὐτȣ̃. v. 8. *Edit. Rom.* stichum 1. & 2. transponit. v. 9. ἀφανίσει) ἀφανιεῖ. Psalm. CXLVI. v. 8. à fine *Edit. Rom.* adjicit καὶ χλόην τῇ δȣλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

2. Ὅτι ἐνίσχυσε τὲς μοχλὲς τῶν πυλῶν σε,
Εὐλόγησε τὲς υἱές σε ἐν σοί.
3. Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σε εἰρήνην,
÷ Καὶ˙ στέαρ πυρε ἐμπιπλῶν σε.
4. Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτε τῇ γῇ,
Ἕως τάχες δραμεῖται ὁ λόγος αὐτε.
5. Τε διδόντος χιόνα ὡσεὶ ἔριον,
Ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντες.
6. Βάλλοντες κρύσαλλον αὐτε ὡσεὶ ψωμές.
Κατὰ πρόσωπον ψύχες αὐτε τίς ὑποστήσεται;
7. Ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐτε, καὶ τήξει αὐτά.
Πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτε, καὶ ῥυήσεται ὕδατα.
8. Ἀπαγγελῶν τὸν λόγον αὐτε τῷ Ἰακώβ,
Δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτε τῷ Ἰσραήλ.
9. Οὐκ ἐποίησεν ὅτως παντὶ ἔθνει,
Καὶ τὰ κρίματα αὐτε ὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς. Ἀλληλέϊα.

ΨΑΛΜ. ΡΜΗ'. CXLVIII.

Ἀλληλέϊα, (Ἀγγαίε καὶ Ζαχαρίε).
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ὐρανῶν.
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.
2. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτε.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτε.
3. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα ÷ καὶ τὸ˙ φῶς.
4. Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ ὐρανοὶ τῶν ὐρανῶν.
Καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν ὐρανῶν.
5. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίε.
Ὅτι ÷ αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν˙.
Αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
6. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ÷ τε αἰῶνος˙.
Πρόσταγμα ἔθετο, καὶ ὐ παρελεύσεται.
7. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς.
Δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
8. Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσαλλος, πνεῦμα καταιγίδος,
Τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτε.
9. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βενοί,
Ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.
10. Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη,
Ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
11. Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
Ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.
12. Νεανίσκοι καὶ παρθένοι,
Πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων.
13. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίε.
Ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτε μόνε,
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτε ἐπὶ γῆς καὶ ὐρανε.
14. Καὶ ὑψώσει κέρας λαε αὐτε.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτε,
Τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ. Ἀλληλέϊα.

ΨΑΛΜ. ΡΜΘ'. CXLIX.

Ἀλληλέϊα.
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.
Ἡ αἴνεσις αὐτε ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
2. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,

÷ Καὶ˙

Psalm. CXLVII. v. 8. Ἀπαγγελῶν) ἀπαγγέλλων. Psalm. CXLVIII. v. 9. οἱ βενοί) βενοί.

÷ Καὶ˚ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ
τῷ βασιλεῖ αὐτῶν·
3. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ,
Ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
4. Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν λαῷ αὐτοῦ·
÷ Καὶ˚ ὑψώσει πρᾳεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
5. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ,
(Καὶ) ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
6. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν,
Καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·
7. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
Ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς·
8. Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις,
Καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς·
9. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον·
Δόξα ÷ αὕτη˚ ἐστὶν πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜ. ΡΝ΄. CL.

Ἀλληλούϊα˚.
Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ·.
2. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
Αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
3. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ·
4. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· ὀργάνοις
5. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
6. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Ἀλληλούϊα.

ΟΥτος ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος τοῦ Δαυὶδ, καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ, ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ.

Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, Ψαλμ.
Καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου· ρνα΄.
Ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου·
Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον,
Οἱ δάκτυλοί μου ἥρμοσαν ψαλτήριον. 5.
Καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μου;
Αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς εἰσακούσεταί μου·
Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ,
Καὶ ἦρέ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου,
Καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως ἐλέει αὐτοῦ.
Οἱ δὲ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι· 11.
Καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ Κύριος.
Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ ἀλλοφύλῳ,
Καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ·
Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ᾽ ἐκείνου μάχαιραν, 15.
Ἀπεκεφάλισα αὐτὸν,
Καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραήλ.

Ψαλμοὶ ρν΄.
καὶ ἰδιόγραφος.

Psalm. CXLIX. v. 6. ἐν τῷ λάρυγγι) ἐν λάρυγγι. Psalm. CL. v. 4. ὀργάνοις) ὀργάνῳ. Psalm. Idiographus. Inscript. τοῦ Δαυίδ.) εἰς Δαυίδ. ibid. τὸν Γολιάθ.) τῷ Γολιάθ. stich. 5. Οἱ δάκτ.) καὶ οἱ δάκτυλοι. stich. 7. εἰσακούσεταί μου) εἰσακούσει. stich. 10. ἐλέει) ἐλαίῳ. stich. 11. Οἱ δὲ) οἱ. stich. 12. ὁ Κύριος) κύριος. stich. 15. παρ᾽ ἐκείνου) παρ᾽ αὐτοῦ.

ὙΜΝ. Α΄.

* Exod. Cap. XV. v. 1. seqq.

Ὠδὴ Μωυσέως ἐν τῇ Ἐξόδῳ.
Ἄσω μὲν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·
Ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν.
2. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν·
Οὗτος Θεός μου, καὶ δοξάσω αὐτόν·
Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.
3. Κύριος συντρίβων πολέμους·
Κύριος ὄνομα αὐτῷ.
4. Ἅρματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν·
Ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας
Κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ,
5. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς·
Κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος.
6. Ἡ δεξιά σου Κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ·
Ἡ δεξιά σου χεὶρ Κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς.
7. Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους·
Ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου, καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς καλάμην.
8. Καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ·
Ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα,
Ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.
9. Εἶπεν ὁ ἐχθρός· διώξας καταλήψομαι,
Μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχήν μου,
Ἀνελῶ τῇ μαχαίρῃ μου, κυριεύσει ἡ χείρ μου.
10. Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, (καὶ) ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα·
Ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβος ἐν ὕδατι σφοδρῷ.
11. Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε;
Τίς ὅμοιός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις,
Θαυμαστὸς ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.
12. Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, καὶ κατέπιεν αὐτοὺς ἡ γῆ.
13. Ὡδήγησας × ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω·
Παρεκάλεσας × ἐν τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου.
14. Ἤκουσαν ἔθνη, καὶ ἐφοβήθησαν·
Ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιείμ.
15. Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδὼμ,
Καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος·
Ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.
16. Ἐπιπέσοι ἐπ᾽ αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος·
Μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν,
Ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου Κύριε,
Ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.
17. Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου,
Εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω Κύριε,
Ἁγίασμα Κύριε, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.
18. Κύριος βασιλεύων * τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ᾽ αἰῶνα, καὶ ἔτι. Κύριε * τὸν αἰῶνα
19. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἅρμασι καὶ ἀναβάταις αὐτοῦ εἰς θάλασσαν,
Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ᾽ αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης·

Οἱ

* Hymni isti non habentur in Edit. Rom.

Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

'ΥΜΝ. Β'. II.

Deuteronom. Cap. XXXII. v. 1. seqq.

ΩΔὴ Μωϋσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ.
Πρόσεχε ὐρανὲ, καὶ λαλήσω.
Καὶ ἀκυέτω γῆ ῥήματα ἐκ στό-
ματός μου.
2. Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγ-
μά μυ,
Καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήμα-
τά μυ,
Ὡσεὶ ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν, καὶ ὡσεὶ
νιφετὸς ἐπὶ χόρτον.
3. Ὅτι ὄνομα Κυρίυ ἐκάλεσα·
Δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν.
4. Θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτῦ,
Καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτῦ κρίσις·
Θεὸς πιστὸς, καὶ ὐκ ἔστιν ἀδικία·
Δίκαιος καὶ ὅσιος Κύριος.
5. Ἡμάρτοσαν, ὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά·
Γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη.
6. Ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε,
Οὕτω λαὸς μωρὸς καὶ ὐχὶ σοφός;
Οὐκ αὐτὸς ὗτός συ πατὴρ ἐκτήσα-
τό σε,
Καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἔκτισέ σε;
7. Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος,
Σύνετε ἔτη γενεᾶς γενεῶν·
Ἐπερώτησον τὸν πατέρα συ, καὶ ἀ-
ναγγελεῖ σοι,
Τὺς πρεσβυτέρυς συ, καὶ ἐρῦσί σοι.
8. Ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη,
οὓς Ὡς διέσπειρεν υἱὺς Ἀδὰμ,
Ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν
ἀγγέλων Θεῦ·
9. Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίυ λαὸς αὐτῦ
Ἰακὼβ,
Σχοίνισμα κληρονομίας αὐτῦ Ἰσραήλ.
10. Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν γῆ ἐρήμῳ, τῆ
Ἐν δίψει καύματος ἐν ἀνύδρῳ·
Ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν
αὐτὸν,
Καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην ὀ-
φθαλμῦ.
11. Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτῦ,
καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτῦ ἐπεπόθησεν ἐπεπό-
Διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτῦ, ἐδέξατο θησεν
αὐτὺς,
Καὶ ἀνέλαβεν αὐτὺς ἐπὶ τῶν μετα-
φρένων αὐτῦ.
12. Κύριος μόνος ἦγεν αὐτὺς,
Καὶ ὐκ ἦν μετ' αὐτῦ Θεὸς ἀλλότριος. αὐτῶν
13. Ἀνεβίβασεν αὐτὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν
τῆς γῆς,
Ἐψώμισεν αὐτὺς γεννήματα ἀγρῶν·
Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας,
Καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας,
14. Βύτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων,
Μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν,
Υἱῶν ταύρων καὶ τράγων,
Μετὰ στέατος νεφρῶν πυρῦ,
Καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον.
15. ⁒ Καὶ ἔφαγεν Ἰακὼβ" καὶ ἐνε-
πλήσθη,
Καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος·
Ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη·
Καὶ ἐγκατέλειπε Θεὸν τὸν ποιήσαν-
τα αὐτὸν,
Καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεῦ σωτῆρος αὐτῦ.
16. Παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις,
Ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρα-
νάν με·
17. Ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ ὐ Θεῷ,
Θεοῖς οἷς ὐκ ᾔδεισαν·

Καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἥκασιν,
Οὓς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν.
ποιήσαντα, 18. Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες,
Καὶ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.
19. Καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ἐζήλωσε,
Καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων·
20. Καὶ εἶπεν· ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν,
Καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων·
Ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστὶν,
Υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.
21. Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ Θεῷ,
Παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν·
Κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει,
Ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς.
22. Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου,
Καυθήσεται ἕως ᾅδου κάτω·
Καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γενήματα αὐτῆς,
Φλέξει θεμέλια ὀρέων.
23. Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακὰ,
Καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς.
24. Τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων,
Καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος·
Ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτοὺς,
Μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ γῆς.
25. Ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα,
Καὶ ἐκ τῶν ταμείων φόβος·
Νεανίσκος σὺν παρθένῳ,
Θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβυτέρου·
26. Εἶπα· διασπερῶ αὐτοὺς,
Καταπαύσω δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν·

27. Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι,
Καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι,
Μὴ εἴπωσιν· ἡ χεὶρ ἡμῶν ὑψηλὴ,
Καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.
28. Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη,
29. Οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι ταῦτα·
Καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.
30. Πῶς διώξεται εἷς χιλίους,
Καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας;
Εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτοὺς,
Καὶ ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτούς.
31. Οὐ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν·
Οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.
32. Ἐκ γὰρ ἀμπέλου Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν,
Καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόῤῥας·
Ἡ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς,
Βότρυς πικρίας αὐτοῖς·
33. Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν,
Καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος.
34. Οὐχὶ ταῦτα (πάντα) συνῆκται παρ' ἐμοὶ,
Καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;
35. Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω,
Ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς αὐτῶν·
Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν,
Καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ὑμῖν.
36. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται·
Ἴδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλελοιπότας

Ἐν

Ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους.
37. Καὶ εἶπε ∼ Κύριος" · ποῦ εἰσὶν οἱ
θεοὶ αὐτῶν,
Ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς;
38. Ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν
ἐσθίετε,
Καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν
αὐτῶν·
Ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν,
Καὶ γενηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασταί.
39. Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι,
Καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ·
Ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω·
Πατάξω, κἀγὼ ἰάσομαι·
Καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξ-
αιρούμενος.
40. Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖ-
ρά μου,
∼ Καὶ ὀμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου" ·
Καὶ ἐρῶ· ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα·
41. Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μά-
χαιράν μου,
Καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ μου,
ἀνταπο- (Καὶ ἐκδικήσει), καὶ ἀνταποδώσω δίκην
δώσει τοῖς ἐχθροῖς :X μου,
ἀνταπο- Καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.
δώσει 42. Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος,
Καὶ ἡ μάχαιρά μου καταφάγεται
κρέα,
Ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχ-
μαλωσίας,
ἐθνῶν Ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν.
43. Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ,
Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες
οἱ ἄγγελοι Θεοῦ·
Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
÷ Καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες
υἱοὶ Θεοῦ·
Ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδι-
κεῖται,
Καὶ ἐκδικήσει, καὶ ἀνταποδώσει
÷ δίκην" τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ,
÷ Καὶ τοῖς μισοῦσιν ἀνταποδώσει δίκην" ·
Καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ.

ΥΜΝ. Γ΄. III.

Προσευχὴ Ἄννας μητρὸς Σαμουήλ. 1. Reg.
Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, Cap. II.
Ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· v. 1. seqq.
Ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στό-
μα μου,
Ὅτι ηὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου.
2. (Ὅτι) οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς Κύριος,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν·
Καὶ οὐκ ἔστιν (ἅγιος) πλήν σου.
3. Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψη-
λὰ εἰς ὑπεροχήν,
Μηδὲ ἐξελθάτω μεγαλορημοσύνη ἐκ
τοῦ στόματος ὑμῶν·
Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος,
Καὶ Θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα
αὐτοῦ.
4. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε,
Καὶ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.
5. Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν,
Καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν.
Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά,
Καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.
6. Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ·
Κατάγει εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγει.
7. Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει·
Ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ.
8. Ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα,
Καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχὸν,

Τῦ καθίσαι αὐτὸν μέλα δυνασῶν λαῦ,
Καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς.

9. Διδὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ,
Καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίυ· δικαίυ
῞Οτι ἐκ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνήρ.

10. Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτῦ·
Κύριος ἅγιος.
Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῦ,
Καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτῦ,
Καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλέσιος ἐν τῷ πλέτῳ αὐτῦ·
Ἀλλ᾽ ἢ ἐν τέτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος,
Συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον,
Καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
Κύριος ἀνέβη εἰς ὐρανὺς, καὶ ἐβρόντησεν·
Αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὤν·
Καὶ δίδωσιν ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν,
Καὶ ὑψώσει κέρας χριςῦ αὐτῦ.

῞ΥΜΝ. Δʹ. IV.

Ἐζεκίυ Esaiæ Cap. XXVI. v. 9. seqq.

Προσευχὴ Ἠσαΐυ.
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός·
Διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.
Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικῦντες ἐπὶ τῆς γῆς·

10. Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβὴς, ὃ μὴ μάθη δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς,
Ἀλήθειαν ὃ μὴ ποιήσει·
Ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίυ·

11. Κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ ὐκ ᾔδεισαν·
Γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται. αἰσχυνθήτωσαν
Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον·
Καὶ νῦν πῦρ τὺς ὑπεναντίυς ἔδεται.

12. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰρήνην δὸς ἡμῖν·
Πάντα γὰρ ※ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀπέδωκας ἡμῖν.

13. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς·
Κύριε ἐκτός σου ἄλλον ὐκ οἴδαμεν,
Τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

14. Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν ὐ μὴ ἴδωσιν,
Οὐδὲ ἰατροὶ ὐ μὴ ἀναστήσωσι·
Διὰ τῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας ※ αὐτὺς, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

15. Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ Κύριε,
Πρόσθες κακὰ (ἐπὶ) τοῖς ἐνδόξοις·
※ ἐμάκρυνας πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

16. Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐμνήσθη
Ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.

17. Καὶ ὡς ※ ἡ ἔγκυος ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τῦ τεκεῖν,
Καὶ ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραξεν·
Οὕτως ἐγενήθημεν ÷ τῷ ἀγαπητῷ σου.
Διὰ τὸν φόβον σου Κύριε 18. ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν,
Καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν·
Πνεῦμα σωτηρίας ὐκ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς. ὐ
Οὐ πεσύμεθα·
Ἀλλὰ πεσῦνται οἱ ἐνοικῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

19. Ἀνα-

19. Ἀναςήσονται οἱ νεκροὶ ⋇ σε, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνήμασιν,
⨯ Ἐξυπνισθήσονται καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ⨯ ἡσυχάζοντες ἐν τῇ γῇ·
Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐςιν.
Ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.
20. Βάδιζε λαός μου, εἴσελθε εἰς τὰ ταμεῖά σου·
Ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου ⨯ κατὰ σοῦ, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον,
Ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

ΎΜΝ. Ε'. V.

Jonæ Cap. II. v. 3. seqq.

ΠΡοσευχὴ Ἰωνᾶ.
3. Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον (τὸν Θεόν μου),
Καὶ εἰσήκουσέ μου ἐκ κοιλίας ᾅδου κραυγῆς μου·
Ἤκουσας φωνῆς μου.
4. Ἀπέῤῥιψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, βάθη
Καὶ ποταμοί με ἐκύκλωσαν·
Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.
5. Κἀγὼ εἶπα· ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου·
Ἆρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.
6. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου,
Ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη,
Ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων·
7. Κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι·
Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου, Κύριε ὁ Θεός μου.
8. Ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐμοῦ, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην·
Καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν ἅγιόν σου.
9. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ ἔλεος αὐτῶν ἐγκατέλιπον·
10. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι,
Ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι·
(Εἰς) σωτήριόν (μου) τῷ Κυρίῳ. σωτηρίαν

ΎΜΝ. ϛ'. VI.

ΠΡοσευχὴ Ἀμβακούμ. Habac. Cap. III. v. 2. seqq.
2. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην·
Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέςην.
Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ,
Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ,
Ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ·
Ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ.
3. Ὁ Θεὸς ἐκ Θαιμὰν ἥξει,
Καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους (Φαρὰν) κατασκίου δασέος. Διάψαλμα.
Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ,
Καὶ αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.
4. Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔςαι·
Κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ ὑπάρχει αὐτῷ· τέρατα
Καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ.
5. Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος,
Καὶ ἐξελεύσεται ἐν πεδίλοις κατὰ πόδας οἱ πόδες αὐτοῦ.
6. Ἔςη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ·
Ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη·
Καὶ διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ,
Ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι
Πορείας αἰωνίους αὐτοῦ· 7. Ἀντὶ κόπων εἶδον. Πορείας αἰωνίους

Σκηνώματα Αἰθιόπων, πΊοηθήσονῖαι
Μαδιάμ Καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιάν. Διάψαλμα.
8. Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης Κύριε;
Μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σε;
Ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημά σε;
Ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τὲς ἵππες σε,
Καὶ ἡ ἱππασία σε σωτηρία.
9. Ἐνῖείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σε ἐπὶ τὰ σκῆπῖρα, λέγει Κύριος. Διάψαλμα.
πὄαμῶν 10 Ποταμοῖς ῥαγήσεται γῆ·
Ὄψονταί σε καὶ ὠδινήσεσι λαοὶ,
Σκορπίζων ὕδατα πορείας (αὐτε).
Ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς·
Ὕψος φαντασίας αὐτῆς
Ἐπήρθη. 11. Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἔςη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς·
Εἰς φῶς βολίδες σε πορεύσονται,
Εἰς φέγγος ἀςραπῆς ὅπλων σε.
12. Ἐν ἀπειλῇ (σε) ὀλιγώσεις γῆν,
Καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη.
13. Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαε σε, τε σῶσαι τὲς χριςούς σε.
Ἔβαλας εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον·
Ἐξήγειρας δεσμὲς (σε) ἕως τραχήλε εἰς τὸ τέλος.
14. Διέκοψας ἐν ἐκςάσει κεφαλὰς δυνας ῶν,
Σεισθήσονται ἐν αὐτῇ·
Διανοίξεσι] χαλινὲς αὐτῶν, ὡς ἔσθων πῖωχὸς λάθρα.
15. Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τὲς ἵππες σε, ταράσσοντας ὕδατα πολλά.
16. Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπῖοήθη ἡ κοιλία με
Ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων με,
Καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀςᾶ με,
Καὶ ὑποκάτωθέν με ἐταράχθη ἡ ἕξις με·
Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς με,
Τε ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας με.
17. Διότι συκῆ ε καρποφορήσει,
Καὶ εκ ἔςαι γενήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις·
Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας,
Καὶ τὰ πεδία ε ποιήσει βρῶσιν·
Ἐξέλειπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα,
Καὶ εχ ὑπάρχεσι βόες ἐπὶ φάτναις (ἐξιλάσεως αὐτῶν)·
18. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι,
Χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωῖῆρί με.
19. Κύριος ὁ Θεός με δύναμίς με, Κύριε
Καὶ τάξει τὲς πόδας με εἰς συντέλειαν·
Ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με,
Τε νικῆσαι ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτε.

ὙΜΝ. Ζʹ. VII.

Προσευχὴ Ἐζεκίε. Esaiæ Cap. XXXVIII. v. 10. seqq.
10. Ἐγὼ εἶπα· ἐν τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν με
Πορεύσομαι ἐν πύλαις ᾅδε·
Καταλείψω τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα.
11. Εἶπα· εκέτι ε μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τε Θεε ἐπὶ τῆς γῆς ⁜ ζώντων·
Οὐ μὴ ἴδω ἄνθρωπον ⁜ ἔτι μετὰ κατοικέντων.
12. Ἐξέλειπον ἐκ τῆς συγγενείας με,
Κατέλειπον τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς με·
Ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' ἐμε
Ὥσπερ ὁ καταλύων σκηνὴν πήξας·
Τὸ πνεῦμά με παρ' ἐμοὶ ἐγένετο

Ὡς

Ὡς ἰσὸς, ἐρίθου ἐγγιζούσης ἐκτεμεῖν.

13. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθην ἕως πρωῒ ὡς λέοντι,
Οὕτως συνέτριψε πάντα τὰ ὀστᾶ μου·
Ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως τῆς νυκτὸς παρεδόθην.

14. Ὡς χελιδὼν, οὕτω φωνήσω·
Καὶ ὡς περιστερὰ, οὕτω μελετήσω.
Ἐξέλειπον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου, τοῦ βλέπειν
Εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν Κύριον,
Ὅς ἐξείλατό με, 15. καὶ ἀφείλατό μου τὴν ὀδύνην τῆς ψυχῆς.

16. Κύριε (καὶ) περὶ αὐτῆς γὰρ ἀνηγγέλη σοι·
Καὶ ἐξήγειράς μου τὴν πνοὴν, καὶ παρακληθεὶς ἔζησα.

17. ⁜ Ἰδὲ εἰς εἰρήνην πικρία μοι·
Εἵλου γάρ μου τὴν ψυχὴν, ἵνα μὴ ἀπόληται·
Καὶ ἀπέῤῥιψας ὀπίσω μου πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

18. Οὐ γὰρ οἱ ἐν ᾅδου αἰνέσουσί σε,
Οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες εὐλογήσουσί σε,
Οὐδὲ ἐλπιοῦσιν οἱ ἐν ᾅδου τὴν ἐλεημοσύνην σου.

19. Οἱ ζῶντες εὐλογήσουσί σε, ὃν τρόπον κἀγώ·
Ἀπὸ γὰρ τῆς σήμερον παιδία ποιήσω,
Ἃ ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου Κύριε τῆς σωτηρίας μου·

20. Καὶ οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου
Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου,
Κατέναντι τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

ὙΜΝ. Ηʹ. VIII.

Προσευχὴ Μανασσῆ. 2. Paral. C. XXIII. juxta quædam exemplaria.
Κύριε παντοκράτωρ ἐπουράνιε,
Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
Τοῦ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ,
Καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου·
Ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν,
Ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προστάγματός σου,
Ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου·
Ὃν πάντα φρίττει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου δυνάμεώς σου,
Ὅτι ἄστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου,
Καὶ ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς ἀπειλῆς σου·
Ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος ἔλαιον
τῆς ἐπαγγελίας σου·
Ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὕψιστος,
Εὔσπλαγχνος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος,
Καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων.
Σὺ Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι,
Καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου ὥρισας μετάνοιαν ἁμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν.
Σὺ οὖν Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δικαίων
Οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις,
Τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι,
Ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ.
Διότι ἥμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης·

Ὅτι ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου,
Κύριε ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου,
Καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου·
Κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδήρου,
Εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαί με ὑπὲρ ἁμαρτιῶν μου τὴν κεφαλήν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις·
Διότι παρώργισα τὸν θυμόν σου,
Καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα,
Μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματά σου,
Στήσας βδελύγματα, καὶ πληθύνας προσοχθίσματα.
Καὶ νῦν κλίνω γόνυ καρδίας μου, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος·
Ἡμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα,
Καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω·
Ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενός σου·
Ἄνες μοι Κύριε, ἄνες μοι,
Καὶ μὴ συναπολέσῃς με ταῖς ἀνομίαις μου,
Μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνίσας, τηρήσῃς τὰ κακά μοι,
Μηδὲ καταδικάσῃς με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς·
Κύριε Ὅτι σὺ εἶ Θεός, ὁ Θεὸς τῶν μετανοούντων,
Καὶ ἐν ἐμοὶ δείξῃς πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου,
Ὅτι ἀνάξιον ὄντα σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου.
Καὶ αἰνέσω σε διαπαντὸς ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου·
Ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν,
Καὶ σοῦ ἐστιν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

ὙΜΝ. Θʹ. IX.

Προσευχὴ Ἀζαρίου. Danielis Cap. III. v.26.seqq.
† 26. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
Καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.
27. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν,
Καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου,
Καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς·
28. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας,
Κατὰ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν ἐποίησας
Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ· τῶν
Ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν·
29. Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστάντες ἀπὸ σοῦ,
Καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, 30. καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν,
Οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν
Καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.
31. Καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας·
32. Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων καὶ ἐχθίστων ἀποστατῶν,
Καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.
33. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα·
Αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθη τοῖς δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε.
34. Μὴ δὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου,

Καὶ

† Iste hymnus, cum sequente, totus lemniscis ÷ à margine notandus.

Καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου,
35. Καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν,
Δι' Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ,
Καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου,
Καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου,
36. Οἷς ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς λέγων,
Πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ,
Καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.
37. Ὅτι δέσποτα ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη,
Καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν·
38. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος,
Οὐδὲ ὁλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία,
Οὐδὲ προσφορὰ, οὐδὲ θυμίαμα,
Οὐ Οὐδὲ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὑρεῖν ἔλεος·
39. Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν.
40. Ὡς ἐν ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων,
Καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων,
Οὕτως γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον,
Καὶ ἐκτελέσαι ὄπισθέν σου·
Ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί.
41. Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ φοβούμεθά σε,
Καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου·
42. Μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς,
Ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου,
Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου·
43. Καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου,
Καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.
44. Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ,
Καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυνάμεως καὶ δυναστείας,
Καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη·
45. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεὸς μόνος,
Καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

ΥΜΝ. Ι'. Χ.

Ὕμνος τῶν πατέρων ἡμῶν. Danielis Cap. III. v.52.seqq.
52. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
Καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψωμένος εἰς τοὺς αἰῶνας·
Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιόν (σου), καὶ ὑπεραινετὸν καὶ ὑπερυψωμένον εἰς τοὺς αἰῶνας.
53. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου,
Καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας.
*55. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, Χερουβεὶν
Καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερυψωμένος εἰς τοὺς αἰῶνας.
*54. Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σου,
Καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερυψωμένος εἰς τοὺς αἰῶνας.
56. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ,

Καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας.

57. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίȣ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

*59. Εὐλογεῖτε ȣ̓ρανοὶ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

*58. Εὐλογεῖτε ἄγγελοι Κυρίȣ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

60. Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ἐπάνω τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

61. Εὐλογεῖτε πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίȣ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

62. Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

63. Εὐλογεῖτε ἄστρα τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

64. Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

65. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πνεύματα τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

66. Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

67. Εὐλογεῖτε ψῦχος καὶ καύσων τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

68. Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοὶ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

*71. Εὐλογεῖτε νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

72. Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

*69. Εὐλογεῖτε πάγος καὶ ψῦχος τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

*70. Εὐλογεῖτε πάχναι καὶ χιόνες τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

73. Εὐλογεῖτε ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

74. Εὐλογείτω ἡ γῆ τὸν Κύριον,
Ὑμνείτω καὶ ὑπερυψȣ̃τω αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

75. Εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

76. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

77. Εὐλο-

77. Εὐλογεῖτε αἱ πηγαὶ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

78. Εὐλογεῖτε θάλασσαι καὶ ποταμοὶ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

79. Εὐλογεῖτε κήτη καὶ πάντα τὰ κινέμενα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

80. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

81. Εὐλογεῖτε τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

82. Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

83. Εὐλογείτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον,
Ὑμνείτω καὶ ὑπερυψȣ́τω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

84. Εὐλογεῖτε ἱερεῖς Κυρίȣ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

85. Εὐλογεῖτε δοῦλοι Κυρίȣ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

86. Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τȣ̀ς αἰῶνας.

87. Εὐλογεῖτε ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ καρδίᾳ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

88. Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαὴλ τὸν Κύριον,
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψȣ̃τε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΥΜΝ. ΙΑ' XI.

Προσευχὴ Μαρίας τῆς θεοτόκȣ. Luc. C. 1. v. 46. seqq.
46. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μȣ τὸν Κύριον,
47. Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μȣ ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μȣ.
48. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δȣ́λης αὐτȣ̃·
Ἰδȣ̀ γὰρ ἀπὸ τȣ̃ νῦν μακαριȣ̃σί με πᾶσαι αἱ γενεαί.
49. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός·
Καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτȣ̃.
50. Καὶ τὸ ἔλεος αὐτȣ̃ εἰς γενεὰς γενεῶν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν
τοῖς φοβȣμένοις αὐτόν.
51. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτȣ̃·
Διεσκόρπισεν ὑπερηφάνȣς διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.
52. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινȣ́ς.
53. Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν,
Καὶ πλȣτȣ̃ντας ἐξαπέστειλε κενȣ́ς.
54. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτȣ̃,
Μνησθῆναι ἐλέȣς 55. (καθὼς ἐλάλησε πρὸς τȣ̀ς πατέρας ἡμῶν,
Τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτȣ̃) ἕως αἰῶνος.

ΥΜΝ.

ΥΜΝ. ΙΒʹ. XII.

Luc. Cap. II. v.29. seqq.

ΠΡοσευχὴ Συμεών.
29. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ·
30. Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,
31. Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν,
32. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν,
Καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

ΥΜΝ. ΙΓʹ. XIII.

Luc. Cap. I. v.68. seqq.

ΠΡοσευχὴ Ζαχαρίου.
68. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ·
Ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ,
69. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν
Ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·
70. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ·
71. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν,
Καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς·
72. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν,
Καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ,
73. Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν,
Τοῦ δοῦναι ἡμῖν, 74. ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν
Ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ 75. ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ
Ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν.
76. Καὶ σὺ δὲ παιδίον προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ·
Προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ·
77. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ,
Ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν ἡμῶν
78. Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν,
Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,
79. Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις,
Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

ΥΜΝ. ΙΔʹ. XIV.

ΥΜνος ἑωθινός.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,
Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
Αἰνοῦμέν σε,
Εὐλογοῦμέν σε,
Προσκυνοῦμέν σε,
Δοξολογοῦμέν σε,
Εὐχαριστοῦμέν σοι,
Διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν,
Κύριε βασιλεῦ
Ἐπουράνιε,
Θεὲ πατὴρ παντοκράτωρ,
Κύριε υἱὲ μονογενὲς μονογενὴ
Ἰησοῦ Χριστὲ,
Καὶ ἅγιον πνεῦμα.
Κύριε ὁ Θεὸς,
Ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
Ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς,
Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,
Ἐλέησον ἡμᾶς·

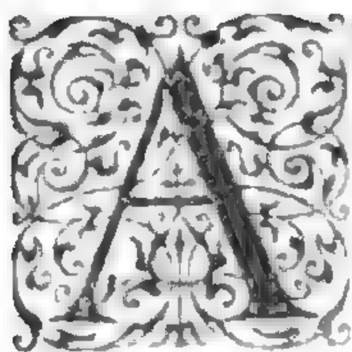
Ὁ αἴ-

Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,
(ἐλέησον ἡμᾶς)
Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν·
Ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς,
Ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος,
Σὺ εἶ μόνος Κύριος,
Ἰησοῦς Χριστὸς,
Εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός. Ἀμήν.
Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε,
Καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Καταξίωσον Κύριε καὶ τὴν ἡμέραν ταύτην
Ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
Καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
Ἐγὼ εἶπα· Κύριε ἐλέησόν με,
Ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγα·
Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς·
Ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ὠδαὶ
ιδ΄.

ΙΩΒ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΝΘρωπος ἦν ἐν χώρᾳ τῇ Αὐσίτιδι, ᾧ ὄνομα Ἰώβ·
Καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἄμεμπτος, δίκαιος, καὶ ἀληθινὸς, καὶ θεοσεβὴς,
Ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος.
2. Ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς·
3. Καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα ἑπτακισχίλια,
Κάμηλοι τρισχίλιοι,
Ζεύγη βοῶν πεντακόσια,
Καὶ ὄνοι θήλειαι νομάδες πεντακόσιαι,
÷ Καὶ ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα˙,
Καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς·
Καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενὴς τῶν ἀφ᾽ ἡλίου ἀνατολῶν.
4. Συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους,
Ἐποίουν πότον καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν,
Συμπαραλαμβάνοντες (ἅμα) καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν,
Ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ᾽ αὐτῶν.
5. Καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου,
Ἀπέστειλεν Ἰὼβ, καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς, ἀνιστάμενος τοπρωΐ·
Προσέφερέ τε θυσίας περὶ αὐτῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν,
÷ Καὶ μόσχον ἕνα περὶ ἁμαρτίας ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν˙. ÷
Ἔλεγε γὰρ Ἰώβ· μήποτε οἱ υἱοί μου ※ ἥμαρτον, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς τὸν Θεόν.
Οὕτως ἐποίει Ἰὼβ πάσας τὰς ἡμέρας (αὐτῶν).
6. Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη,
Καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου·
Καὶ ὁ διάβολος ἦλθε μετ᾽ αὐτῶν,
÷ περιελθὼν τὴν γῆν,
Καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ᾽ οὐρανόν˙. ÷
7. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν διάβολον· πόθεν παραγέγονας;
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος τῷ Κυρίῳ, εἶπε·
Περιελθὼν τὴν γῆν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ᾽ οὐρανὸν, πάρειμι.
8. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος Θεός

Προσέ-

ΙΩΒ. Cap. I. v. 1. Ἄνθρωπος ἦν) Ἄνθρωπός τις ἦν. ibid. ἄμεμπτος, δίκαιος, ἀληθινὸς, θεοσεβὴς) ἀληθινὸς, ἄμεμπτος, δίκαιος, θεοσεβής. v. 3. Καμ. τρισχίλιοι) κάμηλοι τρισχίλιαι. ibid. πεντακόσιαι ὄνοι θήλειαι v. πεντακόσιοι) πεντακόσιαι, θήλειαι ὄνοι νομάδες πεντακόσιαι. v. 4. Ἐποίουν) ἐποιοῦσαν. v. 5. Ἀπέστειλεν) Ἀπέστελλεν. ibid. Προσέφερέ τε θυσίας περὶ αὐτῶν) καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας. ib. ὑπὲρ τῶν ψυχ.) περὶ τῶν ψυχῶν. ib. ἐν τῇ καρδίᾳ) ἐν τῇ διανοίᾳ. ib. πρὸς τὸν Θεόν) πρὸς Θεόν. ib. Οὕτως ἐποίει) οὕτως οὖν ἐποίει Ἰώβ. ib. (αὐτῶν) abest. v. 6. stich. 2. Καὶ ἦλθον) καὶ ἰδοὺ ἦλθον. ibid. stich. 3. & 4. περιελθὼν τὴν γῆν - - οὐρανόν.) desunt omnia in Edit. Rom. v. 7. πρὸς τὸν διάβολον) τῷ διαβόλῳ. v. 8. stich. 1. ὁ Θεός) ὁ Κύριος.

Προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ
θεράποντος παιδός μου Ἰώβ;
Ὅτι οὐκ ἔστιν (ἄνθρωπος) ὅμοιος αὐ-
τῷ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς,
Ἄνθρωπος ἄμεμπτος, (δίκαιος), ἀ-
ληθινὸς, θεοσεβής,
Ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ
πράγματος.
9. Ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος ἐναντίον Κυ-
ρίου, καὶ εἶπε·
Μὴ δωρεὰν Ἰὼβ σέβεται τὸν Θεόν;
10. Οὐ σὺ περιέφραξας αὐτοῦ τὰ ἔξω,
καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ,
Καὶ τὰ ἔξωθεν πάντων τῶν ὄντων
αὐτῷ κυκλόθεν;
Τὰ (δὲ) ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐ-
λόγησας,
Καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας
ἐπὶ τῆς γῆς.
11. Ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χεῖρά σου, καὶ
ἅψαι πάντων ὧν ἔχει·
* Εἰ μὴν εἰς πρόσωπόν ※ σε σὲ εὐλο-
γήσει.
12. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ·
Ἰδοὺ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, ἐν τῇ χει-
δέδωκα ρί σου δίδωμι,
Ἀλλὰ αὐτοῦ μὴ ἅψῃ.
Καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος ἀπὸ προσώ-
που Κυρίου.

13. Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη,
Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰὼβ καὶ αἱ θυγατέρες
αὐτοῦ ※ ἤσθιον καὶ ἔπινον οἶνον
Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ
πρεσβυτέρου.
14. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθε πρὸς Ἰὼβ,
καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἠροτρία,
Καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμε-
ναι αὐτῶν·
15. Καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες
ᾐχμαλώτευσαν αὐτοὺς,
Καὶ τοὺς παῖδας ἐπάταξαν ἐν στόματι
μαχαίρας· καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος,
καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.
16. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος
ἄγγελος πρὸς Ἰὼβ, καὶ εἶπεν
αὐτῷ·
Πῦρ ※ Θεοῦ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ (ἐπὶ
τὴν γῆν),
Καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς κατέφαγεν
ποιμένας * κατέφαγεν ὁμοίως·
Καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον * κατέ-
τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. καυσεν
17. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἕτερος ἄγγε-
λος ἔρχεται πρὸς Ἰὼβ,
Καὶ λέγει αὐτῷ· οἱ ἱππεῖς ἐποίησαν
ἡμῖν ἀρχὰς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν
τὰς

v. 8. stich. 2. θεράποντος) παιδὸς. ibid. st. 3. ἔστιν ἄνθρωπος ὅμοιος αὐτῷ τῶν ἐπὶ) ἔστι κατ' αὐτὸν ἐπί. ib. st. 4. (δίκαιος) abest. v. 9. ἐναντίον Κυρίου) καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ κυρίου. ibid. τὸν Θεὸν) τὸν κύριον. v. 10. stich. 1. αὐτοῦ τὰ ἔξω) τὰ ἔξω αὐτοῦ. ib. st. 2. ἔξωθεν) ἔξω. ib. αὐτῷ κυκλόθεν) αὐτοῦ κύκλῳ. v. 11. Εἰ μὴν) ἢ μήν. v. 12. stich. 1. Καὶ εἶπεν) τότε εἶπεν. ib. st. 2. ἐν τῇ χ. σου δέδωκα) δίδωμι ἐν τῇ χειρί σου. ib. st. 3. Ἀλλὰ) ἀλλ'. ib. st. 4. ἀπὸ προσώπου Κυρίου) παρὰ τοῦ κυρίου. v. 13. stich. 1. Καὶ ἐγένετο ὡς) καὶ ἦν ὡς. ibid. st. 2. Καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰὼβ) οἱ υἱοὶ Ἰώβ. ib. ἤσθιον καὶ) deest. v. 15. stich. 1. αὐτοὺς) αὐτάς. ibid. st. 2. ἐπάταξαν ἐν - - τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.) ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις. σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. v. 16. stich. 1. πρὸς Ἰὼβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ) καὶ εἶπεν πρὸς Ἰώβ. ibid. st. 2. (ἐπὶ τὴν γῆν) non habet. ib. st. 3. κατέφαγε τὰ πρόβ.) κατέκαυσε τὰ πρόβατα. ib. κατέκαυσεν ὁμοίως) κατέφαγεν ὁμοίως. ib. st. 4. Καὶ ἐσώθην) σωθεὶς δέ. ib. καὶ ἦλθον) ἦλθον. v. 17. stich. 1. ἕτερος ἄγγελος ἔρχεται πρὸς Ἰὼβ, καὶ λέγει αὐτῷ·) ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπε πρὸς Ἰώβ. ibid. st. 2. ἀρχὰς) κεφαλάς.

τὰς καμήλες, καὶ ᾐχμαλώτευσαν αὐτάς,
Καὶ τὲς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις·
Καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος, ÷ καὶ ἦλθον˙ τὲ ἀπαγγεῖλαί σοι.
18. Ἔτι τέτε λαλοῦντος, ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται ÷ πρὸς Ἰὼβ, λέγων·
Τῶν υἱῶν σε καὶ τῶν θυγατέρων σε
Ἐσθιόντων καὶ πινόντων ※ οἶνον παρὰ (τῷ υἱῷ σε)
Τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ,
19. Ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἦλθεν ἀπὸ τῆς ἐρήμε,
Καὶ ἥψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας,
Καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδία σε, καὶ ἐτελεύτησαν· καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τὲ ἀπαγγεῖλαί σοι.
20. Οὕτως (ἀκέσας) Ἰὼβ ἀναςὰς διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτε,
Καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτε, (καὶ κατεπάσατο γῆν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτε,)
Καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησε (τῷ Κυρίῳ), 21. καὶ εἶπεν·
Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός με, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ·
Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο·
÷ Ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, ὅτω (καὶ) ἐγένετο˙·
Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίε εὐλογημένον (εἰς τὲς αἰῶνας).
22. Ἐν τέτοις πᾶσι ÷ τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ˙ ἐχ ἥμαρτεν Ἰὼβ ἐδὲν ÷ ἔναντι Κυρίε˙, (ἐδὲ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτε)·
Καὶ ἐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ.

ΚΕΦ. Β'. II.

Ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη,
Καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τε Θεε παραςῆναι ἐνώπιον Κυρίε·
Καὶ ὁ διάβολος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἦλθε ※ παραςῆναι ἔναντι Κυρίε˙.
2. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· πόθεν σὺ ἔρχῃ;
Τότε εἶπεν ὁ διάβολος ἔναντι Κυρίε·
Διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' ἐρανὸν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν, πάρειμι. γῆν
3. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν διάβολον· Σατανᾶν
Προσέχες οὖν τῷ θεράποντί με Ἰὼβ;
Ὅτι ἐκ ἔςι κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος (ὅμοιος αὐτῷ),
Ἄμεμπτος, (δίκαιος) ἀληθινὸς, θεοσεβὴς,

Ἀπε-

v. 17. ftich. 4. Καὶ ἐσώθην) ἐσώθην δὲ. v. 18. ftich. 1. πρὸς Ἰὼβ λέγων) λέγων τῷ Ἰώβ. ibid. ft. 3. (τῷ υἱῷ σε) deeft. v. 19. ftich. 1. ἦλθεν ἀπὸ τῆς) ἐπῆλθεν ἐκ τῆς. ibid. ft. 3. καὶ ἐσώθην) ἐσώθην δὲ. v. 20. (ἀκέσας) abeft. ibid. Ἰὼβ ἀναςὰς διέῤῥηξε) ἀναςὰς Ἰὼβ ἔῤῥηξε. ib. αὐτοῦ) ἑαυτοῦ. ib. ftich. 2. κεφαλῆς αὐτοῦ) κεφαλῆς. ib. (καὶ κατεπάσατο γῆν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτε) hæc omnia defunt. ib. ft. 3. (τῷ Κυρίῳ) deeft. v. 21. ftich. 3. ὅτω καὶ) οὕτως. ibid. ft. 4. (εἰς τὲς αἰῶνας) non habet. v. 22. ἐχ ἥμαρτεν - - Κυρίου,) οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ ἐναντίον τοῦ κυρίε. ibid. (ἐδὲ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ) defunt. CAP. II. v. 1. ftich. 2. ἐνώπιον) ἔναντι. ib. ft. 3. ἐν μέσῳ αὐτῶν ἦλθεν) tranfpofita. ib. ἔναντι Κυρίε˙) ἐναντίον τοῦ Κυρίου. v. 2. ftich. 2. ἔναντι Κυρίου) ἐνώπιον τε Κυρίου. ibid. ft. 3. τὴν γῆν) τὴν σύμπασαν. v. 3. ftich. 1. τὸν Σαταναν) τὸν διάβολον. ibid. ft. 3. (ὅμοιος αὐτῷ) defunt. ib. ft. 4. ita legitur in Rom. ἄκακος, ἀληθινὸς, ἄμεμπτος, θεοσεβής.

Ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας·
Σὺ δὲ εἶπας τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ ἀπολέσαι διακενῆς.
4. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος, εἶπε τῷ Κυρίῳ· δέρμα ὑπὲρ δέρματος,
Καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ, δώσει ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ·
5. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χεῖρά σου, ἅψαι τῶν ὀστῶν αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ,
Εἰ μὴ εἰς πρόσωπόν σου σὲ εὐλογήσει.
6. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· ἰδοὺ παραδίδωμί σοι αὐτόν·
διατήρησον Μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον.
7. Ἐξῆλθε δὲ ὁ διάβολος * ἀπὸ ※ προσώπου τοῦ Κυρίου, * παρὰ
Καὶ ἔπαισε τὸν Ἰὼβ ἕλκει πονηρῷ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς.
8. Καὶ ἔλαβεν (Ἰὼβ) ※ ἑαυτῷ ὄστρακον, ἵνα ἀποξέῃ τὸν ἰχῶρα αὐτοῦ·
Καὶ ※ αὐτὸς˙ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας ἔξω τῆς πόλεως.
9. Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος, ※ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ˙ τῷ Ἰὼβ
Μέχρις τίνος καρτερήσεις ÷ λέγων·
÷ ἰδοὺ, ἀναμενῶ χρόνον ἔτι μικρὸν,
÷ προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς
÷ σωτηρίας μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἠφάνισταί τὸ μνημόσυνόν σου ἀπὸ τῆς γῆς, ÷ ÷
Υἱοί σου καὶ θυγατέρες, τῆς ἐμῆς κοιλίας ὠδῖνες καὶ πόνοι, ÷ ÷
Οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων· ÷ ÷
Σὺ δὲ αὐτὸς ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων κάθησαι διανυκτερεύων αἴθριος· ÷ ÷
Κἀγὼ πλανῆτις καὶ λάτρις, ÷
Τόπον ἐκ τόπου περιερχομένη, καὶ οἰκίαν ἐξ οἰκίας, ÷ ÷
Προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσῃ, ÷
Ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων, ÷
Καὶ τῶν περιεχουσῶν με ὀδυνῶν, αἵ με νῦν συνέχουσιν˙. ÷ ÷
Ἀλλ' εἰπόν τι ῥῆμα εἰς Κύριον, καὶ τελεύτα. πρὸς
10. Ὁ δὲ ÷ ἐμβλέψας˙ αὐτῇ εἶπεν·
(Ἱνατί) ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν (οὕτως) ἐλάλησας.
Εἰ τὰ μὲν ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ δὲ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν;
Ἐν τούτοις πᾶσι ÷ τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ˙ οὐχ ἥμαρτεν Ἰὼβ οὐδὲ ἐν τοῖς χείλεσιν ※ αὐτοῦ˙ ÷ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ˙.
11. Ἀκούσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ τὰ κακὰ πάντα ※ ταῦτα τὰ ἐπελθόντα αὐτῷ,

v. 3. stich. 6. τὰ ὑπάρχοντα) ὑπάρχοντα. ib. ἀπολέσαι διακενῆς) transposita. v. 4. stich. 2. Καὶ πάντα) deest. ibid. τῷ ἀνθρ.) τῷ deest. ib. δώσει ὑπὲρ τ. ψ. αὐτοῦ) ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει. v. 5. stich. 2. Εἰ μὴ) ἦ μήν. v. 6. stich. 2. διατήρησον) διαφύλαξον. v. 7. stich. 1. παρὰ) ἀπό. v. 8. (Ἰὼβ) deest. ibid. ἵνα ἀποξέῃ τὸν ἰχῶρα αὐτοῦ·) ἵνα τὸν ἰχῶρα ξύῃ. ib. st. 2. αὐτὸς) deest. v. 9. stich. 1. τῷ Ἰὼβ) αὐτῷ. ibid. st. 2. Μέχρις) μέχρι. ib. st. 3. τὸ μνημ. σου) σου τὸ μνημόσυνον. ib. st. 4. Υἱοί σου) υἱοί. ib. τῆς ἐμῆς) ἐμῆς. ib. st. 6. Σὺ δὲ) σύ τε. ib. st. 7. Καὶ ἐγὼ πλανῆτις) κἀγὼ πλανωμένη. ib. st. 8. περιερχομένη) non habet. ib. st. 9. δύσῃ) δύσεται. ib. st. 10. μόχθων) addit μου. ib. st 11. περιεχουσῶν με) deficit. ib. st. 12. Ἀλλ') Ἀλλά. ib. πρὸς Κύριον) εἰς Κύριον. v. 10. stich. 1. αὐτῇ εἶπεν) transposita. ibid. st. 2. (Ἱνατί) deest. ib. (οὕτως) abest. ib. st. 3. Εἰ τὰ μὲν) εἰ τά. ib. τὰ δὲ κ.) τὰ κακά. ib. st. 4. Ἐν τούτοις πᾶσι) ἐν πᾶσι τούτοις. ib. οὐχ) οὐδέν. ib. οὐδὲ ἐν τοῖς χ. αὐτοῦ) τοῖς χείλεσιν.

Παρεγένοντο ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδίας
πόλεως χώρας πρὸς αὐτὸν (τοῦ παρακαλέ-
σαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν)·
Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανῶν βασιλεύς.
Βαλδὰς ⨯ Καὶ" Βαλδὰδ ὁ Σαυχαίων τύραννος,
Καὶ Σωφὰρ ὁ Μιναίων βασιλεύς·
Καὶ παρεγένοντο ὁμοθυμαδὸν πρὸς
αὐτὸν, τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπι-
σκέψασθαι αὐτόν·
12. Ἰδόντες δὲ αὐτὸν πόῤῥωθεν, οὐκ ἐπέ-
γνωσαν,
Καὶ βοήσαντες φωνῇ μεγάλῃ ἔκλαυ-
σαν·
Ῥήξαντες δὲ ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ στολὴν,
καὶ καταπασάμενοι γῆν ἐπὶ τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν ⁜ εἰς τὸν οὐρανὸν,
13. Παρεκάθηντο αὐτῷ ⁜ ἐπὶ τῆς γῆς ἑ-
πτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας,
Καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησε ⁜ πρὸς
⁜ αὐτὸν λόγον"·
Ἑώρων γὰρ τὴν πληγὴν ÷ δεινὴν οὖ-
σαν καὶ" μεγάλην σφόδρα.

ΚΕΦ. Γ΄. III.

ΚΑΙ) μετὰ ταῦτα ἤνοιξεν Ἰὼβ τὸ
στόμα αὐτοῦ,
Καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν
αὐτοῦ·
2. ⁜ Καὶ ἀπεκρίθη Ἰὼβ", λέγων·
3. Ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐγεννήθην
⁜ ἐν αὐτῇ"
Καὶ ἡ νὺξ ἐν ᾗ εἶπον· ἰδοὺ ἄρσεν.
4. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἴη σκότος, καὶ μὴ
ἀναζητήσαι αὐτὴν ὁ Κύριος ἄνω-
θεν,
Μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν φέγγος·
5. Ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος καὶ σκιὰ
θανάτου,
(Καὶ) ἐπέλθοι ἐπ' αὐτὴν γνόφος.
⁜ Καὶ ταραχθείη ἡ ἡμέρα (ἐκείνη), καταρα-
6. καὶ ἡ νὺξ ἐκείνη· θείη
⁜ Ἀπενέγκοιτο αὐτὴν σκότος"·
Μὴ εἴη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ, ἐνιαυτῶν
Μηδὲ ἀριθμηθείη εἰς ἡμέρας μηνῶν". ⁜
7. Ἀλλὰ ἡ νὺξ ἐκείνη εἴη ὀδύνη, ὀδυνηρὰ
Καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν εὐφροσύνη,
÷ μηδὲ χαρμονή"·
8. Ἀλλὰ καταράσαιτο αὐτὴν ὁ καταρώ-
μενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην,
Ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρώσα-
σθαι.
9. Σκοτωθείη τὰ ἄστρα τῆς νυκτὸς ἐκεί-
νης· ὑπομείναι, καὶ μὴ ἔλθοι εἰς καὶ μὴ
φωτισμὸν, φωτίσαι
Μηδὲ ἴδοι ἑωσφόρον ἀνατέλλοντα·
10. Ὅτι οὐ συνέκλεισε πύλας γαστρὸς μη-
τρός μου·
Ἀπήλλαξε γὰρ ἂν πόνον ἀπὸ ὀφθαλ- κόπον
μῶν μου.
11. Διατί γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἐτελεύτησα;
Ἐκ γαστρὸς δὲ ἐξῆλθον, καὶ οὐκ ÷ εὐ-
θὺς" ἀπωλόμην;

12. (Καὶ)

v. 11. stich. 2. πόλεως) χώρας. ibid. (τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκ. αὐτὸν) deficiunt. ib. st. 4. Βαλδὰς ὁ Σαυχαίων) βαλδὰδ ὁ σαυχεῖον. ib. st. 5. Καὶ Σωφὰρ ὁ) σωφάρ. ib. st. 6. ὁμοθυμαδὸν πρὸς αὐτὸν) transposita. v. 12. stich. 3. Ῥήξαντες δὲ) δὲ abest. ibid. ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν) non habet. v. 13. stich. 1. Παρεκάθηντο) παρεκάθισαν. ibid. st. 2. πρὸς αὐτὸν λόγον) desunt. CAP. III. v. 1. stich. 1. Καὶ μετὰ ταῦτα) Μετὰ τοῦτο. v. 2. Καὶ ἀπεκρίθη Ἰὼβ) desunt. v. 3. stich. 1. ἐν αὐτῇ) deest. ibid. st. 2. νὺξ ἐν ᾗ εἶπον) νὺξ ἐκείνη ᾗ εἶπαν. v. 4. Ἡ ἡμέρα) ἡ νύξ. v. 5. stich. 2. (Καὶ) abest. ibid. st. 3. (ἐκείνη) non habet. v. 6. stich. 2. ἐνιαυτῶν) ἐνιαυτοῦ. v. 7. stich. 1. ὀδυνηρὰ) ὀδύνη. v. 9. stich. 1. καὶ μὴ ἔλθοι καὶ μὴ φωτίσαι) καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι. ibid. st. 2. Μηδὲ ἴδοι) καὶ μὴ ἴδοι. v. 10. stich. 2. κόπον) πόνον.

12. (Καὶ) ἱνατί συνήντησέ μοι γόνατα;
Ἱνατί δὲ μαστοὺς ἐθήλασα (μητρός μου);
13. (Νῦν ἂν κοιμηθεὶς ἡσύχασα, ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυσάμην,
14. Μετὰ βασιλέων καὶ βουλευτῶν γῆς,
Οἳ ἐγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν,
15. Καὶ μετὰ ἀρχόντων, ὧν πολὺς ὁ χρυσὸς, οἳ ἔπλησαν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου.)
16. Ἢ ὥσπερ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς,
Ἢ ὥσπερ νήπιοι οἳ οὐκ εἶδον φῶς.
ἔπαυσαν 17. Ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἐξέκαυσαν θυμὸν ὀργῆς·
Ἐκεῖ ἀνεπαύσαντο κατάκοποι σώματι·
18. Ὁμοθυμαδὸν δὲ δι' αἰῶνος ※ εὐθήνησαν,
οὐκ (ἔτι) ἤκουσαν φωνὴν φορολόγου·
19. Μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἐστι, καὶ θεράπων οὐ δεδοικὼς τὸν Κύριον αὐτοῦ.
20. Ἱνατί γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρίᾳ (ψυχῆς) φῶς,
Ζωὴ δὲ ταῖς ἐν ὀδύναις ψυχαῖς;
21. Οἳ ἱμείρονται θανάτου, καὶ οὐ τυγχάνουσιν,
Ἀνορύσσοντες αὐτὸν ὥσπερ θησαυρόν·
22. Περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο, ἐὰν κατατύχωσι (θανάτου).
23. Θάνατος γὰρ ἀνδρὶ ἀνάπαυσις, οὗ ἡ ὁδὸς ἀπεκρύβη·
Κύριος Συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς κατ' αὐτοῦ.
24. Πρὸ γὰρ τῶν σίτων μου στεναγμός μοι ἥκει, δακρύω δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ· μοι
25. Φόβος γὰρ ὃν εὐλαβούμην, ἦλθέ μοι,
Καὶ ὃν ἐδεδοίκειν, συνήντησέ μοι.
26. Οὔτε εἰρήνευσα, οὔτε ἡσύχασα, οὔτε ἀνεπαυσάμην· ἦλθε δέ μοι ὀργή.

ΚΕΦ. Δ'. IV.

Υπολαβὼν δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης, λέγει·
2. Μὴ πολλάκις σοι λελάληται ἐν κόπῳ;
Ἰσχὺν δὲ ῥημάτων σου τίς ὑποίσει;
3. Εἰ γὰρ σὺ ἐνουθέτησας πολλοὺς,
Καὶ χεῖρας ἀσθενοῦντων παρεκάλεσας,
4. Ἀσθενοῦντας δὲ ἐξανέστησας ῥήμασι,
Γόνασι δὲ ἀδυνατοῦσι περιέθηκας θάρσος·
5. Νυνὶ δὲ ἥκει ἐπὶ σὲ πόνος, καὶ ἥψατό σου, σὺ δὲ ἐσπούδακας.
6. Πότερον οὐχὶ ὁ φόβος σου ἐστὶν ἐν ἀφροσύνῃ,
Καὶ ἡ ἐλπίς σου, καὶ ἡ ἀκακία τῆς ὁδοῦ σου; κακία
7. Μνήσθητι οὖν, τίς καθαρὸς ὢν ἀπώλετο; ὅτι οὐδεὶς
Ἢ πότε ἀληθινοὶ ὁλόρριζοι ἀπώλοντο;
8. Καθ' ὃν τρόπον ἴδον τοὺς ἀροτριῶντας τὰ ἄτοπα·
Οἱ δὲ σπείροντες αὐτὰ, ὀδύνας θεριοῦσιν ἑαυτοῖς· ἐν αὐτοῖς

9. Ἀπὸ

v. 12. ftich. 1. ita exhibet Edit. Rom. ἱνατί δὲ συνήντησάν μοι τὰ γόνατα. ibid. ft. 2. (μητρός μου) defunt. v. 14. ftich. 1. καὶ) abeft. v. 15. Καὶ μετὰ) ἢ μετὰ. v. 17. ftich. 1. ἔπαυσαν) ἐξέκαυσαν. ibid. ft. 2. σώματι) τῷ σώματι. v. 18. δι' αἰῶνος) οἱ αἰώνιοι. ib. (ἔτι) deeft. v. 19. οὐ) deeft. v. 20. (ψυχῆς) deeft. v. 21. ftich. 1. θανάτου) τοῦ θανάτου. ibid. ft. 2. αὐτὸν ὥσπερ θησαυρόν·) ὥσπερ θησαυρούς. v. 22. (θανάτου) deeft. v. 23. ftich. 1. ita legit Rom. θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα. ibid. ft. 2. ὁ Κύριος) ὁ Θεός. v. 24. μοι) deeft. v. 25. ftich. 1. εὐλαβούμην) ἐφρόντισα. CAP. IV. v. 3. ftich. 2. ἀσθενούντων) ἀσθενοῦς. v. 4. δὲ) τε. bis. ibid. περιέθηκας θάρσος) transpofita. v. 5. Νυνὶ) νῦν. ibid. δὲ ἐσπούδακας) ἐσπούδασας. v. 6. οὐχὶ) οὐχ. v. 7. ftich. 1. ὅτι οὐδεὶς) τίς. v. 8. ftich. 2. ἐν αὐτοῖς) ἑαυτοῖς.

9. Ἀπὸ προςάγματος Κυρίȣ ἀπολȣ̃νται,
Ἀπὸ δὲ πνεύματος ὀργῆς αὐτȣ̃ ἀφανισθήσονται.

Σθένος 10. Σθένος λέοντος, φωνὴ δὲ λεαίνης,
Γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη·

11. Μυρμηκολέων ὤλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βοράν·
Σκύμνοι δὲ λεόντων ἔλιπον ἀλλήλȣς.

12. Εἰ δέ τι ῥῆμα ἀληθινὸν ἐγεγόνει ἐν λόγοις σȣ,
÷ Οὐδὲν ἄν τȣ́των κακῶν συνήντησέ σοι.
μοι
Πότερον οὖν ȣ̓ δέξεταί (σȣ) τὸ ȣ̃ς μȣ ἐξαίσια
(Ἐξαίσια γάρ) παρ᾽ αὐτȣ̃; 13. Φόβοι καὶ ἠχὼ νυκτερινή,
Ἐπιπίπτων φόβος ἐπ᾽ ἀνθρώπȣς,

14. Φρίκη (δὲ) μοι συνήντησε καὶ τρόμος,
Καὶ μεγάλως μȣ τὰ ὀςᾶ συνέσεισε·

15. Καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μȣ ἐπῆλθεν,
Ἔφριξαν δέ μȣ τρίχες καὶ σάρκες.

16. Καὶ ἀνέςην καὶ ȣ̓κ ἐπέγνων.
Ἴδον καὶ ȣ̓κ ἦν μορφὴ πρὸ ὀφθαλμῶν μȣ·
Ἀλλ᾽ ἢ αὔραν καὶ φωνὴν ἤκȣον·

17. Τί γάρ; μὴ καθαρὸς ἔςαι βροτὸς ἔναντι Κυρίȣ;
Ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτȣ̃ ἄμεμπτος ἀνήρ;

18. Εἰ κατὰ παίδων αὐτȣ̃ ȣ̓ πιςεύει,
Κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτȣ̃ σκολιόν τι ἐπενόησε·

19. Ἔα δὲ τȣ̀ς κατοικȣ̃ντας οἰκίας πηλίνας, ἐξ ὧν καὶ αὐτοί ἐσμεν ἐκ τȣ̃ αὐτȣ̃ πηλȣ̃. ὃ
Ἔπαισεν αὐτοὺς σητὸς τρόπον,

20. Ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας (καὶ) ȣ̓κέτι εἰσί·
(Καὶ) παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς βοηθῆσαι, ἀπώλοντο.

21. Ἐνεφύσησε γὰρ αὐτοῖς, καὶ ἐτελεύτησαν,
Καὶ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν, ἀπώλοντο.

ΚΕΦ. Ε΄. V.

Ἐπικάλεσαι δὲ εἴτις σȣ εἰσακȣ́σεται, δὲ
Ἢ εἴτινα ἁγίων ἀγγέλων ὄψη·

2. Καὶ γὰρ ἄφρονα ἀναιρεῖ ὀργή,
Πεπλανημένον δὲ θανατοῖ ζῆλος.

3. Ἐγὼ δὲ ἑώρακα ἄφρονας ῥίζαν βάλλοντας·
Ἀλλ᾽ εὐθὺς ἡ δίαιτα αὐτῶν ἐβρώθη·

4. Πόῤῥω ἐγένοντο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας,
Κολαβρισθείησαν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσσόνων,
Καὶ ȣ̓κ ἔςαι ὁ ἐξαιρȣ́μενος.

5. Ἃ γὰρ

v. 12. stich. 2. ita habet *Rom.* οὐθὲν ἄν σοι τούτων κακὸν ἀπήντησε. ibid. st. 5. οὖν) deest. ib. σȣ τὸ ȣ̃ς μȣ) μȣ τὸ ȣ̃ς. ib. st. 4. (Ἐξαίσια γάρ) desunt. v. 13. φόβοι καὶ ἠχὼ νυκτερινή) φόβῳ δὲ καὶ ἤχῳ νυκτερινῇ. v. 14. (δὲ) abest. ibid. συνέσεισε) διέσεισε. v. 16. Καὶ ἀνέςην) καὶ deest. v. 17. ἔναντι Κυρίου) ἐναντίον τοῦ Κυρίου. v. 19. stich. 1. Ἔα δὲ τὰς) τοὺς δέ. ibid. ἐξ ὧν καὶ αὐτοί ἐσμεν ἐκ τοῦ α. π.) ἐξ᾽ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τȣ̃ αὐτοῦ πηλȣ̃ ἐσμεν. v. 20. stich. 1. Ἀπὸ) καὶ ἀπό. ibid. ἕως ἑσπ. καὶ) μέχρι ἑσπέρας. ib. st. 2. (Καὶ) deest. v. 21. ἐτελεύτησαν καὶ παρὰ) ἐξηράνθησαν, ἀπώλοντο παρά. ibid. ἀπώλοντο) deest. CAP. V. v. 1. stich. 1. σȣ εἰσακȣ́σεται) σου ὑπακȣ́σεται. ibid. st. 2. ἁγίων ἀγγέλων) transposita. v. 3. stich. 2. ita habetur in *Rom.* ἀλλ᾽ εὐθέως ἐβρώθη αὐτῶν ἡ δίαιτα. v. 4. stich. 1. ἐγένοντο) γένοιντο.

ἐθέρισαν 5. Ἃ γὰρ ἐκεῖνοι συνήγαγον, δίκαιοι ἔδονται· αὐτοὶ δὲ ἐκ κακῶν ἐκ ἐξαιρεθήσονται,
Καὶ ἐκσιφωνισθείη αὐτῶν ἡ ἰσχύς.
6. Οὐ γὰρ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ γῆς κόπος,
Οὐδὲ ἐξ ὀρέων ἀναβλαςήσει πόνος·
7. Ἀλλὰ ἄνθρωπος ἐν κόπῳ γεννᾶται,
Νεοσσοὶ δὲ γυπῶν τὰ ὑψηλὰ πέτονται.
8. Οὐ μὴν δὲ ἀλλ' ἐγὼ δεηθήσομαι Κυρίȣ,
παντοκράτορα Κύριον δὲ τὸν πάντων δεσπότην ἐπικαλέσομαι,
9. Τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαςα,
Ἔνδοξά ÷ τε καὶ ἐξαίσια↙, ὧν ἐκ ἔςιν ἀριθμός·
10. Τὸν διδόντα ὑετὸν ἐπὶ ※ πρόσωπον τῆς γῆς,
Τὸν ἀποςέλλοντα ὕδωρ ἐπὶ τὴν ὑπ' ȣ̓ρανόν·
11. Τὸν ποιοῦντα ταπεινὰς εἰς ὕψος, καὶ ἀπολωλότας ἐξεγείροντα ※ εἰς σωτηρίαν·
12. ※ Τὸν διαλλάσσοντα βȣλὰς πανȣ́ργων,
※ Καὶ ȣ̓ μὴ ποιήσȣσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν
※ ἀληθές↙·
13. Ὁ καταλαμβάνων σοφὰς ἐν τῇ φρονήσει αὐτῶν,
Βȣλὴν δὲ πολυπλόκων ἐξέςησεν. Βȣλὰς
14. Ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῖς συναντήσεται σκότος,
Τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφήσειαν ἴσα νυκτί· 15. ἀπόλοιντο δὲ ἐν πολέμῳ.
Ἀδύνατος δὲ ἐξέλθοι ἐκ χειρὸς δυνάςȣ, 16. καὶ εἴη ἀδυνάτῳ ἐλπίς·
Καὶ ἀδίκȣ ςόμα ἐμφραχθείη.
17. Μακάριος ἰδὲ ἄνθρωπος ὃν ἤλεγξεν ὁ Κύριος (ἐπὶ τῆς γῆς)·
Νȣθέτημα δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνȣ.
18. Αὐτὸς γὰρ ἀλγεῖν ποιεῖ, καὶ πάλιν ἀποκαθίςησιν·
Ἔπαισε, καὶ αἱ χεῖρες αὐτȣ̃ ἰάσονται· πατάξει
19. Ἑξάκις ἐξ ἀναγκῶν ἐξελεῖταί σε,
Ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ ȣ̓χ ἅψεταί σȣ κακόν,
20. Ἐν λιμῷ ῥύσεταί σε ἐκ θανάτȣ·
Καὶ ἐν πολέμῳ ἐκ χειρὸς σιδήρȣ λύσει σε. ῥύσεται
21. Ἀπὸ μάςιγος γλώσσης κρύψει σε,
Καὶ ȣ̓ φοβηθήσῃ ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων·
(Καὶ ȣ̓ φοβηθήσῃ ἀπὸ ταλαιπωρίας,
Ὅτι ἐλεύσεται ταλαιπωρία·)
22. Ἀδίκων καὶ ἀνόμων καταγελάσῃ,
Ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων τῆς γῆς ȣ̓ φοβηθήσῃ·
23. Θῆρες γὰρ ἄγριοι εἰρηνεύσȣσί σοι,

v. 5. ſtich. 1. ἐθέρισαν) συνήγαγον. ibid. ἐξαιρεθήσονται, Καὶ) ἐξαίρετοι ἔσονται. v. 6. ſtich. 1. ἐκ γῆς) ἐκ τῆς γῆς. v. 7. ſtich. 1. ἐν κόπῳ γεννᾶται) γεννᾶται κόπῳ. ibid. ſt. 2. γυπῶν) γυπός. v. 8. ſtich. 1. ἀλλ' ἐγὼ) ἀλλὰ ἐγώ. ibid. ſtich. 2. παντοκράτορα) πάντων δεσπότην. v. 10. ſt. 1. ἐπὶ τῆς γῆς) ἐπὶ τὴν γῆν. ibid. ſt. 2. Τὸν) deeſt. v. 12. ſtich. 1. Τὸν) deeſt. v. 13. ſtich. 1. αὐτῶν) deeſt. ibid. ſt. 2. βȣλὰς) βȣλὴν. v. 14. ſtich. 1. ita *Rom.* ἡμέρας συναντήσεται αὐτοῖς σκότος. ibid. ſt. 2. ψηλαφήσειαν) ψηλαφήσαισαν. v. 15. ἀπόλοιντο) ἀπόλοιντο. v. 16. καὶ εἴη) εἴη δέ. ibid. Καὶ ἀδίκȣ) ἀδίκȣ δέ. v. 17. (ἐπὶ τῆς γῆς) deſunt. v. 18. ſtich. 2. πατάξει) ἔπαισε. ibid. ἰάσονται) ἰάσαντο. v. 19. ſtich. 1. ἐξελεῖταί σε) transpoſita. ibid. ſtich. 2. ȣ̓χ ἅψεται) οὐ μὴ ἅψηται. v. 20. ſtich. 2. Καὶ ἐν πολ.) ἐν πολέμῳ δέ. ibid. ῥύσεται) λύσει. v. 21. ſtich. 1. κρύψει σε) transpoſita. ibid. ſtich. 2. ȣ̓ φοβηθήσῃ) οὐ μὴ φοβηθῇς. ib. ſt. 3. 4. non habentur in *Edit. Rom.* uncis inclus. v. 22. ſtich. 2. τῆς γῆς ȣ̓ φοβηθήσῃ) οὐ μὴ φοβηθῇς.

※ Ὅτι μετὰ τῶν λίθων τοῦ ἀγροῦ ἡ
※ διαθήκη σου,
※ Καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ εἰρηνεύσει σοι.
※ 24. Καὶ γνώσῃ ὅτι ἐν εἰρήνῃ τὸ σπέρμα σου
※ Καὶ ἐπισκοπὴ τῆς εὐπρεπείας σου,
※ καὶ οὐ μὴ ἁμάρτῃς.
Εἶτα γνώσῃ ὅτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος,
Ἡ δὲ δίαιτα τῆς σκηνῆς σου οὐ μὴ ἁμάρτῃ.
25. Καὶ γνώσῃ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σου,
Τὰ δὲ τέκνα σου ἔσται ὥσπερ τὸ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ·
ἀπελεύσῃ 26. Ἐλεύσῃ δὲ ἐν τάφῳ ὥσπερ σῖτος ὥριμος κατὰ καιρὸν αὐτοῦ θεριζόμενος,
Ἢ ὥσπερ θημωνία ἅλωνος καθ' ὥραν συγκομισθεῖσα.
27. Ἰδοὺ ταῦτα οὕτως ἐξιχνιάσαμεν, ταῦτά ἐστιν ἃ ἀκηκόαμεν·
ἐποίησας Σὺ δὲ γνῶθι σεαυτῷ τί ἔπραξας.

ΚΕΦ. ϛʹ VI.

τι Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Εἰ γάρ τις ἱστῶν στήσαι μου τὴν ὀργὴν,
Τὰς δὲ ὀδύνας μου ἄραι ἐν ζυγῷ ὁμοθυμαδὸν,
3. Καὶ δὴ ἄμμου παραλίας βαρύτεραί εἰσιν·
Ἀλλ', ὡς ἔοικε, τὰ ῥήματά μου ἐστὶ φαῦλα.
4. Βέλη γὰρ Κυρίου ἐν τῷ σώματί μου ἐστὶν,
Ὧν ὁ θυμὸς ἐκπίνει μου τὸ αἷμα·
Ὅταν ἄρξωμαι λαλεῖν, κεντοῦσί με.
5. Τί γάρ; μὴ διακενῆς κεκράξεται ὄνος ἄγριος, ἀλλ' ἢ τὰ σῖτα ζητῶν;
Εἰ δὲ καὶ ῥήξει φωνὴν βοῦς, ἐπὶ φάτνης ἔχων τὰ βρώματα;
6. Εἰ βρωθήσεται ἄρτος ἄνευ ἁλός;
Εἰ δὲ καὶ ἔστι γεῦμα ἐν ῥήμασι κενοῖς;
7. Οὐ δύναται δέ μου παύσασθαι ἡ ψυχή·
Βρόμον γὰρ ὁρῶ τὰ σῖτά μου, ὥσπερ ὀσμὴν λέοντος.
8. Εἰ γὰρ δώῃ, καὶ ἔλθῃ μου ἡ αἴτησις,
Καὶ τὴν ἐλπίδα μου δώῃ ὁ Θεὸς,
9. Ἀρξάμενος ὁ Κύριος τρωσάτω με, εἰς τέλος δὲ μή με ἀνελέτω·
10. Εἴη δὲ (μοι) ἡ πόλις μου τάφος, ἐφ' ἧς ἐπὶ τειχέων ἡλλόμην (ἐπ' αὐτῆς).
Οὐ μὴ φείσομαι· οὐ γὰρ ἐψευσάμην ἐν ῥήματι ἁγίου Θεοῦ μου.
11. Τίς γάρ μου ἡ ἰσχὺς ὅτι ὑπομενῶ;
Ἢ τίς μου ὁ χρόνος, ὅτι ἀνέχεταί μου ἡ ψυχή;
12. Μὴ ἰσχὺς λίθων ἡ ἰσχύς μου;
Ἢ αἱ σάρκες μου εἰσὶ χαλκαῖ;
13. Ἢ οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἐπεποίθειν;
Βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἄπεστιν·
14. Ἀπείπατο δέ με ἔλεος, καὶ ἐπισκοπὴ Κυρίου ὑπερεῖδέ με.

15. Οὐ

V. 23. ftich. 2. 3. & v. 24. ft. 1. 2. Ὅτι μετὰ - - Εἶτα exclusive omnia desunt in Edit. Rom. v. 25. ftich. 1. Καὶ γνώσῃ) γνώσῃ δέ. v. 26. ftich. 1. ἀπελεύσῃ) ἐλεύσῃ. ibid. καιρὸν αὐτοῦ) αὐτοῦ deest. ib. ft. 2. θημωνία) θιμωνία. v. 27. ftich. 2. τί ἐποίησας.) εἴ τι ἔπραξας. CAP. VI. v. 2. ftich. 1. τι γάρ τις) εἰ γάρ τις. v. 3. ftich. 1. βαρύτεραί εἰσιν) βαρυτέρα ἔσται. v. 4. ft. 2. ὁ θυμὸς) addit αὐτῶν. v. 7. ftich. 1. δέ μου παύσασθαι ἡ ψυχὴ) γάρ παύσασθαί μου ἡ ὀργή. v. 8. ftich. 1. ἔλθῃ) ἔλθοι. ibid. ft. 2. ὁ Θεὸς) ὁ κύριος. v. 9. ftich. 1. τρωσάτω) addit με. v. 10. ftich. 1. μοι ἡ πόλις μου τ.) μου πόλις τάφος. ibid. ft. 2. Οὐ μὴ φείσομαι) μὴ deest. ib. ἐν ῥήματι ἁγίου) ῥήματα ἅγια. v. 12. ftich. 2. χαλκαῖ) χάλκεαι. v. 14. ftich. 1. Ἀπείπατο δὲ) δὲ abest. ibid. καὶ ἐπισκοπὴ) ἐπισκοπὴ δέ.

15. Οὐ προσίδον με οἱ ἐγγύτατοί μου·
Ὥσπερ χειμάῤῥους ἐκλείπων,
Ἢ ὥσπερ κύματα, παρῆλθόν με·
16. Οἵτινές με εὐλαβοῦντο, νῦν ἐπιπεπλώκασί μοι.
Ὥσπερ χιὼν, ἢ κρύσταλλος πεπηγὼς,
17. Καθὼς τακεὶς θέρμης γινομένης,
ὅπερ — οὐκέτι ἐγνώσθη ὅπε ἦν·
18. Οὕτως καὶ ἐγὼ κατελείφθην ὑπὸ πάντων,
Ἀπωλόμην τε, καὶ ἔξοικος ἐγενόμην.
19. Ἴδετε ὁδοὺς Θαιμανῶν, καὶ ἀτραποὺς Σαβῶν
διορῶντες — Οἱ διορίζοντες αἰσχύνθητε·
20. Αἰσχύνην (οἱ ὁρῶντες) ὀφειλήσουσιν,
Οἱ ἐπὶ πόλεσι καὶ χρήμασι πεποιθότες.
δὴ — 21. Ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ἀνελεημόνως·
Ὥστε ἰδόντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε.
22. Τί γάρ; μή τι ὑμᾶς ᾔτησα; ἢ τῆς παρ᾽ ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι;
κακῶν — 23. Ὥστε σῶσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν, ἢ ῥύσασθαί με ἐκ χειρὸς δυνάστου;
24. Διδάξατέ με, ἐγὼ δὲ κωφεύσω·
Εἴτι πεπλάνημαι, φράσατέ μοι.
25. Ἀλλ᾽, ὡς ἔοικε, φαῦλα ἀνδρὸς ἀληθινοῦ ῥήματα.
Οὐ γὰρ παρ᾽ ὑμῶν (ῥῆμα, οὐδὲ) ἰσχὺν αἰτοῦμαι, 26. οὐδὲ ὁ ἔλεγχος ὑμῶν τὰ ῥήματά μου παύσει,
Οὐδὲ φθέγματος ῥήματος ὑμῶν ἀνέξομαι.
27. Πλὴν ὅτι ὀρφανῷ ἐπιπίπτετε,
Ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν.
28. Νυνὶ δὲ ἐμβλέψας εἰς πρόσωπα ὑμῶν, οὐ ψεύσομαι.
29. Καθίσατε δὴ, καὶ μὴ εἴη ἄδικον (ἐν κρίσει)·
Καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ συνέρχεσθε.
30. Οὐ γάρ ἐστιν ἄδικον ἐν γλώσσῃ μου·
Οὐχὶ δὲ (καὶ) ὁ λάρυγξ μου σύνεσιν μελετᾷ;

ΚΕΦ. Ζ΄. VII.

Πότερον οὐχὶ πειρατήριόν ἐστιν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς;
Καὶ ὥσπερ μισθίου αὐθημερινοῦ ἡ ζωὴ αὐτοῦ;
2. Ἢ ὥσπερ θεράπων δεδοικὼς τὸν κύριον αὐτοῦ, καὶ τετυχηκὼς σκιᾶς;
Ἢ ὥσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὸν μισθὸν αὐτοῦ;
3. Οὕτως καὶ ἐγὼ ὑπέμεινα μῆνας κενοὺς,
Νύκτες δὲ ὀδυνῶν δεδομέναι μοί εἰσιν.
4. Ἐὰν κοιμηθῶ, λέγω· πότε ἡμέρα;
Ὡς δ᾽ ἂν ἀναστῶ πάλιν· πότε ἑσπέρα,

T 2 Πλή-

v. 15. stich. 3. κύματα) κῦμα. v. 16. stich. 1. εὐλαβοῦντο) διευλαβοῦντο. v. 17. ita *Edit. Rom.* καθὼς τακεῖσα θέρμης γενομένης, οὐκ ἐπεγνώσθη ὅπερ ἦν. v. 18. stich. 1. Οὕτως καὶ ἐγὼ) οὕτω κἀγώ. ibid. st. 2. τε) δέ. v. 19. stich. 1. καὶ) deest. ibid. stich. 2. αἰσχύνθητε) abest. v. 20. Αἰσχύνην οἱ ὁρῶντες) καὶ αἰσχύνην. v. 21. stich. 1. δὴ) δέ. v. 23. ἐκ χειρὸς κακῶν - - fin.) ἐξ ἐχθρῶν, ἢ ἐκ χειρὸς δυναστῶν ῥύσασθαί με. v. 25. stich. 1. ἀνδρὸς) deest. ibid. st. 2. (ῥῆμα, οὐδὲ) desunt. v. 26. ὁ ἔλεγχος ὑ. τὰ ῥήματά μου) ἔλεγχος ὑμῶν ῥήμασί μου. ib. st. 2. *Rom.* ita habet: οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθέγμα ῥήματος ἀνέξομαι. v. 27. stich. 1. ὀρφανῷ) ἐπ᾽ ὀρφανῷ. v. 28. ἐμβλέψας) εἰσβλέψας. v. 29. (ἐν κρίσει) deest. v. 30. stich. 1. ἄδικον ἐν γλώσσῃ μου) transposita. ibid. st. 2. Οὐχὶ δὲ καὶ ὁ λάρυγξ μου) ἢ ὁ λάρυγξ μου οὐχί. CAP. VII. v. 2. stich. 1. τετυχηκὼς) τετευχώς. v. 3. stich. 1. καὶ ἐγὼ) κἀγώ.

Πλήρης δὲ γίνομαι ὀδυνῶν ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωΐ.

5. Φύρεται δέ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων·
Τήκω δὲ βώλακας γῆς ἀπὸ ἰχῶρος ξέων.

6. Ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος
δρομέως λαλιᾶς·
Ἀπόλωλε δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι.

7. Μνήσθητι δὲ, ὅτι πνεῦμά μου ἡ ζωὴ,
Καὶ οὐκέτι ἐπανελεύσεται ὁ ὀφθαλμός μου ἰδεῖν ἀγαθόν·

ἀτενοὶ 8. ※ Οὐκ ἀτενεῖ μοι ὁ ὀφθαλμὸς ὁρῶντός με·
※ Οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν ἐμοὶ, καὶ οὐκ εἰμὶ,

9. Ὥσπερ νέφος ἀποκαθαρθὲν ἀπ' οὐρανοῦ.
Ἐὰν γὰρ ἄνθρωπος καταβῇ εἰς ᾅδην, οὐ μὴ ἂν ἀναβῇ ἔτι,

10. Οὐδὲ μὴ ἐπιστραφῇ ἔτι εἰς τὸν ἴδιον οἶκον,
Οὐδὲ μὴ ἐπιγνῷ αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ ἔτι.

11. Τοιγαροῦν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματί μου,
Λαλήσω δὲ ἐν ἀνάγκῃ ὢν τοῦ πνεύματός μου,
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου ἐν πικρίᾳ ψυχῆς ÷ συνεχόμενος˙.

12. Πότερον θάλασσά εἰμι, ἢ δράκων, ὅτι κατέταξας κατ' ἐμοῦ φυλακήν;

13. ※ Ὅτι εἶπον· παρακαλέσει με ἡ κλίνη μου,
Ἀνοίσω δὲ πρὸς ἐμαυτὸν διάλογον ἰδίᾳ τῇ κοίτῃ μου·

14. (Διατί) ἐκφοβεῖς με ἐν ἐνυπνίοις,
καὶ ἐν ὁράμασί με καταπλήσσεις·

15. Ἀπαλλάσσεις δὲ ἀπὸ πνεύματος τὴν ψυχήν μου, ζωὴν
Ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὀστᾶ μου. Τὴν δὲ

16. Οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι, ψυχὴν
÷ ἵνα μακροθυμήσω˙· μου ἀπὸ
Ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ· κενὸς γάρ μου ὁ βίος. τοῦ σώματός.

17. Τί γάρ ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτόν;
Ἢ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτόν;

18. Ἢ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ποιῇ τοπρωΐ;
Καὶ εἰς ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρίνεις;

19. Ἕως τίνος οὐκ ἐᾷς με, οὐδὲ προΐῃ με,
Ἕως ἂν καταπίω τὸν πτυελόν μου ἐν ὀδύνῃ;

20. Εἰ ἐγὼ ἥμαρτον, τί δύναμαί σοι πρᾶξαι,
Ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων;
Διατί ἔθου με κατεντευκτήν σου,
Εἰμὶ δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον;

21. Καὶ διατί οὐ λήθην ἐποιήσω τῆς ἁμαρτίας μου,

Καὶ

v. 4. ſtich. 3. ἀφ') ἀπό. v. 5. ſtich. 2. ξέων) ξύων. v. 6. ſtich. 1. δρομέως) λαλιᾶς. v. 7. ſtich. 1. δὲ) οὖν. ibid. ſt. 2. ὁ ὀφθαλμός) ὁ deeſt. v. 8. ſtich. 1. Οὐκ ἀτενοί μοι ὁ ὀφθ.) οὐ περιβλέψεταί με ὀφθαλμός. ib. ſt. 2. οὐκ εἰμί) οὐκ ἔτι εἰμί. v. 9. ſtich. 2. οὐ μὴ ἂν ἀναβῇ ἔτι) οὐκ ἔτι μὴ ἀναβῇ. v. 10. ſtich. 1. Οὐδὲ μὴ ἐπιστραφῇ ἔτι εἰς) οὐδ' οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς. ibid. ſt. 2. Οὐδὲ μὴ) οὐδ' οὐ μή. ib. ὁ τόπος α. ἔτι) ἔτι ὁ τόπος αὐτοῦ. v. 11. ſtich. 1. Τοιγαροῦν) ἀτὰρ οὖν. ibid. ſt. 2. δὲ ἐν ἀν. ὢν τοῦ πν. μου) ἐν ἀνάγκῃ ὤν. ib. ſt. 3. τὸ στόμα μου ἐν πικρίᾳ ψυχῆς) πικρίαν ψυχῆς μου. v. 12. ὅτι) ὅτι. ibid. κατ' ἐμοῦ) ἐπ' ἐμέ. v. 13. ſtich. 1. εἶπον) εἶπα ὅτι. ibid. ſt. 2. διάλογον ἰδίᾳ τῇ) ἰδίᾳ λόγον τῇ. v. 14. (Διατί) deeſt. v. 15. ita Rom. ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου τὴν ψυχήν μου· ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὀστᾶ μου. v. 18. ſtich. 1. ποιῇ τοπρωΐ;) ποιήσῃ ἕως τὸ πρωΐ. v. 19. ſtich. 2. ἐν ὀδύνῃ) deeſt. v. 20. ſtich. 1. δύναμαί σοι πρ.) δυνήσομαι πρᾶξαι. v. 21. ſt. 1. in Rom. διατί οὐκ ἐποιήσω τῆς ἀνομίας μου λήθην.

Καὶ καθαρισμὸν τῆς ἀνομίας μου;
Νυνὶ δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσομαι, ὀρθρίζων δὲ οὐκέτι εἰμί.

ΚΕΦ. Η'. VIII.

Υπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει·
2. Μέχρι τίνος λαλήσεις ταῦτα; πνεῦμα πολυρρῆμον τοῦ στόματός σου.
3. Μὴ ὁ Κύριος ἀδικήσει κρίνων;
Ἢ ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταράξει τὸ δίκαιον;
4. Εἰ υἱοί σου ἥμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ,
τὴν ἀνομίαν Ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν.
5. Σὺ δὲ ὄρθριζε, πρὸς * Θεὸν παντοκράτορα δεόμενος·
* Κύριον
6. Εἰ καθαρὸς εἶ, καὶ ἀληθινὸς ※ εἶ", δεήσεώς σου ἐπακούσεται,
Ἀποκαταστήσει δέ σοι δίαιταν δικαιοσύνης·
7. Ἔσται οὖν τὰ μὲν πρῶτά σου ὀλίγα, τὰ δὲ ἔσχατά σου ἀμύθητα.
8. Ἐπερώτησον γὰρ γενεὰν πρώτην,
Ἐξιχνίασον δὲ κατὰ γένος πατέρων·
9. (Χθιζοὶ γάρ ἐσμεν, καὶ οὐκ οἴδαμεν,
Σκιὰ δέ ἐστιν ἡμῶν ὁ βίος ἐπὶ τῆς γῆς·)
10. Ἢ οὐχ οὗτοί σε διδάξουσι (ῥήματα),
Καὶ ἀναγγελοῦσί σοι (σύνεσιν σοφίας),
σὲ διδάξουσιν Καὶ ἐκ καρδίας ※ αὐτῶν" ἐξάξουσι ῥήματα;
11. Μὴ θάλλει πάπυρος ἄνευ ὕδατος;
Ἢ ὑψωθήσεται βούτομον ἄνευ ποτοῦ,
12. ἔτι ὂν ἐπὶ ῥίζης,
Καὶ οὐ μὴ θερισθῇ; πρὸ τοῦ πιεῖν πᾶσαν βοτάνην,
(Ἐὰν δὲ μὴ πίῃ) ξηραίνεται.
13. Οὕτως τοίνυν ἔσται τὰ ἔσχατα πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ Θεοῦ·
ἐλπὶς γὰρ ἀσεβοῦς ὀλεῖται·
14. Ἀοίκητος δὲ ἔσται αὐτοῦ ὁ οἶκος, (καὶ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ,)
Ἡ δὲ σκηνὴ αὐτοῦ ἀράχνη ἀποβήσεται.
15. Ἐὰν ὑπερείσει τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὐ μὴ στῇ·
Ἐπιλαβομένου δὲ αὐτῆς, οὐ μὴ ὑπομείνῃ.
16. Ὑγρὸς γάρ ἐστιν ὑπὸ ἡλίου·
Καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ ἐξελεύσεται.
17. Ἐπὶ συναγωγῇ λίθων κοιμᾶται,
Ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζήσεται·
18. Ἐὰν καταπίῃ αὐτὸν ὁ τόπος, ψεύσεται αὐτῷ.
Οὐχ ἑώρακας τοιαῦτα, 19. ὅτι καταστροφὴ ἀσεβοῦς τοιαύτη;
Ἐν δὲ γῆς ἄλλον ἀναβλαστήσει. ἄλλο
20. Ὁ γὰρ Κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσεται τὸν ἄκακον,
Πᾶν δὲ δῶρον ἀσεβοῦς οὐ δέξεται·

v. 21. stich. 2. τῆς ἀνομίας) τῆς ἁμαρτίας. CAP. VIII. v. 4. stich. 1. υἱοί) οἱ υἱοί. ib. st. 2. τὴν ἀνομίαν) ἀνομίας. v. 6. stich. 1. εἶ, δεήσεώς σου ἐπακ.) δεήσεως ἐπακούσεταί σου. v. 8. Ἐπερώτησον) addit γάρ. v. 9. stich. 2. Σκιὰ δέ) σκιὰ γάρ. ibid. ὁ βίος ἐπὶ τῆς γῆς) transposita. v. 10. stich. 1. (ῥήματα) deest. ibid. stich. 2. σοι σύνεσιν σοφίας) desunt. ib. st. 3. σὲ διδάξουσιν) ἐξάξουσι. v. 12. stich. 1. πᾶσαν βοτάνην, Ἐὰν δὲ μὴ πίῃ ξηραίνεται) πᾶσα βοτάνη οὐχὶ ξηραίνεται. v. 13. τοῦ Θεοῦ) τοῦ Κυρίου. ibid. ὀλεῖται) ἀπολεῖται. v. 14. ita habetur in Rom. ἀοίκητος γὰρ αὐτοῦ ἔσται ὁ οἶκος. ἀράχνη δὲ αὐτοῦ ἀποβήσεται ἡ σκηνή. v. 15. stich. 1. ὑπερείσει) ὑπερείσῃ. ibid. stich. 2. αὐτῆς) αὐτοῦ. v. 17. stich. 1. Ἐπὶ συναγωγῇ) ἐπὶ συναγωγήν. v. 18. αὐτὸν ὁ τόπος ψεύσεται) ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν. v. 19. ἄλλο) ἄλλον. v. 20. stich. 1. ἀποποιήσεται) ἀποποιήσηται.

21. Ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει γέλωτος,
Καὶ τὰ χείλη αὐτῶν ἀγαλλιάσεως.
22. Οἱ δὲ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνην·
Καὶ δίαιτα ἀσεβοῦς οὐκ ἔσαι.

ΚΕΦ. Θʹ. IX.

Υπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Ἐπ' ἀληθείας οἶδα ὅτι οὕτως ἐστί·
Πῶς γὰρ ἔσαι δίκαιος βροτὸς παρὰ Κυρίῳ;
3. Ἐὰν γὰρ βούληται κριθῆναι μετ' αὐτοῦ, οὐ μὴ ὑπακούσῃ αὐτῷ
(Ἵνα μὴ ἀντείπῃ) πρὸς ἕνα λόγον αὐτοῦ ἐκ χιλίων·
4. Σοφὸς γάρ ἐστι διανοίᾳ, κραταιός τε καὶ μέγας.
Τίς σκληρὸς γενόμενος ἐναντίον αὐτοῦ, ὑπέμεινεν;
5. Ὁ παλαιῶν ὄρη, καὶ οὐκ οἴδασιν,
Ὁ καταστρέφων αὐτὰ ἐν ὀργῇ·
6. Ὁ σείων τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐκ θεμελίων,
Οἱ δὲ στύλοι αὐτῆς σαλεύονται·
7. Ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ (μὴ ἀνατέλλειν), καὶ οὐκ ἀνατέλλει,
Κατὰ δὲ ἄστρων κατασφραγίζει·
8. Ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος,
Καὶ περιπατῶν ἐπὶ θαλάσσης, ὡς ἐπ' ἐδάφους·
9. Ὁ ποιῶν Πλειάδα, καὶ Ἕσπερον, καὶ Ἀρκτοῦρον, καὶ ταμεῖα νότου·
10. Ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα,
Ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.
11. Ἐὰν ὑπερβῇ με, οὐ μὴ ἴδω·
Καὶ ἐὰν παρέλθῃ με, οὐδ' ὣς ἔγνων.
12. Ἐὰν ἀπαλλάξῃ, τίς ἀποστρέψει;
Ἢ τίς ἐρεῖ αὐτῷ· τί ἐποίησας;
13. Αὐτὸς γὰρ ἐκ ἀπέστραπται ὀργήν· ὀργῇ
Ὑπ' αὐτοῦ ἐκάμφθη κήτη τὰ ὑπ' οὐρανόν.
14. Ἐὰν δέ μου εἰσακούσῃ, ἢ διακρίνῃ τὰ ῥήματά μου ※ μεθ' αὐτοῦ,
15. Ἐάν τε γὰρ ὦ δίκαιος, οὐκ εἰσακούσεταί μου,
※ Τοῦ κρίματος αὐτοῦ δεηθήσομαι·
16. Ἐάν τε καλέσω, καὶ εἰσακούσῃ,
Οὐ πιστεύω ὅτι εἰσακήκοέ μου τῆς φωνῆς.
17. Μὴ ἐν γνόφῳ με ἐκτρίψῃ;
Πολλὰ δέ μου τὰ συντρίμματά (μου) πεποίηκε διακενῆς.
18. Οὐκ ἐᾷ γάρ με ἀναπνεῦσαι:
Ἐνέπλησε δέ με πικρίας.
19. Ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύϊ κρατεῖ·
Τίς οὖν κρίματι αὐτοῦ ἀντιστήσεται;
20. Ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος, τὸ στόμα μου ἀσεβήσει·
Ἐάν τε ὦ ἄμεμπτος, σκολιὸς ἀποβήσομαι.

Εἴτε

v. 21. stich. 2. *Rom.* ita: *τὰ δὲ χείλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως.* v. 22. stich. 2. *Καὶ δίαιτα*) *δίαιτα δὲ.* CAP. IX. v. 3. stich. 1. *μετ' αὐτοῦ*) *αὐτῷ.* v. 5. stich. 2. *ἐν ὀργῇ*) *ὀργῇ.* v. 7. stich. 1. (*μὴ ἀνατέλλειν*) desunt. v. 8. stich. 2. *ἐπὶ θαλ. ὡς ἐπ' ἐδάφους*) transposita. v. 11. stich. 2. *Καὶ ἐὰν παρέλθῃ*) *καὶ* deest. v. 13. stich. 1. *ὀργῇ*) *ὀργήν.* ibid. stich. 2. *ἐκάμφθη*) *ἐκάμφθησαν.* v. 14. *εἰσακούσῃ ἢ διακρίνῃ*) *ὑπακούσεται ἢ διακρίνει.* v. 15. stich. 1. *Ἐάν τε γὰρ*) *ἐὰν γάρ.* v. 16. stich. 1. *καὶ εἰσακούσῃ*) *καὶ μὴ ὑπακούσῃ.* ibid. st. 2. *εἰσακήκοέ μου*) addit *τῆς φωνῆς.* v. 17. stich. 1. *ἐν γνόφῳ*) *γνόφῳ.* ibid. st. 2. (*μοι*) voculam *μου* abbreviatam pro Genitivo *μου* accipit *Wanlejus*, non *μοι*, ut *Huissius* legendum ideo existimavit, quia *μου* proxime praecessit. *Junius* neutrum posuit. v. 19. stich. 1. *ἰσχύϊ κρατεῖ*) *ἰσχύει κράτει.*

ἠσέβησα 21. Εἴτε γὰρ ἠσέβησα, ἐκ οἶδα τῇ ψυχῇ ※ με·
ἀφήρηνται Πλὴν (ὅτι) ἀφαιρεῖταί με ἡ ζωή.
22. ※ Ἓν ἐστι, διὸ εἶπον, μέγαν καὶ δυνάστην ἀπολλύει ὀργή·
23. Ὅτι φαῦλοι ἐν θανάτῳ ἐξαισίῳ ἀπολοῦνται,
Ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται.
παραδέδονται ※ 24. ※ Παραδέδοται γῆ εἰς χεῖρας ἀσεβῦς·
γὰρ ※ Πρόσωπα κριτῶν *αὐτῆς συγκαλύπτει·
*αὐτῦ ※ Εἰ δὲ μὴ αὐτός ἐστι τίς ἐστι;
※ 25. Ὁ δὲ βίος μυ ἐλαφρότερός ἐστι δρομέως·
ἀπέδρα ※ Ἀπέδρασαν, καὶ ἐκ ἴδον ἀγαθωσύνην.
26. Ἢ καὶ ἐστι ναυσὶν ἴχνος ὁδῦ,
Ἢ ἀετῦ πετομένυ ζητῦντος βοράν;
27. Ἐάν τε γὰρ εἴπω, ἐπιλήσομαι λαλῶν,
Συγκύψας τῷ προσώπῳ στενάξω.
28. Σείομαι (γὰρ) πᾶσι τοῖς μέλεσί με·
Οἶδα γὰρ ὅτι ἐκ ἀθῶόν με ἐάσεις.
29. Ἐπειδή εἰμι ἀσεβής, διατί ἐκ ἀπέθανον;
30. Ἐὰν γὰρ ἀπολούσωμαι χιόνι, καὶ ἀποκαθάρωμαι χερσὶ καθαραῖς,
31. Ἱκανῶς με ἐν ῥύπῳ ἔβαψας,
Ἐβδελύξατο δέ με ἡ στολή μυ.
ὦ 32. Οὐ γὰρ εἶ ἄνθρωπος κατ' ἐμὲ, ᾧ ἀντικρινῦμαι,
Ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρίσιν.
33. Εἴθε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν, καὶ ὁ διελέγχων, καὶ διακούων ἀναμέσον ἀμφοτέρων. Εἰ γάρ. διακρίνων
(Δυεῖν δέ μοι χρεία.)
34. Ἀπαλλαξάτω ἀπ' ἐμῦ τὴν ῥάβδον ※ αὐτῦ,
Καὶ ὁ φόβος αὐτῦ μή με στροβείτω·
35. Καὶ ἐ μὴ φοβηθῶ, ἀλλὰ λαλήσω·
Οὐ γὰρ συνεπίσαμαι ἐμαυτῷ ἄδικον.

ΚΕΦ. Ι'. X.

Κάμνω (δὲ) τῇ ψυχῇ μυ·
Στένων ἐπ' ἐμαυτὸν ἐπαφήσω (τὸν θυμόν μυ)
Τὰ (δὲ) ῥήματά μυ, λαλήσω ἐν πικρίᾳ ψυχῆς μυ ÷ συνεχόμενος·
2. Καὶ ἐρῶ πρὸς Κύριον· μή με ἀσεβεῖν δίδασκε·
Καὶ διατί με ὕτως ἔκρινες;
3. Ἢ καλόν σοι (ἐστὶν) ἐὰν ἀσεβήσω;
Ὅτι ἀπείπω (με) ἔργα χειρῶν συ,
Βυλῇ δὲ ἀσεβῶν προσέσχες;
4. Ἢ ὥσπερ βροτὸς ὁρᾷ, καθορᾷς;
※ Ἢ καθὼς ὁρᾷ ἄνθρωπος, βλέψεις;
5. Ἢ ὁ βίος συ ἀνθρώπινός; ἢ τὰ ἔτη συ ※ ὡς ἡμέραι ἀνδρός;
6. Ὅτι ἀνεζήτησας τὴν ἀνομίαν μυ, καὶ τὰς ἁμαρτίας μυ ἐξιχνίασας.

7. Οἶδας

v. 21. stich. 2. ὅτι ἀφήρηνται) ἀφαιρεῖται. v. 23. stich. 1. ἀπολοῦνται) deest. v. 24. stich. 2. κριτῶν αὐτῦ) κριτῶν αὐτῆς. ibid. st. 3. Rom. addit à fine τίς ἐστιν. v. 25. stich. 1. ἐλαφρ. ἐστιν) transposita. ibid. st. 2. Rom. ἀπέδρασαν, καὶ οὐκ εἴδοσαν. v. 28. stich. 1. (γὰρ) deest. v. 29. Ἐπειδὴ) ἐπειδὴ δέ. v. 31. με ἐν ῥύπῳ: ἐν ῥύπῳ με. ibid. st. 2. ἡ στολή μου) ἡ στολή. v. 32. stich. 1. ὦ) ᾧ. v. 33. stich. 1. Εἰ γὰρ ἦν) εἴθε ἦν. ibid. ὁ διελέγχων καὶ διακρίνων) ἐλέγχων καὶ διακούων. ibid. st. 2. (Δυεῖν δέ μοι χρεία) desunt. v. 34. αὐτῦ, Καὶ ὁ φόβος) ὁ δὲ φόβος. v. 35. stich. 2. in Rom. οὐ γὰρ οὕτω συνεπίσταμαι. CAP. X. v. 1. stich. 1. Κάμνω δὲ) Κάμνων. ibid. st. 2. ἐπ' ἐμαυτὸν ἐπαφήσω) ἐπαφήσω ἐπ' αὐτόν. ib. (τὸν θυμόν μυ) desunt. ib. st. 3. (δὲ) abest. ib. ἐν πικρίᾳ ψυχῆς) πικρίᾳ ψυχῆς μου. v. 2. stich. 2. ἔκρινες) ἔκρινας. v. 3. stich. 1. (ἐστὶν) deest. ibid. ἀσεβήσω) ἀδικήσω. ib. st. 2. (με) abest. v. 4. stich. 2. βλέψεις) βλέψῃ. v. 5. ἀνθρώπινος) addit ἐστι.

εἶδα 7. Οἶδας γὰρ ὅτι ἐκ ἠσέβησα· ἀλλὰ τίς
ἐςιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν σε ἐξαιρέ-
μενος;
8. Αἱ χεῖρές σε ἐποίησάν με, καὶ ἔπλα-
σάν με·
Μετὰ δὲ ταῦτα μεταβαλὼν, με ἔ-
παισας.
9. Μνήσθητι ὅτι πηλόν με ἔπλασας,
ἀποςρέ- Εἰς δὲ γῆν με πάλιν ἀποςρέψεις.
φεις 10. Ἢ ἐχ ὥσπερ γάλα με ἤμελξας;
Ἔπηξας δὲ με ἴσα τυρῷ;
11. Δέρμα καὶ κρέας με ἐνέδυσας,
Ὀςέοις δὲ καὶ νεύροις ἔνειράς με·
12. Ζωὴν δὲ καὶ ἔλεον ἔθε παρ᾽ ἐμοί·
Ἡ δὲ ἐπισκοπή σε ἐφύλαξέ με τὸ
πνεῦμα.
13. Ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτῷ, οἶδα ὅτι
πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δέ σοι
ἐδέν.
14. Ἐάν τε γὰρ ἁμάρτω, φυλάξεις με,
Ἀπὸ δὲ ἀνομίας ἐκ ἀθῷόν με ἐάσεις·
15. Ἐάν τε γὰρ ἀσεβὴς ὦ, οἴμοι·
Ἐάν τε ὦ δίκαιος, ἐ δυνήσομαί ἀνα-
κύψαι.
ἀνομίας Πλήρης γάρ εἰμι ἀτιμίας,
16. Ἀγρεύομαι δὲ ὥσπερ λέων εἰς σφα-
γήν.
Καὶ πάλιν μεταβαλών (με), δεινῶς
με ὀλέκεις, 17. ἐπανακαινίζων ἐπ᾽
ἐμὲ τὴν ἔτασίν σε·

Ὀργῇ δὲ μεγάλῃ μοι ἐχρήσω, καὶ
ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμὲ πειρατήρια. ἐπήγει-
18. Ἱνατί οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξήγαγες, ρας
καὶ ἐκ ἀπέθανον:
Ὀφθαλμὸς δὲ με ἐκ εἶδε, 19. καὶ
ὥσπερ ἐκ ὢν ἐγεγόνειν.
Διατί δὲ ἐκ γαςρὸς εἰς μνῆμα ἐκ
ἀπηλλάγην; ἀπῆλθω
20. Ἢ ἐκ ὀλίγος ἐςὶν ὁ χρόνος τε βίε
με;
Ἔασόν με ἀναπαύσασθαι μικρὸν,
21. Πρὸ τε με πορευθῆναι ὅθεν ἐκ
ἀναςρέψω, ἀναςρέ-
Εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφερὰν, φω
Εἰς γῆν σκότες αἰωνίε, ἕ ἐκ ἔςι φέγ-
γος, ἐδὲ ὁρᾷν ζωὴν βροτῶν.

ΚΕΦ. ΙΑʹ. XI.

Ὑπολαβὼν δὲ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος,
λέγει·
2. Ὁ τὰ πολλὰ λέγων καὶ ἀν-
τακέσεται·
Ἢ καὶ ὁ εὔλαλος οἴεται δίκαιος εἶναι;
3. Εὐλογημένος γυναικὸς γεννητὸς ὀλι-
γόβιος.
Μὴ πολὺς ἐν ῥήμασι γίνε·
Οὐ γάρ ἐςιν ὁ ἀντικρινόμενός σοι.
4. Μὴ γὰρ λέγε, ὅτι καθαρός εἰμι τοῖς
ἔργοις,
Καὶ ἄμεμπτος ἐναντίον αὐτε.

5. Ἀλλὰ

v. 7. οἶδα) οἶδας. v. 8. ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με) transposita. ibid. stich. 2. Μετὰ δὲ) δὲ abest. v. 10. stich. 2. Ἔπηξας) ἐτύρωσας. v. 11. Δέρμα καὶ) δέρμα δὲ καί. ibid. stich. 2. ἔνειράς με) transposita. v. 12. stich. 1. ἔλεον) ἔλεος. v. 13. ἐδὲν) οὐθέν. v. 14. stich. 1. φυλάξεις) φυλάσσεις. ibid. stich. 2. ἐάσεις) πεποίηκας. v. 15. stich. 1. ἀσεβὴς ὦ) ἀσεβήσω. ibid. st. 2. Ἐάν τε) ἐὰν δέ. ib. δυνήσομαι) δύναμαι. ib. st 3. εἰμι ἀνομίας) ἀτιμίας εἰμί. v. 16. stich. 1. δὲ ὥσπερ) γὰρ ὥσπερ. ibid. st. 2. Καὶ πάλιν) πάλιν γάρ. ib. (με) abest. v. 17. ἔτασίν σε) ἔτασίν με. ibid. καὶ ἐπήγειρας ἐπ᾽) ἐπήγαγες δὲ ἐπ᾽. v. 18. stich. 2. ἐγεγόνειν) ἐγενόμην. ibid. st. 3. Διατί δὲ) διατί γάρ. ib. ἀπῆλθον) ἀπηλλάγην. v. 20. stich. 1. ὁ χρόνος τε βίε μου) ὁ βίος τε χρόνου μου. v. 21. ἀναςρέψω) ἀναςρέψω. CAP. XI. v. 2. stich. 2. δίκαιος εἶναι) transposita. v. 3. γυναικὸς γεννητὸς) transposita.

5. Ἀλλὰ πῶς ἂν λαλήσαι ὁ Κύριος πρὸς σὲ,
※ Καὶ ἀνοίξῃ χείλη αὐτοῦ μετὰ σοῦ˙;
6. Εἶτα ἀναγγελεῖ σοι δύναμιν σοφίας,
Ὅτι διπλοῦς ἐστι τῶν κατὰ σέ·
παρέβη Καὶ τότε γνώσῃ, ὅτι ἄξιά σοι ἀπέβη
ἀπὸ Κυρίου ὧν ἡμάρτηκας.
7. Μὴ ἴχνος Κυρίου εὑρήσεις;
Ἢ εἰς τὰ ἔσχατα ἀφίκου ὧν ἐποίησεν ὁ παντοκράτωρ;
8. Ὑψηλὸς ὁ οὐρανὸς, (γῆ δὲ βαθεῖα,) καὶ τί ποιήσεις;
Ἢ βαθύτερα τῶν ἐν ᾅδου, τί οἶδας;
9. Ἢ μακρότερα μέτρων γῆς (ἐπίστασαι)
εὖρος ἢ εὔρους θαλάσσης;
10. Ἐὰν δὲ καταστρέψῃ τὰ πάντα, τίς ἐρεῖ αὐτῷ· τί ἐποίησας;
11. Αὐτὸς γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων·
Ἰδὼν δὲ ἄτοπον, οὐ παρόψεται.
12. Ἄνθρωπος δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις·
Βροτὸς δὲ γεννητὸς γυναικὸς ἴσα ὄνῳ ἐρημίτῃ.
13. Εἰ γὰρ σὺ καθαρὰν ἔθου τὴν καρδίαν σου,
ὑπτίασας Ὑπτιάζεις δὲ τὰς χεῖράς σου πρὸς αὐτόν.
14. Εἰ ἄνομόν τι ἐστὶν ἐν χερσί σου, πόῤῥω ποίησον αὐτὸ ÷ ἀπὸ σοῦ˙,
Ἀδικία δὲ ἐν διαίτῃ σου μὴ αὐλισθήτω·
15. Οὕτως γὰρ ἀναλάμψει τὸ πρόσωπόν σου ὥσπερ ὕδωρ καθαρόν·
Ἐκδύσῃ δὲ ῥύπον, καὶ οὐ μὴ φοβηθῇς·
16. Καὶ τὸν κόπον (σου) ἐπιλήσῃ, ὥσπερ τῶν κό-
κῦμα παρελθὸν, καὶ οὐ μὴ πτοη- πων
θήσῃ.
17. Ἡ δὲ εὐχή σου ὥσπερ ἑωσφόρος·
Ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωή.
18. Πεποιθώς τε ἔσῃ, ὅτι ἐστί σοι ἐλπίς·
Ἐκ δὲ μερίμνης καὶ φροντίδος ἀναφανεῖταί σοι εἰρήνη·
19. Ἡσυχάσεις γὰρ, καὶ οὐκ ἔσαι ὁ πολεμῶν σε·
Μεταβαλόμενοι δὲ πολλοί σου δεηθήσονται. μεταβα-
20. ※ Ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακήσονται, λομένου
Καὶ σωτηρία αὐτοὺς ἀπολείψει·
Ἡ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν ἀπώλεια ✕ ψυχῆς. ἀπολεῖ-
(Ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακήσονται· ται
Παρ' αὐτῷ γὰρ σοφία καὶ δύναμις.)

ΚΕΦ. ΙΒ΄. XII.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Εἶτα ὑμεῖς ἐστε ἄνθρωποι μόνοι; Μὴ
Ἢ μεθ' ὑμῶν τελευτήσει σοφία;
3. Καὶ ἐμοὶ μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ἐστι.
4. Δίκαιος γὰρ ἀνὴρ καὶ ἄμεμπτος ἐγενήθη εἰς χλευασμόν· ἐγενόμην
5. Εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἡτοίμαστο πεσεῖν (με) ὑπ' ἄλλοις,

v. 5. stich. 1. λαλήσαι ὁ Κύριος) transposita. ibid. st. 2. ἀνοίξῃ) ἀνοίξει. v. 6. stich. 2. ἐστι τῶν) ἔσται τῶν. ibid. st. 3. παρέβη) ἀπέβη. v. 7. stich. 1. Μὴ ἴχνος) ἢ ἴχνος. ibid. st. 2. ἀφίκου ὧν) ἀφίκου ἃ. v. 8. stich. 1. (γῆ δὲ βαθεῖα) desunt. ibid. st. 2. Ἢ βαθύτερα) βαθύτερα δέ. v. 9. μέτρων) μέτρου. ibid. (ἐπίστασαι) deest. ib. εὖρος) εὔρους. v. 11. stich. 2. ἄτοπον) ἄτοπα. v. 12. stich. 2. γυναικὸς, ὄνῳ) γυναικὸς, ἴσα ὄνῳ. v. 13. stich. 2. in Rom. ὑπτιάζεις δὲ χεῖρας πρὸς αὐτόν. v. 15. stich. 1. τὸ πρόσωπόν σου) transposita. ibid. st. 2. φοβηθῇς) φοβηθήσῃ. v. 16. τῶν κόπων σου) τὸν κόπον. ibid. καὶ οὐ μὴ) καὶ οὐ. v. 19. stich. 2. μεταβαλομένου) μεταβαλόμενοι. v. 20. stich. 2. Καὶ σωτηρία) σωτηρία δέ. ibid. st. 3. ἀπολεῖται) ἀπώλεια. ib. stich. ult. abest ab Edit. Rom. CAP. XII. v. 2. stich. 1. Μὴ ὑμεῖς) εἶτα ὑμεῖς. ibid. μόνοι) deest. v. 3. Καὶ ἐμοὶ) κἀμοί. v. 4. ἐγενόμην εἰς χλευασμὸν) ἐγενήθη εἰς χλεύασμα. v. 5. με ὑπ' ἄλλοις) ὑπὸ ἄλλων.

μου 6. Οἴκους τε αὐτοῦ ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων.
Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μηδεὶς πεποιθέτω, πονηρὸς ὤν, ἀθῶος ἔσεσθαι,
γὰρ ὀργίζουσιν Ὅσοι παροργίζουσι τὸν Κύριον, ὡς οὐχὶ καὶ ἔτασις αὐτῶν ἔσαι.
7. Ἀλλὰ δὴ ἐπερώτησον τετράποδα, ἐάν σοι εἴπῃ,
Πετεινά τε οὐρανοῦ, ἐάν σοι ἀναγγείλῃ·
8. Ἐκδιήγησαι δὲ γῇ, ἐάν σοι φράσῃ,
※ Καὶ (εἰ) ἐξηγήσονταί σοι οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης.
※ 9. (Ὅτι) τίς οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι τούτοις,
※ ὅτι χεὶρ Κυρίου ἐποίησε ταῦτα˙;
10. Ὅτι ἐν χειρὶ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων
παντὸς τῶν ζώντων, καὶ πνεῦμα πάσης ※ σαρκὸς ἀνθρώπου.
Νοῦς 11. Οὖς μὲν γὰρ ῥήματα διακρίνει,
Λάρυγξ δὲ σῖτα γεύεται ※ ἑαυτῷ.
12. Ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία εὑρίσκεται·
Ἐν δὲ μακρῷ βίῳ ἐπιστήμη.
13. Παρ᾽ αὐτῷ σοφία καὶ δύναμις,
(Παρ᾽) αὐτῷ βουλὴ καὶ σύνεσις.
καταστρέψῃ 14. Ἐὰν καταβάλῃ, τίς οἰκοδομήσει;
Ἐὰν δὲ καὶ ἀποκλείσῃ ※ κατὰ ἀνθρώπου˙, τίς ἀνοίξει;
15. Ἐὰν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ, ξηρανεῖ τὴν γῆν·
Ἐὰν δὲ (καὶ) ἐπαφῇ, ἀπώλεσεν αὐτὴν καταστρέψας.
16. Παρ᾽ αὐτῷ κράτος καὶ ἰσχύς·
(Παρ᾽) αὐτῷ ἐπιστήμη καὶ σύνεσις.
17. Διάγων βουλευτὰς (γῆς) αἰχμαλώτους,
Κριτὰς δὲ γῆς ἐξέστησε·
18. Καθίζων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους
※ Καὶ περιζωννύων (αὐτοὺς) ζώνῃ ὀσφύας αὐτῶν˙.
19. Ὁ ἐξαποστέλλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους,
Δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψε.
20. Διαλλάσσων χείλη πιστῶν·
Σύνεσιν δὲ πρεσβυτέρων ἔγνω.
21. Ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ᾽ ἄρχοντας·
Ταπεινοὺς δὲ ἰάσατο.
22. Ὁ ἀποκαλύπτων βαθέα ἐκ σκότους,
Ἐξήγαγε δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου.
23. ※ Πλανῶν ἔθνη, καὶ ἀπολλύων αὐτά˙·
Καταστρωννύων ἔθνη, καὶ καθοδηγῶν αὐτά.
24. Διαλλάσσων καρδίας ἀρχόντων ※ λαοῦ˙ τῆς γῆς,
Ἐπλάνησε δὲ αὐτοὺς ὁδῷ ᾗ οὐκ ᾔδεισαν·
25. Ψηλαφήσειαν σκότος, καὶ οὐ φῶς,
Πλανηθείησαν δὲ ὥσπερ ὁ μεθύων.

ΚΕΦ.

v. 6. stich. 1. Οἴκους τε μου) οἴκους τε αὐτοῦ. ibid. st. 3. γὰρ ὀργίζουσιν) παροργίζουσι. v. 7. stich. 1. ἐπερώτησον) ἐρώτησον. ibid. εἴπῃ) εἴπωσι. ib. st. 2. τε) δέ. ib. ἀναγγείλῃ) ἀπαγγείλωσιν. v. 8. stich. 1. δὲ γῇ) δὲ abest. ibid. st. 2. (εἰ) deest. v. 9. Ὅτι τίς οὐκ) τίς οὖν οὐκ. v. 10. Ὅτι ἐν) εἰ μὴ ἐν. ibid. τῶν ζώντων) τῶν deest. v. 11. Νοῦς) οὖς. v. 12. σοφία εὑρίσκεται· Ἐν δὲ μακρῷ βίῳ) σοφία, ἐν δὲ πολλῷ βίῳ. v. 13. st. 2. (παρ᾽) deest. v. 14. stich. 1. Ἐὰν καταστρέψῃ) ἐὰν καταβάλῃ. ibid. st. 2. in *Rom.* ita habetur: ἐὰν κλείσῃ κατ᾽ ἀνθρώπων, τίς ἀνοίξει. v. 15. stich. 2. (καὶ) abest. v. 16. stich. 2. (Παρ᾽) deest. v. 17. stich. 1. (γῆς) deest. v. 18. stich. 1. Καθίζων) καθιζάνων. ibid. st. 2. Καὶ περιζωννύων αὐτοὺς ζώνῃ) καὶ περιέδησε ζώνῃ. v. 19. stich. 1. Ὁ) abest. v. 22. stich. 1. Ὁ ἀποκαλύπτων βαθέα) ἀνακαλύπτων βαθέα. v. 24. st. 1. ἀρχόντων) addit γῆς. ibid. stich. 2. ὁδῷ) ἐν ὁδῷ. v. 25. stich. 1. Ψηλαφήσειαν) ψηλαφήσαισαν. ibid. καὶ οὐ) καὶ μή.

ΚΕΦ. ΙΓ΄. XIII.

ΙΔου, ταῦτα ※ πάντα ἑώρακέ μου ὁ
ὀφθαλμὸς, καὶ τὸ οὖς μου ἀκήκοε,
2. Καὶ οἶδα ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐπίςασθε·
Καὶ ※ γε (νεώτερος ὑμῶν), οὐκ εἰμι
ἀσυνετώτερος ὑμῶν.
3. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πρὸς Κύριον λαλήσω
ἐγώ·
Ἐλέγξω δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, ἐὰν βού-
ληται.
4. Ὑμεῖς γάρ ἐςε ἰατροὶ ἄδικοι, καὶ ἰα-
ταὶ κακῶν πάντες,
5. Εἴη δὲ ὑμῖν κωφεῦσαι, καὶ ἀποβήσε-
ται ὑμῖν εἰς σοφίαν.
6. Ἀκούσατε δὲ ἔλεγχον ςόματός μου,
Κρίσει δὲ χειλέων μου προσέχετε.
7. Πότερον οὐκ ἔναντι Κυρίου λαλεῖτε;
Ἔναντι δὲ αὐτοῦ φθέγγεσθε δόλον;
8. Ἡ ὑποςελεῖσθε αὐτοὶ ὑμεῖς κριταὶ γε-
νέσθαι (καλῶς γε λαλοῦντες);
Ἐὰν γὰρ 9. Καλὸν γὰρ ἐὰν ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς· εἰ καὶ
τὰ πάντα ποιοῦντες προςεθήσεσθε
ἐδῷ αὐτοῦ αὐτῷ, 10. οὐθὲν ἧττον ἐλέγξει ὑμᾶς.
Εἰ δὲ καὶ κρυφῇ πρόσωπον θαυμάσε-
δειλία τε, 11. πότερον οὐχὶ δινὰ αὐτοῦ
ςροβήσει ὑμᾶς;
Φόβος δὲ Κυρίου ἐπιπεσεῖται ὑμῖν;
12. Καὶ ἀποβήσεται ὑμῶν τὸ γαυρίαμα
ἴσα σποδῷ·
Τὸ δὲ σῶμα πήλινον.
13. Κωφεύσατε ἵνα λαλήσω ※ ἐγὼ, καὶ
ἀναπαύσωμαι θυμοῦ· θυμῷ μου
14. Ἀναλαβὼν τὰς σάρκας μου τοῖς ὀδοῦ-
σί μου,
Ψυχὴν δὲ μου θήσω ἐν χερσί μου.
15. Ἐὰν (μή) με χειρώσηται ὁ δυνάςης,
ἐπεὶ καὶ ἤρκται,
Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ λαλήσω, καὶ ἐλέγ-
ξω (ὑμᾶς) ἐναντίον αὐτοῦ·
16. Καὶ τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σω-
τηρίαν·
Οὐ γάρ εἰσελεύσεται ἐναντίον αὐτοῦ
δόλιος. δόλος
17. Ἀκούσατε (μου) ἀκούσατέ μου τὰ
ῥήματα·
Ἀναγγελῶ γάρ, ὑμῶν ἀκουόντων.
18. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐγγύς εἰμι τοῦ κρίματός μου·
Οἶδα ἐγὼ ὅτι δίκαιος ἀναφανοῦμαι.
19. Τίς γάρ ἐςιν ὁ κριθησόμενός μοι, ἵνα
νῦν κωφεύσω καὶ ἐκλείψω;
20. Δυεῖν δὲ μή μοι χρήσῃ, ※ τότε ἀπὸ χρεία
τοῦ προσώπου σου οὐ κρυβήσομαι· ※
21. Τὴν χεῖρά σου ἀπόσχου ἀπ᾽ ἐμοῦ,
Καὶ ὁ φόβος σου μή με καταπληττέτω
22. Εἶτα καλέσεις, ἐγὼ δὲ σοι ὑπακούσω

CAP. XIII. v. 1. τὸ οὖς μου ἀκήκοε) ἀκήκοέ μου τὸ οὖς. v. 2. stich. 2. in Rom. ita habetur: καὶ οὐκ ἀσυνετώτερός εἰμι ὑμῶν. v. 3. ἀλλὰ πρὸς) ἀλλ᾽ ἐγὼ πρός. ibid. ἐγὼ) deest. v. 4. γὰρ) δέ. v. 5. εἰς σοφίαν) σοφία. v. 6. ἔλεγχον ςομ. μου, Κρίσει δέ) δὲ ἔλεγχον τοῦ ςόματός μου, κρίσιν δέ. v. 8. αὐτοὶ ὑμεῖς κρ. γενέσθαι) ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριταί γίνεσθε. ibid. (καλῶς γε λαλοῦντες) non habet. v. 9. in Rom. ita habetur: καλὸν γὰρ (à margine ἐὰν) ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς. εἰ γὰρ τὰ πάντα ποιοῦντες προςεθήσεσθε αὐτῷ. v. 10. πρόσωπον θαυμάσετε) πρόσωπα θαυμάσεσθε. v. 11. οὐχὶ δειλία) οὐχ ἡ δίνα. ibid. stich. 2. Φόβος δὲ Κυρίου) ὁ φόβος δὲ παρ᾽ αὐτοῦ. v. 12. Καὶ ἀποβήσεται) ἀποβήσεται δέ. v. 13. θυμῷ μου) θυμοῦ. v. 14. ὀδοῦσί μου) ὀδοῦσι. ibid. stich. 2. ἐν χερσί μου) ἐν χειρί. v. 15. (μὴ) abest. ibid. stich. 2. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ λαλήσω) ἦ μὴν λαλήσω. ib. (ὑμᾶς) deest. v. 16. stich. 2. εἰσελεύσεται ἐναντίον αὐτοῦ δόλος) ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσεται. v. 17. stich. 1. in Rom. ita habetur: ἀκούσατε ἀκούσατε τὰ ῥήματά μου. v. 19. ἵνα νῦν) ὅτι νῦν. v. 20. χρεία) χρήσῃ. v. 21. stich. 1. ita in Rom. τὴν χεῖρα ἀπ᾽ ἐμοῦ ἄπεχε. v. 22. ὑπακούσω) ὑπακούσομαι.

Ἢ λαλήσεις, ἐγὼ δὲ σοι δώσω ἀπόκρισιν.

23. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι μου καὶ ἀνομίαι μου; τίνες εἰσὶ, δίδαξόν με.

με ἀποκρύπτῃ 24. Διατί ἀπ' ἐμοῦ κρύπτῃ;
Ἥγησαι δέ με ὥσπερ ὑπεναντίον * σοι, * σου

25. Ἢ ὥσπερ φύλλον κινούμενον ὑπὸ ἀνέμου εὐλαβηθήσῃ;
χόρτον φερόμενον Ἢ ὡς χόρτῳ φερομένῳ ὑπὸ πνεύματος ἀντίκεισαι (δὲ) μοι;

26. Ὅτι κατέγραψας κατ' ἐμοῦ κακὰ, καὶ περιέθηκάς μοι νεότητος ἁμαρτίας·

27. Ἔθου δέ μου τὸν πόδα ἐν κωλύματι, καὶ ἐφύλαξάς μου πάντα τὰ ἔργα·
οἳ παλαιοῦνται Εἰς δὲ ῥίζας ποδῶν μου ἀφίκου· 28. † παλαιοῦται ἴσα ἀσκῷ, ἢ ὥσπερ ἱμάτιον σητόβρωτον.

ΚΕΦ. ΙΔʹ. XIV.

Βροτὸς γὰρ γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος, καὶ πλήρης ὀργῆς·

2. Ἢ ὥσπερ ἄνθος ἀνθῆσαν ἐξέπεσεν·
Ἀπέδρα δὲ ὥσπερ σκιὰ, καὶ οὐ μὴ στῇ.

3. Οὐχὶ καὶ τούτου λόγον ἐποιήσω;
Καὶ τοῦτον ἐποίησας ἐν κρίματι εἰσελθεῖν ἐπὶ σοῦ;

4. Τίς γὰρ ἔσται καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου; οὐδὲ εἷς,

5. Ἐὰν καὶ μιᾶς ἡμέρας γένηται ὁ βίος αὐτοῦ ÷ ἐπὶ τῆς γῆς*.
Ἀριθμητοὶ δὲ μῆνες αὐτοῦ παρὰ σοί· παρ' αὐτῷ
(Εἰς) χρόνον (γὰρ) ἔθου, καὶ οὐ μὴ ὑπερβῇ.

6. Ἀπόστα ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ἡσυχάσῃ, καὶ * εὐδοκήσῃ αὐτοῦ τὸν βίον ὥσπερ μισθωτός. ἐμοῦ. ἡσυχάσω * εὐδοκήσω με

7. Ἔστι γὰρ δένδρῳ ἐλπίς·
Ἐὰν δὲ (καὶ) ἐκκοπῇ, πάλιν ἀνθήσει,
Καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ ἐκλείπῃ·

8. Ἐὰν γὰρ γηράσῃ ἐν γῇ ἡ ῥίζα αὐτοῦ,
Ἐν δὲ πέτρᾳ τελευτήσῃ τὸ στέλεχος αὐτοῦ, ἐὰν. πέτραις

9. Ἀπὸ ὀσμῆς ὕδατος ἀνθήσει,
Καὶ ποιήσει θερισμὸν ὥσπερ νεόφυτον.

10. Ἀνὴρ δὲ τελευτήσας ᾤχετο,
Καὶ πεσὼν βροτὸς οὐκέτι ἐστί.

11. Χρόνῳ γὰρ σπανίζεται θάλασσα,
Ποταμὸς δὲ * ἐρημωθεὶς ξηρανθήσεται. ποταμοὶ * ἐρημωθέντες ξηρανθήσονται

12. Ἄνθρωπος δὲ κοιμηθεὶς οὐ μὴ ἀναστῇ,
Καὶ οὐ μὴ † συῤῥαφῇ, ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς παλαιωθῇ, † ἐξεγερθῇ
※ Καὶ οὐκ ἐξυπνισθήσονται ἐξ ὕπνου αὐτῶν*.

13. Ei

v. 22. stich. 2. λαλήσεις) ἢ λαλήσεις. ib. ἀπόκρισιν) ἀνταπόκρισιν. v. 23. τίνες εἰσὶ, δίδαξόν με) transposita. v. 24. stich. 1. in *Rom.* ita: διατί ἀπ' ἐμοῦ κρύπτῃ. ibid. stich. 2. ὥσπερ ὑπεν. σε) ὑπεναντίον σοι. v. 25. Ἢ ὥσπερ) ἢ ὡς. ibid. stich. 2. χόρτον φερόμενον) χόρτῳ φερομένῳ. ib. (δὲ) abest. v. 26. καὶ περιέθηκάς μοι) περιέθηκας δέ μοι. v. 27. ἐν κωλύματι καὶ ἐφύλαξάς με) ἐν κωλύματι, ἐφύλαξας δέ με. ibid. stich. 2. ποδῶν) τῶν ποδῶν. v. 28. οἳ παλαιοῦνται) ὃ παλαιοῦται. CAP. XIV. v. 3. stich. 2. ἐν κρίματι εἰσελθεῖν ἐπὶ σοῦ;) εἰσελθεῖν ἐν κρίματι ἐνώπιόν σου. v. 4. ἔσται καθαρὸς) transposita. ibid. οὐδὲ εἷς) ἀλλ' οὐθείς. v. 5. μιᾶς ἡμέρας γένηται ὁ βίος) μία ἡμέρα ὁ βίος. ibid. stich. 2. παρ' αὐτῷ) παρ' αὐτοῦ. ib. st. 3. (γὰρ) deest. v. 6. ita habetur in *Rom.* ἀπόστα ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ἡσυχάσῃ. καὶ εὐδοκήσῃ τὸν βίον, ὥσπερ ὁ μισθωτός. v. 7. stich. 2. Ἐὰν δὲ καὶ) ἐὰν γάρ. ibid. πάλιν ἀνθήσει) ἔτι ἐπανθήσει. v. 8. stich. 2. ἐὰν δὲ πέτραις) ἐν δὲ πέτρᾳ. v. 9. stich. 2. Καὶ ποιήσει) ποιήσει δέ. v. 10. stich. 2. Καὶ πεσὼν) πεσὼν δέ. v. 11. stich. 2. in *Rom.* ποταμὸς δὲ ἐρημωθεὶς ἐξηράνθη. v. 12. stich. 1. οὐ μὴ ἀναστῇ - - παλαιωθῇ) οὐ μὴν ἀναστῇ ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς οὐ μὴ συῤῥαφῇ.

13. Εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ᾅδῃ με φυλάξεις,
Κρύψεις δέ με ἕως ἂν παύσηται σου ἡ ὀργὴ, καὶ τάξῃ μοι χρόνον ἐν ᾧ μνείαν μου ποιήσῃ.
14. Ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃ ἄνθρωπος, μήτι ζήσεται;
Συντελέσας ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ;
Ὑπομενῶ (σε) ἕως ἂν πάλιν γένωμαι·
15. Εἶτα καλέσεις (με), ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι·
Τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ ἀποποιοῦ. 16. Ἠρίθμησας δέ μου τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ σε οὐδὲν τῶν ἁμαρτιῶν μου·
17. Ἐσφράγισας δέ μου τὰ ἁμαρτήματα ἐν βαλαντίῳ, καὶ ἐπεσημήνω εἴ τι ἄκων παρέβην.
18. ※ Καὶ πλὴν ὄρος πίπτον πεσεῖται,
※ Καὶ πέτρα παλαιωθήσεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς·
※ 19. Λίθους ἐλέανεν ὕδατα,
※ Καὶ κατέκλυσεν ὕδατα ὕπτια τοῦ χώματος τῆς γῆς·
※ Καὶ ὑπομονὴν ἀνθρώπου ἀπώλεσας,
20. Ὦσας αὐτὸν εἰς τέλος, καὶ ᾤχετο·
(Καὶ) μετίστησας αὐτῷ τὸ πρόσωπόν (σου), καὶ * ἐξαπέστειλας ※ αὐτόν. — ἐπιστήσας αὐτῷ * ἐξαπεστάλη
21. Πολλῶν δὲ γενομένων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, οὐκ οἶδεν·
Ἐάν τε ὀλίγοι γένωνται, οὐκ ἐπίσταται.
22. Ἀλλ' ἢ αἱ σάρκες αὐτοῦ ※ ἐπ' αὐτῷ ἤλγησαν·
Ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ※ ἐπ' αὐτῷ ἐπένθησεν.

ΚΕΦ. ΙΕ'. XV.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης, λέγει·
2. Πότερον σοφὸς ἀπόκρισιν δώσει συνέσεως πνεύματος; — τίνα ἄρα
Ἐμπλήσει δὲ πόνον γαστρὸς,
3. Ἐλέγχων (με) ἐν ῥήμασιν οἷς οὐ δεῖ, — κενοῖς
Καὶ ἐν λόγοις οἷς οὐδὲν ὄφελος;
4. Ὅτι καί συ ἀπεποιήσω φόβον, — σοὶ
Συνετελέσω δὲ ῥήματα τοιαῦτα ἔναντι Κυρίου·
5. Ἔνοχος εἶ ῥήμασι στόματός σου,
Καὶ οὐ διέκρινας ῥήματα δυναστῶν.
6. Ἐλέγξει σε τὸ σὸν στόμα, καὶ μὴ ἐγὼ,
Τὰ δὲ χείλη σου καταμαρτυρήσει σου.
7. Τί γάρ; μὴ πρῶτος ἄνθρωπος ἐγεννήθης;
Ἢ πρὸ θινῶν ἐπάγης;
8. Ἢ σύνταγμα Κυρίου ἀκήκοας;
Ἢ εἰς σὲ ἀφίκετο σοφία;
9. Τί γὰρ οἶδας ὃ οὐκ οἴδαμεν;
Ἢ τί συ νοήσεις ὃ οὐχὶ καὶ ἡμεῖς;
10. ※ Καίγε πρεσβύτης, καίγε παλαιὸς ἐν ἡμῖν, ※
Βαρύτερος τοῦ πατρός σου ἡμέραις. ※

v. 13. φυλάξεις, Κρύψεις) ἐφύλαξας, ἔκρυψας. v. 14. stich. 3. σε ἕως ἂν πάλιν) ἕως πάλιν. v. 15. (με) abest. v. 17. τὰ ἁμαρτήματα) τὰς ἀνομίας. ibid. καὶ ἐπεσημ.) ἐπεσημήνω δέ. v. 18. πεσεῖται) διαπεσεῖται. v. 19. ἐλέανεν) ἐλέαναν. v. 20. stich. 2. (Καὶ) abest. ibid. (σου) abest. ib. ἐξαπεστάλη) ἐξαπέστειλας. v. 21. stich. 2. Ἐάν τε) ἐὰν δέ. v. 22. stich. 2. ἐπ' αὐτῷ) deest. CAP. XV. v. 2. τίνα ἄρα) πότερον. ibid. πνεύματος; Ἐμπλήσει δὲ) πνεῦμα καὶ ἐνέπλησε. v. 3. (με) deest. ibid. κενοῖς ἐν λόγοις) οἷς οὐ δεῖ, καὶ ἐν λόγοις. v. 4. Ὅτι καί σοι) οὐ καὶ σύ. ibid. stich. 2. Κυρίου) τοῦ κυρίου. v. 5. stich. 2. Καὶ οὐ) οὐδέ. v. 6. Ἐλέγξει) ἐλέγξαι. ibid. stich. 2. καταμαρτυρήσει σου) καταμαρτυρήσουσιν σου. v. 7. ἄνθρωπος) ἀνθρώπων. v. 8. ἀκήκοας; Ἢ εἰς σε ἀφίκετο) ἀκήκοας; ἢ συμβούλῳ σοι ἐχρήσατο ὁ Θεός; εἰς δέ σε ἀφίκετο. v. 9. stich. 2. σὺ νοήσεις, ὁ οὐχὶ) συνίεις σύ, ὃ οὐ.

※ 11. Ὀλίγα ὧν ἡμάρτηκας μεμαστίγωσαι·
Μεγάλως ὑπερβαλλόντως λελάληκας.
12. Τί (ὅτι) ἐτόλμησεν ἡ καρδία σου;
Ἢ τί (σοι) ὑπήνεγκαν οἱ ὀφθαλμοί σου; *ἐπήνεγκαν*
13. Ὅτι θυμὸν ἔῤῥηξας ἔναντι Κυρίου,
Ἐξήγαγες δὲ ἐκ στόματος ῥήματα τοιαῦτα.
14. Τίς γὰρ ὢν βροτὸς, ὅτι ἔσαι ἄμεμπτος,
Ἢ ὡς ἐσόμενος δίκαιος γεννητὸς γυναικός;
15. Εἰ κατὰ ἁγίων ※ αὐτοῦ οὐ πιστεύει, (μέμψις)
Ὁ οὐρανὸς δὲ οὐ καθαρὸς ἐναντίον αὐτοῦ,
(Ἄστρα δὲ οὐκ ἄμεμπτα)·
16. Ἔα δὲ ἐβδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἀνὴρ, πίνων ἀδικίαν ἴσα ποτῷ.
17. Ἀναγγελῶ (οὖν) σοι, σὺ δέ μου ἄκουε· *ἀναγγέλλω. δὴ*
Ἃ δὴ ἑώρακα, * ἀναγγελῶ σοι,
18. Ἃ σοφοὶ ἀνήγγειλαν, καὶ οὐκ ἔκρυψαν πατέρες αὐτῶν. ** ἀναγγέλλω*
19. Αὐτοῖς μόνοις ἐδόθη ἡ γῆ,
Καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἀλλογενὴς ἐπ' αὐτούς.
20. Πᾶς ὁ βίος ἀσεβοῦς ἐν φροντίδι· *ἀσεβῶν*
Ἔτη δὲ ἀριθμητὰ δεδομένα δυνάστῃ,
21. Ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ ἐν ὠσὶν αὐτοῦ·
Ὅταν δοκῇ ἤδη εἰρηνεύεσθαι, τότε ἥξει ἡ καταστροφὴ αὐτοῦ.
22. Μὴ πιστευέτω ἀποστραφῆναι ἀπὸ σκότους· ἐντέταλται γὰρ ἤδη εἰς χεῖρας σιδήρου, *ἐντέτακται*
23. (Καταπέπλει δὲ εἰς ἐξάλειψιν,)
Καὶ κατατέτακται εἰς σῖτα γυψίν·
Οἶδε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὅτι μένει εἰς πτῶμα.
24. Ἡμέρα σκοτεινὴ στροβήσει αὐτὸν,
Ἀνάγκη δὲ καὶ θλίψις αὐτὸν καθέξει
Ὥσπερ στρατηγὸς πρωτοστάτης πεπτωκώς.
25. Ὅτι ἦρκε χεῖρας ἔναντι Κυρίου,
Ἔναντι δὲ Κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν·
26. Ἔδραμεν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ὕβρει,
※ Ἐν πάχει νώτου ἀσπίδος αὐτοῦ· *παχεῖ νώτῳ τῆς*
27. Ὅτι ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν στέατι αὐτοῦ, ※
Καὶ ἐποίησε περιστόμιον ἐπὶ τῶν μηρῶν· (αὐτοῦ· ※ ※
28. Αὐλισθείη δὲ πόλεις ἐρήμους, καὶ εἰσέλθοι εἰς οἴκους ἀοικήτους·
Ἃ δὴ ἐκεῖνος ἡτοίμασεν, ἄλλοι ἀποίσονται·
29. Οὔτε μὴ πλουτισθῇ, οὔτε μὴ μείνῃ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·
Οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπὶ τὴν γῆν σκιὰν,
30. Οὐδὲ μὴ ἐκφύγῃ σκότος·
Τὸν βλαστὸν αὐτοῦ μαράναι ἄνεμος, *μαράνει*
Καὶ ἐκπέσοι αὐτοῦ τὸ ἄνθος.

31. Μὴ

v. 12. (ὅτι) deest. ibid. (σοι) abest. v. 14. βροτὸς, ἔσαι) βροτὸς, ὅτι ἔσαι. v. 15. (μέμψις) abest. ibid. stich. 2. Ὁ οὐρανὸς) οὐρανός. ib. st. 3. abest à Cod. Rom. v. 16. ἀδικίαν ἴσα) ἀδικίας ἴσα. v. 17. in Rom. ἀναγγελῶ δέ σοι, ἄκουέ μου, ἃ δὴ ἑώρακα ἀναγγελῶ σοι. v. 18. ἀνήγγειλαν) ἐροῦσιν. v. 20. ἀσεβῶν) ἀσεβοῦς. v. 21. stich. 2. εἰρηνεύεσθαι, τότε ἥξει ἡ καταστρ. αὐτοῦ) εἰρηνεύειν, ἥξει αὐτοῦ ἡ καταστροφή. v. 22. ἐντέτακται) ἐντέταλται. v. 23. stich. 1. uncis incl. abest à Rom. ibid. stich. 2. Καὶ κατατέτακται) κατατέτακται δέ. v. 24. Ἡμέρα) addit δέ. ibid. στροβήσει αὐτὸν) transposita. ib. stich. 3. πεπτωκώς.) πίπτων. v. 25. ἔναντι Κυρίου) ἐναντίον τοῦ Κυρίου. v. 26. stich. 2. Ἐν παχεῖ νώτῳ τῆς ἀσπίδος) ἐν πάχει νώτου ἀσπίδος. v. 27. stich. 2. μηρῶν αὐτοῦ·) μηρίων. ibid. st. 3. non habetur in Rom. v. 28. καὶ εἰσέλθοι) εἰσέλθοι δέ. ibid. stich. 2. Ἃ δὴ ἐκεῖνος ἡτοίμασεν) ἃ δὲ ἐκεῖνοι ἡτοίμασαν. v. 29. τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ) transposita. ibid stich. 2. Οὐδὲ μὴ) οὐ μή. v. 30. σκότος) τὸ σκότος. ibid. stich. 2. μαράναι) μαράνει. ib. st. 3. Καὶ ἐκπέσοι) ἐκπέσοι δέ.

31. Μὴ πιστευέτω ὅτι ὑπομενεῖ·
Κενὰ γὰρ αὐτῷ ἀποβήσεται.
32. Ἡ τομὴ αὐτȣ̃ πρὸ ὥρας φθαρήσεται,
Καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτȣ̃ ȣ̓ μὴ πυκάσῃ·
33. Τρυγηθείη δὲ ὥσπερ ὄμφαξ πρὸ ὥρας, καὶ ἐκπέσοι ὥσπερ ἄνθος ἐλαίας.
34. Μαρτύριον γὰρ ἀσεβȣ̃ς θάνατος,
Πῦρ δὲ κατακαύσει οἴκȣς δωροδεκτῶν·
35. Καὶ ἐν γαστρὶ λήψεται ὀδύνας, λήψονται
Ἀποβήσεται δὲ αὐτῷ κενά,
Ἡ δὲ κοιλία αὐτȣ̃ ὑποίσει δόλον. πόνον

ΚΕΦ. Ιϛ'. XVI.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Ἀκήκοα τοιαῦτα πολλά·
Παρακλήτορες κακῶν πάντες ※ ὑμεῖς.
3. ÷ Τί γάρ˙; μὴ τάξις ἐστὶ ῥήμασι πνεύματος;
※ Ἢ τί παρενοχλήσει σοι ὅτι ἀποκρίνῃ˙;
4. Καὶ ἐγὼ δὲ καθ' ὑμᾶς λαλήσω·
Εἴγε ὑπέκειτο ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς,
Εἶτ' ἐναλȣ̃μαι ὑμῖν λόγοις,
Κινήσω δὲ καθ' ὑμῶν κεφαλήν·
5. Εἴη δὲ ἰσχὺς ἐν τῷ στόματί μȣ, καὶ κίνησιν χειλέων μȣ ȣ̓ φείσομαι.
6. Ἐὰν γὰρ λαλήσω, ȣ̓κ ἀλγήσω τὸ τραῦμά μȣ;
Ἐὰν δὲ καὶ σιωπήσω, τί ἔλαττον τρωθήσομαι;
7. Νῦν δὲ κατάκοπόν με πεποίηκε, μωρόν, σεσηπότα,
8. ※ Καὶ ἐπελάβȣ μȣ· εἰς μαρτύριον ἐγενήθη, ἐγενήθην
Καὶ ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεῦδός μȣ, κατὰ πρόσωπόν μȣ ἀνταπεκρίθη˙. ※ ※
9. 10. Ὀργῇ χρησάμενος κατέβαλλέ με,
Ἔβρυξε (δὲ) ἐπ' ἐμὲ τȣ̀ς ὀδόντας αὐτȣ̃· βέλη πειρατηρίων αὐτȣ̃ ἐπ' ἐμοὶ ἔπεσεν.
Ἀκίσιν ὀφθαλμῶν ἐνήλατό μοι,
Ὀξεῖ ἔπαισέ με εἰς σιαγόνα· ἐπὶ τὰ
Ὁμοθυμαδὸν δὲ κατέδραμον ἐπ' ἐμέ. γόνατα
11. Παρέδωκε γάρ με ὁ Κύριος εἰς χεῖρας ἀδίκȣ,
Ἐπὶ δὲ ἀσεβεῖς ἔῤῥιψέ με·
12. Εἰρηνεύοντα διεσκέδασέ με,
Λαβών με τῆς κόμης διέτιλε.
Κατέστησέ με ὥσπερ σκοπόν·
13. Ἐκύκλωσάν με λόγχαις βάλλοντες εἰς νεφρȣ̀ς μȣ, ȣ̓ φειδόμενοι·
Ἐξέχεαν εἰς γῆν τὴν χολήν μȣ. ζωήν
14. Κατέβαλόν με πτῶμα ἐπὶ πτώματι·
Ἔδραμον ἐπ' ἐμὲ δυνατοί.
15. Σάκκον ἔῤῥαψα ἐπὶ βύρση μȣ· ἔῤῥαψαν
Τὸ δὲ σθένος μȣ εἰς γῆν ἐσβέσθη· ἔσβεσαν
16. Ἡ γαστήρ μȣ συγκέκαυται ἀπὸ κλαυθμȣ̃, ἐπὶ δὲ βλεφάροις μȣ σκιὰ ※ θανάτȣ˙,

17. Ἄδικον

v. 31. stich. 2. αὐτῷ ἀποβήσεται) transposita. v. 33. ὥσπερ) ὡς, bis hoc versu. ibid. καὶ ἐκπέσοι) ἐκπέσοι δέ. v. 34. stich. 2. κατακαύσει) καύσει. v. 35. Καὶ ἐν γ. λήψονται) ἐν γαστρὶ δὲ λήψεται. ibid. stich. 3. πόνον) δόλον. CAP. XVI. v. 4. Καὶ ἐγὼ δέ) κἀγώ. ibid. stich. 2. Εἴγε ὑπέκειτο) εἰ ὑπέκειτό γε. ib. ἐμῆς ψυχῆς) ψυχῆς abest. stich. 3. λόγοις) ῥήμασι. v. 5. καὶ κίνησιν) κίνησιν δέ. v. 6. μου) abest. v. 8. ἐγενήθην) ἐγενήθη. v. 9. 10. κατέβαλλε) κατέβαλε. ibid. stich. 2. (δέ) abest. ib. ὀδόντας αὐτοῦ· βέλη πειρατηρίων) ὀδόντας, βέλη πειράτων. ib. ἔπεσεν) ἔπεσαν. ib. st. 4. ἐπὶ τὰ γ.) εἰς τὰ γόνατα. ib. st. 5. ἐπ' ἐμέ.) ἐπ' ἐμοί. v. 11. ἀδίκȣ) ἀδίκων. stich. 2. ἀσεβεῖς) ἀσεβέσιν. v. 13. stich. 2. εἰς γῆν τὴν ζωήν μȣ) εἰς τὴν γῆν τὴν χολήν μου. v. 14. stich. 2. ἐπ' ἐμὲ δυνατοί.) πρός με δυνάμενοι. v. 15. βύρσῃ) βύρσης. ibid. stich. 2. εἰς γῆν ἔσβεσαν) ἐν γῇ ἐσβέσθη. v. 16. βλεφάρων) βλεφάροις. ibid. θανάτου) deest.

17. Ἄδικον γὰρ οὐδὲν ἦν ἐν χερσί μου·
Εὐχὴ δέ μου καθαρά.
18. Γῆ μὴ ἐπικαλύψῃς ἐφ᾽ αἵματι σαρ-
τῆς κραυ- κός μου, μηδὲ εἴη τόπος τῇ κραυγῇ
γῆς μου,
19. Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν οὐρανοῖς ὁ μάρτυς μου,
Ὁ δὲ συνίστωρ μου ἐν ὑψίστοις·
20. Ἀφίκοιτο ἡ δέησίς μου πρὸς Κύριον,
Ἔναντι δὲ αὐτοῦ στάξαι ὁ ὀφθαλμός
μου·
μου 21. Εἴη δὲ ὁ ἔλεγχός ἀνδρὶ ἔναντι Κυρίου,
υἱὸς ※ Καὶ υἱῷ ἀνθρώπου τῷ πλησίον
αὐτοῦ˅.
22. Ἔτη δὲ ἀριθμητὰ ἥκουσί μοι·
Ὁδῷ δὲ ᾗ οὐκ ἐπαναστραφήσομαι, πο-
ρεύσομαι.

ΚΕΦ. ΙΖ΄. XVII.

Ὀλέκομαι πνεύματι φερόμενος·
Δέομαι δὲ ταφῆς, καὶ οὐ τυγ-
χάνω.
2. Λίσσομαι κάμνων, καὶ τί ποιήσω;
3. Ἔκλεψαν δέ (μου) ἀλλότριοι τὰ ὑ-
πάρχοντά μου. ※ Τίς ἐστιν οὗτος;
※ τῇ χειρί μου συνδεθήτω.
ἔκρυψαν 4. Ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἔκρυψας ἀπὸ φρο-
※ νήσεως,
ἂν ※ Διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσῃς αὐτούς.

5. Τῇ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας· ※
Ὀφθαλμοὶ δὲ (μου) ἐφ᾽ υἱοῖς αὐτῶν ※
ἐτάκησαν˅. ※
6. Ἔθου δέ με θρύλλημα ἐν ἔθνεσι, καὶ
ἀπέβην αὐτοῖς γέλως.
7. Πεπήρωνται δὲ ἀπὸ ὀργῆς (σου) οἱ
ὀφθαλμοί μου,
Καὶ πεπολιόρκημαι ὑπὸ πάντων με-
γάλως·
8. Θαῦμα ἔσχεν ἀληθινοὺς ἐπὶ τούτοις.
Δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπαναστταίη· Δικαί-
9. Σχοίη δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδὸν, γὰρ πα-
Καὶ ὁ καθαρὸς χερσὶν ἀναλάβοι ρανόμοις
θάρσος. ἐπανέστη.
10. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες ἐρείδετε,
καὶ δεῦτε δή· οὐ γὰρ εὑρίσκω ἐν ὑ-
μῖν ἀληθές.
11. Αἱ ἡμέραι μου παρῆλθον ἐν βρόμῳ, Καὶ ἐρ-
Ἐῤῥάγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μου
μου.
12. Νύκτα εἰς ἡμέραν ἔθηκαν·
Φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προσώπου σκότους.
13. Ἐὰν γὰρ ὑπομείνω, ᾅδης μου ὁ οἶκος,
Ἐν δὲ γνόφῳ ἔστρωταί μου ἡ στρωμνή·
14. Θάνατον προσεκαλεσάμην πατέρα
μου εἶναι,
Μητέρα δέ μου καὶ ἀδελφὴν, σαπρίαν.
15. Ποῦ οὖν μου ἔτι ἡ ἐλπίς;
Ἢ τὰ ἀγαθά μου ὄψομαι (ἔτι);

16. Ἢ μετ᾽

v. 17. Ἄδικον γὰρ) ἄδικον δὲ. v. 18. σαρκὸς) τῆς σαρκός. ibid. τῆς κραυγῆς) τῇ κραυγῇ v. 19. μάρτυς) addit μου. v. 20. ἡ δέησίς μου) transposita. ib. stich. 2. στάξαι ὁ ὀφθ. μου) στάξοι μου ὁ ὀφθ. v. 21. ὁ ἔλεγχός μου ἔναντι) ἔλεγχος ἀνδρὶ ἔναντι. ibid. stich. 2. υἱὸς) υἱῷ. v. 22. ἥκουσί μοι) ἥκασιν. CAP. XVII. v. 2. ποιήσω) ποιήσας. v. 3. ἀλλότριοι τὰ ὑπάρχοντα) transposita. v. 4. ἔκρυψαν) ἔκρυψας. ibid. stich. 2. ἂν μὴ) οὐ μή. v. 5. stich. 2. (μου) deest. v. 6. Ἔθου) adjicit δέ. ibid. καὶ ἀπέβην αὐτοῖς γέλως) γέλως δὲ αὐτοῖς ἀπέβην. v. 7. Πεπήρωνται δὲ) πεπώρωνται γάρ. ib. (σου) abest. ib. stich. 2. Καὶ) deest. ib. ὑπὸ πάντων μεγάλως) transposita. v. 8. ἐπὶ τούτοις) ἐπὶ τούτῳ. ibid. stich. 2. in Rom. δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπαναστταίη. v. 9. stich. 2. Καὶ ὁ καθαρὸς χερσὶν) καθαρὸς δὲ χεῖρας. v. 10. δεῦτε) addit δή. v. 11. Καὶ ἡμέραι) αἱ ἡμέραι. ibid. δρόμῳ) βρόμῳ. v. 12. ἔθηκαν) ἔθηκα. v. 14. προσεκαλεσάμην) ἐπεκαλεσάμην. v. 15. ἔτι ἡ) ἔτι ἐστὶν ἡ. ibid. stich. 2. (ἔτι) abest.

16. Ἢ μετ' ἐμοῦ εἰς τὸν ᾅδην καταβή-
σεται;
※ Ἢ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος κα-
※ ταβησόμεθα";

ΚΕΦ. ΙΗ'. XVIII.

Βαλδὰς Ὑπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης,
λέγει·
2. Μέχρι τίνος οὐ παύσῃ;
Ἐπίσχες, ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν.
3. Ἱνατί δὲ ὥσπερ τετράποδα σεσιωπή-
καμεν ἐναντίον σου;
4. Κέχρηται δὲ ὀργῇ.
Τί γάρ; ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς, ἀοίκητος
ἔσται ἡ ὑπ' οὐρανόν;
ἡ γῆ Ἢ καταστραφήσεται ὄρη ἐκ θεμελίων;
5. Καὶ φῶς ἀσεβῶν σβεσθήσεται,
Καὶ οὐκ ἀναβήσεται αὐτοῦ ἡ φλόξ·
6. Τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος ἐν διαίτῃ αὐτοῦ,
Ὁ δὲ λύχνος αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ σβεσθή-
σεται.
7. Θηρεύσειαν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ ἐλά-
χιστοι, καὶ σφαλείη αὐτοῦ ἡ βουλή.
8. Ἐμβληθείη δὲ ὁ ποὺς αὐτοῦ ἐν παγίδι,
Καὶ ἐν δικτύῳ εἱλιχθείη·
ἔλθοιεν 9. Ἔλθοισαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες (κύ-
κατισχύ- κλοθεν, καὶ) ※ κατισχύσει ἐπ' αὐ-
σουσιν τὸν * διψῶντας". 10. κέκρυπται δὲ ἐν
* διψῶν- τῇ γῇ σχοινίον αὐτοῦ,
τες

※ Καὶ ἡ σύλληψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβον τρίβων
κύκλοθεν". ※
11. (Καὶ) ὀλέσειαν αὐτὸν ὀδύναι· πολλοὶ πολλῶν
δὲ περὶ πόδας αὐτοῦ ἔλθοισαν ἐν λιμῷ ἔλθοι
στενῷ,
12. Καὶ πτῶμα αὐτῷ ἡτοίμαστο ἐξαίσιον.
13. Βρωθείησαν αὐτοῦ κλῶνες ποδῶν,
Κατέδεται δὲ αὐτοῦ τὰ ὡραῖα θάνατος. ὤμια
14. Ἐκραγείη δὲ ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἴασις·
Σχοίη δὲ αὐτὸν ἀνάγκη (καὶ) αἰτίᾳ
βασιλικῇ,
15. ※ Κατασκηνώσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ
(καὶ) ἐν νυκτὶ αὐτοῦ. σώματι
Κατασπαρήσεται τὰ εὐπρεπῆ αὐτοῦ ※
θείῳ· 16. ὑποκάτωθεν αἱ ῥίζαι ※
αὐτοῦ ξηρανθήσονται, καὶ ἐπάνω- ※
θεν ἐπιπεσεῖται θερισμὸς αὐτοῦ". ※
17. Τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπόλοιτο ἐκ
γῆς, καὶ ※ οὐχ ὑπάρχοι ὄνομα αὐ-
τῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐξωτέρω·
18. (Καὶ) ἀπώσειαν αὐτὸν ἐκ φωτὸς
εἰς σκότος.
19. Οὐκ ἔσται ἐπίγνωστος ἐν τῷ λαῷ
αὐτοῦ,
Οὐδὲ σεσωσμένος ἐν τῇ ὑπ' οὐρανὸν ὁ
οἶκος αὐτοῦ·
Ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ ζήσονται ἕτεροι. ἐντὸς
20. Ἐπ' αὐτῷ ἐστέναξαν ἔσχατοι·
Πρώτους δὲ ἔσχε θαῦμα.

v. 16. εἰς τὸν ᾅδην καταβήσεται) εἰς ᾅδην καταβήσονται. CAP. XVIII. v. 1. Βαλδὰς) Βαλδάδ. v. 3. Ἱνατί) διατί. v. 4. stich. 1. in Rom. κέχρηταί σοι ὀργή. ibid. st. 2. ἔσται) deest. ibid. st. 3. ἡ γῆ) ὄρη. v. 5. stich. 2. ἀναβήσεται αὐτοῦ) ἀποβήσεται αὐτῶν. v. 6. διαίτῃ αὐτοῦ) αὐτοῦ abest. ibid. stich. 2. αὐτοῦ) deest. v. 7. in Rom. θηρεύσαισαν ἐλάχιστοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. σφάλαι δὲ αὐτοῦ ἡ βουλή. v. 8. Ἐμβληθείη) ἐμβέβληται. ibid. stich. 2. Καὶ) deest. ib. εἱλιχθείη) ἑλιχθείη. v. 9. in Rom. ἔλθοισαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες, κατισχύσει ἐπ' αὐτὸν διψῶντας. v. 10. κέκρυπται δὲ) δὲ abest. ibid. & v. 11. in Rom. ἐπὶ τρίβον. κύκλῳ ὀλέσαισαν αὐτὸν ὀδύναι. πολλοὶ δὲ περὶ πόδα αὐτοῦ ἔλθοισαν ἐν λιμῷ στενῷ. v. 12. Καὶ πτῶμα) πτῶμα δέ. ibid. ἡτοίμαστο) ἡτοίμασται. v. 13. stich. 2. τὰ ὤμια) τὰ ὡραῖα. v. 14. stich. 2. (καὶ) deest. v. 15. καὶ ἐν σώματι αὐτοῦ, ἐν νυκτὶ αὐτοῦ. ibid. stich. 2. Κατασπαρήσεται) κατασπαρήσονται. v. 17. ὑπάρχοι) ὑπάρξει. v. 18. Καὶ ἀπώσειαν) ἀπώσειεν. v. 19. ἐν τῷ λαῷ) ἐν λαῷ. ibid. stich. 3. ἐντὸς) ἐν τοῖς.

21. Οὗτοί εἰσιν οἶκοι ἀδίκων, ἔτος δὲ τόπος τῶν μὴ εἰδότων τὸν Κύριον.

ΚΕΦ. ΙΘʹ. XIX.

Υπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Ἕως πότε ἔγκοπον ποιήσετε τὴν ψυχήν μου, καὶ καθελεῖτέ με λόγοις;
3. Γνῶτε μόνον, ὅτι ὁ Κύριος ἐποίησέ μοι οὕτως· (καὶ) καταλαλεῖτέ με, οὐκ αἰσχυνόμενοί (με καὶ) ἐπίκεισθέ μοι.
4. Ναὶ δὴ ἐγὼ ἐπ᾽ ἀληθείας ἐπλανήθην,
ἐν Καὶ παρ᾽ ἐμοὶ αὐλίζεται πλάνος,
÷ λαλῆσαι ῥῆμα ὃ οὐκ ἔδει, τὰ δὲ
÷ ῥήματά μου πλανᾶται, καὶ οὐκ
÷ ἐπὶ καιροῦ.
5. Ἔα δὲ ὅτι ἐπ᾽ ἐμοὶ μεγαλύνεσθε,
Ἐνάλλεσθε δέ μοι ὀνείδει·
6. Γνῶτε οὖν ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν ὁ ταράξας με,
Ὀχύρωμα δὲ αὐτοῦ ἐπ᾽ ἐμὲ ὕψωσεν.
λαλῶ 7. Ἰδοὺ γελῶ ὀνείδη, καὶ οὐ λαλήσω·
Κεκράξομαι, καὶ οὐδαμοῦ κρίμα.
8. Κύκλῳ περιῳκοδόμημαι, καὶ οὐ μὴ διαβῶ·
Ἐπὶ δὲ ἀτραπές μου σκότος ἔθετο.
9. Τὴν δόξαν μου ἀπ᾽ ἐμοῦ ἐξέδυσε, καὶ ἀφεῖλε στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου·
10. διέσπασέ δέ με κύκλῳ, καὶ ᾠχόμην·
Ἐξέκοψε δὲ ὥσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου.
11. Δεινῶς δέ μοι ὀργῇ ἐχρήσατο,
Ἡγήσατο δέ με ὥσπερ ἐχθρόν·
12. Ὁμοθυμαδὸν αὐτοῦ ἦλθεν τὰ πειρατήρια ἐπ᾽ ἐμὲ, ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλωσάν (με) ἐγκάθετοι.
13. Ἀπ᾽ ἐμοῦ (δὲ) ἀπέστησαν ἀδελφοί μου,
Ἔγνωσαν ἀλλοτρίους ἢ ἐμέ·
Οἱ φίλοι δέ μου ἀνελεήμονες γεγόνασιν, 14. (καὶ) οὐ προσεποιήσαντό με οἱ ἐγγύτατοί μου,
Καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό μου· ἰδόντες
15. γείτονες οἰκίας, (θεράποντες) θεράπαιναί τε μου, οἰκεῖοι
Ἀλλογενὴς ἐγενόμην ἐναντίον αὐτῶν·
16. θεράποντα (δὲ) μου ἐκάλεσα, θεράποντας
καὶ οὐχ * ὑπήκουσε (μου), *ὑπήκουσαν
Στόμα δέ μου ἐδέετο † αὐτῷ.
17. Καὶ ἱκέτευον τὴν γυναῖκά μου,
Καὶ προσεκαλούμην ÷ κολακεύων † αὐτῷ
υἱοὺς παλλακίδων μου·
18. Οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπεποιήσαντο, ἀπείπαντο
Ὅταν ἀναστῶ, κατ᾽ ἐμοῦ λαλοῦσιν.
19. Ἐβδελύξαντο (δέ) με οἱ εἰδότες με·
Καὶ οὓς ἠγάπων, ἐπανέστησάν μοι.

20. Ἐν

v. 21. οἶκοι) οἱ οἶκοι. ibid. τόπος) ὁ τόπος. CAP. XIX. v. 2. in *Rom.* ἕως τίνος ἔγκοπον ποιήσετε ψυχήν μου, καὶ καθαιρεῖτέ με λόγοις; v. 3. μοι οὕτως· καὶ καταλ. με) με οὕτως. καταλαλεῖτέ μου. ibid. καὶ ἐπίκεισθε) καὶ deest. v. 4. ἐγὼ ἐπ᾽ ἀληθείας) transposita. ibid. stich. 2. Καὶ ἐν ἐμοὶ) παρ᾽ ἐμοὶ δὲ. ib. ῥῆμα ὃ οὐκ ἔδει) ῥήματα ἃ οὐκ ἔδει. v. 6. ὅτι ὁ Κύριος) οὖν ὅτι κύριος. ib. με) abest. v. 7. λαλῶ ὀνείδη, καὶ οὐ) γελῶ ὀνείδει, οὐ. v. 8. stich. 2. δὲ ἀτραπές μου σκ.) πρόσωπόν μου σκότος. v. 9. Τὴν δόξαν μου ἀπ᾽) τὴν δὲ δόξαν. ibid. καὶ ἀφεῖλε) ἀφεῖλε δέ. v. 10. δέ με) δὲ abest. v. 11. Δεινῶς) addit δέ. v. 12. αὐτοῦ ἦλθεν) δὲ ἦλθον. ibid. ἐπ᾽ ἐμὲ) αὐτοῦ ἐπ᾽ ἐμοί. ib. (με) abest. v. 13. δὲ ἀπέσ. ἀδελφοὶ) ἀδελφοί μου ἀπέστησ. ibid. stich. 3. Οἱ φίλοι) φίλοι. v. 14. (καὶ) deest. ibid. stich. 2. οἱ ἰδόντες μου) καὶ οἱ εἰδότες μου. v. 15. οἰκεῖοι) οἰκίας. ibid. (θεράποντες) abest. ib. θεράπαιναί τε) addit μου. ib. ἐγενόμην) ἤμην. v. 16. in *Rom.* θεράποντά μου ἐκάλεσα, καὶ οὐχ ὑπήκουσε. στόμα δέ μου ἐδέετο. v. 17. stich. 2. Καὶ προσεκ.) προσεκαλούμην δέ. v. 18. ἀπείπαντο) ἀπεποιήσαντο. v. 19. δέ με οἱ εἰδότες με· Καὶ οὓς ἠγάπων) με οἱ ἰδόντες με. οὓς δὴ ἠγαπήκειν.

20. Ἐν δέρματί μου ἐσάπησαν σάρκες μου,
ὀδύναις Τὰ δὲ ὀςᾶ μου ἐν ὀδοῦσιν ἔχεται.
21. (Ἐγγίσατέ μοι), ἐλεήσατέ με, ὦ φίλοι, ἐλεήσατέ με·
Χεὶρ γὰρ Κυρίου ἐςὶν ἡ ἁψαμένη μου.
22. Διατί δέ με διώκετε ὥσπερ καὶ ὁ Κύριος;
Ἀπὸ δὲ σαρκῶν μου οὐκ ἐμπίπλασθε.
23. Τίς γὰρ ἂν δώη γραφῆναι τὰ ῥήματά μου, τεθῆναι δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα,
24. ※ Ἐν γραφείῳ σιδηρῷ καὶ μολίβῳ,
Ἢ ἐν πέτραις ἐγγλυφῆναι ※ εἰς μαρτύριον;
25. Οἶδα γὰρ ὅτι ἀέναός ἐςιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων ἐπὶ γῆς·
σῶμα 26. Ἀναςήσει δέ μου τὸ δέρμα τὸ ἀναντλοῦν ταῦτα.
Παρὰ γὰρ Κυρίου μοι ταῦτα συνετελέσθη,
27. Ἃ ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίςαμαι,
Ἃ οἱ ὀφθαλμοί μου ἑωράκασι, καὶ οὐκ ἄλλος· πάντα δέ μοι συντετέλεςαι ἐν κόλπῳ.
ἐροῦμεν 28. Εἰ δὲ καὶ ἐρεῖτε· τί ἐροῦμεν ἐναντίον αὐτοῦ;
εὕρηστον Καὶ ῥίζαν λόγου εὑρήσομεν ἐν αὐτῷ·
κρίματος 29. Εὐλαβήθητε δὲ καὶ ὑμεῖς ἀπὸ ἐπικαλύμματος.
Θυμὸς γὰρ ἐπ᾽ ἀνόμοις ἐπελεύσεται,
Καὶ τότε γνώσονται, ποῦ αὐτῶν ἡ * ὕλη ἐςίν. ὅτι οὐδαμοῦ * ἰσχύς

ΚΕΦ. Κ´ XX.

Ὑπολαβὼν δὲ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος, λέγει·
2. Οὐχ οὕτως ὑπελάμβανόν (σε εἶναι, καὶ) ἀντερεῖν σε ταῦτα·
Καὶ οὐχὶ συνίετε μᾶλλον ἢ ἐγώ. συνιέναι
3. ※ Παιδείαν ἐντροπῆς μου ἀκούσομαι, σου
Καὶ πνεῦμα ἐκ τῆς συνέσεώς μου ἀποκρίνεταί μοι. ※ σου ※
4. Μὴ ταῦτα ἔγνως ἀπὸ τοῦ ἔτι, ἀφ᾽ οὗ ἐτέθη ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς; ※ ※
5. Εὐφροσύνη γὰρ ἀσεβῶν πτῶμα ἐξαίσιον,
Χαρμονὴ δὲ παρανόμων ἀπώλεια. ἀσεβῶν
6. Ἐὰν ἀναβῇ εἰς οὐρανὸν τὰ δῶρα αὐτοῦ,
Ἡ δὲ θυσία αὐτοῦ νεφῶν ἅψηται·
7. Ὅταν δοκῇ ἤδη ἐςηρίχθαι, τότε εἰς τέλος ἀπολεῖται·
Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν, ἐροῦσι· ποῦ ἐςιν; εἰδότες
8. Ὥσπερ ἐνύπνιον ἐκπετασθὲν οὐ μὴ εὑρεθῇ,
Ἔπτη δὲ ὥσπερ φάντασμα νυκτερινόν·
9. ※ Ὀφθαλμὸς παρέβλεψε, καὶ οὐ προσθήσει, ※
Καὶ οὐ προσνοήσει αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ οὐκέτι. ※ ※

v. 20. σάρκες) αἱ σάρκες. ibid. stich. 2. ὀδύναις) ὀδοῦσιν. v. 21. stich. 1. in Rom. ἐλεήσατέ με, ἐλεήσατέ με ὦ φίλοι. ibid. stich. 2. ἐςὶν ἡ ἁψ. μου) ἡ ἁψαμένη μου ἐςίν. v. 22. δὲ) abest. v. 23. δώη) δοίη. v. 24. ἢ) καὶ. v. 26. Ἀναςήσει δέ μου τὸ σῶμα τὸ) ἀναςῆσαι τὸ δέρμα μου τὸ. ibid. stich. 2. μοι ταῦτα) transposita. v. 27. stich. 2. οἱ ὀφθαλμοί μου ἑωράκασι) ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακε. v. 28. ἐναντίον αὐτοῦ) ἔναντι αὐτοῦ. ibid. stich. 2. εὕρηστον) εὑρήσομεν. v. 29. δὲ καὶ) δὴ καὶ. ibid. κρίματος) ἐπικαλύμματος. ib. stich. 2. ἐπ᾽ ἀνόμοις) ἐπ᾽ ἀνόμους. ib. st. 3. ὅτι οὐδαμοῦ αὐτῶν ἡ ἰσχύς ἐςιν.) ποῦ ἐςι αὐτῶν ἡ ὕλη. CAP. XX. v. 2. (σε εἶναι, καὶ) non habet. ibid. stich. 2. συνιέναι) συνίετε. ib. ἢ ἐγὼ) ἢ καὶ ἐγώ. v. 3. σου) μου. ibid. stich. 2. συνέσεώς σου) σου deest. v. 5. γὰρ) δὲ. ibid. stich. 2. ἀσεβῶν) παρανόμων. v. 6. τὰ δῶρα αὐτοῦ) transposita. v. 7. Ὅταν δοκῇ ἤδη ἐςηρίχθαι) ὅταν γὰρ δοκῇ ἤδη κατεςηρίχθαι. v. 8. stich. 2. φάντασμα) φάσμα. v. 9. stich. 2. Καὶ οὐ) καὶ οὐκ ἔτι. ibid. οὐκέτι) deest.

※ 10. Τὲς υἱὲς αὐτῦ θλάσειαν ἥττονες·
ψηλαφήσωσιν Αἱ δὲ χεῖρες αὐτῦ πυρσεύσαισαν ὀδύνας.
11. Ὀςᾶ αὐτῦ ἐνεπλήσθη νεότητος αὐτῦ,
※ Καὶ μετ' αὐτῦ ἐπὶ χώματος κοιμη-
※ θήσεται".
ἐγλυκάνθη 12. Ἐὰν γλυκανθῇ ἐν ςόματι αὐτῦ κακία,
Κρύψει αὐτὴν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτῦ·
13. (Οὐ) Φείσεται αὐτῆς, καὶ ἐκ ἐγκαταλείψει αὐτήν,
συνάξει Καὶ συνέξει αὐτὴν ἐν μέσῳ τῦ λάρυγγος αὐτῦ, 14. καὶ ἐ μὴ δυνηθῇ βοηθῆσαι ἑαυτῷ.
Χολὴ ἀσπίδος ἐν γαςρὶ αὐτῦ (καὶ πόνος)·
15. Πλῦτος ἀδίκως συναγόμενος ἐξεμεθήσεται, ἐκ κοιλίας αὐτῦ,
(Ἐξ οἰκίας δὲ αὐτῦ) ἐξελκύσει αὐτὸν ἄγγελος (θανάτυ).
θυμὸς 16. Θυμὸν δὲ δρακόντων θηλάσει,
Καὶ ἀνέλοι αὐτὸν γλῶσσα ὄφεως.
17. Μὴ ἴδοι ἄμελξιν νομάδων, μηδὲ νομὰς μέλιτος καὶ βετύρυ.
18. Εἰς κενὰ καὶ μάταια ἐκοπίασε
(Σχοίνη δὲ) πλῦτον ἐξ ὗ ἐ γεύσεται,
ἀκαταπάτητον ὥσπερ ςρύχνον ἀμάσητον, ἀκατάποτον.
ἔθρασεν 19. Πολλῶν γὰρ ἀδυνάτων οἴκυς ἔθλασε,
Δίαιταν δὲ (αὐτῶν) ἥρπασε, καὶ ἐκ ἔςησε.
20. ※ Διὰ τῦτο ἐκ ἔςαι αὐτῷ σωτηρία ἔςη
ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῦ, ※
(Οὐδὲ ἀνθήσει αὐτῦ τὰ ἀγαθά·) ※
Ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτῦ ἐ σωθήσεται. ※
21. Οὐκ ἔςιν ὑπόλειμμα τοῖς βρώμασιν ※
αὐτῦ· ※
Διὰ τῦτο ἐκ ἀνθήσει αὐτῦ τὰ ἀγαθά". ※
22. Ὅταν δοκῇ ἤδη πεπληρῶσθαι, θλιβήσεται·
Πᾶσα δὲ ἀνάγκη ἐπ' αὐτὸν ἐπελεύσεται, 23. εἴ πως ἂ πληρῶσαι γαςέρα αὐτῦ. καὶ πληρώσει
Ἐπαποςεῖλαι ἐπ' αὐτὸν θυμὸν ὀργῆς,
Ῥίψαι δὲ ἐπ' αὐτὸν ὀδύνας·
24. Καὶ ἐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς σιδήρυ,
Τρώσαι (δὲ) αὐτὸν τόξον χάλκεον,
25. Καὶ διεξέλθοι διὰ σώματος αὐτῦ βέλος.
Ἀςραπαὶ δὲ ἐν διαίταις αὐτῦ (μὴ) περιπατήσαι· Ἄνδρα
Ἐπ' αὐτῷ φόβοι, 26. καὶ πᾶν σκότος αὐτὸν ὑπομείναι·
Κατέδεται (δὲ) αὐτὸν πῦρ ἄσβεςον,
Καὶ κακώσαι αὐτῦ ἐπήλυτος τὸν οἶκον.
27. Ἀνακαλύψαι αὐτῦ ὁ ὐρανὸς τὰς ἀνομίας·
Γῆ δὲ ἐπαναςαίη αὐτῷ.

28. Ἐλ-

v. 10. θλάσειαν) ὀλέσαισαν. ibid. ſtich. 2. ψηλαφήσωσιν) πυρσεύσαισαν. v. 11. ἐνεπλήσθη) ἐνεπλήσθησαν. v. 12. ἐγλυκάνθη) ἐὰν γλυκανθῇ. v. 14. (καὶ πόνος) deeſt. v. 15. ἐκ κοιλίας) ἐξ οἰκίας. ibid. ſtich. 2. (Ἐξ οἰκίας δὲ αὐτῦ) deſunt. ib. (θανάτου) deeſt. v. 16. θυμὸς) θυμὸν. ibid. θηλάσει) θηλάσειεν. ibid. ſtich. 2. Καὶ ἀνέλοι) ἀνέλοι δὲ. v. 18. ſtich. 2. (Σχοίνη δὲ) non habet. ibid. ςρύχνον ἀμάσητον ἀκαταπάτητον) ςρίφνος ἀμάσητος ἀκατάποτος. v. 19. ἀδυνάτων οἴκυς ἔθρασεν) δυνατῶν οἴκους ἔθλασεν. ibid. ſtich. 2. (αὐτῶν) deeſt. v. 20. ſtich 1. in Rom. οὐκ ἔςιν αὐτοῦ σωτηρία τοῖς ὑπάρχουσιν. ibid. ſtich. 2. uncis inclus. deeſt in Rom. Edit. v. 21. ſtich. 2. habet hoc ſupplementum Edit Rom. v. 22. Ὅταν) addit δὲ. v. 23. καὶ πληρώσει) εἴ πως ἂ πληρῶσαι. ibid. ῥίψαι δὲ ἐπ') νίψαι ἐπ'. v. 24. ſtich. 2. (δὲ) abeſt. v. 25. Καὶ διεξέλθοι) διεξέλθοι δὲ. ibid. ſtich. 2. Ἄνδρα) ἄςρα. ib. μὴ περιπατήσαι) περιπατήσαισαν. v. 26. καὶ πᾶν σκ. αὐτὸν) πᾶν δὲ σκότος αὐτῷ. ibid. ſtich. 2. (δὲ) abeſt. ib. ἄσβεςον) ἄκαυςον. ib. ſtich. 3. Καὶ κακώσαι) κακώσαι δὲ. v. 27. Ἀνακαλύψαι) addit δὲ.

28. Ἑλκύσαι τὸν οἶκον αὐτῦ ἀπώλεια εἰς τέλος·
(Καὶ) ἡμέρα ὀργῆς ἐπέλθοι αὐτῷ.
29. Αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπυ ἀσεβῦς παρὰ Κυρίυ,
Καὶ κτῆμα ὑπαρχόντων αὐτῦ παρὰ τῦ ἐπισκόπυ.

ΚΕΦ. ΚΑ'. XXI.

Υπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Ἀκύσατέ (μυ) ἀκύσατέ μυ τῶν λόγων,
Ἵνα μὴ εἴη μοι αὕτη παρ' ὑμῶν παράκλησις.
3. Βαςάσατέ με, ἐγὼ δὲ λαλήσω·
Εἶτα μή μυ καταγελᾶτε.
4. Τί γάρ; μὴ (ἐξ) ἀνθρώπυ ἡ ἔλεγξίς μυ;
Καὶ διατί ὐ θυμωθήσομαι;
5. Ἐμβλέψαντες εἰς ἐμὲ θαυμάσατε,
χεῖρα θέντες ἐπὶ σιαγόνι. ςόμα
6. Ἐάντε γὰρ μνησθῶ, ἐσπούδακα·
Ἔχυσι δέ μυ τὰς σάρκας ὀδύναι.
7. Διατί (δὲ) ἀσεβεῖς ζῶσι,
Πεπαλαίωνται δὲ καὶ ἐν πλύτῳ;
8. Ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυχὴν,
Τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν.
9. Οἱ οἶκοι αὐτῶν εὐθηνῦσι, φόβος δὲ ὐδαμῦ·
Μάςιξ δὲ παρὰ Κυρίυ ὐκ ἔςιν ἐπ' αὐτοῖς.
10. Ἡ βῦς αὐτῶν ὐκ ὠμοτόκησε,
Διεσώθη δὲ αὐτῶν ἡ ἐν γαςρὶ ἔχυσα,
καὶ ὐκ ἔσφαλε.
11. Μένυσι δὲ ὥσπερ πρόβατα αἰώνια·
Τὰ δὲ παιδία αὐτῶν προσπαίζει αὐτοῖς,
12. Ἀναλαμβάνοντα ψαλτήριον καὶ κιθάραν,
Καὶ εὐφραίνονται φωνῇ ψαλμῦ.
13. Συνετέλεσαν ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον αὐτῶν,
Ἐν δὲ ἀναπαύσει ᾅδυ ἐκοιμήθησαν.
14. Λέγει δὲ (ὁ ἀσεβὴς) τῷ Κυρίῳ· ἀπόςα ἀπ' ἐμοῦ·
Τὰς ὁδύς συ εἰδέναι ὐ βύλομαι.
15. ※ Τί ἱκανὸς ὅτι δυλεύσωμεν αὐτῷ;
Καὶ τίς ὠφέλεια ὅτι ἀπαντήσωμεν ※
αὐτῷ; ※
16. Ἐν χερσὶ γὰρ αὐτῶν ἦν τὰ ἀγαθὰ,
ἔργα δὲ ἀσεβῶν ὐ καθορᾷ. καθαρὰ
17. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἀσεβῶν λύχνος σβεσθήσεται,
Ἐπελεύσεται δὲ αὐτοῖς ἡ καταςροφὴ,
Καὶ ὠδῖνες αὐτὺς ἕξυσιν ἀπὸ ὀργῆς· αὐτοῖς
18. Ἔσονται δὲ ὥσπερ ἄχυρα πρὸ ἀνέμυ,
Ἢ ὥσπερ κονιορτὸς ὃν ὑφείλατο λαίλαψ.

v. 28. ſtich. 2. (Καὶ) deeſt. v. 29. ſtich. 2. αὐτῦ) αὐτῷ. CAP. XXI. v. 2. (μου) abeſt. ibid. ſtich. 2. εἴη μοι αὕτη παρ' ὑμῶν παρ.) ἦ μοι παρ' ὑμῶν αὕτη ἡ παράκλησις. v. 3. Βαςάσατέ) ἄρατέ. ibid. ſtich. 2. in Rom. εἶτ' οὐ καταγελάσετέ μου. v. 4. (ἐξ) deeſt. ibid. ἡ ἔλεγξίς μυ) tranſpoſita. ib. ſt. 2. Καὶ διατί) ἢ διὰ τί. v. 5. in Rom. εἰσβλέψαντες εἰς ἐμὲ θαυμάσατε, χεῖρα θέντες ἐπὶ σιαγόνι. v. 7. (δὲ) abeſt. ibid. ſtich. 2. πλύτῳ) ἐν πλύτῳ. v. 8. ſtich. 2. ὀφθαλμοῖς αὐτῶν) αὐτῶν deeſt. v. 10. ſtich. 2. ἡ ἐν) ἐν. v. 11. ὥσπερ) ὡς. ibid. ſtich. 2. προσπαίζει αὐτοῖς) προσπαίζουσιν. v. 12. Ἀναλαμβάνοντα) ἀναλαβόντες. v. 13. Συνετέλεσαν) addit δὲ. v. 14. (ὁ ἀσεβὴς) deeſt. ibid. τῷ Κυρίῳ) κυρίῳ. ib. ſtich. 2. Τὰς ὁδοὺς) ὁδὰς. v. 15. δυλεύσωμεν) δουλεύσομεν. ibid. ſtich. 2. ἀπαντήσωμεν) ἀπαντήσομεν. v. 16. αὐτῶν ἦν tranſpoſita. ibid. ὐ καθορᾷ) ὐκ ἐφορᾷ. v. 17. ſtich. 3. Καὶ ὠδῖνες αὐτοῖς) ὠδῖνες δὲ αὐτὺς. v. 18. πρὸ ἀν.) ὑπ' ἀνέμου. ibid. ſtich. 2. ὑφείλατο) ὑφείλετο.

19. Ἐκλείποι υἱοῖς ※ αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·
※ Ἀνταποδώσει πρὸς αὐτὸν καὶ γνώσεται.
20. Ἴδοιεν δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὴν ἑαυτοῦ σφαγήν,
Καὶ ὑπὸ Κυρίου μὴ διασωθείη.
τὸ 21. ※ Ὅτι τί θέλημα αὐτοῦ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν; ※
※ Καὶ ἀριθμοὶ μηνῶν αὐτοῦ διῃρέθησαν.
22. Πότερον οὐχὶ ὁ Κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην;
σοφοὺς Αὐτὸς δὲ φόνους διακρινεῖ.
23. ※ Οὗτος ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἁπλοσύνης αὐτοῦ, ἀφροσύνης
Ὅλος δὲ εὐπαθῶν καὶ εὐθηνῶν·
24. Τὰ δὲ ἔγκατα αὐτοῦ πλήρη στέατος,
Ὁ δὲ μυελὸς αὐτοῦ διαχεῖται·
25. Ὁ δέ γε τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς, οὐ φαγὼν ἀγαθὸν οὐδέν·
26. Ὁμοθυμαδὸν δὲ (οἱ υἱοὶ αὐτοῦ) ἐπὶ γῆς κοιμηθήσονται,
Σαπρία δὲ αὐτοὺς ἐκάλυψεν (ἐπὶ γῆς).
27. Ὥστε οἶδα ὑμᾶς, ὅτι τόλμῃ ἐπίκεισθέ μοι,
Ὥστε 28. ※ Ὅτι ἐρεῖτε· ποῦ ἐστιν οἶκος * ἄρχοντος. *ἀρχαίους
※ Καὶ ποῦ ἐστιν σκέπη τῶν σκηνωμάτων τῶν ἀσεβῶν; ※
※ 29. Ἐρωτήσατε παραπορευομένους ὁδόν,
Καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ ἀπαλλοτριώσετε. ἀπαλλοτριωθήσεται

30. Ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κουφίζεται ὁ πονηρός, ※ ※
(Καὶ) εἰς ἡμέραν ὀργῆς αὐτοῦ ἀπαχθήσονται. ἀπαχθήσεται
31. Τίς ἀπαγγελεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ※ ※
Καὶ ἃ αὐτὸς ἐποίησε, τίς ἀνταποδώσει αὐτῷ; ※ ※
32. Καὶ αὐτὸς εἰς τάφους ἀπηνέχθη, ※
Καὶ ἐπὶ σορῷ ἠγρύπνησεν. ※
33. Ἐγλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες χειμάρρου· ※ ※
Καὶ ὀπίσω αὐτοῦ πᾶς ἄνθρωπος ἀπελεύσεται, ※ ※
Καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀναρίθμητοι. ἀριθμητοί
34. Πῶς δὲ παρακαλεῖτέ με κενά;
Τὸ δὲ ἀφ' ὑμῶν καταπαῦσαί με οὐδέν ἐστιν.

ΚΕΦ. ΚΒ'. XXII.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης, λέγει·
2. Πότερον οὐχὶ ὁ Κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην;
3. Τί γὰρ μέλει τῷ Κυρίῳ, ἐὰν σὺ ἦς ἄμεμπτος τοῖς ἔργοις;
Ἢ ὠφέλεια (αὐτῷ), ὅτι ἁπλώσῃς τὴν ὁδόν σου;
4. Ἢ λόγον σου ποιούμενος ἐλέγξει σε, καὶ συνεισελεύσεταί σοι εἰς κρίσιν;
5. Πότε-

v. 19. υἱοῖς) υἱούς. v. 20. Ἴδοιεν δὲ οἱ) ἴδοισαν οἱ. ibid. ſtich. 2. Καὶ ὑπὸ Κυρίου) ἀπὸ δὲ κυρίου. v. 21. μετ' αὐτόν;) μετ' αὐτοῦ. v. 22. ſtich. 2. σοφοὺς διακρινεῖ) φόνους διακρίνει. v. 23. ἀφροσύνης) ἁπλοσύνης. v. 24. ſtich. 2. Ὁ δὲ μυελὸς) μυελὸς δέ. v. 25. γέ) abeſt. ibid. ἀγαθὸν οὐδέν) transpoſita. v. 26. (οἱ υἱοὶ αὐτοῦ) non habet. ibid. κοιμηθήσονται) κοιμῶνται. ib. ſtich. 2. (ἐπὶ γῆς) deeſt. v. 28. ἀρχαίους) ἄρχοντος. ibid. ſtich. 2. σκέπη) ἡ σκέπη. v. 29. ſtich. 2. ἀπαλλοτριωθήσεται) ἀπαλλοτριώσετε. v. 30. ſtich. 2. (Καὶ) abeſt. ibid. ἀπαχθήσονται) ἀπαχθήσονται. v. 31. πρόσωπον) προσώπου. ibid. ſtich. 2. ἃ) non habet. v. 32. ſtich. 2. Καὶ ἐπὶ σορῷ) καὶ αὐτὸς ἐπὶ σορῶν. v. 33. ſtich. 3. ἀριθμητοί) ἀναρίθμητοι. v. 34. ſtich. 2. in Rom. τὸ δὲ ἐμὲ καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν οὐδέν. CAP. XXII. v. 3. ἦς ἄμ. τοῖς ἔργοις) ἦσθα τοῖς ἔργοις ἄμεμπτος. ibid. ſtich. 2. (αὐτῷ) deeſt. v. 4. ἐλέγξει σε) ἐλέγξει.

5. Πότερον ἐχὶ ἡ κακία σε ÷ ἐςὶ˅ πολλὴ,
Ἀναρίθμητοι δὲ σε αἱ ἁμαρτίαι;
6. Ἠνεχύραζες ※ γὰρ˅ τὲς ἀδελφὲς σε διακενῆς,
Ἀμφίασιν δὲ γυμνῶν ἀφείλε·
7. Οὐδὲ ὕδωρ διψῶντας ἐπότισας,
Ἀλλὰ πεινώντων ἐςέρησας ψωμόν.
8. Ἐθαύμασας δὲ τινων πρόσωπα,
ἐκόμισας Ἐκοίμισας δὲ πλωχὲς ἐπὶ γῆς·
9. Χήρας δὲ ἐξαπέςειλας κενὰς,
Καὶ ὀρφανὲς ἐκάκωσας.
10. Τοιγαροῦν ἐκύκλωσάν σε παγίδες,
Καὶ ἐσπέδασέ σε πόλεμος ἐξαίσιος·
11. Τὸ φῶς σοι εἰς σκότος ἀπέβη,
Κοιμηθέντα δὲ σε ὕδωρ ἐκάλυψε.
12. Μὴ ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων ἐκ ἐφορᾷ;
Τὲς δὲ ὕβρει φερομένες ἐταπείνωσε.
13. ※ Καὶ εἶπας· τί ἔγνω ὁ ἰσχυρός; ἢ
※ κατὰ τε γνόφε κρινεῖ;
※ 14. Νεφέλη ἀποκρυφὴ αὐτε, καὶ ἐχ
※ ὁραθήσεται.
※ Καὶ γῦρον ἐρανε διαπορεύσεται.
※ 15. Μὴ τρίβον αἰώνιον φυλάξεις, ἣν
ἐπανέςη- ἐπάτησαν ἄνδρες * ἄδικοι,
σαν 16. Οἳ συνελήφθησαν ἄωροι,
* δίκαιοι Ποταμὸς ἐπιῤῥέων οἱ θεμέλιοι αὐτῶν˅·
17. Οἱ λέγοντες· τί ποιήσει ἡμῖν ὁ Κύριος;
Ἢ τί ἐπάξει ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ;
Ὅτε γε 18. Ὃς δὲ ἐνέπλησε τὲς οἴκες αὐτῶν ἀγαθῶν·
Βελὴ δὲ ἀσεβῶν πόῤῥω ἀπ' αὐτε.
19. Ἰδόντες δίκαιοι ἐγέλασαν,
Ἄμεμπτος δὲ ἐμυκτήρισεν αὐτές.
20. ※ Εἰ μὴ ἠφανίσθη ὑπόςασις αὐτῶν,
Καὶ τὸ κατάλειμμα αὐτῶν καταφά- ※
γεται πῦρ˅; ※
21. Γενε δὴ σκληρὸς, ἐὰν ὑπομείνης, δὲ
Εἶτα ὁ καρπός σε ἔςαι ἐν ἀγαθοῖς. ἡ
22. Ἔκλαβε δὴ ἐκ ςόματος αὐτε σὺν δὲ
ἐξηγορίαν,
Καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτε ἐν καρδίᾳ σε.
23. Ἐὰν δὲ ἐπιςραφῆς, καὶ ταπεινώσῃς σεαυτὸν ἔναντι Κυρίε,
(Καὶ) πόῤῥω ποιήσεις ἀπὸ διαίτης σε ποίησον
τὸ ἄδικον,
24. Καὶ θήσεις ἐπὶ χώματος ἐν πέτρᾳ,
καὶ ὡς πέτρᾳ χειμάῤῥες Ὠφείρ· ὥσπερ
25. Ἔςαι δέ σοι ὁ παντοκράτωρ βοηθὸς ἀπὸ ἐχθρῶν,
Καθαρὸν δὲ ἀποδώσει σε ὥσπερ ἀργύριον πεπυρωμένον.
26. Εἶτα ἐνπαῤῥησιάσῃ ἔναντι Κυρίε, ἀναβλέψας εἰς τὸν ἐρανὸν ἱλαρῶς·
27. Εὐξαμένε δὲ σε πρὸς αὐτὸν, εἰσακέσεταί σε,
Δώσει δὲ τὰς εὐχάς σε ἀποδοῦναι·
28. Ἀποκαταςήσει δέ σοι δίαιταν δικαιοσύνης,
※ Ἐπὶ δὲ ὁδοῖς σε ἔςαι φέγγος˅. σοι

29. Ὅτι

v. 5. ἐχὶ) οὐχ. ibid. ſtich. 2. δέ σε αἱ) δέ σε εἰσὶν αἱ. v. 6. γὰρ) δὲ. v. 8. πρόσωπα - - fin. vers.) πρόσωπον, ᾤκισας δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς. v. 9. ſtich. 2. Καὶ ὀρφανοὺς) ὀρφανοὺς δὲ. v. 11. εἰς σκότος) σκότος. ibid. ſtich. 2. σε ὕδωρ) transpoſita. v. 12. Μὴ ὁ) μὴ οὐχὶ. ibid. οὐκ) deeſt. v. 14. ſtich. 2. διαπορεύσεται) διαπορεύεται. v. 15. ἐπανέστησαν) ἐπάτησαν. v. 17. τί ποι. ἡμῖν ὁ Κύριος;) κύριος τί ποιήσει ἡμῖν; ibid. ſtich. 2. ἐπάξει) ἐπάξεται. v. 18. ὅτε γε) ὃς δὲ. v. 19. ſtich. 2. αὐτούς.) deeſt. v. 20. ὑπόστασις) ἡ ὑπόστασις. v. 21. δὲ) δὴ. ibid. ſtich. 2. ἢ ὁ) εἶτα ὁ. v. 22. σὺν ἐξηγορίαν) σὺν abeſt. v. 23. ſtich. 2. in Rom. πόῤῥω ἐποίησας ἀπὸ διαίτης σου ἄδικον. v. 24. in Rom. θήσῃ ἐπὶ χώματι ἐν πέτρᾳ, καὶ ὡς πέτρα χειμάῤῥους σωφίρ. v. 25. Ἔσται δέ σοι ὁ) ἔσται ἐν σου ὁ. v. 26. ἐνπαῤῥησιάσῃ ἔναντι) παῤῥησιασθήσῃ ἐναντίον. v. 27. ſtich. 2. τὰς εὐχάς σου ἀποδ.) σοι ἀποδοῦναι τὰς εὐχάς. v. 28. ſtich. 2. ὁδοῖς σοι) ὁδοῖς σου.

ἐταπείνωσας σεαυτὸν * ἐρεῖς † ὑπερηφανευσάμην

29. Ὅτι ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, καὶ * ἐρεῖ· (εἰ)
† ὑπερηφανεύσατο,
※ Καὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς σώσει*,
30. ῥύσεται (δὲ) ἀθῷον·
Καὶ διασωθήσῃ ἐν καθαραῖς χερσί σου.

ΚΕΦ. ΚΓ'. XXIII.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Καὶ δὴ οἶδα ὅτι ἐκ χειρῶν μου
ἡ ἔλεγξίς ἐστιν·
Ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαρεῖα γέγονεν (ἐπ' ἐμοὶ)
Ἐπ' ἐμῷ στεναγμῷ.

Στενάζω δὲ ἐπ' ἐμαυτόν.

3. Τίς γὰρ ἂν γνῴη ὅτι εὕροιμι αὐτὸν,
καὶ (ὅτι) ἔλθοιμι εἰς τέλος;
4. Εἴποιμι δὲ ἐπ' αὐτοῦ κρίμα,
Τὸ δὲ στόμα μου ἐμπλήσαιμι ἐλέγχων.

ἐμπλήσει με ἐλέγχου * ἀπαγγέλλει

5. Γνῴην δὲ ῥήματα ἅ μοι ἐρεῖ,
Αἰσθοίμην δὲ τίνα μοι * ἀπαγγελεῖ.
6. Καὶ εἰ ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελεύσεταί μοι;
Καὶ εἰ ἐν ἀπειλῇ οὐ χρήσεταί μοι;
7. Ἀλήθεια γὰρ καὶ ἔλεγχος παρ' αὐτῷ·
Ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου.
8. Ἐὰν γὰρ πορευθῶ εἰς τὰ πρῶτα, οὐκ-
έτι εἰμί·
Τὰ δὲ ἐπ' ἐσχάτοις, τί οἶδα ※ αὐτόν;
9. ※ Ἀριστερὰ ποιήσαντος αὐτοῦ, καὶ οὐ ※
κατέσχον· ※
Περιβαλεῖ δεξιὰ, καὶ οὐκ ὄψομαι*. ※
10. Οἶδε γὰρ ἤδη ὁδόν μου (αὐτὸς),
Καὶ διέκρινέ με ὥσπερ χρυσίον.
11. Ἐξελεύσομαι δὲ ἐν ἐντάλμασιν αὐτοῦ,
※ ἐκράτησεν ὁ πούς μου.
Ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα, καὶ οὐ
μὴ ἐκκλίνω.
12. Ἀπὸ ἐντολῶν αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ παρέλ-
θω, (ἵνα μὴ ἀποθάνω)·
Ἐν δὲ κόλπῳ μου ἔκρυψα ῥήματα
αὐτοῦ.
13. Εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὕτως,
Τίς ἐστιν ὁ ἀντερῶν αὐτῷ;
Ὃ γὰρ αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἐποίησε. Versus 14. deest.
15. Διὰ τοῦτο ἐπ' αὐτῷ ἐσπουδάκειν, ἐπ' αὐτῷ
Νουθετούμενος δὲ ἐφρόντισα αὐτοῦ·
※ Ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ Alia interpretatio
κατασπουδασθῶ·
Κατανοήσω, καὶ πτοηθήσομαι ἐξ αὐ- ※
τοῦ*. 16. Κύριος δὲ (μου) ἐμαλά- ※
κυνε τὴν καρδίαν μου,
Ὁ δὲ παντοκράτωρ ἐσπούδακεν (ἐπ')
ἐμέ·
17. Οὐ γὰρ ᾔδειν ὅτι ἐπελεύσεταί μοι
γνόφος,
Πρὸ προσώπου δὲ μου καλύψει σκότος. πρόσωπον

ΚΕΦ.

v. 29. εἰ ὑπερηφανευσάμην) ὑπερηφανεύσατο. v. 30. (δὲ) abest. ibid. διασωθήσῃ) διασώθητι. CAP. XXIII. v. 2. ἐκ χειρῶν) ἐκ χειρός. ibid. stich. 2. Ἡ χείρ) καὶ ἡ χείρ. ibid. (ἐπ' ἐμοὶ) non habet. ib. st. 3. in Rom. ἐπ' ἐμῷ στεναγμῷ. v. 3. Τίς γὰρ ἂν γνῴη) τίς δ' ἄρα γνῴη. ibid. (ὅτι) abest. v. 4. ἐπ' αὐτοῦ) ἐμαυτῷ. ibid. stich. 2. ἐμπλήσει με ἐλέγχου) ἐμπλήσαι ἐλέγχων. v. 5. stich. 1. in Rom. γνοίην δὲ ἰάματα ἅ μοι ἐρεῖ. ibid. st. 2. ἀπαγγέλλει) ἀπαγγελεῖ. v. 6. Καὶ εἰ) καὶ ἐν. ibid. stich. 2. Καὶ εἰ ἐν) εἶτα ἐν. ib. οὐ χρήσεταί μοι) μοι οὐ χρήσεται. v. 7. παρ' αὐτῷ) παρ' αὐτοῦ. v. 8. stich. 1. in Rom. εἰ γὰρ πρῶτος πορεύσομαι, καὶ οὐκ ἔτι εἰμί. v. 10. (αὐτὸς) deest. ibid. stich. 2. Καὶ διέκρ.) διέκρινε δέ. ib. χρυσίον) τὸ χρυσίον. v. 12. ἐντολῶν) ἐνταλμάτων. ibid. οὐ μὴ) καὶ οὐ μή. ib. (ἵνα μὴ ἀποθάνω) desunt. v. 13. stich. 2. ἀντερῶν) ἀντειπών. v. 15. ἐσπουδάκειν) ἐσπούδακα. v. 16. Κύριος μου) Κύριος δέ. ibid. stich. 2. ἐσπούδακεν ἐπ' ἐμέ·) ἐσπούδασέν με. v. 17. γνόφος) σκότος. ibid. stich. 2. in Rom. πρὸ προσώπου δέ μου ἐκάλυψε γνόφος.

ΚΕΦ. ΚΔ'. XXIV.

κύριυ *ὥρας ΔΙατί δὲ Κύριον ὐκ ἔλαθον * ὧραι, ἀσεβεῖς δὲ (ἄνδρες) ※ ὐκ εἶδον ἡμέρας αὐτῦ;

2. Ὅριον (δὲ) ὑπερέβησαν, καὶ ποίμνιον σὺν ποιμένι ἥρπασαν.

3. Ὑποζύγιον (δὲ) ὀρφανῶν ἀπήγαγον, Καὶ βοῦν χήρας ἠνεχύρασαν, 4. ἐξέκλινον δὲ ἀδυνάτυς ἐξ ὁδῦ ÷ δικαίας ˙

Ὁμοθυμαδὸν (δὲ) ἐκρύβησαν πραεῖς γῆς, 5. 6. καὶ ἀπέβησαν ὥσπερ ὄνοι ἐν ἀγρῷ.

ὑπὲρ ἐμῦ Ἐπ' ἐρήμυ ἐξελθόντες τῇ ἑαυτῶν πράξει, ἀγρὸν πρὸ ὥρας ὐκ αὐτῶν ὄντα ἐθέρισαν.

ἠδυνήθη ※ Ἠδύνηθη δὲ αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέρους ˙ ἀδύνατοι δὲ ἀσεβῶν ἀμπελῶνας ἀσιτὶ καὶ ἀμισθὶ εἰργάσαντο.

7. Γυμνὲς (δὲ) πολλὲς ἐκοίμισαν ἄνευ ἱματίων,

ἑαυτῶν Ἀμφίασιν δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο.

8. ※ Ἀπὸ ψεκάδων ὀρέων ὑγραίνονται,
Καὶ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν ἑαυτὲς σκέπην, πέτραν περιεβάλοντο.

ὀρφανὲς 9. Ἥρπασαν (δὲ) ὀρφανὸν ἀπὸ μαςῦ,
Καὶ ἐκπεπ]ωκότα ἐταπείνωσαν˙

10. Γυμνὲς ἐκοίμισαν ἀδίκως,
Πεινώντων δὲ ψωμὸν ἀφείλαντο.

11. Ἐν στενοῖς ἐνήδρευσαν ἀδίκως, σκολιεινοῖς
Ὁδὸν δὲ δικαίων ὐκ ἤδεισαν. δικαίαν

12. Ἐκ πόλεως καὶ ἐξ οἰκιῶν ἰδίων ἐξέβαλον αὐτὲς˙
Ψυχὴ δὲ νηπίων ἐςέναξε μεγάλως.
Αὐτὸς δὲ διατί τέτων ἐπισκοπὴν ὐ πεποίηται;

13. (Ἔτι) ὄντων αὐτῶν ἐπὶ γῆς, καὶ ὐκ ἐπέγνωσαν,
Ὁδὸν δὲ δικαιοσύνης ὐκ ἤδεισαν,
Οὐδὲ ἐπορεύθησαν ἀτραπὲς αὐτῆς˙

14. Γνὲς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα, παρέδωκεν αὐτὲς εἰς σκότος,
※ Καὶ νυκτὸς ἔςαι ὡς κλέπτης.

15. Καὶ ὀφθαλμὸς μοιχῦ ἐφύλαξε σκότος, ※
Λέγων˙ ὐ προσνοήσει με ὁ ὀφθαλμός˙ ※
Καὶ ἀποκρυβὴν προσώπυ ἔθετο˙ ※

16. Διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίας, ※
Ἡμέρας (δὲ) ἐσφράγισαν ἑαυτὲς, ※
Οὐκ ἐπέγνωσαν φῶς˙ ※

17. Ὅτι ὁμοθυμαδὸν αὐτοῖς τὸ πρωῒ σκιὰ θανάτυ, ※ διεσκέδασεν
Ὅτι ἐπιγνώσεται ταραχὰς * σκιᾶς θανάτυ˙ * σκιὰ

CAP. XXIV. v. 1. & 2. in Rom. Διατὶ δὲ κύριον ἔλαθον ὧραι, ἀσεβεῖς δὲ ὅριον ὑπερέβησαν, ποίμνιον σὺν ποιμένι ἁρπάσαντες. v. 3. (δὲ) abest. v. 4. ἐξέκλινον δὲ) ἐξέκλιναν. v. 5. & 6. καὶ ἀπέβησαν) ἀπέβησαν δέ. ibid. stich. 2. τῇ ἑαυτῶν πράξει) τὴν ἑαυτῶν τάξιν. ib. ἀγρὸν πρὸ - - - usque ad fin. vers.) in Rom. hoc ordine leguntur: ἠδύνηθη αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέρους. ἀγρὸν πρὸ ὥρας, οὐκ αὐτῶν ὄντα ἐθέρισαν. ἀδύνατοι ἀμπελῶνας ἀσεβῶν ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ εἰργάσαντο. v. 7. (δὲ) abest. ibid. stich. 2. ἑαυτῶν) αὐτῶν. v. 8. stich. 2. Καὶ παρὰ) καὶ deest. v. 9. δὲ ὀρφανὲς) ὀρφανόν. ibid. stich. 2. Καὶ ἐκπεπτωκότα) ἐκπεπτωκότα δέ. v. 10. Γυμνὲς) addit δέ. ibid. st. 2. ψωμὸν) τὸν ψωμόν. v. 11. stich. 1. in Rom. ἐν στενοῖς ἀδίκως ἐνήδρευσαν. ibid. stich. 2. δικαίων) δικαίαν. v. 12. stich. 1. in Rom. οἳ ἐκ πόλεως καὶ οἴκων ἰδίων ἐξεβάλοντο. ibid. stich. 2. μεγάλως) μέγα. v. 13. Ἔτι ὄντων αὐτῶν ἐπὶ γῆς) ἐπὶ γῆς ὄντων αὐτῶν. ibid. stich. 3. ἐπορεύθησαν ἀτραπὲς αὐτῆς) ἀτραπὲς αὐτῶν ἐπορεύθησαν. v. 15. stich. 2. ὁ ὀφθαλμὸς) articul. deest. v. 16. stich. 2. (δὲ) abest. v. 17. διεσκέδασεν) σκιὰ θανάτου. ibid. stich. 2. ταραχὰς σκιὰ) τάραχος σκιᾶς.

ἐταπείνωσας σεαυτὸν * ἐρεῖς † ὑπερηφανευσάμην

29. Ὅτι ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, καὶ * ἐρεῖ· (εἰ) † ὑπερηφανεύσατο,
※ Καὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς σώσει˙,
30. ῥύσεται (δὲ) ἀθῷον·
Καὶ διασωθήσῃ ἐν καθαραῖς χερσί σου.

ΚΕΦ. ΚΓ΄. XXIII.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Καὶ δὴ οἶδα ὅτι ἐκ χειρῶν μου ἡ ἔλεγξίς ἐστιν·
Ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαρεῖα γέγονεν (ἐπ᾽ ἐμοὶ)
Ἐπ᾽ ἐμῷ στεναγμῷ.

Στενάζω δὲ ἐπ᾽ ἐμαυτόν.

3. Τίς γὰρ ἂν γνώη ὅτι εὕροιμι αὐτὸν, καὶ (ὅτι) ἔλθοιμι εἰς τέλος;
4. Εἴποιμι δὲ ἐπ᾽ αὐτοῦ κρίμα,
Τὸ δὲ στόμα μου ἐμπλήσαιμι ἐλέγχων.

ἐμπλήσει με ἐλέγχου * ἀπαγγέλλει

5. Γνώην δὲ ῥήματα ἅ μοι ἐρεῖ,
Αἰσθοίμην δὲ τίνα μοι * ἀπαγγελεῖ.
6. Καὶ εἰ ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελεύσεταί μοι;
Καὶ εἰ ἐν ἀπειλῇ οὐ χρήσεταί μοι;
7. Ἀλήθεια γὰρ καὶ ἔλεγχος παρ᾽ αὐτῷ·
Ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου.
8. Ἐὰν γὰρ πορευθῶ εἰς τὰ πρῶτα, οὐκ ἔτι εἰμί·
Τὰ δὲ ἐπ᾽ ἐσχάτοις, τί οἶδα ※ αὐτόν;
9. ※ Ἀριστερὰ ποιήσαντος αὐτοῦ, καὶ οὐ κατέσχον· ※
Περιβαλεῖ δεξιὰ, καὶ οὐκ ὄψομαι˙. ※
10. Οἶδε γὰρ ἤδη ὁδόν μου (αὐτὸς),
Καὶ διέκρινέ με ὥσπερ χρυσίον.
11. Ἐξελεύσομαι δὲ ἐν ἐντάλμασιν αὐτοῦ, ※ ἐκράτησεν ὁ πούς μου.
Ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνω.
12. Ἀπὸ ἐντολῶν αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ παρέλθω, (ἵνα μὴ ἀποθάνω)·
Ἐν δὲ κόλπῳ μου ἔκρυψα ῥήματα αὐτοῦ.
13. Εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὕτως,
Τίς ἐστιν ὁ ἀντερῶν αὐτῷ;
Ὃ γὰρ αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἐποίησε. Versus 14. deest.
15. Διὰ τοῦτο ἐπ᾽ αὐτῷ ἐσπουδάκειν, ἐπ᾽ αὐτῷ
Νουθετούμενος δὲ ἐφρόντισα αὐτοῦ·
※ Ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατασπουδασθῶ· Alia interpretatio
Κατανοήσω, καὶ πτοηθήσομαι ἐξ αὐτοῦ˙. ※
16. Κύριος δὲ (μου) ἐμαλάκυνε τὴν καρδίαν μου, ※
Ὁ δὲ παντοκράτωρ ἐσπούδακεν (ἐπ᾽) ἐμέ·
17. Οὐ γὰρ ᾔδειν ὅτι ἐπελεύσεταί μοι γνόφος,
Πρὸ προσώπου δὲ μου καλύψει σκότος. πρόσωπον

ΚΕΦ.

v. 29. εἰ ὑπερηφανευσάμην) ὑπερηφανεύσατο. v. 30. (δὲ) abest. ibid. διασωθήσῃ) διασώθητι. CAP. XXIII. v. 2. ἐκ χειρῶν) ἐκ χειρός. ibid. stich. 2. Ἡ χείρ) καὶ ἡ χείρ. ibid. (ἐπ᾽ ἐμοὶ) non habet. ib. st. 3. in Rom. ἐπ᾽ ἐμῷ στεναγμῷ. v. 3. Τίς γὰρ ἂν γνώη) τίς δ᾽ ἄρα γνοίη. ibid. (ὅτι) abest. v. 4. ἐπ᾽ αὐτοῦ) ἐμαυτοῦ. ibid. stich. 2. ἐμπλήσει με ἐλέγχου) ἐμπλήσαι ἐλέγχων. v. 5. stich. 1. in Rom. γνοίην δὲ ἰάματα ἅ μοι ἐρεῖ. ibid. st. 2. ἀπαγγέλλει) ἀπαγγελεῖ. v. 6. Καὶ εἰ) καὶ ἐν. ibid. stich. 2. Καὶ εἰ ἐν) εἶτα ἐν. ib. οὐ χρήσεταί μοι) μοι οὐ χρήσεται. v. 7. παρ᾽ αὐτῷ) παρ᾽ αὐτοῦ. v. 8. stich. 1. in Rom. εἰ γὰρ πρῶτος πορεύσομαι, καὶ οὐκ ἔτι εἰμί. v. 10. (αὐτὸς) deest. ibid. stich. 2. Καὶ διέκρ.) διέκρινε δέ. ib. χρυσίον) τὸ χρυσίον. v. 12. ἐντολῶν) ἐνταλμάτων. ibid. οὐ μὴ) καὶ οὐ μή. ib. (ἵνα μὴ ἀποθάνω) desunt. v. 13. stich. 2. ἀντερῶν) ἀντειπών. v. 15. ἐσπουδάκειν) ἐσπούδακα. v. 16. Κύριος μου) Κύριος δέ. ibid. stich. 2. ἐσπούδακεν ἐπ᾽ ἐμέ·) ἐσπούδασεν με. v. 17. γνόφος) σκότος. ibid. stich. 2. in Rom. πρὸ προσώπου δέ μου ἐκάλυψε γνόφος.

ΚΕΦ. ΚΔ΄. XXIV.

κύριε *ὥρας Ιατὶ δὲ Κύριον οὐκ ἔλαθον * ὧραι,
ἀσεβεῖς δὲ (ἄνδρες) ※ οὐκ οἶδον
ἡμέρας αὐτοῦ;
2. Ὅριον (δὲ) ὑπερέβησαν, καὶ ποίμνιον
σὺν ποιμένι ἥρπασαν.
3. Ὑποζύγιον (δὲ) ὀρφανῶν ἀπήγαγον,
Καὶ βοῦν χήρας ἠνεχύρασαν, 4. ἐξέ-
κλινον δὲ ἀδυνάτους ἐξ ὁδοῦ ÷ δι-
καίας˙.
Ὁμοθυμαδὸν (δὲ) ἐκρύβησαν πραεῖς
γῆς, 5. 6. καὶ ἀπέβησαν ὥσπερ
ὄνοι ἐν ἀγρῷ.
ὑπὲρ ἐμοῦ Ἐπ' ἐρήμου ἐξελθόντες τῇ ἑαυτῶν πρά-
ξει, ἀγρὸν πρὸ ὥρας οὐκ αὐτῶν
ὄντα ἐθέρισαν.
ἠδυνήθη ※ Ἡδύνθη δὲ αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέ-
ρους˙. ἀδύνατοι δὲ ἀσεβῶν ἀμπε-
λῶνας ἀσιτὶ καὶ ἀμισθὶ εἰργάσαντο.
7. Γυμνοὺς (δὲ) πολλοὺς ἐκοίμισαν ἄνευ
ἱματίων,
ἑαυτῶν Ἀμφίασιν δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο.
8. ※ Ἀπὸ ψεκάδων ὀρέων ὑγραίνονται˙,
Καὶ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν ἑαυτοὺς σκέ-
πην, πέτραν περιεβάλοντο.
ὀρφανὸς 9. Ἥρπασαν (δὲ) ὀρφανὸν ἀπὸ μαστοῦ,
Καὶ ἐκπεπτωκότα ἐταπείνωσαν.
10. Γυμνοὺς ἐκοίμισαν ἀδίκως,
Πεινώντων δὲ ψωμὸν ἀφείλαντο.
11. Ἐν στενοῖς ἐνήδρευσαν ἀδίκως, σκολιεινοῖς
Ὁδὸν δὲ δικαίων οὐκ ᾔδεισαν. δικαίων
12. Ἐκ πόλεως καὶ ἐξ οἰκιῶν ἰδίων ἐξέ-
βαλον αὐτούς.
Ψυχὴ δὲ νηπίων ἐστέναξε μεγάλως.
Αὐτὸς δὲ διατί τούτων ἐπισκοπὴν οὐ
πεποίηται;
13. (Ἔτι) ὄντων αὐτῶν ἐπὶ γῆς, καὶ οὐκ
ἐπέγνωσαν,
Ὁδὸν δὲ δικαιοσύνης οὐκ ᾔδεισαν,
Οὐδὲ ἐπορεύθησαν ἀτραποὺς αὐτῆς.
14. Γνοὺς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα, παρέδω-
κεν αὐτοὺς εἰς σκότος,
※ Καὶ νυκτὸς ἔσται ὡς κλέπτης.
15. Καὶ ὀφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλαξε σκό- ※
τος, ※
Λέγων˙ οὐ προσνοήσει με ὀφθαλμός. ※
Καὶ ἀποκρυβὴν προσώπου ἔθετο. ※
16. Διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίας, ※
Ἡμέρας (δὲ) ἐσφράγισαν ἑαυτούς, ※
Οὐκ ἐπέγνωσαν φῶς. ※
17. Ὅτι ὁμοθυμαδὸν αὐτοῖς τὸ πρωῒ ※
σκιὰ θανάτου, διεσκέδα-
Ὅτι ἐπιγνώσεται ταραχὰς * σκιᾶς σεν
θανάτου. * σκιὰ

CAP. XXIV. v. 1. & 2. in *Rom.* Διατί δὲ κύριον ἔλαθον ὧραι, ἀσεβεῖς δὲ ὅριον ὑπερέβησαν, ποίμνιον σὺν ποιμένι ἁρπάσαντες. v. 3. (δὲ) abest. v. 4. ἐξέκλινον δὲ) ἐξέκλιναν. v. 5. & 6. καὶ ἀπέβησαν) ἀπέβησαν δέ. ibid. stich. 2. τῇ ἑαυτῶν πράξει) τὴν ἑαυτῶν τάξιν. ib. ἀγρὸν πρὸ - - - usque ad fin. vers.) in *Rom.* hoc ordine leguntur: ἠδύνθη αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέρους. ἀγρὸν πρὸ ὥρας, οὐκ αὐτῶν ὄντα ἐθέρισαν. ἀδύνατοι ἀμπελῶνας ἀσεβῶν ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ εἰργάσαντο. v. 7. (δὲ) abest. ibid. stich. 2. ἑαυτῶν) αὐτῶν. v. 8. stich. 2. Καὶ παρὰ) καὶ deest. v. 9. δὲ ὀρφανὸς) ὀρφανόν. ibid. stich. 2. Καὶ ἐκπεπτωκότα) ἐκπεπτωκότα δέ. v. 10. Γυμνοὺς) addit δέ. ibid. st. 2. ψωμὸν) τὸν ψωμόν. v. 11. stich. 1. in *Rom.* ἐν στενοῖς ἀδίκως ἐνήδρευσαν. ibid. stich. 2. δικαίων) δικαίαν. v. 12. stich. 1. in *Rom.* οἳ ἐκ πόλεως καὶ οἴκων ἰδίων ἐξεβάλοντο. ibid. stich. 2. μεγάλως) μέγα. v. 13. Ἔτι ὄντων αὐτῶν ἐπὶ γῆς) ἐπὶ γῆς ὄντων αὐτῶν. ibid. stich. 3. ἐπορεύθησαν ἀτραποὺς αὐτῆς) ἀτραποὺς αὐτῶν ἐπορεύθησαν. v. 15. stich. 2. ὁ ὀφθαλμὸς) articul. deest. v. 16. stich. 2. (δὲ) abest. v. 17. διεσκέδασεν) σκιὰ θανάτου. ibid. stich. 2. ταραχὰς σκιᾶς) τάραχος σκιᾶς.

※ 18. Ἐλαφρὸς ἐστιν ἐπὶ προσώπου ὕδα-
※ τος".
Καταραθείη ἡ μερὶς αὐτῶν ἐπὶ γῆς,
Ἀναφανείη δὲ τὰ φυτὰ αὐτῶν ἐπὶ
γῆς ξηρά·
ὀρφανοῦ 19. 20. Ἀγκαλίδα γὰρ ὀρφανῶν ἥρπα-
σαν.
αὐτῶν Εἶτα ἐμνήσθη αὐτοῦ ἡ ἁμαρτία,
Καὶ ὥσπερ ὁμίχλη δρόσου, ἀφανὴς
ἐγένετο·
Ἀποδοθείη αὐτῷ καθὰ ἔπραξε,
Συντριβείη δὲ πᾶς ἄδικος ἴσα ξύλῳ
ἀνιάτῳ.
ἐποίκιλει- 21. Στεῖραν γὰρ οὐκ εὖ ἐποίησεν, οὐδὲ * γύ-
ραν ναιον ἠλέησε.
* ἀγύ- 22. Θυμῷ δὲ † κατέστρεψε δυνατούς.
ναιον ἠ- Ἀναστὰς τοιγαροῦν οὐ μὴ πιστεύσῃ ὑ-
λέησαν πὲρ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς,
† κατέ- 23. Μαλακισθεὶς δὲ μὴ ἐλπιζέτω ὑγιά-
στρεψαν ναι, ἀλλὰ πεσεῖται νόσῳ·
δυνάστας
24. Πολλοὺς γὰρ ἐκάκωσε τὸ ὕψωμα
αὐτοῦ.
χλόη Ἐμαράνθη δὲ ὥσπερ μολόχη ἐν καύ-
ματι,
Ἢ ὥσπερ στάχυς ÷ αὐτόματος" ἀ-
ποπεσὼν ἀπὸ καλάμης.
25. ※ Εἰ δὲ μή, τίς ἐστιν ὁ φάμενός με
※ ψευδῆ λέγειν,
※ Καὶ θήσει εἰς οὐθὲν τὰ ῥήματά μου";

ΚΕΦ. ΚΕ'. XXV.

Ὑπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης,
λέγει·
2. Τί γάρ; ἐστι προοίμιον ἢ ὁ
φόβος παρ' αὐτῷ,
Ὁ ποιῶν τὴν σύμπασαν ἐν ὑψίστῳ;
(ἐστίν)
3. Μὴ γάρ τις ὑπολάβοι, ὅτι ἐστὶ παρέλ-
κυσις πειραταῖς;
Ἐπὶ τίνας δὲ (αὐτῶν) οὐκ ἐπελεύσε-
ται ἐνέδρα παρ' αὐτοῦ;
4. Πῶς γὰρ ἔσται βροτὸς δίκαιος ἔναντι
Κυρίου;
Ἢ τίς ἂν ἀποκαθαρίσαι ἑαυτὸν γεν-
νητὸς γυναικός;
(Οὐδ' ἄνθρωπος οὐ καθαρός.
5. Ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ μὴ ἀνατέλλειν, καὶ
οὐκ ἀνατέλλει·)
Εἰ σελήνην (δὲ) συντάσσει, καὶ οὐκ
ἐπιφαύσει,
Ἄστρα δὲ οὐ καθαρὰ ἐναντίον αὐτοῦ· οὐκ ἄμεμ-
πτα
6. Ἔα δὲ (πᾶς) ἄνθρωπος σαπρία, καὶ
υἱὸς ἀνθρώπου σκώληξ.

ΚΕΦ. Κϛ'. XXVI.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει·
2. Τίνι πρόσκεισαι; ἢ τίνι μέλ-
λεις βοηθεῖν;
Πότερον οὐχ ᾧ πολλὴ ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ
βραχίων κραταιός ἐστι;

3. Τίνι

v. 18. προσώπου) πρόσωπον. v. 19. & 20. ὀρφανοῦ) ὀρφανῶν. ibid. stich. 2. Εἶτα ἐμνήσθη αὐτῶν) εἶτ' ἀνεμνήσθη αὐτοῦ. ibid. stich. 3. Καὶ ὥσπερ) ὥσπερ δὲ. ib. st. 4. αὐτῷ καθὰ) δὲ αὐτῷ ἃ. v. 21. in Rom. στεῖραν δὲ οὐκ εὖ ἐποίησε, καὶ γύναιον οὐκ ἠλέησε. v. 22. κατέστρεψαν) κατέστρεψεν. ibid. stich. 2. ὑπὲρ) κατὰ. v. 23. δὲ) abest. ibid. ὑγιάναι) ὑγιασθῆναι. v. 24. stich. 2. χλοὴ) μολόχη. ib. st. 3. αὐτόμ. ἀποπεσὼν ἀπὸ καλάμης) ἀπὸ καλάμης αὐτόματος ἀποπεσών. v. 25. με ψευδῆ) transposita. ibid. stich. 2. οὐθὲν) οὐδέν. CAP. XXV. v. 2. ἐστιν) deest. ibid. ὁ φόβος παρ' αὐτῷ) ἢ φόβος παρ' αὐτοῦ. ibid. stich. 2. (ἐστίν) abest. v. 3. stich. 2. (αὐτῶν) deest. v. 4. βροτὸς δίκαιος) transposita. ibid. stich. 2. ἑαυτὸν) αὐτόν. ib. stich. 3. & v. 5. stich. 1. uncis inclusi à Rom. absunt. ibid. stich. 2. σελήνην δὲ) εἰ σελήνη. ib. st. 3. οὐκ ἄμεμπτα) οὐ καθαρά. v. 6. (πᾶς) deest. CAP. XXVI. v. 2. stich. 2. ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ) ἰσχὺς καὶ ὁ.

3. Τίνι συμβεβούλευσαι;
Οὐχ ᾧ ἡ πᾶσα σοφία;
Ἢ τίνι ἐπακολουθεῖς; οὐχ ᾧ ἡ μεγίςη δύναμις;
4. Τίνι ἀνήγγειλας ῥήματα;
Πνοὴ δὲ τίνος ἐςὶν ἡ ἐξελθοῦσα ἐκ σοῦ;
5. ※ Μὴ γίγαντες μαιωθήσονται
※ Ὑποκάτωθεν ὕδατος καὶ γειτόνων αὐτοῦ;
※ 6. Γυμνὸς ὁ ᾅδης ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ
※ ἔςι περιβόλαιον τῇ ἀπωλείᾳ.
βορέᾳ 7. Ἐκτείνων βορέαν ἐπ' οὐδέν,
※ Κρεμνῶν γῆν ἐπ' οὐδενός.
※ 8. Δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις αὐτοῦ,
※ Καὶ οὐκ ἐῤῥάγη νέφος ὑποκάτωθεν
※ αὐτοῦ·
※ 9. Ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου,
Σκέπων Ἐκπετάζων ἐπ' αὐτὸν νέφος αὐτοῦ·
※ 10. Πρόςαγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ πρόσωπον
※ ὕδατος,
※ Μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ σκό-
※ τους.
ἐπετάσθησαν 11. Στύλοι οὐρανοῦ ἐκπετάσθησαν.
Καὶ ἐξέςησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεως
※ αὐτοῦ.
12. Ἰσχύϊ (μὲν) κατέπαυσε τὴν θάλασσαν,
ἔςρωσεν Ἐπιςήμῃ δὲ ἔτρωσε τὸ κῆτος·
13. Κλεῖθρά τε οὐρανοῦ δεδοίκασιν αὐτόν·
Προςάγματι δὲ ἐθανάτωσε δράκοντα ἀποςάτην.

14. Ἰδοὺ ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ ἰκμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐτῷ;
Σθένος δὲ βροντῆς αὐτοῦ τίς οἶδεν ὁπότε ποιήσει;

ΚΕΦ. ΚΖ'. XXVII.

Ἔτι δὲ προσθεὶς Ἰὼβ τῷ προοιμίῳ, εἶπε·
2. Ζῇ Κύριος ὃς οὕτως με κέκρικε,
Καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικρώσας μου τὴν ψυχήν·
3. Εἰ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς μου ἐνούσης ἐν ἐμοί,
Πνεῦμα δὲ θεῖον (ἔτι) περιὸν ἐν ῥινὶ ῥήμασιν μου,
4. Οὐ μὴ λαλήσει τὰ χείλη μου ἄδικα, τὸ ςόμα
Οὐδὲ ἡ ψυχή μου μελετήσει ἄνομα.
5. Μή μοι εἴη, δικαίους ὑμᾶς ἀποφῆναι, ἕως ἂν ἀποθάνω·
Οὐ γὰρ ἀπαλλάξω τὴν ἀκακίαν μου,
6. Δικαιοσύνῃ δὲ προσέχων οὐ μὴ προῶμαι· προέχων
Οὐ γὰρ σύνοιδα ἐμαυτῷ ἄτοπον πράξας.
7. Οὐ μὴν δὲ ἀλλ' εἴησαν οἱ ἐχθροί μου ὥσπερ ἡ καταςροφὴ τῶν ἀσεβῶν,
Καὶ οἱ ἐπανιςανόμενοί μοι ὥσπερ ἡ ἀπώλεια τῶν παρανόμων.
8. Ναὶ μὴν τίς γάρ ἐςιν (ἔτι) ἐλπὶς ἀσεβεῖ ὅτι ἐπέχει;

V. 3. stich. 2. ἡ πᾶσα) ἡ abest. ibid. stich. 3. Ἢ τίνι ἐπακολουθεῖς) τίνι ἐπακολουθήσεις. ib. ᾧ ἡ) ἡ deest. v. 5. stich. 2. γειτόνων) τῶν γειτόνων. v. 7. βορέᾳ) βορεάν. ibid. stich. 2. in Rom. κρεμάζων γῆν ἐπὶ οὐδενός. v. 8. stich. 2. ὑποκάτωθεν) ὑποκάτω. v. 9. stich. 2. Σκέπων) ἐκπετάζων. v. 11. ἐκπετάσθησαν) ἐπετάσθησαν. v. 12. (μὲν) abest. ibid. stich. 2. ἔςρωσεν) ἔτρωσε. v. 13. τε) δέ. CAP. XXVII. v. 1. τῷ προοιμίῳ εἶπε) transposita. v. 2. Κύριος ὃς οὕτως) ὁ Θεὸς, ὃς οὕτω. ibid. stich. 2. πικρώσας) πικράνας. v. 3. ἐν ἐμοί) non habet. ibid. stich. 2. ἔτι περιὸν ἐν ῥήμασιν μου) τὸ περιόν μοι ἐν ῥινί. v. 4. stich. 1. in Rom. μὴ λαλήσειν τὰ χείλη μου ἄνομα. ibid. stich. 2. ἄνομα) ἄδικα. v. 5. stich. 2. ἀπαλλάξω) addit μου. v. 6. προέχων οὐ μὴ) προσέχων οὐ μήν. ibid. stich. 2. ἄτοπον) ἄτοπα. v. 7. ἀλλ') ἀλλά. ibid. stich. 2. οἱ ἐπανιςανόμενοί μοι) οἱ ἐπ' ἐμὲ ἐπανιςάμενοι. v. 8. Ναὶ μὴν τίς γάρ ἐςιν ἔτι) καὶ τίς γάρ ἐςιν.

(Μὴ) πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον εἰ ἄρα σωθήσεται;
9. Ἢ τὴν δέησιν αὐτοῦ ἀκούσῃ ὁ Κύριος;
Ἐπελθούσης δὲ αὐτῷ ἀνάγκης, 10. μὴ ἔχει τινὰ παῤῥησίαν ἐναντίον αὐτοῦ;
πῶς Ἢ ὡς ἐπικαλεσαμένου * αὐτὸν, εἰσακούσεται αὐτοῦ; * αὐτοῦ
11. Ἀλλὰ δὴ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐστιν ἐν χειρὶ Κυρίου,
Ἅ ἐστι παρὰ τῷ παντοκράτορι, οὐ ψεύσομαι.
12. Ἰδοὺ (δὴ) πάντες ὑμεῖς ἑωράκατε·
Διατί δὲ κενὰ κενοῖς ἐπιβάλλεσθε;
13. Αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίου·
Ὀργὴ Κτῆμα δὲ δυναστῶν ἐξελεύσεται παρὰ παντοκράτορος ἐπ' αὐτούς.
14. Ἐὰν πολλοὶ γένωνται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, εἰς σφαγὴν ἔσονται,
Ἐὰν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσι, προσαιτήσωσιν·
αὐτῶν 15. Οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ (κακῷ) θανάτῳ τελευτήσωσι,
Καὶ χήρας αὐτῶν οὐδεὶς ἐλεήσει.
16. Ἐὰν συναγάγῃ ὥσπερ γῆν ἀργύριον,
Ἴσα δὲ πηλῷ χρυσίον ἑτοιμάσῃ,
17. Ταῦτα πάντα δίκαιοι περιποιήσονται,
Τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἀληθινοὶ καθέξουσιν·
18. Ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ ὥσπερ σῆτες,
Καὶ ὥσπερ ἀράχνη οὐ συνετήρησε. ὁ πλοῦτος αὐτοῦ
19. Πλούσιος * κοιμηθήσεται καὶ οὐ προσθήσει, * κοιμηθεὶς
※ †Ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διήνοιξε, καὶ οὐκ ἔστι. †Ὀφθαλμὸς
20. (Κοιμηθέντι) συναντήσονται αὐτῷ ὥσπερ ὕδωρ ὀδύναι, ※
Νυκτὶ δὲ ὑφείλατο αὐτὸν γνόφος· ※
21. Ἀναλήψεται αὐτὸν καύσων, καὶ ἀπελεύσεται, ※ ※
Καὶ λικμήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, 22. καὶ ἀποῤῥίψει ἐπ' αὐτὸν, ※ ※
καὶ οὐ φείσεται·
Ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγῇ φεύξεται·
23. Κροτήσει ἐπ' αὐτὸν χεῖρας αὐτοῦ,
Καὶ συριεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΚΗ'. XXVIII.

Ἔστι γὰρ ἀργυρίῳ τόπος ὅθεν γίνεται,
Τόπος δὲ χρυσίῳ ὅθεν διηθεῖται.
2. Σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ γῆς γίνεται,
Χαλκὸς δὲ ἴσα λίθῳ λατομεῖται.
3. Τάξιν ἔθετο σκότει,
※ Καὶ (καιρῶν) πᾶν πέρας αὐτὸς ἐξακριβάζεται. ※
Λίθος σκοτία καὶ σκιὰ θανάτου· ※
4. διακοπὴ χειμάῤῥου ἀπὸ κονίας. ※
Οἱ δὲ

v. 8. ſtich. 2. (Μὴ) deeſt. ib. εἰ ἄρα) ἄρα. v. 9. ἀκούσῃ ὁ Κύριος) εἰσακούσεται ὁ Θεός. ibid. Ἐπελθ. δὲ) ἢ ἐπελθούσης. v. 10. μὴ ἔχει) adjicit τινά. ibid. ἐναντίον) ἔναντι. ib. ſtich. 2. πῶς) ὡς. v. 11. ſtich. 2. παρὰ τῷ π.) τῷ deeſt. v. 12. in *Rom.* ἰδοὺ πάντες οἴδατε, ὅτι κενὰ κενοῖς ἐπιβάλλετε. v. 13. ſtich. 2. Ὀργὴ) κτῆμα. ibid. ἐξελεύσεται) ἐλεύσεται. v. 14. Ἐὰν) addit δέ. ibid. υἱοὶ αὐτοῦ) υἱοὶ αὐτῶν. ibid. ſtich. 2. προσαιτήσωσιν) προσαιτήσουσιν. v. 15. αὐτῶν κακῷ θανάτῳ τελευτήσωσι) αὐτοῦ ἐν θανάτῳ τελευτήσουσι. ibid. ſtich. 2. Καὶ χήρας) χήρας δέ. v. 16. ſtich. 2. χρυσίον ἑτοιμάσῃ) transpoſita. v. 18. σητός;) σῆτες. ibid. ſtich. 2. ὁ πλοῦτος αὐτοῦ) non habet. v. 19. κοιμηθεὶς οὐ) κοιμηθήσεται καὶ οὐ. ibid. ſtich. 2. Ὀφθαλμὸς) ὀφθαλμούς. v. 20. ſtich. 1. in *Rom.* συνήντησαν αὐτῷ ὥσπερ ὕδωρ αἱ ὀδύναι. ibid. ſtich. 2. ὑφείλατο) ὑφείλετο. v. 21. Ἀναλήψεται) addit δέ. v. 22. ἀποῤῥίψει αὐτὸν) ἐπιῤῥίψει ἐπ' αὐτόν. v. 23. ἐπ' αὐτὸν χ. αὐτοῦ) ἐπ' αὐτοὺς χεῖρας αὐτῶν. CAP. XXVIII. v. 1. ſtich. 2. χρυσίῳ) χρυσίου. v. 3. ſtich. 2. Καὶ καιρῶν πέρας) καὶ πᾶν πέρας.

ὁδὸν Οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι ὁδὸν δικαιοσύ-
νης ἠθένησαν· ἐκ βροτῶν ※ ἐσα-
λεύθησαν.
5\. ※ Γῆ, ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρτος,
※ Ὑποκάτω αὐτῆς ἐστράφη ὡς πῦρ.
※ 6. Τόπος σαπφείρε (καὶ) οἱ λίθοι
※ αὐτῆς,
※ Καὶ χῶμα χρυσίον αὐτῷ.
※ 7. Τρίβος, ἐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινὸν,
※ Καὶ ἐ παρέβλεψεν αὐτὴν ὀφθαλμὸς
※ γυπός·
※ 8. Οὐκ ἐπάτησαν αὐτὴν υἱοὶ ἀλαζόνων,
γὰρ ἦλθεν Οὐ παρῆλθεν ἐπ' αὐτῆς λέων.
9\. Ἐν ἀκροτόμῳ ἐξέτεινε χεῖρα αὐτῦ,
※ Κατέστρεψε (δὲ) ἐκ ῥιζῶν ὄρη·
10\. Δίνας δὲ ποταμῶν ἔῤῥηξε,
Πᾶν δὲ τίμιον ἴδεν αὐτῦ ὁ ὀφθαλμός·
11\. Καὶ βάθη ποταμῶν ἀνεκάλυψεν,
Ἔδειξε δὲ αὐτῦ δύναμιν εἰς φῶς.
12\. Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὑρέθη;
Ποῖος δὲ τόπος ἐςὶν ἐπιςήμης;
13\. Οὐκ οἶδε βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς,
Οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐν ἀνθρώποις.
14\. ※ Ἄβυσσος εἶπεν, ἐκ ἔςιν ἐν ἐμοί·
※ Καὶ θάλασσα εἶπεν, ἐκ ἔςιν μετ' ἐμῦ.
※ 15. Οὐ δώσει συγκλεισμὸν ἀντ' αὐτῆς,
※ Καὶ ἐ ςαθήσεται ἀργύριον ἀντάλ-
※ λαγμα αὐτῆς.
※ 16. Καὶ ἐ συμβαςαχθήσεται χρυσίῳ
※ Ὠφείρ,
※ Ἐν ὄνυχι τιμίῳ καὶ σαπφείρῳ·

17\. (Καὶ) ἐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ χρυσίον οὐχ
καὶ ὕαλος, ※
Καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς σκεύη χρυσᾶ. ※
18\. Μετέωρα καὶ Γαβεὶς ἐ μνηθήσεται, ※
Καὶ ἕλκυσον σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτα- ※
τα· 19. ἐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ το- ※
πάζιον Αἰθιοπίας, ※
Χρυσίῳ καθαρῷ ἐ συμβαςαχθήσεται. ※
20\. Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὑρέθη; ※ δὴ
Ποῖος δὲ ἐςι τόπος συνέσεως; ※
21\. Λέληθε πάντα ἄνθρωπον.
※ Καὶ ἀπὸ πετεινῶν τῦ ἐρανῦ (ἐκ)
ἐκρύβη. ※
22\. Ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος ἦπαν, εἶπεν
ἀκηκόαμεν αὐτῆς τὸ κλέος. ※
23\. Ὁ Θεὸς εὖ συνέςησεν αὐτῆς τὴν ὁδόν· κύριος
Αὐτὸς γὰρ οἶδε τὸν τόπον αὐτῆς.
24\. Αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' ἐρανὸν πᾶσαν
ἐφορᾷ, εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα
ἃ ἐποίησεν,
25\. (Ἐποίησε δὲ) ἀνέμων ςαθμὸν, καὶ
ὑδάτων μέτρα.
26\. Ὅτε ἐποίησεν ὕτος ὑετὸν, ἠρίθμησε, ὕτως ἰδὼν
※ Καὶ ὁδὸν ἐντινάγματι φωνάς.
27\. Τότε ἴδεν αὐτὴν, καὶ ἐξηγήσατο αὐ- ἰδὼν
τὴν, ※
Ἑτοιμάσας ἐξιχνίασεν. ※
28\. Εἶπε δὲ ἀνθρώπῳ· ἰδὲ ἡ θεοσέβειά
ἐςι σοφία,
Τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ κακῶν, ἐςὶν
ἐπιςήμη.

v. 4. ſtich. 2. ὁδοὺς δικαιοσύνης) ὁδὸν δικαίαν. ibid. βροτῶν) addit ἐσαλεύθησαν. v. 5. ſtich. 2. ὡς) ὡσεί. v. 6. (καὶ) abeſt. v. 8. Οὐκ) καὶ ἐκ. ibid. αὐτὴν) αὐτόν. ib. ſtich. 2. γὰρ ἦλθεν) παρῆλθεν. v. 10. ἔῤῥηξε) διέῤῥηξε. ibid. ſtich. 2. τίμιον ἴδεν αὐτῦ ὁ) ἔντιμον εἶδέ μου ὁ. v. 11. Καὶ βάθη) βάθη δέ. v. 12. ſtich. 2. ἐπιςήμης) τῆς ἐπιςήμης. v. 13. ſtich. 2. Οὐδὲ μὴ) οὐδὲ μήν. v. 14. ἐκ ἔςιν) ἐκ ἔνεστιν, bis hoc verſu. ibid. ſtich. 2. Καὶ θαλ.) καὶ ἡ θάλασσα. v. 16. Ὠφείρ) Σωφίρ. v. 17. Καὶ ἐχ) οὐκ. v. 18. Γαβεὶς) γαβίς. v. 20. Ἡ δὴ) ἡ δέ. ibid. ſtich. 2. ἐςι τόπος συνέσεως) τόπος ἐςὶ τῆς συνέσεως. v. 21. ſtich. 2. (ἐκ) abeſt. v. 22. εἶπεν, ἀκηκόαμεν) ἦπαν, ἀκηκόαμεν δέ. v. 23. Ὁ κύριος) ὁ Θεός. ibid. ſtich. 2. Αὐτὸς γὰρ) αὐτὸς δέ. v. 25. (Ἐποίησε δὲ) non habet. ibid. καὶ ὑδάτων) ὕδατος. v. 27. ἰδὼν) εἶδεν.

ΚΕΦ. ΚΘʹ XXIX.

Προσθεὶς δὲ ἔτι τῷ προοιμίῳ Ἰὼβ, λέγει·

2. Τίς ἄν με θείη (μῆνα) κατὰ μῆνα (ἡμερῶν) τῶν ἔμπροσθεν
Ἡμερῶν, ὧν ὁ Θεὸς ἐφύλαττέ με;

3. Ὡς ὅτε ηὔγει λύχνος αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς μου,
Ὅτε ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευόμην ἐν σκότει·

4. Ὅτε ἤμην ἐπιβρίθων ὁδοῖς,
Ὅτε ὁ Κύριος ἐπισκοπὴν ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου·

5. Ὅτε ἤμην ὑλώδης λίαν, κύκλῳ δέ μου οἱ παῖδές με·

6. Ὅτε ἐχέοντό μου αἱ ὁδοὶ βουτύρῳ, τὰ δὲ ὄρη μου ἐχεῖτο γάλακτι·

7. Ὅτε ἐξεπορευόμην ὄρθριος ἐν πόλει,
Ἐν δὲ πλατείαις ἐτίθετό μου ὁ δίφρος.

8. Ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν ἑαυτοῖς,
πάντες Πρεσβῦται δὲ πάντες ἐπανέστησαν·

9. Ἁδροὶ δὲ ἐπαύσαντο λαλοῦντες, δάκτυλον ἐπιτιθέντες ἐπὶ στόματι αὐτῶν.

10. Οἱ δὲ ἀκούσαντες (περὶ ἐμοῦ) ἐμακάρισάν με,
Καὶ γλῶσσα αὐτῶν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη·

11. Ὅτι οὖς ἤκουσε, καὶ ἐμακάρισέ με,
Ὀφθαλμὸς δέ με ἰδὼν ἐξέκλινε.

12. Διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐκ ÷ χειρὸς δυνάστου,
Καὶ ὀρφανῷ, ᾧ οὐκ ὑπῆρχεν βοηθὸς, ἐβοήθησα·

13. ※ Εὐλογία ἀπολλυμένου ἐπ' ἐμὲ ἔλθοι,
Στόμα δὲ χήρας ηὐλόγησέ με.

14. Δικαιοσύνην δὲ ἐνδεδύκειν, ἐδεδοίκειν
Ἠμφιασάμην δὲ κρίμα ἴσα διπλοΐδι.

15. Ὀφθαλμὸς ἤμην τυφλῷ, ποῦς δὲ τυφλῶν
χωλῷ· χωλῶν

16. Ἐγὼ ἤμην πατὴρ ἀδυνάτων,
Δίκην δὲ ἣν οὐκ ᾔδειν ἐξιχνίασα·

17. Συνέτριψα δὲ μύλας ἀδίκων,
Ἐκ δὲ μέσου ὀδόντων αὐτῶν ἅρπαγμα ἐξέσπασα.

18. Εἶπον δέ· ἡλικία μου γηράσει ὥσπερ στέλεχος φοίνικος,
Πολὺν (δὲ) χρόνον βιώσω·

19. ※ Ἡ ῥίζα μου διήνοικται ἐπὶ ὕδατος,
Καὶ δρόσος αὐλισθήσεται ἐπὶ τῷ θερισμῷ μου· ※ ※

20. Ἡ δόξα μου καινὴ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ ※
τόξον μου ἐν χειρὶ * μου πορεύσεται. αὐτοῦ

21. (Πρεσβύτεροι) ἀκούσαντές μου προσέσχον, * αὐτοῦ
Ἐσιώπησαν δὲ ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ·

22. Ἐπὶ

CAP. XXIX. v. 1. in *Rom.* Ἔτι δὲ προσθεὶς Ἰὼβ εἶπε τῷ προοιμίῳ. v. 2. (μῆνα) deest. ibid. (ἡμερῶν) abest. ib. τῶν ἔμπροσθεν) τῶν non habet. ibid. stich. 2. ὧν ὁ Θεὸς ἐφύλαττέ με) ὧν με ὁ Θεὸς ἐφύλαξεν. v. 3. λύχνος) ὁ λύχνος. ibid. stich. 2. Ὅτε ἐν τῷ) ὅτε τῷ. v. 4. ὁδοῖς) ὁδούς. ibid. stich. 2. ὁ Κύριος) ὁ Θεός. v. 6. μου αἱ ὁδοί) transposita. ibid. ἐχεῖτο γάλακτι) ἐχέοντο γάλακτι. v. 8. ἑαυτοῖς) desideratur. ibid. stich. 2. ἐπανέστησαν) ἔστησαν. v. 9. ἐπιτιθέντες ἐπὶ σ. αὐτῶν) ἐπιθέντες ἐπὶ στόματι. v. 10. (περὶ ἐμοῦ) deest. v. 11. stich. 2. με ἰδὼν) transposita. v. 12. stich. 2. ᾧ οὐχ ὑπῆρχεν βοηθὸς) ᾧ οὐκ ἦν βοηθ. v. 13. stich. 2. ηὐλόγησέ με) με εὐλόγησε. v. 14. ἐδεδοίκειν) ἐνδεδύκειν. v. 17. stich. 2. in *Rom.* ἐκ μέσου τῶν ὀδόντων αὐτῶν. ἅρπαγμα ἐξήρπασα. v. 18. Εἶπον ἡλικία μου) εἶπα δὲ, ἡ ἡλικία μου. ibid. stich. 2. (δὲ) abest. v. 19. ῥίζα μου) ῥίζα. ibid. stich. 2. ἐπὶ τῷ) ἐν τῷ. v. 20. καινὴ) κενή. ibid. τόξον αὐτοῦ) τόξον μου. ib. πορεύσεται) πορεύεται. v. 21. (Πρεσβύτεροι) deest. ibid. ἀκούσαντές μου) ἐμοῦ ἀκούσαντες.

22. Ἐπὶ (δὲ) τῷ ἐμῷ ῥήματι οὐ προσέθεντο,
Καὶ περιχαρεῖς ἐγίνοντο ὁπότε αὐτοῖς ἐλάλουν·
23. Ὥσπερ γῆ διψῶσα προσδεχομένη ὑετὸν,
Οὕτως οὗτοι τὴν ἐμὴν λαλιὰν (προσεδέχοντο).
24. Εἰ ἐγέλων πρὸς αὐτοὺς, οὐκ ἐπίστευον·
※ Καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀ-
※ πέπιπτεν.
※ 25. Ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἐκά-
※ θισα ἄρχων,
※ Καὶ κατεσκήνουν ὡσεὶ βασιλεὺς ἐν
※ μονοζώνοις,
συμπαθεῖς Ὃν τρόπον πενθοῦντας παρακαλῶν.

ΚΕΦ. Λ'. XXX.

Νυνὶ δὲ κατεγέλασάν μου ἐλάχιστοι·
Νῦν νουθετοῦσί με ἐν μέρει ἡμερῶν
ὧν ἐξουδένουν τοὺς πατέρας αὐτῶν,
Οὓς οὐχ ἡγησάμην ἀξίους εἶναι κυνῶν τῶν ἐμῶν νομάδων.

2. Καίγε ἰσχὺς χειρῶν αὐτῶν ἱνατί μοι;
※ Ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλετο συντέλεια.
3. Ἐν ἐνδείᾳ καὶ λιμῷ ἄγονος·
Οἱ φεύγοντες ἄνυδρον ἐχθὲς συνοχὴν καὶ ταλαιπωρίαν·
περικυκλοῦντες 4. 5. Οἱ περικλῶντες ἅλιμα ἐπὶ ἠχοῦντι,
(Ὧν ἅλιμα ἦν αὐτῶν τὰ σῖτα)·
Ἄτιμοί τε καὶ πεφαυλισμένοι, ἐνδεεῖς παντὸς ἀγαθοῦ,
Οἳ καὶ ῥίζας ξύλων ἐμασῶντο ὑπὸ λιμοῦ μεγάλου.
Ἐπανέστησάν μοι κλέπται, 6. ὧν οἱ οἶκοι αὐτῶν ἦσαν τρῶγλαι τῶν πετρῶν·
7. ※ Ἀναμέσον εὐήχων βοήσονται, οἳ ὑπὸ φρύγανα ἄγρια διῃτῶντο·
8. Ἀφρόνων υἱοὶ ※ καὶ ἀτίμων, ὄνομα
καὶ κλέος ἐσβεσμένον ἀπὸ γῆς. ἐπὶ
9. Νυνὶ δὲ κιθάρα αὐτῶν ἐγώ εἰμι,
Καὶ ἐμὲ θρύλλημα ἔχουσιν·
10. Ἐβδελύξαντό με ἀποστάντες μακρὰν,
Ἀπὸ δὲ προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο πτύελον.
11. Ἀνοίξας γὰρ (ὅδε) φαρέτραν αὐτοῦ ἐκάκωσέ με·
Καὶ χαλινὸν τοῦ προσώπου μου ἐξα- ἐξαπέ-
πέστειλαν· στειλεν
12. Ἐπὶ δεξιῶν τοῦ βλαστοῦ ἐπανέστησαν,
Πόδας αὐτῶν ἐξέτειναν, καὶ ὡδοποίη- Πόδα
σαν ἐπ' ἐμὲ τρίβους ἀπωλείας αὐτῶν.
13. Ἐξετρίβησαν τρίβοι μου·
Ἐξέδυσαν γάρ με τὴν στολήν μου.
14. Βέλεσιν αὐτοῦ κατηκόντισέ με·
Κέχρηται δέ μοι ὡς ἐβούλετο.
Ἐν ὀδύναις πέφυρμαι,
15. Ἐπιστρέφονται (δὲ) μοι αἱ ὀδύναι· μου
Ὤχετό μου ἡ ἐλπὶς ὥσπερ πνεῦμα,

v. 22. (δὲ) abest. ibid. stich. 2. Καὶ περιχ.) περιχαρεῖς δὲ. ib. ὁπότε) ὁπόταν. v. 23. ὑετὸν) τὸν ὑετὸν. ibid. stich. 2. (προσεδέχοντο) deest. v. 24. stich. 1. in Rom. ἐὰν γελάσω πρὸς αὐτοὺς, οὐ μὴ πιστεύσωσι. v. 25. stich. 3. συμπαθεῖς) πενθοῦντας. CAP. XXX. v. 1. stich. 3. εἶναι) deest. v. 4. & 5. Ὧν ἅλιμα) οἵτινες ἅλιμα. ibid. stich. 3. Ἄτιμοί τε) ἄτιμοι δὲ. ibid. ἐνδεεῖς) addit παντός. v. 6. τῶν πετρῶν) πετρῶν. v. 8. ἐπὶ γῆς) ἀπὸ γῆς. v. 9. αὐτῶν ἐγώ εἰμι) ἐγώ εἰμι αὐτῶν. v. 10. με) δέ με. ibid. stich. 2. προσώπου) τοῦ προσώπου. ib. πτύελον) πτύελον. v. 11. (ὅδε) abest. ibid. stich. 2. ἐξαπέστειλεν) ἐξαπέστειλαν. v. 12. τοῦ βλαστοῦ) τοῦ deficit. v. 13. stich. 2. με τὴν στολήν μου) με τὴν στολήν. v. 14. stich. 2. ἐβούλετο) βούλεται. v. 15. (δὲ) abest.

ΚΕΦ. ΚΘʹ XXIX.

Προσθεὶς δὲ ἔτι τῷ προοιμίῳ Ἰὼβ, λέγει·
2. Τίς ἄν με θείη (μῆνα) κατὰ μῆνα (ἡμερῶν) τῶν ἔμπροσθεν
Ἡμερῶν, ὧν ὁ Θεὸς ἐφύλαττέ με;
3. Ὡς ὅτε ηὔγει λύχνος αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς μου,
Ὅτε ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευόμην ἐν σκότει·
4. Ὅτε ἤμην ἐπιβρίθων ὁδοῖς,
Ὅτε ὁ Κύριος ἐπισκοπὴν ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου·
5. Ὅτε ἤμην ὑλώδης λίαν, κύκλῳ δέ μου οἱ παῖδές μου·
6. Ὅτε ἐχέοντό μου αἱ ὁδοὶ βουτύρῳ, τὰ δὲ ὄρη μου ἐχεῖτο γάλακτι·
7. Ὅτε ἐξεπορευόμην ὄρθριος ἐν πόλει,
Ἐν δὲ πλατείαις ἐτίθετό μου ὁ δίφρος.
8. Ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν ἑαυτοῖς,
πάντες Πρεσβῦται δὲ πάντες ἐπανέστησαν·
9. Ἁδροὶ δὲ ἐπαύσαντο λαλοῦντες, δάκτυλον ἐπιτιθέντες ἐπὶ στόματι αὐτῶν.
10. Οἱ δὲ ἀκούσαντες (περὶ ἐμοῦ) ἐμακάρισάν με,
Καὶ γλῶσσα αὐτῶν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη·
11. Ὅτι οὖς ἤκουσε, καὶ ἐμακάρισέ με,
Ὀφθαλμὸς δέ με ἰδὼν ἐξέκλινε.
12. Διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐκ ÷ χειρὸς⸔ δυνάστου,
Καὶ ὀρφανῷ, ᾧ οὐχ ὑπῆρχεν βοηθὸς, ἐβοήθησα·
13. ※ Εὐλογία ἀπολλυμένου ἐπ' ἐμὲ ἔλθοι⸔,
Στόμα δὲ χήρας ηὐλόγησέ με.
14. Δικαιοσύνην δὲ ἐνδεδύκειν, ἐδεδοίκειν
Ἠμφιασάμην δὲ κρίμα ἴσα διπλοΐδι.
15. Ὀφθαλμὸς ἤμην τυφλῷ, ποὺς δὲ τυφλῶν
χωλῷ· χωλῶν
16. Ἐγὼ ἤμην πατὴρ ἀδυνάτων,
Δίκην δὲ ἣν οὐκ ᾔδειν ἐξιχνίασα·
17. Συνέτριψα δὲ μύλας ἀδίκων,
Ἐκ δὲ μέσου ὀδόντων αὐτῶν ἅρπαγμα ἐξέσπασα.
18. Εἶπον δέ· ἡλικία μου γηράσει ὥσπερ στέλεχος φοίνικος,
Πολὺν (δὲ) χρόνον βιώσω·
19. ※ Ἡ ῥίζα μου διήνοικται ἐπὶ ὕδατος,
Καὶ δρόσος αὐλισθήσεται ἐπὶ τῷ θερισμῷ μου· ※ ※
20. Ἡ δόξα μου καινὴ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ ※
τόξον μου ἐν χειρὶ * μου πορεύσεται⸔. αὐτοῦ
21. (Πρεσβύτεροι) ἀκούσαντές μου προσέσχον, *αὐτοῦ
Ἐσιώπησαν δὲ ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ·

22. Ἐπὶ

CAP. XXIX. v. 1. in *Rom.* Ἔτι δὲ προσθεὶς Ἰὼβ εἶπε τῷ προοιμίῳ. v. 2. (μῆνα) deest. ibid. (ἡμερῶν) abest. ib. τῶν ἔμπροσθεν) τῶν non habet. ibid. stich. 2. ὧν ὁ Θεὸς ἐφύλαττέ με) ὧν με ὁ Θεὸς ἐφύλαξεν. v. 3. λύχνος) ὁ λύχνος. ibid. stich. 2. Ὅτε ἐν τῷ) ὅτε τῷ. v. 4. ὁδοῖς) ὁδῶν. ibid. stich. 2. ὁ Κύριος) ὁ Θεός. v. 6. μου αἱ ὁδοὶ) transposita. ibid. ἐχεῖτο γάλακτι) ἐχέοντο γάλακτι. v. 8. ἑαυτοῖς) desideratur. ibid. stich. 2. ἐπανέστησαν) ἔστησαν. v. 9. ἐπιτιθέντες ἐπὶ σ. αὐτῶν) ἐπιθέντες ἐπὶ στόματι. v. 10. (περὶ ἐμοῦ) deest. v. 11. stich. 2. με ἰδὼν) transposita. v. 12. stich. 2. ᾧ οὐχ ὑπῆρχεν βοηθὸς) ᾧ οὐκ ἦν βοηθ. v. 13. stich. 2. ηὐλόγησέ με) με εὐλόγησε. v. 14. ἐδεδοίκειν) ἐνδεδύκειν. v. 17. stich. 2. in *Rom.* ἐκ μέσου τῶν ὀδόντων αὐτῶν. ἅρπαγμα ἐξήρπασα. v. 18. Εἶπον ἡλικία μου) εἶπα δὲ, ἡ ἡλικία μου. ibid. stich. 2. (δὲ) abest. v. 19. ῥίζα μου) ῥίζα. ibid. stich. 2. ἐπὶ τῷ) ἐν τῷ. v. 20. καινὴ) κενή. ibid. τόξον αὐτοῦ) τόξον μου. ib. πορεύσεται) πορεύεται. v. 21. (Πρεσβύτεροι) deest. ibid. ἀκούσαντές μου) ἐμοῦ ἀκούσαντες.

22. Ἐπὶ (δὲ) τῷ ἐμῷ ῥήματι οὐ προσέθεντο,
Καὶ περιχαρεῖς ἐγίνοντο ὁπότε αὐτοῖς ἐλάλουν·
23. Ὥσπερ γῆ διψῶσα προσδεχομένη ὑετὸν,
Οὕτως οὗτοι τὴν ἐμὴν λαλιὰν (προσεδέχοντο).
24. Εἰ ἐγέλων πρὸς αὐτοὺς, οὐκ ἐπίστευον·
※ Καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀ-
※ πέπιπτεν.
※ 25. Ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἐκά-
※ θισα ἄρχων,
※ Καὶ κατεσκήνουν ὡσεὶ βασιλεὺς ἐν
※ μονοζώνοις,
συνπαθεὶς Ὃν τρόπον πενθινοὺς παρακαλῶν.

ΚΕΦ. Λ'. XXX.

Νυνὶ δὲ κατεγέλασάν μου ἐλάχιστοι·
Νῦν νουθετοῦσί με ἐν μέρει ἡμερῶν ὧν ἐξουδένουν τοὺς πατέρας αὐτῶν,
Οὓς οὐχ ἡγησάμην ἀξίους εἶναι κυνῶν τῶν ἐμῶν νομάδων.
2. Καίγε ἰσχὺς χειρῶν αὐτῶν ἱνατί μοι;
※ Ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλετο συντέλεια.
3. Ἐν ἐνδείᾳ καὶ λιμῷ ἄγονος·
Οἱ φεύγοντες ἄνυδρον ἐχθὲς συνοχὴν καὶ ταλαιπωρίαν·
περικυκλῶντες 4. 5. Οἱ περικλῶντες ἅλιμα ἐπὶ ἠχοῦντι,
(Ὧν ἅλιμα ἦν αὐτῶν τὰ σῖτα)·
Ἄτιμοί τε καὶ πεφαυλισμένοι, ἐνδεεῖς παντὸς ἀγαθοῦ,
Οἳ καὶ ῥίζας ξύλων ἐμασῶντο ὑπὸ λιμοῦ μεγάλου.
Ἐπανέστησάν μοι κλέπται, 6. ὧν οἱ οἶκοι αὐτῶν ἦσαν τρῶγλαι τῶν πετρῶν·
7. ※ Ἀναμέσον εὐήχων βοήσονται, οἳ ὑπὸ φρύγανα ἄγρια διῃτῶντο·
8. Ἀφρόνων υἱοὶ ※ καὶ ἀτίμων, ὄνομα καὶ κλέος ἐσβεσμένον ἀπὸ γῆς. ἐπὶ
9. Νυνὶ δὲ κιθάρα αὐτῶν ἐγώ εἰμι,
Καὶ ἐμὲ θρύλλημα ἔχουσιν·
10. Ἐβδελύξαντό με ἀποστάντες μακράν,
Ἀπὸ δὲ προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο πτυέλου.
11. Ἀνοίξας γὰρ (ὅδε) φαρέτραν αὐτοῦ ἐκάκωσέ με·
Καὶ χαλινὸν τοῦ προσώπου μου ἐξαπέστειλαν· ἐξαπέστειλεν
12. Ἐπὶ δεξιῶν τοῦ βλαστοῦ ἐπανέστησαν,
Πόδας αὐτῶν ἐξέτειναν, καὶ ὡδοποίησαν ἐπ' ἐμὲ τρίβους ἀπωλείας αὐτῶν. Πόδα
13. Ἐξετρίβησαν τρίβοι μου·
Ἐξέδυσαν γάρ με τὴν στολήν μου.
14. Βέλεσιν αὐτοῦ κατηκόντισέ με·
Κέχρηται δέ μοι ὡς ἐβούλετο.
Ἐν ὀδύναις πέφυρμαι,
15. Ἐπιστρέφονται (δὲ) μοι αἱ ὀδύναι· μου
Ὤχετό μου ἡ ἐλπὶς ὥσπερ πνεῦμα,

Καὶ

v. 22. (δὲ) abest. ibid. stich. 2. Καὶ περιχ.) περιχαρεῖς δὲ. ib. ὁπότε) ὁπόταν. v. 23. ὑετὸν) τὸν ὑετὸν. ibid. stich. 2. (προσεδέχοντο) deest. v. 24. stich. 1. in Rom. ἐὰν γελάσω πρὸς αὐτοὺς, οὐ μὴ πιστεύσωσι. v. 25. stich. 3. συνπαθεὶς) παθεινοὺς. CAP. XXX. v. 1. stich. 3. εἶναι) deest. v. 4. & 5. Ὧν ἅλιμα) οἵτινες ἅλιμα. ibid. stich. 3. Ἄτιμοί τε) ἄτιμοι δὲ. ibid. ἐνδεεῖς) addit παντὸς. v. 6. τῶν πετρῶν) πετρῶν. v. 8. ἐπὶ γῆς) ἀπὸ γῆς. v. 9. αὐτῶν ἐγώ εἰμι) ἐγώ εἰμι αὐτῶν. v. 10. με) δὲ με. ibid. stich. 2. προσώπου) τοῦ προσώπου. ib. πτυέλου) πτύελον. v. 11. (ὅδε) abest. ibid. stich. 2. ἐξαπέστειλεν) ἐξαπέστειλαν. v. 12. τοῦ βλαστοῦ) τοῦ deficit. v. 13. stich. 2. με τὴν στολήν μου) με τὴν στολήν. v. 14. stich. 2. ἐβούλετο) βούλεται. v. 15. (δὲ) abest.

Καὶ ὥσπερ νέφος ἡ σωτηρία μου ※ παρ-
※ ῆλθεν.
※ 16. Καὶ νῦν ἐπ᾽ ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυ-
※ χή μου˙
Ἔχουσι δέ με ἡμέραι ὀδυνῶν,
νύκτες 17. Νυκτὸς δέ μου τὰ ὀστᾶ συνέθλασαν,
καὶ τὰ νεῦρά μου διαλέλυται.
18. Ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελάβετό μου τῆς
στολῆς˙
※ Ὥσπερ τὸ περιστόμιον τοῦ χιτῶνός
μου περιέσχε με.
19. Ἥγηται δέ με ἴσα πηλῷ˙
Ἐν γῇ καὶ σποδῷ ἡ μερίς μου.
20. Κέκραγα δὲ πρὸς σὲ, καὶ οὐκ εἰσα-
κούεις μου˙
Ἔστησαν ※ Ἔστησαν, καὶ [a] κατενόησάν με.
[a] κατε- 21. [b] Ἐπέβησαν δέ μοι [c] ἀνελεημόνως,
νόησάν Ὡς χειρὶ κραταιᾷ με ἐμαστίγωσας˙
μοι 22. Ἔταξας δέ με ἐν ὀδύναις, ※ καὶ
[b] Ἀπέ- ἀπέρριψάς με ἀπὸ σωτηρίας.
βησαν 23. Οἶδα γὰρ ὅτι θάνατός με ἐκτρίψει˙
[c] ἀνελε- Οἰκία γὰρ γῇ παντὶ θνητῷ.
ήμονες 24. Εἰ γὰρ ὄφελον δυναίμην ἐμαυτὸν
χειρώσασθαι,
Ἢ δεηθῆναι ἑτέρου, καὶ ποιήσει μοι
τοῦτο.
25. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνάτῳ ἔκλαυσα,
Καὶ ἐστέναξα ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἀνάγκῃ.
26. Καὶ ἐπέχων ἐγὼ (ἐν) ἀγαθοῖς˙ καὶ
ἰδοὺ συνήντησάν μοι μᾶλλον ἡμέραι
κακῶν.

27. ※ Ἡ κοιλία μου ἐξέζεσε, καὶ οὐ σιω- ※
πήσεται˙ ※
Προέφθασάν (δέ) με ἡμέραι πτω- ※
χείας. ※
28. Στένων πεπόρευμαι ἄνευ θυμοῦ˙ Φιμοῦ
Ἕστηκα δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ κεκραγώς.
29. Ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων,
Ἑταῖρος δὲ στρουθῶν.
30. Τὸ (δὲ) δέρμα μου μεμελάνωται
μεγάλως,
Τὰ δὲ ὀστᾶ μου ἀπὸ καύματος ※ συν-
εφρύγη.
31. Ἀπέβη δὲ εἰς πένθος ἡ κιθάρα μου,
Ὁ δὲ ψαλμός μου εἰς κλαυθμὸν
(ἐμοί).

ΚΕΦ. ΛΑ΄. XXXI.

ΙΑθήκην ἐθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς ※
μου, ※
Καὶ οὐ συνήσω ἐπὶ παρθένον. παρθέ-
νον
2. Καὶ [a] τί ἐμέρισεν ὁ Θεὸς ἄνωθεν, καὶ [a] ἐπεμέ-
κληρονομία ἱκανοῦ ἐξ [b] ὑψίστων; ρισεν
3. [c] Οὐχὶ (καὶ) ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ, καὶ [b] ὑψίστου
ἀπαλλοτρίωσις τοῖς ποιοῦσιν ἀνο- [c] Οὐαὶ
μίαν;
4. Οὐχὶ αὐτὸς ὄψεται ὁδόν μου, καὶ
πάντα τὰ διαβήματά μου ἐξαριθ- ἐξαριθμη-
μήσεται; θήσεται
5. Εἴγε ἤμην πεπορευμένος μετὰ γελοια-
στῶν,

Εἰ δὲ

v. 15. stich. 3. παρῆλθεν) abest. v. 17. νύκτες) νυκτί. ibid. συνέθλασαν καὶ τὰ ν.) συγκέχυται, τὰ δὲ νεῦρα. v. 18. πολλῇ) ἐν πολλῇ. v. 19. Ἥγηται) ἥγησαι. ibid. stich. 2. ἡ μερίς μου) με ἡ μερίς. v. 20. εἰσακούεις) ἀκούεις. ibid. stich. 2. in Rom. ἔστησαν δὲ καὶ κατενόησάν με. v. 21. stich. 1. in Rom. ἐπέβησαν δέ μοι ἀνελεημόνως. ib. stich. 2. Ὡς χειρὶ) χειρί. v. 23. stich. 2. γῇ παντὶ θνητῷ) παντὶ θνητῷ γῆ. v. 24. stich. 2. Ἢ δεηθῆναι) ἢ δεηθεὶς γε. v. 25. st. 2. Καὶ) abest. ibid. ἀνάγκῃ) ἀνάγκαις. v. 26. Καὶ ἐπέχων ἐγὼ ἐν ἀγαθοῖς˙ καὶ ἰδοὺ) ἐγὼ δὲ ἐπέχων ἀγαθοῖς ἰδού. v. 27. stich. 2. (δὲ) abest. v. 30. μεμελάνωται) ἐσκότωται. ibid. stich. 2. συνεφρύγη) deest. v. 31. Ἀπέβη) addit δέ. ibid. ἡ κιθάρα μου) μου ἡ κιθάρα. CAP. XXXI. v. 1. stich. 2. παρθένων) παρθένον. v. 2. ἐπεμέρισεν) τί ἐμέρισεν. ibid. ὑψίστου) ὑψίστων. v. 3. (καὶ) deest. v. 4. ἐξαριθμηθήσεται) ἐξαριθμήσεται. v. 5. Εἴγε) εἰ δέ.

Εἰ δὲ καὶ ἐσπούδασεν εἰς δόλον ὁ πές μου·

6. Ἱςᾷ με γὰρ ἐν ζυγῷ δικαίῳ,
Οἶδε δὲ ὁ Κύριος τὴν ἀκακίαν μου.

7. Εἰ ἐξέκλινεν ὁ πές μου ἀπὸ τῆς ὁδοῦ (αὐτῆ),
Εἰ δὲ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ μου ἐπηκολούθησεν ἡ καρδία μου,
Καὶ εἰ ἐν ταῖς χερσί μου ἡψάμην δώρων· 8. σπείροιμι ἄρα, καὶ ἄλλοι
Φάγονται φάγοισαν,
Ἄῤῥιζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς.

9. Εἰ ἐξηκολούθησεν ἡ καρδία μου γυναικὶ (ἀνδρὸς) ἑτέρε
ἑτέρῳ ἑτέρε·
Εἰ (δὲ) καὶ ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς·

Ἀρέσαι 10. Ἀρέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἄλλῳ, τὰ δὲ νήπιά μου ταπεινωθείη.

11. Θυμὸς γὰρ ὀργῆς ἀκάθεκτος, τὸ μιᾶναι ἀνδρὸς γυναῖκα·

ἐκ μερῶν 12. Πῦρ γάρ ἐςι καιόμενον ἐπὶ πάντων τῶν ἡμερῶν·
Οὗ δ' ἂν ἐπέλθη, ἐκ ῥιζῶν ἀπώλεσεν.

13. Εἰ δὲ καὶ ἐφαύλισα κρίμα θεράποντός μου ἢ θεραπαίνης, κρινομένων αὐτῶν πρὸς ἐμέ·

14. Τί γὰρ ποιήσω, ἐὰν ἔτασίν μου ποιήσῃ ὁ Κύριος;
Ἐὰν δὲ καὶ ἐπισκοπήν, τίνα ἀπόκρισιν ποιήσομαι;

15. Πότερον οὐχ ὡς ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γαςρί, καὶ ἐκεῖνοι γεγόνασι;
Γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ.

16. Ἀδύνατοι δὲ ἦν ποτε εἶχον χρείαν, οὐκ ἀπέτυχον,
Καὶ χήρας τὸν ὀφθαλμὸν οὐκ ἔτηξα.

17. Εἰ δὲ καὶ τὸν ψωμόν μου ἔφαγον μόνος, καὶ οὐχὶ μετέδωκα ὀρφανῷ
※ ἐξ αὐτῆ·

18. Ὅτι ἐκ νεότητός μου ἐξέτρεφον ὡς πατήρ, Καὶ
※ Καὶ ἐκ γαςρὸς μητρός μου ὡδήγησα·

19. Εἰ δὲ καὶ ὑπερεῖδον γυμνὸν ἀπολλύμενον, καὶ οὐκ ἠμφίασα·

20. Ἀδύνατοι δὲ εἰ μὴ εὐλόγουν με,
Ἀπὸ δὲ κουρᾶς ἀρνῶν μου ἐθερμάνθησαν οἱ ὦμοι αὐτῶν·

21. Εἰ (δὲ καὶ) ἐπῆρα ὀρφανῷ χεῖρά ※ μου, πεποιθὼς ὅτι πολλή μοι βοήθεια πάρεςιν·

22. Ἀποςαίη ἄρα ἀπὸ τῆς κλειδὸς ὁ ὦμός μου,
Ὁ δὲ βραχίων μου ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνός μου συντριβείη.

23. Φόβος γὰρ Κυρίου συνεῖχέ με·
※ Καὶ ἀπὸ τοῦ λήμματος αὐτῆ οὐχ ὑποίσω.

24. Εἰ ἔταξα χρυσίον ἰχύν μου; εἰς χοῦν

Εἰ δὲ

v. 5. stich. 2. εἰς δόλον ὁ πές μου) transposita. v. 6. Ἱςᾷ με) ἵςαμαι. ibid. stich. 2. Οἶδε) addit δέ. v. 7. ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῆ) ἐκ τῆς ὁδοῦ. ibid. stich. 2. ὀφθαλμῷ μου) μου deest. ibid. st. 3. Καὶ εἰ ἐν ταῖς) εἰ δὲ καὶ ταῖς. v. 8. σπείροιμι) σπείραιμι. ibid. φάγονται) φάγοισαν. v. 9. stich. 2. (δὲ) abest. v. 10. ἄλλῳ) ἑτέρῳ. v. 11. ἀκάθεκτος) ἀκατάσχετος. v. 12. ἐκ πάντων) ἐπὶ πάντων. v. 13. πρὸς ἐμέ) πρὸς μέ. v. 14. ποιήσῃ) ποιῆται. v. 15. ὡς ἐγὼ) ὡς καὶ ἐγώ. v. 16. ἦν ποτε εἶχον χρείαν) χρείας ἦν ποτε εἶχον. ibid. stich. 2. Καὶ χήρας) χήρας δέ. ib. ἔτηξα) ἐξέτηξα. v. 17. μετέδωκα ὀρφανῷ) transposita. v. 18. Καὶ ἐκ) ὅτι ἐκ. v. 19. ἠμφίασα) adjicit αὐτόν. v. 20. εὐλόγουν) εὐλόγησαν. ibid. stich. 2. ἀρνῶν) ἀμνῶν. v. 21. (δὲ καὶ) non habet. ibid. πάρεςιν) περίεςιν. v. 22. ἀπὸ τῆς κλειδὸς ὁ ὦμός μου) transposita. ibid. stich. 2. ἀγκῶνός μου) μου deficit. v. 23. συνεῖχε) συνέχει. ibid. stich. 2. Καὶ ἀπὸ) ἀπό.

Εἰ δὲ καὶ λίθῳ πολυτελεῖ ἐπεποίθησα,

25. Εἰ δὲ καὶ εὐφράνθην πολλοῦ πλούτου γενομένου μοι,

Καὶ εἰ ἐπ' ἀναριθμήτοις ἐθέμην χεῖρά μου·

26. (Ἢ οὐχ ὁρῶ μὲν ἥλιον τὸν ἐπιφαύσκοντα (καὶ) ἐκλείποντα,

Σελήνην δὲ φθίνουσαν, οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐστι·)

27. ※ Καὶ εἰ ἠπατήθη λάθρα ἡ καρδία μου ",

Εἰ δὲ (καὶ) χεῖρά μου ἐπιθεὶς ἐπὶ στόματί μου ἐφίλησα·

28. Καὶ τοῦτό μοι ἄρα ἀνομία λογισθείη μεγάλη,

Ὅτι ἐψευσάμην ἔναντι Κυρίου τοῦ ὑψίστου. 29. Εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρὴς ἐγενόμην ἐπὶ πτώματι ἐχθροῦ μου,

εἶπον τῇ — Καὶ εἰ ἄπεν ἡ καρδία μου, εὖγε, εὖγε·

30. Ἀκούσαι ἄρα τὸ οὖς μου τὴν κατάραν μου,

Θρυλληθείην δὲ ὑπὸ λαοῦ μου κακούμενος. 31. Εἰ δὲ καὶ πολλάκις εἶπον αἱ θεράπαιναί μου,

Τίς ἂν δῴη ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτοῦ

ἐμπλη- — οὐ πλησθῆναι;

θῆναι — Λίαν μου χρηστοῦ ὄντος.

32. Ἔξω δὲ οὐκ ηὐλίζετο ξένος, καὶ ἡ θύρα μου παντὶ ἐλθόντι ἠνέῳκτο.

33. 34. Εἰ δὲ καὶ ἁμαρτὼν ἀκουσίως, ἔκρυψα τὴν ἁμαρτίαν μου

(Οὐ γὰρ διετράπην πολυοχλίαν λαοῦ,

Τοῦ μὴ ἐξαγορεῦσαι ἐναντίον αὐτῶν·)

Εἰ δὲ καὶ εἴασα ἀδύνατον ἐξελθεῖν τὴν θύραν μου κόλπῳ κενῷ·

35. ※ Τίς δῴη ἀκούοντά μου;

Χεῖρα δὲ Κυρίου εἰ μὴ ἐδεδοίκειν ",

Συγγραφὴν δὲ ἣν εἶχον κατά τινος,

36. Εἰ ἐπ' ὤμοις περιθέμενος ὡς στέφανον, ἀνεγίνωσκον,

37. Καὶ εἰ μὴ ῥήξας αὐτὴν ἀπέδωκα,

Οὐδὲν λαβὼν παρὰ χρεωφειλέτου (μου)·

38. Εἰ ἐπ' ἐμοί ποτε ἡ γῆ ἐστέναξεν,

Εἰ δὲ καὶ οἱ αὔλακες αὐτῆς ἔκλαυσαν ὁμοθυμαδόν·

39. Εἰ τὴν ἰσχὺν αὐτῆς ἔφαγον ἄνευ τιμῆς μόνος,

Εἰ δὲ καὶ ψυχὴν κυρίου τῆς γῆς ἐκβαλὼν ἐλύπησα·

40. Ἀντὶ πυροῦ ἐξέλθοι μοι κνίδη, ἀντὶ δὲ κριθῆς βάτος.

ΚΕΦ. ΛΒʹ. XXXII.

Καὶ ἐπαύσατο Ἰὼβ ῥήμασιν· ἡσύχασαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι (δὲ) ἀντειπεῖν Ἰώβ· ἦν γὰρ δίκαιος ἐναντίον αὐτοῦ Ἰώβ. — ἀντεῖπεν αὐτῶν

2. Ὠργίσθη δὲ Ἐλιοὺς, ὁ τοῦ Βαραχιὴλ, ὁ τοῦ Βουζί,

Ἐκ

v. 25. γενομένου μοι) transposita. ibid. stich. 2. Καὶ εἰ ἐπ') εἰ δὲ καὶ ἐπ'. v. 26. (καὶ) abest. v. 27. stich. 2. (καὶ) deest. v. 28. λογισθείη μεγάλη) ἡ μεγίστη λογισθείη. ibid. stich. 2. ἔναντι) ἐναντίον. v. 29. ἐπὶ πτώματι ἐχθροῦ) πτώματι ἐχθρῶν. ibid. stich. 2. in Rom. καὶ ἄπεν ἡ καρδία μου εὖγε. v. 30. stich. 2. δὲ ὑπὸ λαοῦ) δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου. v. 31. stich. 2. ἐμπλησθῆναι) πλησθῆναι. v. 32. καὶ ἡ θύρα) ἡ δὲ θύρα. v. 33. & 34. stich. 2. λαοῦ) πλήθους. ibid. stich. 3. ἐναντίον) ἐνώπιον. ibid. stich. 4 τὴν θύραν) θύραν. v. 36. Εἰ ἐπ' ὤμοις) ἐπ' ὤμοις ἄν. ibid. ὡς) deest. v. 37. stich. 2. Οὐδὲν) οὐθέν. ibid. (μου) abest. v. 39. Εἰ τὴν) εἰ δὲ καὶ τήν. ibid. ἄνευ τιμῆς μόνος) transposita. ibid. stich. 2. ἐκβαλὼν) ἐκλαβών. v. 40. πυροῦ ἐξέλθοι) πυροῦ ἄρα ἐξέλθοι. CAP. XXXII. v. 1. δὲ ἀντεῖπεν) ἀντειπεῖν. ibid. ἦν γὰρ δ. ἐν α. Ἰώβ) ἦν γὰρ Ἰὼβ δίκαιος ἐναντίον αὐτῶν. v. 2. ὁ τοῦ Βουζί) ὁ Βουζίτης.

Ῥαμὰ ÷ Ἐκ τῆς συγγενείας Ῥὰμ, ÷ τῆς Αὐσίτιδος χώρας˙,
Καὶ ὠργίσθη τῷ Ἰὼϐ σφόδρα, διότι ἀπέφηνεν ἑαυτὸν δίκαιον ἔναντι Κυρίȣ.
3. Καὶ κατὰ τῶν δὲ τριῶν φίλων αὐτȣ̃ ὠργίσθη σφόδρα,
Διότι ȣ̓κ ἠδυνήθησαν ἀποκριθῆναι ἀντίθετα τῷ Ἰὼϐ,
Καὶ ἔθεντο αὐτὸν εἶναι ἀσεϐῆ.
4. Ἐλιȣ̀ς δὲ ὑπέμεινε δȣ̃ναι ἀπόκρισιν τῷ Ἰώϐ.
ἡμερῶν Ὅτι πρεσϐύτεροί εἰσιν αὐτȣ̃ ἡμέραις.
5. Καὶ ἶδεν Ἐλιȣ̀ς ὅτι ȣ̓κ ἔστιν ἀπόκρισις ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν,
※ καὶ ἐθυμώθη ὀργὴ αὐτȣ̃˙.
6. Ὑπολαϐὼν δὲ Ἐλιȣ̀ς, ὁ τȣ̃ Βαραχιὴλ, ὁ τȣ̃ Βȣζὶ, λέγει·
7. Νεώτερος μέν εἰμι τῷ χρόνῳ,
Ὑμεῖς δὲ ἐστε πρεσϐύτεροι·
Διότι ἡσύχασα, φοϐηθεὶς τȣ̃ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὴν ἐμὴν ἐπιστήμην.
8. Εἶπον δὲ, ὅτι χρόνος ἐστὶν ὁ λαλῶν,
Ἐν πολλοῖς δὲ ἔτεσιν οἴδασι σοφίαν.
9. (Καὶ ȣ̓χ ȣ̃τως,) ἀλλὰ πνεῦμά ἐστιν ἐν βροτοῖς,
Πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἔσται ἡ διδάσκȣσα αὐτȣ́ς·
με
10. Οὐ γάρ οἱ πολυχρόνιοί εἰσι σοφοὶ,
Οὐδὲ οἱ γέροντες οἴδασι κρίμα.

11. Διὸ εἶπον· ἀκȣ́σατέ μȣ, καὶ ἀναγγελῶ ὑμῖν ἃ οἶδα·
(Ἐνωτίζεσθε τὰ ῥήματά μȣ, ἐρῶ γὰρ ὑμῶν ἀκȣόντων).
※ Ἰδȣ̀, ἤκȣσα τȣ̀ς λόγȣς ὑμῶν, ἐνωτισάμην μέχρι συνέσεως ὑμῶν· ※
Ἄχρις ȣ̃ ἐτάσητε τȣ̀ς λόγȣς (ὑμῶν), ※
12. καὶ ἕως ὑμῶν συνήσω· ※
Καὶ ἰδȣ̀ ȣ̓κ ἦν τῷ Ἰὼϐ ὁ ἐλέγχων, ※
Ἀνταποκρινόμενος ῥήμασιν αὐτȣ̃ ἐξ ※
ὑμῶν. ※
13. Ἵνα (δὲ) μὴ εἴπητε· εὕρομεν σοφίαν˙, ※
προσθέμενοι Κυρίῳ·
14. Ἀνθρώπῳ δὲ ἐπετρέψατε λαλῆσαι τοιαῦτα ῥήματα.
15. Ἐπτοήθησαν, ȣ̓κ ἀπεκρίθησαν ἔτι·
Ἐπαλαίωσαν ἐξ αὐτῶν λόγȣς.
16. Ὑπέμεινα, ȣ̓ γὰρ ἐλάλησαν, ὅτι ἔστησαν, ȣ̓κ ἀπεκρίθησαν· ἐλάλησα
17. ※ ὅτι ἀποκριθῶ κἀγὼ μέρος.
Ὑπολαϐὼν δὲ Ἐλιȣ̀ς, λέγει·
18. Πάλιν λαλήσω, πλήρης γάρ εἰμι ῥημάτων·
Ὀλέκει δέ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστρός μȣ·
19. Καὶ ἡ γαστήρ μȣ ὥσπερ ἀσκὸς γλεύκȣς ζέμων δεδεμένος,
Ἢ ὥσπερ φυσητὴρ χαλκέως (δεδεμένος καὶ) κατερρηγώς.

v. 2. ſtich. 2. Ῥαμὰ) ῥάμ. ib. ſt. 3. Καὶ ὠργίσθη) ὠργίσθη δέ. ibid. ἔναντι) ἐναντίον. v. 3. δὲ τριῶν φ. αὐτȣ̃) τριῶν δὲ φίλων. ibid. ſtich. 2. τῷ Ἰὼβ) Ἰώϐ. v. 4. τῷ Ἰὼβ) τῷ deeſt. ib. ſt. 2. εἰσιν αὐτȣ̃ ἡμερῶν) αὐτȣ̃ εἰσιν ἡμέραις. v. 6. ὁ τȣ̃ Βȣζὶ, λέγει) ὁ βȣζίτης, εἶπεν. v. 7. ſtich. 3. Διότι) διὸ. ibid. ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὴν ἐμὴν) ὑμῖν ἀναγγεῖλαι τὴν ἐμαυτȣ̃. v. 8. Εἶπον δὲ, ὅτι χρ.) εἶπα δὲ, ὅτι ȣ̓χ ὁ χρόνος. v. 9. (Καὶ ȣ̓χ ȣ̃τως) deſunt. ibid. ſtich. 2. ἔσται) ἐστίν. ib. διδάσκȣσά με) με abeſt. v. 10. Οὐ γὰρ οἱ) οὐχ οἱ. ibid. ſtich. 2. Οὐδὲ οἱ) οὐδ᾽ οἱ. v. 11. εἶπον) εἶπα. ibid. ſtich. 2. τὰ ῥήματά μȣ) μȣ τὰ ῥήματα. ibid. ſtich. 3. Ἰδȣ̀, ἤκȣσα - - συνέσεως ὑμῶν) omnia deſiderantur in Rom. ib. ſt. 4. τȣ̀ς λόγȣς ὑμῶν) λόγȣς. v. 12. ἕως) μέχρι. ibid. ſtich. 2. ὁ ἐλέγχων) ὁ deeſt. ibid. ſtich. 3. ῥήμασιν) ῥήματα. v. 13. (δὲ) abeſt. ibid. προσθέμενοι Κυρίῳ) tranſpoſita. v. 18. ſtich. 2. Ὀλέκει δέ με) ὀλέκει γάρ με. v. 19. Καὶ ἡ γαστὴρ) ἡ δὲ γαστήρ. ibid. ζέμων) ζέων. ibid. ſtich. 2. δεδεμένος καὶ κατερρηγὼς) ἐῤῥηγώς.

20. Λαλήσω ἵνα ἀναπαύσωμαι, ἀνοίξας τὰ χείλη μου·

21. Ἄνθρωπον γὰρ οὐ μὴ αἰσχυνθῶ,
Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βροτὸν οὐ μὴ ἐντραπῶ·
22. οὐ γὰρ ἐπίσαμαι θαυμάσαι πρόσωπον·
Εἰ δὲ μὴ, καὶ ἐμὲ σῆτες ἔδονται.

ΚΕΦ. ΛΓʹ. XXXIII.

ΟΥ μὴν δὲ ἀλλὰ ἄκουσον Ἰὼβ τὰ ῥήματά μου,
Καὶ τὴν λαλιάν μου ἐνωτίζου·

2. Ἰδοὺ γὰρ ἤνοιξα τὸ σόμα μου, καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου.

3. Καθαρά μου ἡ καρδία ἐν ῥήμασι,
Σύνεσις δὲ χειλέων μου καθαρὰ νοήσει.

4. Πνεῦμα θεῖον τὸ ποιῆσάν με,
Πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσά με.

5. Ἐὰν δυνηθῇς, δός μοι ἀπόκρισιν πρὸς ταῦτα·
Ὑπόμεινον, (καὶ) σῆθι σὺ κατ᾽ ἐμὲ, καὶ ἐγὼ κατὰ σέ.

6. Ἐκ πηλοῦ διήρτισαι σὺ ὡς καὶ ἐγώ·
Ἐκ τοῦ αὐτοῦ διηρτίσμεθα (πηλοῦ).

7. Οὐχὶ ὁ φόβος μου σροβήσει σε,
Οὐδὲ ἡ χείρ μου βαρεῖα ἔσαι ἐπὶ σοί.

8. ⋇ Πλὴν εἶπας ἐν ὠσί μου, (Φωνὴν δὲ ῥημάτων σου ἀκήκοα.)

9. Διότι λέγεις· καθαρός εἰμι, οὐχ ἥμαρτον (τοῖς ἔργοις),
Ἄμεμπτος (δὲ) εἰμι, οὐ γὰρ ἠνόμησα·

10. Μέμψιν δὲ κατ᾽ ἐμοῦ εὗρε, καὶ ἥγηταί με ὥσπερ ὑπεναντίον ⋇ αὐτῷ·

11. Ἔθετο δὲ τὸν πόδα μου ἐν ξύλῳ, κυκλώ-
Καὶ ἐφύλαξέ μου πάσας τὰς ὁδούς. ματι

12. Πῶς γὰρ λέγεις· δίκαιός εἰμι, καὶ οὐκ ἐπακήκοέ μου;
Αἰώνιος γάρ ἐσιν (ὁ) ἐπάνω βροτῶν.

13. Λέγεις γάρ· διατί τῆς δίκης μου οὐκ δικαιοσύ-
ἐπακήκοεν ἐν παντὶ ῥήματι; νης

14. Ἐν γὰρ τῷ ἅπαξ λαλήσει ὁ Κύριος· λαλῆσαι
Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ 15. ἐνύπνιον,
Ἢ (ὡς φάσμα) ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ,
Ὡς ὅταν ἐπιπίπτῃ φόβος δεινὸς ἐπ᾽ ἀνθρώπους, ἐπὶ νυσαγμάτων ἐπὶ κοίτης·

16. Τότε ἀνακαλύπτει νοῦν ἀνθρώπων,
Ἐν εἴδεσι φόβου τοιούτοις ἐξεφόβησεν αὐτούς,

17. Ἀποσρέψαι ἄνθρωπον ἐξ ἀδικίας αὐτοῦ·
Τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ (ἀδικίας) πτώματος ἐῤῥύσατο,

18. Καὶ ἐφείσατο τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου,
Τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ.

19. Πάλιν δὲ ἤλεγξεν αὐτὸν ἐν μαλακίᾳ ἐπὶ κοίτης,

Καὶ

v. 20. τὰ χείλη μου) μου deest. v. 22. πρόσωπον) πρόσωπα. CAP. XXXIII. v. 1. stich. 2. τὴν λαλιάν μου ἐνωτίζου) λαλιάν ἐνωτίζου μου. v. 3. ἐν ῥήμασι) ῥήμασι. v. 5. δυνηθῇς) δύνῃ. ibid. stich. 2. (καὶ) abest. ib. σῆθι σὺ) σὺ deest. v. 6. stich. 2. (πηλοῦ) abest. v. 7. Οὐχὶ) οὐχ. ibid. σροβήσει σε) transposita. v. 8. Φωνὴν δὲ) δὲ non habet. v. 9. οὐχ ἥμαρτον τοῖς ἔργοις) οὐχ ἁμαρτών. ibid. stich. 2. (δὲ) abest. v. 10. καὶ ἥγηταί με) ἥγηται δέ με. v. 11. τὸν π. μου ἐν κυκλώματι) ἐν ξύλῳ τὸν πόδα μου. ibid. stich. 2. Καὶ ἐφύλαξε) ἐφύλαξε δέ. v. 13. γὰρ) δέ. ibid. τῆς δικαιοσύνης) τῆς δίκης. ibid. ἐν παντὶ ῥήματι) μου πᾶν ῥῆμα. v. 15. ἐνύπνιον ὡς φάσμα ἐν) ἐνύπνιον ἢ ἐν. ibid. φόβος δεινὸς) transposita. v. 16. stich. 2. ἐξεφόβησεν αὐτοὺς) transposita. v. 17. ἐξ ἀδικίας αὐτοῦ) ἀπὸ ἀδικίας. ibid. stich. 2. (ἀδικίας) abest. v. 18. Καὶ ἐφείσατο) ἐφείσατο δὲ. ibid. stich. 2. τοῦ μὴ) καὶ μή. v. 19. μαλακίᾳ) ἐπὶ μαλακίᾳ.

Καὶ πλῆθος ὀστέων αὐτοῦ ἐνάρκησε·
20. Πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου οὐ μὴ δύνηται προσδέξασθαι,
※ Καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ βρῶσιν ἐπιθυμήσει·
21. Ἕως ἂν σαπῶσιν αὐτοῦ αἱ σάρκες,
Καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ κενά·
22. Ἐγγίσῃ δὲ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς θάνατον,
Ἡ δὲ ζωὴ αὐτοῦ ἐν τῷ ᾅδῃ.
23. Ἐὰν ὦσι χίλιοι ἄγγελοι θανατηφόροι,
Εἷς ἐξ αὐτῶν οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν.
Ἐὰν νοήσῃ τῇ καρδίᾳ ἐπιστραφῆναι ἐπὶ τὸν Κύριον,
Ἀναγγείλῃ δὲ ἀνθρώπῳ τὴν ἑαυτοῦ μέμψιν,
÷ Καὶ τὴν ἄνοιαν αὐτοῦ δείξῃ·
24. Ἀνθέξεται αὐτοῦ, τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτὸν εἰς θάνατον,
÷ Ἀνανεώσει δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα, ὥσπερ ἀλοιφὴν ἐπὶ τοίχου,
Καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐμπλήσει μυελοῦ·
25. Ἀπαλυνεῖ δὲ αὐτοῦ τὰς σάρκας ὥσπερ νηπίου,
Καὶ ἀποκαταστήσει αὐτὸν ἀνδρωθέντα ἐν ἀνθρώποις.
26. Εὔξεται πρὸς Κύριον, καὶ δεκτὰ αὐτῷ ἔσται,
Εἰσελεύσεται δὲ προσώπῳ καθαρῷ σὺν ἐξηγορίᾳ·
Ἀποδώσει δὲ ἀνθρώπῳ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.
27. Εἶτα τότε ἀπομέμψεται ἄνθρωπος αὐτὸς ἑαυτῷ, λέγων· ἀποπέμψεται
Οἷα συνετελούμην; καὶ οὐκ ἄξια ἤτασέ με ὧν ἥμαρτον.
28. ※ Σῶσον τὴν ψυχήν μου, τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν,, ἐξελθεῖν
Καὶ ζωή μου φῶς ὄψεται. ※
29. Ἰδοὺ, ταῦτα πάντα ἐργᾶται ὁ ἰσχυρὸς ὁδοὺς τρεῖς μετὰ ἀνδρός· ※ ※
30. Καὶ ἐῤῥύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου,
Ἵνα ἡ ψυχή μου ἐν φωτὶ αἰνῇ αὐτόν.
(Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιοὺς, λέγει·
Ἀκούσατέ μου σοφοὶ, ἐπιστάμενοι ἐνωτίζεσθε τὸ καλόν·
Ὅτι εἴρηκεν Ἰώβ· ἰδοὺ, ταῦτα πάντα ἐργᾶται ὁ ἰσχυρὸς
Ὁδοὺς τρεῖς μετὰ ἀνδρὸς,
Τοῦ ἐπιστρέψαι ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ διαφθορᾶς,
Τοῦ φωτίσαι αὐτῷ ἐν φωτὶ ζώντων.)
31. Πρόσεχε Ἰώβ, καὶ ἄκουσόν μου,
Κώφευσον, καὶ ἐγὼ λαλήσω. ἵνα
32. ※ Εἰ εἰσί σοι λόγοι, ἀποκρίθητί μοι,
Λάλησον, θέλω γὰρ σὲ δικαιωθῆναι· ※

v. 19. stich. 2. ὀστέων) ὀστῶν. v. 22. stich. 1. in Rom. ἤγγισε δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. ibid. stich. 2. ἐν τῷ ᾅδῃ. v. 23. stich. 2. εἷς ἐξ αὐτῶν) εἷς αὐτῶν. ibid. stich. 3. ἐπὶ τὸν Κύριον) πρὸς κύριον. ib. st. 5. Καὶ τὴν) τὴν δέ. v. 24. αὐτοῦ) abest. ibid. αὐτὸν deest. ibid. stich. 3. Καὶ τὰ ὀστᾶ) τὰ δὲ ὀστᾶ. v. 25. stich. 2. Καὶ ἀποκατ.) ἀποκαταστήσει δέ. v. 26. Εὔξεται πρὸς) εὐξάμενος δὲ πρός. ibid. stich. 2. δὲ) abest. ibid. καθαρῷ) ἱλαρῷ. ibid. stich. 3. ἀνθρώπῳ τὴν δικαιοσ. αὐτοῦ) ἀνθρώποις δικαιοσύνην. v. 27. ἀποπέμψεται) ἀπομέμψεται. ibid. stich. 2. συνετελούμην) συνετέλουν. v. 28. τὴν ψυχήν) ψυχήν. ibid. ἐξελθεῖν) ἐλθεῖν. ibid. stich. 2. ζωὴ) ἡ ζωή. v. 30. stich. 2. ἡ ψυχή) ἡ ζωή. ibid. stich. 3. 4. 5. 6. 7. 8. quæ uncis incusa sunt non habet Edit. Rom. v. 31. stich. 1. in Rom. ἐνωτίζου Ἰώβ, καὶ ἄκουέ μου. ibid. stich. 2. ἵνα λαλήσω) καὶ ἐγώ εἰμι λαλήσω. v. 32. stich. 2. σὲ δικαιωθῆναι) transposita.

※33. Εἰ δὲ μή, σὺ ἄκȣσόν μȣ,
※ Κώφευσον, καὶ διδάξω σε σοφίαν˚.

ΚΕΦ. ΛΔ΄. XXXIV.

ΥΠολαβὼν δὲ Ἐλιȣ̃ς, λέγει·
2. Ἀκȣ́σατε ῥήματά μȣ σοφοί, ἐπιςάμενοι ἐνωτίζεσθε (τὸ καλόν)·
νȣ̃ς 3. ※Ὅτι ȣ̓̃ς δοκιμάζει λόγȣς,
※ Λάρυγξ δὲ γεύεται βρῶσιν.
※ 4. Κρίσιν ἑλώμεθα ἑαυτοῖς·
※ Γνῶμεν ἀναμέσον αὐτῶν, τί καλόν˚.
5. Ὅτι εἴρηκεν Ἰώβ. δίκαιός εἰμι,
Καὶ ὁ Κύριος ἀπήλλαξέ μȣ τὸ κρίμα,
6. Καὶ ἐψεύσατο τῷ κρίματί μȣ·
※ Βίαιον τὸ βέλος μȣ ἄνευ ἀδικίας.
※ 7. Τίς ἀνὴρ ὥσπερ Ἰώβ, πίνων μυκτηρισμὸν ὥσπερ ὕδωρ˚;
8. Οὐχ ἁμαρτών, ȣ̓δὲ ἀσεβήσας,
Οὐδὲ κοινωνήσας ὁδȣ̃ μετὰ τῶν ποιȣ́ντων τὰ ἄνομα,
Τȣ̃ πορευθῆναι μετὰ ※ἀνδρῶν ἀσεβῶν.
9. Μὴ γὰρ εἴπῃς, ὅτι ȣ̓κ ἔςιν ἐπισκοπὴ ἀνδρός·
Κυρίȣ Καὶ ἐπισκοπὴ αὐτȣ̃ παρὰ Κυρίῳ.
10. Διὸ συνετοὶ καρδίᾳ, ἀκȣ́σατέ μȣ·
Μή μοι εἴη ἔναντι Κυρίȣ ἀσεβῆσαι,
Ἔναντι δὲ παντοκράτορος ταράξαι τὸ δίκαιον·
11. Ἀλλὰ γὰρ ἀποδίδωσιν ἀνθρώπῳ ※καθ᾽ ἃ ποιεῖ ἕκαςος αὐτῶν,
Καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εὑρήσει αὐτόν˚.
12. Οἴῃ δὲ τὸν Κύριον τὰ ἄτοπα ποιήσειν;
Ἢ ὁ παντοκράτωρ ταράξει τὸ δίκαιον;
13. Ὃς ἐποίησε τὴν γῆν;
Τίς δέ ἐςιν ὁ ποιήσας τὴν ὑπ᾽ ȣ̓ρανόν, καὶ τὰ ἐνόντα πάντα;
14. Εἰ γὰρ βȣ́λοιτο συνέχειν, καὶ τὸ πνεῦμα παρ᾽ αὐτῷ κατασχεῖν,
15. Τελευτήσει πᾶσα σὰρξ ὁμοθυμαδόν,
Βροτὸς δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσεται ÷ ὅθεν καὶ ἐπλάσθη˚.
16. Εἰ δὲ μὴ νȣθετῇ, ἄκȣε ταῦτα (Ἰώβ), ἐνωτίζȣ φωνὴν ῥημάτων.
17. Εἰ δὲ σὺ ȣ̓κ οἴει τὸν μισȣ̃ντα τὰ ἄνομα καὶ τὸν ὀλλύντα τȣ̀ς πονηρȣ́ς, σοὶ
Ὄντα αἰώνιον καὶ δίκαιον; εἶναι
18. ※ Ἀσεβὴς ὁ λέγων βασιλεῖ, παρανομεῖς,
† Ἀσεβέστατε, τοῖς ἄρχȣσιν˚· † ἀσεβέστατοι
19. Ὃς ȣ̓κ αἰχυνθῇ πρόσωπον ἐντίμων, ἐντίμȣ
Οὐδὲ οἶδεν (δὲ) τιμὴν θέσθαι ᵃ ἁδροῖς, Οὐκ ἔδωκεν
Τȣ̃ θαυμασθῆναι τὰ πρόσωπα αὐτῶν. ᵃ ἀνδρῶν
Κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται * τῷ κεκραγέναι καὶ δεῖσθαι ἀνδρός· * τὸ
20. Ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως, ἐκκλειομένων ἀδυνάτων.] ἀνόμοις ἐκκλειομένοις καὶ ἀδυνάτοις

21. Αὐ-

v. 33. Εἰ δὲ μή) εἰ μή. ibid. stich. 2. σοφίαν) deest. CAP. XXXIV. v. 2. (τὸ καλόν.) deest. v. 3. νȣ̃ς δοκ. λόγȣς) ȣ̓̃ς λόγȣς δοκιμάζει. ibid. stich. 2. Λάρυγξ δὲ) καὶ λάρυγξ. v. 4. stich. 2. αὐτῶν, τί) ἑαυτῶν, ὅτι. v. 6. Καὶ ἐψεύσ.) ἐψεύσατο δέ. v. 8. stich. 2. in Rom. ἢ ȣ̓δὲ οὐ κοινωνήσας μεταποιȣ́ντων τὰ ἄνομα. v. 9. ἔςιν) ἔςαι. ibid. stich. 2. αὐτȣ̃) αὐτῷ. v. 10. καρδίᾳ) καρδίας. ibid. stich. 3. Ἔναντι δὲ) καὶ ἔναντι. v. 11. Ἀλλὰ γὰρ ἀποδίδωσιν ἀνθρ. καθ᾽ ἃ) ἀλλὰ ἀποδιδοῖ ἀνθρώπῳ καθά. v. 12. Οἴῃ) οἴει. ibid. τὰ ἄτοπα) ἄτοπα. ibid. stich. 2. τὸ δίκαιον) κρίσιν. v. 13. stich. 2. ποιήσας) ποιῶν. v. 15. stich. 2. Βροτὸς δὲ) πᾶς δὲ βροτός. v. 16. Εἰ δὲ μή) ἴδε μή. ibid. (Ἰώβ) deest. v. 17. Εἰ δὲ σὺ ȣ̓κ οἴει τὸν μ. τὰ ἄνομα) ἴδε σὺ τὸν μισȣ̃ντα ἄνομα. ibid. stich. 2. εἶναι δίκαιον) εἶναι deest. v. 18. stich. 2. ἀσεβέστατοι) ἀσεβέστατε. v. 19. αἰσχυνθῇ) ἐπαισχυνθῇ. ibid. stich. 2. in Rom. οὐδὲ οἶδε τιμὴν θέσθαι ἁδροῖς. ib. stich. 3. τȣ̃) deest. ib. τὰ πρόσωπα) τὰ deest. v. 20. in Rom. ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως, ἐκκλειομένων ἀδυνάτων.

21. Αὐτὸς γὰρ ὁρατής ἐςιν ἔργων ἀνθρώπων,
Λέληθε δὲ αὐτὸν ἐδὲν ὧν πράσσουσιν·
ἔςαι 22. Οὐδὲ ἐςὶ τόπος ※ ἐδὲ σκιὰ θανάτε, τῦ κρυβῆναι τὺς ποιῦντας τὰ ἄνομα·
23. ※ Ὅτι ἐκ ἐπ' ἄνδρα θήσει ἔτι.
Ὁ γὰρ Κύριος τὰ πάντα ἐφορᾷ,
24. Ὁ καταλαμβάνων ἀνεξιχνίαςα,
Ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν ἐκ ἔςιν ἀριθμός·
25. ※ Γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα·
※ Καὶ ςρέψει νύκτα, καὶ ταπεινωθή-
※ σονται.
※ 26. Ἔσβεσε δὲ ἀσεβεῖς, καὶ ὁρατοὶ ἐγέ-
※ νοντο ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν·
※ 27. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμε Θεῦ,
※ Δικαιώματα δὲ αὐτῦ ἐκ ἐπέγνωσαν·
※ 28. Τῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν
※ πένητος,
※ Καὶ κραυγὴν πτωχῶν εἰσακέσεται.
※ 29. Καὶ αὐτὸς ἡσυχίαν παρέξει, καὶ τίς
※ καταδικάσεται;
※ Καὶ κρύψει πρόσωπον, καὶ τίς ὄψε-
※ ται αὐτόν;
※ Καὶ κατὰ ἔθνες, καὶ κατὰ ἀνθρώ-
※ πε ὁμῦ,
※ 30. Βασιλεύων ἄνθρωπον ὑποκριτὴν ἀπὸ
※ δυσκολίας λαῦ.
※ 31. Ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων· εἴλη-
ἐνεχύρασα φα, ἐκ ἐνεχυράσω· 32. ἄνευ ἐμαυτῦ
Ὄψομαι, σὺ δίδαξόν με·
Εἰ ἀδικίαν ἠργασάμην, ἐ μὴ προσθῶ. ※
33. Μὴ παρὰ σῦ ἀποτίσει αὐτήν, ὅτι ※
ἀπώσω; ※
Ὅτι σὺ ἐκλέξη καὶ ἐκ ἐγώ, καὶ τί ἔ- ἐκλέξω
γνως, λάλησον. ※
34. Διὸ συνετοὶ καρδίας ἐρῦσι ταῦτα,
Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἀκήκοέ με ÷ τὸ ῥῆμα.
35. Ἰὼβ ἐκ ἐν συνέσει ἐλάλησεν, ἐλάλησας
Τὰ δὲ ῥήματα * αὐτῦ ἐκ ἐν ἐπιςήμῃ. * σε
36. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάθε Ἰώβ,
Μὴ δῷς ἔτι ἀπόκρισιν ὥσπερ οἱ ἄφρονες·
37. Ἵνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἁμαρτίαις ἡμῶν·
Ἀνομία δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθήσεται, πολ- ἔςαι
λὰ λαλῦσι ῥήματα ἔναντι Κυρίε.

ΚΕΦ. ΛΕ'. XXXV.

Υπολαβὼν δὲ Ἐλιῦς, λέγει·
2. Τί τῦτο ἡγήσω ἐν κρίσει;
※ Σὺ τίς εἶ ὅτι εἶπας· δί-
καιός εἰμι ἔναντι Κυρίε; ※
3. Ἢ ἐρεῖς· τί συμβαλεῖταί σοι; τί ποιήσω ※
ἁμαρτών; ※
4. Ἐγώ σοι δώσω ἀπόκρισιν, καὶ τοῖς τρισί σε φίλοις.
5. Ἀνάβλεψον εἰς τὸν ἐρανόν, καὶ ἴδε·
Κατάμαθε δὲ τὰ νέφη, (καὶ ἴδε) ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σῦ.
6. Εἰ ἥμαρτες, τί πράξεις;

Εἰ δὲ

v. 23. ſtich. 2. τὰ πάντα) πάντας. v. 25. Γνωρίζων) ὁ γνωρίζων. v. 26. καὶ ὁρατοὶ ἐγένοντο ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν) ὁρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτῦ. v. 28. πένητος) πενήτων. v. 31. ἐνεχύρασα) ἐνεχυράσω. v. 32. δίδαξόν με) δεῖξόν μοι. ibid. ſt. ult. ἠργασάμην, ἐ μὴ προσθῶ) εἰργασάμην, ἐ μὴ προσθήσω. v. 33. παρὰ σῦ) ἀπὸ σοῦ. ibid. ὅτι ἀπώσω) ὅτι σὺ ἀπώσῃ. ibid. ſtich. 2. ἐκλέξω, καὶ ἐγὼ) ἐκλέξῃ, καὶ ἐκ ἐγώ v. 34. καρδίας) καρδίας. ibid. ſtich. 2. φρόνιμος) σοφός. v. 35. Ἰὼβ) addit δέ. ibid. ἐλάλησας) ἐλάλησεν. ibid. ſtich. 2. Τὰ δὲ ῥήματά σε) τὰ ῥήματα αὐτοῦ. v. 36. ſtich. 2. ἀπόκρισιν, ἀνταπόκρισιν. v. 37. ſtich. 2. ἔςαι) λογισθήσεται. ibid. λαλῦσιν ῥήματα ἔναντι Κυρίου) λαλοῦντων ῥήματα ἐναντίον τοῦ κυρίου. CAP XXXV. v. 3. non habetur in Edit. Rom. v. 4. σε φίλοις) transpoſita. v. 5. ſtich. 2. τὰ νέφη καὶ ἴδε ὡς) δὲ νέφη, ὡς.

※33. Εἰ δὲ μὴ, σὺ ἄκουσόν μου,
※ Κώφευσον, καὶ διδάξω σε σοφίαν.

ΚΕΦ. ΛΔʹ. XXXIV.

ΥΠολαβὼν δὲ Ἐλιοὺς, λέγει·
2. Ἀκούσατε ῥήματά μου σοφοὶ, ἐπιστάμενοι ἐνωτίζεσθε (τὸ καλόν)·
νοῦς 3. ※ Ὅτι οὖς δοκιμάζει λόγους,
※ Λάρυγξ δὲ γεύεται βρῶσιν.
※ 4. Κρίσιν ἑλώμεθα ἑαυτοῖς·
※ Γνῶμεν ἀναμέσον αὐτῶν, τί καλόν.
5. Ὅτι εἴρηκεν Ἰώβ. δίκαιός εἰμι,
Καὶ ὁ Κύριος ἀπήλλαξέ μου τὸ κρίμα,
6. Καὶ ἐψεύσατο τῷ κρίματί μου·
※ Βίαιον τὸ βέλος μου ἄνευ ἀδικίας.
※ 7. Τίς ἀνὴρ ὥσπερ Ἰὼβ, πίνων μυκτηρισμὸν ὥσπερ ὕδωρ;
8. Οὐχ ἁμαρτὼν, οὐδὲ ἀσεβήσας,
Οὐδὲ κοινωνήσας οὐδὲ μετὰ τῶν ποιούντων τὰ ἄνομα,
Τοῦ πορευθῆναι μετὰ ※ ἀνδρῶν ἀσεβῶν.
9. Μὴ γὰρ εἴπῃς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκοπὴ ἀνδρός·
Κυρίου Καὶ ἐπισκοπὴ αὐτοῦ παρὰ Κυρίῳ.
10. Διὸ συνετοὶ καρδίᾳ, ἀκούσατέ μου·
Μή μοι εἴη ἔναντι Κυρίου ἀσεβῆσαι,
Ἔναντι δὲ παντοκράτορος ταράξαι τὸ δίκαιον·
11. Ἀλλὰ γὰρ ἀποδίδωσιν ἀνθρώπῳ ※ καθʼ ἃ ποιεῖ ἕκαστος αὐτῶν,
Καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εὑρήσει αὐτόν.
12. Οἴῃ δὲ τὸν Κύριον τὰ ἄτοπα ποιήσειν;
Ἢ ὁ παντοκράτωρ ταράξει τὸ δίκαιον;
13. Ὅς ἐποίησε τὴν γῆν;
Τίς δέ ἐστιν ὁ ποιήσας τὴν ὑπʼ οὐρανὸν, καὶ τὰ ἐνόντα πάντα;
14. Εἰ γὰρ βούλοιτο συνέχειν, καὶ τὸ πνεῦμα παρʼ αὐτῷ κατασχεῖν,
15. Τελευτήσει πᾶσα σὰρξ ὁμοθυμαδὸν,
Βροτὸς δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσεται ÷ ὅθεν καὶ ἐπλάσθη.
16. Εἰ δὲ μὴ νουθετῇ, ἄκουε ταῦτα (Ἰὼβ), ἐνωτίζου φωνὴν ῥημάτων.
17. Εἰ δὲ σὺ οὐκ οἴει τὸν μισοῦντα τὰ ἄνομα καὶ τὸν ὀλλύντα τοὺς πονηροὺς, σοὶ
Ὄντα αἰώνιον καὶ δίκαιον; εἶναι
18. ※ Ἀσεβὴς ὁ λέγων βασιλεῖ, παρανομεῖς, † ἀσεβέστατοι
† Ἀσεβέστατε, τοῖς ἄρχουσιν·
19. Ὃς οὐκ αἰσχυνθῇ πρόσωπον ἐντίμου, ἐντίμου
Οὐδὲ οἶδεν (δὲ) τιμὴν θέσθαι ª ἁδροῖς, Οὐκ ἔδωκεν
Τοῦ θαυμασθῆναι τὰ πρόσωπα αὐτῶν. ª ἀνδρῶν
Κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀπέβησεται * τῷ κεκραγέναι καὶ δεῖσθαι ἀνδρός· * τὸ
20. Ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως, ἐκκλειομένων ἀδυνάτων.] ἀνόμοις ἐκκλειομένοις καὶ ἀδυνάτοις

21. Αὐ-

v. 33. Εἰ δὲ μὴ) εἰ μή. ibid. stich. 2. σοφίαν) [deest. CAP. XXXIV. v. 2. (τὸ καλόν.) deest. v. 3. νοῦς δοκ. λόγους) οὖς λόγους δοκιμάζει. ibid. stich. 2. Λάρυγξ δὲ) καὶ λάρυγξ. v. 4. stich. 2. αὐτῶν, τί) ἑαυτῶν, ὅτι. v. 6. Καὶ ἐψεύσ.) ἐψεύσατο δέ. v. 8. stich. 2. in Rom. ἢ οὐδὲ οὐ κοινωνήσας μεταποιούντων τὰ ἄνομα. v. 9. ἔστιν) ἔσται. ibid. stich. 2. αὐτοῦ) αὐτῷ. v. 10. καρδίᾳ) καρδίας. ibid. stich. 3. Ἔναντι δὲ) καὶ ἔναντι. v. 11. Ἀλλὰ γὰρ ἀποδίδωσιν ἀνθρ. καθʼ ἃ) ἀλλὰ ἀποδιδοῖ ἀνθρώπῳ καθά. v 12. Οἴῃ) οἴει. ibid. τὰ ἄτοπα) ἄτοπα. ibid. stich. 2. τὸ δίκαιον) κρίσιν. v. 13. stich. 2. ποιήσας) ποιῶν. v. 15. stich. 2. Βροτὸς δὲ) πᾶς δὲ βροτός. v. 16. Εἰ δὲ μὴ) ἴδε μή. ibid. (Ἰὼβ) deest. v. 17. Εἰ δὲ σοὶ οὐκ οἴει τὸν μ. τὰ ἄνομα) ἴδε σὺ τὸν μισοῦντα ἄνομα. ibid. stich. 2. εἶναι δίκαιον) εἶναι deest. v. 18. stich. 2. ἀσεβέστατοι) ἀσεβέστατε. v. 19. αἰσχυνθῇ) ἐπαισχυνθῇ. ibid. stich. 2. in Rom. οὐδὲ οἶδε τιμὴν θέσθαι ἁδροῖς. ib. stich. 3. τοῦ) deest. ib. τὰ πρόσωπα) τὰ deest. v. 20. in Rom. ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως, ἐκκλειομένων ἀδυνάτων.

21. Αὐτὸς γὰρ ὁρατὴς ἐςὶν ἔργων ἀνθρώπων,
Λέληθε δὲ αὐτὸν ἐδὲν ὧν πράσσουσιν·
ἔςαι 22. Οὐδὲ ἐςὶ τόπος ※ ἐδὲ σκιὰ θανάτε, τῶ κρυβῆναι τὲς ποιοῦντας τὰ ἄνομα·
23. ※ Ὅτι ἐκ ἐπ' ἄνδρα θήσει ἔτι.
Ὁ γὰρ Κύριος τὰ πάντα ἐφορᾷ,
24. Ὁ καταλαμβάνων ἀνεξιχνίαστα,
Ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν ἐκ ἔςιν ἀριθμός·
25. ※ Γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα·
※ Καὶ ςρέψει νύκτα, καὶ ταπεινωθή-
※ σονται.
※ 26. Ἔσβεσε δὲ ἀσεβεῖς, καὶ ὁρατοὶ ἐγέ-
※ νοντο ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν·
※ 27. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμε Θεῦ,
※ Δικαιώματα δὲ αὐτῦ ἐκ ἐπέγνωσαν·
※ 28. Τῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν
※ πένητος,
※ Καὶ κραυγὴν πτωχῶν εἰσακέσεται.
※ 29. Καὶ αὐτὸς ἡσυχίαν παρέξει, καὶ τίς
※ καταδικάσεται;
※ Καὶ κρύψει πρόσωπον, καὶ τίς ὄψε-
※ ται αὐτόν;
※ Καὶ κατὰ ἔθνες, καὶ κατὰ ἀνθρώ-
※ πε ὁμῦ,
※ 30. Βασιλεύων ἄνθρωπον ὑποκριτὴν ἀπὸ
※ δυσκολίας λαῦ.
※ 31. Ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων· εἴλη-
ἐνεχύρασα φα, ἐκ ἐνεχυράσω· 32. ἄνευ ἐμαυτῦ
Ὄψομαι, σὺ δίδαξόν με·

Εἰ ἀδικίαν ἠργασάμην, ἐ μὴ προσθῶ. ※
33. Μὴ παρὰ σῦ ἀποτίσει αὐτήν, ὅτι ※
ἀπώσω; ※
Ὅτι σὺ ἐκλέξῃ καὶ ἐκ ἐγώ, καὶ τί ἔ- ἐκλέξω
γνως, λάλησον. ※
34. Διὸ συνετοὶ καρδίας ἐρῦσι ταῦτα,
Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἀκήκοέ με ÷ τὸ ῥῆμα.
35. Ἰὼβ ἐκ ἐν συνέσει ἐλάλησεν, ἐλάλησας
Τὰ δὲ ῥήματα * αὐτῦ ἐκ ἐν ἐπιςήμῃ. * σε
36. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάθε Ἰώβ,
Μὴ δῷς ἔτι ἀπόκρισιν ὥσπερ οἱ ἄφρονες·
37. Ἵνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἁμαρτίαις ἡμῶν·
Ἀνομία δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθήσεται, πολ- ἔςαι
λὰ λαλῦσι ῥήματα ἔναντι Κυρίε.

ΚΕΦ. ΛΕ'. XXXV.

Υπολαβὼν δὲ Ἐλιὺς, λέγει·
2. Τί τῦτο ἡγήσω ἐν κρίσει;
※ Σὺ τίς εἶ ὅτι εἶπας· δί-
καιός εἰμι ἔναντι Κυρίε; ※
3. Ἢ ἐρεῖς· τί συμβαλεῖταί σοι; τί ποιήσω ※
ἁμαρτών; ※
4. Ἐγώ σοι δώσω ἀπόκρισιν, καὶ τοῖς τρισί σε φίλοις.
5. Ἀνάβλεψον εἰς τὸν ἐρανόν, καὶ ἴδε·
Κατάμαθε δὲ τὰ νέφη, (καὶ ἴδε) ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σῦ.
6. Εἰ ἥμαρτες, τί πράξεις;

Εἰ δὲ

v. 23. stich. 2. τὰ πάντα) πάντας. v. 25. Γνωρίζων) ὁ γνωρίζων. v. 26. καὶ ὁρατοὶ ἐγένοντο ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν) ὁρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτῦ. v. 28. πένητος) πενήτων. v. 31. ἐνεχύρασα) ἐνεχυράσω. v. 32. δίδαξόν με) δεῖξόν μοι. ibid. st. ult. ἠργασάμην, ἐ μὴ προσθῶ) εἰργασάμην, ἐ μὴ προσθήσω. v. 33. παρὰ σῦ) ἀπὸ σοῦ. ibid. ὅτι ἀπώσω) ὅτι σὺ ἀπώσῃ. ibid. stich. 2. ἐκλέξω, καὶ ἐγὼ) ἐκλέξῃ, καὶ ἐκ ἐγώ v. 34. καρδίας) καρδίας. ibid. stich. 2. φρόνιμος) σοφός. v. 35. Ἰὼβ) addit δέ. ibid. ἐλάλησας) ἐλάλησεν. ibid. stich. 2. Τὰ δὲ ῥήματά σε) τὰ ῥήματα αὐτοῦ. v. 36. stich. 2. ἀπόκρισιν, ἀνταπόκρισιν. v. 37. stich. 2. ἔσαι) λογισθήσεται. ibid. λαλῦσιν ῥήματα ἔναντι Κυρίου) λαλοῦντων ῥήματα ἐναντίον τοῦ κυρίου. CAP XXXV. v. 3. non habetur in Edit. Rom. v. 4. σε φίλοις) transposita. v. 5. stich. 2. τὰ νέφη καὶ ἴδε ὡς) δὲ νέφη, ὡς.

Εἰ δὲ καὶ ἠνόμησας πολλὰ, τί δύνασαι ποιῆσαι;

7. Καὶ εἰ δίκαιος εἶ, τί δώσεις αὐτῷ;
※ Ἢ τί ἐκ χειρός σου λήψεται;

※ 8. Ἀνδρὶ τῷ ὁμοίῳ σου ἡ ἀσέβειά σου,
※ Καὶ υἱῷ ἀνθρώπου ἡ δικαιοσύνη σου.

※ 9. Ἀπὸ πλήθους συκοφαντούμενοι κεκράξονται,
※ Βοήσονται ἀπὸ βραχίονος πολλῶν.

10. Καὶ οὐκ εἶπε· ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς, ὁ ποιήσας με; ὁ κατατάσσων φυλακὰς νυκτερινὰς,

11. Ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς, καὶ ἀπὸ πετεινῶν οὐρανοῦ ※ σοφίζει με.

κέκραξεν 12. Ἐκεῖ κεκράξονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν.

13. Ἄτοπα γὰρ ἰδεῖν οὐ βούλεται ὁ Κύριος·
Αὐτὸς γὰρ ὁ παντοκράτωρ ὁρατής ἐστι 14. τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα, καὶ σώσει με.
ὃς
Κρίθητι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, εἰ δύνασαι αὐτὸν αἰνέσαι ὡς ἐστι.

15. ※ Καὶ νῦν ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκεπτόμενος ὀργὴν αὐτοῦ, ※
※ Καὶ οὐκ ἔγνω παράπτωμά τι σφόδρα.

※ 16. Καὶ Ἰὼβ ματαίως ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ, ※
※ Ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει.

ΚΕΦ. Λϛʹ. XXXVI.

Προσθεὶς δὲ Ἐλιοὺς ἔτι, λέγει·

2. Μικρόν με μεῖνον ἔτι, ἵνα διδάξω σε· ἔτι γάρ μοι ἔνεστι λέξις.

3. Ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακρὰν,
Ἔργοις δέ μου δίκαια ἐρῶ ἐπ' ἀληθείας·

4. Καὶ οὐκ ἄδικα ῥήματα ἀδίκως συνιεῖς.

5. Γίνωσκε δὲ, ὅτι ὁ Κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσηται τὸν ἄκακον· γινώσκω δὲ ἐγώ.
※ Δυνατὸς ἰσχύϊ καρδίας 6. ἀσεβῆ οὐ μὴ ζωοποιήσει, ἀσεβῶν ※
Καὶ κρίμα πτωχῶν δώσει. ※

7. Οὐκ ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίου ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, ※
Καὶ μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον καθιεῖ αὐτοὺς (καὶ) εἰς νῖκος, καὶ ὑψωθήσονται. ※ ὑψωθήσεται.

8. Καὶ εἰ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδαις, οἱ
συσχεθήσονται ἐν σχοινίοις πενίας· ※

9. Καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν, ※
Καὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ὅταν ἰσχύσωσιν. ※

10. Ἀλλὰ τοῦ δικαίου εἰσακούσεται· ※
Καὶ εἶπεν, ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐξ ἀδικίας. ※

11. Ἐὰν ἀκούσωσι καὶ δουλεύσωσι, ※
Συντελέσουσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς, ※

Καὶ

v. 6. stich. 2. ἠνόμησας πολλὰ) transposita. v. 7. Καὶ εἰ δίκαιος) ἐπεὶ δὲ οὖν δίκαιος. v. 11. καὶ ἀπὸ πετ.) ἀπὸ δὲ πετεινῶν. v. 12. κέκραξον) κεκράξονται. ibid. ἀπὸ ὕβρεως) καὶ ἀπὸ ὕβρεως. v. 13. ἰδεῖν οὐ βούλεται) transposita. v. 14. ὃς σώσει) καὶ σώσει. CAP. XXXVI. v. 1. Ἐλιοὺς ἔτι) transposita. v. 2. Μικρόν με μεῖνον ἔτι) μεῖνόν με μικρὸν ἔτι. ibid. μοι ἔνεστι) ἐν ἐμοί ἐστι. v. 5. γινώσκω δὲ ἐγώ) γίνωσκε δέ. v. 6. ἀσεβῶν) ἀσεβῆ. ibid. ζωοποιήσει) ζωοποιήσῃ. v. 7. ὀφθαλμὸν) ὀφθαλμούς. ibid. stich. 2. καθιεῖ αὐτοὺς καὶ εἰς νῖκος ὑψωθήσονται) καὶ καθιεῖ αὐτοὺς εἰς νῖκος καὶ ὑψωθήσονται. v. 9. stich. 2. ὅταν ἰσχύσωσι) ὅτι ἰσχύσουσι.

※ Καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐπρεπείαις".
12. Ἀσεβεῖς δὲ ἐ διασώζει, παρὰ τὸ μὴ βέλεσθαι αὐτὲς εἰδέναι τὸν Κύριον,
Καὶ διότι νεθετέμενοι ἀνήκοοι ἦσαν.
13. ※ Καὶ ὑποκριταὶ καρδίᾳ τάξεσι
※ θυμόν·
※ Οὐ βοήσονται, ὅτι ἔδησεν αὐτές".
14. Ἀποθάνῃ τοίνυν ἐν νεότητι ἡ ψυχὴ αὐτῶν,
Ἡ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκομένη εἴη ὑπὸ ἀγγέλων·
15. Ἀνθ' ὧν ἔθλιψαν ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατον.
Κρίμα δὲ πραέων ἐκθήσει·
πρὸς ἐπὶ 16. ※ Καὶ προσέτι ἠπάτησέ σε ἐκ στόματος ἐχθρῦ,
※ (Ἄβυσσος κατάχυσις ὑποκάτω αὐ-
※ τῆς,)
※ Καὶ κατέβη τράπεζά σε πλήρης πιό-
※ τητος".
17. Καὶ ἐχ ὑστερήσει ἀπὸ δικαίων κρί-
ἥξει μα· 18 Θυμὸς δὲ ἐπ' ἀσεβεῖς ἔσαι,
Διὰ ἀσέβειαν δώρων ὧν ἐδέχοντο ἐπ'
ἀδικίας ἀδικίαις.
19. Μή σε ἐκκλίνῃ ὁ νȣ̃ς ἑκὼν
Δεήσεως ἀδυνάτων ἐν ἀνάγκῃ ὄντων·
ἰσχὺν 20. Καὶ πάντας τȣ̀ς κραταιȣ̃ντας ἰσχῦϊ
μὴ ἐξελκύσῃς τὴν νύκτα,
※ Τȣ̃ ἀναβῆναι λαȣ̀ς ἀντ' αὐτῶν.
※ 21. Ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξῃς ἄνομα·
τȣ̃τον Ἐπὶ τȣ́τῳ γὰρ ἐξείλω ἀπὸ πτωχείας".
22. Ἰδȣ̀, ὁ ἰσχυρὸς κραταιώσει (σε) ἐν ἰσχῦϊ αὐτȣ̃·

Τίς γάρ ἐσι κατ' αὐτὸν δυνάσης;
23. Τίς δέ ἐσιν ὁ ἐτάζων αὐτȣ̃ τὰ ἔργα;
Ἢ τίς ὁ εἰπών· ἔπραξεν ἄδικα;
24. Μνήσθητι (οὖν Ἰώβ),
Ὅτι μεγάλα αὐτȣ̃ ἐσὶ τὰ ἔργα, ὧν ἦρξαν ἄνδρες.
25. ※ Πᾶς ἄνθρωπος ἴδεν ἐν ἑαυτῷ,
ὅσοι τιτρωσκόμενοί εἰσι βροτοί. ※
26. Ἰδȣ̀, ὁ ἰσχυρὸς πολὺς, καὶ ἐ γνω- ※
σόμεθα· ※
Ἀριθμὸς ἐτῶν αὐτȣ̃ καὶ ἀπέραντος. ※
27. Ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ ὑετȣ̃ σαγόνες· ※
Καὶ ἐπιχυθήσονται ὑετῷ εἰς νεφέλην· ※
28. Ῥυήσονται παλαιώματα, ※
Ἐσκίασε δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυθήτῳ βροτῷ". ἀμυθήτων βροτῶν
÷ Ὥραν ἔθετο κτήνεσιν, καὶ οἴδασι κοίτης τάξιν. Ἐπὶ τȣ́τοις πᾶσιν ἐκ ἐξίσατό σε ἡ διάνοια; ÷
Οὐδὲ διαλλάσσεταί σε ἡ καρδία ἀπὸ ÷
τȣ̃ σώματος"; ÷
29. ※ Καὶ ἐὰν συνῇ ἐκτάσεις νεφέλης, ἰσότητα σκηνῆς αὐτȣ̃· συνῆς ἐπέκλασιν
30. Ἰδȣ̀ ἐκτείνει ἐπ' αὐτὴν * ἠδὼ, ἐκλεύει
Καὶ † ῥιζώματα τῆς θαλάσσης ἐκάλυψεν. * τὸ τόξον
31. Ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ λαȣ́ς· † ῥίζωμα
Δώσει τροφὴν τῷ ἰσχύοντι. ※
32. Ἐπὶ χειρῶν ἐκάλυψε φῶς, ※
Καὶ ἐνετείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαν- ※
τῶντι· 33 ἀναγγελεῖ περὶ αὐτȣ̃ ※
φίλῳ αὐτȣ̃ (Κυρίȣ) κλήσεις, καὶ φίλον
περὶ ἀδικίας. ※

v. 14. Ἀποθάνῃ) ἀποθάνοι. ibid. stich. 2. εἴη) deest. v. 17. Καὶ ἐχ ὑστερήσει) οὐχ ὑστερήσει δέ. v. 18. ἥξει, Διὰ ἀσέβειαν) ἔσαι δι' ἀσέβειαν. ibid. stich. 2. ἀδικίας) ἀδικίαις. v. 19. in Rom. μή σε ἐκκλινάτω ἑκὼν ὁ νοῦς. δεήσεως ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων. v. 21. ἄνομα) ἄτοπα. ib. stich. 2. τȣ̃τον) τȣ́των. v. 22. (σε) abest. v. 24. (οὖν Ἰώβ) deest. ibid. stich. 2. αὐτȣ̃ ἐσι) transposita. v. 27. ὑετοῦ σαγόνες) transposita. v. 28. stich. 2. ἀμυθήτων βροτῶν) ἀμυθήτῳ βροτῷ. ibid. stich. 3. καὶ οἴδασι) οἴδασι δέ. ibid. ἐξίσατό σε) ἐξίσταταί σου. ibid. stich. 4. τȣ̃ σώματος) ὁ σώματος. v. 29. συνῆς ἐπέκτασιν) συνῇ ἀπέκλασιν. v. 30. ἐπ' αὐτὴν τὸ τόξον) ἐπ' αὐτὸν ἠδὼ. ibid. stich. 2. ῥίζωμα) ῥιζώματα. v. 33. Κυρίȣ κλήσεις) κύριος, κλῆσις.

※ 34. Καὶ ὑπὲρ ταύτης ἐταράχθη ἡ καρ-
※ δία μου,
※ Καὶ ἀπεῤῥύη ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς.

ΚΕΦ. ΛΖ'. XXXVII.

※ ΑΚουε (Ἰὼβ) ἀκοὴν ἐν ὀργῇ θυμοῦ
※ Κυρίου,
※ Καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ
※ ἐξελεύσεται.
※ 2. Ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ,
※ Καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πλερύγων γῆς.
※ 3. Ὀπίσω αὐτοῦ βοήσεται φωνὴ,
※ Βροντήσει ἐν φωνῇ ὕβρεως αὐτοῦ·
※ Καὶ οὐκ ἀνταλλάξει αὐτοὺς, ὅτι ἀκού-
※ σει φωνὴν αὐτοῦ.
※ 4. Βροντήσει ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτοῦ θαυ-
※ μάσια·
Ἐποίησε γὰρ μεγάλα, ἃ οὐκ ᾔδειμεν.

5. ※ Συντάσσων χιόνι, ἐπὶ γῆς γίνου·
χειμῶνι ※ Καὶ χειμὼν ὑετοῦ, καὶ χειμὼν ὑετῶν
ἵνα ἡ ὑε- * δυναστείας αὐτοῦ.
τὸς 6. ※ Ἐν χειρὶ παντὸς ἀνθρώπου κατα-
*δυνα- σφραγίζει,
στείαις Ἵνα γνῷ πᾶς ἄνθρωπος τὴν ἑαυτοῦ
ἀσθένειαν.
Εἰσῆλθεν 7. Εἰσῆλθε δὲ θηρία ὑπὸ σκέπης, καὶ ἡ-
κοίτης σύχασεν ἐπὶ κοίταις.
ὀδύναι 8. Ἐκ ταμείων ἐξέρχονται αἱ δῖναι·
Ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψύχος.

9. ※ Καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυροῦ δώσει πάγος·
Οἰακίζει δὲ ὕδωρ, ὡς ἐὰν βούληται.
10. Καὶ ἐκλεκτὸν καταπλήσσει νεφέλη· κατα-
Διασκορπίσει νέφος φῶς αὐτοῦ. πλήσει
11. Καὶ αὐτὸς κυκλώματα διαστρέψει.
Ἐν Θεεβουλαθὼθ εἰς ἔργα αὐτῶν τοῖς κα-
Πάντα ὅσα ἂν ἐντείλῃ αὐτοῖς, τωτάτω
Ταῦτα συντέτακται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ θεὶς
τῆς γῆς·
12. ※ Ἐάν τε εἰς παιδείαν, ἐάν τε εἰς
τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐάν τε εἰς ἔλεος ※
(αὐτοῦ), εὑρήσει αὐτόν. ※
13. Ἐνωτίζου Ἰὼβ ταῦτα·
Στῆθι καὶ νουθετοῦ δύναμιν Κυρίου.
14. Οἶδας ὡς ἔθετο ὁ Θεὸς ἔργα αὐτοῦ,
ποιήσας φῶς ἐκ σκότους;
15. Ἐπίστασαι δὲ διάκρισιν νεφῶν,
Ἐξαίσια δὲ πλώματα πονηρῶν;
16. Σοῦ δὲ ἡ στολὴ θερμὴ, ἡσυχάζεται
δὲ ἐπὶ τῆς γῆς ※ ἀπὸ νότου.
17. Στερεώσεις μετ' αὐτοῦ εἰς παλαιώματα, στερεω-
* Ἰσχυρὰ ὡς ὅρασις ἐπιχύσεως; θεὶς
18. Διατί δίδαξόν με, τί ἐροῦμεν αὐτῷ· *ἰσχυραὶ
Καὶ παυσώμεθα πολλὰ λέγοντες.
19. Μὴ βίβλος ἢ γραμματεύς μοι πα-
ρέστηκεν, ἵνα ἄνθρωπον ἑστὼς κα-
τασιωπήσω;
20. Πᾶσι γὰρ οὐχ ὁρατὸν φῶς·
Τηλαυγές ἐστιν ἐν τοῖς παλαιώμασιν,

Ὥσπερ

v. 34. ab hoc versu incipit Cap. 37. in *Edit. Rom.* ibid. ὑπὲρ) ἀπό. CAP. XXXVII. v. 1. (Ἰὼβ) deest. v. 2. stich. 1. Supplementum minoribus litteris expressum habetur in *Edit. Rom.* ibid. stich. 2. γῆς) τῆς γῆς. v. 5. ἐπὶ γῆς γίνου) transposita. ibid. stich. 2. in *Rom.* καὶ χειμὼν ὑετός, καὶ χειμὼν ὑετῶν δυναστείας αὐτοῦ. v. 7. in *Rom.* εἰσῆλθε δὲ θηρία ὑπὸ τὴν σκέπην, ἡσύχασαν δὲ ἐπὶ κοίτης. v. 8. ταμείων ἐξέρχονται) ταμιείων ἐπέρχονται. v. 9. stich. 2. ὕδωρ) τὸ ὕδωρ. v. 10. καταπλήσσει) καταπλάσσει. ibid. stich. 2. Διασκορπίσει) διασκορπιεῖ. v. 11. stich. 2. Ἐν τοῖς κατωτάτω θεὶς) ἐνθεεβουλαθὼθ, εἰς. ibid. stich. 3. ἐντείλῃ) ἐντείληται. v. 12. ἐάν τε) altero & tertio loco *Rom.* ἐάν. ibid. ἔλεος αὐτοῦ) ἔλεος εὑρήσει αὐτόν. v. 13. Ἰὼβ ταῦτα) transposita. ibid. stich. 2. νουθετοῦ) νουθετούμενος. v. 14. Οἶδας ὡς ἔθετο ὁ Θεὸς) οἴδαμεν ὅτι ὁ Θεὸς ἔθετο. ibid. ποιήσας φῶς) transposita. v. 15. Ἐπίστασαι) ἐπίσταται. v. 17. στερεωθεὶς) στερεώσεις. v. 19. ἑστὼς) ἑστηκώς. v. 20. Πᾶσι γὰρ) πᾶσι δέ. ibid. φῶς) τὸ φῶς.

ˇΩσπερ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ νεφῶν ἐ-
ξῆλθεν.

21. Ἀπὸ βοῤῥᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα·
Ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα καὶ τιμὴ
τοῦ παντοκράτορος,

22. Καὶ οὐχ εὑρίσκομεν ἄλλον ὅμοιον (αὐ-
τῷ καὶ) τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ.
Ὁ τὰ δίκαια κρίνων, οἴει ὅτι οὐκ εἰσ-
ακούει αὐτός;

23. Διὸ φοβηθήσονται αὐτὸν ἄνθρωποι·
Φοβηθήσονται δὲ αὐτὸν καὶ οἱ σοφοὶ
τῇ καρδίᾳ.

ΚΕΦ. ΛΗ'. XXXVIII.

Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι Ἐλιοὺν
τῆς λέξεως, εἶπεν ὁ Κύριος τῷ
Ἰὼβ διὰ λαίλαπος καὶ νέφους·
2. τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλὴν,
συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ
δὲ οἴεται κρύπτειν;

3. Ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν σου·
Ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρί-
θητι.

4. Ποῦ ἦσθα ὅτε ἐθεμελίωσα τὴν γῆν;
Ἀνάγγειλόν μοι εἰ ἐπίστασαι σύνεσιν.

5. Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, ※ εἰ
οἶδας˅;
ˇΗ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ'
αὐτῆς;

στῦλοι 6. Ἐπὶ τίνος (δὲ) οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπή-
γασι;
Τίς δέ ἐστιν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον
(ἐπ') αὐτῆς;

7. ˇΟτε ἐγενήθη ἄστρα, ᾔνεσάν με ἐν φω-
νῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου
(καὶ ὕμνησαν).

8. ˇΕφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε
ἐμαίουτο,
Καὶ ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐξεπο-
ρεύετο·

9. Ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν,
Ὁμίχλῃ δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα·

10. Ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὅρια, περιθεὶς
κλεῖθρα καὶ πύλας·

11. Εἶπον δὲ αὐτῇ· μέχρι τούτου ἐλεύσῃ,
καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ,
Ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεταί σου τὰ
κύματα.

12. ˇΗ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωϊ-
νόν·
Ἑωσφόρος δὲ εἶδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν, ἐπίδεν
13. ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, καὶ
ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς;

14. ˇΗ σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν ἔπλασας
ζῶον;
Καὶ λαλητὸν αὐτὸ ἔθου ἐπὶ γῆς;

15. Ἀφεῖλω δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς;
Καὶ βραχίονα ὑπερηφάνων συνέτρι-
ψας;

16. ˇΗλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης; ἐν γῆν
δὲ ἴχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας;

17. Ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θα-
νάτου;

v. 20. stich. 3. ἐξῆλθεν) deest. v. 21. τοῦ παντοκρ.) τοῦ abest. v. 22. (αὐτῷ καὶ) non habet. ibid. stich. 2. οἴει ὅτι οὐκ εἰσακούει αὐτός;) οὐκ οἴει ἐπακούειν αὐτόν; v. 23. ἄνθρωποι) οἱ ἄνθρωποι. ibid. stich. 2. τῇ καρδίᾳ) καρδίᾳ. CAP. XXXVIII. v. 1. νέφους) νεφῶν. v. 4. in Rom. ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγειλον δέ μοι εἰ ἐπίστῃ σύνεσιν. v. 6. (δὲ) abest. ibid. οἱ στῦλοι) οἱ κρίκοι. v. 7. ἐγενήθη) ἐγενήθησαν. ibid. ἐν φωνῇ) φωνῇ. ib. (καὶ ὕμνησαν) deest. v. 8. ἐμαίουτο Καὶ ἐκ) ἐμαίμασσε ἐκ. ibid. stich. 2. ἐξεπορεύετο) ἐκπορευομένη. v. 11. Εἶπον) εἶπα. v. 12. stich. 2. ἐπίδεν) εἶδεν. v. 13. γῆς, καὶ ἐκτιν.) καὶ deest. v. 14. stich. 2. αὐτὸ) αὐτόν. v. 15. Ἀφεῖλω) ἀφεῖλες. ibid. stich. 2. Καὶ βραχίονα) βραχίονα δέ. v. 16. γῆν) πηγήν.

Πυλωροὶ δὲ ᾅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν;
18. Νενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανόν;
Ἀνάγγειλον δέ μοι, πόση ἤτις ἐστίν.
19. Ἐν ποίᾳ δὲ γῇ αὐλίζεται Φῶς;
Σκότους δὲ ποῖος ἐστι τόπος;
20. Εἰ ἄρα ἀγάγοις με εἰς ὅρια αὐτῶν;
Εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν;
Οἶδα 21. Οἶδας ἄρα, ὅτι * τότε γεγέννησαι,
* εἰς τοῦτο Ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολύς;
22. Ἦλθες δὲ ἐπὶ θησαυροὺς χιόνος;
Θησαυροὺς δὲ χαλάζης ἑώρακας;
23. Ἀπόκεινται δὲ (σοι) εἰς ὥραν ἐχθρῶν,
Εἰς ἡμέραν πολέμου καὶ μάχης.
24. Πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχνη,
Ἢ διασκεδάννυται νότος εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν;
25. Τίς δὲ ἡτοίμασεν ὑετῷ λάβρῳ ῥύσιν, ὁδὸν δὲ κυδοιμῷ; κυδοιμῶν
γῆς 26. ※ Τοῦ ὑετίσαι ἐπὶ γῆν οὗ οὐκ ἀνήρ,
※ Ἔρημον οὗ οὐχ ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν
※ αὐτῇ·
※ 27. Τοῦ χορτάσαι ἄβατον καὶ ἀοίκητον,
※ Καὶ τοῦ ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον χλόης.
28. Τίς ἐστιν ὑετοῦ πατήρ; τίς δέ ἐστιν ὁ τετοκὼς (συνοχὰς καὶ) βώλους δρόσου;
29. Ἐκ γαστρὸς δὲ τίνος ἐκπορεύεται κρύσταλλος;
Πάχνην δὲ ἐν οὐρανῷ τίς τέτοκεν,

30. Ἣ καταβαίνει ὡς ὕδωρ ῥέον;
Πρόσωπον δὲ ἀβύσσου τίς * ἔπηξε, συνῆκας; ἀσεβοῦς * ἔτηξεν
31. Δεσμὸν δὲ πλειάδος ἔγνως;
Ἢ φραγμὸν ὠρίωνος ἤνοιξας;
32. ※ Ἢ διανοίξεις Μαζουρὼθ ἐν καιρῷ αὐτοῦ;
Καὶ ἕσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ (καὶ) ἄξεις αὐτά; κόμης
33. Ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ,
Ἢ τὰ ὑπ' οὐρανὸν ὁμοθυμαδὸν γινόμενα;
34. Καλέσεις δὲ νέφος φωνῇ, καὶ δρόμῳ ὕδατος λάβρου ὑπακούσεταί σου;
35. Ἀποστελεῖς δὲ κεραυνούς, καὶ πορεύσονται; ἐροῦσι δέ σοι, τί ἐστι;
36. Τίς ἔδωκε γυναιξὶν ὑφάσματος σοφίαν, γυναικὶ
Καὶ ποικιλτικὴν (σοφίας) ἐπιστήμην;
37. Τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέφη σοφίᾳ,
Οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν ἔκλινε;
38. Κέχυται γὰρ ὥσπερ γῆ κονία, γῆς κονία
Κεκόλληκε δὲ αὐτὸν ὥσπερ κύβον λίθοις.
39. Θηρεύσεις δὲ λέουσι βοράν,
Ψυχὰς δὲ δρακόντων ἐμπλήσεις;
40. Δεδοίκασι γὰρ ἐν κοίταις αὐτῶν,
Κάθηνται δὲ ἐν ὕλαις ἐνεδρεύοντες.
41. Τίς δὲ ἡτοίμασε κόρακι βοράν;
Νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ πρὸς Κύριον (αὐτοῦ) κεκράγασι, πλανώμενοι τὰ σῖτα ζητοῦντες.

ΚΕΦ.

v. 18. stich. 2. δέ μοι π. ἤτις) δή μοι π. τίς. v. 19. Ἐν ποίᾳ) ἐν abest. ibid. Φῶς) τὸ Φῶς. ibid. stich. 2. ἐστιν τόπος) ὁ τόπος. v. 20. Εἰ ἄρα) ἄρα deest. v. 21. εἰς τοῦτο) τότε. v. 23. Ἀπόκεινται) ἀπόκειται. ibid. stich. 2. πολέμου) πολέμων. v. 26. γῆς) γῆν. v. 28. (συνοχὰς καὶ) non habet. v. 29. κρύσταλλος) ὁ κρύσταλλος. v. 30. ὡς) ὥσπερ. ibid. stich. 2. δὲ) abest. ib. ἔτηξεν, ἔπηξεν. v. 31. Δεσμὸν - - Φραγμὸν) δὲ δεσμὸν πλειάδος, καὶ Φραγμόν. v. 32. stich. 2. (καὶ) abest. v. 34. δρόμῳ) τρόμῳ. v. 36. Τίς ἔδωκε γυναικὶ) τίς δὲ ἔδωκε γυναιξίν. ib. stich. 2. Καὶ) ἤ. ibid. (σοφίας) deest. v. 38. γὰρ) δέ. ibid. γῆς κονία) γῆ κονία. ibid. stich. 2. Κεκόλληκε) κεκόλληκα. ibid. κύβον λίθοις) λίθῳ κύβον. v. 41. stich. 2. δὲ πρὸς) γὰρ αὐτοῦ πρός. ibid. (αὐτοῦ) deest.

ΚΕΦ. ΛΘ'. XXXIX.

※ Ἤ ἔγνως καιρὸν τοκετȢ τραγελά-
※ φων πέτρας",
Ἐφύλαξας δὲ ὠδῖνας ἐλάφων;
2. Ἠρίθμησας δὲ αὐτῶν μῆνας πλήρεις τοκετȢ,
Ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἔλυσας;
3. Ἐξέθρεψας δὲ αὐτῶν τὰ παιδία ἄνευ φόβȢ,
※ Ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἐξαποστελεῖς;
※ 4. ἈποῤῥήξȢσι τὰ τέκνα αὐτῶν,
※ Πληθυνθήσονται ἐν γεννήματι·
※ Ἐξελεύσονται, καὶ Ȣ μὴ ἀνακάμψȢ-
ἑαυτοῖς σιν αὐτοῖς".
5. Τίς δέ ἐστιν ὁ ἀφεὶς ὄνον ἄγριον ἐλεύθερον;
Δεσμοὺς δὲ αὐτȢ τίς ἔλυσεν;
6. Ἐθέμην δὲ αὐτȢ τὴν δίαιταν ἔρημον,
※ Καὶ τὰ σκηνώματα αὐτȢ ἁλμυρίδα"·
7. Καταγελῶν πολυοχλίας πόλεως,
Μέμψιν δὲ φορολόγȢ Ȣκ ἀκȢ́ων.
8. ※ Κατασκέψεται ὄρη νομὴν αὐτȢ,
Καὶ ὀπίσω παντὸς χλωρȢ ζητήσει".
9. ΒȢλήσεται δέ σοι (ἀτράπελος) μονόκερως δȢλεῦσαι,
Ἢ κοιμηθῆναι ἐπὶ φάτνης σȢ;
10. Δήσεις δὲ αὐτȢ ἐν ἱμᾶσι ζυγόν;
Ἢ ἑλκύσει σοι αὔλακας ἐν πεδίῳ;
11. Πέποιθας δὲ ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πολλὴ ἡ ἰσχὺς αὐτȢ;
Καὶ ἐπαφήσεις αὐτῷ τὰ ἔργα σȢ;
12. Πιστεύσεις δὲ αὐτῷ, ※ ὅτι ἀποδώσει σοι τὸν σπόρον, ※
Καὶ εἰσοίσει σȢ τὴν ἅλωνα; ※
13. Πτέρυξ τερπομένων Νεέλασα, ※
Ἐὰν συλλάβῃ Ἀσίδα καὶ Νέεσσα· ※
(ἐλάλησαν) ※
14. Ὅτι ἀφήσει εἰς γῆν τὰ ὠὰ αὐτῆς, ὦτα
Καὶ ἐπὶ χȢ̃ν θάλψει· ※
15. Καὶ ἐπελάθετο ὅτι πȢ̃ς σκορπιεῖ ※
αὐτά, ※
Καὶ θηρία ἀγρȢ καταπατήσει αὐτά. ※
16. Ἀπεσκλήρυνε τὰ τέκνα αὐτῆς ὥστε ※
μὴ ἑαυτῇ, ἑαυτὴν
Εἰς κενὸν ἐκοπίασεν ἄνευ φόβȢ· ※
17. Ὅτι κατεσιώπησεν αὐτῇ ὁ Θεὸς ※
σοφίαν, ※
Καὶ Ȣκ ἐμέρισεν αὐτῇ (ὁ Θεὸς) ἐν ※
τῇ συνέσει. ※
18. Κατὰ καιρὸν ἐν ὕψει ὑψώσει, καίρων
Καταγελάσεται ἵππȢ καὶ τȢ ἐπιβάτȢ αὐτȢ". ※ ※
19. Ἢ σὺ περιέθηκας ἵππῳ δύναμιν,
Καὶ ἐνέδυσας τραχήλῳ αὐτȢ φόβον;
20. Περιέθηκας δὲ αὐτῷ πανοπλίαν,
Καὶ δόξῃ στηθέων αὐτȢ τόλμην;
21. Ἀνορύσσων ἐν πεδίῳ γαυριᾷ,
Ἐκπορεύεται δὲ εἰς πεδίον ἐν ἰσχύϊ·
Συναντῶν βέλει 22. καταγελᾷ,

CAP. XXXIX. v. 1. Ἤ ἔγνως) Εἰ ἔγνως. v. 2. αὐτῶν μῆνας) transpoſita. ibid. τοκετȢ) addit αὐτῶν. v. 3. ἄνευ φόβȢ) ἔξω φόβου. v. 4. ſtich. 3. ἑαυτοῖς) αὐτοῖς. v. 6. αὐτȢ τὴν δίαιταν) transpoſita. v. 8. ſtich. 2. ζητήσει) ζητεῖ. v. 9. (ἀτράπελος) deeſt. v. 10. αὐτȢ ἐν ἱμ. ζ.) ἐν ἱμᾶσι ζυγὸν αὐτȢ. ibid. ſtich. 2. σοι) σου. v. 11. ſtich. 2. Καὶ ἐπαφήσεις) ἐπαφήσεις δέ. v. 12. αὐτῷ) deeſt. ibid. ſtich. 2. Καὶ εἰσοίσει) εἰσοίσει δέ. ibid. τὴν ἅλωνα) τὸν ἅλωνα. v. 13. Νεέλασα) νεέλασσα. ibid. ſtich. 2. Νέεσσα) νέεσσα. ibid. (ἐλάλησαν) deeſt. v. 14. ὦτα) ὠά. v. 16. αὐτῆς) ἑαυτῆς. v. 17. ἐμέρισεν) ἐπεμέρισεν. ibid. (ὁ Θεὸς) abeſt. v. 18. καίρων) καιρόν. v. 19. ſtich. 2. Καὶ ἐνέδυσας) ἐνέδυσας δέ. v. 20. ſtich. 2. in Rom. δόξαν δὲ στηθέων αὐτȢ τόλμην. v. 21. ſtich. 3. βέλει) βασιλεῖ.

σίδηρον Καὶ ὃ μὴ ἀποστραφῇ σιδήρῳ.

23. Ἐπ' αὐτῷ γαυριᾷ τόξον καὶ ὀξυθενὴς μάχαιρα·

24. Καὶ ὀργῇ ἀφανιεῖ τὴν γῆν.

σημανιεῖ, Καὶ ὃ μὴ πιστεύσει ἕως ἂν σημάνῃ σάλπιγξ·

25. Σάλπιγγος δὲ σημαινούσης, ἐρεῖ· εὖγε.
Πόῤῥωθεν δὲ ὀσφραίνεται πολέμου,

ἅλματι (Καὶ) σὺν ἀλαλάγματι καὶ κραυγῇ (ἐκπορεύεται).

ἔστηκεν 26. Ἐκ δὲ τῆς σῆς ἐπιστήμης ἕστηκεν ἱέραξ, Ἀναπετάσας τὰς πτέρυγας ἀκίνητος, ※ καθορῶν τὰ πρὸς νότον˙;

27. Ἡ ἐπὶ τῷ σῷ προστάγματι ὑψοῦται ἀετός;
Γὺψ δὲ ἐπὶ νοσσιᾶς αὐτοῦ 28. καθεσθεὶς αὐλίζεται
※ Ἐπ' ἐξοχῇ πέτρας καὶ ἀποκρύφῳ˙;

29. Ἐκεῖσε ὢν ζητεῖ τὰ σῖτα· ※ πόῤῥωθεν (δὲ) οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ σκοπεύουσι˙.

30. Νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ φύρονται ἐν αἵματι·
Οὗ δὲ ἐὰν ὦσι τεθνεῶτες, παραχρῆμα εὑρίσκονται.

31. Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰὼβ, καὶ εἶπε· 32. μὴ κρίσιν μετὰ ἱκανοῦ ἐκκλινεῖ; ※ ἐλέγχων Θεὸν, ἀποκριθήσεται αὐτήν˙;

33. Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, εἶπε τῷ Κυρίῳ·

34. ÷ Τί ἔτι ἐγὼ κρίνομαι, νουθετούμενος καὶ ἐλεγχόμενος ὑπὸ Κυρίου, ÷
Ἀκούων τοιαῦτα˙; μηδὲν ὢν ἐγὼ, ÷
Ἀπόκρισιν δὲ τίνα δῶ πρὸς ταῦτα;
Χεῖρα θήσω ἐπὶ στόματί μου·

35. Ἅπαξ ἐλάλησα, ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω.

ΚΕΦ. Μ'. XL.

ΕΤι δὲ ὑπολαβὼν ὁ Κύριος, εἶπε τῷ Ἰὼβ διὰ τοῦ νέφους·

2. Μὴ, ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν σου·
Ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι.

3. Μὴ ἀποποιοῦ μου τὸ κρίμα; ἀποποιοῦ
Οἴει δέ με ἄλλως σοι κεχρηματικέναι, μηδὲ οἴει
ἀλλ' ἵνα δίκαιος ἀναφανῇς;

4. Εἰ βραχίων σοί ἐστι κατὰ Κύριον,
Ἢ φωνῇ (βροντῆς) κατ' αὐτὸν βροντᾷς; βροντᾷ ἴσα.

5. Ἀνάλαβε * δὴ ὕψος καὶ δύναμιν· * δὲ εἰς ὕψος
Δόξαν καὶ τιμὴν ἀμφίασαι.

6. Ἀπόστειλον δὲ ἀγγέλους ἐν ὀργῇ (σου),
Πάντα δὲ ὑβριστὴν ταπείνωσον,

7. Ὑπερήφανον δὲ σβέσον·
Σῆψον δὲ ἀσεβεῖς παραχρῆμα,

8 Κρύψον δὲ αὐτοὺς εἰς γῆν (ἔξω) ὁμοθυμαδὸν, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας ἔμπλησον·

9. Ὁμο-

v. 22. ὃ μὴ) οὐ μὴν. ibid. σίδηρον) ἀπὸ σιδήρου. v. 23. ὀξυθενὴς) deest. v. 24. stich. 2. σημανιεῖ) σημάνῃ. v. 25. ἐρεῖ) λέγει. ibid. stich. 3. (Καὶ) abest. ibid. (ἐκπορεύεται) deest. v. 27. Ἡ ἐπὶ τῷ σῷ) ἐπὶ δὲ σῷ. v. 29. (δὲ) abest. v. 30. stich. 2. οὗ δὲ ἐὰν) οὗ δ' ἄν. v. 32. ἐλέγχων) addit δὲ. v. 33. εἶπε) λέγει. v. 34. ἐλεγχόμενος ὑπὸ Κυρίου) ἐλέγχων κύριον. ibid. stich. 2. 3. μηδὲν ὢν ἐγὼ, Ἀπόκρισιν δὲ τίνα δῶ) οὐδὲν ὤν; ἐγὼ δὲ τίνα ἀπόκρισιν δῶ. v. 35. ἐλάλησα) λελάληκα. CAP. XL. v. 1. διὰ τοῦ) ἐκ τοῦ. v. 2. stich. 2. ἀποκρίθητι) ἀπόκριναι. v. 3. stich. 2. μηδὲ οἴει) οἴει δέ. ibid. ἀλλ' ἵνα δίκαιος ἀναφανῇς) ἢ ἵνα ἀναφανῇς δίκαιος. v. 4. Εἰ) ἤ. ibid. κατὰ Κύριον) κατὰ τοῦ κυρίου. ibid. stich. 2. (βροντῆς) deest. ibid. κατ' αὐτὸν βροντᾷ ἴσα) κατ' αὐτοῦ βροντᾷς. v. 5. δὲ εἰς ὕψος) δὴ ὕψος καί. ibid. stich. 2. Δόξαν καὶ) δόξαν δὲ καί. v. 6. ἐν ὀργῇ σου) ὀργῇ. v. 8. αὐτοὺς) abest. ibid. (ἔξω) abest.

9. Ὁμολογήσω ἄρα ὅτι δύναταί σου ἡ δεξιὰ σῶσαί σε.

10. Ἀλλ᾽ ἰδοὺ, παρὰ σοὶ θηρία ἴσα βουσὶν χόρτον ἐσθίει·

11. Ἰδοὺ δὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἐπὶ ὀσφύος ※ αὐτοῦ",
Ἡ δὲ δύναμις ※ αὐτοῦ" ἐπ᾽ ὀμφαλοῦ γαστρὸς ※ αὐτοῦ"· 12. ἔστησεν οὐρὰν ※ αὐτοῦ" ὥσπερ κυπάρισσον,
Τὰ δὲ νεῦρα αὐτοῦ (ὥσπερ χονία) συμπέπλεκται.

13. Αἱ πλευραὶ αὐτοῦ ὡς πέτραι χαλκαῖ,
σίδηρος Ἡ δὲ ῥάχις αὐτοῦ ὡς τύχος σιδήρεος.

χυτός 14. 15. Τοῦτό ἐστιν ἀρχὴ πλάσματος Κυρίου, πεποιημένον
Εἰς τὸ ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.
Ἐπελθὼν δὲ ἐπ᾽ ὄρος ἀκρότομον,
Ἐποίησε χαρμονὴν τετράποσιν ἐν τῷ
ταξιάρχῳ ἀγρῷ.

16. Ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα κοιμᾶται,
Παρὰ κάλαμον καὶ πάπυρον καὶ βούτομον·

17. Σκιάζονται δὲ αὐτῷ δένδρα μεγάλα
Σὺν ῥαδάμνοις, καὶ κλῶνες ἄγνου.

18. ※ Ἐὰν γένηται πλημμύρα, οὐ μὴ
※ αἰσθηται,
ὅτι ※ Πέποιθεν ὅτι προσκρούσει ὁ Ἰορδάνης
※ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ·

19. Ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ δέξεται ※
αὐτὸν, ※
Ἐνσκολιευόμενος τρήσει ῥῖνα (αὐτοῦ)". ἐνσκελιευόμενος

20. 21. Ἄξεις δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ;
Περιθήσεις δὲ φορβαίαν περὶ ῥῖνα αὐτοῦ; (καὶ) ※ εἰ εἰλήσεις κλοιὸν ἐν τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ;
Ψελλίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ; Ψελίῳ

22. Λαλήσει δέ σοι δεήσεις καὶ ἱκετηρίας μαλακῶς;

23. Θήσεται δὲ μετὰ σοῦ διαθήκην;
Λήψῃ δὲ αὐτὸν δοῦλον αἰώνιον;

24. Καὶ ἐμπαίξεις αὐτῷ ὥσπερ ὀρνέῳ;
Δήσεις δὲ αὐτὸν ὥσπερ στρουθίον παιδίῳ;

25. Ἐνσιτοῦνται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη, αὐτὸν
Καὶ μεριτεύονται αὐτὸν Φοινίκων γένη;

26. Πᾶν δὲ πλωτὸν συνελθὸν οὐ μὴ ἐνέγκῃ (μίαν) βύρσαν οὐρᾶς αὐτοῦ,
※ Καὶ ἐν πλοίοις ἁλιέων κεφαλὴν αὐτοῦ"

27. Ἐπιθήσεις δὲ ἐπ᾽ αὐτῷ χεῖρα, μνησθεὶς πολέμου τοῦ γιγνομένου ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ;
Καὶ μηκέτι γινέσθω

28. Οὐχ ἑώρακας αὐτὸν, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τεθαύμακας;

ΚΕΦ.

v. 9. ἄρα) non habet. ibid. σου ἡ δεξιὰ) transposita. v. 20. in *Rom.* ἀλλὰ δὴ ἰδοὺ θηρία παρὰ σοὶ, χόρτον ἴσα βουσὶν ἐσθίουσιν. v. 11. ἐπὶ ὀσφύος αὐτοῦ) ἐπ᾽ ὀσφύι. ibid. ſtich. 2. γαστρὸς αὐτοῦ) αὐτοῦ deeſt. v. 12. οὐρὰν αὐτοῦ ὥσπερ) οὐρὰν ὡς. ibid. (ὥσπερ χονία) non habet. v. 13. ὡς πέτραι χαλκαῖ) πλευραὶ χάλκειαι. ibid. ſtich 2. ὡς σίδηρος) ὡς abeſt. v. 14. 15. Τοῦτό ἐστιν) τουτέστιν. ibid. ſtich. 2. Εἰς τὸ) abeſt. v. 16. ſtich. 2. κάλαμον καὶ πάπυρον) transpoſita. v. 17. δὲ αὐτῷ) δὲ ἐν αὐτῷ. ibid. ſtich. 2. ἄγνου) ἀγροῦ. v. 18. αἰσθηται) αἰσθηθῇ. v. 19. ſt. 2. (αὐτοῦ) deeſt. v. 20. 21. καὶ εἰλήσεις κλοιὸν) ἢ δήσεις κρίκον. ibid. ſtich. 3. Ψελίῳ) Ψελλίῳ. v. 22. δεήσεις καὶ ἱκετηρίας) δεήσει ἱκετηρία. v. 24. Καὶ ἐμπαίξεις αὐτῷ) παίξῃ δὲ ἐν αὐτῷ. ibid. ſtich. 2. Δήσεις δὲ) ἢ δήσεις. v. 25. αὐτὸν) ἐν αὐτῷ. ibid. ſtich. 2. Καὶ μερίτ.) μεριτεύονται δέ. ibid. γένη) ἔθνη. v. 26. ἐνέγκῃ μίαν βύρσαν) ἐνέγκωσι βύρσαν μίαν. v. 27. ἐπ᾽ αὐτῷ) αὐτῷ. ib. πολέμου τοῦ γιγνομένου ἐν τῷ σώματι) πόλεμον τὸν γινόμενον ἐν σώματι. v. 28. ab hoc verſu *Edit. Rom.* incipit Cap. 41.

ΚΕΦ. ΜΑ'. XLI.

σοι ΟΥ δέδοικας (αὐτὸν), ὅτι ἡτοίμασαί μοι;
Τίς γάρ ἐστιν ὁ ἐμοὶ ἀνθιστάμενος;
2. Ἢ τίς (ἐστιν ὃς) ἀντιστήσεταί μοι, καὶ ὑπομενεῖ;
(Ἢ οὐχὶ) πᾶσα ἡ ὑπ' οὐρανὸν ἐμή ἐστιν.
3. ※ Οὐ σιωπήσομαι δι' αὐτὸν,
δυνάμεως Καὶ λόγος δυνάμεως ἐλεήσει τὸν ἴσον
※ αὐτοῦ˙.
4. Τίς (δὲ) ἀνακαλύψει πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ, εἰς δὲ πτύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἂν εἰσέλθοι;
5. Πύλας (δὲ) προσώπου αὐτοῦ τίς ἀνοίξει;
Κύκλῳ ὀδόντων αὐτοῦ φόβος.
6. Ἔγκατα (δὲ) αὐτοῦ ἀσπίδες χαλκαῖ,
σύνδεσμοι Καὶ σύνδεσμος αὐτοῦ ὥσπερ * σμυρίτης
*σμίριτος λίθος, 7. ※ εἷς ἐκ τοῦ ἑνὸς κολλῶνται,
※ Πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ αὐτόν·
※ 8. Ἀνὴρ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ προσκολληθήσεται, συνέχωνται, καὶ οὐ μὴ ἀ-
※ ποσπασθῶσιν˙.
9. Ἐν πταρμῷ αὐτοῦ ἐπιφώσκεται φέγγος·
Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶδος ἑωσφόρου.
10. Ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύονται λαμπάδες καιόμεναι,
Καὶ διαῤῥιπτοῦνται ἐσχάραι πυρός·
11. Ἐκ μυκτήρων αὐτοῦ ἐκπορεύεται καπνὸς καμίνου καιομένης πυρὶ ἀνθράκων· φλογὶ
12. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἄνθρακες,
Φλὸξ δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται. 13. Ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ αὐλίζεται δύναμις·
Ἔμπροσθεν αὐτοῦ προτρέχει ἀπώλεια.
14. Σάρκες δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληνται·
※ Καταχέει ἐπ' αὐτὸν, οὐ σαλευθήσεται˙.
15. Ἡ καρδία αὐτοῦ πέπηγεν ὥσπερ λίθος, ἕστηκε δὲ ὥσπερ ἄκμων ἀνήλατος.
16. Στραφέντος αὐτοῦ, φόβος θηρίοις τετράποσιν ἁλλομένοις ἐπὶ γῆς.
17. Ἐὰν συναντήσωσιν αὐτῷ λόγχαι, οὐδὲν οὐ μὴ ποιήσωσιν αὐτῷ ※ δόρυ ἐπηρμένον καὶ θώραξ˙.
18. Ἥγηται μὲν γὰρ σίδηρον ὥσπερ ἄχυρα,
Χαλκὸν δὲ ὥσπερ ξύλον σαθρόν·
19. Οὐ μὴ τρώσῃ αὐτὸν τόξον χάλκεον·
Ἥγηται γὰρ πετροβόλον ὡς χόρτον.
20. Ὡς καλάμη ἐλογίσθη αὐτῷ σφῦρα·
Καταγελᾷ δὲ σεισμοῦ πυρφόρου.
21. Ἡ στρωμνὴ αὐτοῦ ὀβελίσκοι ὀξεῖς,
Πᾶς δὲ χρυσὸς θαλάσσης ὑπ' αὐτὸν ὥσπερ πηλὸς ἀμύθητος.

22. Ἀνα-

CAP. XLI. v. 1. (αὐτὸν) deest. ibid. σοι) μοι. ibid. stich. 2. ἀνθιστάμενος) ἀντιστάς. v. 2. (ἐστιν ὃς) abest. ibid. stich. 2. Ἢ οὐχὶ πᾶσα) εἰ πᾶσα. v. 3. stich. 2. λόγος) λόγον. ibid. ἴσον αὐτοῦ) ἴσον αὐτῷ. v. 4. Τίς δὲ ἀνακαλύψει) τίς ἀποκαλύψει. v. 5. (δὲ) abest. v. 6. Ἔγκατα δὲ) τὰ ἔγκατα. ibid. χαλκαῖ) χάλκειαι. ibid. stich. 2. in Rom. σύνδεσμος δὲ αὐτοῦ ὥσπερ σμυρίτης λίθος. v. 7. εἷς ἐκ τοῦ) εἷς τοῦ. v. 8. συνέχωνται) συνέχονται. v. 9. ἐπιφώσκεται) ἐπιφαύσκεται. v. 10. λαμπάδες) ὡς λαμπάδες. ibid. stich. 2. ἐσχάραι) ὡς ἐσχάραι. v. 11. φλογὶ) πυρί. v. 13. stich. 2. προτρέχει) τρέχει. v. 15. ὥσπερ λίθος) ὡς λίθος. v. 16. αὐτοῦ) δὲ αὐτοῦ. ibid. ἁλλομένοις ἐπὶ γῆς) transposita. v. 17. οὐ μὴ) μή. ibid. αὐτῷ δόρυ καὶ θώραξ) δόρυ, καὶ θώρακα. v. 18. ὥσπερ ἄχυρα) ὥσπερ deest. v. 19. αὐτὸν Ἥγηται γὰρ π. ὡς χόρτον.) αὐτὸν τόξον χάλκεον. ἥγηται μὲν πετροβόλον χόρτον. v. 20. ἐλογίσθη αὐτῷ) ἐλογίσθησαν.

22. Ἀναζεῖ τὴν ἄβυσσον ὥσπερ χαλκεῖον·
— Ἥγηται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἐξάλειπἶρον,

23. Τὸν δὲ τάρταρον τῆς ἀβύσσου ὥσπερ αἰχμάλωἶον·
※ Ἐλογίσατο ἄβυσσον εἰς περίπαἶον.

24. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἐπὶ γῆς ὅμοιον αὐτῷ,
Πεποιημένον ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μου·

25. Πᾶν ὑψηλὸν ὁρᾷ, αὐτὸς δὲ βασιλεὺς πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασιν.

ΚΕΦ. ΜΒʹ XLII.

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει τῷ Κυρίῳ·
2. Οἶδα ὅτι δύνασαι πάντα, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν.

3. Τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπἶων σε βουλὴν,
Φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ σὲ οἴεται κρύπἶειν;
Ἀνηγγέλη δέ μοι ἃ οὐκ ᾔδειν,
÷ Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ, ἃ οὐκ ἠπιστάμην.

4. Ἄκουσον δή μου Κύριε, ἵνα κἀγὼ λαλήσω·
Ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ με δίδαξον.

Ἕως 5. Ἀκοῇ μὲν ὠτὸς (ἀκοῆς) ἤκουόν σου τὸ πρότερον,
Νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακέ σε·

6. Διὸ ἐφαύλισα ἐμαυτὸν, καὶ ἐτάκην,
Ἥγημαι δὲ ἐμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν.

7. Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλῆσαι τὸν Κύριον πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ Ἰὼβ,
Εἶπεν ὁ Κύριος Ἐλιφὰζ τῷ Θαιμανίτῃ·
Ἥμαρτες σὺ, καὶ οἱ δύο φίλοι σου·
οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν μου ἀληθὲς οὐδὲν, ὥσπερ ὁ θεράπων μου Ἰώβ.

8. Καὶ νῦν λάβετε ※ ἑαυτοῖς ἑπἶὰ μόσχους καὶ ἑπἶὰ κριοὺς, καὶ πορεύθητε πρὸς τὸν παῖδά μου Ἰὼβ,
Καὶ ποιήσεις κάρπωμα περὶ ὑμῶν·
Ἰὼβ δὲ ὁ θεράπων μου εὔξεται περὶ ὑμῶν·
Ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον αὐτοῦ λήψομαι,
Καὶ εἰ μὴ δι᾽ αὐτὸν, ἀπώλεσα ἂν ὑμᾶς·
Οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ※ πρός με κατὰ τοῦ θεράποντός μου Ἰὼβ οὐδὲν ἀγαθόν.

9. Ἐπορεύθησαν δὲ Ἐλιφὰζ ὁ Θαιμανίτης,
Καὶ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, καὶ Σωφὰρ ὁ Μιναῖος,
Καὶ ἐποίησαν (ἑαυτοῖς) καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Κύριος·
Καὶ ἔλυσε τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν διὰ Ἰώβ.

10. Ὁ δὲ Κύριος ηὔξησε τὸν Ἰὼβ· εὐξαμένου δὲ αὐτοῦ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ,

v. 24. ἐπὶ γῆς) ἐπὶ τῆς γῆς. CAP. XLII. v. 2. δύνασαι πάντα) transposita. v. 3. stich. 2. Ἀνηγγέλη δέ μοι) τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι. ibid. stich. 3. ἠπιστάμην) ἐπιστάμην. v. 4. δή μου) δέ μου. v. 5. Ἕως μὲν) ἀκοὴν μέν. ibid. (ἀκοῆς) deest. v. 7. ῥήματα) addit ταῦτα. v. 8. Καὶ νῦν) νῦν δέ. ibid. τὸν παῖδα) τὸν θεράποντα. ibid. stich. 2. in Rom. καὶ ποιήσει κάρπωσιν ὑπὲρ ὑμῶν. ibid. stich. 5. Καὶ εἰ μὴ δι᾽) εἰ μὴ γὰρ δι᾽. ibid. ὑμᾶς) ἡμᾶς. ibid. stich. 6. ἐλαλήσατε) addit ἀληθές. ibid. οὐδὲν ἀγαθόν.) abest. v. 9. Ἐπορεύθησαν) ἐπορεύθη. ibid. stich. 3. (ἑαυτοῖς) abest. ibid. stich. 4. αὐτῶν) αὐτοῖς. v. 10. αὐτοῦ περὶ) αὐτοῦ καὶ περί.

Ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν.

Ἔδωκε δὲ ὁ Κύριος τῷ Ἰὼβ * πάντα διπλᾶ ὧν εἶχεν ἔμπροσθεν (εἰς διπλασιασμόν).

προσέθηκεν * τά

11. Ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν, καὶ πάντες (δὲ) ὅσοι ᾔδεισαν αὐτὸν ἐκ πρώτου.

πρὸ τούτου

Φαγόντες δὲ καὶ πιόντες παρ' αὐτῷ, παρεκάλεσαν αὐτόν·

Καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ πᾶσιν ※ κακοῖς, οἷς ἐπήγαγεν αὐτῷ ὁ Κύριος·

Καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἕκαστος ἀμνάδα μίαν, καὶ τετράδραχμον χρυσοῦν ἄσημον.

τόν

12. Ὁ δὲ Κύριος ηὐλόγησε τοῦ Ἰὼβ τὰ ἔσχατα μᾶλλον ἢ τὰ ἔμπροσθεν·

Ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα μύρια τετρακισχίλια,

Κάμηλοι ἑξακισχίλιαι,

Ζεύγη βοῶν χίλια,

Ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλιαι.

13. Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς·

14. Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἡμέραν·

Τὴν δὲ δευτέραν, Κασσίαν·

Τὴν δὲ τρίτην, Ἀμαλθείας κέρας.

15. Καὶ οὐχ εὑρέθησαν κατὰ τὰς Ἰὼβ θυγατέρας (καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ)

Βελτίους αὐτῶν ὑπὸ τὴν ὑπ' οὐρανόν·

Ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς [a] αὐτῶν.

Ἰὼβ ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ

[a] αὐτοῦ

16. Ἔζησε δὲ Ἰὼβ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατὸν [b] τεσσαράκοντα.

[b] ἑβδομήκοντα

÷ Τὰ δὲ πάντα [c] ἃ ἔζη ἔτη διακόσια τεσσαράκοντα ὀκτώ˙.

[c] ζῆ

※ Καὶ ἴδεν Ἰὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν˙. ※

17. Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰὼβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν.

÷ Γέγραπται δὲ πάλιν ἀναστήσεσθαι αὐτὸν μεθ' ὧν ἀνίστησιν ὁ Κύριος. ÷

Οὗτος ἑρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ÷

Ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας· ÷

Προϋπῆρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβάβ. ÷

Λαβὼν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν, γεννᾷ υἱὸν ᾧ ὄνομα Ἐννών. ÷

Ἦν δὲ αὐτὸς πατρὸς μὲν Ζαρέθ, τῶν υἱῶν Ἡσαῦ υἱός, ÷

Μητρὸς δὲ Βοσσόρρας· ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ. ÷

Καὶ

v. 10. ſtich. 3. in Rom. ἔδωκεν δὲ ὁ κύριος διπλᾶ, ὅσα ἦν ἔμπροσθεν Ἰὼβ εἰς διπλασιασμόν. v. 11. (δὲ) abeſt. ibid. πρὸ τούτου) ἐκ πρώτου. ibid. ſtich. 2. πιόντες αὐτῷ) πιόντες παρ' αὐτῷ. ibid. ſtich. 3. ἐπήγαγεν αὐτῷ) ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτῷ. ibid. ſtich. 4. Καὶ ἔδωκαν) ἔδωκεν δέ. ibid. χρυσοῦν ἄσημον) χρυσοῦ καὶ ἀσήμου. v. 12. τὸν Ἰὼβ τὰ ἔσχατα μᾶλλον ἢ) τὰ ἔσχατα Ἰὼβ, ἢ. v. 14. ſtich. 2. Κασσίαν) κασίαν. ibid. ſtich. 3. Ἀμαλθείας) ἀμαλθαίας. v. 15. Ἰὼβ θυγατέρας) tranſpoſita. ibid. (καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ) deſunt. ibid. ſtich. 2. ὑπὸ τὴν ὑπ') ἐν τῇ ὑπ'. ibid. ſtich. 3. Ἰὼβ ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ) αὐταῖς ὁ πατήρ. ibid. ἀδελφοῖς αὐτοῦ) αὐτοῦ deeſt. v. 16. ſtich. 2. ζῆ ἔτη) ἔτη ἔζησεν. ibid. ὀκτώ) deeſt. v. 17. ſtich. 2. Γέγραπται πάλιν ἀναστήσεσθαι αὐτὸν μεθ' ὧν ἀνίστησιν ὁ Κύριος.) γέγραπται δέ, αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ κύριος ἀνίστησιν. ibid. ſtich. 6. Ζαρέθ, τῶν υἱῶν Ἡσαῦ) Ζαρέ, ἐκ τῶν ἠσαῦ υἱῶν. ibid. ſtich. 7. Βοσσόρρας) βοσόῤῥας.

÷ Καὶ ὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες
÷ ἐν Ἐδὼμ, ἧς καὶ αὐτὸς ἦρξε χώ-
÷ ρας·
Σεμφὼρ Πρῶτος Βαλὰκ ὁ τοῦ Βεὼρ, καὶ ὄνομα τῇ
÷ πόλει αὐτοῦ Δενναβά·
÷ Μετὰ δὲ Βαλὰκ Ἰωβὰβ, ὁ καλούμενος
÷ Ἰώβ.
÷ Μετὰ δὲ τοῦτον Ἀσὼμ, ὁ ὑπάρχων ἡγε-
÷ μὼν ἐκ τῆς Θαιμανίτιδος χώρας·
÷ Μετὰ δὲ τοῦτον Ἀδὰδ, υἱὸς Βαρὰδ, ὁ
÷ ἐκκόψας Μαδιὰμ ἐν τῷ πεδίῳ
÷ Μωάβ·
Γεθθαὶμ Καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθαίμ.
÷ Οἱ δὲ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν φίλοι,

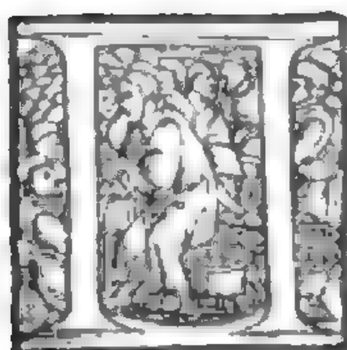
Ἐλιφὰζ (υἱὸς Σωφὰν) τῶν υἱῶν Ἠσαῦ, ÷
Θαιμανῶν βασιλεὺς, ÷
Βαλδὰδ (υἱὸς Ἀμνὼν τοῦ Χοβὰρ) ὁ Σαυχαίων τύραννος, τοῦ Αὐχίτου τυράννου
Σωφὰρ ὁ Μιναίων βασιλεύς.
(Θαιμὰν υἱὸς Ἐλιφὰζ, ἡγεμὼν τῆς ÷
Ἰδουμαίας· Οὗτος ἑρμηνεύεται ἐκ ÷
τῆς Συριακῆς βίβλου, ÷
Ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ ÷
τῶν ὁρίων τοῦ Εὐφράτου· ÷
Προϋπῆρχε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωβάβ· ÷
ἦν δὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ζαρὲθ, ἐξ ἀ- ÷
νατολῶν ἡλίου.) ÷

ΙΩΒ.

ibid. ſtich. 9. Σεμφὼρ) βεὼρ. ibid. ſtich. 11. Ἀσσὼμ) ἀσὼμ. ibid. ſtich. 13. Γεθθαὶμ) γεθαὶμ. ibid. ſtich. 15. (υἱὸς Σωφὰν) non habet. ibid. τῶν υἱῶν Ἠσαῦ) τῶν ἠσαῦ υἱῶν. ibid. ſtich. 16. in *Rom.* βαλδὰδ ὁ σαυχαίων τύραννος. ibid. ſtich. 18. 19. 20. uncis incluſi non habentur in *Edit. Rom.*

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Παροιμίαι Σολομῶντος υἱȣ̃ Δαυὶδ,
Ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ,
2. Γνῶναι σοφίαν καὶ παιδείαν,
Νοῆσαί τε λόγȣς φρονήσεως,
3. Δέξασθαί τε στροφὰς λόγων,
Νοῆσαί τε δικαιοσύνην ἀληθῆ,
Καὶ κρίμα κατευθύνειν·
4. Ἵνα δῷ ἀκάκοις πανȣργίαν,
Παιδὶ δὲ νέῳ αἴσθησίν τε καὶ ἔννοιαν.
5. Τῶν τε γὰρ ἀκȣ́σας σοφὸς σοφώτερος ἔσαι,
Ὁ δὲ νοήμων κυβέρνησιν κλήσεται·
6. Νοήσει τε παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον,
Ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα.
7. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίȣ,
(Σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιȣ̃σιν αὐτήν·
ἀρετὴ Εὐσέβεια δὲ εἰς Θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως)
Σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξȣθενήσȣσιν.
νόμȣς 8. Ἄκȣε υἱὲ παιδείαν πατρός σȣ,
Καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμȣ̀ς μητρός σȣ·
9. Στέφανον γὰρ χαρίτων ἕξῃ σῇ κορυφῇ,
Καὶ κλοιὸν χρύσεον περὶ σῷ τραχήλῳ.
10. Υἱὲ μή σε πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσεβεῖς,
Μηδὲ βȣληθῇς, 11. ἐὰν παρακαλέσωσί σε, λέγοντες·
Ἐλθὲ μεθ᾽ ἡμῶν, κοινώνησον αἵματος·
Κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως,
12. Καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὥσπερ ᾅδης ζῶντα,
Καὶ ἄρωμεν αὐτȣ̃ τὴν μνήμην ἐκ γῆς,
13. Τὴν κλῆσιν αὐτȣ̃ τὴν πολυτελῆ καταλαβώμεθα, κλίσιν
Πλήσωμεν δὲ οἴκȣς ἡμετέρȣς σκύλων.
14. Τὸν δὲ σὸν κλῆρον βάλε ἐν ἡμῖν·
Κοινὸν δὲ βαλλάντιον κτησώμεθα πάντες,
Καὶ μαρσίππιον ἓν γενηθήτω ἡμῖν.
15. Μὴ πορευθῇς ἐν ὁδῷ μετ᾽ αὐτῶν· ὁδȣ̀ς
Ἔκκλινον δὲ τὸν σὸν πόδα ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν.
16. Οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν εἰς κακίαν τρέχȣσι,
Καὶ ταχινοί εἰσι τȣ̃ ἐκχέαι αἷμα·
17. Οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα πτερωτοῖς.
18. Αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνȣ μετέχοντες, θησαυρίζȣσιν ἑαυτοῖς κακά·

(Ἡ δὲ

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ. Titulus in *Rom.* Παροιμίαι Σαλωμῶντος. CAP. I. v. 1. Σολομῶντος) σαλωμῶντος. v. 5. Τῶν τε) τῶν δὲ. v. 7. stich. 3. ἀρετὴ) ἀρχὴ. v. 8. νόμȣς) παιδείαν. v. 9. ἕξῃ) δέξῃ. v. 13. κλίσιν) κλῆσιν. v. 14. stich. 2. βαλλάντιον) βαλάντιον. v. 15. ὁδȣ̀ς) ἐν ὁδῷ. ibid. stich. 2. τὸν σὸν πόδα) τὸν πόδα σȣ. v. 16. integer desideratur in *Edit. Rom.*

(Ἡ δὲ καταστροφὴ ἀνδρῶν παρανόμων κακή).
19. Αὗται αἱ ὁδοί εἰσι πάντων τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα·
Τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιροῦνται.
20. Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται,
Ἐν δὲ πλατείαις παῤῥησίαν ἄγει·
21. Ἐπ' ἄκρων (δὲ) τειχέων κηρύσσεται,
(Ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει,)
Ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαῤῥοῦσα λέγει·
22. Ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχωνται τῆς δικαιοσύνης, οὐκ αἰσχυνθήσονται·
Οἱ δὲ ἄφρονες τῆς ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμηταὶ, ἀσεβεῖς γενόμενοι ἐμίσησαν αἴσθησιν,
23. Καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχοις.
Ἰδοὺ προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν·
Διδάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον.
24. Ἐπειδὴ ἐκάλουν, καὶ οὐχ ὑπηκούετε,
Καὶ ἐξέτεινον λόγους, καὶ οὐ προσείχετε,
25. Ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλὰς,
Τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχοις οὐ προσείχετε·
26. Τοιγαροῦν κἀγὼ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι,
Καταχαροῦμαι δὲ ἡνίκα ἂν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος, ὑμῖν
27. Καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν ἄφνω θόρυβος,
Ἡ δὲ καταστροφὴ ὁμοίως καταιγίδι παρῇ,
Ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν θλίψις καὶ πολιορκία.
(Ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος)
28. Ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσησθέ με,
ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν·
Ζητήσουσί με κακοὶ, καὶ οὐχ εὑρήσουσιν.
29. Ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ * φόβον παιδείαν Κυρίου οὐ προείλαντο· * λόγων
30. Οὐδὲ ἤθελον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς,
Ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους.
31. Τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυτῶν ὁδοῦ τοὺς καρποὺς,
Καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας πλησθήσονται·
32. Ἀνθ' ὧν γὰρ ἠδίκουν νηπίους, φονευθήσονται,
Καὶ ἐξετασμὸς ἀσεβεῖς ὀλεῖ.
33. Ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων κατασκηνώσει ἐν ἐλπίδι,
Καὶ ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

ΚΕΦ. Β'. II.

ΥΙΕ ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψῃς παρὰ σεαυτῷ,
2. Ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου,
Καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς σύνεσιν·
Παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν ἐπὶ νουθέτησιν τῷ υἱῷ σου.
3. Ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ,
Καὶ τῇ συνέσει δῷς φωνήν σου,
÷ Τὴν δὲ αἴσθησιν ζητήσῃς μεγάλῃ τῇ φωνῇ ⁎·

 4. Καὶ

v. 22. ἔχωνται) ἔχονται. v. 24. ὑπηκούετε) ὑπηκούσατε. v. 25. stich. 2. οὐ προσείχετε) ἠπειθήσατε. v. 26. stich. 2. ἡνίκα ἂν ἔρχηται) ἡνίκα ἔρχηται. v. 27. stich. 3. Ἢ ὅταν) καὶ ὅταν. v. 29. παιδείαν) σοφίαν. ibid. Κυρίου) τοῦ κυρίου. CAP. II. v. 3. stich. 3. abest ab Edit. Rom.

4. Καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον,
Καὶ ὡς θησαυροὺς ἐξερευνήσῃς αὐτήν·
5. Τότε συνήσεις φόβον Κυρίου,
Καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ εὑρήσεις·
6. (Ὅτι Κύριος δίδωσι σοφίαν,
Καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνῶσις καὶ σύνεσις·
7. Καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν,
Ὑπερασπιεῖ τὴν πορείαν αὐτῶν, 8. τοῦ
Φυλάξαι ὁδὰς δικαιωμάτων, — ὁδὸν
Καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει.)
9. Τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα,
Καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθούς. — αὔξονας
10. Ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν,
Ἡ δὲ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξῃ,
11. Βουλὴ καλὴ φυλάξει σε,
Ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε·
12. Ἵνα ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς,
Καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος μηδὲν πιστόν.
13. Ὦ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας,
Τοῦ πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς σκότους,
14. Οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ κακοῖς,
Καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ,
15. Ὧν αἱ τρίβοι σκολιαί,
Καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν,
16. Τοῦ μακράν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας,
Καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης.
Υἱὲ μή σε καταλάβῃ κακὴ βουλή,
17. Ἡ ἀπολιποῦσα διδασκαλίαν νεότητος,
Καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη.
18. Ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς,
Καὶ παρὰ τῷ ᾅδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς· — αὔξονας
19. Πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ, οὐκ ἀναστρέψουσιν,
Οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβους εὐθείας·
Οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς.
20. Εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθάς,
Εὕροσαν ἂν τρίβους δικαιοσύνης λείας. — λείους
21. Χρηστοὶ ἔσονται οἰκήτορες γῆς,
Ἄκακοι δὲ ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ·
(Ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν,
Καὶ ὅσιοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ·)
22. Ὁδοὶ δὲ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται,
Οἱ δὲ παράνομοι ἐξωσθήσονται ἀπ᾽ αὐτῆς.

ΚΕΦ. Γ΄. III.

ΥΙΕ ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου,
Τὰ δὲ ῥήματά μου τηρείτω σὴ καρδία·
2. Μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς, καὶ εἰρήνην προσθήσουσί σοι.
3. Ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις μὴ ἐκλειπέτωσάν σε· — πίστις
Ἄφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σῷ τραχήλῳ, καὶ εὑρήσεις χάριν·
Γράψον δὲ αὐτὰς ἐπὶ πλακὸς τῆς καρδίας σου· — τὸ πλάτος
4. Καὶ προνοοῦ καλὰ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀνθρώπων.

5. Ἴσθι

v. 8. φυλάξαι ὁδὸν) φυλάξαι ὁδάς. v. 9. stich. 2. αὔξονας) ἄξονας. v. 12. ῥύσηται) addit σε. v. 18. stich. 2. αὔξονας) ἄξονας. v. 19. stich. 3. καταλαμβάνωνται) καταλαμβάνονται. v. 20. stich. 2. λείους) λείας. v. 21. stich 1. 2. non habet Edit. Rom. v. 22. Ὁδοὶ δὲ) δὲ abest. CAP. III. v. 3. πίστις) πίστεις. ibid. stich. 3. integer desideratur in Edit. Rom.

5. Ἴσθι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐπὶ Θεῷ,
Ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου·
αὐτὴν 6. Ἐν πάσαις ὁδοῖς σου γνώριζε αὐτὸν,
Ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδούς σου.
7. Μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ·
Φοβοῦ δὲ τὸν Θεὸν, καὶ ἔκκλινε ἀπὸ παντὸς κακοῦ·
8. Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου,
Καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου.
9. Τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων,
Καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης·
10. Ἵνα πίμπληται τὰ ταμιεῖά σου πλησμονῆς σίτου,
Οἴνῳ δὲ αἱ ληνοί σου ἐκβλύζωσιν.
11. Υἱὲ μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου,
Μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος·
12. Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει,
Μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.
13. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν,
Καὶ θνητὸς ὃς ἴδε φρόνησιν.
14. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι
Ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς,
15. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν·
Οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν.
Alia interpretatio Εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ,
Πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστι.
16. Μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς,
Ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα·
Ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη,
Νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ.
17. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαὶ,
Καὶ πάντες οἱ τρίβοι αὐτῆς (ἐν) εἰρήνῃ·
18. Ξύλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς,
Καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτὴν, ὡς ἐπὶ Κύριον, ἀσφαλής.
19. Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν,
Ἡτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει·
20. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ ἄβυσσοι ἐῤῥάγησαν,
Νέφη δὲ ἐῤῥύησαν δρόσον, δρόσους
21. Υἱὲ μὴ παραῤῥυῇς,
Τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἔννοιαν·
22. Ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχή σου, καὶ χάρις ᾖ περὶ σῷ τραχήλῳ·
(Ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου,
Καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου·)
23. Ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδούς σου,
Ὁ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόψῃ.
24. Ἐὰν κάθῃ, ἄφοβος ἔσῃ,
Ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις·
25. Καὶ οὐ μὴ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν,
Οὐδὲ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας·
26. Ὁ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου,
Καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ σαλευθῇς.
27. Μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ,
Ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σου εὖ ποιεῖν. ποίει

28. Μὴ

V. 5. ὅλῃ καρδίᾳ) ὅλῃ τῇ καρδίᾳ. V. 6. Ἐν πάσαις) ἐν deest. V. 10. σίτου) σίτῳ. V. 12. παιδεύει) ἐλέγχει. V. 15. stich. 2. ἀντιτάσσεται) ἀντιτάξεται. V. 17. stich. 2. Καὶ πάντες οἱ τρίβοι) καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι. V. 19. stich. 2. ἐν φρονήσει) ἐν deest. V. 22. stich. 3. ὀστέοις σου) σοῖς ὀστέοις. V. 24. Ἐὰν κάθῃ) ἐὰν γάρ. V. 25. Καὶ οὐ μὴ) μὴ deest. V. 27. stich. 2. εὖ ποίει) βοηθεῖν.

28. Μὴ εἴπῃς· ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, καὶ αὔριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν·
Οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα.
29. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ,
Παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί·
30. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην,
Μήτι εἰς σὲ ἐργάσηται κακόν.
31. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνείδη,
Μηδὲ ζηλώσῃ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.
32. Ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος·
Ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδριάζει.
Θεοῦ 33. Κατάρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν·
Ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται.
34. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται·
Ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.
35. Δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν·
Οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὕψωσαν ἀτιμίαν.

ΚΕΦ. Δʹ. IV.

Ἀκούσατε παῖδες παιδείαν πατρὸς,
Καὶ προσέχετε γνῶναι ἔννοιαν.
2. Δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν·
Τὸν ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε.
3. Υἱὸς γὰρ ἐγενόμην κἀγὼ πατρὶ ὑπήκοος,
Καὶ ἀγαπώμενος ἐκ προσώπου μητρός·
ἔλεγον καὶ ἐδίδασκόν με 4. Οἳ ἐδίδασκόν με, καὶ ἔλεγον·
Ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν·
Φύλασσε ἐντολάς μου, (μὴ ἐπιλάθῃ,
Μηδὲ παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος).
5. × Κτῆσαι σοφίαν, κτῆσαι σύνεσιν· μὴ ἐπιλάθῃ, ×
Μηδὲ ἐκκλίνῃς ἀπὸ ῥημάτων στόματός μου. × ×
6. Μὴ ἐγκαταλείπῃς αὐτὴν, καὶ ἀνθέξεταί σου·
Ἐράσθητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε.
7. ※ Ἀρχὴ σοφίας κτῆσαι σοφίαν, καὶ ἐν πάσῃ κτήσει σου κτῆσαι σύνεσιν. ※
8. Περιχαράκωσον αὐτὴν, καὶ ὑψώσει σε·
Τίμησον αὐτὴν, ἵνα σε περιλάβῃ·
9. Ἵνα δῷ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων,
Στεφάνῳ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου.
10. Ἄκουε υἱὲ καὶ δέξαι ἐμοὺς λόγους,
Καὶ πληθυνθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς σου,
Ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου.
11. Ὁδοὺς γὰρ σοφίας διδάσκω σε,
Ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς·
12. Ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεταί σου τὰ διαβήματα·
Ἐὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιάσεις.
13. Ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας, μὴ ἀφῇς·
Φύλαξον αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωήν σου.
14. Ὁδοὺς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς,
Μηδὲ ζηλώσῃς ὁδοὺς παρανόμων·
15. Ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ·
Ἔκκλινον (δὲ) ἀπ' αὐτῶν, καὶ παράλλαξον.
16. Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν, ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν·

Ἀφή-

v. 28. καὶ αὔριον) αὔριον. v. 29. τέκταινε) τεκτήνῃ. v. 30. stich. 2. εἰς σὲ) σοί. v. 31. stich. 2. ζηλώσῃ) ζηλώσῃς. CAP. IV. v. 5. integer desideratur in *Edit. Rom.* v. 6. Μὴ) μηδὲ. v. 10. stich. 2. σοι) deest. v. 13. stich. 2. Φύλαξον) ἀλλὰ φύλαξον.

Ἀφῄρηται ὁ ὕπνος (ἀπ') αὐτῶν,
καὶ οὐ κοιμῶνται.

17. Οἱ δὲ γὰρ σιτοῦνται σῖτα ἀσεβείας·
Οἴνῳ δὲ παρανόμῳ μεθύσκονται.

18. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι·
Προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν, ἕως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα.

19. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί·
Οὐκ οἴδασι πῶς προσκόπτουσιν.

20. Υἱὲ ἐμῇ ῥήσει πρόσεχε,
Τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς·

21. Ὅπως μὴ ἐκλίπωσί σε αἱ πηγαί σου,
Φύλασσε αὐτὰς ἐν σῇ καρδίᾳ·

22. Ζωὴ γάρ ἐστι τοῖς εὑρίσκουσιν αὐτάς,
Καὶ πάσῃ σαρκὶ αὐτοῦ ἴασις.

23. Πάσῃ φυλακῇ τήρει σὴν καρδίαν·
Ἐκ γὰρ τούτων ἔξοδοι ζωῆς.

24. Περίελε σεαυτοῦ σκολιὸν στόμα,
Καὶ ἄδικα χείλη ἀπὸ σοῦ μακρὰν ποίησον. ἄπωσον

25. Οἱ ὀφθαλμοί σου ὀρθὰ βλεπέτωσαν,
Τὰ δὲ βλέφαρά σου νευέτω δίκαια.

26. Ὀρθὰς τροχιὰς ποίει σοῖς ποσί,
Καὶ τὰς ὁδούς σου κατεύθυνε·

27. Μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιά, μηδὲ εἰς τὰ ἀριστερά·
Ἀπόστρεψον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς.
Ὁδοὺς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν ὁ Θεός,
Διεστραμμέναι δέ εἰσιν αἱ ἐξ ἀριστερῶν·
Αὐτὸς δὲ ὀρθὰς ποιήσει τὰς τροχιάς σου,
Τὰς δὲ πορείας σου ἐν εἰρήνῃ προάξει. προάξαι

ΚΕΦ. Ε'. V.

ΥΙΕ ἐμῇ σοφίᾳ πρόσεχε,
Ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς,

2. Ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν ἀγαθήν·
Αἴσθησιν δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλομαί σοι.

3. Μὴ πρόσεχε φαύλῃ γυναικί·
Μέλι γὰρ ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνης,
Ἡ πρὸς χρόνον λιπαίνει σὸν φάρυγγα· καιρὸν

4. Ὕστερον δὲ πικρότερον χολῆς εὑρήσεις,
Καὶ ἠκονημένον μᾶλλον μαχαίρας διστόμου.

5. Τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατάγουσι τοὺς χρωμένους αὐτῇ μετὰ θανάτου εἰς τὸν ᾅδην,
Τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται·

6. Ὁδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται,
Σφαλεραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς, καὶ οὐκ εὔγνωστοι.

7. Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου,
Καὶ μὴ ἀκύρους ποιήσῃς ἐμοὺς λόγους·

8. Μακρὰν ποίησον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδόν,
Καὶ μὴ ἐγγίσῃς πρὸς θύραις οἴκων αὐτῆς· προθύραις

9. Ἵνα μὴ πρόῃ ἄλλοις ζωήν σου,
Καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν·

10. Ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος,

v. 16. stich. 2. ἀπ' αὐτῶν, οὐ) αὐτῶν καὶ οὐ. v. 21. stich. 2. ἐν σῇ καρδίᾳ) ἐν καρδίᾳ. v. 22. stich. 2. αὐτοῦ) deest. v. 24. stich. 2. ἀπὸ σοῦ μακρὰν ἄπωσον) μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἄπωσαι. v. 27. stich. 6. προάξαι) προάξει. CAP. V. v. 2. stich. 2. Αἴσθησιν) αἴσθησις. ibid. ἐντέλλομαί σοι) ἐντέλλεταί σοι. v. 4. Ὕστερον δὲ) ὕστερον μέντοι. v. 7. stich. 2. ποιήσῃς) ποιήσεις. v. 8. stich. 2. προθύραις) πρὸς θύραις. v. 10. Ἵνα) addit μή.

Οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκους ἀλλοτρίων εἰσέλθωσι,

11. Καὶ (μὴ) μεταμεληθῇς ἐπ᾽ ἐσχάτων σου,

Ἡνίκα ἂν κατατριβῶσι σάρκες σώματός σου,

12. Καὶ ἐρεῖς· πῶς ἐμίσησα παιδείαν,

Καὶ ἐλέγχους ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου;

13. Οὐκ ἤκουον φωνὴν παιδεύοντός με καὶ διδάσκοντός με,

Οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὖς μου·

14. Παρ᾽ ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ (μου),

Ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς.

15. Πίνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων,

Καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς·

16. Ὑπερεκχείσθω σοι τὰ ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς,

Εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα·

17. Ἔστω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα,

Καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι·

18. Ἡ πηγή σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοι ἰδία,

Καὶ συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σου.

19. Ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν χαρίτων ὁμιλείτω σοι,

Ἡ δὲ ἰδία ἡγείσθω σου, καὶ συνέστω σοι ἐν παντὶ καιρῷ·

Ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπεριφερόμενος, πολλοστὸς ἔσῃ. ταύτῃ τῇ

20. Μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν,

Μηδὲ συνέχου ἀγκάλαις τῆς μὴ * ἰδίας. ταῖς * ἰδίαις

21. Ἐνώπιον γάρ εἰσι τῶν τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρός,

Εἰς δὲ πάσας τροχιὰς * αὐτοῦ σκοπεύει. σὰς * αὐτὰς

22. Παρανομίαι ἄνδρα ἀγρεύουσι·

Σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται.

23. Οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδεύτων·

Ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος ἐξερρίφη,

Καὶ ἀπώλετο διὰ ἀφροσύνην.

ΚΕΦ. ϛʹ. VI.

ΥΙΕ ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, ἐγγυῇ

Παραδώσεις σὴν χεῖρα ἐχθρῷ.

2. Παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ τὰ ἴδια χείλη ἀνδρί,

Καὶ ἁλίσκεται χείλεσιν ἰδίου στόματος. χείλεσιν

3. Ποίει υἱὲ ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι, καὶ σώζου·

Ἥκεις γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον·

Ἴθι μὴ * ἐκλειόμενος· Ἴθι * ἐκλυόμενος

Παρόξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον σου, ὃν ἐνεγγυήσω.

4. Μὴ δῷς ὕπνον σοῖς ὄμμασι,

Μηδὲ ἐπινυστάξῃς σοῖς βλεφάροις·

5. Ἵνα σώζῃ ὥσπερ δορκὰς ἐκ βρόχων,

Καὶ ὥσπερ ὄρνεον ἐκ παγίδος.

6. Ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα ὦ ὀκνηρέ,

Καὶ ζήλωσον ἰδὼν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ,

Καὶ γενοῦ ἐκείνου σοφώτερος·

7. Ἐκείνῳ γὰρ γεωργίου μὴ ὑπάρχοντος, ἐκείνου

Μηδὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων,

Μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὤν,

8. Ἑτοι-

v. 10. stich. 2. εἰσέλθωσι) ἔλθωσι. v. 11. (μὴ) deest. ibid. μεταμεληθῇς) μεταμεληθήσῃ. v. 14. (μου) abest. v. 16. Ὑπερεκχείσθω σοι τὰ ὕδατα) μὴ ὑπερεκχ. σοι ὕδατα. v. 19. stich. 3. ταύτῃ τῇ) τῇ ταύτης. v. 20. stich. 2. ταῖς μὴ ἰδίαις) τῆς μὴ ἰδίας. v. 21. stich. 2. Εἰς δὲ σὰς τροχιὰς αὐτὰς) εἰς δὲ πάσας τὰς τροχιὰς αὐτοῦ. v. 23. stich. 3. διὰ) δι᾽. CAP. VI. v. 1. ἐγγυῇ) ἐγγυήσῃ. v. 2. τὰ ἴδια χείλη ἀνδρί) ἀνδρὶ τὰ ἴδια χείλη. v. 7. ἐκείνου) ἐκείνῳ.

8. Ἑτοιμάζεται θέρους τὴν τροφὴν,
Πολλήν τε ἐν τῷ ἀμητῷ ποιεῖται τὴν παράθεσιν.
÷ Ἢ πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν,
÷ Καὶ μάθε ὡς ἐργάτις ἐστὶ,
ποιεῖται Τήν τε ἐργασίαν ὡς σεμνὴν ἐμπορεύεται·
÷ Ἧς τοὺς πόνους βασιλεῖς καὶ ἰδιῶται πρὸς ὑγείαν φέρονται,
÷ Ποθεινὴ δέ ἐστι πᾶσι καὶ ἐπίδοξος·
÷ Καίπερ οὖσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενὴς,
÷ Τὴν σοφίαν τιμήσασα προήχθη·
9. Ἕως τίνος ὀκνηρὲ κατάκεισαι;
Πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ;
10. Ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς, ὀλίγον δὲ κάθησαι, μικρὸν δὲ νυστάζεις,
Ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζῃ χερσὶ στήθη·
11 Εἶτ' ἐμπαραγίνεταί σοι ὥσπερ κακὸς ὁδοιπόρος ἡ πενία·
Καὶ ἡ ἔνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς.
Ἐὰν δὲ ἄοκνος ᾖς, ἥξει σοι ὥσπερ πηγὴ ὁ ἀμητός σου,
Ἡ δὲ ἔνδεια ὥσπερ κακὸς ἀνὴρ αὐτομολήσει.
12. Ἀνὴρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς·
13. Ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῷ, σημαίνει δὲ ποδὶ,
Διδάσκει δὲ ἐννεύμασι δακτύλων,
14. Διεστραμμένη δὲ καρδία τεκταίνεται κακά·
Ἐν παντὶ καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησι πόλει.
15. Διὰ (δὲ) τοῦτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ,
Διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνίατος.
16. Ὅτι χαίρει πᾶσιν οἷς μισεῖ ὁ Κύριος,
Συντρίβεται δὲ διὰ ἀκαθαρσίαν ψυχῆς·
17. Ὀφθαλμὸς ὑβριστῆς, γλῶσσα ἄδικος, ὑβριστοῦ
Χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα δίκαιον,
18. (Καὶ) καρδία τεκταινομένη λογισμοὺς κακοὺς, καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν.
19. Ἐκκαίει ψευδῆ μάρτυς ἄδικος,
Καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις ἀναμέσον ἀδελφῶν.
20. Φύλασσε υἱὲ νόμους πατρός σου,
Καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μητρός σου·
21. Ἄφαψαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σῇ ψυχῇ διαπαντὸς,
Καὶ ἐγκλοίωσαι περὶ σῷ τραχήλῳ.
22. Ἡνίκα ἂν περιπατῇς, ἐπάγου αὐτὴν, καὶ μετὰ σοῦ ἔστω·
Ὡς δ' ἂν καθεύδῃς, φυλασσέτω σε,
Ἵνα ἐγειρομένῳ συλλαλῇ σοι. συλλαλήσω
23. Ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμου καὶ φῶς,
Καὶ ὁδὸς ζωῆς ἔλεγχος καὶ παιδεία·
24. Τοῦ διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου,
(Καὶ) ἀπὸ διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας.
25. Μή σε νικήσῃ κάλλους ἐπιθυμία,
Μηδὲ ἀγρευθῇς σοῖς ὀφθαλμοῖς,
Μηδὲ συναρπασθῇς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων· συναρπάσῃς
26. Τιμὴ γὰρ πόρνης ὅση καὶ ἑνὸς ἄρτου·
Γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει.

v. 8. stich. 6. ὑγείαν φέρονται) ὑγίειαν προσφέρονται. v. 11. stich. 3. ἥξει σοι) σοι deest. ibid. stich. 4. ἀνὴρ αὐτομολήσει) δρομεὺς ἀπαυτομολήσει. v. 14. δὲ) abest. v. 15. (δὲ) abest. v. 16. ὁ Κύριος) ὁ Θεός. ibid. stich. 2. δὲ διὰ) δὲ δι'. v. 17. stich. 2. δίκαιον) δικαίου. v. 20. Φύλασσε υἱὲ) transposita. v. 22. stich. 3. συλλαλήσω) συλλαλῇ. v. 23. stich. 2. Καὶ ὁδὸς ζωῆς ἔλ.) ὁδὸς ζωῆς καὶ ἔλεγχοι. v. 25. stich. 3. συναρπάσῃς) συναρπασθῇς.

27. Ἀποδέσει τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει;
28. Ἢ περιπατήσει τις ἐπ᾽ ἀνθράκων πυρὸς,
Τοὺς δὲ πόδας οὐ κατακαύσει;
29. Οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὕπανδρον
Οὐκ ἀθωωθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς.
30. Οὐ θαυμαστὸν ἐάν τις ἁλῷ κλέπτων·
Κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ ψυχὴν πεινῶν· πεινῶσαν
31. Ἐὰν δὲ ἁλῷ, ἀποτίσει ἑπταπλάσια,
Καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοὺς ῥύσεται ἑαυτόν.
32. Ὁ δὲ μοιχὸς δι᾽ ἔνδειαν φρενῶν
Ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ περιποιεῖται,
33. Ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει·
Τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.
34. Μεστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς·
Οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως·
35. Οὐκ ἀνταλλάξεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν,
Οὐδὲ μὴ διὰ πολλῶν δώρων.

ΚΕΦ. Ζ΄. VII.

Υἱὲ φύλασσε ἐμοὺς λόγους,
Τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς κρύψον παρὰ σεαυτῷ·
Υἱὲ τίμα τὸν Κύριον, καὶ ἰσχύσεις·
Πλὴν δὲ αὐτοῦ μὴ φοβοῦ ἄλλον.
2. Φύλαξον ἐμὰς ἐντολὰς, καὶ βιώσεις,
Τοὺς δὲ ἐμοὺς λόγους ὥσπερ κόρας ὀμμάτων·
3. Περίθου αὐτὰς σοῖς δακτύλοις, αὐτοῖς
Ἐπίγραψον δὲ ἐπὶ πλακὸς τῆς καρδίας σου. τὸ πλάτος
4. Εἶπον τὴν σοφίαν σὴν ἀδελφὴν εἶναι,
Τὴν δὲ φρόνησιν γνώριμον περιποίησαι σεαυτῷ·
5. Ἵνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἀλλοτρίας καὶ πονηρᾶς,
Ἐάν σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάλληται.
6. Ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τοῦ οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακύπτουσα,
7. Ὃν ἂν ἴδῃ τῶν ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεῆ φρενῶν,
8. Παραπορευόμενον ἐν ἀγορᾷ παρὰ γωνίαν ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς,
Καὶ λαλοῦντα 9. ἐν σκότει ἑσπερινῷ, λαλοῦντα
Ἡνίκα ἂν ἡσυχία νυκτερινὴ ᾖ καὶ γνόφος·
10. Ἡ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ, εἶδος ἔχουσα πορνικὸν,
Ἣ ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι καρδίας·
11. Ἀνεπτερωμένη δέ ἐστι καὶ ἄσωτος,
Ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ ἡσυχάζουσιν οἱ πόδες αὐτῆς·
12. Χρόνον γάρ τινα ἔξω ῥέμβεται,
Χρόνον δὲ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει.
13. Εἶτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτὸν,
Ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ·
14. Θυσία εἰρηνική μοι ἐστὶ,

Σήμε-

V. 27. Ἀποδέσει) ἀποδήσει. V. 30. τις ἁλῷ) transposita. ibid. stich. 2. ψυχὴν πεινῶσαν) τὴν ψυχὴν πεινῶν. V. 35. stich. 2. διὰ πολλῶν) διαλυθῇ πολλῶν. CAP. VII. v. 3. Περίθου αὐτοῖς) περίθου δὲ αὐτάς. V. 5. stich. 2. ἐμβάλληται) ἐμβάληται. V. 8. stich. 3. ᾖ καὶ γνόφος.) καὶ γνοφώδης.

Σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχάς μου·
15. Ἕνεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς συνάντησίν σου,
Ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον, εὕρηκά σε.
16. Κειρίαις τέτακα τὴν κλίνην μου,
Ἀμφιτάποις δὲ ἔστρωκα τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου·
17. Διέῤῥαγκα τὴν κοίτην μου κρόκῳ,
Τὸν δὲ οἶκόν μου κινναμώμῳ·
18. Ἐλθὲ καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθρου,
Δεῦρο καὶ ἐγκυλισθῶμεν ἔρωτι·
19. Οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνήρ μου ἐν οἴκῳ,
Πεπόρευται (δὲ) ὁδὸν μακράν·
20. Ἔνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτοῦ,
Δι' ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
21. Ἀπεπλάνησε δὲ αὐτὸν πολλῇ ὁμιλίᾳ, βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν·
κεφφωθεὶς 22. Ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεπφωθεὶς,
Ὥσπερ δὲ βοῦς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται,
Καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ δεσμοὺς,
23. Ἢ ὡς ἔλαφος τοξεύματι πεπληγὼς εἰς τὸ ἧπαρ·
Σπεύδει δὲ ὥσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα,
Οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει.
24. Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου,
ῥῆσιν Καὶ πρόσεχε ῥήμασι στόματός μου.
25. Μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία σου·
Καὶ μὴ πλανηθῇς ἐν ἀτραποῖς αὐτῆς.
26. Πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκε,
Καὶ ἀναρίθμητοί εἰσιν οὓς πεφόνευκεν·
27. Ὁδοὶ ᾅδου ὁ οἶκος αὐτῆς,
Κατάγουσαι εἰς ταμιεῖα τοῦ θανάτου.

ΚΕΦ. Η'. VIII.

Σὺ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ·
2. Ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστὶν,
Ἀναμέσον δὲ τῶν τρίβων ἔστηκε·
3. Παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει,
Ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται.
4. Ὑμᾶς ὦ ἄνθρωποι παρακαλῶ,
Καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων.
5. Νοήσατε ἄκακοι πανουργίαν,
Οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν.
6. Εἰσακούσατέ μου· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ,
Καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. ἀνοίγω
7. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ φάρυγξ μου,
Ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ·
8. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, κρίματα
Οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλῶδες. στραγγαλῶδες
9. Πάντα ἐνώπια τοῖς συνιοῦσι,
Καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν.
10. Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον,
Καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον·

v. 15. σου) σοι. v. 17. κρόκῳ) κροκίνῳ. v. 22. κεφφωθεὶς) κεπφωθεὶς. v. 24. stich. 2. ῥῆσιν) ῥήμασι. v. 25. stich. 2. integer ab *Edit. Rom.* abest. v. 27. st. 2. εἰς ταμιεῖα) εἰς τὰ ταμιεῖα. CAP. VIII. v. 6. stich. 2. ἀνοίγω) ἀνοίσω. v. 8. κρίματα) ῥήματα. ibid. stich. 2. ἐν αὐτοῖς) ἑαυτοῖς. ibid. στραγγαλῶδες) στραγγαλιῶδες.

(Ἀνταναιρεῖσθε αἴσθησιν χρυσίου καὶ ἀργυρίου)

11. Κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν,
Πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν.

12. Ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλὴν,
Καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην.

13. Φόβος Κυρίου μισεῖ ἀδικίαν,
Ὕβριν τε καὶ ὑπερηφανίαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν·
Μεμίσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένας ὁδοὺς κακῶν.

14. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια,
Ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς·

15. Δι᾽ ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι,
Καὶ οἱ δυνάσται γράφουσι δικαιοσύνην·

16. Δι᾽ ἐμοῦ μεγιστᾶνες μεγαλύνονται,
Καὶ τύραννοι δι᾽ ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς.

17. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ,
χάριν Οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι με.

18. Πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει,
πολλῶν Καὶ κτῆσις παλαιῶν καὶ δικαιοσύνη.

19. Βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον (πολύν).
κρεῖσσον Τὰ δὲ ἐμὰ γεννήματα κρείσσω ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ.

20. Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ,
δικαιοσύνης Καὶ ἀναμέσον τρίβων δικαιώματος ἀναστρέφομαι·

21. Ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὕπαρξιν, καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν.
Ἐὰν ἀναγγείλω ὑμῖν τὰ καθ᾽ ἡμέραν γινόμενα, μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμῆσαι.

22. Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ·

23. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με·
Ἐν ἀρχῇ, πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι,

24. Καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι,
Πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων,

25. Πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι,
Πρὸ δὲ πάντων βουνῶν γεννᾷ με.

26. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους,
Καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ᾽ οὐρανόν.

27. Ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανὸν, συμπαρήμην αὐτῷ,
Καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ᾽ ἀνέμων,

28. Ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη·
Καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ᾽ οὐρανὸν,

29. × Ἐν τῷ τιθέναι αὐτὸν τῇ θαλάσσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, ×
Καὶ ὕδατα οὐ παρελεύσονται στόματος αὐτοῦ, × ×
Καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, θελήματα

30. Ἤμην παρ᾽ αὐτῷ ἁρμόζουσα·
Ἐγὼ ἤμην, ᾗ προσέχαιρεν,
Καθ᾽ ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ,

31. Ὅτε ηὐφραίνετο τὴν οἰκουμένην συντελέσας,

Καὶ

v. 10. stich. 3. uncis inclusus integer abest ab *Edit. Rom.* v. 17. stich. 2. εὑρήσουσι χάριν) χάριν deest. v. 19. (πολύν) abest. ibid. stich. 2. κρεῖσσον) κρείσσω. v. 20. stich. 2. δικαιοσύνης) δικαιώματος. v. 23. stich. 2. πρὸ τοῦ) ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ. v. 26. stich. 2. ὑπ᾽ οὐρανόν) ὑπ᾽ οὐρανοῦ. v. 28. Ἡνίκα) καὶ ὡς. v. 29. stich. 1. & 2. integri desiderantur in *Edit. Rom.* ibid. stich. 3. Καὶ) addit ὡς. ibid. θελήματα) θεμέλια. v. 31. ηὐφραίνετο) ἐνευφραίνετο.

Καὶ ἐνηυφραίνετο ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων.

32. Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου·

Φυλάσσοντες ※ Καὶ μακάριοι οἱ ὁδούς μου φυλάξουσι.

33. Ἀκούσατε * παιδείαν καὶ σοφίσθητε, καὶ μὴ ἀποφραγῆτε". * σοφίαν

34. Μακάριος ἀνὴρ ὃς εἰσακούσεταί μου,
Καὶ ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει, ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν,
Τηρῶν σταθμοὺς ἐμῶν εἰσόδων·]

35. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου ἔξοδοι ζωῆς,
Καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου.

36. Οἱ δὲ εἰς ἐμὲ ἁμαρτάνοντες, ἀσεβοῦσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν ψυχάς·
Καὶ οἱ μισοῦντές με, ἀγαπῶσι θάνατον.

ΚΕΦ. Θ'. IX.

Η Σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον,
Καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά·

2. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα,
Ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον,
Καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν.

3. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους,
Συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα·

4. Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός με·
Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν·

5. Ἔλθατε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων,
Καὶ πίετε οἶνον ὃν ἐκέρασα ὑμῖν.

6. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, (ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε·
Καὶ ζητήσατε φρόνησιν,) ✕ ἵνα βιώσητε"·
Καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν.

7. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν·
Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν.

8. Μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισῶσί σε·
Ἔλεγχε σοφὸν, καὶ ἀγαπήσει σε.
(Ἄσοφον, καὶ μισήσει σε)

9. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται·
Γνώριζε (δὲ) δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι.

10. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου,
Καὶ βουλὴ ἁγίων σύνεσις·
Τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς·

11. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσῃ χρόνον,
Καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς σου.

12. Υἱὲ ἐὰν σοφὸς γένῃ, σεαυτῷ σοφὸς ἔσῃ καὶ τῷ πλησίον·
Ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῇς, μόνος ἂν ἀντλήσεις κακά.
Ὃς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμανεῖ ἀνέμους, ἀντλήσεις
Ὁ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρνεα πετόμενα·
Ἀπέλειπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελῶνος,

Τοὺς

v. 32. stich. 2. & v. 33. non habentur in *Edit. Rom.* v. 36. *εἰς ἐμὲ ἁμαρτάνοντες*) transposita. CAP. IX. v. 6. stich. 2. *ἵνα βιώσητε*) non habet. v. 8. *μισῶσί σε*) *μισήσουσί σε*. ibid. stich. 3. uncis inclusus abest ab *Edit. Rom.* v. 9. stich. 2. (*δὲ*) abest. v. 10. st. 3. *Τὸ δὲ*) *τὸ γάρ*. v. 11. *ζήσῃ*) *ζήσεις*. ibid. stich. 2. *ζωῆς*) addit *σου*. v. 12. *τῷ πλησίον*) *τοῖς πλησίον*. ibid. stich. 3. *ποιμανεῖ*) *ποιμαίνει*.

Τοὺς δὲ ἄξονας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται·
Διαπορεύεται δὲ δι᾽ ἀνύδρου ἐρήμου,
Καὶ γῆν διατεταμένην ἐν διψώδεσι, διαῖεῖαγμένην
Συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν.
13. Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται·
Ἣ οὐκ ἐπίσαται αἰσχύνην,
14. Ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου,
Ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλατείαις,
15. Προσκαλουμένη τοὺς παριόντας ὁδὸν,
Καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·
16. Ὅς ἐστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρός μέ·
Ἐνδεέσι δὲ φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα·
17. Ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅψασθε,
Καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ.
18. Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ᾽ αὐτῇ ὄλλυνται,
Καὶ ἐπὶ πέταυρον ᾅδου συναντᾷ.
Ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ ἐγχρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ,
Μηδὲ ἐπιστῇς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν·
Οὕτως γὰρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον,
Καὶ ὑπερβήσῃ ποταμὸν ἀλλότριον.
Ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπέχου,
Καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς·
Ἵνα πολὺν ζήσῃ χρόνον,
Προστεθῇ δέ σοι ἔτη ζωῆς.

ΚΕΦ. Ι΄. X.

Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα·
Υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη τῇ μητρί.
2. Οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμους,
Δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἐκ θανάτου.
3. Οὐ λιμοκτονήσει Κύριος ψυχὴν δικαίου, δικαίαν
Ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει.
4. Πενία ἄνδρα ταπεινοῖ·
Χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουσιν.
5. Υἱὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔσαι,
Τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρήσεται·
Διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νοήμων,
Ἀνεμόφθορος δὲ γίνεται ἐν ἀμητῷ υἱὸς παράνομος.
6. Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλῆς δικαίου·
Στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον.
7. Μνήμη δικαίου μετ᾽ * ἐγκωμίου· δικαίων
Ὄνομα δὲ † ἀσεβῶν σβέννυται. * ἐγκωμίων
8. Σοφὸς καρδίᾳ δέξεται ἐντολάς· ὁ δὲ ἄστεγος χείλεσι σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται. † ἀσεβοῦς
9. Ὃς πορεύεται ἁπλῶς, πορεύεται πεποιθώς·
Ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, γνωσθήσεται.
10. Ὁ ἐννεύων ὀφθαλμῷ μετὰ δόλου, συνάγει ἀνδράσι λύπας· ὀφθαλμοῖς
Ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παῤῥησίας εἰρηνοποιεῖ.
11. Πηγὴ ζωῆς ἐν χείλει δικαίου· χειρὶ
Στόμα δὲ ἀσεβοῦς καλύψει ἀπώλεια.
12. Μῖσος ἐγείρει νεῖκος·

13. Ὃς

v. 15. ὁδὸν) abest. v. 16. stich. 2. Ἐνδεέσι δὲ) καὶ τοῖς ἐνδεέσι. v. 18. stich. 3. ἐγχρονίσῃς) χρονίσῃς. ibid. stich. 4. ἐπιστῇς τὸ σὸν ὄμμα) ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄνομα. ibid. stich. 6. integer desideratur in *Edit. Rom.* ibid. stich. 9. ζήσῃ) ζήσῃς. CAP. X. v. 6. ἐπὶ κεφαλῆς) ἐπὶ κεφαλὴν

Πάντας δὲ τοὺς μὴ φιλονεικοῦντας καλύψει φιλία.

13. Ὃς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν,
Ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκάρδιον.

14. Σοφοὶ κρύψουσιν αἴσθησιν·
Στόμα δὲ προπετοῦς ἐγγίζει συντριβῇ.

15. Κτῆσις πλουσίων πόλις ὀχυρά·
ἀσεβῶν Συντριβὴ δὲ ἀσθενῶν πενία.

16. Ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ,
Καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτίας.

17. Ὁδοὺς ζωῆς φυλάσσει παιδεία·
Παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται.

δίκαια 18. Καλύπτουσιν ἔχθραν χείλη ἄδικα·
Οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας, ἀφρονέστατοί εἰσιν.

ἐκφεύξεται ἁμαρτία 19. Ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν·
Φειδόμενος δὲ χειλέων, νοήμων ἔσῃ.

20. Ἄργυρος πεπυρωμένος γλῶσσα δικαίου· καρδία δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει.

21. Χείλη δικαίων ἐπίσταται ὑψηλά·
Οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν.

22. Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλῆς δικαίου, αὕτη πλουτίζει.
Καὶ οὐ μὴ προστεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ.

23. Ἐν γέλωτι ἄφρων πράσσει κακά·
Ἡ δὲ σοφία ἀνδρὶ τίκτει φρόνησιν.

ἀπωλείᾳ 24. Ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβὴς περιφέρεται·
(Δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ)
Ἐπιθυμία δὲ δικαίου δεκτή.
(Καρδία δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει).

25. Παραπορευομένης καταιγίδος, ἀφανίζεται ὁ ἀσεβής·
Δίκαιος δὲ ἐκκλίνας σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα.

26. Ὥσπερ ὄμφαξ ὀδοῦσι βλαβερὸς, καὶ καπνὸς ὄμμασιν·
Οὕτως παρανομία τοῖς χρωμένοις αὐτῇ.

27. Φόβος Κυρίου προστίθησιν ἡμέρας·
Ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὀλιγωθήσεται.

28. Ἐγχρονίζει δικαίοις εὐφροσύνη·
Ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται. ὄλλυται

29. Ὀχύρωμα ὁσίου ὁδὸς Κυρίου· φόβος
Συντριβὴ δὲ τοῖς ἐργαζομένοις κακά.

30. Δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδώσει·
Ἀσεβεῖς δὲ οὐκ οἰκήσουσι γῆν.

31. Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν·
Γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται.

32. Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίσταται χάριτας· ἀποστάζει
Στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται.

ΚΕΦ. ΙΑ΄. XI.

Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου·
Στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ.

2. Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία·
Στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν.

3. ※ Τελειότης εὐθείων ὁδηγήσει αὐτούς·
Καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. ※

4. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ· ※
Καὶ δικαιοσύνη ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. ※

v. 12. stich. 2. καλύψει) καλύπτει. v. 17. Ὁδοὺς ζωῆς) ὁδοὺς δικαίας ζωῆς. v. 19. ἐκφεύξεται ἁμαρτία) ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν. v. 22. ἐπὶ κεφαλῆς δικαίου, Καὶ) ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου, αὕτη πλουτίζει, καί. v. 24. stich. 2. & 4. uncis inclusi integri absunt ab *Edit. Rom.* v. 25. ὁ ἀσεβὴς) ἀσεβής. v. 26. βλαβερὸς) βλαβερόν. v. 28. ὄλλυται) ἀπολεῖται. v. 30. τὸν αἰῶνα) εἰς τὸν αἰῶνα.
CAP. XI. v. 3. integer & v. 4. stich. 1. & 2. desiderantur in *Edit. Rom.*

(Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλειπε μετάμελον·
Πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια).
5. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς·
Ἀσεβεία δὲ περιπίπτει ἀδικία.
6. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς·
Τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἁλίσκονται παράνομοι.
7. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς·
Τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται.
8. Δίκαιος ἐκ θήρας δύνει·
Ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής.
9. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις·
Αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος.
10. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωσε πόλις·
※ Καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα.
※
※ 11. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθείων ὑψωθήσεται
※ πόλις·
Στόμασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη.
12. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν·
Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.
13. Ἀνὴρ δίγλωσσος ἀποκαλύπτει βουλὰς ἐν συνεδρίῳ·
Πιστὸς δὲ πνοῇ κρύπτει πράγματα.
14. Οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις, πίπτουσιν ὥσπερ φύλλα,
Σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βουλῇ.
15. Πονηρὸς κακοποιεῖ, ὅταν συμμίξῃ δικαίῳ·
Μισεῖ δὲ ἦχον ἀσφαλείας.
16. Γυνὴ εὐχάριστος ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν·
Θρόνος δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισοῦσα δίκαια.
Πλούτου ὀκνηροὶ ἐνδεεῖς γίνονται·
Οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλούτῳ.
17. Τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων·
Ἐξολλύει δὲ αὐτοῦ σῶμα ὁ ἀνελεήμων.
18. Ἀσεβὴς ποιεῖ ἔργα ἄδικα·
Σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀληθείας.
19. Υἱὸς δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν·
Διωγμὸς δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον.
20. Βδέλυγμα Κυρίῳ διεστραμμέναι ὁδοί·
Προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ (αὐτῶν). ταῖς ὁδοῖς
21. Χειρὶ χεῖρας ἐμβαλὼν ἄδικος οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται· ἀδίκως
Ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην, λήψεται μισθὸν πιστῶν.
22. Ὥσπερ ἐνώτιον ※ χρυσοῦν ἐν ῥινὶ ὑός,
Οὕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος.
23. Ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα ἀγαθή·
Ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται.
24. Εἰσὶν οἳ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσιν·
Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ συνάγοντες ※ τὰ ἀλλότρια ἐλαττονοῦνται.
25. Ψυχὴ εὐλογημένη πᾶσα ἁπλῆ·
Ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εὐσχήμων.
26. Ὁ συνέχων σῖτον ὑπολείποιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν·
Εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος.
27. Τεκταινόμενος ἀγαθά, ζητεῖ χάριν ἀγαθήν· ἐκζητοῦντα δὲ κακὰ καταλήψεται αὐτόν.

28. Ὁ πε-

v. 5. ἀμώμου) ἀμώμουν. v. 6. ῥύσεται) ῥύεται. ibid. stich. 2. τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἁλ.) τῇ δὲ ἀπωλείᾳ αὐτῶν ἁλίσκ. v. 8. δύνει) ἐκδύνει. v. 10. stich. 2. & v. 11. stich. 1. integri desiderantur in Edit. Rom. v. 21. stich. 2. πιστῶν) πιστόν.

28. Ὁ πεποιθὼς ἐπὶ πλούτῳ ※ ἑαυτοῦ, οὗτος πεσεῖται·
Ὁ δὲ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων, (οὗτος) ἀνατελεῖ.

29. Ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ, κληρονομήσει ἄνεμον·
Δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ.

30. Ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωῆς·
Ἀφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων.

31. Εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

ΚΕΦ. ΙΒ'. XII.

Ὁ ἀγαπῶν παιδείαν, ἀγαπᾷ αἴσθησιν·
Ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους, ἄφρων.

Κυρίῳ 2. Κρείσσων ὁ εὑρὼν χάριν παρὰ Κυρίου·
Ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπηθήσεται.

3. Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου·
Αἱ δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται.

4. Γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς·
Ὥσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ, οὕτως ἄνδρα ἀπόλλυσι γυνὴ κακοποιός.

5. Λογισμοὶ δικαίων κρίματα·
Κυβερνῶσι δὲ ἀσεβεῖς δόλους.

6. Λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι ※ εἰς αἷμα·
Στόμα δὲ ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς.

7. Οὗ ἐὰν στραφῇ ὁ ἀσεβής, ἀφανίζεται·
Οἶκοι δὲ δικαίων παραμενοῦσι.

8. Στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρός·
Νωθροκάρδιος δὲ μυκτηρίζεται.

9. Κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ,
Ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεὶς καὶ προσδεόμενος ἄρτου. ἄρτων

10. Οἰκτείρει δίκαιος ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ·
Τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα.

11. Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν, ἐμπλησθήσεται ἄρτων·
Οἱ δὲ διώκοντες μάταια, ἐνδεεῖς φρενῶν.
Ὅς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴνων διατριβαῖς,
Ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὀχυρώμασι καταλείψει ἀτιμίαν.

12. Ἐπιθυμίαι ἀσεβῶν κακαί·
Αἱ δὲ ῥίζαι τῶν εὐσεβῶν ἐν ὀχυρώμασι.

13. Δι' ἁμαρτίαν χειλέων ἐμπίπτει εἰς ἁμαρτίας
* παγίδα ἁμαρτωλός·
Ἐκφεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος. * παγίδας
Ὁ βλέπων λεῖα ἐλεηθήσεται·
Ὁ δὲ συναντῶν ἐν λύπαις, ἐκθλίψει πύλαις ψυχάς.

14. Ἀπὸ καρπῶν στόματος (ψυχὴ) ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν·
Ἀνταπόδομα δὲ χειρῶν αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ. χειλέων

15. Ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν·
Εἰσακούει δὲ συμβουλίας σοφός.

16. Ἄφρων αὐθημερὸν ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτοῦ·

CAP. XII. v. 9. stich. 2. ἄρτων) ἄρτου. v. 10. Οἰκτείρει δίκαιος) transposita. v. 13. Δι' ἁμαρτίας) δι' ἁμαρτίαν.

(Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλειπε μετάμελον·
Πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια).
5. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς·
Ἀσεβεία δὲ περιπίπτει ἀδικία.
6. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς·
Τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἁλίσκονται παράνομοι.
7. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς·
Τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται.
8. Δίκαιος ἐκ θήρας δύνει·
Ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής.
9. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις·
Αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος.
10. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωσε πόλις·
※ Καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλ- ※ λίαμα.
※ 11. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθείων ὑψωθήσεται ※ πόλις·
Στόμασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη.
12. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν·
Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.
13. Ἀνὴρ δίγλωσσος ἀποκαλύπτει βουλὰς ἐν συνεδρίῳ·
Πιστὸς δὲ πνοῇ κρύπτει πράγματα.
14. Οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις, πίπτουσιν ὥσπερ φύλλα,
Σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βουλῇ.
15. Πονηρὸς κακοποιεῖ, ὅταν συμμίξῃ δικαίῳ·
Μισεῖ δὲ ἦχον ἀσφαλείας.
16. Γυνὴ εὐχάριστος ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν·
Θρόνος δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισοῦσα δίκαια.
Πλούτου ὀκνηροὶ ἐνδεεῖς γίνονται·
Οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλούτῳ.
17. Τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων·
Ἐξολλύει δὲ αὐτοῦ σῶμα ὁ ἀνελεήμων.
18. Ἀσεβὴς ποιεῖ ἔργα ἄδικα·
Σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀληθείας.
19. Υἱὸς δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν·
Διωγμὸς δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον.
20. Βδέλυγμα Κυρίῳ διεστραμμέναι ὁδοί·
Προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ (αὐτῶν). ταῖς ὁδοῖς
21. Χειρὶ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται· ἀδίκως
Ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην, λήψεται μισθὸν πιστῶν.
22. Ὥσπερ ἐνώτιον ※ χρυσοῦν ἐν ῥινὶ ὑός,
Οὕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος.
23. Ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα ἀγαθή·
Ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται.
24. Εἰσὶν οἱ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσιν·
Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ συνάγοντες ※ τὰ ἀλλότρια ἐλαττονοῦνται.
25. Ψυχὴ εὐλογημένη πᾶσα ἁπλῆ·
Ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εὐσχήμων.
26. Ὁ συνέχων σῖτον ὑπολείποιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν·
Εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος.
27. Τεκταινόμενος ἀγαθά, ζητεῖ χάριν ἀγαθήν· ἐκζητοῦντα δὲ κακὰ καταλήψεται αὐτόν.

28. Ὁ πε-

v. 5. ἀμώμου) ἀμώμους. v. 6. ῥύσεται) ῥύεται. ibid. stich. 2. τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἁλ.) τῇ δὲ ἀπωλείᾳ αὐτῶν ἁλίσκ.. v. 8. δύνει) ἐκδύνει. v. 10. stich. 2. & v. 11. stich. 1. integri desiderantur in Edit. Rom. v. 21. stich. 2. πιστῶν) πιστόν.

28. Ὁ πεποιθὼς ἐπὶ πλούτῳ ※ ἑαυτοῦ, οὗτος πεσεῖται·
Ὁ δὲ ἀντιλαμϐανόμενος δικαίων, (οὗτος) ἀνατελεῖ.

29. Ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ, κληρονομήσει ἄνεμον·
Δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ.

30. Ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωῆς·
Ἀφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων.

31. Εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεϐὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

ΚΕΦ. ΙΒʹ. XII.

Ὁ ἀγαπῶν παιδείαν, ἀγαπᾷ αἴσθησιν·
Ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους, ἄφρων.

Κυρίῳ 2. Κρείσσων ὁ εὑρὼν χάριν παρὰ Κυρίου·
Ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπηθήσεται.

3. Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου·
Αἱ δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται.

4. Γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς·
Ὥσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ, οὕτως ἄνδρα ἀπόλλυσι γυνὴ κακοποιός.

5. Λογισμοὶ δικαίων κρίματα·
Κυϐερνῶσι δὲ ἀσεϐεῖς δόλους.

6. Λόγοι ἀσεϐῶν δόλιοι ※ εἰς αἷμα·
Στόμα δὲ ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς.

7. Οὗ ἐὰν στραφῇ ὁ ἀσεϐής, ἀφανίζεται·
Οἶκοι δὲ δικαίων παραμενοῦσι.

8. Στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρός·
Νωθροκάρδιος δὲ μυκτηρίζεται.

9. Κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ,
Ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεὶς καὶ προσδεόμενος ἄρτου. ἄρτων

10. Οἰκτείρει δίκαιος ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ·
Τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεϐῶν ἀνελεήμονα.

11. Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν, ἐμπλησθήσεται ἄρτων·
Οἱ δὲ διώκοντες μάταια, ἐνδεεῖς φρενῶν.
Ὅς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴνων διατριϐαῖς,
Ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὀχυρώμασι καταλείψει ἀτιμίαν.

12. Ἐπιθυμίαι ἀσεϐῶν κακαί·
Αἱ δὲ ῥίζαι τῶν εὐσεϐῶν ἐν ὀχυρώμασι.

13. Δι' ἁμαρτίαν χειλέων ἐμπίπτει εἰς * παγίδα ἁμαρτωλός· ἁμαρτίας
Ἐκφεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος. * παγίδας
Ὁ βλέπων λεῖα ἐλεηθήσεται·
Ὁ δὲ συναντῶν ἐν λύπαις, ἐκθλίψει ψυχάς. πύλαις

14. Ἀπὸ καρπῶν στόματος (ψυχὴ) ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν·
Ἀνταπόδομα δὲ χειρῶν αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ. χειλέων

15. Ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν·
Εἰσακούει δὲ συμϐουλίας σοφός.

16. Ἄφρων αὐθημερὸν ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτοῦ·

CAP. XII. v. 9. stich. 2. ἄρτων) ἄρτου. v. 10. Οἰκτείρει δίκαιος) transposita. v. 13. Δι' ἁμαρτίας) δι' ἁμαρτίαν.

Κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν πανοῦργος.

ἀπαγγέλλει 17. Ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀπαγγελεῖ δίκαιος·
Ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος.

μάχαιραν 18. Εἰσὶν οἱ λέγοντες τιτρώσκουσι μαχαίρᾳ·
Γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται.

19. Χείλη ἀληθινὰ κατορθοῖ μαρτυρίαν·
Μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἄδικον.

20. Δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου κακά.
βουλόμενοι Οἱ δὲ βουλευόμενοι εἰρήνην, εὐφρανθήσονται.

21. Οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον·
Οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν.

Κυρίῳ 22. Βδέλυγμα Κυρίῳ χείλη ψευδῆ·
Ὁ δὲ ποιῶν πίστεις δεκτὸς παρʼ αὐτῷ.

23. Ἀνὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως·
Καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραῖς.

ἰχθρῶν 24. Χεὶρ ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς·
Δόλιοι δὲ ἔσονται εἰς προνομήν.

25. Φοβερὸς λόγος καρδίαν ταράσσει ἀνδρὸς (δικαίου)·
Ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφρανεῖ αὐτόν.

26. Ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος ἔσται·
(Αἱ δὲ γνῶμαι τῶν ἀσεβῶν ἀνεπιεικεῖς·
Ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά)·
Ἡ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτούς.

27. Οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας·
Κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός.

28. Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωή·
Ὁδοὶ δὲ μνησικάκων εἰς θάνατον.

ΚΕΦ. ΙΓʹ. XIII.

Υἱὸς πανοῦργος ὑπήκοος πατρί·
Υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ.

2. Ἀπὸ καρποῦ δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθός·
Ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται ἄωροι.

3. Ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν·
Ὁ δὲ προπετὴς χείλεσι, πτοήσει ἑαυτόν.

4. Ἐν ἐπιθυμίαις ἐστὶ πᾶς ἀεργός·
Χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ.

5. Λόγον ἄδικον μισεῖ δίκαιος·
Ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται, καὶ οὐκ ἕξει παῤῥησίαν.

6. ※ Δικαιοσύνη φυλάσσει ἀκάκους ὁδῷ·
Τοὺς δὲ ἀσεβεῖς φαύλους ποιεῖ ἁμαρτία. ※ ※

7. Εἰσὶν οἱ πλουτίζουσιν ἑαυτούς, μηδὲν ἔχοντες·
Καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ.

8. Λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος·
Πτωχὸς δὲ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλήν.

9. Φῶς δικαίοις διαπαντός·
Φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται.
Ψυχαὶ δόλιαι πλανῶνται ἐν ἁμαρτίαις·
Δίκαιοι δὲ οἰκτείρουσι καὶ ἐλεοῦσι.

10. Κακὸς μεθʼ ὕβρεως πράσσει κακά·
Οἱ δὲ ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί.

11. Ὑπαρ-

v. 16. stich. 2. πανοῦργος) ἀνὴρ πανοῦργος. v. 18. μάχαιραν) μάχαιραι. v. 24. ἰχθρῶν) εὐχερῶς. ibid. stich. 2. εἰς προνομὴν) ἐν προνομῇ. v. 25. stich. 2. εὐφρανεῖ) εὐφραίνει. v. 26. stich. 2. abest ab *Edit. Rom.* ibid. stich. 3. Ἁμαρτάνοντας) addit δὲ. CAP. XIII. v. 2. Ἀπὸ καρποῦ) ἀπὸ καρπῶν. v. 5. stich. 2. καὶ οὐχ) καὶ οὐκ. v. 6. integer desideratur in *Ed. Rom.* v. 7. πλουτίζουσιν) πλουτίζοντες.

11. Ὕπαρξις ἐπισπουδαζομένη μετὰ ἀνομίας, ἐλάσσων γίνεται·
'Ο δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ' εὐσεβείας, πληθυνθήσεται·
(Δίκαιος οἰκτείρει καὶ κιχρᾷ.)
12. Κρείσσων ἐναρχόμενος βοηθεῖν καρδίᾳ
Τοῦ ἐπαγγελλομένου καὶ εἰς ἐλπίδα ἄγοντος·
κακή Δένδρον γὰρ ζωῆς, ἐπιθυμία ἀγαθή.
13. Ὃς καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ·
ὑγιαίνει 'Ο δὲ φοβούμενος ἐντολὴν, οὗτος ὑγιαινεῖ.
Υἱῷ δολίῳ οὐδὲν ἔσται ἀγαθόν·
Οἰκέτῃ δὲ σοφῷ εὔοδοι ἔσονται πράξεις,
Καὶ κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.
14. Νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς·
'Ο δὲ ἄνους ὑπὸ παγίδος θανεῖται.
15. Σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσι χάριν,
Τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς·
'Οδοὶ δὲ καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ.
16. Πᾶς πανοῦργος πράσσει μετὰ γνώσεως·
'Ο δὲ ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν.
17. Βασιλεὺς θρασὺς ἐμπεσεῖται εἰς κακά·
Ἄγγελος δὲ σοφὸς ῥύσεται αὐτόν.
18. Πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία·
'Ο δὲ φυλάσσων ἐλέγχους, δοξασθήσεται.
19. Ἐπιθυμίαι εὐσεβῶν ἡδύνουσι ψυχήν·
Ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως.
20. 'Ο συμπορευόμενος σοφοῖς, σοφὸς ἔσται·
'Ο δὲ συνεμβαινόμενος ἄφροσι, γνωσθήσεται.
21. Ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά·
Τοὺς δὲ δικαίους καταλήψεται ἀγαθά.
22. 'Ο ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν·
Θησαυρίζεται δὲ δικαίοις πλοῦτος ἀσεβῶν.
23. Δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλά·
Ἄδικοι δὲ ἀπολοῦνται συντόμως.
24. Ὃς φείδεται τῆς ἑαυτοῦ βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ·
'Ο δὲ ἀγαπῶν, ἐπιμελῶς παιδεύει.
25. Δίκαιος ἔσθων ἐμπιπλᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·
Ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς.

ΚΕΦ. ΙΔ΄. XIV.

ΣΟφαὶ γυναῖκες ᾠκοδόμησαν οἴκους· ἡ δὲ ἄφρων κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς.
2. 'Ο πορευόμενος ὀρθῶς, φοβεῖται τὸν Κύριον·
'Ο δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, ἀτιμασθήσεται.
3. Ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως·
Χείλη δὲ σοφῶν φυλάξει αὐτούς.
4. Οὗ μή εἰσι βόες, φάτναι καθαραί·
Οὗ δὲ πολλὰ γενήματα, φανερὰ βοὸς ἰσχύς.

 5. Μάρ-

v. 12. βοηθεῖν) βοηθῶν. ibid. stich. 3. κακὴ) ἀγαθή. v. 20. 'Ο συμπορευόμενος) ὁ abest. ibid. ἔσται) ἔσῃ. ib. st. 2. συνεμβαινόμενος) συμπορευόμενος. v. 22. 'Ο ἀγαθὸς) ἀγαθὸς. CAP. XIV. v. 1. κατέσκαψε) κατέσκαψε. v. 3. stich. 2. φυλάξει) φυλάσσει.

Κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτῦ ἀτιμίαν πανῦργος.

ἀπαγγέλλει 17. Ἐπιδεικνυμένην πίςιν ἀπαγγελεῖ δίκαιος·
Ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος.

μάχαιραν 18. Εἰσὶν οἱ λέγοντες τιτρώσκυσι μαχαίρᾳ·
Γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται.

19. Χείλη ἀληθινὰ κατορθοῖ μαρτυρίαν·
Μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἄδικον.

20. Δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένυ κακά.
βυλόμενοι Οἱ δὲ βυλευόμενοι εἰρήνην, εὐφρανθήσονται.

21. Οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ ὐδὲν ἄδικον·
Οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν.

Κυρίῳ 22. Βδέλυγμα Κυρίῳ χείλη ψευδῆ·
Ὁ δὲ ποιῶν πίςεις δεκτὸς παρ' αὐτῷ.

23. Ἀνὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως·
Καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραῖς.

ἐχθρῶν 24. Χεὶρ ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς·
Δόλιοι δὲ ἔσονται εἰς προνομήν.

25. Φοβερὸς λόγος καρδίαν ταράσσει ἀνδρὸς (δικαίυ)·
Ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφρανεῖ αὐτόν.

26. Ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτῦ φίλος ἔςαι·
(Αἱ δὲ γνῶμαι τῶν ἀσεβῶν ἀνεπιεικεῖς·
Ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά)·
Ἡ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτύς.

27. Οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας·
Κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός.

28. Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωή·
Ὁδοὶ δὲ μνησικάκων εἰς θάνατον.

ΚΕΦ. ΙΓ'. XIII.

Υἱὸς πανῦργος ὑπήκοος πατρί·
Υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ.

2. Ἀπὸ καρπῦ δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθός·
Ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλῦνται ἄωροι.

3. Ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτῦ ςόμα, τηρεῖ τὴν ἑαυτῦ ψυχήν·
Ὁ δὲ προπετὴς χείλεσι, πτοήσει ἑαυτόν.

4. Ἐν ἐπιθυμίαις ἐςὶ πᾶς ἀεργός·
Χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ.

5. Λόγον ἄδικον μισεῖ δίκαιος·
Ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται, καὶ ὐκ ἕξει παῤῥησίαν.

6. ※ Δικαιοσύνη φυλάσσει ἀκάκυς ὁδῷ·
Τὺς δὲ ἀσεβεῖς φαύλυς ποιεῖ ἁμαρτία. ※ ※

7. Εἰσὶν οἱ πλυτίζυσιν ἑαυτὺς, μηδὲν ἔχοντες·
Καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινῦντες ἑαυτὺς ἐν πολλῷ πλύτῳ.

8. Λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλῦτος·
Πτωχὸς δὲ ὐχ ὑφίςαται ἀπειλήν.

9. Φῶς δικαίοις διαπαντός·
Φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται.
Ψυχαὶ δόλιαι πλανῶνται ἐν ἁμαρτίαις·
Δίκαιοι δὲ οἰκτείρυσι καὶ ἐλεῦσι.

10. Κακὸς μεθ' ὕβρεως πράσσει κακά·
Οἱ δὲ ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί.

11. Ὑπαρ-

v. 16. stich. 2. πανῦργος) ἀνὴρ πανῦργος. v. 18. μάχαιραν) μάχαιραι. v. 24. ἐχθρῶν) εὐχερῶς. ibid. stich. 2. εἰς προνομὴν) ἐν προνομῇ. v. 25. stich. 2. εὐφρανεῖ) εὐφραίνει. v. 26. stich. 2. abest ab *Edit. Rom.* ibid. stich. 3. Ἁμαρτάνοντας) addit δὲ. CAP. XIII. v. 2. Ἀπὸ καρποῦ) ἀπὸ καρπῶν. v. 5. stich. 2. καὶ ὐχ) καὶ οὐκ. v. 6. integer desideratur in *Ed. Rom.* v. 7. πλυτίζυσιν) πλουτίζοντες.

11. Ὕπαρξις ἐπισπουδαζομένη μετὰ ἀνομίας, ἐλάσσων γίνεται·
Ὁ δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ᾽ εὐσεβείας, πληθυνθήσεται·
(Δίκαιος οἰκτείρει καὶ κιχρᾷ.)
12. Κρείσσων ἐναρχόμενος βοηθεῖν καρδίᾳ
Τοῦ ἐπαγγελλομένου καὶ εἰς ἐλπίδα ἄγοντος·
κακή Δένδρον γὰρ ζωῆς, ἐπιθυμία ἀγαθή.
13. Ὃς καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονηθήσεται ὑπ᾽ αὐτοῦ·
ὑγιαίνει Ὁ δὲ φοβούμενος ἐντολὴν, οὗτος ὑγιαινεῖ.
Υἱῷ δολίῳ οὐδὲν ἔσται ἀγαθόν·
Οἰκέτῃ δὲ σοφῷ εὔοδοι ἔσονται πράξεις,
Καὶ κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.
14. Νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς·
Ὁ δὲ ἄνους ὑπὸ παγίδος θανεῖται.
15. Σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσι χάριν,
Τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς·
Ὁδοὶ δὲ καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ.
16. Πᾶς πανοῦργος πράσσει μετὰ γνώσεως·
Ὁ δὲ ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν.
17. Βασιλεὺς θρασὺς ἐμπεσεῖται εἰς κακά·
Ἄγγελος δὲ σοφὸς ῥύσεται αὐτόν.
18. Πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία·
Ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους, δοξασθήσεται.
19. Ἐπιθυμίαι εὐσεβῶν ἡδύνουσι ψυχήν·
Ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως.
20. Ὁ συμπορευόμενος σοφοῖς, σοφὸς ἔσται·
Ὁ δὲ συνεμβόμενος ἄφροσι, γνωσθήσεται.
21. Ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά·
Τοὺς δὲ δικαίους καταλήψεται ἀγαθά.
22. Ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν·
Θησαυρίζεται δὲ δικαίοις πλοῦτος ἀσεβῶν.
23. Δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλά·
Ἄδικοι δὲ ἀπολοῦνται συντόμως.
24. Ὃς φείδεται τῆς ἑαυτοῦ βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ·
Ὁ δὲ ἀγαπῶν, ἐπιμελῶς παιδεύει.
25. Δίκαιος ἔσθων ἐμπιπλᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·
Ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς.

ΚΕΦ. ΙΔ΄. XIV.

Σοφαὶ γυναῖκες ᾠκοδόμησαν οἴκους· ἡ δὲ ἄφρων κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς.
2. Ὁ πορευόμενος ὀρθῶς, φοβεῖται τὸν Κύριον·
Ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, ἀτιμασθήσεται.
3. Ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως·
Χείλη δὲ σοφῶν φυλάξει αὐτούς.
4. Οὗ μή εἰσι βόες, φάτναι καθαραί·
Οὗ δὲ πολλὰ γεννήματα, φανερὰ βοὸς ἰσχύς.

v. 12. βοηθεῖν) βοηθῶν. ibid. ſtich. 3. κακή) ἀγαθή. v. 20. Ὁ συμπορευόμενος) ὁ abeſt. ibid. ἔσται) ἔσῃ. ib. ſt. 2. συνεμβόμενος) συμπορευόμενος. v. 22. Ὁ ἀγαθὸς) ἀγαθός. CAP. XIV. v. 1. κατέσκαψε) κατέσκαψε. v. 3. ſtich. 2. φυλάξει) φυλάσσει.

5. Μάρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται·
Ἐκκαίει δὲ ψευδῆ μάρτυς ἄδικος.
6. Ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς, καὶ οὐχ εὑρήσεις·
Αἴσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερής.
7. Πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἄφρονι·
Ὅπλα δὲ αἰσθήσεως χείλη σοφά.
8. Σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν·
Ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ.
9. Οἰκίαι ἀφρόνων ὀφειλήσουσι καθαρισμόν·
Οἰκίαι δὲ δικαίων δεκταί.
10. Καρδία ἀνδρὸς αἰσθητικὴ, λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ·
Ὅταν δὲ εὐφραίνηται, οὐκ ἐπιμίγνυται ὕβρει. ὕβριν
11. Οἰκίαι ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται·
Σκηναὶ δὲ κατορθούντων στήσονται.
12. Ἔστιν ὁδὸς ἣ δοκεῖ ὀρθὴ εἶναι παρὰ ἀνθρώποις,
αὐτοῦ Τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ᾅδου.
13. Ἐν εὐφροσύναις οὐ προσμίγνυται λύπη·
Τελευταῖα δὲ χαρᾶς εἰς πένθος ἔρχεται.
14. Τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν πλησθήσεται θρασυκάρδιος,
Ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ ἀνὴρ ἀγαθός.
15. Ἄκακος πιστεύει παντὶ λόγῳ·
Πανοῦργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν.
16. Σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ·
Ὁ δὲ ἄφρων ἑαυτῷ πεποιθὼς μίγνυται ἀνόμῳ.
17. Ὀξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας·
Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει.
18. Μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν·
Οἱ δὲ πανοῦργοι κρατήσουσιν αἰσθήσεως.
19. Ὀλισθήσουσι κακοὶ ἔναντι ἀγαθῶν,
Καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύσουσι θύρας δικαίων.
20. Φίλοι μισήσουσι φίλους πτωχούς· μισήσωσιν
Φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί.
21. Ὁ ἀτιμάζων πένητας, ἁμαρτάνει· πένητας
Ἐλεῶν δὲ πτωχοὺς, μακάριος ἔσται.
22. Πλανώμενοι τεκταίνουσι κακά·
Ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθοί.
Οὐκ ἐπίστανται ἔλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν· Duplex interpretatio.
Ἐλεημοσύναι δὲ καὶ πίστεις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς.
23. Ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεστι περισσόν·
Ὁ δὲ ἡδὺς καὶ ἀνάλγητος, ἐν ἐνδείᾳ ἔσται.
24. Στέφανος σοφῶν πλοῦτος × αὐτῶν· πανοῦργος
Ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακή.
25. Ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστός·
Ἐκκαίει δὲ ψευδῆ δόλιος.
26. Ἐν φόβῳ Κυρίου ἐλπὶς ἰσχύος·
Τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείψει ἔρεισμα. καταλείπει
27. Φόβος Κυρίου πηγὴ ζωῆς, Πρόσταγμα
Ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου.
28. Ἐν πολλῷ ἔθνει δόξα βασιλέως·
Ἐν δὲ ἐκλείψει λαοῦ συντριβὴ δυνάστου.
29. Μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς ἐν φρονήσει·

Ὁ δὲ

V. 9. ἀφρόνων) παρανόμων. V. 10. stich. 2. ὕβριν) ὕβρει. V. 12. ὀρθὴ εἶναι παρὰ ἀνθρώποις) transposita. ibid. stich. 2. τελευταῖα αὐτοῦ) τελευταῖα αὐτῆς. V. 13. stich. 2. χαρᾶς) χαρά. V. 20. μισήσωσιν) μισήσουσι. V. 21. stich. 2. ἔσται) abest.

Ὁ δὲ ὀλιγόψυχος, ἰσχυρῶς ἄφρων.
30. Πραΰθυμος ἀνὴρ καρδίας ἰατρός·
Σὴς δὲ ὀστέων καρδία αἰσθητική.
31. Ὁ συκοφαντῶν πένητα, παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν·
Ὁ δὲ τιμῶν αὐτὸν, ἐλεᾷ πτωχόν.
32. Ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀπωσθήσεται ἀσεβής·
Ὁ δὲ πεποιθὼς τῇ ἑαυτοῦ ὁσιότητι δίκαιος.
33. Ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς ἀναπαύσεται σοφία,
Ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγινώσκεται.
34. Δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος·
Ἐλασσονοῦσι δὲ φυλὰς ἁμαρτίαι.
35. Δεκτὸς βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων·
Τῇ δὲ ἑαυτοῦ εὐστροφίᾳ ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν.

ΚΕΦ. ΙΕ'. XV.

Ὀργὴ ἀπόλλυσι καὶ φρονίμους·
Ἀπόκρισις δὲ ὑποπίπτουσα ἀποστρέφει θυμόν·
Λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς.
2. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται·
Στόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγγελεῖ κακά.
3. Ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ Κυρίου σκοπεύουσι κακούς τε καὶ ἀγαθούς.
4. Ἴασις γλώσσης δένδρον ζωῆς·
Ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν, πλησθήσεται πνεύματος.
5. Ἄφρων μυκτηρίζει παιδείαν πατρός·
Ὁ δὲ φυλάσσων ἐντολὰς, πανουργότερος.

Alia interpretatio. ἀναγγέλλει

6. Ἐν πλεοναζούσῃ δικαιοσύνῃ ἰσχὺς πολλή·
Οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὁλόρριζοι (ἐκ γῆς) ὀλοῦνται.
Οἴκοις δικαίων ἰσχὺς πολλή·
Καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀπολοῦνται.

Alia interpretatio.

7. Χείλη σοφῶν δέδεται αἰσθήσει·
Καρδίαι δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς.
8. Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ·
Εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεκταὶ παρ' αὐτῷ.
9. Βδέλυγμα Κυρίῳ ὁδοὶ ἀσεβοῦς·
Διώκοντας δὲ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ.
10. Παιδεία ἀκάκου γνωρίζεται ὑπὸ τῶν παριόντων·
Οἱ δὲ μισοῦντες ἐλέγχους, τελευτῶσιν αἰσχρῶς.
11. Ἅδης καὶ ἀπώλεια φανερὰ παρὰ τῷ Κυρίῳ·
Πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων;
12. Οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευτος τοὺς ἐλέγχοντας αὐτὸν,
Μετὰ δὲ σοφῶν οὐχ ὁμιλήσει.
13. Καρδίας εὐφραινομένης, πρόσωπον θάλλει·
Ἐν δὲ λύπαις οὔσης, πνεῦμα σκυθρωπάζει. οὖσα
14. Καρδία ὀρθὴ ζητεῖ αἴσθησιν·
Στόμα δὲ ἀπαιδεύτων γνώσεται κακά.
15. Πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακά·
Οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσι διαπαντός.
16. Κρείσσων μικρὰ μερὶς μετὰ φόβου Κυρίου,

Ἡ θη-

V. 31. ſtich. 2. ἐλεᾷ) ἐλεεῖ. CAP. XV. v. 6. ſtich. 2. ὀλοῦνται) ἀπολοῦνται. v. 13. ſtich. 2. οὖσα) οὔσης. V. 16. Κρείσσων) κρεῖσσον.

Ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας.
17. Κρείσσων ξενισμὸς λαχάνων πρὸς φιλίαν καὶ χάριν,
Ἢ παράθεσις μόσχων μετ' ἔχθρας.
18. Ἀνὴρ θυμώδης παρασκευάζει μάχας·
Μακρόθυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραΰνει.
Alia interpretatio. Μακρόθυμος ἀνὴρ κατασβέσει κρίσεις·
Ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐγείρει μᾶλλον.
19. Ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι ἀκάνθαις·
Αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμμέναι.
20. Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα·
Υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ.
21. Ἀνοήτου τρίβοι ἐνδεεῖς φρενῶν·
Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται.
22. Ὑπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια·
Ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μενεῖ βουλή·
23. Οὐ μὴ ὑπακούσῃ ὁ κακὸς αὐτῇ.
Οὐδὲ μὴ εἴπῃ καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ.
24. Ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα συνετοῦ,
Ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ ᾅδου σωθῇ.
25. Οἴκους ὑβριστῶν κατασπᾷ Κύριος·
Ἐστήρισεν Ἔστησε δὲ ὅριον χήρας.
26. Βδέλυγμα Κυρίῳ λογισμὸς ἄδικος·
Ἁγνῶν δὲ ῥήσεις σεμναί.
27. Ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δωρολήπτης·
Ὁ δὲ μισῶν δώρων λήψεις, σώζεται.

Ἐλεημοσύναις καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι· Cap. 16. v. 6.
Τῷ δὲ φόβῳ Κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ. † Καρδίαι * μελετῶσιν
28. † Καρδία δικαίων * μελετήσει πίστεις·
Στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκριθήσεται κακά. ἀποκρίνεται
Δεκταὶ παρὰ Κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων· Cap. 16. v. 7.
Διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται.
29. Μακρὰν ἀπέχει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν·
Εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει.
Κρείσσων ὀλίγη λῆψις μετὰ δικαιοσύνης, Cap. 16. v. 8.
Ἢ πολλὰ γενήματα μετὰ ἀδικίας.
Καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, Cap. 16. v. 9.
Ἵνα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ.
30. Θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ, εὐφραίνει καρδίαν·
Φήμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὀστᾶ.
31. ⨯ Ὁ εἰσακούων ἐλέγχους ζωῆς, ἐν μέσῳ σοφῶν αὐλισθήσεται.
32. Ὃς ἀπωθεῖται παιδείαν, μισεῖ ἑαυτόν·
Ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους, ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτοῦ.
33. Φόβος Κυρίου παιδεία καὶ σοφία.
Καὶ ἀρχὴ δόξης αὐτοῦ ἀποκριθήσεται αὐτῇ· αὐτῷ.
⨯ Προπορεύεται δὲ ταπεινοῖς δόξα. προσπορεύεται ταπεινὸς

ΚΕΦ.

v. 17. λαχάνων) μετὰ λαχάνων. v. 23. ὑπακούσῃ) ὑπακούει. v. 29. stich. 5. ab hoc sticho *Edit. Rom.* incipit 16. Cap. v. 33. stich. 2. δόξης αὐτοῦ ἀποκρ. αὐτῷ) δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ. ib: stich. 3. abest ab *Edit. Rom.*

ΚΕΦ. Iϛʹ. XVI.

※ ΤΩ ἀνθρώπῳ προθέσεις καρδίας·
※ Καὶ παρὰ Κυρίου ἀπόκρισις γλώσσης.
2. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ
Φανερὰ παρὰ τῷ Θεῷ·
※ Καὶ ἑδράζων πνεύματα Κύριος.
※ 3. Κύλισον ἐπὶ Κύριον τὰ ἔργα σου,
※ Καὶ ἑδρασθήσονται οἱ λογισμοί σου.
※ 4. Πάντα εἰργάσατο Κύριος δι' ἑαυτόν·
Οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται.
5. Ἀκάθαρτος παρὰ τῷ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος,
Χειρὶ (δὲ) χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀθωωθήσεται.
Versum 6. & seqq. vide Cap. praeced. Ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια,
Δεκτὰ δὲ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θύειν θυσίας.
Ὁ ζητῶν τὸν Κύριον, εὑρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης·
Οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτὸν, εὑρήσουσιν εἰρήνην.
Alia interpretatio versus 4. 4. *Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου μετὰ δικαιοσύνης·
Φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακήν.
10. Μαντεῖον ἐπὶ χείλεσι βασιλέως·
Ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴ πλανηθῇ τὸ στόμα αὐτοῦ.
Κυρίου 11. Ῥοπὴ ζυγοῦ δικαιοσύνη παρὰ Κυρίῳ·
Τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ στάθμια δίκαια.
12. Βδέλυγμα βασιλεῖ ὁ ποιῶν κακά·
Μετὰ γὰρ δικαιοσύνης ἑτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς.
13. Δεκτὰ βασιλεῖ χείλη δίκαια,
Λόγους δὲ ὀρθοὺς ἀγαπᾷ.
14. Θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου·
Ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἐξιλάσεται αὐτόν.
15. Ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βασιλέως·
Οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ ὥσπερ νέφος ὄψιμον.
16. Νοσσιαὶ σοφίας αἱρετώτεραι χρυσίου· χρυσίῳ
Νοσσιαὶ δὲ φρονήσεως αἱρετώτεραι ὑπὲρ ἀργύριον.
17. Τρίβοι ζωῆς ἐκκλίνουσιν ἀπὸ κακοῦ· κακῶν
Μῆκος δὲ βίου ὁδοὶ δικαιοσύνης.
Ὁ δεχόμενος παιδείαν ἐν ἀγαθοῖς ἔσται·
Ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους, σοφισθήσεται.
Ὃς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδοὺς, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν·
Ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτοῦ, φείσεται στόματος αὐτοῦ.
18. Πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις,
Πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη.
19. Κρείσσων πραΰθυμος μετὰ ταπεινώσεως, πρόθυμος
Ἢ ὃς διαιρεῖται σκῦλα μετὰ ὑβριστῶν. ὕβρεως
20. Συνετὸς ἐν πράγμασιν εὑρετὴς ἀγαθῶν·
Πεποιθὼς δὲ ἐπὶ Κυρίῳ, μακαριστός.
21. Τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς φαύλους καλοῦσιν·
Οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ, πλεῖον ἀκούσονται. ἀκέονται
22. Πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεκτημένοις·
Παιδεία δὲ ἀφρόνων κακή.

CAP. XVI. v. 5. τῷ Θεῷ) θεῷ. v. * 4. ἔργα Κυρίου) ἔργα τοῦ Κυρίου. v. 11. παρὰ Κυρίου) παρὰ κυρίῳ. v. 16. χρυσίῳ) χρυσίου. v. 19. πρόθυμος) πραΰθυμος. ibid. stich. 2. ὕβρεως) ὑβριστῶν. v. 20. stich. 2. ἐπὶ Κυρίῳ) ἐπὶ θεῷ. v. 21. stich. 2. πλεῖον ἀκούσονται) πλείονα ἀκούσονται.

23. Καρδία σοφοῦ νοήσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος,
Ἐπὶ δὲ χείλεσι φορέσει ἐπιγνωμοσύνην.

24. Κηρία μέλιτος λόγοι καλοί·
Γλύκασμα δὲ αὐτῶν ἴασις ψυχῆς.

25. Εἰσὶν ὁδοὶ δοκοῦσαι εἶναι ὀρθαὶ ἀνδρὶ,
Τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα ᾅδου.

26. Ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ ἑαυτῷ,
Καὶ ἐκβιάζεται ἑαυτοῦ τὴν ἀπώλειαν
Ὁ μέν τοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν,

27. Ἀνὴρ ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτῷ κακά,
ὀρύσσει Ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλέων θησαυρίζει πῦρ.

28. Ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται κακὰ,
Καὶ λαμπτῆρα δόλου πυρσεύει κακοῖς,
Καὶ διαχωρίζει φίλους.

29. Ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται φίλων,
Καὶ ἀπάγει αὐτοὺς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς.

30. Στηρίζων ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, λογίζεται διεστραμμένα,
Ὀργίζει Ὁρίζει δὲ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ πάντα τὰ κακά·
Οὗτος κάμινός ἐστι κακῶν.

31. Στέφανος καυχήσεως γῆρας·
Ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὑρίσκεται.

32. Κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος ἰσχυροῦ,
(Καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίου μεγάλου)·
Ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς, κρείσσων τοῦ καταλαμβανομένου πόλιν.

33. Εἰς κόλπους ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκοις·
Παρὰ δὲ Κυρίου πάντα τὰ δίκαια.

ΚΕΦ. ΙΖ'. XVII.

Κρείσσων ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ,
Ἢ οἶκος πλήρης πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης.

2. Οἰκέτης νοήμων κρατήσει δεσποτῶν ἀφρόνων,
Ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη.

3. Ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσὸς,
Οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ Κυρίῳ. Θεῷ

4. Κακὸς ὑπακούει γλώσσης παρανόμων·
Δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χείλεσι ψευδέσι.
Τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων·
Τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός.

5. Ὁ καταγελῶν πτωχοῦ, παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν·
Ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ, οὐκ ἀθωωθήσεται·
Ὁ δὲ σπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσεται.

6. Στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων·
Καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν.

7. Οὐχ

v. 24. stich. 2. αὐτῶν) αὐτοῦ. v. 26. stich. 2. ἑαυτοῦ τὴν ἀπώλειαν) τὴν ἀπώλειαν ἑαυτοῦ. v. 27. stich. 2. ὀρύσσει πῦρ) θησαυρίζει πῦρ. v. 28. stich. 2. πυρσεύει) πυρσεύσει. v. 30. Στηρίζων) addit δὲ. ibid. λογίζεται) διαλογίζεται. ibid. stich. 2. Ὀργίζει) ὁρίζει. ibid. stich. 3. κακῶν) κακίας. v. 32. stich. 2. uncis inclusus abest ab *Edit. Rom.* ibid. stich. 3. τοῦ καταλαμβανομένου) τοῦ abest. CAP. XVII. v. 1. stich. 2. πλήρης) deest. v. 3. stich. 2. παρὰ Θεῷ) παρὰ Κυρίῳ. v. 4. stich 3. & 4. integri desiderantur in *Edit. Rom.* v. 5. stich. 3. σπλαγχνιζόμενος) ἐπισπλαγχνιζόμενος. v. 6. à fine hujus versus adjicit *Edit. Rom.* utrumque stichum supra v. 4. omissum : τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων, τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός.

πιστὰ 7. Οὐχ ἁρμόσει ἄφρονι χείλη περισσά,
Οὐδὲ δικαίῳ χείλη ψευδῆ.
8. Μισθὸς χαρίτων ἡ παιδεία τοῖς χρωμένοις·
Οὗ δ' ἂν ἐπιστρέψῃ, εὐοδωθήσεται.
9. Ὃς κρύπτει ἀδικήματα, ζητεῖ φιλίαν·
Ὃς δὲ μισεῖ κρύπτειν, διΐστησι φίλους καὶ οἰκείους.
10. Συντρίβει ἀπειλὴ καρδίαν φρονίμου·
Ἄφρων δὲ μαστιγωθεὶς οὐκ αἰσθάνεται.
ἐγείρει 11. Ἀντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακός·
Ὁ δὲ Κύριος ἄγγελον ἀνελεήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ.
12. Ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι·
Οἱ δὲ ἄφρονες διαλογιοῦνται κακά.
13. Ὃς ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν,
εἰς τοὺς οἴκους Οὐ κινηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.
14. Ἐξουσίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης·
Προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη.
15. Ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον, ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον,
Ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ Θεῷ.
16. Ἱνατί ὑπῆρξε χρήματα ἄφρονι;
δὲ σοφίας Κτήσασθαι γὰρ σοφίαν ἀκάρδιος οὐ δυνήσεται.
Posterius comma vers. 19. Alia interpretatio secundi commatis versûs 20.
Ὃς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ζητεῖ συντριβήν·
Ὁ δὲ σκολιάζων τοῦ μαθεῖν, ἐμπεσεῖται εἰς κακά.
17. Εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι,
Ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν·
Τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται.
18. Ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ,
Ὡς καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύῃ τὸν ἑαυτοῦ φίλον.
19. Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις· κείρει
× Ὁ ὑψῶν θύραν αὐτοῦ, ζητεῖ συντριβήν.
20. Ὁ δὲ σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς·
Ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσσῃ, ἐμπεσεῖται εἰς κακά.
21. Καρδία δὲ ἄφρονος ὀδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτήν·
Οὐκ εὐφραίνεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ ἀπαιδεύτῳ.
(Υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραινεῖ μητέρα αὐτοῦ.)
22. Καρδία εὐφραινομένη εὐεκτεῖν ποιεῖ·
Ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται τὰ ὀστᾶ.
23. Λαμβάνοντος δῶρα ἐν κόλπῳ ἀδίκως οὐ κατευοδοῦνται ὁδοί.
Ἀσεβὴς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης.
24. Πρόσωπον συνετοῦ ἀνδρὸς * σοφόν. συνετὸν * σοφοῦ
Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ' † ἄκρα γῆς. † ἄκρα
25. Ὀργὴ πατρὶ υἱὸς ἄφρων,
Καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτόν. αὐτοῦ
26. Ζημιοῦν ἄνδρα δίκαιον οὐ καλόν·
Οὐδὲ ὅσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δικαίοις.
27. Ὃς φείδεται ῥῆμα προέσθαι σκληρόν, ἐπιγνώμων·
Μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρόνιμος.
28. Ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφία λογισθήσεται·

v. 8. ἡ παιδεία) παιδεία. v. 13. stich. 2. εἰς τοὺς οἴκους αὐτοῦ) ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. v. 16. stich. 2. δὲ σοφίας) γὰρ σοφίαν. v. 18. stich. 2. τὸν ἑαυτοῦ φίλον) τῶν ἑαυτοῦ φίλων. v. 19. κείρει) χαίρει. v. 21. stich. 3. εὐφρανεῖ) εὐφραίνει. v. 23. ἐν κόλπῳ ἀδίκως) ἀδίκως ἐν κόλποις. v. 25. stich. 2. τεκούσῃ αὐτοῦ) τεκούσῃ αὐτόν. v. 28. σοφία λογισθήσεται) σοφίαν σοφία λογισθήσεται.

Ἐὰν δὲ τις ἑαυτὸν ποιήσας, δόξει
Φρόνιμος εἶναι.

ΚΕΦ. ΙΗ΄. XVIII.

Προφάσεις ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος
χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων,
Ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος
ἔσαι.
2. Οὐ χρείαν ἔχει σοφίας ἐνδεὴς φρενῶν,
μᾶλλον γὰρ ἀγάγεται ἀφροσύνῃ.
3. Ὅταν ἔλθῃ ἀσεβὴς εἰς βάθος κακῶν,
καταφρονεῖ·
Ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄ-
νειδος.
4. Ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός·
ἀναπηδύει Ποταμὸς δὲ ἀναπηδύει (καὶ) πηγὴ
ζωῆς.
5. Θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλὸν,
Οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν
κρίσει.
αὐτὰ 6. Χείλη ἄφρονος ἄγουσιν αὐτὸν εἰς κακὰ,
Τὸ δὲ σόμα αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον
ἐπικαλεῖται.
7. Στόμα ἄφρονος συντριβὴ αὐτῷ,
Τὰ δὲ χείλη αὐτοῦ παγὶς τῇ ψυχῇ
αὐτοῦ.
8. Ὀκνηροὺς καταβάλλει φόβος·
Ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων πεινάσουσιν.
9. Ὁ μὴ ἰώμενος ἑαυτὸν ἐν τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ,
Ἀδελφός ἐςι τοῦ λυμαινομένου ἑαυτόν.
10. Ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος ὄνομα Κυρίου·
Αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψοῦν-
ται.
11. Ὕπαρξις πλουσίου ἀνδρὸς πόλις ὀ-
χυρά·
Ἡ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει· ἐπισκιάσει
12. Πρὸ συντριβῆς ὑψοῦται καρδία ἀν-
δρὸς, καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται.
13. Ὃς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκοῦσαι,
Ἀφροσύνη αὐτῷ ἐςι καὶ ὄνειδος.
14. Θυμὸν ἀνδρὸς πραΰνει θεράπων
φρόνιμος·
Ὀλιγόψυχον δὲ ἄνδρα τίς ὑποίσει;
15. Καρδία φρονίμου κτᾶται αἴσθησιν·
Ὦτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἔννοιαν.
16. Δόμα ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτὸν,
Καὶ παρὰ δυνάςαις καθιζάνει αὐτόν.
17. Δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτο-
λογίᾳ·
Ὡς δ' ἂν ἐπιβάλῃ ὁ ἀντίδικος, ἐλέγ-
χεται.
18. Ἀντιλογίας παύει κλῆρος, σιγηρὸς
Ἐν δὲ δυνάςαις ὁρίζει.
19. Ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος,
Ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ ὑψηλὴ,
Ἰσχύει δὲ ὥσπερ τεθεμελιωμένον βα-
σίλειον.
20. Ἀπὸ καρποῦ σόματος ἀνὴρ πιμπλή-
σει κοιλίαν αὐτοῦ,
Ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμ-
πλησθήσεται.
21. Θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης·
Οἱ δὲ κρατοῦντες αὐτῆς, ἔδονται τοὺς
καρποὺς αὐτῆς.
22. Ὃς εὗρε γυναῖκα ἀγαθὴν, εὗρε χά-
ριτας·
Ἔλαβε δὲ παρὰ Κυρίου ἱλαρότητα.

Ὃς

CAP. XVIII. v. 2. ἀγάγεται) ἄγεται. v. 6. ἄγουσιν αὐτὰ) ἄγουσιν αὐτόν. v. 9. ἰώμενος ἑαυτὸν) ἰώμενος αὐτόν. v. 11. stich. 2. ἐπισκιάσει) ἐπισκιάζει. v. 18. stich. 2. δυνάςαις) δυναςείαις. v. 20. Ἀπὸ καρποῦ) ἀπὸ καρπῶν. ibid. πιμπλήσει) πίμπλησι. v. 22. stich. 2. παρὰ Κυρίου) παρὰ Θεοῦ.

Ὃς ἐκβάλλει γυναῖκα ἀγαθήν, ἐκβάλλει τὰ ἀγαθά·
Ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδα, ἄφρων καὶ ἀσεβής.
23. ※ Δεήσεις φθέγγεται πένης·
※ Ὁ δὲ πλούσιος ἀποκρίνεται σκληρά.
※ 24. Ἀνὴρ ἑταίρων πρὸς ἑταιρίαν·
※ Καὶ ἔστι φίλος προσκολληθεὶς ὑπὲρ ἀδελφόν.

ΚΕΦ. ΙΘʹ. XIX.

※ ΚΡείσσων ἐστὶ πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἁπλότητι αὐτοῦ,
※ Ἢ στρεβλὸς τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἀνόητος.
※ 2. Καίγε χωρὶς ἐπιστήμης ψυχὴ οὐκ ἀγαθή·
※ Καὶ ὁ σπεύδων τοῖς ποσίν, ἁμαρτάνει.
3. Ἀφροσύνη ἀνδρὸς λυμαίνεται τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ·
Τὸν δὲ Θεὸν αἰτιᾶται τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
4. Πλοῦτος προστίθησι φίλους πολλούς·
Ὁ δὲ πτωχὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται.
5. Μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται·
ἐγκαλῶν Ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἀδικίας, οὐ διαφεύξεται.
ἀδίκοις, 6. Πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα βασιλέων·
ἄδικος Πᾶς δὲ ὁ κακὸς γίνεται ὄνειδος ἀνδρί.
7. Πᾶς ὃς ἀδελφὸν πτωχὸν μισεῖ, καὶ φιλίας μακρὰν ἔσται.
Ἔννοια ἀγαθὴ τοῖς εἰδόσιν αὐτὴν ἐγγιεῖ·
Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος εὑρήσει αὐτήν.
Ὁ πολλὰ κακοποιῶν, τελεσιουργεῖ κακίαν·
Ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγους, οὐ σωθήσεται.

8. Ὁ κτώμενος φρόνησιν, ἀγαπᾷ ἑαυτόν·
Ὃς δὲ φυλάσσει φρόνησιν, εὑρήσει ἀγαθά.
9. Μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται·
Ὃς δ᾽ ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν, ἀπολεῖται ὑπ᾽ αὐτῆς.
10. Οὐ συμφέρει ἄφρονι τρυφή,
Καὶ ἐὰν οἰκέτης ἄρξηται μεθ᾽ ὕβρεως δυναστῶν. δυναστεύειν
11. * Νοήμων ἀνὴρ μακροθυμεῖ· * Ἐλεήμων
Τὸ δὲ καύχημα αὐτοῦ ἐπέρχεται παρανόμοις.
12. Βασιλέως ἀπειλὴ ὁμοία βρυγμῷ λέοντος·
Ὥσπερ δὲ δρόσος ἐπὶ χόρτῳ, οὕτως τὸ ἱλαρὸν αὐτοῦ.
13. Αἰσχύνη πατρὶ υἱὸς ἄφρων, (καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτοῦ)·
Καὶ οὐχ ἁγναὶ εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος ἑταίρας.
14. Οἶκον καὶ ὕπαρξιν μερίζουσι πατέρες παισί· μεριοῦσιν
Παρὰ δὲ Κυρίου ἁρμόζεται γυνὴ ἀνδρί.
15. Δειλία κατέχει ἀνδρόγυνον·
Ψυχὴ δὲ ἀεργοῦ πεινάσει.
16. Ὃς φυλάσσει ἐντολήν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν·
Ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν, ἀπολεῖται.
17. Δανείζει Κυρίῳ ὁ ἐλεῶν πτωχόν· Θεῷ
Κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ.
18 Παίδευε υἱόν σου, οὕτως γὰρ ἔσται εὔελπις·
Εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου.

CAP. XIX. v. 4. ab hoc versu *Edit. Rom.* incipit 19. Cap. v. 6. stich. 2. κακὸς γίνεται ἄδικος) ὁ κακὸς γίνεται ὄνειδος. v. 13. (καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτοῦ) non habet. v. 14. μεριοῦσιν) μερίζουσι.

19. Κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται·
Ἐὰν δὲ λοιμεύηται, καὶ τὴν ψυχὴν (αὐτῦ) προσθήσει.

20. Ἄκυε υἱὲ παιδείαν πατρὸς συ,
Ἵνα σοφὸς γένῃ ἐπ' ἐσχάτων συ.

21. Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός·
Ἡ δὲ βυλὴ τῦ Κυρίυ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ.

22. Καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη·
Κρείσσων δὲ πλωχὸς δίκαιος ἢ πλύσιος ψεύστης.

23. Φόβος Κυρίυ εἰς ζωὴν ἀνδρί·
Ὁ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται ἐν τόποις, οὗ ὐκ ἐπισκοπεῖται γνῶσις.

24. Ὁ ἐγκρύπλων εἰς τὸν κόλπον αὐτῦ χεῖρας ἀδίκως,
Οὐδὲ τῷ στόματι ὐ μὴ προσαγάγῃ αὐτάς.

25. Λοιμῦ μαστιγυμένυ, ἄφρων πανυργότερος ἔσαι·
Ἐὰν δὲ ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον, νοήσει αἴσθησιν.

26. Ὁ ἀτιμάζων πατέρα καὶ ἀπωθύμενος μητέρα αὐτῦ, καταισχυνθήσεται καὶ ἐπονείδιστος ἔσαι.

27. Υἱὸς ἀπολειπόμενος φυλάξαι παιδείαν πατρὸς, μελετήσει ῥήσεις κακάς.

καθυβρίζει 28. Ὁ ἐγγυώμενος παῖδα ἄφρονα, καθυβρίσει δικαίωμα·
κρίσις Στόμα δὲ ἀσεβῶν καταπίεται κρίσεις.

29. Ἑτοιμάζονται ἀκολάστοις μάστιγες,
ὁμοίως ἄφροσιν Καὶ τιμωρίαι ὤμοις ἀφρόνων.

ΚΕΦ. Κ'. XX.

Ἀκόλαστον οἶνος, καὶ ὑβριστικὸν μέθη·
Πᾶς δὲ ὁ συμμενόμενος, ὐκ ἔσαι σοφός.
(Πᾶς δὲ ἄφρων τοιύτοις συμπλέκεται.)

2. Οὐ διαφέρει ἀπειλὴ βασιλέως θυμῦ λέοντος· ὁ δὲ παροξύνων αὐτὸν, ἁμαρτάνει εἰς τὴν ἑαυτῦ ψυχήν. ἑαυτὸν

3. Δόξα ἀνδρὶ ἀποστρέφεσθαι λοιδορίας· Alia interpretatio
Πᾶς δὲ ἄφρων τοιύτοις συμπλέκεται.

4. Ὀνειδιζόμενος ὀκνηρὸς ὐκ αἰσχύνεται, ὡσαύτως καὶ ὁ δανειζόμενος σῖτον ἐν ἀμητῷ.

5. Ὕδωρ βαθὺ βυλὴ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός·
Ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἐξαντλήσει αὐτήν.

6. Μέγα ἄνθρωπος καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεήμων·
Ἄνδρα δὲ πιστὸν ἔργον εὑρεῖν.

7. Ὃς ἀναστρέφεται ἄμωμος ἐν δικαιοσύνῃ, μακαρίυς τὺς παῖδας αὐτῦ καταλείψει.

8. Ὅταν καθίσῃ βασιλεὺς δίκαιος ἐπὶ θρόνυ,
Οὐκ ἐναντιῦται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῦ πᾶν πονηρόν.

9. Τίς καυχήσεται ἁγνὴν ἔχειν τὴν καρδίαν;
Ἢ τίς παῤῥησιάσεται καθαρὸς εἶναι ἀπὸ ἁμαρτιῶν;

20. Κακολογῦντος πατέρα ἢ μητέρα σβεσθήσεται λαμπλὴρ,
Αἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῦ ὄψονται σκότος.

21. Μερὶς

v. 22. stich. 2. ψεύστης) ψευδής. v. 24. stich. 2. προσαγάγῃ) προσενέγκῃ. v. 25. ἔσαι) γίνεται. v. 28. καθυβρίζει) καθυβρίσει. ibid. stich. 2. κρίσις) κρίσεις. CAP. XX. v. 1. stich. 2. abest ab Edit. Rom. v. 2. ἑαυτὸν) αὐτόν. v. 8. καθίσῃ βασιλεὺς δίκαιος) transposita.

21. Μερὶς ἐπισπουδαζομένη ἐν πρώτοις,
Ἐν τοῖς τελευταίοις οὐκ εὐλογηθήσεται.

22. Μὴ εἴπῃς· τίσομαι τὸν ἐχθρόν·
Ἀλλὰ ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἵνα σοι βοηθήσῃ.

10. * Στάθμιον μέγα καὶ μικρὸν, καὶ μέτρα διοσὰ, ἀκάθαρτα ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀμφότερα·

11. Καὶ ὁ ποιῶν αὐτὰ, ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ συμποδισθήσεται.
Νεανίσκος μετὰ ὁσίου, καὶ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.

12. Οὖς ἀκούει, καὶ ὀφθαλμὸς ὁρᾷ·
Κυρίου ἔργα καὶ ἀμφότερα.

13. Μὴ ἀγάπα καταλαλεῖν, ἵνα μὴ ἐξαρθῇς·
Διάνοιξον δὲ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἐμπλήσθητι ἄρτων.

14. ※ Πονηρὸν, πονηρὸν, ἐρεῖ ὁ κτώμενος·
※ Καὶ πορευθεὶς, τότε καυχήσεται.
※ 15. Ἔστι χρυσίον, καὶ πλῆθος ἐσωτάτων, καὶ σκεῦος
※ τίμιον χείλη γνώσεως.
※ 16. Λάβε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ὅτι ἐνεγγυήσατο ἀλλότριον,
※ Καὶ περὶ ξένης ἐνεχύρασον αὐτόν.
※ 17. Ἡδύνθη ἀνθρώπῳ ἄρτος ψεύδους·
※ Καὶ μετὰ τοῦτο πληρωθήσεται τὸ στόμα αὐτοῦ
※ ψηφίδος.
※ 18. Λογισμὸς ἐν βουλῇ ἑτοιμασθήσεται·
※ Καὶ ἐν κυβερνήσεσι ποίει πόλεμον.
※ 19. Ἀποκαλύπτων μυστήριον, πορεύεται δόλῳ·
※ Καὶ ἀπατῶντι χείλη αὐτοῦ μὴ συναναμίσγε.

Vers. 20. 23. Βδέλυγμα Κυρίῳ δισσὸν στάθμιον,
Καὶ ζυγὸς δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ.

21, 22. supra commati 9. sunt subnexi.

24. Παρὰ Κυρίου εὐθύνεται διαβήματα ἀνδρί·
Θνητὸς δὲ πῶς ἂν νοήσαι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ;

25. Παγὶς ἀνδρὶ ταχύ τι τῶν ἰδίων ἁγιάσαι·
Μετὰ γὰρ τὸ εὔξασθαι μετανοεῖν γίνεται.

26. Λικμήτωρ ἀσεβῶν βασιλεὺς σοφὸς,
Καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς τροχόν.

27. Φῶς Κυρίου πνοὴ ἀνθρώπων,
(Ἡ λύχνος,) ὃς ἐρευνᾷ ταμιεῖα κοιλίας.

28. Ἐλεημοσύνη καὶ ἀλήθεια φυλακὴ βασιλεῖ,
Καὶ περικυκλώσουσιν ἐν δικαιοσύνῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ.

29. Κόσμος νεανίαις σοφία·
Δόξα δὲ πρεσβυτέρων πολιαί.

30. Ὑπώπια καὶ συντρίμματα συναντᾷ κακοῖς, πληγαὶ δὲ εἰς ταμιεῖα κοιλίας.

ΚΕΦ. ΚΑ΄. XXI.

Ὥσπερ ὁρμὴ ὕδατος, οὕτως καρδία βασιλέως ἐν χειρὶ Θεοῦ·
Οὗ ἂν θέλων νεύσῃ, ἔκλινεν αὐτήν.

2. Πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος·
Κατευθύνει δὲ καρδίας Κύριος.

3. Ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθεύειν,
Ἀρεστὰ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θυσιῶν αἷμα.

4. Με-

v. 22. stich. 2. Ἀλλὰ ὑπόμ.) ἀλλ᾽ ὑπόμεινον. v. 13. stich. 2. Διάνοιξον δὲ) δὲ abest. v. 23. διαβήματα) τὰ διαβήματα. v. 27. stich. 2. (Ἡ λύχνος) abest. CAP. XXI. v. 1. stich. 2. in Rom. οὗ ἐὰν θέλων νεύσαι ἐκεῖ ἔκλινεν αὐτήν.

4. Μεγαλόφρων ἐφ' ὕβρει θρασυκάρδιος·
Λαμπτὴρ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτίαι.
5. ※ Λογισμοὶ συντέμνοντες πλὴν εἰς περισσείαν·
Καὶ πᾶς ἐπισπεύδων πλὴν εἰς ὑστέρημα.
6. Ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσσῃ ψευδεῖ,
Μάταια διώκει (καὶ ἔρχεται) ἐπὶ παγίδας θανάτου.
7. Ὄλεθρος ἀσεβέσιν ἐπιξενωθήσεται·
Οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ δίκαια.
8. Πρὸς τοὺς σκολιοὺς σκολιὰς ὁδοὺς ἀποστελεῖ ὁ Θεός·
Ἁγνὰ γὰρ (καὶ) ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.
9. Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου,
Ἢ ἐν κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ.
10. Ψυχὴ ἀσεβοῦς ※ ἐπιθυμήσει πονηρόν· οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων.
11. Ζημιουμένου ἀκολάστου, πανουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος·
Συνιὼν δὲ σοφὸς δέξεται γνῶσιν.
12. Συνιεῖ δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν,
Καὶ φαυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς.
13. Ὃς φράσσει τὰ ὦτα αὐτοῦ τοῦ μὴ ὑπακοῦσαι ἀσθενοῦς,
Καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων.
14. Δόσις λάθριος ἀνατρέπει ὀργάς·
Δώρων δὲ ὁ φειδόμενος θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν.
15. Εὐφροσύνη δικαίων ποιεῖν κρίμα·
Ὅσιος δὲ ἀκάθαρτος παρὰ κακούργοις.
16. Ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης, ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται.
17. Ἀνὴρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐφροσύνην·
Φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον ※ οὐ πλουτήσει. εἰς πλοῦτον
18. Περικάθαρμα δὲ δικαίου ἄνομος,
Καὶ ἀντὶ εὐθέων ἀσύνθετος.
19. Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν γῇ ἐρήμῳ, τῇ
Ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου (καὶ γλωσσώδους) καὶ ὀργίλου.
20. Θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ δώματος σοφοῦ· στόματος
Ἄφρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται αὐτόν.
21. Ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης εὑρήσει ζωὴν καὶ δόξαν.
22. Πόλεις ὀχυρὰς ἐπέβη σοφός, Πόλεις
Καὶ καθεῖλε τὸ ὀχύρωμα ἐφ' ᾧ ἐπεποίθεισαν οἱ ἀσεβεῖς. ὀχυρὰς
23. Ὃς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
24. Θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζὼν λοιμὸς καλεῖται·
Ὃς δὲ μνησικακεῖ, παράνομος.
25. Ἐπιθυμίαι ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν·
Οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι.
26. Ἀσεβὴς ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακάς·
Ὁ δὲ δίκαιος ἐλεεῖ καὶ οἰκτείρει ἀφειδῶς. ἐλεᾷ
27. Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ.
Καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς.
28. Μάρτυς ψευδὴς ἀπολεῖται·

Ἀνὴρ

v. 4. ἐφ' ὕβρει) ἐν ὕβρει. ibid. stich. 2. ἁμαρτίαι) ἁμαρτία. v. 6. stich. 2. (καὶ ἔρχεται) deest. v. 8. ἀποστελεῖ) ἀποστέλλει. v. 13. ὑπακοῦσαι) ἐπακοῦσαι. v. 25. ἀποκτείνουσιν) ἀποκτείνουσι.

Ἀνὴρ δὲ ὑπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει.

29. Ἀσεβὴς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσαται προσώπῳ·
Ὁ δὲ εὐθὺς αὐτὸς συνιεῖ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.

30. Οὐκ ἔστι σοφία, οὐκ ἔστιν ἀνδρεία,
Οὐκ ἔστι βουλὴ πρὸς τὸν ἀσεβῆ.

31. Ἵππος ἑτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου·
Παρὰ δὲ Κυρίου ἡ βοήθεια.

ΚΕΦ. ΚΒʹ. XXII.

Αἱρετώτερον ὄνομα καλὸν ἢ πλοῦτος πολύς,
Ὑπὲρ δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον χάρις ἀγαθή.

2. Πλούσιος καὶ πτωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις·
Ἀμφοτέρους δὲ ὁ Κύριος ἐποίησε.

3. Πανοῦργος ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς, αὐτὸς παιδεύεται·
Οἱ δὲ ἄφρονες παρελθόντες ἐζημιώθησαν.

4. Γενεὰ σοφίας φόβος Κυρίου,
Καὶ πλοῦτος, καὶ δόξα, καὶ ζωή.

5. Τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν ὁδοῖς σκολιαῖς·
Ὁ δὲ φυλάσσων τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἀφέξεται αὐτῶν·

6. ※ Ἐγκαινισμὸς νέου κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ,
Καίγε ὅταν γηράσῃ, οὐκ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

7. Πλούσιοι πτωχῶν ἄρξουσι·
Καὶ οἰκέται ἰδίοις δεσπόταις δανειοῦσιν.

8. Ὁ σπείρων φαῦλα, θερίσει κακά·
Πληγὴν δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει.
Ἄνδρα ἱλαρὸν καὶ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός· εὐλογεῖ
Ματαιότητα δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει.

9. Ὁ ἐλεῶν πτωχὸν, αὐτὸς διατραφήσεται·
Τῶν γὰρ ἑαυτοῦ ἄρτων δέδωκε τῷ πτωχῷ.
Νίκην καὶ τιμὴν περιποιεῖται ὁ δῶρα διδούς·
Τὴν μέντοι ψυχὴν ἀφαιρεῖται τῶν κεκτημένων.

10. Ἔκβαλε ἐκ συνεδρίου λοιμὸν, καὶ συνεξελεύσεται αὐτῷ νεῖκος·
Ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ, πάντας ἀτιμάζει.

11. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας,
Δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι·
Χείλεσι ποιμαίνει βασιλεύς.

12. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Κυρίου διατηρήσουσιν αἴσθησιν· διατηρήσουσιν
Φαυλίζει δὲ λόγους παράνομος.

13. Προφασίζεται καὶ λέγει ὀκνηρός·
Λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί.

14. Βόθρος βαθὺς στόμα παρανόμου.
Ὁ δὲ μισηθεὶς ὑπὸ Κυρίου, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν.
Εἰσὶν ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνδρὸς,
Καὶ οὐκ ἀγαπᾷ τοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῶν·
Ἀποστρέφειν δὲ δεῖ ἀπὸ ὁδοῦ σκολιᾶς καὶ κακῆς.

15. Ἄνοια ἐξῆπται καρδίᾳ νέου·
Ῥάβδος δὲ καὶ παιδεία μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ.

CAP. XXII. v. 9. stich. 2. δέδωκε τῷ) ἔδωκεν τῷ. ibid. stich. 3. διδοὺς) δοὺς. v. 12. διατηρήσουσιν) διατηροῦσιν. v. 15. καρδίᾳ) καρδίας.

16. Ὁ συκοφαντῶν πένητα, πολλὰ ποιεῖ τὰ ἑαυτοῦ (κακά)·
Δίδωσι δὲ πλουσίῳ ἐπ᾽ ἐλάσσονι.
17. Λόγοις σοφῶν παράβαλε σὸν οὖς, καὶ ἄκουε ἐμὸν λόγον·
Τὴν δὲ σὴν καρδίαν ἐπίστησον, ἵνα γνῷς ὅτι καλοί εἰσιν.
18. Καὶ ἐὰν ἐμβάλῃς αὐτοὺς εἰς τὴν καρδίαν σου,
Εὐφρανοῦσί σε ἅμα ἐπὶ σοῖς χείλεσι·
19. Ἵνα σου γένηται ἐπὶ Κύριον ἡ ἐλπὶς,
Καὶ γνωρίσῃ σοι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.
20. Καὶ σὺ δὲ ἀπόγραψαι αὐτὰ σεαυτῷ τρισσῶς,
Εἰς βουλὴν καὶ γνῶσιν (ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου).
21. Διδάσκω οὖν σε ἀληθῆ λόγον, (καὶ γνῶσιν ἀληθῆ ὑπακούειν,)
λόγοις. Τοῦ ἀποκρίνεσθαί (σε) λόγους ἀληθείας
σοι τοῖς προβαλλομένοις σοι.
22. Μὴ ἀποβιάζου πένητα, πτωχὸς γάρ ἐστι·
Καὶ μὴ ἀτιμάσῃς ἀσθενῆ ἐν πύλαις.
ἑαυτοῦ 23. Ὁ γὰρ Κύριος κρινεῖ αὐτοῦ τὴν δίκην,
ῥύσῃ τὴν καὶ ῥύσει τὴν ἄσυλον ψυχήν.
24. Μὴ ἴσθι ἑταῖρος ἀνδρὶ θυμώδει,
Φίλῳ δὲ ὀργίλῳ μὴ συναυλίζου·
25. Μήποτε μάθῃς τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, καὶ λάβῃς βρόχους τῇ σῇ ψυχῇ.
26. Μὴ δίδου σεαυτὸν εἰς ἐγγύην, αἰσχυνόμενος πρόσωπον·
27. Ἐὰν γὰρ μὴ ἔχῃς πόθεν ἀποτίσῃς,
Λήψονται τὸ στρῶμα τὸ ὑπὸ τὰς πλευράς σου.
28. Μὴ μέταιρε ὅρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου.
29. Ὁρατικὸν ἄνδρα καὶ ὀξὺν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ
Βασιλεῦσι δεῖ παρεστάναι,
Καὶ μὴ παριστάναι ἀνδράσι νωθροῖς.

ΚΕΦ. ΚΓ΄. XXIII.

ΕΑΝ καθίσῃς δειπνεῖν ἐπὶ τραπέζης δυνάστου,
Νοητῶς νόει τὰ παρατιθέμενά σοι·
2. Καὶ ἐπίβαλλε τὴν χεῖρά σου, εἰδὼς ὅτι τοιαῦτά σε δεῖ παρασκευάσαι.
Εἰ δὲ ἀπληστότερος εἶ, 3. μὴ ἐπιθύμει τῶν ἐδεσμάτων αὐτοῦ·
Ταῦτα γὰρ ἔχεται ζωῆς ψευδοῦς.
4. Μὴ παρεκτείνου πένης ὢν πλουσίῳ·
Τῇ δὲ σῇ ἐννοίᾳ ἀπόσχου.
5. Ἐὰν ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτὸν, οὐδαμοῦ φανεῖται·
Κατεσκεύασται γὰρ αὐτῷ πτέρυγες ὥσπερ ἀετοῦ,
Καὶ ὑποστρέφει εἰς τὸν οἶκον τοῦ προεστηκότος αὐτοῦ.
6. Μὴ συνδείπνει ἀνδρὶ βασκάνῳ,
Μηδὲ ἐπιθύμει τῶν βρωμάτων αὐτοῦ·
7. Ὃν τρόπον γὰρ εἴ τις καταπίοι τρίχα,
Οὕτως ἐσθίει καὶ πίνει.
Μηδὲ πρὸς σὲ εἰσαγάγῃς αὐτὸν, καὶ φάγῃς τὸν ψωμόν σου μετ᾽ αὐτοῦ·
8. Ἐξεμέσει γὰρ αὐτὸν, καὶ λυμανεῖται Ἐξεμέσει
τοὺς λόγους σου τοὺς καλούς.

9. Εἰς

v. 16. (κακά) abest. v. 17. παράβαλε) παράβαλλε. v. 19. stich. 2. ὁδὸν αὐτοῦ) ὁδόν σου. v. 21. γνῶσιν ἀληθῆ) γνῶσιν ἀγαθήν. ibid. stich. 2. λόγους) λόγοις. ibid. σε) σοι. v. 23. ἑαυτοῦ τὴν δίκην) αὐτοῦ τὴν κρίσιν. v. 27. ἔχῃς πόθεν ἀποτίσῃς) ἔχῃ πόθεν ἀποτίσῃ. v. 29. stich. 3. παριστάναι) παρεστάναι.

9. Εἰς ὦτα ἄφρονος μηδὲν λέγε,
Μήποτε μυκτηρίσῃ τοὺς συνετοὺς λόγους σου.
10. Μὴ μεταθῇς ὅρια αἰώνια, (ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου,)
Εἰς δὲ κτῆμα ὀρφανῶν μὴ εἰσέλθῃς·
11. Ὁ γὰρ λυτρούμενος αὐτοὺς Κύριος, κραταιός ἐστι,
Καὶ κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ σοῦ.
12. Δὸς εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σου,
Τὰ δὲ ὦτά σου ἑτοίμασον λόγοις αἰσθήσεως.
13. Μὴ ἀπόσχῃ νήπιον παιδεύων·
Ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτὸν ῥάβδῳ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ.
14. Σὺ μὲν γὰρ πατάξεις αὐτὸν ῥάβδῳ,
Τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου ῥύσῃ.
15. Υἱὲ ἐὰν σοφὴ γένηται σου ἡ καρδία,
Εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν,
ἐνδιατρίψῃ 16. Καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χείλη
Πρὸς τὰ ἐμὰ χείλη, ἐὰν ὀρθὰ ὦσι.
17. Μὴ ζηλούτω ἡ καρδία σου ἁμαρτωλοὺς,
Ἀλλὰ ἐν φόβῳ Κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν·
αὐτὰ 18. Ἐὰν γὰρ τηρήσῃς ταῦτα, ἔσται σοι ἔγγονα,
Ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται.
19. Ἄκουε υἱὲ, καὶ σοφὸς γίνου,
Καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας.
20. Μὴ ἴσθι οἰνοπότης,
Μηδὲ ἐκτείνου συμβολαῖς, κρεῶν τε ἀγορασμοῖς·
21. Πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει,
Καὶ ἐνδύσεται διερῥηγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς ὑπνώδης.
22. Ἄκουε υἱὲ πατρὸς τοῦ γεννήσαντός σε,
Καὶ μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέ σου ἡ μήτηρ.
23. ✕ Ἀλήθειαν κτῆσαι, καὶ μὴ ἀπώσῃ σοφίαν καὶ παιδείαν καὶ σύνεσιν.
24. Καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος, ἐκτρέφει
Ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ εὐφρανθήσεται ἡ ψυ- εὐφραί-
χὴ αὐτοῦ· νεται
25. Εὐφραινέσθω ὁ πατὴρ ✕ σου καὶ ἡ μήτηρ ✕ σου ἐπὶ σοὶ,
Καὶ χαιρέτω ἡ τεκοῦσά σε·
26. Δός μοι υἱὲ σὴν καρδίαν,
Οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρείτωσαν.
27. Πίθος γὰρ τετρημένος ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος, καὶ φρέαρ στενὸν ἀλλότριον.
28. Οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολεῖται, ὄντως
Καὶ πᾶς παράνομος ἀναλωθήσεται.
29. Τίνι οὐαί; τίνι θόρυβος; τίνι κρίσεις;
Τίνι ἀηδίαι λέσχαι; ἀηδίαι
Τίνι συντρίμματα διακενῆς; καὶ
Τίνος πελιδνοὶ ὀφθαλμοί; πέλειοι
30. Οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων ἐν οἴνοις;
Οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται;
31. Μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἀλλὰ ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις,
Καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις.
Ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ εἰς τὰ ποτήρια δῷς τοὺς ὀφθαλμούς σου,
Ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου, 32. τὸ δὲ ἔσχατον ὥσπερ ὑπὸ ὄφεως πεπληγὼς ἐκτείνεται,

CAP. XXIII. v. 10. (ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου) non habet. v. 13. παιδεύων) παιδεύειν. v. 16. ἐνδιατρίψῃ) ἐνδιατρίψει. v. 18. ἔγγονα) ἔκγονα. v. 28. ὄντως) ἔτος. v. 29. τίνι ἀηδίαι) τίνι δὲ ἀηδίαι. ibid. stich. 3. πέλειοι ὀφθ.) πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί. v. 31. οἴνῳ) ἐν οἴνοις. ibid. stich. 3. καὶ εἰς τὰ ποτ.) καὶ τὰ ποτήρια.

Καὶ ὥσπερ ὑπὸ κεράστου διαχεῖται
αὐτοῦ ὁ ἰός.

33. Οἱ ὀφθαλμοί σου ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν,
Τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκολιά·

34. Καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης,
Καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι.

35. Ἐρεῖς δέ· τύπτουσί με καὶ οὐκ ἐπόνεσα,
Καὶ ἐνέπαιξάν μοι, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν·
Πότε ὄρθρος ἔσται, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω
μεθ' ὧν συνελεύσομαι;

ΚΕΦ. ΚΔ'. XXIV.

ΥΙΕ μὴ ζηλώσῃς κακοὺς ἄνδρας,
Μηδὲ ἐπιθυμήσῃς εἶναι μετ' αὐτῶν·

2. Ψευδῆ γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν,
Καὶ πόνους τὰ χείλη αὐτῶν λαλεῖ.

3. Μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος,
Καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται·

4. Καὶ μετὰ αἰσθήσεως ἐμπίπλαται ταμιεῖα
(Ἐκ) παντὸς πλούτου τιμίου καὶ καλοῦ.

5. Κρείσσων σοφὸς ἰσχυροῦ,
Καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίου μεγάλου.

6. Μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος,
Βοήθεια δὲ μετὰ καρδίας βουλευτικῆς.

7. Σοφία καὶ ἔννοια ἀγαθὴ ἐν πύλαις σοφῶν·
Σοφοὶ οὐκ ἐκκλίνουσιν ἐκ στόματος Κυρίου,

8. Ἀλλὰ λογίζονται ἐν συνεδρίοις.
Ἀπαιδεύτοις συναντᾷ θάνατος,

9. Ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν ἁμαρτίαις.
Ἀκαθαρσία ἀνδρὶ λοιμῷ· ἐμμολυνθήσεται

10. Ἐν ἡμέρᾳ κακῇ καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ἕως ἂν ἐκλείπῃ.

11. Ῥῦσαι ἀγομένους εἰς θάνατον,
Καὶ ἐκπρίω κτεινομένους, μὴ φείσῃ. ἐκπρίου

12. Ἐὰν δὲ εἴπῃς· οὐκ οἶδα τοῦτον,
Γίνωσκε, ὅτι ὁ Κύριος καρδίας πάντων γινώσκει, καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν, αὐτὸς οἶδε πάντα, ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ἀποδίδωσιν

13. Φάγε μέλι υἱέ, ἀγαθὸν γὰρ κηρίον,
Ἵνα γλυκανθῇ σου ὁ φάρυγξ·

14. Οὕτως αἰσθήσει σοφίας τῇ σῇ ψυχῇ· αἰσθήσῃ
Ἐὰν γὰρ εὕρῃς, ἔσται καλὴ ἡ τελευτή σου, καὶ ἐλπίς σε οὐκ ἐγκαταλείψει.

15. Μὴ προσαγάγῃς ἀσεβῆ νομῇ δικαίων, δικαίων
Μηδὲ ἀπατηθῇς χορτασίᾳ κοιλίας.

16. Ἑπτάκις γὰρ πεσεῖται ὁ δίκαιος, καὶ ἀναστήσεται·
Οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν κακοῖς.

17. Ἐὰν πέσῃ ὁ ἐχθρός σου, μὴ ἐπιχαρῇς αὐτῷ,
Ἐν δὲ τῷ ὑποσκελίσματι αὐτοῦ μὴ ἐπαίρου·

18. Ὅτι ὄψεται Κύριος καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ,
Καὶ ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.

19. Μὴ

v. 32. ſtich. 2. αὐτοῦ ὁ ἰός.) αὐτῷ ὁ ἰός. CAP. XXIV. v. 4. ἐμπίπλαται) ἐμπίμπλανται. v. 9. ſtich. 2. Ἀκαθαρσία) addit δέ. v. 11. ſtich. 2. ἐκπρίω) ἐκπρίου. v. 12. ſtich. 2. ὁ Κύριος) κύριος. v. 14. αἰσθήσῃ σοφίας) αἰσθήσῃ σοφίαν. v. 16. ὁ δίκαιος) δίκαιος.

19. Μὴ χαῖρε ἐπὶ κακοποιοῖς,
Μηδὲ ζήλου ἁμαρτωλούς·
πονηρῶν 20. Οὐ γὰρ μὴ γένηται ἔκγονα πονηρῷ,
Λαμπτὴρ δὲ ἀσεβῶν σβεσθήσεται.
21. Φοβοῦ τὸν Θεὸν υἱὲ καὶ βασιλέα,
Καὶ μηδ' ἑτέρῳ αὐτῶν ἀπειθήσῃς·
22. Ἐξαίφνης γὰρ τίσονται τοὺς ἀσεβεῖς,
Τὰς δὲ τιμωρίας ἀμφοτέρων τίς γνώσεται;
Λόγον φυλασσόμενος υἱὸς, ἀπωλείας ἐκτὸς ἔσαι·
Δεχόμενος δὲ ἐδέξατο αὐτόν.
Μηδὲν ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης βασιλέως λεγέσθω,
Καὶ οὐδὲν ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης αὐτοῦ οὐ μὴ ἐξέλθῃ.
Μάχαιρα γλῶσσα βασιλέως καὶ οὐ σαρκίνη·
Ὃς δ' ἂν παραδοθῇ, συντριβήσεται.
Ἐὰν γὰρ ὀξυνθῇ ὁ θυμὸς αὐτοῦ,
ἀνθρώπου Σὺν νεύροις ἀνθρώπους ἀναλίσκει, καὶ ὀςᾶ ἀνθρώπων κατατρώγει,
Καὶ συγκαίει ὥσπερ φλὸξ,
Ὥςε ἄβρωτα εἶναι νεοσσοῖς ἀετῶν.

Cap. 30. vers. 1. Τοὺς (δὲ) ἐμοὺς λόγους υἱὲ φοβήθητι,
Καὶ δεξάμενος αὐτοὺς μετανόει.
Τάδε λέγει ὁ ἀνὴρ τοῖς πισεύουσι Θεῷ, καὶ παύομαι.
2. Ἀφρονέςατος γάρ εἰμι πάντων ἀνθρώπων,
Καὶ φρόνησις ἀνθρώπου οὐκ ἔςιν ἐν ἐμοί.
3. Θεὸς δὲ δεδίδαχέ με σοφίαν, καὶ γνῶσιν ἁγίων ἔγνωκα. ἀνθρώπων
4. Τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ κατέβη;
Τίς συνήγαγεν ἀνέμους ἐν κόλπῳ;
Τίς συνέςρεψεν ὕδωρ ἐν ἱματίῳ;
Τίς ἐκράτησε πάντων τῶν ἄκρων τῆς γῆς;
Τί ὄνομα αὐτῷ; ἢ τί ὄνομα τῷ τέκνῳ αὐτοῦ, ἵνα γνῷς. τοῖς τέκνοις
5. Πάντες λόγοι Θεοῦ πεπυρωμένοι·
Ὑπερασπίσει δὲ αὐτὸς τῶν εὐλαβουμένων αὐτόν.
6. Μὴ προσθῇς τοῖς λόγοις αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε, καὶ ψευδὴς γένῃ.
7. Δύο αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ,
Μὴ ἀφέλῃς μου χάριν, πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με·
8. Μάταιον λόγον καὶ ψευδῆ μακρὰν μου ποίησον, πλοῦτον δὲ καὶ πενίαν μή μοι δῷς·
Σύνταξον δέ μοι (πάντα) τὰ δέοντα καὶ αὐτάρκη·
9. Ἵνα μὴ πλησθεὶς, ψευδὴς γένωμαι, καὶ εἴπω· τίς με ὁρᾷ;
Ἢ πενηθεὶς κλέψω, καὶ ὀμόσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.
10. Μὴ παραδῷς οἰκέτην εἰς χεῖρας δεσπότου,
Μήποτε καταράσηταί σε, καὶ ἀφανισθῇς.
11. Ἔκγονον κακὸν πατέρα καταρᾶται,
Τὴν δὲ μητέρα οὐκ εὐλογεῖ.

12. Ἔκ-

v. 20. πονηρῶν) πονηρῷ. v. 21. ſtich. 2. μηδ') μηδ'. v. 22. ſtich. 5. βασιλέως) βασιλεῖ. ibid. ſtich. 10. ἀνθρώπου) ἀνθρώπους. Cap. 30. v. 1. (δὲ) abeſt. v. 2. πάντων) ἁπάντων. ibid. ſtich. 2. ἀνθρώπου) ἀνθρώπων. v. 3. ἀνθρώπων) ἁγίων. v. 4. ſtich. 5. ἢ τοῖς τέκνοις αὐτοῦ, ἵνα γνῷς.) ἢ τί ὄνομα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ. v. 5. Πάντες λόγοι) πάντες γὰρ λόγοι. ibid. ſtich. 2. ὑπερασπίσει) ὑπερασπίζει. v. 8. ſtich. 2. (πάντα) deeſt. ibid. καὶ αὐτάρκη) καὶ τὰ αὐτάρκη.

12. Ἔκγονον κακὸν δίκαιον ἑαυτὸν κρίνει,
Τὴν δὲ ἔξοδον αὐτοῦ οὐκ ἀπένιψεν.
13. Ἔκγονον κακὸν ὑψηλοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει,
Τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτοῦ ἐπαίρεται.
14. Ἔκγονον κακὸν μαχαίρας τοὺς ὀδόντας ἔχει,
Καὶ τὰς μύλας, τομίδας· ὥστε ἀναλίσκειν τοὺς ἀδανεῖς ἀπὸ τῆς γῆς, ταπεινοὺς
Καὶ τοὺς πένητας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων.
Cap.24. vers. 23. Ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς σοφοῖς ἐπιγινώσκειν·
Αἰδεῖσθαι πρόσωπον, οὐ καλὸν ἐν κρίσει.
24. Ὁ εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ, δίκαιός ἐστιν,
Ἐπικατάρατος λαοῖς ἔσται καὶ μισητὸς εἰς ἔθνη·
25. Οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελτίους φανοῦνται,
Ἐπ' αὐτοὺς δὲ ἥξει εὐλογία ἀγαθή.
26. Χείλη δὲ φιλήσουσιν, ἀποκρινόμενα λόγους ἀγαθούς· σοφούς
27. Ἑτοίμαζε εἰς τὴν ἔξοδον τὰ ἔργα σου,
Καὶ παρασκευάζου εἰς τὸν ἀγρὸν,
Καὶ πορεύου κατόπισθέν μου,
Καὶ ἀνοικοδομήσεις τὸν οἶκόν σου.
28. Μὴ ἴσθι ψευδὴς μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην,
Μηδὲ πλατύνου σοῖς χείλεσι.
29. Μὴ εἴπῃς· ὃν τρόπον ἐχρήσατό μοι, χρήσομαι αὐτῷ,
Τίσομαι δὲ αὐτὸν ἅ με ἠδίκησεν.
30. Ὥσπερ γεώργιον ἀνὴρ ἄφρων,
Καὶ ὥσπερ ἀμπελὼν ἄνθρωπος ἐνδεὴς φρενῶν·
31. Ἐὰν ἀφῇς αὐτὸν, χερσωθήσεται,
Καὶ χορτομανήσει ὅλος, καὶ γίνεται ἐκλελειμμένος,
Οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν λίθων αὐτοῦ κατασκάπτονται.
32. Ὕστερον ἐγὼ μετενόησα·
Ἐπέβλεψα τοῦ ἐκδέξασθαι παιδείαν. ἐκλέξασθαι
33. Ὀλίγον νυστάζω, ὀλίγον δὲ καθυπνῶ,
Ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζομαι χερσὶ στήθη.
34. Ἐὰν δὲ τοῦτο ποιῇς, ἥξει προπορευομένη ἡ πενία σου,
Καὶ ἡ ἔνδειά σου ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς.
15. Τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι, Cap. 24.
Καὶ αἱ τρεῖς αὗται οὐκ ἐνεπίμπλασαν αὐτήν,
Καὶ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν, ἱκανόν·
16. Ἅδης, καὶ ἔρως γυναικὸς, (καὶ τάρταρος)
Καὶ γῆ οὐκ ἐμπιπλαμένη ὕδατος,
Καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἴπωσιν, ἀρκεῖ.
17. Ὀφθαλμὸν καταγελῶντα πατρὸς,
Καὶ ἀτιμάζοντα γῆρας μητρὸς,
Ἐκκολάψαισαν αὐτὸν κόρακες ἐκ τῶν φαράγγων,
Καὶ καταφάγοισαν αὐτὸν νεοσσοὶ ἀετῶν.
18. Τρία δέ ἐστιν ἀδύνατά μοι νοῆσαι,
Καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω·
19. Ἴχνη ἀετοῦ πετομένου,
Καὶ ὁδοὺς ὄφεως ἐπὶ πέτρας,
Καὶ τρίβους νηὸς ποντοπορούσης,

Καὶ

v. 12. stich. 2. δὲ ἔξοδον) δ' ἔξοδον. v. 14. stich. 2. ὥστε ἀναλίσκειν) addit καὶ κατεσθίειν. Cap. 24. v. 23. stich. 2. Αἰδεῖσθαι) αἰδεῖσθαι. ibid. οὐ καλὸν ἐν κρίσει) transposita. v. 25. stich. 2. ἀγαθή.) abest. v. 26. σοφούς.) ἀγαθούς. v. 34. stich. 2. ἔνδεια) addit σου. Cap. 30. v. 15. stich. 2. ἐνεπίμπλασαν) ἐνεπίμπλασαν. v. 16. (καὶ τάρταρος) deest. v. 17. stich. 3. Ἐκκολάψαισαν) ἐκκόψαισαν.

Καὶ ὁδὸς ἀνδρὸς ἐν νεότητι.
20. Τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς μοιχαλίδος·
Ἣ ὅτ' ἂν πράξῃ, ἀπονιψαμένη οὐδέν φησι πεπραχέναι ἄτοπον.
21. Διὰ τριῶν σείεται ἡ γῆ,
Τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φέρειν·
22. Ἐὰν οἰκέτης βασιλεύσῃ,
Καὶ ἄφρων πλησθῇ σιτίων,
23. Καὶ οἰκέτις ἐὰν ἐκβάλῃ τὴν ἑαυτῆς κυρίαν,
Καὶ μισητὴ γυνὴ ἐὰν τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ.
24. Τέσσαρα (δέ) ἐστιν ἐλάχιστα ἐπὶ τῆς γῆς, ταῦτα δὲ ἐστι σοφώτερα τῶν σοφῶν·
25. Οἱ μύρμηκες οἷς μὴ ἔστιν ἰσχὺς,
Καὶ ἑτοιμάζονται θέρους τὴν τροφήν·
26. Καὶ οἱ χοιρογρύλλιοι ἔθνος οὐκ ἰσχυρὸν,
Οἳ ἐποιήσαντο ἐν πέτραις τοὺς ἑαυτῶν οἴκους·
27. Ἀβασίλευτόν ἐστιν ἡ ἀκρὶς,
Καὶ ἐκστρατεύει ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος εὐτάκτως·
28. Καὶ καλαβώτης χερσὶν ἐρειδόμενος καὶ εὐάλωτος ὢν,
Κατοικεῖ ἐν ὀχυρώμασι βασιλέως.
29. Τρία δὲ ἐστιν ἃ εὐόδως πορεύονται,
Καὶ τὸ τέταρτον ὃ καλῶς διαβαίνει·
30. Σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος κτηνῶν,
Ὃς οὐκ ἀποστρέφεται, οὐδὲ καταπτήσσει κτῆνος·
31. Καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις εὔψυχος,
Καὶ τράγος ἡγούμενος αἰπολίου,
Καὶ βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει.
32. Ἐὰν πρόῃ σεαυτὸν εἰς εὐφροσύνην,
Καὶ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σου μετὰ μάχης, ἀτιμασθήσῃ.
33. Ἄμελγε γάλα, καὶ ἔσται βούτυρον·
Ἐὰν δὲ ἐκπιέζῃς μυκτῆρας, ἐξελεύσεται αἷμα·
Ἐὰν δὲ ἐξέλκῃς λόγους, ἐξελεύσονται κρίσεις καὶ μάχαι.

Cap. 31.

1. Οἱ ἐμοὶ λόγοι εἴρηνται ὑπὸ Θεοῦ Βασιλέως, χρηματισμὸς ὃν ἐπαίδευσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ.
2. Τί τέκνον (τηρήσεις), τί ῥήσεις Θεοῦ;
Πρωτογενὲς σοὶ λέγω υἱέ·
Τί τέκνον ἐμῆς κοιλίας;
Τί τέκνον ἐμῶν εὐχῶν;
3. Μὴ δῷς γυναιξὶ σὸν πλοῦτον,
Καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑστεροβουλίαν.
4. Μετὰ βουλῆς πάντα ποίει·
Μετὰ βουλῆς οἰνοπότει.
Οἱ δυνάσται θυμώδεις εἰσὶν, οἶνον μὴ πινέτωσαν.
5. Ἵνα μὴ πιόντες ἐπιλάθωνται τῆς σοφίας,
Καὶ ὀρθὰ κρίνειν οὐ μὴ δύνωνται τοὺς ἀσθενεῖς.
6. Δίδοτε μέθην τοῖς ἐν λύπαις,
Καὶ οἶνον πίνειν τοῖς ἐν ὀδύναις·
7. Ἵνα ἐπιλάθωνται τῆς πενίας,
Καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἔτι.
8. Ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ,
Καὶ κρῖνε πάντας ὑγιῶς·

9. Ἄνοι-

v. 24. Τέσσαρα δέ ἐστιν) ἐστιν abest. v. 27. stich. 2. ἐκστρατεύει) στρατεύει. v. 28. stich. 2. βασιλέως) βασιλέων. v. 29. πορεύονται) πορεύεται ibid. stich. 2. Καὶ τὸ τέταρτον) τὸ deest. v. 32. εἰς εὐφροσύνην) ἐν εὐφροσύνῃ. Cap. 31. v. 3. σου) σόν. v. 4. stich. 3. οἶνον μὴ) οἶνον δὲ μή. v. 5. ἐπιλάθωνται) ἐπιλάθονται. ibid. stich. 2. κρίνειν) κρῖναι.

9. Ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ κρῖνε δικαίως,
Διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ.

ΚΕΦ. ΚΕ'. XXV.

Αὗται αἱ παροιμίαι Σολομῶντος αἱ ἀδιάκριτοι, ἃς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

κρύπτει 2. Δόξα Θεοῦ κρύπτει λόγον·
τιμᾷ Δόξα δὲ βασιλέως τιμᾷ πρόσταγμα.
προστάγματα 3. Οὐρανὸς ὑψηλὸς, γῆ δὲ βαθεῖα·
Καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος.

4. Κρύπτε ἀδόκιμον ἀργύριον,
Καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν ἅπαν·

5. Κτεῖνε ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως,
Καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ.

6. Μὴ ἀλαζονεύου ἐνώπιον βασιλέως,
Μηδὲ ἐν τόποις δυναστῶν ὑφίστασο·

7. Κρεῖσσον γὰρ τὸ ῥηθῆναί σοι, ἀνάβαινε πρὸς μὲ,
Ἢ ταπεινῶσαί σε ἐν προσώπῳ δυνάστου.
Ἃ ἴδον οἱ ὀφθαλμοί σου λέγε.

8. Μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως,
Ἵνα μὴ μεταμεληθῇς ἐπ' ἐσχάτων,
Ἡνίκα (δ') ἄν σε ὀνειδίσῃ ὁ σὸς φίλος.

9. 10. Ἀναχώρει εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ καταφρόνει,
Μή σε ὀνειδίσῃ μὲν ὁ φίλος·
Ἡ δὲ μάχη σου καὶ ἡ ἔχθρα οὐκ ἀπέσται, ἀλλ' ἔσται σοι ἴση θανάτῳ.

Χάρις καὶ φιλία ἐλευθεροῖ,
Ἃς τήρησον σεαυτῷ, ἵνα μὴ ἐπονείδιστος γένῃ,
Ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδούς σου εὐσυναλλάκτως.

11. Μῆλον χρύσεον ἐν ὁρμίσκῳ σαρδίου,
Οὕτως εἰπεῖν λόγον ✕ ἐπὶ ἁρμόζοντι αὐτῷ.

12. Εἰς ἐνώτιον χρυσοῦν καὶ σάρδιον πολυτελὲς δέδεται,
Λόγος σοφὸς εἰς εὐήκοον οὖς.

13. Ὥσπερ ἔξοδος χιόνος ἐν ἀμητῷ κατὰ καῦμα ὠφελεῖ,
Οὕτως ἄγγελος πιστὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτόν·
Ψυχὰς γὰρ τῶν αὐτῷ χρωμένων ὠφελεῖ.

14. Ὥσπερ ἄνεμοι καὶ νέφη καὶ ὑετοὶ ἐπιφανέστατοι,
Οὕτως ὁ καυχώμενος ἐπὶ δόσει ψευδεῖ. οἱ καυχώμενοι

15. Ἐν μακροθυμίᾳ εὐοδία * βασιλεῦσι.
Γλῶσσα δὲ μαλακὴ συντρίβει ὀστᾶ. * Βασιλεῦσι

16. Μέλι εὑρὼν φάγε τὸ ἱκανὸν,
Μή ποτε πλησθεὶς ἐξεμέσῃς·

17. Σπάνιον εἴσαγε σὸν πόδα πρὸς τὸν σεαυτοῦ φίλον,
Μή ποτε πλησθείς σου, μισήσῃ σε.

18. Ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τόξευμα ἀκιδωτόν· ἀκηλίδωτον
Οὕτως (καὶ) ὁ ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν κατὰ τοῦ φίλου ἑαυτοῦ μαρτυρίαν ψευδῆ.

19. Ὁδοὺς

CAP. XXV. v. 1. παροιμίαι Σολομῶντος) παιδεῖαι σαλωμῶντος. v. 2. stich. 2. προστάγματα) πράγματα. v. 4. Κρύπτε) τύπτε. v. 7. γὰρ τὸ ῥηθῆναί σοι) γάρ σοι τὸ ῥηθῆναι. v. 8. stich. 3. (δ') abest. ibid. ὁ φίλος) ὁ σὸς φίλος. v. 9. stich. 3. ἀλλ' ἔσται) ἀλλὰ ἔσται. v. 11. χρύσεον) χρυσοῦν. v. 12. σάρδιον) καὶ σάρδιον. v. 14. ἐπιφανέστατοι) ἐπιφανέστατα. ibid. stich. 2. οἱ καυχώμενοι) ὁ καυχώμενος. v. 17. πρὸς τὸν σεαυτοῦ) πρὸς σεαυτοῦ. v. 18. ἀκηλίδωτον) ἀκιδωτόν. ibid. stich. 2. ὁ ἀνὴρ ὁ καταμ. κατὰ τοῦ φίλου ἑαυτοῦ) ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν τοῦ φίλου αὐτοῦ.

19. Ὁδοὺς κακοῦ καὶ ποὺς παρανόμου ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ·

20. ※ Οὕτως ὁ περιελὼν ἱμάτιον ἐν ἡμέρᾳ ψύχους.
Ὥσπερ ὄξος ἕλκει ἀσύμφορον,
Οὕτως προσπεσὸν πάθος σώματι καρδίαν λυπεῖ.
Ὥσπερ σὴς ἱματίῳ, καὶ σκώληξ ξύλῳ,
Οὕτως λύπη ἀνδρὸς βλάπτει καρδίαν.

τρέφε 21. Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτὸν,
Ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν·

22. Τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ,
ἀνταποδίδωσι Ὁ δὲ Κύριος ἀνταποδώσει σοι ἀγαθά.

23. Ἄνεμος Βορέας ἐξεγείρει νέφη·
Πρόσωπον δὲ ἀναιδὲς γλῶσσαν ἐρεθίζει.

24. Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας δώματος,
Ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδόρου ἐν οἰκίᾳ κοινῇ.

25. Ὥσπερ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ προσηνὲς,
Οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν.

26. Ὥσπερ εἴτις πηγὴν φράσσοι καὶ ὕδατος ἔξοδον λυμαίνοιτο,
Οὕτως ἄκοσμον δίκαιον πεπτωκέναι ἐνώπιον ἀσεβοῦς.

27. Ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ καλόν·
Τιμᾷν δὲ χρὴ λόγους ἐνδόξους.

28. Ὥσπερ πόλις τὰ τείχη καταβεβλημένη καὶ ἀτείχιστος,
Οὕτως ἀνὴρ ὃς οὐ μετὰ βουλῆς τι πράσσει.

ΚΕΦ. Κϛ΄. XXVI.

Ὥσπερ δρόσος ἐν ἀμητῷ, καὶ ὥσπερ ὑετὸς ἐν θέρει,
Οὕτως οὐκ ἔστιν ἄφρονι τιμή.

2. Ὥσπερ ὄρνεα πέτανται καὶ στρουθοὶ,
Οὕτως ἀρὰ ματαία οὐκ ἐπελεύσεται οὐδενί.

3. Ὥσπερ μάστιξ ἵππῳ, καὶ κέντρον ὄνῳ,
Οὕτως ῥάβδος ἔθνει παρανόμῳ. παρανόμῳ

4. Μὴ ἀποκρίνου ἄφρονι κατὰ τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην,
Ἵνα μὴ ὅμοιος γένῃ αὐτῷ·

5. Ἀλλὰ ἀποκρίνου ἄφρονι πρὸς τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ,
Ἵνα μὴ φαίνηται σοφὸς παρ' ἑαυτῷ.

6. Ἐκ τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν ὄνειδος πίεται ποιεῖται
Ὁ ἀποστείλας δι' ἀγγέλου ἄφρονος λόγον.

7. Ἀφελοῦ πορείαν σκελῶν χωλῶν, καὶ παροιμίαν ἐκ στόματος ἀφρόνων. παρανομίαν

8. Ὃς ἀποδεσμεύει λίθον ἐν σφενδόνῃ,
Ὅμοιός ἐστι τῷ διδόντι ἄφρονι δόξαν.

9. Ἄκανθαι φύονται ἐν χειρὶ τοῦ μεθύσου,
Δουλεία δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων.

10. Πολλὰ χειμάζεται πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων·
Συντρίβεται γὰρ ἡ ἔκστασις αὐτῶν.

11. Ὥσπερ κύων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν ἔμετον αὐτοῦ καὶ μισητὸς γένηται,
Οὕτως ἄφρων ἐν τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἁμαρτίαν.

v. 19. ὁδοὺς) ὁδός. v. 20. ſtich. 3. πάθος σώματι) πάθος ἐν σώματι. ibid. ſtich. 4. ἱματίῳ) ἐν ἱματίῳ. v. 21. τρέφε) ψώμιζε. v. 22. ἄνθρακας) addit πυρός. ibid. ſtich. 2. ἀνταποδίδωσι) ἀνταποδώσει. CAP. XXVI. v. 2. πέτανται) πέταται. v. 4. κατὰ τὴν) πρὸς τὴν. v. 5. πρὸς τὴν) κατὰ τὴν. v. 6. ἑαυτοῦ ὁδῶν) transpoſita. v. 9. τοῦ μεθύσου) μεθύσου. v. 11. ἔμετον αὐτοῦ) ἑαυτοῦ ἔμετον.

Ἔστιν αἰσχύνη ἐπάγουσα ἁμαρτίαν,
Καὶ ἔστιν αἰσχύνη δόξα καὶ χάρις.

12. Ἴδον ἄνδρα δόξαντα παρ' ἑαυτῷ σοφὸν εἶναι,
Ἐλπίδα μέντοι ἔχει ἄφρων μᾶλλον αὐτοῦ.

13. Λέγει ὀκνηρὸς ἀποστελλόμενος εἰς ὁδόν· λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί.

14. Ὥσπερ θύρα στρέφεται ἐπὶ τῷ στρόφιγγι,
Οὕτως ὀκνηρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ.

15. Κρύψας ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, οὐ δύναται ἐπενεγκεῖν εἰς τὸ στόμα.

16. Σοφώτερος ὀκνηρὸς ἑαυτῷ φαίνεται
Τοῦ ἐν πλησμονῇ ἀποκομίζοντος ἀγγελίαν.

17. Ὥσπερ ὁ κρατῶν κέρκου κυνὸς,
Οὕτως ὁ προεστὼς ἀλλοτρίας κρίσεως.

ἰώμενοι 18. Ὥσπερ οἱ πειρώμενοι προβάλλουσι λόγους εἰς ἀνθρώπους,
Ὁ δὲ ἀπαντήσας τῷ λόγῳ πρῶτος ὑποσκελισθήσεται·

19. Οὕτω πάντες οἱ ἐνεδρεύοντες τοὺς ἑαυτῶν φίλους,
Ὅταν δ' ἐφορασθῶσι, λέγουσιν, ὅτι παίζων ἔπραξα.

20. Ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πῦρ·
Ὅπου δὲ οὐκ ἔστιν ὀξύθυμος, ἡσυχάζει μάχη.

21. Ἐσχάρα ἄνθραξι, καὶ ξύλα πυρί·
Ἀνὴρ δὲ λοίδορος εἰς ταραχὴν μάχης.

22. Λόγοι κερκώπων μαλακοί·
Οὗτοι δὲ τύπτουσιν εἰς ταμιεῖα σπλάγχνων.

23. Ἀργύριον διδόμενον μετὰ δόλου,
Ὥσπερ ὄστρακον ἡγητέον·
Χείλη λεῖα καρδίαν καλύπτει λυπηράν.

24. Χείλεσι πάντα ἐπινεύει ὁ ἀποκλαιόμενος ἐχθρός· ἐπινεύει
Ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται δόλους.

25. Ἐὰν σου δέηται ὁ ἐχθρὸς μεγάλῃ τῇ φωνῇ, μὴ πεισθῇς αὐτῷ·
Ἑπτὰ γάρ εἰσι πονηρίαι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

26. Ὁ κρύπτων ἔχθραν, συνίστησι δόλον·
Ἐκκαλύπτει δὲ τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας εὔγνωστος ἐν συνεδρίῳ.

27. Ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν·
Ὁ δὲ κυλίων λίθον, ἐφ' ἑαυτὸν κυλίει.

28. Γλῶσσα ψευδὴς μισεῖ ἀλήθειαν·
Στόμα δὲ ἄστεγον ποιεῖ ἀκαταστασίαν. ἀκαταστασίας

ΚΕΦ. ΚΖʹ. XXVII.

Μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον·
Οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα.

2. Ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα, ἀλλότριος καὶ μὴ τὰ σὰ χείλη. τὸ

3. Βαρὺ λίθος, καὶ δυσβάστακτον ἄμμος·
Ὀργὴ δὲ ἄφρονος βαρυτέρα ἀμφοτέρων.

4. Ἀνε-

v. 12. παρ' ἑαυτῷ) παρ' αὐτῷ. ibid. stich. 2. ἄφρων μᾶλλον) transposita. v. 14. τῷ στρόφιγγι) τοῦ στρόφιγγος. v. 15. δύναται ἐπεν. εἰς τὸ στόμα) δυνήσεται ἐπενεγκεῖν ἐπὶ στόμα. v. 16. ὀκνηρὸς ἑαυτῷ) transposita. v. 19. Οὕτω) οὕτως. ibid. stich. 2. δ' ἐφορασθῶσι) δὲ ὁραθῶσι. v. 20. stich 2. ὀξύθυμος) δίθυμος. v. 24. ὁ ἀποκλαιόμενος) ὁ deest. v. 25. αὐτῷ) abest. ibid. stich. 2. ἐν τῇ καρδίᾳ) ἐν τῇ ψυχῇ. v. 26. stich. 2. ἐν συνεδρίῳ) ἐν συνεδρίοις. CAP. XXVII. v. 2. τὸ πέλας) ὁ πέλας.

4. Ἀνελεήμων θυμὸς, καὶ ὀξεῖα ὀργή·
Ἀλλ᾽ οὐδὲν ὑφίσαται ζῆλος.
5. Κρείσσους ἔλεγχοι ἀποκαλυπ͡τόμενοι
κρυπ͡τομένης φιλίας·
6. Ἀξιοπιςότερα τραύματα φίλου, ἢ
ἑκούσια ἑκούσια φιλήματα ἐχθροῦ.
7. Ψυχὴ ἐν πλησμονῇ οὖσα κηρίοις ἐμπαίζει·
Ψυχῇ δὲ ἐνδεεῖ καὶ τὰ πικρὰ γλυκεῖα φαίνεται.
8. Ὥσπερ ὄρνεον ὅταν καταπετασθῇ ἐκ τῆς ἰδίας νοσσιᾶς·
Οὕτως ἄνθρωπος δουλοῦται, ὅταν ἀποξενωθῇ ἐκ τῶν ἰδίων τόπων.
9. Μύροις καὶ οἴνοις καὶ θυμιάμασι τέρπεται καρδία·
Καταῤῥήγνυται δὲ ὑπὸ συμπ͡τωμάτων ψυχή.
10. Φίλον σὸν καὶ φίλον πατρῴον μὴ ἐγκαταλείπῃς·
Εἰς δὲ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου μὴ εἰσέλθῃς ἀτυχῶν.
Κρείσσων φίλος ἐγγὺς, ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν.
κθ 11. Σοφὸς γίνου υἱὲ, ἵνα εὐφραίνηταί μου ἡ καρδία·
Καὶ ἀπόςρεψον ἀπὸ σοῦ ἐπονειδίςτους λόγους.
12. Πανοῦργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβη·
ἐλθόντες Ἄφρονες δὲ ἐπελθόντες ζημίαν τίσουσιν.
13. Ἀφελοῦ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, (παρῆλθε γὰρ
Ὑβριςὴς) ὅςις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται. λοιμαίνεται
14. Ὃς ἂν εὐλογῇ φίλον τοπρωῒ μεγάλῃ τῇ φωνῇ,
Καταρωμένου οὐδὲν διαφέρειν δόξει.
15. Σταγόνες ἐκβάλλουσιν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ·
Ὡσαύτως καὶ γυνὴ λοίδορος ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου.
16. Βορέας σκληρὸς ἄνεμος,
Ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται.
17. Σίδηρος σίδηρον ὀξύνει·
Ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἑταίρου. ἑτέρου
18. Ὃς φυτεύει συκῆν, φάγεται τοὺς καρποὺς αὐτῆς·
Ὃς δὲ φυλάσσει τὸν ἑαυτοῦ κύριον, τιμηθήσεται.
19. Ὥσπερ οὐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις,
Οὕτως οὐδὲ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων.
20. Ἅδης καὶ ἀπώλεια οὐκ ἐμπίπλανται·
Ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἄπλησοι.
Βδέλυγμα Κυρίῳ ςηρίζων ὀφθαλμόν·
Καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς γλώσσῃ.
21. Δοκίμιον ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ πύρωσις·
Ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ ςόματος ἐγκωμιαζόντων αὐτόν.
Καρδία ἀνόμου ἐκζητεῖ κακά·
Καρδία δὲ εὐθὺς ἐκζητεῖ γνῶσιν.
22. Ἐὰν μαςιγοῖς τὸν ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίῳ ἀτιμάζων,

v. 5. ἀποκαλυπ͡τόμενοι) ἀποκεκαλυμμένοι. v. 6. Ἀξιοπιςότερα) addit ἐςὶ. v. 7. stich. 2. γλυκεῖα) γλυκέα. v. 8. ὄρνεον ὅταν) transposita. v. 10. καὶ φίλον) ἢ φίλον. v. 11. εὐφραίνηταί σε) transposita. v. 12. ἐλθόντες) ἐπελθόντες. v. 13. λοιμαίνεται) λυμαίνεται. v. 17. stich. 2. ἑτέρου) ἑταίρου. v. 19. stich. 2. αἱ καρδίαι) αἱ διάνοιαι. v. 20. ἐμπίπλανται) ἐμπίμπλανται. v. 21. χρυσίῳ) χρυσῷ. ibid. stich. 4. ἐκζητεῖ) ζητεῖ. v. 22. τὸν ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίῳ) ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίου.

Οὐ μὴ περιέλης τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ.

23. Γνωστῶς ἐπιγνώσῃ ψυχὰς ποιμνίου σου,

Καὶ ἐπιστήσης καρδίαν σου ταῖς ἀγέλαις· 24. ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος καὶ ἰσχύς, ὐ

Οὐδὲ παραδίδωσιν εἰς γενεὰς καὶ γενεάς.

χλωρῷ 25. Ἐπιμελοῦ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν, καὶ κερεῖς ποιὰν,

Καὶ συνάγαγε χόρτον ὀρεινὸν, 26. ἵνα ἔχῃς πρόβατα εἰς ἱματισμόν·

Τίμα πεδίον, ἵνα ὦσι σοι ἄρνες.

27. Υἱὲ παρ᾽ ἐμοῦ ἔχεις ῥήσεις ἰσχυρὰς εἰς τὴν ζωήν σου, καὶ εἰς τὴν ζωὴν σῶν θεραπόντων.

ΚΕΦ. ΚΗ΄. XXVIII.

Φεύγει ἀσεβὴς μηδενὸς διώκοντος·
Δίκαιος δὲ ὥσπερ λέων πέποιθε.

2. Διὰ ἁμαρτίας ἀσεβῶν κρίσεις ἐγείρονται·

Ἀνὴρ δὲ πανοῦργος καταςβέσει αὐτάς.

3. Ἀνδρεῖος ἐν ἀσεβείαις συκοφαντεῖ πτωχούς,

Ὥσπερ ὑετὸς λάβρος καὶ ἀνωφελής.

4. Οὕτως οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν νόμον, ἐγκωμιάζουσιν ἀσέβειαν·

Οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸν νόμον, περιβάλλουσιν ἑαυτοῖς τεῖχος.

5. Ἄνδρες κακοὶ οὐ συνήσουσι κρίμα·

Οἱ δὲ ζητοῦντες τὸν Κύριον, συνήσουσιν ἐν παντί.

6. Κρείσσων πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ πλουσίου ψευδοῦς.

7. Φυλάσσει νόμον υἱὸς συνετός·

Ὃς δὲ ποιμαίνει ἀσωτίαν, ἀτιμάζει πατέρα αὐτοῦ.

8. Ὁ πληθύνων τὸν πλοῦτον αὐτοῦ μετὰ τόκων καὶ πλεονασμῶν,

Τῷ ἐλεοῦντι πτωχοὺς συνάγει αὐτόν.

9. Ὁ ἐκκλίνων τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι νόμου,

Καὶ αὐτὸς τὴν προσευχὴν αὐτοῦ ἐβδέλυκται.

10. Ὃς πλανᾷ εὐθεῖς ἐν ὁδῷ κακῇ,

Εἰς διαφθορὰν αὐτὸς ἐμπεσεῖται·

Οἱ δὲ ἄμωμοι διελοῦνται ἀγαθά. ἄνομοι

(Καὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς αὐτά) διελεύ-

11. Σοφὸς παρ᾽ ἑαυτῷ ἀνὴρ πλούσιος· σονται

Πένης δὲ νοήμων καταγνώσεται αὐτοῦ.

12. Διὰ βοήθειαν δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα·

Ἐν δὲ τόποις ἀσεβῶν ἁλίσκονται ἄνθρωποι.

13. Ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν ἑαυτοῦ, οὐκ εὐοδωθήσεται·

Ὁ δὲ ἐξηγούμενος ἐλέγχους, ἀγαπηθήσεται.

14. Μακάριος ἀνὴρ ὃς καταπτήσσει πάντα δι᾽ εὐλάβειαν·

Ὁ δὲ σκληρὸς τὴν καρδίαν ἐμπεσεῖται κακοῖς.

15. Λέων πεινῶν καὶ λύκος διψῶν,

Ὃς τυραννεῖ, πτωχὸς ὢν, ἔθνους πενιχροῦ.

16. Βασιλεὺς ἐνδεὴς προσόδων μέγας συκοφάντης·

Ὁ δὲ

v. 23. stich. 2. ἐπιστήσης) ἐπιστήσεις. v. 24. ὅτι οὐ τὸν) ὅτι οὐκ εἰς τόν. ibid. stich. 2. εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς) ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν. v. 25. χλωρῷ) χλωρῶν. ibid. ποιὰν) πόαν. ibid. stich. 2. συνάγαγε) σύναγε. CAP. XXVIII. v. 2. Διά) δι᾽. v. 7. stich. 2. πατέρα αὐτοῦ) αὐτοῦ abest. v. 8. stich. 2. ἐλεοῦντι) ἐλεῶντι. v. 9. αὐτοῦ τοῦ μὴ) αὐτοῦ μή.

Ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν, μακρὸν χρόνον ζήσεται.
17. Ἄνδρα τὸν ἐν αἰτίᾳ φόνȣ ὁ ἐγγυώμενος,
Φυγὰς ἔςαι καὶ ȣ̓κ ἐν ἀσφαλείᾳ.
Cap. 29. v. 17. & primum comma vers. 18. Παίδευε υἱόν, καὶ ἀγαπήσει σε,
Καὶ δώσει κόσμον τῇ σῇ ψυχῇ,
Οὐ μὴ ὑπακȣ́σῃ ἔθνει παρανόμῳ.
18. Ὁ πορευόμενος δικαίως, βεβοήθηται·
Ὁ δὲ σκολιαῖς ὁδοῖς πορευόμενος, ἐμπλακήσεται.
19. Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτȣ̃ γῆν, πλησθήσεται ἄρτων·
Ὁ δὲ διώκων σχολὴν, πλησθήσεται πενίας.
20. Ἀνὴρ ἀξιοπιςότερος πολλὰ εὐλογηθήσεται·
Ὁ δὲ κακὸς ȣ̓κ ἀτιμώρητος ἔςαι.
21. Ὃς ȣ̓κ αἰσχύνεται πρόσωπα δικαίων, ȣ̓κ ἀγαθός·
Ὁ τοιȣ̃τος ψωμȣ̃ ἄρτȣ ἀποδώσεται ἄνδρα.
22. Σπεύδει πλȣτεῖν ἀνὴρ βάσκανος,
Καὶ ȣ̓κ οἶδεν ὅτι ἐλεήμων κρατήσει αὐτȣ̃.
23. Ὁ ἐλέγχων ἀνθρώπȣ ὁδȣ̀ς, χάριτας ἕξει μᾶλλον τȣ̃ γλωσσοχαριτȣ̃ντος.
24. Ὃς ἀποβιάζεται πατέρα ἢ μητέρα καὶ δοκεῖ μὴ ἁμαρτάνειν,
Οὗτος κοινωνός ἐςιν ἀνδρὸς ἀσεβȣ̃ς.
25. Ἄπληςος ἀνὴρ κρινεῖ εἰκῆ·
Ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ Κύριον, ἐν ἐπιμελείᾳ ἔςαι.
26. Ὃς πέποιθε θρασείᾳ καρδίᾳ, ὁ τοιȣ̃τος ἄφρων·
Ὃς δὲ πορεύεται σοφίᾳ, σωθήσεται.
27. Ὃς δίδωσι πτωχοῖς, ȣ̓κ ἐνδεηθήσεται·
Ὃς δὲ ἀποςρέφει τὸν ὀφθαλμὸν αὐτȣ̃, ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔςαι.
28. Ἐν τόποις ἀσεβῶν ςένȣσι δίκαιοι,
Ἐν δὲ τῇ ἐκείνων ἀπωλείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι.

ΚΕΦ. ΚΘʹ. XXIX.

ΚΡείσσων ἀνὴρ ἐλέγχων ἀνδρὸς σκληροτραχήλȣ·
Ἐξαπίνης γὰρ φλεγομένȣ αὐτȣ̃, ȣ̓κ ἔςιν ἴασις. ἔςαι
2. Ἐγκωμιαζομένων δὲ * δικαίων εὐφρανθήσονται λαοί· Ἐγκωμιαζομένȣ * δικαίȣ
Ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν ςένȣσιν ἄνδρες.
3. Ἀνδρὸς φιλȣ̃ντος σοφίαν εὐφραίνεται ὁ πατὴρ αὐτȣ̃·
Ὃς δὲ ποιμαίνει πόρνας, ἀπολεῖ πλȣ̃τον.
4. Βασιλεὺς δίκαιος ἀνίςησι χώραν·
Ἀνὴρ δὲ παράνομος κατασκάπτει.
5. Ὃς παρασκευάζεται ἐπὶ πρόσωπον τȣ̃ ἑαυτȣ̃ φίλȣ δίκτυον,
Περιβάλλει αὐτὸ τοῖς ἑαυτȣ̃ ποσίν.
6. Ἁμαρτάνοντι ἀνδρὶ μεγάλη παγίς·
Δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ καὶ εὐφροσύνῃ ἔςαι.
7. Ἐπίςαται δίκαιος κρίνειν πενιχροῖς·
Ὁ δὲ ἀσεβὴς ȣ̓ συνήσει γνῶσιν,
Καὶ πτωχῷ ȣ̓χ ὑπάρχει νȣ̃ς ἐπιγνώμων.

v. 17. stich. 5. ὑπακȣ́σῃ) ὑπακȣ́σει. v. 20. ἀξιοπιςότερος) ἀξιόπιςος. v. 24. ἀποβιάζεται) ἀποβάλλεται. v. 25. Ἄπληςος) ἄπιςος. ibid. κρινεῖ) κρίνει. CAP. XXIX. v. 1. stich. 2. ȣ̓κ ἔςαι) οὐκ ἔςιν. v. 2. Ἐγκωμιαζομένου δὲ δικαίου) ἐγκωμιαζομένων δικαίων. v. 3. ὁ πατὴρ) πατήρ. v. 6. stich. 2. καὶ εὐφροσ.) καὶ ἐν εὐφροσύνῃ. v. 7. stich. 2. συνήσει) νοεῖ. ibid. stich. 3. ȣ̓χ) ȣ̓κ.

8. Ἄνδρες λοιμοὶ ἐξέκαυσαν πόλιν·
Σοφοὶ δὲ ἀπέστρεψαν ὀργήν.
9. Ἀνὴρ σοφὸς κρινεῖ ἔθνη·
Ἀνὴρ δὲ φαῦλος ὀργιζόμενος καταγελᾶται, καὶ οὐ καταπτήξει.
ζητήσουσιν 10. Ἄνδρες αἱμάτων μέτοχοι μισήσουσιν ὅσιον·
Οἱ δὲ εὐθεῖς ἐκζητήσουσι ψυχὴν αὐτοῦ.
11. Ὅλον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφέρει ἄφρων·
Σοφὸς δὲ ταμιεύεται κατὰ μέρος.
12. Βασιλέως ὑπακούοντος λόγον ἄδικον,
Πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν παράνομοι.
ἀλλήλων 13. Δανειστοῦ καὶ χρεωφειλέτου ἀλλήλοις συνελθόντων, ἐπισκοπὴν ποιεῖται ἀμφοτέρων ὁ Κύριος.
14. Βασιλέως ἐν ἀληθείᾳ κρίνοντος πτωχοὺς,
Ὁ θρόνος αὐτοῦ εἰς μαρτύριον κατασταθήσεται.
15. Πληγαὶ καὶ ἔλεγχοι διδόασι σοφίαν·
Παῖς δὲ πλανώμενος αἰσχύνει γονεῖς αὐτοῦ.
16. Πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλαὶ γίνονται ἁμαρτίαι·
Οἱ δὲ δίκαιοι ἐκείνων πιπτόντων κατάφοβοι γίνονται.
17. Παίδευε υἱόν σου καὶ ἀναπαύσει σε,
Καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ σου·
18. Οὐ μὴ ὑπάρξει ἐξηγητὴς ἔθνει παρανόμῳ·
Ὁ δὲ φυλάσσων τὸν νόμον μακαριστός.

19. Λόγοις οὐ παιδευθήσεται οἰκέτης σκληρός·
Ἐὰν γὰρ καὶ νοήσῃ, οὐχ ὑπακούσεται.
20. Ἐὰν ἴδῃς ἄνδρα ταχὺν ἐν λόγοις,
Γίνωσκε ὅτι ἐλπίδα ἔχει μᾶλλον ὁ ἄφρων αὐτοῦ.
21. Ὃς κατασπαταλᾷ ἐκ παιδὸς, οἰκέτης ἔσται·
Ἔσχατον δὲ ὀδυνηθήσεται ἐφ' ἑαυτῷ.
22. Ἀνὴρ θυμώδης ὀρύσσει νεῖκος·
Ἀνὴρ δὲ ὀργίλος ἐξώρυξεν ἁμαρτίαν. ἁμαρτίας
23. Ὕβρις ἄνδρα ταπεινοῖ·
Τοὺς δὲ ταπεινόφρονας ἐρείδει δόξῃ Κύριος.
24. Ὃς μερίζεται κλέπτῃ, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν·
Ἐὰν δὲ ὅρκου προτεθέντος ἀκούσαντες μὴ ἀναγγείλωσι, 25. Φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες ἀνθρώπους, ὑποσκελισθήσονται·
Ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον, εὐφρανθήσεται.
Ἀσέβεια ἀνδρὶ δίδωσι σφάλμα· Alia interpretatio
Ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ τῷ δεσπότῃ, σωθήσεται.
26. Πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα ἡγουμένων·
Παρὰ δὲ Κυρίου γίνεται τὸ δίκαιον ἀνδρί.
27. Βδέλυγμα δίκαιος ἀνὴρ ἀνδρὶ ἀδίκῳ·
Βδέλυγμα δὲ ἀνόμῳ κατευθύνουσα ὁδός.

ΚΕΦ.

v. 8. λοιμοὶ) ἄνομοι. v. 10. ζητήσουσιν) μισοῦσι. v. 13. ἀλλήλων) ἀλλήλοις. ibid. ποιεῖται ἀμφοτέρων) transposita. v. 18. ὑπάρξει) ὑπάρξῃ. v. 19. stich. 2. νοήσῃ, οὐχ) νοήσῃ, ἀλλ' οὐχ. v. 22. ὀρύσσει) ἐγείρει. ibid. stich. 2. ἁμαρτίας) ἁμαρτίαν. v. 25. ὑποσκελισθήσονται) ὑποσκελίσαν. ibid. stich. 2. ἐπὶ Κύριον) ἐπὶ κυρίῳ. ibid. stich. 4. Ὁ δὲ πεποιθὼς) ὃς δὲ πέποιθεν. v. 27. ἀδίκῳ) in textu Rom. legitur δικαίῳ à margine ἀδίκῳ.

ΚΕΦ. Λ'. XXX.

Integrum hocce 30. Caput supra Capiti 24. post versum 22. & 34. insertum legere est.

ΚΕΦ. ΛΑ'. XXXI.

Versus 1. & sequentes usque ad 10. ibidem Capiti 30. subnexi sunt, Caput 25. immediatè præcedentes.

1. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὑρήσει;
Τιμιωτέρα δὲ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη.

αὐτὴν 11. Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς·
Ἡ τοιαύτη (καλῶν) σκύλων οὐκ ἀπορήσει.

12. Ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὸν, καὶ οὐ κακὸν πάντα τὸν βίον·

13. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὔχρηστα ταῖς χερσὶν αὐτῆς.

14. Ἐγένετο (δὲ) ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν·
πλοῦτον Συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν βίον. 15. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν,
Καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ,
Καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις,

16. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο·
Ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα.

17. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς,
Ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον.

18. Ἐγεύσατο δὲ ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι,
Καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς.

19. Τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα,
Τοὺς δὲ πήχεις αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον.

20. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι,
Καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ.

21. Οὐ φροντίζῃ τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὅταν που χρονίζῃ· χρονίζῃ
Πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῇ ἐνδιδύσκονται * δίσσα· αὐτῆς δισσάς

22. Χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς,
Ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα.

23. Περίβλεπτος δὲ γίνεται ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς,
Ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς.

24. Σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο,
Περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις.

25. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
Καὶ ηὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

26. Στόμα αὐτῆς διήνοιξεν προσηκόντως καὶ ἐννόμως, προσεχόντως

Καὶ

CAP. XXXI. v. 11. ἐπ' αὐτὴν) ἐπ' αὐτῇ. v. 12. ἀγαθὸν, καὶ οὐ κακὸν πάντα) εἰς ἀγαθὰ πάντα. v. 13. εὔχρηστα) εὔχρηστον. v. 14. (δὲ) abest. ibid. stich. 2. αὐτῆς τὸν πλοῦτον) αὕτη τὸν βίον. v. 18. Ἐγεύσατο δὲ) καὶ ἐγεύσατο. ibid. stich. 2. ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς) transposita. v. 19. Τὰς χεῖρας) τοὺς πήχεις. ibid. stich. 2. Τοὺς δὲ πήχεις) τὰς δὲ χεῖρας. v. 21. Φροντίζῃ) Φροντίζει. ibid. stich. 2. ἐνδιδύσκονται δίσσας.) ἐνδεδυμένοι εἰσί. δισσάς. v. 23. ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς) transposita. ibid. stich. 2. τῶν πρεσβυτέρων) τῶν γερόντων κατοίκων. v. 24. stich. 2. δὲ) abest. v. 25. & 26. in Rom. transponuntur.

Καὶ τάξιν ἐςείλατο τῇ γλώσσῃ αὐ-
τῆς.
27. Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς·
Σῖτα δὲ ὀκνηρὰ ἐκ ἔφαγε.
Alia interpretatio vers. 26. (Στόμα δὲ αὐτῆς ἀνοίγει σοφῶς καὶ
νομοθέσμως,
Ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς) 28. Ἀνέστησαν τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλύ-
τησαν· (Ἀνέστησεν)
Καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσιν αὐτήν.
Duæ interpretationes. 29. Πολλαὶ θυγατέρες ἐκλήσαντο πλῦ-
τον,
Πολλαὶ ἐποίησαν δύναμιν· δυνατά
Σὺ δὲ ὑπέρκεισαι (καὶ ὑπερῆρας)
πάσας.
30. Ψευδεῖς ἀρέσκειαι, καὶ μάταιον
κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ εὐσεβὴς συνετὴ
εὐλογεῖται, (Φόβον δὲ Κυρίυ αὐ- Alia interpretatio.
τη αἰνείτω).
31. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειρῶν αὐ- χειλέων
τῆς,
Καὶ αἰνείσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐ-
τῆς.

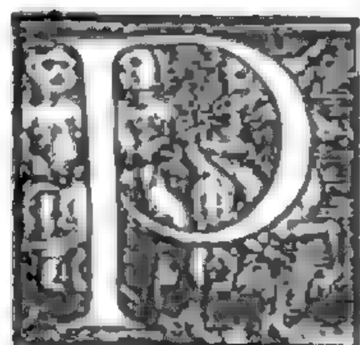
Παροιμίαι Σολομῶντος.

v. 27. stich. 3. Στόμα δὲ αὐτῆς) τὸ στόμα δὲ. v. 29. stich. 2. δυνατὰ) δύναμιν. ibid. stich. 3. καὶ) deest.

ΕΚΚΛΗ-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ρήματα ἐκκλησιαςοῦ υἱοῦ Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλήμ.

2. Ματαιότης ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαςής·
Ματαιότης ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης.

3. Τίς περίσσεια τῷ ἀνθρώπῳ.
Ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ᾧ μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον;

4. Γενεὰ πορεύεται καὶ γενεὰ ἔρχεται,
Καὶ ἡ γῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἕςηκε.

5. Καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, καὶ δύνει ὁ ἥλιος, καὶ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ἕλκει·
Ἀνατέλλων αὐτὸς ἐκεῖ, 6. πορεύεται πρὸς νότον,
Βοῤῥᾶ — Καὶ κυκλοῖ πρὸς Βοῤῥᾶν·
Κυκλοῖ κυκλῶν πορεύεται τὸ πνεῦμα,
Καὶ ἐπὶ κύκλους αὐτοῦ ἐπιςρέφει τὸ πνεῦμα.

7. Πάντες οἱ χείμαῤῥοι πορεύονται εἰς τὴν θάλασσαν,
ἔςαι — Καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἴςιν ἐμπιπλαμένη·
Εἰς τόπον οὗ οἱ χείμαῤῥοι πορεύονται,
Ἐκεῖ αὐτοὶ ἐπιςρέφουσι τοῦ πορευθῆναι.

8. Πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι,
Οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν·
Καὶ οὐκ ἐμπλησθήσεται ὀφθαλμὸς τοῦ ὁρᾷν,
Καὶ οὐ πληρωθήσεται οὖς ἀπὸ ἀκροάσεως.

9. Τί τὸ γεγονός; αὐτὸ τὸ γενησόμενον.
Καὶ τί τὸ πεποιημένον; αὐτὸ τὸ ποιηθησόμενον·
Καὶ οὐκ ἔςι πᾶν πρόσφατον ὑπὸ τὸν ἥλιον.

10. Ὃς λαλήσει καὶ ἐρεῖ· ἴδε τοῦτο καινόν ἐςιν;
Ἤδη γέγονεν ἐν τοῖς αἰῶσι
Τοῖς γενομένοις ἀπὸ ἔμπροσθεν ἡμῶν.

11. Οὐκ ἔςι μνήμη τοῖς πρώτοις,
Καί γε τοῖς ἐσχάτοις, γενησομένοις οὐκ *ἔςαι αὐτοῖς μνήμη — γενομένοις
Μετὰ τῶν γενηθησομένων εἰς τὴν* ἐσχάτην. — ἔςιν αὐτῶν

12. Ἐγὼ ἐκκλησιαςὴς ἐγενόμην
Βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλήμ·

13. Καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ ἐκζητῆσαι
Καὶ τοῦ κατασκέψασθαι ἐν τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων
Τῶν γενομένων ὑπὸ τὸν οὐρανόν·

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ. CAP. I. v. 5. ſtich. 2. Ἀνατέλλων αὐτός) tranſpoſita. v. 6. Βοῤῥᾶ) Βοῤῥᾶν. v. 7. ſtich. 2. ἔςαι ἐμπιπλ.) ἔςιν ἐμπιμπλαμένη. ibid. ſtich. 3. Εἰς τόπον) εἰς τὸν τόπον. v. 8. ſtich. 3. οὐκ ἐμπλησθήσεται) οὐ πλησθήσεται. v. 10. ſtich. 2. γέγονεν τοῖς) γεγόνεν ἐν τοῖς. v. 11. ſtich. 2. ἔςιν αὐτῶν) ἔςαι αὐτῶν. ibid. ſtich. 3. γενηθησομένων) γενησομένων. v. 13. ſtich. 3. γενομένων) γινομένων.

Ὅτι περισπασμὸν πονηρὸν ἔδωκεν ὁ
Θεὸς τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ
περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.
σύμπαντα 14. Ἴδεν σὺν πάντα τὰ ποιήματα τὰ πεποιημένα ὑπὸ τὸν ἥλιον·
Καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ
προαίρεσις πνεύματος.
15. Διεστραμμένον οὐ δυνήσεται τοῦ κοσμηθῆναι,
Καὶ ὑστέρημα οὐ δυνήσεται τοῦ ἀριθμηθῆναι.
16. Ἐλάλησα ἐγὼ ἐν τῇ καρδίᾳ μου τῷ
λέγειν·
Ἐγὼ ἰδοὺ ἐμεγαλύνθην,
Καὶ προσέθηκα σοφίαν ἐπὶ πᾶσιν
Οἳ ἐγένοντο ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ,
Καὶ καρδία μου ἴδεν πολλὰ, σοφίαν
καὶ γνῶσιν·
17. Καὶ ἔδωκα καρδίαν μου τοῦ γνῶναι
σοφίαν καὶ γνῶσιν,
παραβολὰς Περιφορὰν καὶ ἐπιστήμην· ἔγνων
Ὅτι καί γε τοῦτό ἐστι προαίρεσις
πνεύματος.
18. Ὅτι ἐν πλήθει σοφίας πλῆθος γνώσεως,
προστιθεὶς γνώσει Καὶ ὁ προστιθεὶς γνῶσιν, προσθήσει ἄλγημα.

ΚΕΦ. Β'. II.

Εἶπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου· δεῦρο δὴ,
πειράσω σε ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ
ἴδε ἐν ἀγαθῷ·
Καὶ ἰδοὺ καί γε τοῦτο ματαιότης.
2. Τῷ γέλωτι εἶπα περιφοράν,
Καὶ τῇ εὐφροσύνῃ· τί τοῦτο ποιεῖς;
3. Καὶ κατεσκεψάμην ἐν καρδίᾳ μου εἰ ἡ
Ἑλκύσειν εἰς οἶνον τὴν σάρκα μου· ἑλκύσει
Καὶ καρδία μου ὡδήγησεν ἐν σοφίᾳ, ὡς.
Καὶ τοῦ κρατῆσαι ἐπ' ἀφροσύνῃ, εὐφροσύνη
Ἕως οὗ ἴδω ποῖον τὸ ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς
τοῦ ἀνθρώπου, ὃ ποιήσουσιν ὑπὸ
τὸν ἥλιον
Ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτῶν.
4. Ἐμεγάλυνα ποίημά μου,
Ὠκοδόμησά μοι οἴκους,
Ἐφύτευσά μοι ἀμπελῶνας,
5. Ἐποίησά μοι κήπους καὶ παραδείσους,
Καὶ ἐφύτευσα ἐν αὐτοῖς ξύλον πᾶν
καρποῦ·
6. Ἐποίησά μοι κολυμβήθρας ὑδάτων,
Τοῦ ποτίσαι ἀπ' αὐτῶν δρυμὸν βλαστῶντα ξύλα.
7. Ἐκτησάμην δούλους καὶ παιδίσκας,
Καὶ οἰκογενεῖς ἐγένοντό μοι·
Καί γε κτῆσις βουκολίου καὶ ποιμνίου
πολλὴ ἐγένετό μοι
Ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ.
8. Συνήγαγόν μοι καί γε ἀργύριον καί γε
χρυσίον,
Καὶ περιουσιασμοὺς βασιλέων καὶ τῶν
χωρῶν·
Ἐποίησά μοι ᾄδοντας καὶ ᾀδούσας,
Καὶ ἐντρυφήματα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου,
Οἰνοχόον καὶ οἰνοχόας. Οἰνοχόους
9. Καὶ ἐμεγαλύνθην, καὶ προσέθηκα

Παρὰ

v. 13. stich. 4. τοῦ ἀνθρώπου) τῶν ἀνθρώπων. v. 15. τοῦ κοσμηθῆναι) ἐπικοσμηθῆναι. ibid. stich. 2. τοῦ) abest. v. 16. ἐν τῇ καρδίᾳ) ἐν καρδίᾳ. ibid. stich. 2. Ἐγὼ ἰδοὺ) transposita. ibid. stich. 5. & v. 17. stich. 1. transponuntur in *Edit. Rom.* v. 17. stich. 3. Ὅτι καί γε) ἐγὼ ὅτι καί γε. v. 18. stich. 2. προστιθεὶς γνώσει) προστιθεὶς γνῶσιν. CAP. II. v. 3. stich. 4. εὐφροσύνῃ) εὐφροσύνην. ibid. stich. 5. τοῦ ἀνθρώπου) τῶν ἀνθρώπων. v. 8. stich. 4. & 5. τοῦ ἀνθρώπου, Οἰνοχόας) ἀνθρώπων, οἰνοχόον.

Παρὰ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου ἐν Ἰερουσαλήμ·
Καίγε σοφία μου ἐστάθη μοι.
10. Καὶ πᾶν ὃ ἤτησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐχ ὑφεῖλον ἀπ᾽ αὐτῶν,
Οὐκ ἀπεκώλυσα τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης εὐφροσύνης,
Ὅτι καρδία μου εὐφράνθη ἐν παντὶ μόχθῳ μου·
Καὶ τοῦτο ἐγένετο μερίς μου ἀπὸ παντὸς μόχθου μου.
11. Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν πᾶσι τοῖς ποιήμασί μου
Οἷς ἐποίησαν αἱ χεῖρές μου,
Καὶ ἐν μόχθῳ (μου) ᾧ ἐμόχθησα τοῦ ποιεῖν·
Καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος,
Καὶ οὐκ ἔστι περίσσεια ὑπὸ τὸν ἥλιον.
12. Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ τοῦ ἰδεῖν σοφίαν
Καὶ περιφορὰν καὶ ἀφροσύνην·
Ὅτι τίς ἄνθρωπος ὃς ἐπελεύσεται ὀπίσω τῆς βουλῆς
Τὰ ὅσα ἐποίησαν αὐτήν;
13. Καὶ ἴδον ἐγὼ ὅτι ἐστὶ περίσσεια
Τῇ σοφίᾳ ὑπὲρ τὴν ἀφροσύνην,
Ὡς περίσσεια τοῦ φωτὸς ὑπὲρ τὸ σκότος·
14. Τοῦ σοφοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐν κεφαλῇ αὐτοῦ,
Καὶ ὁ ἄφρων ἐν σκότει πορεύεται.
Καὶ ἔγνων καίγε ἐγὼ, ὅτι συνάντημα ἓν
Συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς·
15. Καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου·
Ὡς συνάντημα τοῦ ἄφρονος,
Καίγε ἐμοὶ συναντήσεταί μοι·
Καὶ ἱνατί ἐσοφισάμην;
Ἐγὼ τότε περισσὸν ἐλάλησα ἐν καρδίᾳ μου,
(Διότι ἄφρων ἐκ περισσεύματος λαλεῖ)
Ὅτι καίγε τοῦτο ματαιότης.
16. Ὅτι οὐκ ἔστι μνήμη τοῦ σοφοῦ μετὰ τοῦ ἄφρονος εἰς αἰῶνα,
Καθότι ἤδη ταῖς ἡμέραις ταῖς ἐπερχομέναις τὰ πάντα ἐπελήσθη·
Καὶ πῶς ἀποθανεῖται ὁ σοφὸς μετὰ τοῦ ἄφρονος;
17. Καὶ ἐμίσησα σὺν τὴν ζωήν·
Ὅτι πονηρὸν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ ποίημα
Τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον·
Ὅτι τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.
18. Καὶ ἐμίσησα ἐγὼ σὺν πάντα μόχθον μου,
Ὃ ἐγὼ μοχθῶ ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Ὅτι ἀφίω αὐτὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γενησομένῳ μετ᾽ ἐμέ·
19. (Καὶ τίς οἶδεν ἢ σοφὸς ἔσται ἢ ἄφρων;)
Καὶ (εἰ) ἐξουσιάσεται ἐν παντὶ μόχθῳ μου, ἐξουσιάζεται

v. 9. ſtich. 2. ἔμπροσθεν) ἀπὸ ἔμπροσθεν. v. 10. οὐχ ὑφεῖλον) οὐκ ἀφεῖλον. ibid. ſtich. 2. εὐφροσύνης) addit μου. v. 11. τοῖς ποιήμασι) τοῖς abeſt. ibid. ſtich. 3. (μου) abeſt. v. 12. ſtich. 2. περιφορὰν) παραφοράν. ibid. ſtich. 3. ἐπελεύσεται) ὃς ἐπελεύσεται. ibid. ſtich. 4. ἐποίησαν) ἐποίησεν. v. 15. ſtich. 5. τότε) abeſt. ibid. ſtich. 6. & 7. transponuntur in *Edit. Rom.* & ſtich. 6. legitur ὁ ἄφρων. v. 16. μνήμη) ἡ μνήμη. ibid. εἰς αἰῶνα) εἰς τὸν αἰῶνα. ibid. ſtich. 2. ταῖς ἡμέραις ταῖς ἐπερχομέναις) αἱ ἡμέραι ἐρχόμεναι. v. 17. ſtich. 4. Ὅτι τὰ πάντα) ὅτι πάντα. v. 18. σὺν πάντα) σύμπαντα. ibid. ſtich. 2. μοχθῶ) κοπιῶ. ibid. ſtich. 3. γενησομένῳ) γινομένῳ. v. 19. οἶδεν ἢ) εἶδεν εἰ.

Ὧ ἐμόχθησα καὶ ᾧ ἐσοφισάμην ὑπὸ τὸν ἥλιον·
Καί γε τοῦτο ματαιότης.
20. Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ τοῦ ἀποτάξασθαι τῇ καρδίᾳ (μου)
Ἐπὶ παντὶ τῷ μόχθῳ ᾧ ἐμόχθησα ὑπὸ τὸν ἥλιον·
ὅτι 21. Ὅτι ἔστιν ἄνθρωπος οὗ μόχθος αὐτοῦ
Ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀνδρείᾳ·
Καὶ ἄνθρωπος ᾧ οὐκ ἐμόχθησεν ἐν αὐτῷ,
αὐτὸν Δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτοῦ·
Καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ πονηρία μεγάλη.
22. Ὅτι τί γίνεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ,
Καὶ ἐν προαιρέσει καρδίας αὐτοῦ,
Ὧ αὐτὸς μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον;
23. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ
Ἀλγημάτων καὶ θυμοῦ περισπασμὸς αὐτοῦ,
Καί γε ἐν νυκτὶ οὐ κοιμᾶται ἡ καρδία αὐτοῦ·
Καί γε τοῦτο ματαιότης ἐστίν.
ὃς 24. Οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ, ὃ φάγεται καὶ πίεται,
Καὶ ὃ δείξει τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ;
Καί γε τοῦτο ἴδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τοῦ Θεοῦ ἐστιν.
πίεται 25. Ὅτι τίς φάγεται καὶ τίς φείσεται πάρεξ αὐτοῦ;
26. Ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου αὐτοῦ
Ἔδωκε σοφίαν καὶ γνῶσιν καὶ εὐφροσύνην,
Καὶ τῷ ἁμαρτάνοντι ἔδωκε περισπασμὸν
Τοῦ προσθεῖναι καὶ τοῦ συναγαγεῖν,
Τοῦ δοῦναι τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ·
Ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

ΚΕΦ. Γ'. III.

ΤΟΙΣ πᾶσιν ὁ χρόνος,
Καὶ καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν.
2. Καιρὸς τοῦ τεκεῖν, καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθανεῖν·
Καιρὸς τοῦ φυτεῦσαι, καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτῖλαι τὸ πεφυτευμένον·
3. Καιρὸς τοῦ ἀποκτεῖναι, καὶ καιρὸς τοῦ ἰάσασθαι·
Καιρὸς τοῦ καθελεῖν, καὶ καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι·
4. Καιρὸς τοῦ κλαῦσαι, καὶ καιρὸς τοῦ γελάσαι·
Καιρὸς τοῦ κόψασθαι, καὶ καιρὸς τοῦ ὀρχήσασθαι·
5. Καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους, καὶ καιρὸς τοῦ συναγαγεῖν λίθους·
Καιρὸς τοῦ περιλαβεῖν, καὶ καιρὸς τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ περιλήμματος·

6. Και-

v. 20. stich. 1. 2. τῇ καρδίᾳ μου Ἐπὶ παντὶ τῷ μόχθῳ ᾧ) τὴν καρδίαν μου, ἐν παντὶ μόχθῳ μου ᾧ. v. 21. ἀνδρείᾳ) ἀνδρίᾳ. ibid. stich. 3. ἄνθρ. οὐκ) ἄνθρωπος ᾧ οὐκ. ibid. stich. 4. Δώσει αὐτὸν) δώσει αὐτῷ. v. 22. γίνεται τῷ) γίνεται ἐν τῷ. v. 24. ὃς φάγεται καὶ πίεται) ὃ φάγεται καὶ ὃ πίεται. CAP. III. v. 3. stich. 2. οἰκοδομῆσαι) οἰκοδομεῖν. v. 5. stich. 2. περιλήμματος) περιλήψεως.

6. Καιρὸς τοῦ ζητῆσαι, καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι·
Καιρὸς τοῦ φυλάξαι, καὶ καιρὸς τοῦ ἐκβαλεῖν·
7. Καιρὸς τοῦ ῥῆξαι, καὶ καιρὸς τοῦ ῥάψαι·
Καιρὸς τοῦ σιγᾷν, καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν·
8. Καιρὸς τοῦ φιλῆσαι, καὶ καιρὸς τοῦ μισῆσαι·
Καιρὸς πολέμου, καὶ καιρὸς εἰρήνης.
9. Τίς περίσσεια τοῦ ποιοῦντος ἐν οἷς αὐτὸς μοχθεῖ;
πειρασμὸν 10. Ἴδον σὺν τὸν περισπασμὸν ὃν ἔδωκεν ὁ Θεὸς
Τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.
Σύμπαντα 11. Σὺν πάντα (ἃ) ἐποίησε καλὰ ἐν καιρῷ αὐτοῦ.
Καί γε σὺν τὸν αἰῶνα ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, αὐτοῦ
Ὅπως μὴ εὕρῃ ὁ ἄνθρωπος τὸ ποίημα ὃ ἐποίησεν ὁ Θεὸς
Ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους.
12. Ἔγνων ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς,
Εἰ μὴ τοῦ εὐφρανθῆναι καὶ τοῦ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ αὐτοῦ·
13. Καί γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται καὶ πίεται,
Καὶ ἴδῃ ἀγαθὸν ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ,
(Τοῦτο) δόμα Θεοῦ ἐστιν.

14. Ἔγνων ὅτι πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς,
Αὐτὰ ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα·
Ἐπ' αὐτῷ οὐκ ἔστιν προσθεῖναι, αὐτῶν
Καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀφελεῖν· αὐτῶν
Καὶ ὁ Θεὸς ἐποίησεν, ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
15. Τὸ γινόμενον ἤδη, ἐστὶ, γεννώμενον
Καὶ ὅσα τοῦ γίνεσθαι, ἤδη γέγονε·
Καὶ ὁ Θεὸς ζητήσει τὸν διωκόμενον.
16. Καὶ ἔτι ἴδον ὑπὸ τὸν ἥλιον
Τόπον τῆς κρίσεως, ἐκεῖ ὁ ἀσεβής·
Καὶ τόπον τοῦ δικαίου, ἐκεῖ ὁ * ἀσεβής. τῶν δικαίων
17. (Ἐκεῖ) εἶπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου·
Σὺν τὸν δίκαιον καὶ σὺν τὸν ἀσεβῆ κρινεῖ ὁ Θεὸς, * εὐσεβής
Ὅτι καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι
Καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ ποιήματι.
18. Ἐκεῖ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου
Περὶ λαλιᾶς υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι διακρινεῖ αὐτοὺς ὁ Θεός·
Καὶ τοῦ δεῖξαι ὅτι αὐτοὶ κτήνη εἰσὶ, τοῦτο
19. Καί γε αὐτοῖς συνάντημα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου,
Καὶ συνάντημα τοῦ κτήνους συνάντημα ἐν αὐτοῖς·
Ὡς ὁ θάνατος τούτου, οὕτως ὁ θάνατος τούτου,
Καὶ πνεῦμα ἐν τοῖς πᾶσι.
Καὶ τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτῆνος;
Οὐδέν· ὅτι τὰ πάντα ματαιότης.

v. 10. Ἴδον σὺν τὸν πειρασμὸν) ἴδον σὺν πάντα τὸν περισπασμόν. ibid. stich. 2. τοῦ ἀνθρώπου) τῶν ἀνθρώπων. v. 11. Σύμπαντα) τὰ σύμπαντα. ibid. stich. 2. σὺν τὸν) σύμπαντα τὸν. ibid. αὐτοῦ) αὐτῶν. v. 13. πᾶς ἄνθρ.) πᾶς ὁ ἄνθρωπος. ibid stich. 3. (τοῦτο) abest. v. 14. stich. 3. Ἐπ' αὐτῶν) ἐπ' αὐτῷ. ibid. stich. 4. ἀπ' αὐτῶν) ἀπ' αὐτοῦ. v. 15. γεννώμενον) γινόμενον. v. 16. stich. 3. τῶν δικαίων) τοῦ δικαίου. v. 17. Ἐκεῖ εἶπον ἐγὼ) καὶ εἶπα ἐγώ. ibid. stich. 4. ποιήματι) τῷ ποιήματι. v. 18. stich. 3. Καὶ τοῦτο) καὶ τοῦ. v. 19. stich 3. οὕτως ὁ) οὕτως καὶ ὁ. ibid. stich. 6. ὅτι τὰ πάντα) ὅτι πάντα.

20. Τὰ πάντα πορεύεται εἰς τόπον ἕνα·
Τὰ πάντα ἐγένετο ἀπὸ τοῦ χοός,
Καὶ τὰ πάντα ἐπιστρέφει εἰς τὸν χοῦν·
21. Καὶ τίς εἶδεν τὸ πνεῦμα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου,
Εἰ ἀναβαίνει αὐτὸ εἰς ἄνω;
Καὶ πνεῦμα τοῦ κτήνους, εἰ καταβαίνει αὐτὸ κάτω εἰς τὴν γῆν;
22. Καὶ ἴδον ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν
Εἰ μὴ ὃ εὐφρανθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν ποιήμασιν αὐτοῦ,
Ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ·
Ὅτι τίς ἄξει αὐτὸν τοῦ ἰδεῖν ἐν ᾧ ἂν γένηται μετ' αὐτόν;

ΚΕΦ. Δ'. IV.

ΚΑΙ ἐπέστρεψα ἐγώ, καὶ ἴδον
Σὺν πάσας τὰς συκοφαντίας τὰς γενομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον·
Καὶ ἰδοὺ δάκρυον τῶν συκοφαντουμένων,
Καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν·
Καὶ ἀπὸ χειρὸς συκοφαντούντων αὐτοὺς ἰσχύς,
Καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ὁ παρακαλῶν.
2. Καὶ ἐπῄνεσα ἐγὼ σὺν τοὺς τεθνηκότας
Τοὺς ἤδη ἀποθανόντας ὑπὲρ τοὺς ζῶντας.
Ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἕως τοῦ νῦν·
3. Καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ τοὺς δύο τούτους
Ὅστις οὔπω ἐγένετο,
Ὃς οὐκ εἶδε σὺν τὸ ποίημα τὸ πονηρὸν τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον.
4. Καὶ ἴδον ἐγὼ σὺν πάντα τὸν μόχθον, σύμπαντα
Καὶ σὺν πᾶσαν ἀνδρείαν τοῦ ποιήματος,
Ὅτι αὐτὸ ζῆλος ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ ἑταίρου αὐτοῦ· ἑτέρου
Καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.
5. Ὁ ἄφρων περιέλαβε τὰς χεῖρας αὐτοῦ,
Καὶ ἔφαγεν τὰς σάρκας αὐτοῦ.
6. Ἀγαθὸν πλήρωμα δρακὸς ἀναπαύσεως,
Ὑπὲρ πληρώματα δύο δρακῶν μόχθου
Καὶ προαιρέσεως πνεύματος.
7. Καὶ ἐπέστρεψα ἐγώ, καὶ ἴδον ματαιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον·
8. Ἔστιν εἷς, καὶ οὐκ ἔστι δεύτερος,
Καί γε υἱὸς καί γε ἀδελφὸς οὐκ ἔστιν αὐτῷ·
Καὶ οὐκ ἔστι περασμὸς τῷ παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ,
Καί γε ὀφθαλμὸς αὐτοῦ οὐκ ἐμπίπλαται πλούτου·
Καὶ τίνι ἐγὼ μοχθῶ,
Καὶ στερίσκω τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀγαθωσύνης;
Καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ περισπασμὸς πονηρός ἐστιν. πειρασμὸς
9. Ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα,

Οἷς

v. 20. πορεύεται) abest. ibid. stich. 3. ἐπιστρέφει) ἐπιστρέψει. v. 21. εἶδεν τὸ πν.) εἶδεν πνεῦμα. ibid. stich. 2. εἰς ἄνω) ἄνω. ibid. stich. 3. Καὶ πν) καὶ τὸ πνεῦμα. ibid. εἰς τὴν γῆν.) εἰς γῆν. v. 22. stich. 2. ἄνθρωπος) ὁ ἄνθρωπος. ibid. stich. 4. ἐν ᾧ ἂν) ἐν ᾧ ἐάν. CAP. IV. v. 1. stich. 2. Σὺν πάσας) σύμπασας. ibid. stich. 5. αὐτοὺς ἰσχύς) αὐτοῖς ἰσχύς ibid. stich. 6. ὁ παρακαλῶν) ὁ deest. v. 2. σὺν τοὺς) σύμπαντας τούς. v. 3. stich. 3. σὺν τὸ ποίημα) σὺν πᾶν τὸ ποίημα. v. 4. stich. 2. σὺν πᾶσαν ἀνδρείαν) σύμπασαν ἀνδρείαν. ibid. stich. 3. ἑτέρου) ἑταίρου. v. 5. Ἄφρων περιέλαβε) ὁ ἄφρων περιέβαλε. v. 8. stich. 4. ἐμπίπλαται) ἐμπίμπλαται. ibid. stich. 7. πειρασμὸς) περισπασμός.

Οἷς ἐςὶν αὐτοῖς μισθὸς ἀγαθὸς ἐν
μόχθῳ αὐτῶν·
ἐγείρει 10. Ὅτι ἐὰν πέσωσιν, ὁ εἷς ἐγερεῖ τὸν
μέτοχον αὐτȣ̃·
Καὶ ȣ̓αὶ αὐτῷ τῷ ἑνὶ, ὅταν πέσῃ,
Καὶ μὴ ᾖ δεύτερος τȣ̃ ἐγεῖραι αὐτόν.
11. Καί γε ἐὰν κοιμηθῶσιν οἱ δύο, καὶ
θέρμη αὐτοῖς·
Καὶ ὁ εἷς πῶς θερμανθῇ;
12. Καὶ ἐὰν ἐπικραταιωθῇ ὁ εἷς,
Οἱ δύο ςήσονται κατέναντι αὐτȣ̃·
Καὶ τὸ σπαρτίον τὸ ἔντριτον ȣ̓ ταχέως ἀποῤῥαγήσεται.
13. Ἀγαθὸς παῖς πένης καὶ σοφὸς
Ὑπὲρ βασιλέα πρεσβύτερον καὶ ἄφρονα,
Ὃς ȣ̓κ ἔγνω τȣ̃ προσέχειν ἔτι.
δεσμῶν 14. Ὅτι ἐξ οἴκȣ τῶν δεσμίων ἐξελεύσεται
τȣ̃ βασιλεῦσαι·
Ὅτι καί γε ἐν βασιλείᾳ αὐτȣ̃ ἐγενήθη πένης.
σύμπαντας 15. Ἴδον σὺν πάντας τȣ̀ς ζῶντας
Τȣ̀ς περιπατȣ̃ντας ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Μετὰ τȣ̃ νεανίσκȣ τȣ̃ δευτέρȣ,
ἀναστήσεται Ὃς ςήσεται ἀντ' αὐτȣ̃.
16. Οὐκ ἔςι περασμὸς τῷ παντὶ λαῷ,
Τοῖς πᾶσιν ὅσοι ἐγένοντο ἔμπροσθεν
αὐτῶν,
Καί γε οἱ ἔσχατοι ȣ̓κ εὐφρανθήσονται
ἐν αὐτῷ·
Ὅτι καί γε τȣ̃το ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

17. Φύλαξον τὸν πόδα σȣ ἐν ᾧ ἂν πορεύῃ εἰς τὸν οἶκον τȣ̃ Θεȣ̃,
Καὶ ἐγγὺς τȣ̃ ἀκȣ́ειν·
Ὑπὲρ δόμα τῶν ἀφρόνων θυσία σȣ·
Ὅτι ȣ̓κ εἰσὶν εἰδότες τȣ̃ ποιῆσαι
κακόν.

ΚΕΦ. Ε'. V.

ΜΗ σπεῦδε ἐπὶ ςόματί σȣ,
Καὶ καρδία σȣ μὴ ταχυνέτω,
Τȣ̃ ἐξενέγκαι λόγον πρὸ προσώπȣ τȣ̃ Θεȣ̃·
Ὅτι ὁ Θεὸς ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ, καὶ σὺ
ἐπὶ τῆς γῆς·
Ἐπὶ τȣ́τῳ ἔςωσαν οἱ λόγοι σȣ ὀλίγοι.
2. Ὅτι παραγίνεται ἐνύπνιον ἐν πλήθει
περισπασμῷ, πειρασμῷ
Καὶ φωνὴ ἄφρονος ἐν πλήθει λόγων.
3. Καθὼς ἂν εὔξῃ εὐχὴν τῷ Θεῷ,
Μὴ χρονίσῃς τȣ̃ ἀποδȣ̃ναι αὐτήν,
Ὅτι ȣ̓κ ἔςι θέλημα ἐν ἄφροσι·
Σὺ οὖν ὅσα ἂν εὔξῃ, ἀπόδος.
4. Ἀγαθὸν τὸ μὴ εὔξασθαί σε,
Ἢ τὸ εὔξασθαί σε καὶ μὴ ἀποδȣ̃ναι.
5. Μὴ δῷς τὸ ςόμα σȣ τȣ̃ ἐξαμαρτεῖν
τὴν σάρκα σȣ,
Καὶ μὴ εἴπῃς πρὸ προσώπȣ τȣ̃ Θεȣ̃,
ὅτι ἄγνοιά ἐςιν·
Ἵνα μὴ ὀργισθῇ ὁ Θεὸς ἐπὶ φωνῇ σȣ,
Καὶ διαφθείρῃ τὰ ποιήματα χειρῶν σȣ.

6. Ὅτι

v. 10. ἐγείρει) ἐγερεῖ. ibid. ſtich. 3. τȣ̃ ἐγεῖραι) ἐγεῖραι. v. 11. οἱ δύο) δύο. v. 14. δεσμῶν ἐξελ. βασ.) δεσμίων ἐξελ. τοῦ βασ. v. 15. ſtich. 4. ἀναστήσεται) ςήσεται. v. 16. ſtich. 2. ὅσοι) οἱ. ibid. ſtich. 3. ἐν αὐτῷ) ἐπ' αὐτῷ. v. 17. ἐν ᾧ ἂν π. εἰς τὸν οἶκον) ἐν ᾧ ἐὰν π. εἰς οἶκον. CAP. V. v. 1. ſtich. 2. ταχυνέτω) ταχυνάτω. ibid. ſtich. 4. ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ) adjicit ἄνω. ibid. ſtich. 5. Ἐπὶ τȣ́τῳ) διὰ τȣ̃το. v. 3. Καθὼς ἂν) ἂν deeſt. ibid. ſtich. 4. ἂν) ἐάν. v. 5. ἐξαμαρτεῖν) ἐξαμαρτῆσαι.

6. Ὅτι ἐν πλήθει ἐνυπνίων καὶ ματαιοτήτων καὶ λόγων πολλῶν,
Ὅτι σὺν τὸν Θεὸν φοβοῦ.

7. Ἐὰν συκοφαντίαν πένητος καὶ ἁρπαγὴν κρίματος καὶ δικαιοσύνης ἴδῃς ἐν χώρᾳ,
Μὴ θαυμάσῃς ἐπὶ τῷ πράγματι·
Ὅτι ὑψηλὸς ἐπάνω ὑψηλοῦ φυλάσσει,
αὐτῆς Καὶ ὑψηλοὶ ἐπ' αὐτοῖς. 8. Καὶ περίσσεια γῆς
Ἐπὶ παντί ἐστι βασιλεὺς τοῦ ἀγροῦ εἰργασμένου.

9. Ἀγαπῶν ἀργύριον, οὐ πλησθήσεται ἀργυρίου·
αὐτοῦ Καὶ τίς ἠγάπησεν ἐν πλήθει, αὐτῷ γέννημα;
Καί γε τοῦτο ματαιότης.

10. Ἐν πλήθει ἀγαθωσύνης ἐπληθύνθησαν οἱ ἔδοντες αὐτήν·
τί Καὶ τίς ἀνδρεία τῷ παρ' αὐτῆς;
Ὅτι ἀρχὴ τοῦ ὁρᾷν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

11. Γλυκὺς ὕπνος τοῦ δούλου,
Εἰ ὀλίγον καὶ εἰ πολὺ φάγεται·
Καὶ τῷ ἐμπλησθέντι τοῦ πλουτῆσαι
Οὐκ ἔστι ἀφίων αὐτὸν τοῦ ὑπνῶσαι.

12. Ἔστιν ἀῤῥωστία ἣν ἴδον ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Πλοῦτον φυλασσόμενον τῷ παρ' αὐτοῦ εἰς κακίαν αὐτοῦ,

13. Καὶ ἀπολεῖται ὁ πλοῦτος ἐκεῖνος ἐν περισπασμῷ (αὐτοῦ) πονηρῷ·
Καὶ ἐγέννησεν υἱὸν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ οὐδέν·

14. Καθὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς αὐτοῦ γυμνὸς,
Ἐπιστρέψει τοῦ πορευθῆναι ὡς ἥκει,
Καὶ οὐδὲν λήψεται ἐν μόχθῳ αὐτοῦ,
Ἵνα πορευθῇ ἐν χειρὶ αὐτοῦ·

15. Καί γε τοῦτο πονηρὰ ἀῤῥωστία.
Ὥσπερ γὰρ παρεγένετο, οὕτως καὶ ἀπελεύσεται.
Καὶ τίς ἡ περίσσεια αὐτῷ ἣ μοχθεῖ εἰς ἄνεμον; αὐτοῦ

16. Καί γε πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐν σκότει, καὶ ἐν πένθει,
Καὶ θυμῷ πολλῷ, καὶ ἀῤῥωστίᾳ, καὶ χόλῳ.

17. Ἰδοὺ ὃ ἴδον ἐγὼ ἀγαθὸν ὅ ἐστι καλὸν,
Τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν,
Καὶ τοῦ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην
Ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ, ᾧ ἐὰν μοχθήσῃ ὑπὸ τὸν ἥλιον
Ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτοῦ,
Ὧν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός· ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ.

18. Καί γε πᾶς ἄνθρωπος ᾧ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς
Πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα, καὶ ἐξουσίασεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ, αὐτὸν
καὶ λαβεῖν τὸ μέρος αὐτοῦ,
Καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ αὐτοῦ,
Τοῦτο δόμα Θεοῦ ἐστιν· 19. ὅτι οὐ πολλὰ πολλὰς
μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ,
Ὅτι ὁ Θεὸς περισπᾷ αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας αὐτοῦ.

ΚΕΦ.

v. 6. stich. 2. σὺν τὸν Θεὸν) σὺ τὸν Θεόν. v. 7. stich. 3. φυλάσσει) φυλάξαι. ibid. stich. 4. ἐπ' αὐτῆς) ἐπ' αὐτοῖς. v. 9. stich. 2. αὐτοῦ γέννημα) αὐτῶν γέννημα. v. 10. οἱ ἔδοντες) ἔδοντες. v. 12. stich. 2. κακίαν αὐτοῦ) κακίαν αὐτῷ. v. 13. περισπασμῷ αὐτοῦ.) περισπασμῷ πονηρῷ. v. 14. stich. 3. οὐδὲν λήψ.) οὐδὲν οὐ λήψεται. v. 17. ὃ ἴδον ἐγὼ ἀγ. ἐστι) εἶδον ἐγὼ ἀγαθὸν, ὅ ἐστι. ibid. stich. 4. μοχθήσῃ) μοχθῇ. v. 18. stich. 2. ἐξουσίασεν αὐτὸν τοῦ φαγεῖν) ἐξουσίασεν αὐτῷ φαγεῖν. v. 19. πολλὰς) πολλά.

ΚΕΦ. ϛʹ. VI.

ΕΣτι πονηρία ἣν ἴδον ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Καὶ πολλή ἐστιν ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον·
2. Ἀνὴρ ᾧ δώσει αὐτῷ ὁ Θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ δόξαν,
Καὶ οὐκ ἔστιν ὑστερῶν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ
ἐπιθυμεῖ ἀπὸ παντὸς ὃ ἐπιθυμήσει,
Καὶ οὐκ ἐξουσιάσει αὐτῷ ὁ Θεὸς τοῦ φαγεῖν ἀπ᾽ αὐτοῦ, ὅτι ἀνὴρ ξένος
αὐτά Φάγεται αὐτόν·
(Καί γε) τοῦτο ματαιότης καὶ ἀῤῥωστία πονηρά ἐστιν.
3. Ἐὰν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατὸν, καὶ ἔτη πολλὰ ζήσεται,
Καὶ πλῆθος ὅ, τι ἔσονται αἱ ἡμέραι ἐτῶν αὐτοῦ,
Καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀπὸ ἀγαθωσύνης,
Καί γε ταφὴ οὐκ ἐγένετο αὐτῷ,
Εἶπα ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἔκτρωμα·
4. Ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλθε, καὶ ἐν σκότει πορεύσεται,
πορεύεται Καὶ ἐν σκότει ὄνομα αὐτοῦ καλυφθήσεται,
5. Καί γε ἥλιον οὐκ εἶδε, καὶ οὐκ ἔγνω,
ἀναπαύσεις Ἀνάπαυσις τούτῳ ὑπὲρ τοῦτον,
6. Καὶ εἰ ἔζησεν χιλίων ἐτῶν καθόδους,
Καὶ ἀγαθωσύνην οὐκ εἶδε·
Μὴ οὐκ εἰς τόπον ἕνα τὰ πάντα πορεύεται;
7. Πᾶς μόχθος τοῦ ἀνθρώπου εἰς στόμα αὐτοῦ,
Καί γε ἡ ψυχὴ οὐ πληρωθήσεται.
8. Ὅτι τίς περισσεία τῷ σοφῷ ὑπὲρ τὸν ἄφρονα;
Διατί ὁ πένης οἶδε πορευθῆναι κατέναντι τῆς ζωῆς; Διότι
9. Ἀγαθὸν ὅραμα ὀφθαλμῶν ὑπὲρ πορευόμενον ψυχῇ· καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.
10. Εἴ τι ἐγένετο, ἤδη * κέκληται ὄνομα αὐτοῦ, ἢ * κέκληκεν
Καὶ ἐγνώσθη ὅ ἐστιν ἄνθρωπος,
Καὶ οὐ δυνήσεται τοῦ κριθῆναι μετὰ τοῦ ἰσχυροῦ ὑπὲρ αὐτόν·
11. Ὅτι εἰσὶ λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα.

ΚΕΦ. Ζʹ. VII.

ΤΙ περισσὸν τῷ ἀνθρώπῳ; ὅτι τίς οἶδε τί ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ζωῇ (αὐτοῦ)
Ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς ματαιότητος αὐτοῦ; καὶ ἐποίησεν αὐτὰς ἐν σκιᾷ·
Ὅτι τίς ἀπαγγελεῖ τῷ ἀνθρώπῳ,
Τί ἔσται ὀπίσω αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἥλιον;
(Καὶ καθὼς ἔσται, τίς ἀπαγγελεῖ αὐτῷ;)

CAP. VI. v. 1. ſtich. 2. ἐπὶ τὸν) ὑπὸ τόν. v. 2. ſtich. 2. ἀπὸ παντὸς ὃ ἐπιθυμεῖ) ἀπὸ πάντων ὧν ἐπιθυμήσει. ibid. ſtich. 3. φαγεῖν) τοῦ φαγεῖν. ibid. φάγεται αὐτά.) φάγεται αὐτόν. ibid. ſtich. 4. (Καίγε) deeſt. v. 3. ſtich. 3. ἡ ψυχὴ) ψυχή. ibid. οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀπὸ ἀγ.) οὐ πλησθήσεται ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύνης. v. 6. Καὶ εἰ) εἰ abeſt. ibid. ſtich. 3. τὰ πάντα πορεύεται) tranſpoſita. v. 7. τοῦ ἀνθρώπου) τοῦ abeſt. ibid. ſtich. 2. ψυχὴ) ἡ ψυχή. v. 8. Ὅτι τίς) τίς deeſt. v. 10. Ἤ τι) εἴ τι. ibid. κέκληκεν) κέκληται. ibid. ſtich. 3. τοῦ κριθῆναι) τοῦ deeſt. ibid. τοῦ ἰσχυροῦ) τοῦ ἰσχυροτέρου. CAP. VII. v. 1. τί ἀγαθὸν) ἀγαθόν. ibid. (αὐτοῦ) deeſt. ibid. ſtich. 2. ἡμερῶν ζωῆς) tranſpoſita. ibid. αὐτὰς ἐν) αὐτὰ ἐν. ibid. ſtich. 4. uncis incluſus deſideratur in *Edit. Rom.*

2. Ἀγαθὸν ὄνομα ὑπὲρ ἔλαιον ἀγαθὸν,
Καὶ ἡμέρα τοῦ θανάτου ὑπὲρ ἡμέραν γενέσεως αὐτοῦ.
3. Ἀγαθὸν τὸ πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθους
ὅτι Ἢ τὸ πορευθῆναι εἰς οἶκον πότου·
Καθότι τοῦτο τὸ τέλος παντὸς ἀνθρώπου,
ἐν καρδίᾳ Καὶ ὁ ζῶν δώσει (ἀγαθὸν) εἰς καρδίαν αὐτοῦ.
4. Ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα·
Ὅτι ἐν κακίᾳ προσώπου ἀγαθυνθήσεται καρδία.
5. Καρδία σοφῶν ἐν οἴκῳ πένθους,
Καὶ καρδία ἀφρόνων ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης.
6. Ἀγαθὸν τὸ ἀκοῦσαι ἐπιτίμησιν σοφοῦ
Ὑπὲρ ἄνδρα ἀκούοντα ᾆσμα ἀφρόνων.
7. Ὅτι ὡς φωνὴ τῶν ἀκανθῶν ὑπὸ τὸν λέβητα,
Οὕτως ὁ γέλως (ὁ) τῶν ἀφρόνων·
Καί γε τοῦτο ματαιότης.
8. Ὅτι ἡ συκοφαντία περιφέρει σοφὸν,
Καὶ ἀπολλύει τὴν καρδίαν εὐτονίας αὐτοῦ.
λόγων 9. Ἀγαθὴ ἐσχάτη λόγου ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτοῦ·
Ἀγαθὸν μακρόθυμος ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύματι.
10. Μὴ σπεύσῃς ἐν πνεύματί σου τοῦ θυμοῦσθαι·
Ὅτι θυμὸς ἐν κόλπῳ ἀφρόνων ἀναπαύσεται.

11. Μὴ εἴπῃς· τί ἐγένετο ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότερον ἦσαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας;
Ὅτι οὐκ ἐν σοφίᾳ ἐπηρώτησας περὶ τούτου.
12. Ἀγαθὴ σοφία μετὰ κληροδοσίας,
Καὶ περίσσεια τοῖς θεωροῦσι τὸν ἥλιον.
13. Ὅτι ἐν σκιᾷ αὐτῆς ἡ σοφία ὡς σκιᾷ τοῦ ἀργυρίου,
Καὶ περίσσεια γνώσεως τῆς σοφίας
Ζωοποιήσει τὸν παρ' αὐτῆς.
14. Ἴδε τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ·
Ὅτι τίς δυνήσεται τοῦ κοσμῆσαι
Ὃν ἂν ὁ Θεὸς διαστρέψῃ αὐτόν;
15. Ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης ζῆθι ἐν ἀγαθῷ, καὶ ἴδε ἐν ἡμέρᾳ κακίας·
Ἴδε καί γε τοῦτο σύμφωνον τούτῳ τοῦτο
Ἐποίησεν ὁ Θεὸς, περὶ λαλιᾶς
Ἵνα μὴ εὕρῃ ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτοῦ μηδέν.
16. Σὺν πάντα ἴδον ἐν ἡμέραις ματαιότητός μου·
Ἔστι δίκαιος ἀπολλυόμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ,
Καὶ ἔστιν ἀσεβὴς μένων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ.
17. Μὴ γίνου δίκαιος πολὺ,
Καὶ μὴ σοφίζου περισσὰ, μήποτε ἐκπλαγῇς·
18. Μὴ ἀσεβήσῃς πολὺ, καὶ μὴ γίνου σκληρὸς, ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν οὐ καιρῷ σου.
19. Ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαί σε ἐν τούτῳ,

Καί γε

v. 2. stich. 2. γενέσεως αὐτοῦ) γεννήσεως. v. 3. stich. 3. τὸ τέλος) τέλος. ibid. stich. 4. ἐν καρδίᾳ) εἰς καρδίαν. v. 7. Ὅτι ὡς φωνὴ τῶν ἀκ.) ὡς φωνὴ ἀκανθῶν. ibid. stich. 2. ὁ γέλως ὁ τῶν) γέλως τῶν. v. 8. stich. 2. ἀπολλύει) ἀπόλλυσι. ibid. εὐτονίας) εὐγενείας. v. 11. πρότερον) πρότεραι. v. 12. κληροδοσίας) κληρονομίας. v. 13. τοῦ ἀργυρίου) τοῦ abest. v. 14. stich. 2. τοῦ κοσμῆσαι) τοῦ deest. v. 15. stich. 2. καίγε τοῦτο συμφωνον τοῦτο) καίγε σὺν τούτῳ συμφώνως τοῦτο. ibid. stich. 4. μηδὲν) οὐδέν. v. 16. Σὺν πάντα) σύμπαντα. ibid. stich. 2. ἀπολλυόμενος) ἀπολλύμενος. v. 17. stich. 2. Καὶ μὴ) μηδὲ.

Καίγε ἀπὸ τέτε μὴ ἀνῇς τὴν χεῖ- μιάνῃς
ρά σε·
Ὅτι ὁ φοβέμενος τὸν Θεὸν ἐξελεύσε-
ται τὰ πάντα.
20. Ἡ σοφία βοηθήσει τῷ σοφῷ
Ὑπὲρ δέκα ἐξεσιάζοντας τὲς ὄντας
ἐν τῇ πόλει·
21. (Ὅτι ἄνθρωπος ἐκ ἔςι δίκαιος ἐν
τῇ γῇ,
Ὃς ποιήσει ἀγαθὸν καὶ ἐχ ἁμαρ-
τήσεται·)
22. Καίγε εἰς πάντας τὲς λόγες ὃς λα-
λήσεσι,
Μὴ θῇς καρδίαν σε,
Ὅπως μὴ ἀκέσῃς τὲ δέλε σε καλα-
ρωμένε σε·
Duæ interpretationes. 23. Ὅτι πλειςάκις πονηρεύσεταί σε,
Καὶ καθόδες πολλὰς κακώσει καρ-
δίαν σε,
ὅτι ὡς Ὅπως καί γε σὺ κατηράσω ἑτέρες.
24. Πάντα ταῦτα ἐπείρασα ἐν τῇ σο-
φίᾳ·
Εἶπα, σοφισθήσομαι·
25. Καὶ αὕτη ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμὲ 25.
μακρὰν ὑπὲρ ὃ ἦν.
Καὶ βαθὺ βάθος, τίς εὑρήσει αὐτό;
26. Ἐκύκλωσα ἐγὼ καὶ ἡ καρδία με
τὲ γνῶναι
Καὶ τὲ καλασκέψαθαι καὶ τὲ ζητῆ-
σαι σοφίαν καὶ ψῆφον,
Καὶ τὲ γνῶναι ἀσεβὲς ἀφροσύνην
ὀχληρίαν Καὶ σκληρίαν καὶ παραφοράν·
27. Καὶ εὑρίσκω ἐγὼ αὐτὴν πικρότερον
ὑπὲρ θάνατον,
Σὺν τὴν γυναῖκα ἥτις ἐςὶ θηρεύμαλα,
Καὶ σαγῆναι καρδία αὐτῆς,
Δεσμοὶ εἰσι χεῖρες αὐτῆς· δεσμὸς εἰς χεῖρας
Ἀγαθὸς πρὸ προσώπε τὲ Θεὲ ἐξαι-
ρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.
Καὶ ἁμαρτάνων συλληφθήσεται ἐν
αὐτῇ.
28. Ἴδε τέτο εὗρον, εἶπεν ὁ ἐκκλησια-
ςής·
Μία τῇ μιᾷ τὲ εὑρεῖν λογισμὸν,
29. Ὃν ἔτι ἐζήτησεν ἡ ψυχή με, καὶ
ἐκ εὗρον·
Καὶ ἄνθρωπον ἕνα ἀπὸ χιλίων εὗρον,
Καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τέτοις ἐχ εὗρον.
30. Πλὴν ἴδε τέτο εὗρον, ὃ ἐποίησεν
ὁ Θεὸς Κύριος
Σὺν τὸν ἄνθρωπον εὐθῆ·
Καὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν λογισμὲς πολλές.
Τίς οἶδε σοφοὺς, καὶ τίς οἶδε λύσιν
ῥήματος;

ΚΕΦ. Η'. VIII.

ΣΟφία ἀνθρώπε φωτιεῖ πρόσωπον
αὐτὲ,
Καὶ ἀναιδὴς προσώπῳ αὐτὲ μι-
σηθήσεται
2. Στόμα βασιλέως φύλαξον,
Καὶ περὶ λόγε ὅρκε Θεὲ μὴ σπου-
δάσῃς·
3. Ἀπὸ προσώπε αὐτὲ πορεύσῃ,
Μὴ ςῇς ἐν λόγῳ πονηρῷ,
Ὅτι πᾶν ὃ ἂν θελήσῃ ποιήσει·
4. Καθὼς βασιλεὺς ἐξεσιάζων λαλεῖ,
Καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ· τί ποιήσεις;

v. 19. stich. 3. ὁ φοβέμενος) φοβέμενοις. v. 22. λαλήσεσιν) adjicit ἀσεβεῖς. v. 24. ἐν τῇ σοφίᾳ) ἐν σοφίᾳ. v. 26. stich. 4. παραφοράν) περιφοράν. v. 27. ἐγὼ αὐτὴν) adjicit καὶ ἐρῶ. ibid. stich. 2. θηρεύματα) θήρευμα. v. 29. ἐζήτησεν) ἐπεζήτησεν. v. 30. ὁ Κύριος) ὁ Θεός. CAP. VIII. v. 1. πρόσωπον) addit αὐτὲ. v. 2. stich. 2. ὅρκε) adjicit Θεοῦ. v. 3. stich. 3. ὃ ἂν) ὃ ἐάν. v. 4. λαλεῖ) deest. ibid. stich. 2. ποιήσεις) ποιεῖς.

5. Ὁ φυλάσσων ἐντολὴν, ἐ γνώσεται ῥῆμα πονηρόν·
Καὶ καιρὸν κρίσεως γινώσκει καρδία σοφῦ.
6. Ὅτι παντὶ πράγματι ἐςὶ καιρὸς καὶ κρίσις·
Ὅτι γνῶσις τῦ ἀνθρώπυ πολλὴ ἐπ' αὐτόν.
7. Ὅτι ὐκ ἔςι γινώσκων τί τὸ ἐσόμενον·
Ὅτι καθὼς ἔςαι, τίς ἀναγγελεῖ
αὐτοῖς αὐτῷ;
8. Οὐκ ἔςιν ἄνθρωπος ἐξυσιάζων ἐν πνεύματι,
Τῦ κωλῦσαι σὺν τὸ πνεῦμα·
ἡμέρας Καὶ ὐκ ἔςιν ἐξυσιάζων ἐν ἡμέρᾳ θανάτυ,
Καὶ ὐκ ἔςιν ἀποςολὴ ἐν ἡμέρᾳ πολέμυ·
Καὶ ὐ διασώσει ἀσέβεια τὸν παρ' αὐτῆς.
9. Καὶ σὺν πᾶν τῦτο ἴδον, καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μυ εἰς πᾶν ποίημα, ὃ πεποίηται ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Τὰ ὅσα ἐξυσιάζεται ὁ ἄνθρωπος
Ἐν ἀνθρώπῳ τῦ κακῶσαι αὐτόν·
10. Καὶ τότε ἴδον ἀσεβεῖς εἰς τάφυς εἰσαχθέντας, καὶ ἐκ τῦ ἁγίυ
Καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ ἐπῃνέθησαν ἐν τῇ πόλει, ὅτι ὕτως ἐποίησαν·
Καί γε τῦτο ματαιότης.
11. Ὅτι ὐκ ἔςιν γινομένη ἀντίῤῥησις
Ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ πονηρὸν ταχύ·
Διὰ τῦτο ἐπληροφορήθη καρδία υἱῶν τῦ ἀνθρώπυ ἐν αὐτοῖς, τῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν.
12. Ὃς ἥμαρτεν ἐποίησε τὸ πονηρὸν
Ἀπὸ τότε, καὶ ἀπὸ μακρότητος αὐτῷ· αὐτῶν
Ὅτι καίγε γινώσκω ἐγὼ
Ὅτι ἔςαι ἀγαθὸν τοῖς φοβυμένοις τὸν Θεὸν,
Ὅπως φοβῶνται ἀπὸ προσώπυ αὐτῦ.
13. Καὶ ἀγαθὸν ὐκ ἔςαι τῷ ἀσεβεῖ,
Καὶ ὐ μακρυνεῖ ἡμέρας ἐν σκιᾷ,
Ὃς ὐκ ἔςι φοβύμενος ἀπὸ προσώπυ τῦ Θεῦ.
14. Ἔςι ματαιότης ἣ πεποίηται ἐπὶ τῆς γῆς·
Ὅτι εἰσὶ δίκαιοι ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν ἀσεβῶν,
Καὶ εἰσὶν ἀσεβεῖς ὅτι φθάνει πρὸς αὐτὺς ὡς ποίημα τῶν δικαίων·
Εἶπα, ὅτι καί γε τῦτο ματαιότης.
15. Καὶ ἐπῄνεσα ἐγὼ σὺν τὴν εὐφροσύνην,
Ὅτι ὐκ ἔςιν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Ὅτι εἰ μὴ τῦ φαγεῖν καὶ τῦ πιεῖν καὶ τῦ εὐφρανθῆναι·
Καὶ αὐτὸ συμπροσέςαι αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτῦ
Ἡμέρας ζωῆς αὐτῦ, ἃς ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ὑπὸ τὸν ἥλιον.
16. Ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μυ τῦ γνῶναι τὴν σοφίαν,

Καὶ

v. 7. ſtich. 2. αὐτοῖς) αὐτῷ. v. 8. ſtich. 3. ἐξουσιάζων ἡμέρας) ἐξυσία ἐν ἡμέρᾳ. v. 9. Καὶ σὺν πᾶν) καὶ σύμπαν. ibid. πᾶν ποίημα) πᾶν τὸ ποίημα. ibid. ſtich. 2. ἐξυσιάζεται) ἐξουσιάσατο. v. 11. ſtich. 2. πονηρὸν) τὸ πονηρόν. v. 12. ſtich. 3. Ὅτι καίγε) ὅτι καί. ibid. ſtich. 4. Ὅτι ἔςαι) ὅτι ἐςίν. v. 14. ſtich. 2. πρὸς αὐτὰς) ἐπ' αὐτούς. v. 15. ſtich. 3. τῦ φαγεῖν) φαγεῖν. ibid. ſtich. 5. ἃς) ὅσας.

πειρασ- Καὶ τοῦ ἰδεῖν τὸν περισπασμὸν τὸν πε-
μὸν ποιημένον ἐπὶ τῆς γῆς·
Ὅτι καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ
Ὕπνον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ οὐκ ἔστι
βλέπειν βλέπων·
17. Καὶ ἴδον σὺν πάντα τὰ ποιήματα
τοῦ Θεοῦ,
Ὅτι οὐ δυνήσεται ἄνθρωπος τοῦ εὑρεῖν
Σὺν τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ
τὸν ἥλιον·
ποιήσῃ Ὅσα ἐὰν μοχθήσῃ ἄνθρωπος τοῦ ζη-
τῆσαι, καὶ οὐχ εὑρήσει·
Καί γε ὅσα ἂν εἴπῃ ὁ σοφὸς τοῦ
γνῶναι,
Οὐ δυνήσεται τοῦ εὑρεῖν.

ΚΕΦ. Θʹ. IX.

ΟΤΙ σὺν πᾶν τοῦτο ἔδωκα εἰς τὴν
καρδίαν μου,
Καὶ καρδία μου σὺν πᾶν ἴδε τοῦτο·
Ὅτι οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ αἱ ἐρ-
γασίαι αὐτῶν ἐν χειρὶ τοῦ Θεοῦ,
Καί γε ἀγάπην καί γε μῖσος οὐκ ἔστιν
εἰδὼς ὁ ἄνθρωπος·
Τὰ πάντα πρὸ προσώπου αὐτῶν,
Ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσι.

2. Συνάντημα ἐν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἀσε-
βεῖ, τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ,
Καὶ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ ἀκαθάρτῳ,
Καὶ τῷ θυσιάζοντι καὶ τῷ μὴ θυ-
σιάζοντι·
Ὡς ὁ ἀγαθὸς ὡς ὁ ἁμαρτάνων,
Ὡς ὁ ὀμνύων καθὼς ὁ τὸν ὅρκον φο-
βούμενος.
3. Τοῦτο (τὸ) πονηρὸν ἐν παντὶ πεποιη-
μένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Ὅτι συνάντημα ἐν τοῖς πᾶσι·
Καί γε καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου
ἐπληρώθη πονηροῦ,
Καὶ περιφέρεια ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἐν
ζωῇ αὐτῶν,
Καὶ ὀπίσω αὐτῶν πρὸς τοὺς νεκρούς.
4. Ὅτι τίς ὃς κοινωνεῖ πρὸς πάντας τοὺς
ζῶντας;
Ἔστιν ἐλπίς· ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν αὐτὸς
ἀγαθὸς
Ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν νεκρόν.
5. Ὅτι οἱ ζῶντες γνώσονται ὅτι ἀποθα-
νοῦνται,
Καὶ οἱ νεκροὶ οὐκ εἰσὶ γινώσκοντες οὐδὲν
καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι μισθὸς,
Ὅτι ἐπελήσθη ἡ μνήμη αὐτῶν· ἐπλήσθη
6. Καί γε ἀγάπη αὐτῶν, καί γε μῖσος
αὐτῶν,
Καί γε ζῆλος αὐτῶν ἤδη ἀπώλετο,
Καὶ μερὶς οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι εἰς αἰῶνα
Ἐν παντὶ τῷ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν
ἥλιον.
7. Δεῦρο φάγε ἐν εὐφροσύνῃ τὸν ἄρτον σου,
Καὶ πίε ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ οἶνόν σου,
Ὅτι ἤδη εὐδόκησεν ὁ Θεὸς τὰ ποιήμα-
τά σου.
8. Ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν ἱμάτιά σου
λευκὰ, καὶ ἔλαιον ἐπὶ κεφαλήν
σου μὴ ὑστερησάτω·

v. 16. stich. 2. πειρασμὸν) περισπασμόν. ibid. stich. 4. ἐν ὀφθαλμοῖς) ἐν abest. ibid. βλέπειν) βλέπων. v. 17. σὺν πάντα) σύμπαντα. ibid. stich. 4. Ὅσα ἐὰν ποιήσῃ) ὅσα ἂν μοχθήσῃ. ibid. stich. 5. ὁ σοφὸς) σοφός. CAP. IX. v. 1. σὺν πᾶν) σύμπαν, bis hoc versu. ibid. εἰς τὴν καρδίαν) εἰς καρδίαν. ibid. stich. 3. Ὅτι οἱ δίκαιοι) Ὡς οἱ δίκαιοι, ab his verbis *Edit. Rom.* incipit Cap. 9. v. 2. stich. 2. τῷ καθαρῷ) καὶ τῷ καθαρῷ. v. 3. (τὸ) deest. v. 5. stich. 3. ἐπλήσθη) ἐπελήσθη. v. 6. stich. 3. Καὶ μερὶς) καί γε μερίς. ibid. εἰς αἰῶνα) εἰς τὸν αἰῶνα. v. 7. stich. 3. Ὅτι) addit ἤδη. v. 8. ἐπὶ κεφαλὴν) ἐπὶ κεφαλῆς.

9. Καὶ ἴδε ζωὴν μετὰ γυναικὸς ἧς ἠγάπησας,
Πάσας τὰς ἡμέρας ζωῆς ματαιότητός σου, τὰς δοθείσας σοι ὑπὸ τὸν ἥλιον πάσας τὰς ἡμέρας ματαιότητός σου·
Ὅτι αὐτὸ μερίς σου ἐν τῇ ζωῇ σου,
Καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σου ᾧ σὺ μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον.
10. Πάντα ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ χείρ σου τοῦ ποιῆσαι, ὡς ἡ δύναμίς σου, ποίησον·
Ὅτι οὐκ ἔστι ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ γνῶσις καὶ σοφία
Ἐν ᾅδῃ, ὅπου σὺ πορεύῃ ἐκεῖ.
11. Ἐπέστρεψα καὶ ἴδον ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Ὅτι οὐ τοῖς κούφοις ὁ δρόμος,
Καὶ οὐ τοῖς δυνατοῖς ὁ πόλεμος,
Καί γε οὐ τοῖς σοφοῖς ὁ ἄρτος,
Καί γε οὐ τοῖς συνετοῖς ὁ πλοῦτος,
Καί γε οὐ τοῖς γινώσκουσι χάρις·
Ὅτι καιρὸς καὶ ἀπάντημα συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς.
12. Ὅτι καί γε οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τὸν καιρὸν αὐτοῦ·
Ὡς οἱ ἰχθύες οἱ θηρευόμενοι ἐν ἀμφιβλήστρῳ κακῷ,
Καὶ ὡς ὄρνεα τὰ θηρευόμενα ἐν παγίδι·
Ὡς αὐτὰ, παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου εἰς καιρὸν πονηρὸν,
Ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ἄφνω.
13. Καί γε τοῦτο ἴδον σοφίαν ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Καὶ μεγάλη ἐστὶ πρός με· 14. πόλις μικρὰ καὶ ἄνδρες ἐν αὐτῇ ὀλίγοι,
Καὶ ἔλθῃ ἐπ' αὐτὴν βασιλεὺς μέγας, καὶ κυκλώσῃ αὐτὴν,
Καὶ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακας μεγάλους·
15. Καὶ εὕρῃ ἐν αὐτῇ ἄνδρα πένητα (καὶ) σοφὸν,
Καὶ διασώσῃ αὐτὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ,
Καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἐμνήσθη σὺν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ πένητος ἐκείνου.
16. Καὶ εἶπα ἐγώ· ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ δύναμιν,
Καὶ σοφία τοῦ πένητος ἐξουδενωμένη,
Καὶ λόγοι αὐτοῦ οὐκ εἰσὶν ἀκουόμενοι.
17. Λόγοι σοφῶν ἐν ἀναπαύσει ἀκούονται
Ὑπὲρ κραυγὴν ἐξουσιαζόντων ἐν ἀφροσύναις.
18. Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκεύη πολέμου·
Καὶ ἁμαρτάνων εἷς ἀπολέσει ἀγαθωσύνην πολλήν.

ΚΕΦ. Ι'. Χ.

Μυῖαι θανατοῦσαι σαπριοῦσι σκευασίαν ἐλαίου ἡδύσματος.
Τίμιον ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ δόξαν ἀφροσύνης μεγάλην.
2. Καρδία σοφοῦ εἰς δεξιὸν αὐτοῦ·
Καὶ καρδία ἄφρονος εἰς ἀριστερὸν αὐτοῦ.
3. Καί γε ἐν ὁδῷ ὅταν ἄφρων πορεύηται,
Καρδία αὐτοῦ ὑστερήσει·
Καὶ ἃ λογιεῖται, πάντα ἀφροσύνη ἐστίν.

4. Ἐὰν

v. 9. ſtich. 4. ᾧ μοχθεῖς) ᾧ σὺ μοχθεῖς. v. 11. ſtich. 4. οὐ τοῖς σοφοῖς ὁ ἄρτος) οὐ τῷ σοφῷ ἄρτος. ibid. ſtich. 5. ὁ πλοῦτος) πλοῦτος. ibid. ſtich. 7. τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς) σύμπασιν αὐτοῖς. v. 12. καί γε οὐκ ἔγνω) ὅτι καίγε καὶ οὐκ ἔγνω. v. 15. (καὶ) deeſt. v. 16. ſtich. 3. in *Rom.* καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ οὐκ εἰσακουόμενοι.

4. Ἐὰν πνεῦμα τῦ ἐξυσιάζοντος ἀναβῇ
ἐπὶ σὲ,
Τόπον συ μὴ ἀφῇς·
Ὅτι ἴαμα καταπαύσει ἁμαρτίας
μεγάλας.
5. Ἔςι πονηρία ἣν ἴδον ὑπὸ τὸν ἥλιον,
Ὡς ἀκύσιον ὃ ἐξῆλθεν ἀπὸ προσώ-
πυ τῦ ἐξυσιάζοντος·
6. Ἐδόθη ὁ ἄφρων ἐν ὕψεσι μεγάλοις,
Καὶ πλύσιοι ἐν ταπεινῷ καθήσονται·
7. Ἴδον δύλυς ἐφ' ἵππυς,
Καὶ ἄρχοντας ὡς δύλυς πορευομένυς
ἐπὶ τῆς γῆς.
8. Ὁ ὀρύσσων βόθρον, ἐν αὐτῷ ἐμπεσεῖ-
ται· (καὶ ὁ κυλίων λίθον, ἐφ'
ἑαυτὸν κυλίει·)
Καὶ καθαιρῦντα φραγμὸν δήξεται
αὐτὸν ὄφις·
9. Ἐξαίρων λίθυς, διαπονηθήσεται ἐν
αὐτοῖς·
Σχίζων ξύλα, κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς,
10. Ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδήριον,
Καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτάραξε·
Καὶ δυνάμεις δυναμώσει,
Καὶ περίσσεια τῦ ἀνδρείυ σοφία,
11. Ἐὰν δάκῃ ὄφις ἐν ὐ ψιθυρισμῷ,
Καὶ ὐκ ἔςι περίσσεια τῷ ἐπᾴδοντι.
12. Λόγοι ςόματος σοφῦ χάρις,
Καὶ χείλη ἄφρονος καταποντίσυσιν
αὐτόν·
13. Ἀρχὴ λόγων ςόματος αὐτῦ ἀφρο-
σύνη, καὶ ἐσχάτη ςόματος αὐτῦ
περιφέρεια πονηρά,
14. Καὶ ὁ ἄφρων πληθυνεῖ λόγυς.
Οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τί τὸ γενησόμενον, γενόμενον
Καὶ τί τὸ ἐσόμενον
(Ὅτι) ὀπίσω αὐτῦ, τίς ἀπαγγε-
λεῖ αὐτῷ;
15. Μόχθος τῶν ἀφρόνων * κοπώσει αὐτόν, τῦ ἄφρονος
Ὃς ὐκ ἔγνω τῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν. * σκολώσει
16. Οὐαί σοι πόλις ἧς ὁ βασιλεύς συ
νεώτερος,
Καὶ οἱ ἄρχοντές συ ἐν πρωΐᾳ ἐσθίυσι.
17. Μακαρία σὺ γῆ, ἧς ὁ βασιλεύς συ
υἱὸς ἐλευθέρων, ἐλευθέρυ
Καὶ οἱ ἄρχοντές συ πρὸς καιρὸν φά-
γονται ἐν δυνάμει,
Καὶ ὐκ αἰσχυνθήσονται.
18. Ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθήσεται ἡ δό-
κωσις,
Καὶ ἐν ἀργίᾳ χειρῶν στάξει ἡ οἰκία. ςενάξει
19. Εἰς γέλωτα ποιῦσιν ἄρτον,
Καὶ οἶνος εὐφραίνει ζῶντας·
Καὶ τῦ ἀργυρίυ ἐπακύσεται (σὺν)
τὰ πάντα.
20. Καί γε ἐν συνειδήσει συ βασιλέα
μὴ καταράσῃ,
Καὶ ἐν ταμιείοις κοιτώνων συ μὴ κα-
ταράσῃ πλύσιον·
Ὅτι πετεινὸν τῦ ὐρανῦ ἀποίσει τὴν
φωνήν συ,
Καὶ ὁ ἔχων τὰς πτέρυγας ἀπαγγελεῖ
λόγον συ.

ΚΕΦ.

CAP. X. v. 5. stich. 2. ὃ ἐξῆλθεν) ὃ abest. ibid. τῦ ἐξυσιάζοντος) τῦ deest. v. 7. stich. 2. ὡς δύλυς πορευομένυς) transposita. v. 8. ἐν αὐτῷ) εἰς αὐτόν. ibid. uncis inclusa non habet Edit. Rom. v. 10. stich. 4. τῦ ἀνδρείυ σοφία) τῷ ἀνδρὶ ὐ σοφία. v. 12. stich. 2. καταποντίσυσιν) καταποντιῦσιν. v. 14. stich. 2. ὁ ἄνθρ.) ἄνθρωπος. ibid. stich. 4. ἀπαγγελεῖ) ἀναγγελεῖ. v. 15. stich. 1. in Rom. μόχθος τῶν ἀφρόνων κακώσει αὐτούς. v. 16. stich. 2. ἐν πρωΐᾳ; πρωΐ. v. 17. ἐλευθέρου) ἐλευθέρων. v. 18. stich. 2. στενάξει) στάξει. v. 19. stich. 2. in Rom. καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον τῦ εὐφρανθῆναι ζῶντας. ibid. stich. 3. in Rom. καὶ τῦ ἀργυρίυ ταπεινώσει ἐπακύσεται τὰ πάντα. v. 20. stich. 4. ἔχων πτ.) ἔχων τὰς πτέρυγας.

ΚΕΦ. ΙΑ΄. XI.

Ἀπόστειλον τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ὕδατος·
Ὅτι ἐν πλήθει τῶν ἡμερῶν εὑρήσεις αὐτόν.
2. Δὸς μερίδα τοῖς ἑπτὰ, καί γε τοῖς ὀκτώ·
Ὅτι οὐ γινώσκεις τί ἔσαι πονηρὸν ἐπὶ τὴν γῆν.
3. Ἐὰν πληρωθῶσι τὰ νέφη ὑετοῦ, ἐπὶ τὴν γῆν, ἐκχέουσι·
Καὶ ἐὰν πέσῃ ξύλον ἐν τῷ νότῳ, καὶ ἐὰν ἐν τῷ βοῤῥᾷ, τόπῳ
Οὗ πεσεῖται τὸ ξύλον, ἐκεῖ ἔσαι.
σπείρει 4. Τηρῶν ἄνεμον, οὐ σπερεῖ·
Καὶ βλέπων ἐν ταῖς νεφέλαις, οὐ θερίσει.
5. Ἐν οἷς οὐκ ἔσι γινώσκων τίς ἡ ὁδὸς τοῦ πνεύματος,
Ὡς ὀσᾶ ἐν γασρὶ τῆς κυοφορούσης· οὕτως οὐ γνώσῃ τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ, ὅσα ποιήσει τὰ σύμπαντα.
6. Ἐν πρωΐᾳ σπεῖρον τὸ σπέρμα σου,
ἐν ἑσπέρᾳ Καὶ εἰς ἑσπέραν μὴ ἀφέτω ἡ χείρ σου·
Ὅτι οὐ γινώσκεις ποῖον σοιχήσει, ἢ τοῦτο ἢ τοῦτο,
ἀγαθόν Καὶ ἐὰν τὰ δύο ἐπιτοαυτὸ ἀγαθά.
7. Καὶ γλυκὺ τὸ φῶς, καὶ ἀγαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς
Τοῦ βλέπειν σὺν τὸν ἥλιον·
8. Ὅτι καὶ ἐὰν ἔτη πολλὰ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος,
Ἐν πᾶσιν αὐτοῖς εὐφρανθήσεται,
Καὶ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τοῦ σκότους,
Ὅτι πολλαὶ ἔσονται·
Πᾶν τὸ ἐρχόμενον ματαιότης.
9. Εὐφραίνου νεανίσκε ἐν νεότητί σου, καὶ ἀγαθυνάτω σε ἡ καρδία σου ἐν ἡμέραις νεότητός σου,
Καὶ περιπάτει ἐν ὁδοῖς καρδίας σου ἄμωμος,
Καὶ ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν σου·
Καὶ γνῶθι ὅτι ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἄξει σε ὁ Θεὸς ἐν κρίσει.
10. Καὶ ἀπόσησον θυμὸν ἀπὸ καρδίας σου,
Καὶ παράγαγε πονηρίαν ἀπὸ σαρκός σου·
Ὅτι ἡ νεότης καὶ ἡ ἄνοια ματαιότης.

ΚΕΦ. ΙΒ΄. XII.

Καὶ μνήσθητι τοῦ κτίσαντός σε
Ἐν ἡμέραις νεότητός σου,
Ἕως οὗ μὴ ἔλθωσιν ἡμέραι τῆς κακίας (σου).
Καὶ φθάσωσιν ἔτη ἐν οἷς ἐρεῖς·
Οὐκ ἔσι μοι ἐν αὐτοῖς θέλημα·
2. Ἕως οὗ μὴ σκοτισθῇ ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς,
Καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀσέρες,
Καὶ ἐπισρέψωσι τὰ νέφη ὀπίσω τοῦ ὑετοῦ·
3. Ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἂν σαλευθῶσι φύλακες τῆς οἰκίας,
Καὶ διασραφῶσιν ἄνδρες τῆς δυνάμεως,

Καὶ

CAP. XI. v. 1. ſtich. 2. τῶν ἡμερῶν) ἡμερῶν v. 3. πληρωθῶσι) πλησθῶσι. v. 5. ſtich. 2. τῆς κυοφορούσης) τῆς deeſt. v. 6. Ἐν πρωΐᾳ) ἐν τῷ πρωΐ. ibid. ſtich. 4. ἀγαθὸν) ἀγαθά. v. 9. ſtich. 3. Καὶ ἐν ὁράσει) καὶ μὴ ἐν ὁράσει. v. 10. ſtich. 2. παράγαγε) πάραγε. CAP. XII. v. 1. ſtich. 3. in Rom. ἕως ὅτου μὴ ἔλθωσιν αἱ ἡμέραι τῆς κακίας. ibid. ſtich. 4. φθάσωσιν) φθάσουσιν. v. 2. ſtich. 3. ἐπισρέψωσι) ἐπιστρέψουσι. ibid. ὑετοῦ) τοῦ ὑετοῦ. V. 3. ᾗ ἂν) ᾗ ἐάν.

Καὶ ἤργησαν αἱ ἀλήθουσαι, ὅτι ὠλιγώθησαν,
Καὶ σκοτάσουσιν αἱ βλέπουσαι ἐν ταῖς ὀπαῖς·

θύραν 4. Καὶ κλείσουσιν θύρας ἐν ἀγορᾷ
φωνῇ Ἐν ἀσθενείᾳ φωνῆς τῆς ἀληθούσης,
Καὶ ἀναστήσεται εἰς φωνὴν τοῦ στρουθίου,
Καὶ ταπεινωθήσονται πᾶσαι αἱ θυγατέρες τοῦ ᾄσματος·

5. Καί γε ἀπὸ ὕψους ὄψονται, καὶ θάμβοι ἐν τῇ ὁδῷ,
Καὶ ἀνθήσει τὸ ἀμύγδαλον,
Καὶ παχυνθῇ ἡ ἀκρίς,
Καὶ διασκεδασθῇ ἡ κάππαρις·
Ὅτι ἐπορεύθη ὁ ἄνθρωπος εἰς οἶκον αἰῶνος αὐτοῦ,
Καὶ ἐκύκλωσαν ἐν ἀγορᾷ οἱ κοπτόμενοι·

6. Ἕως ὅτου μὴ ἀνατραπῇ σχοινίον τοῦ ἀργυρίου,
Καὶ συνθλιβῇ τὸ ἀνθέμιον τοῦ χρυσίου,
Καὶ συντριβῇ ἡ ὑδρία ἐπὶ τὴν πηγὴν,
Καὶ συντροχάσῃ ὁ τροχὸς ἐπὶ τὸν λάκκον·

7. Καὶ ἐπιστρέψει ὁ χοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ὡς ἦν,
Καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψει πρὸς τὸν Θεὸν ὃς ἔδωκεν αὐτό.

8. Ματαιότης ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστὴς,
Τὰ πάντα ματαιότης.

9. Καὶ περισσὸν, ὅτι ἐγένετο (ὁ) ἐκκλησιαστὴς σοφὸς,
(Καὶ) ἔτι ἐδίδαξε γνῶσιν σὺν τὸν ἄνθρωπον·
Καὶ οὖς ἐξιχνιάσεται κόσμιον παραβολῶν.

10. Πολλὰ ἐζήτησεν ἐκκλησιαστὴς
Τοῦ εὑρεῖν λόγους θελήματος,
Καὶ γεγραμμένον εὐθύτητος, λόγους ἀληθείας.

11. Λόγοι σοφῶν ὡς τὰ βούκεντρα,
Καὶ ὡς ἧλοι πεφυτευμένοι, πεπυρωμένοι
Οἳ παρὰ τῶν συναγμάτων ἐδόθησαν
Ἐκ ποιμένος ἑνός. 12. Καὶ περισσὸν ἐξ αὐτῶν
Υἱέ μου φυλάσσου τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλά·
Οὐκ ἔστι περασμὸς,
Καὶ μελέτη πολλὴ κόπωσις σαρκός.

13. Τέλος λόγου τὸ πᾶν ἄκουε·
Τὸν Θεὸν φοβοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φύλασσε,
Ὅτι τοῦτο πᾶς ὁ ἄνθρωπος·

14. Ὅτι σὺν πᾶν τὸ ποίημα ἄξει ὁ Θεὸς ἐν κρίσει ἐν παντὶ παρεωραμένῳ, ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν πονηρόν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ.

V. 4. θύραν) θύρας. ibid. ftich. 2. φωνῇ) φωνῆς. V. 5. Καί γε ἀπὸ ὕψους) καὶ εἰς τὸ ὕψος. ibid. ftich. 2. ἀνθήσει) ἀνθήσῃ. ibid. ftich. 5. ἄνθρωπος) ὁ ἄνθρωπος. V. 6. σχοινίον) τὸ σχοινίον. ibid. ftich. 2. συνθλιβῇ) συντριβῇ. ibid. ftich. 3. ἡ ὑδρία ἐπὶ τὴν πηγὴν) ὑδρία ἐπὶ τῇ πηγῇ. V. 7. ἐπιστρέψει) ἐπιστρέψῃ, bis hoc verfu. V. 9. (ὁ) abeft. ibid. ftich. 2. (Καὶ) deeft. V. 10. ftich. 3. γεγραμμένον) καὶ γεγραμμένον. V. 11. ftich. 2. πεπυρωμένοι) πεφυτευμένοι. ibid. ftich. 3. συναγμάτων) συνθεμάτων. V. 12. ftich. 2. φυλάσσου) φύλαξαι. V. 14. σὺν πᾶν) σύμπαν. ibid. ἄξει ὁ Θεὸς) tranfpofita. Subfcript. ΕΚΚΛΗCΙΑCΤΗC, non eft in Rom.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Α΄.

ΣΜΑ ᾀσμάτων, ὅ ἐςι τῷ Σαλωμών.
2. Φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων ςόματος αὐτοῦ·
Ὅτι ἀγαθοὶ μαςοί σου ὑπὲρ οἶνον,
3. Καὶ ὀσμὴ μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα.
Μύρον ἐκκενωθὲν ὄνομά σε. σοι
Διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησάν σε.
4. Εἵλκυσάν με σε
Ὀπίσω σου εἰς ὀσμὴν μύρων σου δραμέμεν.
Εἰσήνεγκέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμιεῖον αὐτοῦ·
Ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοὶ,
Ἀγαπήσομεν μαςοὺς σου ὑπὲρ οἶνον·
Εὐθύτης ἠγάπησέ σε.
5. Μέλαινά εἰμι καὶ καλὴ, θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ,
Ὡς σκηνώματα Κηδὰρ, ὡς δέῤῥεις Σαλωμών.
6. Μὴ βλέψητέ με ὅτι ἐγώ εἰμι μεμελανωμένη,
Ὅτι παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος·
Υἱοὶ μητρός μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοὶ,
Ἔθεντό με φυλάκισσαν ἐν ἀμπελῶσιν·
Ἀμπελῶνα ἐμὸν οὐκ ἐφύλαξα. ἐφύλαξαν
7. Ἀπάγγειλόν μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου,
Ποῦ ποιμαίνεις, ποῦ κοιτάζεις ἐν μεσημβρίᾳ· κοιτάζεις
Μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἑταίρων σου.
8. Ἐὰν μὴ γνῷς σεαυτὴν ἡ καλὴ ἐν γυναιξὶν,
Ἔξελθε σοὶ ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων, σὺ
Καὶ ποίμαινε τὰς ἐρίφους σου,
Ἐπὶ σκηνώμασι τῶν ποιμένων (σου).
9. Τῇ ἵππῳ μου ἐν ἅρμασι Φαραὼ ἐπ'
Ὡμοίωσά σε ἡ πλησίον μου.
10. Τί ὡραιώθησαν σιαγόνες σου ὡς τρυγόνες,
Τράχηλός σου ὡς ὁρμίσκοι; ὁρμίσκος
11. Ὁμοιώματα χρυσίου ποιήσομέν σοι μετὰ ςιγμάτων τοῦ ἀργυρίου.
12. Ἕως οὗ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ,
Νάρδος μου ἔδωκεν ὀσμὴν αὐτοῦ.
13. Ἀπόδεσμος τῆς ςακτῆς ἀδελφιδός μου ἐμοὶ,

Ἀνα-

ACMATA ACMATΩN. Rom. ACMA. CAP. I. v. 1. τοῦ Σαλωμών.) articulus abest. v. 3. stich. 2. ὄνομά σοι) ὄνομά σε. v. 4. stich. 3. ταμιεῖον) ταμεῖον. v. 5. εἰμὶ καὶ) εἰμὶ ἐγὼ καί. v. 6. stich. 5. ἐφύλαξαν) ἐφύλαξα. v. 7. stich. 2. ποιμαίνεις) ποιμαίνεις. v. 8. stich. 4. (σου) abest. v. 9. ἐπ' ἅρμασι) ἐν ἅρμασι. v. 10. τρυγόνες) τρυγόνος. ibid. stich. 2. ὁρμίσκοι) ὁρμίσκοι.

Ἀναμέσον τῶν μαστῶν μου αὐλισθή-
σεται·
14. Βότρυς τῆς κύπρου ἀδελφιδός μου
ἐμοί,
Ἐν ἀμπελῶσιν Ἐνγαδδί.
15. Ἰδοὺ εἶ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἶ
καλή·
ὀφθαλμός Ὀφθαλμοί σου περιστεραί.
16. Ἰδοὺ εἶ καλὸς ὁ ἀδελφιδός μου, καί
γε ὡραῖος·
Πρὸς κλίνη ἡμῶν σύσκιος,
17. Δοκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι,
Φατνώματα ἡμῶν κυπάρισσοι.

ΚΕΦ. Β'. II.

ΕΓΩ ἄνθος τοῦ πεδίου, κρίνον τῶν
κοιλάδων.
2. Ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν,
Οὕτως ἡ πλησίον μου ἀναμέσον τῶν
θυγατέρων.
3. Ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ,
Οὕτως ἀδελφιδός μου ἀναμέσον τῶν
υἱῶν·
Ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ἐπεθύμησα καὶ
ἐκάθισα,
Καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν λάρυγ-
γί μου.
4. Εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου,
Τάξατε ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην·
μύροις 5. Στηρίσατέ με ἐν ἀμόραις,
Στοιβάσατέ με ἐν μήλοις·
Ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ.
6. Εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου,
Καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεταί με.

7. Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ
Ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσε-
σι τοῦ ἀγροῦ·
Ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀ-
γάπην, ἕως οὗ θελήσῃ.
8. Φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου·
Ἰδοὺ οὗτος ἥκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη,
Διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς βουνούς·
9. Ὅμοιός ἐστιν ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι
Ἢ νεβρῷ ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθήλ.
Ἰδοὺ οὗτος ἕστηκεν ὀπίσω τοῦ τοίχου
ἡμῶν,
Παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων,
Ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτυωτῶν. δικτύων
10. Ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μου, καὶ
λέγει μοι·
Ἀνάστα, ἐλθὲ ἡ πλησίον μου, καλή
μου, περιστερά μου,
11. Ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμὼν παρῆλθεν,
Ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη ἑαυτῷ·
12. Τὰ ἄνθη ὤφθη ἐν τῇ γῇ,
Καιρὸς τῆς τομῆς ἔφθακεν,
Φωνὴ τῆς τρυγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῇ τοῦ
ἡμῶν·
13. Ἡ συκῆ ἐξήνεγκεν ὀλύνθους αὐτῆς,
Αἱ ἄμπελοι κυπρίζουσιν, ἔδωκαν ὀσμήν.
Ἀνάστα, ἐλθὲ ἡ πλησίον μου, καλή
μου, περιστερά μου,
Καὶ ἐλθὲ σοι 14. περιστερά μου ἐν σκέ- σύ
πῃ τῆς πέτρας,
Ἐχόμενα τοῦ προτειχίσματος·
Δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σου,
Καὶ ἀκούτισόν με τὴν φωνήν σου·
Ὅτι ἡ φωνή σου ἡδεῖα, καὶ ἡ ὄψις
σου ὡραία.

v. 15. stich. 2. ὀφθαλμός) ὀφθαλμοί. v. 16. ὁ ἀδελφιδός) articulus deest. CAP. II. v. 5. stich. 2. Στοιβάσατε ἐν) στοιβάσατέ με ἐν. v. 7. stich. 2. Ἐν ταῖς δυνάμεσι) ἐν δυνάμεσι. ibid. καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι) itidem deest articulus. v. 9. stich. 3. ἕστηκεν) abest. v. 12. stich. 3. τῆς τρυγόνος) τῆς τρυγόνος.

15. Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας
Μικρȣς, ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας·
Καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζȣσιν.
16. Ἀδελφιδός μȣ ἐμοὶ, κἀγὼ αὐτῷ,
Ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις,
17. Ἕως ȣ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα, καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί.
Ἀπόστρεψον, ὁμοιώθητι σὺ ἀδελφιδέ μȣ
Τῷ δόρκωνι ἢ νεβρῷ ἐλάφων
Ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.

ΚΕΦ. Γʹ. III.

ΕΠΙ κοίτην μȣ ἐν νυξὶν
Ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μȣ·
Ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ ȣχ εὗρον αὐτόν·
Ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ ȣχ ὑπήκȣσέ μȣ.
2. Ἀναστήσομαι δὴ, καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει,
Ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις,
Καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μȣ· ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ ȣχ εὗρον αὐτόν·
Ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ ȣχ ὑπήκȣσέ μȣ.
3. Εὕροσάν με οἱ τηροῦντες, οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει·
Μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μȣ, ἴδετε;
4. Ὡς μικρὸν ὅτε παρῆλθον ἀπ᾽ αὐτῶν,
Ἕως ȣ εὗρον ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μȣ·
Ἐκράτησα αὐτὸν, καὶ ȣκ ἀφήσω αὐτὸν,
Ἕως ȣ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς οἶκον μητρός μου,
Καὶ εἰς ταμιεῖον τῆς συλλαβȣσης με.
5. Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερȣσαλὴμ
Ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τȣ ἀγρȣ·
Ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην, ἕως ἂν θελήσῃ.
6. Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου,
Ὡς στελέχη καπνȣ, τεθυμιαμένη
Σμύρναν καὶ λίβανον ἀπὸ πάντων κονιορτῶν μυρεψȣ;
7. Ἰδοὺ ἡ κλίνη τȣ Σαλωμὼν,
Ἑξήκοντα δυνατοὶ κύκλῳ αὐτῆς
Ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραήλ·
8. Πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν,
Δεδιδαγμένοι πόλεμον·
Ἀνὴρ ῥομφαία αὐτȣ ἐπὶ μηρὸν αὐτȣ
Ἀπὸ θάμβους ἐν νυξὶ
9. Φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν
Ἀπὸ ξύλων τȣ Λιβάνου.
10. Στύλους αὐτȣ ἐποίησεν ἀργύριον,
Καὶ ἀνάκλιτον αὐτȣ χρύσεον·
Ἐπίβασις αὐτȣ πορφυρᾶ,
Ἐντὸς αὐτȣ λιθόστρωτον
Ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ἱερουσαλήμ.
11. Ἐξέλθατε καὶ ἴδετε θυγατέρες Σιὼν
Ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν,
Ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτȣ,
Ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτȣ,
Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτȣ.

ΚΕΦ.

v. 15. stich. 3. κυπρίζȣσιν) κυπρίζουσαι. v. 17. ἡμέρα) ἡ ἡμέρα. CAP. III. v. 2. δὴ, κυκλώσω) δὴ καὶ κυκλώσω. ibid. stich. 4. non legitur in *Ed. Rom.* v. 4. stich. 3. ἀφήσω) ἀφῆκα. ibid. stich. 5. ταμιεῖον) ταμεῖον. v. 11. stich. 1. in *Rom.* θυγατέρες σιὼν ἐξέλθατε καὶ ἴδετε.

ΚΕΦ. Δ'. IV.

Ἰδοὺ εἶ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἶ
καλή·
Ὀφθαλμοί σου περιστεραὶ,
Ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου·
Τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν,
Αἳ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ.
2. Ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων,
Αἳ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ,
Αἳ πᾶσαι διδυμεύουσαι,
αὐτοῖς Καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς.
3. Ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χείλη σου,
Καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία·
Ὡς λέπυρον τῆς ῥοᾶς μῆλόν σου,
Ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου.
4. Ὡς πύργος Δαυὶδ τράχηλός σου,
Ὁ ᾠκοδομημένος εἰς Θαλφιώθ·
Χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ᾽ αὐτὸν,
Πᾶσαι βολίδες τῶν δυνατῶν.
5. Δύο μαστοί σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι
δορκάδος,
Οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις,
6. Ἕως διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί.
Πορεύσομαι ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς
σμύρνης
Καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ Λιβάνου.
7. Ὅλη καλὴ εἶ πλησίον μου, καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί.
8. Δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου νύμφη, δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου·
Ἐλεύσῃ καὶ διελεύσῃ ἀπ᾽ ἀρχῆς πίστεως,
Ἀπὸ κεφαλῆς Σανεὶρ καὶ Ἀερμὼν,
Ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ ὀρέων
παρδάλεων.
9. Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφή μου νύμφη,
Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἐν ἑνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου,
Ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλου σου. τραχήλῳ
10. Τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀδελφή μου νύμφη;
Τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀπὸ οἴνου,
Καὶ ὀσμὴ ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα
τὰ ἀρώματα;
11. Κηρίον ἀποστάζουσι χείλη σου νύμφη,
Μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν
σου,
Καὶ ὀσμὴ ἱματίων σου ὡς ὀσμὴ Λιβάνου.
12. Κῆπος κεκλεισμένος ἀδελφή μου
νύμφη,
Κῆπος κεκλεισμένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη.
13. Ἀποστολαί σου παράδεισος ῥοῶν
Μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων,
Κύπροι μετὰ νάρδων,
14. Νάρδος καὶ κρόκος,
Κάλαμος, καὶ κιννάμωμον
Μετὰ πάντων ξύλων τοῦ Λιβάνου,
Σμύρνα Ἀλώθ μετὰ πάντων πρώτων
μύρων.
15. Πηγὴ κήπων φρέαρ ὕδατος ζῶντος
Καὶ ῥοιζοῦντος ἀπὸ τοῦ Λιβάνου.

CAP. IV. v. 2. ſtich. 4. ἐν αὐτοῖς) ἐν αὐταῖς. v. 3. κόκκινον) τὸ κόκκινον. ibid. ſtich. 3. τῆς ῥοᾶς) ῥοᾶς. v. 4. ſtich. 2. Θαλφιώθ) θαλπιώθ. v. 6. Ἕως διαπνεύσῃ ἡ ἡμ.) ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡμέρα. v. 8. ſtich. 2. ἀπ᾽ ἀρχῆς) ἀπ᾽ ἀρχῆς. ibid. ſtich. 3. Σανεὶρ καὶ Ἀερμὼν) σανὶρ καὶ ἑρμών. v. 9. ſtich. 2. ἐν ἀπὸ) ἑνὶ ἀπὸ. ibid. ſtich. 3. τραχήλου) τραχήλων. v. 10. ſtich. 3. τὰ ἀρώματα) absque articulo. v. 13. παράδεισος) adjicit ῥοῶν. v. 15. κήπων) κήπου καί.

16. Ἐξεγέρθητι βοῤῥᾶ, καὶ ἔρχου νότε,
Διάπνευσον κῆπόν μου,
Καὶ ῥευσάτωσαν ἀρώματά μου.
Καταβήτω ἀδελφιδός μου εἰς κῆπον
μου αὐτοῦ,
Καὶ φαγέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Ε'. V.

Εἰσῆλθον εἰς κῆπόν μου ἀδελφή μου
νύμφη·
Ἐτρύγησα σμύρναν μου μετὰ ἀ-
ρωμάτων μου,
ἄρτον Ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ μέλιτός μου,
Ἔπιον οἶνόν μου μετὰ γάλακτός μου·
Φάγετε οἱ πλησίον, καὶ πίετε καὶ
μεθύσθητε ἀδελφοί.
2. Ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου
ἀγρυπνεῖ·
Φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου, κρούει ἐπὶ τὴν
θύραν·
Ἄνοιξόν μοι ἀδελφή μου, ἡ πλησίον
μου,
Περιστερά μου, τελεία μου·
Ὅτι ἡ κεφαλή μου ἐπλήσθη δρόσου,
Καὶ οἱ βόστρυχοί μου ψεκάδων νυκτός.
3. Ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνά μου, πῶς
ἐνδύσωμαι αὐτόν;
Ἐνιψάμην τοὺς πόδας μου, πῶς μο-
λυνῶ αὐτούς;
4. Ἀδελφιδός μου ἀπέστειλεν χεῖρα αὐ-
τοῦ ἀπὸ τῆς ὀπῆς,
Καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ' αὐτόν.
5. Ἀνέστην ἐγὼ ἀνοῖξαι τῷ ἀδελφιδῷ μου·
Αἱ χεῖρές μου ἔσταξαν σμύρναν,
Δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη
Ἐπὶ χεῖρας τοῦ κλείθρου.
6. Ἤνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου·
Ἀδελφιδός μου παρῆλθε.
Ἡ ψυχή μου ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτοῦ·
Ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν·
Ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ οὐκ ἐπήκουσέ
μου.
7. Εὕροσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες
ἐν τῇ πόλει·
Ἐπάταξάν με, ἐτραυμάτισάν με·
Ἦραν τὸ θέριστρόν μου ἀπ' ἐμοῦ φύλα-
κες τῶν τειχέων.
8. Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ
Ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσε-
σι τοῦ ἀγροῦ·
Ἐὰν εὕρητε τὸν ἀδελφιδόν μου, τί
ἀπαγγείλητε αὐτῷ·
Ὅτι τετρωμένη ἀγάπης εἰμὶ ἐγώ.
9. Τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ἡ
καλὴ ἐν γυναιξί;
Τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ὅτι
οὕτως ὥρκισας ἡμᾶς;
10. Ἀδελφιδός μου λευκὸς καὶ πυῤῥὸς,
Ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων.
11. Κεφαλὴ αὐτοῦ χρυσίον Καιφάζ,
Βόστρυχοι αὐτοῦ ἐλάται, μέλανες ὡς
κόραξ.
12. Ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περιστεραὶ ἐπὶ
πληρώματα ὑδάτων,
Λελουμέναι ἐν γάλακτι,

Καθή-

v. 16. stich. 2. Διάπνευσον) καὶ διάπνευσον. ibid. stich. 4. ab hoc sticho *Edit. Rom.* incipit 5. Cap. ibid. κῆπον μου) κῆπον αὐτοῦ. CAP. V. v. 1. stich. 5. οἱ πλησίον) πλησίοι. v. 2. stich. 3. in *Rom.* ἄνοιξόν μοι ἡ πλησίον μου ἀδελφή μου. v. 3. ἐνδύσωμαι) ἐνδύσομαι. v. 5. stich. 2. Αἱ χεῖρες) absque articulo. v. 6. stich. 3. Ἡ ψυχὴ) articulus deest. ibid. stich. 5. οὐκ ἐπήκουσε) οὐχ ὑπήκουσε. v. 8. stich. 4. εἰμὶ ἐγὼ) transposita. v. 11. Καιφάζ) κεφάζ. v. 12. stich. 2. Λελουμέναι) λελουσμέναι.

πληρώ- Καθήμεναι ἐπὶ πληρώματι (ὑδάτων)·
ματα 13. Σιαγόνες αὐτοῦ ὡς * φυταλιαὶ τοῦ ἀρώ-
* φιάλες ματος, Φύουσαι μυρεψικά·
Χείλη αὐτοῦ κρίνα, στάζοντα σμύρναν πλήρη.
14. Χεῖρες αὐτοῦ τορευταὶ χρυσαῖ, πεπληρωμέναι Θαρσεῖς·
Κοιλία αὐτοῦ πυξίον ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθου σαπφείρου·
15. Κνῆμαι αὐτοῦ στύλοι μαρμάρινοι,
Τεθεμελιωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσᾶς.
Εἶδος αὐτοῦ ὡς Λίβανος, ἐκλεκτὸς ὡς κέδροι·
16. Φάρυγξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ, καὶ ὅλος ἐπιθυμία·
Οὗτος ἀδελφιδός μου, καὶ οὗτος πλησίον μου,
Θυγατέρες Ἱερουσαλήμ.
17. Ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί;
Ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου;
Καὶ ζητήσομεν αὐτὸν μετὰ σοῦ.

ΚΕΦ. ϛʹ. VI.

μου Ἀδελφιδός μου κατέβη εἰς κῆπον αὐτοῦ
φιάλας Εἰς φυταλιὰς τοῦ ἀρώματος,
Ποιμαίνειν ἐν κήποις, καὶ συλλέγειν κρίνα.
2. Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ὁ ἀδελφιδός μου ἐμοὶ,
Ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις.
3. Καλὴ εἶ ἡ πλησίον μου, ὡς εὐδοκία,
Ὡραία ὡς Ἱερουσαλὴμ, θάμβος ὡς τεταγμέναι.
4. Ἀπόστρεψον ὀφθαλμούς σου ἀπεναντίον ἐμοῦ,
Ὅτι αὐτοὶ ἀνεπτέρωσάν με.
Τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν,
Αἳ ἀνεφάνησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ.
5. Ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἳ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ,
Αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι,
Καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς. αὐτοῖς
Ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χείλη σου,
Καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία·
6. Ὡς λέπυρον τῆς ῥοᾶς μῆλόν σου
Ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου.
7. Ἑξήκοντα εἰσὶ βασίλισσαι
Καὶ ὀγδοήκοντα παλλακαὶ,
Καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.
8. Μία ἐστὶ περιστερά μου, τελεία μου·
Μία ἐστὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς,
Ἐκλεκτή ἐστι τῇ τεκούσῃ αὐτήν· αὐτῆς
Εἴδοσαν αὐτὴν θυγατέρες, καὶ μακαριοῦσιν αὐτήν,
Βασίλισσαι καὶ παλλακαὶ, καὶ αἰνέσουσιν αὐτήν.
9. Τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος,
Καλὴ ὡς σελήνη, ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος,
Θάμβος ὡς τεταγμέναι;
10. Εἰς κῆπον καρύας κατέβην
Ἰδεῖν ἐν γενήμασι τοῦ χειμάρρου, γενήματι
Ἰδεῖν εἰ ἤνθησεν ἡ ἄμπελος,
Εἰ ἤνθησαν αἱ ῥοαί·
Ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστούς μου σοί.

11. Οὐκ

v. 12. stich. 3. (ὑδάτων) deest. v. 13. Φιάλες forte pro φιάλαι, uti legitur in Rom. v. 14. Θαρσεῖς) Θαρσίς. CAP. VI. v. 1. κῆπόν μου) κῆπον αὐτοῦ. v. 2. ὁ ἀδελφιδός) absque articulo. v. 4. ἀπεναντίον ἐμοῦ) ὑπεναντίον μου. v. 5. stich. 3. ἐν αὐτοῖς) ἐν αὐταῖς. ibid. stich. 4. κόκκινον) τὸ κόκκινον. v. 8. stich. 3. τεκούσῃ αὐτῆς) τεκούσῃ αὐτήν. ibid. stich. 5. καὶ παλλ.) καί γε παλλακαί. v. 10. stich. 2. γενήματι) γενήμασι. ibid. stich. 4. Εἰ ἤνθησαν) ἐξήνθησαν.

11. Οὐκ ἔγνω ἡ ψυχή μου,
'Εθετό με ἅρματα 'Αμιναδάβ.

12. 'Επίςρεφε ἐπίςρεφε ἡ Σουλαμῖτις,
'Επίςρεφε ἐπίςρεφε, καὶ ὀψόμεθα ἐν σοί.
Τί ὄψεσθε ἐν τῇ Σουλαμίτιδι;
Ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν.

ΚΕΦ. Ζ'. VII.

ΤΙ ὡραιώθησαν διαβήματά σου ἐν ὑποδήμασί σε,
Θύγατερ Ναδάβ;
'Αμιναδάβ. 'Ρυθμοὶ μηρῶν σου ὅμοιοι ὁρμίσκοις,
Ἔργῳ χειρῶν τεχνίτε.

2. 'Ομφαλός σου κρατὴρ τορευτὸς,
Μὴ ὑςερέμενος κράματος·
θιμονία Κοιλία σου θημωνία σίτε, πεφραγμένη ἐν κρίνοις·

3. Δύο μαςοί σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος.

4. Τράχηλός σε ὡς πύργος ἐλεφάντινος·
'Οφθαλμοί σε ὡς λίμναι ἐν 'Εσεβὼν,
'Εν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν·
Μυκτήρ σου ὡς πύργος τε Λιβάνου,
Σκοπεύων πρόσωπον Δαμασκε·

5. Κεφαλή σου ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος,
Καὶ πλόκιον κεφαλῆς σου ὡς πορφύρα,
Βασιλεὺς δεδεμένος ἐν παραδρομαῖς.

6. Τί ὡραιώθης, καὶ τί ἡδύνθης
'Αγάπη ἐν τρυφαῖς σου;

7. Τε̃το μέγεθός σου ὡμοιώθη τῷ φοίνικι,
Καὶ οἱ μαςοί σου τοῖς βότρυσιν.

8. Εἶπα ἀναβήσομαι ἐν τῷ φοίνικι,
Κρατήσω τῶν ὕψεων αὐτε̃·
Καὶ ἔσονται δὴ μαςοί σου, ὡς βότρυες τῆς ἀμπέλου,
Καὶ ὀσμὴ ῥινός σου ὡς μῆλα,

9. Καὶ ὁ λάρυγξ σου, ὡς οἶνος ὁ ἀγαθὸς,
Πορευόμενος τῷ ἀδελφιδῷ με εἰς εὐθύτητα,
'Ικανέμενος (ἐν) χείλεσί με καὶ ὀδε̃σιν.

10. 'Εγὼ τῷ ἀδελφιδῷ με,
Καὶ ἐπ' ἐμὲ ἡ ἐπιςροφὴ αὐτε̃.

11. 'Ελθὲ ἀδελφιδέ με, ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρὸν,
Αὐλισθῶμεν ἐν κώμαις·

12. 'Ορθρίσωμεν εἰς ἀμπελῶνας,
Ἴδωμεν εἰ ἤνθησεν ἡ ἄμπελος,
Ἤνθησεν ὁ κυπρισμὸς,
Ἤνθησαν αἱ ῥοαί·
'Εκεῖ δώσω τὰς μαςές με σοί.

13. Οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν ὀσμὴν,
Καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν πάντα ἀκρόδρυα
Νέα· πρὸς παλαιὰ ἀδελφιδέ με ἐτήρησά σοι.

ΚΕΦ.

v. 12. Σελαμῖτις) σουναμῖτις. ibid. ſtich. 3. ab hoc ſticho *Edit. Rom.* 7. Cap. incipit. ibid. Σελαμίτιδι) σουναμίτιδι, paſſim. CAP. VII. v. 1. Τί ὡρ.) τί abeſt. ibid. ὑποδήμασι) addit σε. ibid. ſtich. 2. 'Αμιναδὰβ) ναδὰβ. ibid. ſtich. 3. μηρῶν σε) σε abeſt. ibid. ſtich. 4. Ἔργῳ χειρῶν) ἔργον. v. 2. ſtich. 2. κράματος) κράμα. ibid. ſtich. 3. θιμωνία) θημωνία. v. 4. Τράχηλος) ὁ τράχηλος. ibid. ſtich. 2. 'Οφθαλμοί) οἱ ὀφθαλμοί. v. 7. ὡμοιώθη) ὁμοιώθη. v. 8. ἐν τῷ φ.) ἐπὶ τῷ φ. v. 9. ἀγαθὸς) ὁ ἀγαθός. ibid. ſtich. 3. (ἐν) deeſt.

ΚΕΦ. Η'. VIII.

ΤΙΣ δῴη σε ἀδελφιδέ μου θηλάζοντα μαστοὺς μητρός μου;
Εὑροῦσά σε ἔξω φιλήσω σε,
Καί γε οὐκ ἐξουδενήσουσί μοι. με
2. Παραλήψομαί σε, εἰσάξω σε εἰς οἶκον μητρός μου
Καὶ εἰς ταμιεῖον τῆς συλλαβούσης με·
Ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ,
Ἀπὸ νάματος ῥοῶν μου.
3. Εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου,
Καὶ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεταί με.
4. Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ
Ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύεσι τοῦ ἀγροῦ·
Τί ἐγείρητε καὶ τί ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην
Ἕως ἂν θελήσῃ.
5. Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη,
ἐπιστηριζομένη Ἐπιστηριζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς;
Ὑπὸ μῆλον ἐξήγειρά σε·
Ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ μήτηρ σου,
Ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ τεκοῦσά σε.
6. Θές με ὡς σφραγῖδα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου,
Ὡς σφραγῖδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου·
Ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἀγάπη,
Σκληρὸς ὡς ᾅδης ζῆλος· Σκληρὸν
Περίπτερα αὐτῆς περίπτερα πυρὸς,
Φλόγες αὐτῆς·
7. Ὕδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται σβέσαι τὴν ἀγάπην,
Καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν αὐτήν·
Ἐὰν δῷ ἀνὴρ τὸν πάντα βίον αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ,
Ἐξουδενώσει ἐξουδενήσουσιν αὐτόν.
8. Ἀδελφὴ ἡμῶν μικρὰ, καὶ μαστοὺς οὐκ ἔχει·
Τί ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν,
Ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἂν λαληθῇ ἐν αὐτῇ;
9. Εἰ τεῖχός ἐστιν, οἰκοδομήσωμεν ἐπ' αὐτὴν ἐπάλξεις ἀργυρᾶς· ἐπάλξεις
Καὶ εἰ θύρα ἐστὶ, διαγράψωμεν ἐπ' αὐτὴν σανίδα κεδρίνην.
10. Ἐγὼ τεῖχος, καὶ μαστοί μου ὡς πύργοι·
Ἐγὼ ἤμην ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ὡς εὑρίσκουσα εἰρήνην.
11. Ἀμπελὼν ἐγενήθη τῷ Σαλωμὼν ἐν Βεελαμών· ἐγενήθην
Ἔδωκε τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσιν·
Ἀνὴρ οἴσει ἐν καρπῷ αὐτοῦ χιλίους ἀργυρίου.
12. Ἀμπελὼν μου ἐμὸς ἐνώπιόν μου·
Οἱ χίλιοι τῷ Σαλωμὼν,
Καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ.

CAP. VIII. v. 1. stich. 3. ἐξουδενήσουσί με) ἐξουδενώσουσί μοι. v. 2. stich. 2. ταμιεῖον) ταμεῖον. v. 3. stich. 2. Καὶ δεξιὰ) καὶ ἡ δεξιά. v. 4. stich. 2. Ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ) hæc verba desunt. ibid. stich. 3. τί) ἐὰν, bis hoc sticho. v. 6. stich. 4. Σκληρὸν) σκληρός. v. 7. stich. 3. τὸν πάντα βίον) πάντα τὸν βίον. ibid. stich. 4. ἐξουδενήσουσιν) ἐξουδενώσουσιν. v. 8. stich. 3. ᾗ ἂν) ᾗ ἐάν. v. 10. stich. 2. αὐτοῦ εὑρίσκουσα) αὐτῶν ὡς εὑρίσκουσα. v. 11. ἐγενήθην) ἐγενήθη. ibid. stich. 3. suppletus à Cl. Grabio integer habetur in Edit. Rom.

13. Ὁ καθήμενος ἐν κήποις, ἑταῖροι προσέχοντες
Τῇ φωνῇ σου· ἀκούτισόν με.

14. Φεῦγε ἀδελφιδέ μου, καὶ ὁμοιώθητι τῇ δορκάδι
Ἢ τῷ νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη ἀρωμάτων. κοιλωμάτων

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ.

V. 14. Φεῦγε) Φύγε. ibid. stich. 2. in *Rom.* ἢ τῷ νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ ὄρη τῶν ἀρωμάτων. * Subscriptionem non habet *Edit. Rom.*

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην οἱ κρίνοντες τὴν γῆν·
Φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι,
Καὶ ἐν ἁπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν·
2. Ὅτι εὑρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν,
πιστεύουσιν Ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ.
3. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ·
Δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει τοὺς ἄφρονας.
4. Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία,
Οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέῳ ἁμαρτίας·
5. Ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον, σοφίας
Καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων,
Καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας.
6. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας,
Καὶ οὐκ ἀθῳώσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ·
Ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεός, καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθής,

Καὶ

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ.) in *Rom.* ΣΟΦΙΑ ΣΑΛΩΜΩΝ. CAP. I. v. 2. stich. 2. πιστεύουσιν) ἀπιστοῦσιν. v. 5. σοφίας) παιδείας. v. 6. σοφίας) σοφία.

Καὶ τῆς γλώσσης αὐτοῦ ἀκουστής·
7. Ὅτι πνεῦμα Κυρίου ἐπλήρωσε τὴν οἰ-
κουμένην,
Καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γνῶσιν ἔ-
χει φωνῆς.
8. Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς
μὴ λάθη,
Οὐδὲ μὴ παροδεύσῃ αὐτὸν ἐλέγχουσα
ἡ δίκη·
9. Ἐν γὰρ διαβουλίοις ἀσεβοῦς ἐξέτα-
σις ἔσται,
Λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἥξει
Εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ·
10. Ὅτι οὖς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ
πάντα,
Καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτε-
ται.
11. Φυλάξασθε τοίνυν γογγυσμὸν ἀνω-
φελῆ,
Καὶ ἀπὸ καταλαλιᾶς φείσασθε
γλώσσης·
Ὅτι φθέγμα λαθραῖον κενὸν οὐ πο-
ρεύσεται,
Στόμα δὲ καταψευδόμενον ἀναιρεῖ
ψυχήν.
12. Μὴ ζηλοῦτε θάνατον ἐν πλάνῃ ζωῆς
ὑμῶν,
Μηδὲ ἐπισπᾶσθε ὄλεθρον ἐν ἔργοις
χειρῶν ὑμῶν·
13. Ὅτι ὁ Θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησεν,
ἀγγε- Οὐδὲ τέρπεται ἐπ' ἀπωλείᾳ ζώντων·
λείᾳ 14. Ἔκτισε γὰρ εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα,
Καὶ σωτήριοι αἱ γενέσεις τοῦ κόσμου,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς φάρμακον ὀλέ-
θρου,
Οὐδὲ ᾅδου βασίλειον ἐπὶ τῆς γῆς.
15. Δικαιοσύνη γὰρ ἀθάνατός ἐστιν·
16. Ἀσεβεῖς δὲ ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς λό-
γοις προσεκαλέσαντο αὐτόν·
Φίλον ἡγησάμενοι αὐτὸν ἐτάκησαν,
Καὶ συνθήκην ἔθεντο πρὸς αὐτὸν,
Ὅτι ἄξιοί εἰσι τῆς ἐκείνου μερίδος
εἶναι.

ΚΕΦ. Β'. II.

Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς λογισάμενοι
οὐκ ὀρθῶς·
Ὀλίγος ἐστὶ καὶ λυπηρὸς ὁ βίος
ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τελευτῇ ἀν-
θρώπου,
Καὶ οὐκ ἐγνώσθη ὁ ἀναλύσας ἐξ ᾅδου.
2. Ὅτι αὐτοσχεδίως ἐγεννήθημεν,
Καὶ μετὰ τοῦτο ἐσόμεθα ὡς οὐχ ὑπάρ-
ξαντες·
Ὅτι καπνὸς ἡ πνοὴ ἐν ῥισὶν ἡμῶν,
Καὶ ὁ λόγος σπινθὴρ ἐν κινήσει καρ-
δίας ἡμῶν·
3. Οὗ σβεσθέντος, τέφρα ἀποβήσεται
τὸ σῶμα,
Καὶ τὸ πνεῦμα διαχυθήσεται ὡς χαῦ-
νος ἀήρ·
4. Καὶ τὸ ὄνομα ἡμῶν ἐπιληθήσεται ἐν
χρόνῳ,
Καὶ οὐθεὶς μνημονεύσει τῶν ἔργων
ἡμῶν·
Καὶ παρελεύσεται ὁ βίος ἡμῶν ὡς
ἴχνη νεφέλης,
Καὶ ὡς ὁμίχλη διασκεδασθήσεται
Διωχθεῖσα ὑπὸ ἀκτίνων ἡλίου,

v. 6. stich. 4. γλώσσης αὐτοῦ) αὐτοῦ deest. v. 7. ἐπλήρωσε) πεπλήρωκε. v. 8. stich. 2. οὐδὲ μὴ) οὐδὲ μήν. v. 12. stich. 2. ἐν ἔργοις) ἔργοις. v. 13. stich. 2. ἀγγελείᾳ) ἀπωλείᾳ. v. 14. stich. 4. Οὐδὲ) οὔτε. ibid. ἐπὶ τῆς γῆς) ἐπὶ γῆς. CAP. II. v. 1. ἐν ἑαυτοῖς) ἐν abest.

Καὶ ὑπὸ θερμότητος αὐτοῦ βαρυνθεῖσα.
5. Σκιᾶς γὰρ πάροδος ὁ βίος ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἀναποδισμὸς τῆς τελευτῆς ἡμῶν·
Ὅτι κατεσφραγίσθη, καὶ οὐδεὶς ἀναστρέφει.
6. Δεῦτε οὖν, ἀπολαύσωμεν τῶν ὄντων ἀγαθῶν,
Καὶ χρησώμεθα τῇ κτίσει ὡς νεότητος σπουδαίως·
7. Οἴνου πολυτελοῦς καὶ μύρων πλησθῶμεν,
Καὶ μὴ παροδευσάτω ἡμᾶς
Ἄνθος ἔαρος·
8. Στεψώμεθα ῥόδων κάλυξι πρὶν ἢ μαρανθῆναι·
9. Μηδεὶς ἡμῶν ἄμοιρος ἔστω τῆς ἡμετέρας ἀγερωχίας,
Πανταχῆ καταλίπωμεν σύμβολα τῆς εὐφροσύνης,
Ὅτι αὕτη ἡ μερὶς ἡμῶν καὶ ὁ κλῆρος ἡμῶν.
10. Καταδυναστεύσωμεν πένητα δίκαιον,
Μὴ φεισώμεθα χήρας,
Μηδὲ πρεσβυτέρου ἐντραπῶμεν πολιὰς πολυχρονίους·
11. Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμος τῆς δικαιοσύνης·
(Τὸ γὰρ ἀσθενὲς ἄχρηστον ἐλέγχεται·)
12. Ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι,
Καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν,
Καὶ ὀνειδίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα νόμου,
Καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδίας ἡμῶν·
13. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ,
Καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει·
14. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν·
Βαρύς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος,
15. Ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ,
Καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ·
16. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ,
Καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν·
Μακαρίζει ἔσχατα δικαίων,
Καὶ ἀλαζονεύεται πατέρα Θεόν.
17. Ἴδωμεν εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς,
Καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ.
18. Εἰ γάρ ἐστιν ὁ δίκαιος υἱὸς Θεοῦ, ἀντιλήψεται αὐτοῦ,
Καὶ ῥύσεται αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἀνθεστηκότων·
19. Ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτὸν,
Ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ,
Καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ.
20. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτὸν,
Ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ.
21. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν·
Ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν,
22. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ,
Οὐδὲ μισθὸν ἤλπισαν ὁσιότητος,
Οὐδὲ ἔκριναν γέρας ψυχῶν ἀμώμων.

23. Ὅτι

v. 6. Δεῦτε οὖν,) addit καί. ibid. stich. 2. νεότητος) νεότητι. v. 7. stich. 3. ἔαρος) ἀέρος. v. 9. stich. 3. κλῆρος ἡμῶν) κλῆρος οὗτος. v. 10. stich. 3. πρεσβυτέρου) πρεσβύτου. v. 12. Ἐνεδρεύσωμεν) addit δέ. ibid. stich. 4. παιδίας) παιδείας.

23. Ὅτι ὁ Θεὸς ἔκτισε τὸν ἄνθρωπον ἐπ' ἀφθαρσίᾳ,
ἰδιότητος Καὶ εἰκόνα τῆς ἰδίας ἀϊδιότητος ἐποίησεν αὐτόν·
24. Φθόνῳ δὲ διαβόλου θάνατος εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον·
25. Πειράζουσι δὲ αὐτὸν οἱ τῆς ἐκείνου μερίδος ὄντες.

ΚΕΦ. Γ'. III.

Ικαίων δὲ ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ,
Καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος.
2. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι,
Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν,
3. Καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα·
Οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ.
4. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν,
Ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης·
5. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται.
Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ·
6. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς,
Καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς.
7. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν,
Καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται·
8. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν,
Καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας.
9. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν,
Καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ·
Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ,
Καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.
10. Οἱ δὲ ἀσεβεῖς καθὰ ἐλογίσαντο, ἕξουσιν ἐπιτιμίαν,
Οἱ ἀμελήσαντες τοῦ δικαίου, καὶ τοῦ Κυρίου ἀποστάντες.
11. Σοφίαν γὰρ καὶ παιδείαν ὁ ἐξουθενῶν ταλαίπωρος,
Καὶ κενὴ ἡ ἐλπὶς αὐτῶν, καὶ οἱ κόποι ἀνόνητοι,
Καὶ ἄχρηστα τὰ ἔργα αὐτῶν·
12. Αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄφρονες,
Καὶ πονηρὰ τὰ τέκνα αὐτῶν,
Ἐπικατάρατος ἡ γένεσις αὐτῶν.
13. Ὅτι μακαρία στεῖρα ἡ ἀμίαντος,
Ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν παραπτώματι·
Ἕξει καρπὸν ἐν ἐπισκοπῇ ψυχῶν ἁγίων· αὐτῶν
14. Καὶ εὐνοῦχος ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα,
Μηδὲ ἐνθυμηθεὶς κατὰ τοῦ Κυρίου πονηρὰ,
Δοθήσεται γὰρ αὐτῷ τῆς πίστεως χάρις ἐκλεκτὴ,
Καὶ κλῆρος ἐν ναῷ Κυρίου θυμηδέστερος. θυμηρέστερος
15. Ἀγαθῶν γὰρ πόνων καρπὸς εὐκλεής,
Καὶ ἀδιάπτωτος ἡ ῥίζα τῆς φρονήσεως.
16. Τέκνα δὲ μοιχῶν ἀτέλεστα ἔσται,

CAP. III. v. 9. stich. 3. ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς) præpositio abest. ibid. stich. 4. desideratur in *Edit. Rom.* v. 13. stich. 3. ψυχῶν αὐτῶν) αὐτῶν deest.

Καὶ ἐκ παρανόμου κοίτης σπέρμα ἀφανισθήσεται.

17. Ἐάν τε γὰρ μακρόβιοι γένωνται, εἰς οὐθὲν λογισθήσονται,
Καὶ ἄτιμον ἐπ᾽ ἐσχάτων τὸ γῆρας αὐτῶν·

18. Ἐάν τε γὰρ ὀξέως τελευτήσωσιν, οὐκ ἕξουσιν ἐλπίδα,
Οὐδὲ ἐν ἡμέρᾳ διαγνώσεως παραμύθιον·

19. Γενεᾶς γὰρ ἀδίκου χαλεπὰ τὰ τέλη.

ΚΕΦ. Δʹ. IV.

ΚΡείσσων ἀτεκνία μετὰ ἀρετῆς·
Ἀθανασία γάρ ἐστιν ἐν μνήμῃ αὐτῆς, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται καὶ παρὰ ἀνθρώποις·

2. Παροῦσάν τε τιμῶσιν αὐτήν,
Καὶ ποθοῦσιν ἀπελθοῦσαν·
Καὶ ἐν τῷ αἰῶνι στεφανηφοροῦσα πομπεύει,
Τὸν τῶν ἀμιάντων ἄθλων ἀγῶνα νικήσασα.

3. Πολύγονον δὲ ἀσεβῶν πλῆθος οὐ χρησιμεύσει,
Καὶ ἐκ νόθων μοσχευμάτων οὐ δώσει ῥίζαν εἰς βάθος,
Οὐδὲ ἀσφαλῆ βάσιν ἑδράσει·

4. Κἂν γὰρ ἐν κλάδοις πρὸς καιρὸν ἀναθάλῃ,
Ἐπισφαλῶς βεβηκότα ὑπὸ ἀνέμου σαλευθήσεται,
Καὶ ὑπὸ βίας ἀνέμων ἐκριζωθήσεται·

5. Περικλασθήσονται κλῶνες ἀτέλεστοι,
Καὶ ὁ καρπὸς αὐτῶν ἄχρηστος, ἄωρος εἰς βρῶσιν
Καὶ εἰς οὐθὲν ἐπιτήδειος.

6. Ἐκ γὰρ ἀνόμων ὕπνων τέκνα γεννώμενα
Μάρτυρές εἰσιν πονηρίας κατὰ γονέων ἐν ἐξετασμῷ αὐτῶν·

7. Δίκαιος δὲ ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται.

8. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον,
Οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται·

9. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις,
Καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος.

10. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη,
Καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη·

11. Ἡρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ,
Ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ.

12. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά,
Καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον.

13. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς·

14. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ,
Διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας.
Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες,
Μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτο·

15. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ, ὁσίοις
Καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ· ἐκλεκτοῖς

16. Κατακρινεῖ δὲ δίκαιος καμὼν τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς, θανὼν

Καὶ

v. 18. Ἐάν τε γὰρ) γὰρ abest. CAP. IV. v. 2. τιμῶσιν) τιμοῦνται. [v. 5. ἀτελέστατοι) ἀτέλεστοι. v. 10. Θεῷ) τῷ Θεῷ. v. 15. ὁσίοις) ἐκλεκτοῖς. ibid. stich. 2. ἐκλεκτοῖς) ὁσίοις. v. 16. θανὼν) καμών.

νεότητος Καὶ νιότης τελεσθεῖσα ταχέως πολυετοῦς γῆρας ἀδίκου.

17. Ὄψονται γὰρ τελευτὴν σοφοῦ,
Καὶ οὐ νοήσουσι τί ἐβουλεύσατο περὶ αὐτοῦ,
Καὶ εἰς τί ἠσφαλίσατο αὐτὸν ὁ Κύριος·
18. Ὄψονται καὶ ἐξουθενήσουσιν αὐτόν,
Αὐτοὺς δὲ ὁ Κύριος ἐκγελάσεται.
19. Καὶ ἔσονται μετὰ τοῦτο εἰς πτῶμα ἄτιμον,
Καὶ εἰς ὕβριν ἐν νεκροῖς αἰῶνος·
Ὅτι ῥήξει αὐτοὺς ἀφώνους πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θεμελίων,
Καὶ ἕως ἐσχάτων χερσωθήσονται·
Καὶ ἔσονται ἐν ὀδύνῃ,
Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολεῖται·
20. Ἐλεύσονται ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δειλοί,
Καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξεναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν.

ΚΕΦ. Ε΄. V.

ΤΟτε στήσεται ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος
Κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτὸν,
Καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόνους αὐτοῦ.
2. Ἰδόντες δὲ ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ,
Καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ.
3. Καὶ ἐροῦσιν ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν πνεύματος στενάζοντες (καὶ ἐροῦσιν)· στενάζονται

Οὗτος ἦν ὃν ἔσχομέν ποτε εἰς γέλωτα
Καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμοῦ· 4. οἱ ἄφρονες
Τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν,
Καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον·
5. Πῶς κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ,
Καὶ ἐν ἁγίοις ὁ κλῆρος αὐτοῦ ἐστιν;
6. Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας,
Καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἔλαμψεν (ἐν) ἡμῖν,
Καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν.
7. Ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβοις καὶ ἀπωλείας,
Καὶ ὠδεύσαμεν ἐρήμους ἀβάτους,
Τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἔγνωμεν.
8. Τί ὠφέλησεν ἡμᾶς ἡ ὑπερηφανία;
Ἢ τί πλοῦτος μετὰ ἀλαζονείας συμβέβληται ἡμῖν;
9. Παρῆλθεν ἐκεῖνα πάντα ὡς σκιὰ,
Καὶ ὡς ἀγγελία παρατρέχουσα·
10. Καὶ ὡς ναῦς διερχομένη κυμαινόμενον ὕδωρ,
Ἧς διαβάσης οὐκ ἔστιν ἴχνος εὑρεῖν,
Οὐδὲ ἀτραπὸν τρόπεως αὐτῆς ἐν κύμασιν·
11. Ἢ ὡς ὀρνέου διαπτάντος ἀέρα
Οὗ οὐθὲν εὑρίσκεται τεκμήριον πορείας,
Πληγῇ δὲ ταρσῶν μαστιζόμενον πνεῦμα κοῦφον
Καὶ σχιζόμενον βίᾳ ῥοίζου,
Κινουμένων πτερύγων διωδεύθη,
Καὶ μετὰ τοῦτο οὐχ εὑρέθη σημεῖον ἐπιβάσεως ἐν αὐτῷ·

12. Ἢ

v. 16. (stich. 2. νεότητος) νιότης. v. 19. stich. 2. αἰῶνος) δι' αἰῶνος. ibid. stich. 4. ἐσχάτων) ἐσχάτου. CAP. V. v. 3. Καὶ ἐροῦσιν ἐν ἑαυτοῖς) ἐροῦσιν ἑαυτοῖς. ibid. στενάζονται) στενάζοντες. ibid. (καὶ ἐροῦσιν) deest. v. 6. stich. 2. (ἐν) abest. v. 7. stich. 2. ὠδεύσαμεν) διωδεύσαμεν. v. 8. stich. 2. Ἢ τί) καὶ τί. v. 10. stich. 3. τρόπεως) τρόπιος. v. 11. διαπτάντος) διαπτάντος.

12. Ἢ ὡς βέλους βληθέντος ἐπὶ σκοπὸν,
Τμηθεὶς ὁ ἀὴρ εὐθέως εἰς ἑαυτὸν ἀνελύθη,
Ὡς ἀγνοῆσαι τὴν δίοδον αὐτοῦ·
13. Οὕτως καὶ ἡμεῖς γεννηθέντες ἐξελείπομεν,
Καὶ ἀρετῆς μὲν σημεῖον οὐδὲν ἔχομεν δεῖξαι,
14. Ἐν δὲ τῇ κακίᾳ ἡμῶν κατεδαπανήθημεν.
15. Ὅτι ἐλπὶς ἀσεβοῦς ὡς φερόμενος χνοῦς ὑπὸ ἀνέμου,
Καὶ ὡς πάχνη ὑπὸ λαίλαπος διωχθεῖσα λεπτή,
Καὶ ὡς καπνὸς ὑπὸ ἀνέμου διεχύθη,
Καὶ ὡς μνεία καταλύτου μονοημέρου παρώδευσε.
16. Δίκαιοι δὲ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι,
Καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν,
Καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ·
17. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας,
Καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου·
Ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς,
Καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.
18. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ,
Καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν·
19. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην,
Καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον·
20. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα,
21. Ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν.
Συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας·
22. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν,
Καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται·
23. Καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι·
Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης,
Ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· συγκλύσουσιν
24. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως,
Καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς·
Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία,
Καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.

ΚΕΦ. ϛ'. VI.

Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε,
Μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς·
2. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους
Καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν.
3. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν,
Καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου,
4. Ὃς ἐξετάσει ὑμῶν τὰ ἔργα, καὶ τὰς βουλὰς διερευνήσει·
5. Ὅτι ὑπηρέται ὄντες τῆς αὐτοῦ βασιλείας, οὐκ ἐκρίνατε ὀρθῶς,
Οὐδὲ ἐφυλάξατε νόμον,
Οὐδὲ κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθητε.

6. Φρι-

v. 15. χνοῦς) χοῦς. v. 21. ſtich. 2. συνεκπολεμήσει) addit δὲ. v. 23. ſtich. 3. συγκλύσουσιν) συγκλύσουσιν. CAP. VI. v. 3. παρὰ Κυρίου) παρὰ τοῦ κυρίου.

6. Φρικτῶς καὶ ταχέως ἐπιστήσεται ὑμῖν·
ὅτι κρίσις ἀπότομος ἐν τοῖς ὑπερέχουσι γίνεται.

7. Ὁ γὰρ ἐλάχιστος συγγνωστός ἐστιν ἐλέου·
Δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται.

8. Οὐ γὰρ ὑποστελεῖται πρόσωπον ὁ πάντων δεσπότης,
Οὐδὲ ἐντραπήσεται μέγεθος·
Ὅτι μικρὸν καὶ μέγαν αὐτὸς ἐποίησεν,
Ὁμοίως τε προνοεῖ περὶ πάντων·

9. Τοῖς δὲ κραταιοῖς ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα.

10. Πρὸς ὑμᾶς οὖν ὦ τύραννοι οἱ λόγοι μου,
Ἵνα μάθητε σοφίαν καὶ μὴ παραπέσητε.

11. Οἱ γὰρ φυλάξαντες ὁσίως τὰ ὅσια, ὁσιωθήσονται·
Καὶ οἱ διδαχθέντες αὐτὰ, εὑρήσουσιν ἀπολογίαν.

12. Ἐπιθυμήσατε οὖν τῶν λόγων μου·
Ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε.

13. Λαμπρὰ καὶ ἀμάραντός ἐστιν ἡ σοφία,
Καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτὴν,
Καὶ εὑρίσκεται ὑπὸ τῶν ζητούντων αὐτήν·

14. Φθάνει τοὺς ἐπιθυμοῦντας προγνωσθῆναι.

15. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν οὐ κοπιάσει·
Πάρεδρον γὰρ εὑρήσει τῶν πυλῶν αὐτοῦ.

16. Τὸ γὰρ ἐνθυμηθῆναι περὶ αὐτῆς, Φρονήσεως τελειότης,
Καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται·

17. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὕτη περιέρχεται ζητοῦσα,
Καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς,
Καὶ ἐν πάσῃ ἐπινοίᾳ ἀπαντᾷ αὐτοῖς.

18. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἡ ἀληθεστάτη παιδείας ἐπιθυμία,

19. Φροντὶς δὲ παιδείας ἀγάπη,
Ἀγάπη δὲ τήρησις νόμων αὐτῆς,
Προσοχὴ δὲ νόμων βεβαίωσις ἀφθαρσίας,

20. Ἀφθαρσία δὲ ἐγγὺς εἶναι ποιεῖ Θεοῦ·

21. Ἐπιθυμία ἄρα σοφίας ἀνάγει ἐπὶ βασιλείαν.

22. Εἰ οὖν ἥδεσθε ἐπὶ θρόνοις καὶ σκήπτροις τύραννοι λαῶν,

23. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε.

24. Τί δὲ ἐστι σοφία καὶ πῶς ἐγένετο, ἀπαγγελῶ,
Καὶ οὐκ ἀποκρύψω ὑμῖν μυστήρια,
Ἀλλὰ ἀπ' ἀρχῆς γενέσεως ἐξιχνιάσω,
Καὶ θήσω εἰς τὸ ἐμφανὲς τὴν γνῶσιν αὐτῆς,
Καὶ οὐ μὴ παροδεύσω τὴν ἀλήθειαν·

25. Οὔτε μὴν φθόνῳ τετηκότι συνοδεύσω,
Ὅτι οὗτος οὐ κοινωνεῖ σοφίᾳ.

26. Πλῆθος δὲ σοφῶν σωτηρία κόσμου,
Καὶ βασιλεὺς φρόνιμος εὐστάθεια δήμου·

27. Ὥστε παιδεύεσθε τοῖς ῥήμασί μου, καὶ ὠφεληθήσεσθε.

v. 7. ἐλέου) ἐλέους. v. 15. πρὸς αὐτὴν) ἐπ' αὐτήν. v. 7. stich. 3. ἀπαντᾷ) ὑπαντᾷ. v. 25. stich. 2. κοινωνεῖ) κοινωνήσει.

ΚΕΦ. Ζʹ. VII.

Εἰμὶ μὲν κἀγὼ θνητὸς ἄνθρωπος, ἴσος ἅπασιν,
Καὶ γηγενοῦς ἀπόγονος πρωτοπλάστου·
Καὶ ἐν κοιλίᾳ μητρὸς ἐγλύφην σάρξ,
2. Δεκαμηνιαίῳ χρόνῳ παγεὶς ἐν αἵματι,
Ἐκ σπέρματος ἀνδρὸς καὶ ἡδονῆς ὕπνῳ συνελθούσης·
3. Καὶ ἐγὼ δὲ γενόμενος ἔσπασα τὸν κοινὸν ἀέρα,
Καὶ ἐπὶ τὴν ὁμοιοπαθῆ κατέπεσον γῆν, πρώτην φωνὴν τὴν ὁμοίαν πᾶσιν ἴσα κλαίων·
4. Ἐν σπαργάνοις ἀνετράφην καὶ φροντίσιν·
5. Οὐδεὶς γὰρ βασιλέων ἑτέραν ἔχεν γενέσεως ἀρχήν,
6. Μία δὲ πάντων εἴσοδος εἰς τὸν βίον, ἔξοδός τε ἴση.
7. Διὰ τοῦτο ηὐξάμην, καὶ φρόνησις ἐδόθη μοι·
Ἐπεκαλεσάμην, καὶ ἦλθέ μοι πνεῦμα σοφίας.
8. Προέκρινα αὐτὴν σκήπτρων καὶ θρόνων, καὶ πλοῦτον οὐδὲν ἡγησάμην ἐν συγκρίσει αὐτῆς·
9. Οὐδὲ ὡμοίωσα αὐτῇ λίθον ἀτίμητον,
Ὅτι ὁ πᾶς χρυσὸς ἐν ὄψει αὐτῆς ψάμμος ὀλίγη,
Καὶ ὡς πηλὸς λογισθήσεται ἄργυρος ἐναντίον αὐτῆς·
10. Ὑπὲρ ὑγίειαν καὶ εὐμορφίαν ἠγάπησα αὐτήν,
Καὶ προειλάμην αὐτὴν ἀντὶ φωτὸς ἔχειν,
Ὅτι ἀκοίμητον τὸ ἐκ ταύτης φέγγος.
11. Ἦλθε δέ μοι τὰ ἀγαθὰ ὁμοῦ πάντα μετ' αὐτῆς,
Καὶ ἀναρίθμητος πλοῦτος ἐν χερσὶν αὐτῆς·
12. Ηὐφράνθην δὲ ἐπὶ πᾶσιν, ὅτι αὐτῶν ἡγεῖται σοφία·
Ἠγνόουν δὲ αὐτὴν γενέτιν εἶναι τούτων.
13. Ἀδόλως τε ἔμαθον, ἀφθόνως τε μεταδίδωμι,
Τὸν πλοῦτον αὐτῆς οὐκ ἀποκρύπτομαι·
14. Ἀνεκλιπὴς γάρ θησαυρός ἐστιν ἀνθρώποις,
Ὃν οἱ κτησάμενοι πρὸς Θεὸν ἐστείλαντο φιλίαν,
Διὰ τὰς ἐκ παιδείας δωρεὰς συσταθέντες.
15. Ἐμοὶ δὲ δῴη ὁ Θεὸς εἰπεῖν κατὰ γνώμην,
Καὶ ἐνθυμηθῆναι ἀξίως τῶν λεγομένων·
Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι,
Καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής.
16. Ἐν γὰρ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ λόγοι ἡμῶν,
Πᾶσά τε φρόνησις καὶ ἐργατειῶν ἐπιστήμη.
17. Αὐτὸς γάρ μοι ἔδωκε τῶν ὄντων γνῶσιν ἀψευδῆ,
Εἰδέναι σύστασιν κόσμου καὶ ἐνέργειαν στοιχείων,

18. Ἀρ-

ἴσα ἀνεστράφην — αὐτήν

CAP. VII. v. 4. ἀνετράφην καὶ φρ.) ἀνετράφην καὶ ἐν φροντίσιν. v. 5. βασιλέων) βασιλεύς. v. 9. ὡμοίωσα αὐτήν) ὡμοίωσα αὐτῇ. v. 10. stich. 2. προειλάμην) προειλόμην. v. 12. Ηὐφράνθην δὲ ἐπὶ πᾶσι) εὐφράνθην δὲ ἐπὶ πάντων. v. 14. stich. 2. κτησάμενοι) χρησάμενοι. v. 15. stich. 2. λεγομένων) δεδομένων.

18. Ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ μεσότητα χρόνων,
Τροπῶν ἀλλαγὰς καὶ μεταβολὰς καιρῶν,
19. Ἐνιαυτοῦ κύκλους, καὶ ἀστέρων θέσεις,
20. Φύσεις ζώων καὶ θυμοὺς θηρίων,
Πνευμάτων βίας, καὶ διαλογισμοὺς ἀνθρώπων,
Διαφορὰς φυτῶν καὶ δυνάμεις ῥιζῶν.
ἐμφανῆ 21. Ὅσα τέ ἐστι κρυπτὰ καὶ ἀφανῆ ἔγνων·
Ἡ γὰρ πάντων τεχνῖτις ἐδίδαξέ με σοφία.
22. Ἔστι γὰρ αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον,
Μονογενὲς, πολυμερὲς, λεπτὸν,
Εὐκίνητον, τρανὸν, ἀμόλυντον,
Σαφὲς, ἀπήμαντον, φιλάγαθον, ὀξὺ,
Ἀκώλυτον, εὐεργετικὸν, 23. φιλάνθρωπον,
Βέβαιον, ἀσφαλὲς, ἀμέριμνον, παντοδύναμον, παντεπίσκοπον,
Καὶ διὰ πάντων χωροῦν πνευμάτων
Νοερῶν, καθαρῶν, λεπτοτάτων.
24. Πάσης γὰρ κινήσεως κινητικώτερον σοφία·
Διήκει δὲ καὶ χωρεῖ διὰ πάντων διὰ τὴν καθαρότητα.
25. Ἀτμὶς γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ δυνάμεως,
Καὶ ἀπόῤῥοια τῆς τοῦ παντοκράτορος
εἰλικρινείας δόξης εἰλικρινής·
Διὰ τοῦτο οὐδὲν μεμιαμμένον εἰς αὐτὴν παρεμπίπτει.
26. Ἀπαύγασμα γάρ ἐστι φωτὸς ἀϊδίου,
Καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον τῆς τοῦ Θεοῦ ἐνεργείας,
Καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ.
27. Μία δὲ οὖσα πάντα δύναται,
Καὶ μένουσα ἐν ἑαυτῇ πάντα καινίζει,
Καὶ κατὰ γενεὰς εἰς ψυχὰς ὁσίας μεταβαίνουσα,
Φίλους Θεοῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει·
28. Οὐδένα γὰρ ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ, εἰ μὴ τὸν σοφίᾳ συνοικοῦντα. οὐδὲν
29. Ἔστι γὰρ αὕτη εὐπρεπεστέρα ἡλίου,
Καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν
Φωτὶ συγκρινομένη εὑρίσκεται προτέρα·
30. Τοῦτο μὲν γὰρ διαδέχεται νὺξ,
Σοφίαν δὲ οὐ κατισχύει κακία.

ΚΕΦ. Ηʹ. VIII.

Διατείνει δὲ ἀπὸ πέρατος ἐπὶ πέρας εὐρώστως,
Καὶ διοικεῖται τὰ πάντα χρηστῶς.
2. Ταύτην ἐφίλησα καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου,
Καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ,
Καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς.
3. Εὐγένειαν δοξάζει συμβίωσιν Θεοῦ ἔχουσα,
Καὶ ὁ πάντων δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν·

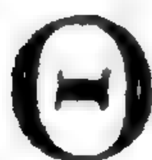
v. 19. Ἐνιαυτοῦ) ἐνιαυτῶν. v. 22. Ἔστι γὰρ αὐτῇ) ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ. v. 23. stich. 2. παντεπίσκοπον) πανεπίσκοπον. v. 25. stich. 2. εἰλικρινείας) εἰλικρινής. v. 27. stich. 2. ἐν ἑαυτῇ πάντα) ἐν αὐτῇ τὰ πάντα. v. 28. οὐδὲν γὰρ ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ) οὐθὲν γὰρ ἀγαπᾷ ὁ Θεός. v. 29. stich. 2. ἀστέρων) ἄστρων. v. 30. stich. 2. in Rom. σοφίας δὲ οὐκ ἀντισχύει κακία. CAP. VIII. v. 1. ἐπὶ πέρας) εἰς πέρας. ibid. stich. 2. διοικεῖται) διοικεῖ.

4. Μύσις γάρ ἐςι τῆς τῦ Θεῦ ἐπιςήμης,
αἱρετὶς Καὶ εὑρετὶς τῶν ἔργων αὐτῦ.
5. Εἰ δὲ πλῦτός ἐςιν ἐπιθυμητὸν κτῆμα ἐν βίῳ,
Τί σοφίας πλυσιώτερον τῆς τὰ πάντα ἐργαζομένης;
ἐργάζεται 6. Εἰ δὲ φρόνησις ἰεάζεται,
Τίς αὐτῆς τῶν ὄντων μᾶλλόν ἐςι τεχνίτης;
7. Καὶ εἰ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ τις,
Οἱ πόνοι ταύτης εἰσὶν ἀρεταί·
Σωφροσύνην γὰρ καὶ φρόνησιν ἐκδιδάσκει,
Δικαιοσύνην καὶ ἀνδρίαν,
Ὧν χρησιμώτερον ὐδὲν ἐςιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις.
πολύπειραν. 8. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις,
Οἶδε τὰ ἀρχαῖα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει·
Ἐπίςαται ςροφὰς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων,
Σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει
Καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων.
9. Ἔκρινα τοίνυν ἀγαγέσθαι ταύτην ἐμαυτῷ πρὸς συμβίωσιν,
Εἰδὼς ὅτι ἔςαι μοι σύμβυλος ἀγαθῶν,
Καὶ παραίνεσις φροντίδων καὶ λύπης.
10. Ἕξω δι' αὐτὴν δόξαν ἐν ὄχλοις,
Καὶ τιμὴν παρὰ πρεσβυτέροις ὁ νέος·
11. Ὀξὺς εὑρεθήσομαι ἐν κρίσει,
Καὶ ἐν ὄψει δυναςῶν θαυμασθήσομαι·
12. Σιγῶντά με περιμενῦσιν, καὶ φθεγγομένῳ προσέξυσι,
Καὶ λαλῦντος ἐπιπλεῖον, χεῖρα ἐπιθήσυσιν ἐπὶ ςόμα αὐτῶν.
13. Ἕξω δι' αὐτὴν ἀθανασίαν,
Καὶ μνήμην αἰώνιον τοῖς μετ' ἐμὲ ἀπολείψω.
14. Διοικήσω λαὺς, καὶ ἔθνη ὑποταγήσεταί μοι·
15. Φοβηθήσονταί με ἀκύσαντες τύραννοι φρικτοί·
Ἐν πλήθει φανῦμαι ἀγαθὸς,
Καὶ ἐν πολέμῳ ἀνδρεῖος·
16. Εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκόν μυ προσαναπαύσομαι αὐτῇ·
Οὐ γὰρ ἔχει πικρίαν ἡ συναναςροφὴ αὐτῆς,
Οὐδὲ ὀδύνην ἡ συμβίωσις αὐτῆς,
Ἀλλὰ εὐφροσύνην καὶ χαράν.
17. Ταῦτα λογισάμενος ἐν ἐμαυτῷ,
Καὶ φροντίσας ἐν καρδίᾳ μυ,
Ὅτι ἀθανασία ἐςὶν ἐν συγγενείᾳ σοφίας, 18. καὶ ἐν φιλίᾳ αὐτῆς τέρψις ἀγαθὴ,
Καὶ ἐν πόνοις χειρῶν αὐτῆς πλῦτος ἀνεκλιπὴς,
Καὶ ἐν συγγυμνασίᾳ ὁμιλίας αὐτῆς φρόνησις,
Καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς,
Περιῄειν ζητῶν ὅπως λάβω αὐτὴν εἰς ἐμαυτόν.
19. Παῖς δὲ ἤμην εὐφυὴς,
Ψυχῆς τε ἔλαχον ἀγαθῆς·
20. Μᾶλλον δὲ ἀγαθὸς ὢν, ἦλθον εἰς σῶμα ἀμίαντον.
21. Γνὺς δὲ ὅτι ὐκ ἄλλως ἔσομαι ἐγκρατὴς, ἐὰν μὴ ὁ Θεὸς δῷ,
(Καὶ τῦτο δ' ἦν φρονήσεως τὸ εἰδέναι τίνος ἡ χάρις,
Ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτῦ,
Καὶ εἶπον ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μυ·

ΚΕΦ.

v. 8. πολύπειραν) πολυπειρίαν. ibid. ſtich. 2. εἰκάζει) εἰκάζειν. v. 9. ἀγαγέσθαι ταύτην) transpoſita. v. 17. ſtich. 3. ἀθανασία ἐςὶν) transpoſita. v. 21. ſtich. 2. τίνος χάρις) τίνος ἡ χάρις.

ΚΕΦ. Θ'. IX.

Εὲ πατέρων καὶ κύριε τοῦ ἐλέους σου,
Ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου,
2. Καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας ἄνθρωπον,
Ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων,
3. Καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ,
Καὶ ἐν εὐθύτητι ψυχῆς κρίσιν κρίνῃ·
4. Δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν,
Καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου·
5. Ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου,
Ἄνθρωπος ἀσθενὴς καὶ ὀλιγοχρόνιος,
Καὶ ἐλάσσων ἐν συνέσει κρίσεως καὶ νόμων·
6. Κἂν γάρ τις ᾖ τέλειος ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων,
Τῆς ἀπὸ σοῦ σοφίας ἀπούσης, εἰς οὐθὲν λογισθήσεται.
7. Σύ με προείλω βασιλέα λαοῦ σου,
Καὶ δικαστὴν υἱῶν σου καὶ θυγατέρων σου·
8. Εἶπας οἰκοδομῆσαι ναὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ σου,
κατασκηνίσεως Καὶ ἐν πόλει κατασκηνώσεώς σου θυσιαστήριον,
Μίμημα σκηνῆς ἁγίας ἣν προητοίμασας ἀπ' ἀρχῆς,
9. Καὶ μετὰ σοῦ ἡ σοφία ἡ εἰδυῖα τὰ ἔργα σου,
Καὶ παροῦσα ὅτε ἐποίεις τὸν κόσμον,
Καὶ ἐπισταμένη τί ἀρεστὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου,
Καὶ τί εὐθὲς ἐν ἐντολαῖς σου·
10. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίων οὐρανῶν,
Καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου πέμψον αὐτήν,
Ἵνα συμπαροῦσά μοι κοπιάσῃ,
Καὶ γνῶ τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί.
11. Οἶδε γὰρ ἐκείνη πάντα καὶ συνιεῖ,
Καὶ ὁδηγήσει με ἐν ταῖς πράξεσί μου σωφρόνως,
Καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς·
12. Καὶ ἔσται προσδεκτὰ τὰ ἔργα μου,
Καὶ διακρινῶ τὸν λαόν σου δικαίως,
Καὶ ἔσομαι ἄξιος θρόνων πατρός μου.
13. Τίς γὰρ ἄνθρωπος γνώσεται βουλὴν Θεοῦ;
Ἢ τίς ἐνθυμηθήσεται τί θέλει ὁ Κύριος;
14. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν δειλοί,
Καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι ἡμῶν·
15. Φθαρτὸν γὰρ σῶμα βαρύνει ψυχήν,
Καὶ βρίθει τὸ γεῶδες σκῆνος νοῦν πολυφροντίδα.
16. Καὶ μόγις εἰκάζομεν τὰ ἐπὶ γῆς,
Καὶ τὰ ἐν χερσὶν εὑρίσκομεν μετὰ πόνου·
Τὰ δὲ ἐν οὐρανοῖς τίς ἐξιχνίασε;
17. Βουλὴν δέ σου τίς ἔγνω, εἰ μὴ σὺ ἔδωκας σοφίαν,
Καὶ ἔπεμψας τὸ ἅγιόν σου πνεῦμα ἀπὸ ὑψίστων;
18. Καὶ οὕτως διωρθώθησαν αἱ τρίβοι τῶν ἐπὶ γῆς,

CAP. IX. v. 2. κατασκευάσας) κατεσκεύασας. v. 6. stich. 2. οὐθὲν) οὐδέν. v. 8. stich. 2. κατασκηνίσεως) κατασκηνώσεως. v. 16. μόγις) μόλις.

Καὶ τὰ ἀρεστά σου ἐδιδάχθησαν ἄνθρωποι,

19. Καὶ τῇ σοφίᾳ ἐσώθησαν.

ΚΕΦ. Ι'. Χ.

Αὕτη πρωτόπλαστον πατέρα κόσμου
Μόνον κτισθέντα διεφύλαξε,
Καὶ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ παραπτώματος ἰδίου·

2. Ἔδωκέ τε αὐτῷ ἰσχὺν κρατῆσαι πάντων.

3. Ἀποστὰς δὲ ἀπ' αὐτῆς ἄδικος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ,
Ἀδελφοκτόνοις συναπώλετο θυμοῖς·

4. Δι' ὃν κατακλυζομένην γῆν πάλιν ἔσωσε σοφία,
Δι' εὐτελοῦς ξύλου τὸν δίκαιον κυβερνήσασα.

5. Αὕτη καὶ ἐν ὁμονοίᾳ πονηρίας ἐθνῶν συγχυθέντων,
Ἔγνω τὸν δίκαιον, καὶ ἐτήρησεν αὐτὸν ἄμεμπτον Θεῷ,
Καὶ ἐπὶ τέκνου σπλάγχνοις ἰσχυρὸν ἐφύλαξεν.

6. Αὕτη δίκαιον, ἐξαπολλυμένων ἀσεβῶν, ἐῤῥύσατο
Φυγόντα καταβάσιον πῦρ Πενταπόλεως·

7. Ἧς ἔτι μαρτύριον τῆς πονηρίας
Καπνιζομένη καθέστηκε χέρσος,
Καὶ ἀτελέσιν ὥραις καρποφοροῦντα φυτὰ,
Καὶ ἀπιστούσης ψυχῆς μνημεῖον ἑστηκυῖα στήλη ἁλός.

8. Σοφίαν γὰρ παροδεύσαντες οὐ μόνον ἐβλάβησαν τοῦ μὴ γνῶναι τὰ καλὰ,
Ἀλλὰ καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀφροσύνης ἀπέλιπον τῷ βίῳ μνημόσυνον,
Ἵνα ἐν οἷς ἐσφάλησαν, μηδὲ λαθεῖν δυνηθῶσι.

9. Σοφία δὲ τοὺς θεραπεύοντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐῤῥύσατο.

10. Αὕτη φυγάδα ὀργῆς ἀδελφοῦ δίκαιον
Ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις,
Ἔδειξεν αὐτῷ βασιλείαν Θεοῦ,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γνῶσιν ἁγίων·
Ηὐπόρισεν αὐτὸν ἐν μόχθοις, εὐπόρησεν
Καὶ ἐπλήθυνεν τοὺς * πόνους αὐτοῦ· * κόπους

11. Ἐν πλεονεξίᾳ κατισχυόντων αὐτὸν παρέστη,
Καὶ ἐπλούτισεν αὐτόν·

12. Διεφύλαξεν αὐτὸν ἀπὸ ἐχθρῶν,
Καὶ ἀπὸ ἐνεδρευόντων ἠσφαλίσατο,
Καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτῷ,
Ἵνα γνῷ, ὅτι παντὸς δυνατωτέρα ἐστὶν ἡ εὐσέβεια.

13. Αὕτη πραθέντα δίκαιον οὐκ ἐγκατέλειπεν,
Ἀλλ' ἐξ ἁμαρτίας ἐῤῥύσατο αὐτόν.

14. Συγκατέβη αὐτῷ εἰς λάκκον,
Καὶ ἐν δεσμοῖς οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν,
Ἕως ἤνεγκεν αὐτῷ σκῆπτρα βασιλείας
Καὶ ἐξουσίαν τυραννούντων αὐτοῦ·
Ψευδεῖς τε ἔδειξεν τοὺς μωμησαμένους αὐτὸν,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν αἰώνιον.

15. Αὕτη

CAP. X. v. 2. πάντων) ἁπάντων. v. 4. ἔσωσε) διέσωσε. v. 5. stich. 2. Ἔγνω τὸν) εὗρε τόν. v. 6. stich. 2. καταβάσιον πῦρ) transposita. v. 7. Ἧς ἔτι μαρτ.) οὗ ἐπὶ μαρτύριον. v. 9. θεραπεύοντας) θεραπεύσαντας. v. 10. stich. 6. κόπους) πόνους. v. 12. stich. 4. ἡ εὐσέβεια) absque articulo.

15. Αὕτη λαὸν ὅσιον καὶ σπέρμα ἄμεμπτον
Ἐρύσατο ἐξ ἔθνους θλιβόντων·
16. Εἰσῆλθεν εἰς ψυχὴν θεράποντος Κυρίου,
Καὶ ἀντέστη βασιλεῦσι φοβεροῖς ἐν τέρασι καὶ σημείοις.
μισθὸν ὁσίοις 17. Ἀπέδωκεν ὁσίοις μισθὸν κόπων αὐτῶν·
Ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ὁδῷ θαυμαστῇ,
Καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σκέπην ἡμέρας,
Καὶ εἰς φλόγα ἀστέρων τὴν νύκτα.
18. Διεβίβασεν αὐτοὺς θάλασσαν ἐρυθράν,
Καὶ διήγαγεν αὐτοὺς δι' ὕδατος πολλοῦ·
κατέκλυσαν 19. Τοὺς δὲ ἐχθροὺς αὐτῶν κατέκλυσε,
Καὶ ἐκ βάθους ἀβύσσου ἀνέβρασεν αὐτούς.
20. Διὰ τοῦτο δίκαιοι ἐσκύλευσαν ἀσεβεῖς,
Καὶ ὕμνησαν Κύριε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου,
Τήν τε ὑπέρμαχόν σου χεῖρα ᾔνεσαν ὁμοθυμαδόν·
21. Ὅτι ἡ σοφία ἤνοιξε στόμα κωφῶν,
Καὶ γλώσσας νηπίων ἔθηκεν τρανάς.

ΚΕΦ. ΙΑ'. XI.

αὐτοῦ προφητῶν ἁγίων ΕΥώδωσε τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν χειρὶ προφήτου ἁγίου·
2. Διώδευσαν ἔρημον ἀοίκητον,
Καὶ ἐν ἀβάτοις ἔπηξαν σκηνάς·
3. Ἀντέστησαν πολεμίοις, καὶ ἐχθροὺς ἠμύναντο.
4. Ἐδίψησαν καὶ ἐπεκαλέσαντό σε,
Καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκ πέτρας ἀκροτόμου ὕδωρ,
Καὶ ἴαμα δίψης ἐκ λίθου σκληροῦ.
5. Δι' ὧν γὰρ ἐκολάσθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν,
6. Διὰ τούτων αὐτοὶ ἀποροῦντες εὐεργετήθησαν.
7. Ἀντὶ μὲν πηγῆς ἀενάου ποταμοῦ
Αἵματι λυθρώδει ταραχθέντος
8. Εἰς ἔλεγχον νηπιοκτόνου διατάγματος,
Ἔδωκας αὐτοῖς δαψιλὲς ὕδωρ ἀνελπίστως·
9. Δείξας διὰ τοῦ τότε δίψους,
Πῶς τοὺς ὑπεναντίους ἐκόλασας.
10. Ὅτε γὰρ ἐπειράσθησαν, καίπερ ἐν ἐλέει παιδευόμενοι,
Ἔγνωσαν πῶς ἐν ὀργῇ κρινόμενοι ἀσεβεῖς ἐβασανίζοντο·
11. Τούτους μὲν γὰρ ὡς πατὴρ νουθετῶν ἐδοκίμασας·
Ἐκείνους δὲ ὡς ἀπότομος βασιλεὺς καταδικάζων ἐξήτασας.
12. Καὶ ἀπόντες δὲ καὶ παρόντες ὁμοίως ἐτρύχοντο·
13. Διπλῆ γὰρ αὐτοὺς ἔλαβε λύπη,
Καὶ στεναγμὸς μνημῶν τῶν παρελθόντων.
14. Ὅτε γὰρ ἤκουσαν διὰ τῶν ἰδίων κολάσεων
Εὐεργετημένους αὐτούς, ᾔσθοντο τοῦ Κυρίου·
15. Ὃν γὰρ ἐν ἐκθέσει πάλαι ῥιφέντα ἀπεῖπον χλευάζοντες,
Ἐπὶ τέλει τῶν ἐκβάσεων ἐθαύμαζον,

Οὐχ

v. 17. μισθὸν ὁσίοις) transposita. ibid. stich. 4. ἀστέρων) ἄστρων. v. 19. κατέκλυσαν) κατέκλυσε. CAP. XI. v. 1 ἔργα αὐτοῦ) ἔργα αὐτῶν. ibid. προφητῶν ἁγίων) προφήτου ἁγίου. v. 3. ἐχθροὺς ἠμύναντο) transposita. v. 7. ἀενάου) ἀενάου. ibid. stich. 2. ταραχθέντος) ταραχθέντες. v. 13. stich. 2. παρελθόντων) παρελθουσῶν. v. 14. stich. 2. Εὐεργετημένους) εὐεργετημένους. v. 15. Ὃν γὰρ) τὸν γάρ. ibid. stich. 2. ἐθαύμαζον) ἐθαύμασαν.

Οὐχ ὅμοια δικαίοις διψήσαντες.

16. Ἀντὶ δὲ λογισμῶν ἀσυνέτων ἀδικίας αὐτῶν,

Ἐν οἷς πλανηθέντες ἐθρήσκευον ἄλογα ἑρπετὰ καὶ κνώδαλα εὐτελῆ, κλώδαλα

Ἐπαπέστειλας αὐτοῖς πλῆθος ἀλόγων ζώων εἰς ἐκδίκησιν·

17. Ἵνα γνῶσιν ὅτι δι' ὧν τις ἁμαρτάνει, διὰ τούτων κολάζεται.

18. Οὐ γὰρ ἠπόρει ἡ παντοδύναμός σου χεὶρ

Καὶ κτίσασα τὸν κόσμον ἐξ ἀμόρφου ὕλης,

Ἐπιπέμψαι αὐτοῖς ἢ πλῆθος ἄρκων, ἢ θρασεῖς λέοντας,

νεοκτίστου 19. Ἢ νεοκτίστους θυμοῦ πλήρεις θῆρας ἀγνώστους,

Ἤτοι πυρπνόον φυσῶντας ἆθμα,

λιχμωμένους Ἢ βρόμον λικμωμένους καπνοῦ,

Ἢ δεινοὺς ἀπ' ὀμμάτων σπινθῆρας ἀστράπτοντας·

20. Ὧν οὐ μόνον ἡ βλάβη ἠδύνατο ἐκτρίψαι αὐτούς,

Ἀλλὰ καὶ ἡ ὄψις ἐκφοβήσασα διολέσαι·

21. Καὶ χωρὶς δὲ τούτων, ἑνὶ πνεύματι πεσεῖν ἐδύναντο,

Ὑπὸ τῆς δίκης διωχθέντες,

Καὶ λικμηθέντες ὑπὸ πνεύματος δυνάμεώς σου·

Ἀλλὰ πάντα μέτρῳ καὶ ἀριθμῷ καὶ σταθμῷ διέταξας.

22. Τὸ γὰρ μεγάλως ἰσχύειν σοι πάρεστιν πάντοτε,

Καὶ κράτει βραχίονός σου τίς ἀντιστήσεται;

23. Ὅτι ὡς ῥοπὴ ἐκ πλαστίγγων ὅλος ὁ κόσμος ἐναντίον σου,

Καὶ ὡς ῥανὶς δρόσου ὀρθρινὴ κατελθοῦσα ἐπὶ γῆν.

24. Ἐλεεῖς δὲ πάντας ὅτι πάντα δύνασαι,

Καὶ παρορᾷς ἁμαρτήματα ἀνθρώπων εἰς μετάνοιαν.

25. Ἀγαπᾷς γὰρ τὰ ὄντα πάντα, καὶ οὐδὲν βδελύσσῃ ὧν ἐποίησας· οὐδένα

Οὐδὲ γὰρ ἂν μισῶν τι κατεσκεύασας.

26. Πῶς δὲ διέμεινεν ἄν τι, εἰ μὴ σὺ ἠθέλησας; ἔμεινεν

Ἢ τὸ μὴ κληθὲν ὑπὸ σοῦ διετηρήθη;

27. Φείδῃ δὲ πάντων, ὅτι σά ἐστι πάντα, δέσποτα φιλόψυχε.

ΚΕΦ. ΙΒʹ. XII.

Τὸ γὰρ ἄφθαρτόν σου πνεῦμά ἐστιν ἐν πᾶσι·

2. Διὸ τοὺς παραπίπτοντας κατ' ὀλίγον ἐλέγχεις,

Καὶ ἐν οἷς ἁμαρτάνουσιν, ὑπομιμνήσκων νουθετεῖς,

Ἵνα ἀπαλλαγέντες τῆς κακίας πιστεύσωσιν ἐπὶ σὲ Κύριε. πιστεύσωμεν

3. Καὶ γὰρ τοὺς παλαιοὺς οἰκήτορας τῆς ἁγίας σου γῆς

Μισήσας, 4. ἐπὶ τῷ ἔχθιστα πράσσειν ἔργα φαρμακειῶν

Καὶ τελετὰς ἀνοσίους, 5. τέκνων τε φονέας ἀνελεήμονας,

Καὶ

v. 16. ſtich. 2. κλώδαλα) κνώδαλα. v. 19. νεοκτίστου) νεοκτίστους. ibid. ſtich. 3. βρόμον λιχμωμένους) βρόμους λικμωμένους. v. 20. ἐκτρίψαι) συντρίψαι. v. 22. σοι πάρεστιν) transpoſita. v. 25. οὐδένα) οὐδέν. v. 27. πάντα) deeſt. CAP. XII. v. 2. ſtich. 3. πιστεύσωμεν) πιστεύσωσι.

Καὶ σπλαγχνοφάγων ἀνθρωπίνων
σαρκῶν θοῖναν καὶ αἵματος
Ἐκ μέσου μύστας θιάσου,
6. Καὶ αὐθέντας γονεῖς ψυχῶν ἀβοηθήτων,
Ἐβουλήθης ἀπολέσαι διὰ χειρῶν πατέρων ἡμῶν·
7. Ἵνα ἀξίαν ἀποικίαν δέξηται Θεοῦ παίδων
Ἡ παρὰ σοὶ πασῶν τιμιωτάτη γῆ.
8. Ἀλλὰ καὶ τούτων ὡς ἀνθρώπων ἐφείσω,
Ἀπέστειλάς τε προδρόμους τοῦ στρατοπέδου σου σφῆκας,
Ἵνα αὐτοὺς καταβραχὺ ἐξολεθρεύσωσιν·
9. Οὐκ ἀδυνατῶν ἐν παρατάξει ἀσεβεῖς
Δικαίοις ὑποχειρίους δοῦναι,
Ἢ θηρίοις δεινοῖς, ἢ λόγῳ ἀποτόμῳ ὑφ' ἓν ἐκτρίψαι·
10. Κρίνων δὲ καταβραχὺ, ἐδίδους τόπον μετανοίας,
Οὐκ ἀγνοῶν, ὅτι πονηρὰ ἡ γένεσις αὐτῶν,
Καὶ ἔμφυτος ἡ κακία αὐτῶν,
Καὶ ὅτι οὐ μὴ ἀλλαγῇ ὁ λογισμὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
11. (Σπέρμα γὰρ ἦν κατηραμένον ἀπ' ἀρχῆς·)
Οὐδὲ εὐλαβούμενος τινὰ, ἐφ' οἷς ἡμάρτανον ἄδειαν ἐδίδους,
12. Τίς γὰρ ἐρεῖ· τί ἐποίησας;
Ἢ τίς ἀντιστήσεται τῷ κρίματί σου;
Τίς δὲ ἐγκαλέσει σοι κατὰ ἐθνῶν ἀπολωλότων, ἃ σὺ ἐποίησας;
Ἢ τίς εἰς κατάστασίν σοι ἐλεύσεται ἔκδικος κατὰ ἀδίκων ἀνθρώπων;
13. Οὔτε γὰρ Θεός ἐστι πλὴν σοῦ, ᾧ μέλει περὶ πάντων,
Ἵνα δείξῃς ὅτι οὐκ ἀδίκως ἔκρινας·
14. Οὔτε βασιλεὺς ἢ τύραννος ἀντοφθαλμῆσαι δυνήσεταί σοι περὶ ὧν ἀπώλεσας. ἐκόλασας
15. Δίκαιος δὲ ὢν, δικαίως τὰ πάντα διέπεις,
Αὐτὸν τὸν μὴ ὀφείλοντα κολασθῆναι καταδικάσαι
Ἀλλότριον ἡγούμενος τῆς σῆς δυνάμεως.
16. Ἡ γὰρ ἰσχύς σου δικαιοσύνης ἀρχὴ,
Καὶ τὸ πάντων σε δεσπόζειν, πάντων φείδεσθαί σε ποιεῖ·
17. Ἰσχὺν γὰρ ἐνδείκνυσαι ὁ ἀπιστούμενος ἐπὶ δυνάμεως τελειότητι, ὅτι
Καὶ ἐν τοῖς οὐκ εἰδόσι σε τὸ θράσος ἐξελέγχεις·
18. Σὺ δὲ δεσπόζων ἰσχύος ἐν ἐπιεικείᾳ κρίνεις,
Καὶ μετὰ πολλῆς φειδοῦς διοικεῖς ἡμᾶς.
Πάρεστι γάρ σοι, ὅταν θέλῃς, τὸ δύνασθαι·
19. Ἐδίδαξας δὲ σου τὸν λαὸν διὰ τῶν τοιούτων ἔργων,
Ὅτι δεῖ τὸν δίκαιον εἶναι φιλάνθρωπον,
Καὶ εὐέλπιδας ἐποίησας τοὺς υἱούς σου,
Ὅτι διδοῖς ἐπὶ ἁμαρτήμασι μετάνοιαν.
20. Εἰ γὰρ ἐχθροὺς παίδων σου καὶ ὀφειλομένους θανάτῳ

v. 5. stich. 3. μύστας θιάσου) μυσταθείας σου. v. 14. ἐκόλασας) ἀπώλεσας. v. 16. stich. 2. φείδεσθαί σε) σε abest. v. 17. ὅτι ἀπιστούμενος) ὅτι deest. ibid. stich. 2. ἐν τοῖς οὐκ εἰδόσι) ἐν τοῖς εἰδόσι. v. 19. stich. 4. διδοῖς) δίδως.

Μετὰ τοσαύτης ἐτιμωρήσω προσοχῆς,
Δοὺς χρόνον καὶ τόπον δι᾽ ὧν ἀπαλλαγῶσι τῆς κακίας,

21. Μετὰ πόσης ἀκριβείας ἔκρινας τοὺς υἱούς σου,
Ὧν τοῖς πατράσιν ὅρκους καὶ συνθήκας ἔδωκας ἀγαθῶν ὑποσχέσεων;

22. Ἡμᾶς οὖν παιδεύων, τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ἐν μυριότητι μαστιγοῖς,
Ἵνα σου τὴν ἀγαθότητα μεριμνῶμεν κρίνοντες,
Κρινόμενοι δὲ προσδοκῶμεν ἔλεος.

23. Ὅθεν καὶ τοὺς ἐν ἀφροσύνῃ ζωῆς βιώσαντας ἀδίκως,
Διὰ τῶν ἰδίων ἐβασάνισας βδελυγμάτων.

24. Καὶ γὰρ τῶν πλάνης ὁδῶν μακρότερον ἐπλανήθησαν,
Θεοὺς ὑπολαμβάνοντες τὰ καὶ ἐν ζώοις τῶν ἐχθρῶν ἄτιμα,
Νηπίων δίκην ἀφρόνων ψευσθέντες.

25. Διὰ τοῦτο ὡς παισὶν ἀλογίστοις τὴν κρίσιν εἰς ἐμπαιγμὸν ἔπεμψας·

26. Οἱ δὲ παιγνίοις ἐπιτιμήσεως μὴ νουθετηθέντες,
Ἀξίαν Θεοῦ κρίσιν πειράσουσιν.

27. Ἐφ᾽ οἷς γὰρ αὐτοὶ πάσχοντες ἠγανάκτουν,
Ἐπὶ τούτοις οὓς ἐδόκουν θεοὺς, ἐν αὐτοῖς κολαζόμενοι,
Ἰδόντες ὃν πάλαι ἠρνοῦντο εἰδέναι, Θεὸν ἐπέγνωσαν ἀληθῆ·
Διὸ καὶ τὸ τέρμα τῆς καταδίκης ἐπ᾽ αὐτοὺς ἐπῆλθεν.

ΚΕΦ. ΙΓ΄. XIII.

ΜΑταιοι μὲν γὰρ πάντες ἄνθρωποι φύσει, οἷς παρῆν Θεοῦ ἀγνωσία,
Καὶ ἐκ τῶν ὁρωμένων ἀγαθῶν οὐκ ἴσχυσαν εἰδέναι τὸν ὄντα,
Οὔτε τοῖς ἔργοις προσέχοντες ἐπέγνωσαν τὸν τεχνίτην·

2. Ἀλλ᾽ ἢ πῦρ, ἢ πνεῦμα, ἢ ταχινὸν ἀέρα,
Ἢ κύκλον ἄστρων, ἢ βίαιον ὕδωρ,
Ἢ φωστῆρας οὐρανοῦ, πρυτάνεις κόσμου θεοὺς ἐνόμισαν·

3. Ὧν εἰ μὲν τῇ καλλονῇ τερπόμενοι, ταῦτα θεοὺς ὑπελάμβανον,
Γνώτωσαν πόσῳ τούτων ὁ δεσπότης ἐστὶ βελτίων·
Ὁ γὰρ τοῦ κάλλους γενεσιάρχης ἔκτισεν αὐτά.

4. Εἰ δὲ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν ἐκπλαγέντες,
Νοησάτωσαν ἀπ᾽ αὐτῶν πόσῳ ὁ κατασκευάσας αὐτὰ δυνατώτερός ἐστιν·

5. Ἐκ γὰρ μεγέθους καὶ καλλονῆς κτισμάτων ἀναλόγως ὁ γενεσιουργὸς αὐτῶν θεωρεῖται.

6. Ἀλλ᾽ ὅμως ἐπὶ τούτοις μέμψις ἐστὶν ἔτι ὀλίγη,
Καὶ γὰρ αὐτοὶ τάχα πλανῶνται
Θεὸν ζητοῦντες καὶ θέλοντες εὑρεῖν·

7. Ἐν

v. 20. ſtich. 2. ἐτιμωρήσω) ἐτιμώρησας. ibid. προσοχῆς) addit καὶ δεήσεως. ibid. ſtich. 3. χρόνον) χρόνους. v. 23. ἀδίκως) ἀδίκους. CAP. XIII. v. 1. ſtich. 3. προσέχοντες) προσχόντες. v. 3. ταῦτα θεοὺς) θεούς. v. 6. ἔτι τούτοις μέμψις ἐστιν) ἐπὶ τούτοις ἐστὶ μέμψις.

7. Ἐν γὰρ τοῖς ἔργοις αὐτȣ̃ ἀναστρεφόμενοι διερευνῶσιν,
Καὶ πείθονται τῇ ὄψει, ὅτι καλὰ τὰ βλεπόμενα.

8. (Πάλιν δὲ ȣ̓δὲ αὐτοὶ συγγνωστοί·

9. Εἰ γὰρ τοσȣ̃τον ἴσχυσαν εἰδέναι, ἵνα δύνωνται στοχάσασθαι τὸν αἰῶνα,
Τὸν τȣ́των δεσπότην πῶς τάχιον ȣ̓χ εὗρον;)

10. Ταλαίπωροι δὲ καὶ ἐν νεκροῖς αἱ ἐλπίδες αὐτῶν,
Οἵτινες ἐκάλεσαν θεȣ̀ς ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων,
Χρυσὸν καὶ ἄργυρον τέχνης ἐμμελέτημα,
Καὶ ἀπεικάσματα ζώων,
Ἢ λίθον ἄχρηστον χειρὸς ἔργον ἀρχαίας.

11. Εἰ δὲ καί τις ὑλοτόμος τέκτων εὐκίνητον φυτὸν ἐκπρίσας,
Περιέξυσεν εὐμαθῶς πάντα τὸν φλοιὸν αὐτȣ̃,
Καὶ τεχνησάμενος εὐπρεπῶς
Κατεσκεύασεν χρήσιμον σκεῦος εἰς ὑπηρεσίαν ζωῆς,

12. Τὰ δὲ ὑπολείμματα τῆς ἐργασίας
ὑπηρεσίαν Εἰς ἑτοιμασίαν τροφῆς ἀναλώσας ἐνεπλήσθη·

13. Τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπόβλημα εἰς ȣ̓δὲν εὔχρηστον,
Ξύλον σκολιὸν καὶ ὄζοις συμπεφυκὸς, λαβὼν ἔγλυψεν ἐν ἐπιμελείᾳ ἐργασίας αὐτȣ̃;
Καὶ ἐμπειρίᾳ συνέσεως ἐτύπωσεν αὐτὸ, ἀνέσεως
Ἀπείκασέ τε αὐτὸ εἰκόνι ἀνθρώπȣ,

14. Ἢ ζώῳ τινὶ εὐτελεῖ ὡμοίωσεν αὐτὸ,
Καταχρίσας μίλτῳ καὶ φύκει ἐρυθήνας χρόαν αὐτȣ̃, ἐρυθηνὸς
Καὶ πᾶσαν κηλῖδα τὴν ἐν αὐτῷ καταχρίσας,

15. Καὶ ποιήσας αὐτῷ αὐτȣ̃ ἄξιον οἴκημα,
Ἐν τοίχῳ ἔθηκεν αὐτὸ, ἀσφαλισάμενος σιδήρῳ·

16. Ἵνα μὲν ȣ̓̃ν μὴ καταπέσῃ προενόησεν αὐτȣ̃,
Εἰδὼς ὅτι ἀδυνατεῖ ἑαυτῷ βοηθῆσαι·
(Καὶ γάρ ἐστιν εἰκὼν καὶ χρείαν ἔχει βοηθείας·)

17. Περὶ δὲ κτημάτων καὶ γάμων αὐτȣ̃ καὶ τέκνων προσευχόμενος,
Οὐκ αἰσχύνεται τῷ ἀψύχῳ προσλαλῶν·
Καὶ περὶ μὲν ὑγιείας τὸ ἀσθενὲς ἐπικαλεῖται,

18. Περὶ δὲ ζωῆς τὸ νεκρὸν ἀξιοῖ,
Περὶ δὲ ἐπικȣρίας τὸ ἀπειρότατον ἱκετεύει,
Περὶ δὲ ὁδοιπορίας τὸ μηδὲ βάσει χρῆσθαι δυνάμενον,

19. Περὶ δὲ πορισμȣ̃ καὶ ἐργασίας καὶ χειρῶν ἐπιτυχίας
Τὸ ἀδρανέστατον ταῖς χερσὶν εὐδράνειαν αἰτεῖται.

v. 8. δὲ οὐδὲ) δὲ οὐ δ'. v. 12. ὑπολείμματα) ἀποβλήματα. ibid. stich. 2. ὑπηρεσίαν) ἑτοιμασίαν. v. 13. ȣ̓δὲν) ἦθιν. ibid. stich. 2. ἐπιμελείᾳ ἐργασίας) ἐν ἐπιμελείᾳ ἀργίας. ibid. stich. 3. ἀνέσεως) συνέσεως. ibid. stich. 4. Ἀπείκασέ τε) ἀπείκασε. v. 14. stich. 2. ἐρυθηνὸς) ἐρυθήνας. v. 18. τὸ νεκρὸν) τὸν νεκρὸν. ibid. stich. 2. τὸ ἀπειρότατον) τὸν ἀπειρότατον.

ΚΕΦ. ΙΔʹ. XIV.

Πλοῦν τις πάλιν στελλόμενος, καὶ ἄγρια μέλλων διοδεύειν κύματα,
Τοῦ φέροντος αὐτὸν ξύλου σαθρότερον ξύλον ἐπιβοᾶται.
2. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ ὄρεξις πορισμῶν ἐπενόησε,
Τεχνῖτις δὲ σοφία κατεσκεύασεν·
3. Ἡ δὲ σὴ πάτερ διακυβερνᾷ πρόνοια·
Ὅτι ἔδωκας καὶ ἐν θαλάσσῃ ὁδὸν,
Καὶ ἐν κύμασι τρίβον ἀσφαλῆ·
4. Δεικνὺς ὅτι δύνασαι ἐκ πάντων σώζειν,
Ἵνα καὶ ἂν ἄνευ τέχνης τις ἐπιβῇ.
5. Θέλεις δὲ μὴ ἀργὰ εἶναι τὰ τῆς σοφίας σου ἔργα·
Διὰ τοῦτο καὶ ἐλαχίστῳ ξύλῳ πιστεύουσιν ἄνθρωποι ψυχὰς,
Καὶ διελθόντες κλύδωνα σχεδίᾳ διεσώθησαν.
6. Καὶ ἀρχῆς γὰρ ἀπολλυμένων ὑπερηφάνων γιγάντων,
Ἡ ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἐπὶ σχεδίας καταφυγοῦσα,
Ἀπέλιπεν αἰῶνι σπέρμα γενέσεως,
τῇ σῇ κυβερνηθεῖσα χειρί.
7. Εὐλόγηται γὰρ ξύλον δι᾽ οὗ γίνεται δικαιοσύνη·
8. Τὸ χειροποίητον δὲ ἐπικατάρατον αὐτὸ, καὶ ὁ ποιήσας αὐτό·
Ὅτι ὁ μὲν εἰργάζετο, τὸ δὲ φθαρτὸν ἐν Θεὸς ὠνομάσθη.
9. Ἐν ἴσῳ γὰρ μισητὰ Θεῷ καὶ ὁ ἀσεβῶν καὶ ἡ ἀσέβεια αὐτοῦ·
10. Καὶ γὰρ τὸ πραχθὲν σὺν τῷ δράσαντι κολασθήσεται.
11. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν εἰδώλοις ἐθνῶν ἐπισκοπὴ ἔσται,
Ὅτι ἐν κτίσματι Θεοῦ εἰς βδέλυγμα ἐγενήθησαν,
Καὶ εἰς σκάνδαλα ψυχαῖς ἀνθρώπων,
Καὶ εἰς παγίδα ποσὶν ἀφρόνων.
12. Ἀρχὴ γὰρ πορνείας ἐπίνοια εἰδώλων
Εὕρεσις δὲ αὐτῶν φθορὰ ζωῆς.
13. Οὔτε γὰρ ἦν ἀπ᾽ ἀρχῆς, οὔτε εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται·
14. Κενοδοξίᾳ γὰρ ἀνθρώπων (θάνατος) εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον,
Καὶ διὰ τοῦτο σύντομον αὐτῶν τὸ τέλος ἐπενοήθη.
15. Ἀώρῳ γὰρ πένθει τρυχόμενος πατὴρ, τοῦ ταχέως ἀφαιρεθέντος τέκνου εἰκόνα ποιήσας,
Τὸν τότε νεκρὸν ἄνθρωπον, νῦν ὡς ποτὲ Θεὸν ἐτίμησε,
Καὶ παρέδωκε τοῖς ὑποχειρίοις μυστήρια καὶ τελετάς.
16. Εἶτ᾽ ἐν χρόνῳ κρατυνθὲν τὸ ἀσεβὲς ἔθος ὡς νόμος ἐφυλάχθη,
Καὶ τυράννων ἐπιταγαῖς ἐθρησκεύετο τὰ γλυπτά·
17. Οὓς ἐν ὄψει μὴ δυνάμενοι τιμᾷν ἄνθρωποι διὰ τὸ μακρὰν οἰκεῖν,
Τὴν πόῤῥωθεν ὄψιν ἀνατυπωσάμενοι,
Ἐμφανῆ εἰκόνα τοῦ τιμωμένου βασιλέως ἐποίησαν,

Ἵνα

CAP. XIV. v. 1. stich. 2. ξύλον) πλοίῳ. v. 2. stich. 2. τεχνῖτις) τεχνίτης. v. 4. ἐκ πάντων) ἐκ παντός. ibid. stich. 2. Ἵνα καὶ ἄνευ) ἵνα κἂν ἄνευ. v. 14. (θάνατος) abest. ibid. εἰς τὸν κόσμον) absque articulo. ibid. stich. 2. τὸ τέλος) τέλος. v. 15. stich. 2. ποτὲ) τότε. v. 16. Εἶτ᾽ ἐν) εἶτα ἐν.

Ἵνα τὸν ἀπόντα ὡς παρόντα κολακεύσωσι διὰ σπουδῆς.

18. Εἰς ἐπίτασιν δὲ θρησκείας καὶ τοὺς ἀγνοοῦντας
Ἡ τοῦ τεχνίτου προετρέψατο φιλοτιμία.

19. Ὁ μὲν γὰρ τάχα κρατοῦντι βουλόμενος ἀρέσαι,
Ἐξεβιάσατο τῇ τέχνῃ τὴν ὁμοιότητα ἐπὶ τὸ κάλλιον·

20. Τὸ δὲ πλῆθος ἐφελκόμενον διὰ τὸ εὔχαρι τῆς ἐργασίας, εὐχαρὶς
Τὸν πρὸ ὀλίγου τιμηθέντα ἄνθρωπον, νῦν σέβασμα ἐλογίσαντο.

21. Καὶ τοῦτο ἐγένετο τῷ βίῳ εἰς ἔνεδρον,
Ὅτι ἢ συμφορᾷ ἢ τυραννίδι δουλεύσαντες ἄνθρωποι,
Τὸ ἀκοινώνητον ὄνομα λίθοις καὶ ξύλοις περιέθεσαν.

22. Εἶτ' οὐκ ἤρκεσεν αὐτοῖς τὸ πλανᾶσθαι περὶ τὴν τοῦ Θεοῦ γνῶσιν,
Ἀλλὰ καὶ ἐν μεγάλῳ ζῶντες ἀγνοίας πολέμῳ,
Τὰ τοσαῦτα κακὰ εἰρήνην προσαγορεύουσιν.

23. Ἢ γὰρ τεκνοφόνους τελετὰς, ἢ κρύφια μυστήρια,
Ἢ ἐμμανεῖς ἐξάλλων θεσμῶν κώμους ἄγοντες,

24. Οὔτε βίους, οὔτε γάμους καθαροὺς ἔτι φυλάσσουσιν·
Ἕτερος δ' ἕτερον ἢ λοχῶν ἀναιρεῖ, ἢ νοθεύων ὀδυνᾷ.

25. Πάντα δ' ἐπιμὶξ ἔχει, αἷμα καὶ φόνος, κλοπὴ καὶ δόλος,
Φθορὰ, ἀπιστία, τάραχος, ἐπιορκία, θόρυβος ἀγαθῶν, 26. χάριτος ἀμνηστία,
Ψυχῶν μιασμὸς, γενέσεως ἐναλλαγὴ,
Γάμων ἀταξία, μοιχεία καὶ ἀσέλγεια.

27. Ἡ γὰρ τῶν ἀνωνύμων εἰδώλων θρησκεία
Παντὸς ἀρχὴ κακοῦ καὶ αἰτία καὶ πέρας ἐστίν·

28. Ἢ γὰρ εὐφραινόμενοι μεμήνασιν,
Ἢ προφητεύουσιν ψευδῆ,
Ἢ ζῶσιν ἀδίκως, ἢ ἐπιορκοῦσι ταχέως. ἐφιορκοῦσιν

29. Ἀψύχοις γὰρ πεποιθότες εἰδώλοις,
Κακῶς ὀμόσαντες, ἀδικηθῆναι οὐ προσδέχονται.

30. Ἀμφότερα δὲ αὐτοὺς μετελεύσεται τὰ ἄδικα· δίκαια
Ὅτι κακῶς ἐφρόνησαν περὶ Θεοῦ προσέχοντες εἰδώλοις,
Καὶ ἀδίκως ὤμοσαν ἐν δόλῳ, καταφρονήσαντες ὁσιότητος.

31. Οὐ γὰρ ἡ τῶν ὀμνυμένων δύναμις, ἀλλ' ἡ τῶν ἁμαρτανόντων δίκη
Ἐπεξέρχεται ἀεὶ τὴν τῶν ἀδίκων παράβασιν.

v. 17. stich. 4. κολακεύσωσι διὰ σπουδῆς) κολακεύωσιν διὰ τῆς σπουδῆς. v. 19. κρατοῦντι) τῷ κρατοῦντι. v. 20. εὐχαρὶς) εὔχαρι. v. 22. ἤρκεσεν αὐτοῖς τὸ) ἤρκεσε τὸ. ibid. stich. 2. ἐν μεγάλῳ) ἐν abest. v. 25. Πάντα) πάντας. ibid. stich. 2. τάραχος) ταραχή. v. 26. ἀμνηστία) ἀμνηστία. v. 28. stich. 3. ἐφιορκοῦσι) ἐπιορκοῦσι. v. 30. stich. 2. προσέχοντες) προσχόντες. v. 31. ὀμνυμένων) ὀμνυομένων.

ΚΕΦ. ΙΕ΄. XV.

ΣΥ δὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν χρηστὸς καὶ ἀληθὴς,
Μακρόθυμος καὶ ἐν ἐλέει διοικῶν τὰ πάντα.

2. Καὶ γὰρ ἐὰν ἁμάρτωμεν, σοί ἐσμεν, εἰδότες σου τὸ κράτος·
Οὐχ ἁμαρτησόμεθα δὲ, εἰδότες ὅτι σοὶ λελογίσμεθα.

3. Τὸ γὰρ ἐπίστασθαί σε ὁλόκληρος δικαιοσύνη,
Καὶ εἰδέναι σου τὸ κράτος ῥίζα ἀθανασίας.

4. Οὔτε γὰρ ἐπλάνησεν ἡμᾶς ἀνθρώπων κακότεχνος ἐπίνοια,
Οὐδὲ σκιαγράφων πόνος ἄκαρπος,
Εἶδος σπιλωθὲν χρώμασι διηλλαγμένοις·

ἄφρεσιν 5. Ὧν ὄψις ἄφροσιν εἰς ὄρεξιν ἔρχεται,
ἄγνευ Ποθεῖ τε νεκρᾶς εἰκόνος εἶδος ἄπνουν.

6. Κακῶν ἐρασταὶ ἄξιοί τε τοιούτων ἐλπίδων,
Καὶ οἱ δρῶντες, καὶ οἱ ποθοῦντες, καὶ οἱ σεβόμενοι.

7. Καὶ γὰρ κεραμεὺς ἁπαλὴν γῆν θλίβων ἐπίμοχθον,
Πλάσσει πρὸς ὑπηρεσίαν ἡμῶν ἓν ἕκαστον·
Ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἀνεπλάσατο
Τά τε τῶν καθαρῶν ἔργων δοῦλα σκεύη,
Τά τε ἐναντία πάντα ὁμοίως·
Τούτων δὲ ἑκατέρου τίς ἑκάστου ἐστὶν ἡ χρῆσις,
Κριτὴς ὁ πηλουργός.

8. Καὶ κακόμοχθος θεὸν μάταιον πλάσσει ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ,
Ὃς πρὸ μικροῦ ἐκ γῆς γεννηθεὶς,
Μετ' ὀλίγον πορεύεται ἐξ ἧς ἐλήφθη,
Τὸ τῆς ψυχῆς ἀπαιτηθεὶς χρέος.

9. Ἀλλ' ἔστιν αὐτῷ φροντὶς οὐχ ὅτι μέλλει κάμνειν,
Οὐδ' ὅτι βραχυτελῆ βίον ἔχει·
Ἀλλ' ἀντερείζεται μὲν χρυσουργοῖς καὶ ἀργυροχόοις, ἀντερείδεται
Χαλκοπλάστας τε μιμεῖται,
Καὶ δόξαν ἡγεῖται ὅτι κίβδηλα πλάσσει.

10. Σποδὸς ἡ καρδία αὐτοῦ,
Καὶ γῆς εὐτελεστέρα ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ,
Πηλοῦ τε ἀτιμότερος ὁ βίος αὐτοῦ.

11. Ὅτι ἠγνόησε τὸν ποιήσαντα αὐτὸν,
Καὶ τὸν ἐμπνεύσαντα αὐτῷ ψυχὴν ἐνεργοῦσαν,
Καὶ ἐμφυσήσαντα πνεῦμα ζωτικόν.

12. Ἀλλὰ ἐλογίσαντο παίγνιον εἶναι τὴν ζωὴν ἡμῶν,
Καὶ τὸν βίον πανηγυρισμὸν ἐπικερδῆ·
Δεῖν γάρ φασιν ὅθεν δὴ καὶ ἐκ κακοῦ πορίζειν.

13. Οὗτος γὰρ παρὰ πάντας οἶδεν ὅτι ἁμαρτάνει,
Ὕλης γεώδους εὔθραυστα σκεύη καὶ γλυπτὰ δημιουργῶν. εὔθραστα

14. Πάν-

CAP. XV. v. 1. ftich. 2. καὶ ἐλέει) καὶ ἐν ἐλέει. v. 3. ftich. 2. σου τὸ κράτος) transpofita. v. 5. ὄρεξιν) ὄνειδος. ibid. ftich. 2. ἄγνευ) ἄπνουν. v. 7. ftich. 2. ἡμῶν ἓν) ἓν abeft. ibid. ftich. 5. πάντα ὁμοίως) καθ' ὁμοίως. v. 8. πλάσσει ἐκ τοῦ αὐτοῦ) transpofita. v. 11. ποιήσαντα) πλάσαντα. v. 12. Ἀλλὰ ἐλ.) ἀλλ' ἐλογ. ibid. ftich. 3. φασιν) φησιν. ibid. δὴ καὶ ἐκ) δὴ κἂν ἐκ. v. 13. ftich. 2. εὔθραυστα) εὔθραυστα.

14. Πάντων δὲ ἀφρονέστατοι καὶ τάλανες ὑπὲρ ψυχὰς νηπίων,
Οἱ ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ σου καταδυναστεύσαντες αὐτόν·
15. Ὅτι πάντα τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἐλογίσαντο θεοὺς,
Οἷς οὔτε ὀμμάτων χρῆσις εἰς ὅρασιν,
Οὔτε ῥῖνες εἰς συνολκὴν ἀέρος,
Οὔτε ὦτα ἀκούειν,
Οὔτε δάκτυλοι χειρῶν εἰς ψηλάφησιν,
Καὶ οἱ πόδες αὐτῶν ἀργοὶ πρὸς ἐπίβασιν.
16. Ἄνθρωπος γὰρ ἐποίησεν αὐτοὺς,
Καὶ τὸ πνεῦμα δεδανεισμένος ἔπλασεν αὐτούς·
Οὐδεὶς γὰρ ἀνθρώπων ὅμοιον ἰσχύει πλάσαι Θεόν·
17. Θνητὸς δὲ ὢν νεκρὸν ἐργάζεται χερσὶν ἀνόμοις·
σεβημάτων — Κρείσσων γάρ ἐστι τῶν σεβασμάτων αὐτοῦ·
Ὧν αὐτὸς μὲν ἔζησεν, ἐκεῖνα δὲ οὐδέποτε.
18. Καὶ τὰ ζῶα δὲ τὰ ἔχθιστα σέβονται·
Ἀνοίᾳ — Ἔνια γὰρ συγκρινόμενα τῶν ἄλλων ἐστὶ χείρονα,
19. Οὐδ' ὅσον ἐπιποθῆσαι ὡς ἐν ζώων ὄψει καλὰ τυγχάνει,
Ἐκπέφευγε δὲ καὶ τὸν τοῦ Θεοῦ ἔπαινον καὶ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Ιϛ΄. XVI.

Ιὰ τοῦτο δι' ὁμοίων ἐκολάσθησαν ἀξίως,
Καὶ διὰ πλήθους κνωδάλων ἐβασανίσθησαν.
2. Ἀνθ' ἧς κολάσεως εὐεργετήσας τὸν λαόν σου
(Οἷς) εἰς ἐπιθυμίαν ὀρέξεως ξένην γεῦσιν,
Τροφὴν ἡτοίμασας ὀρτυγομήτραν·
3. Ἵνα ἐκεῖνοι μὲν ἐπιθυμοῦντες τροφὴν,
Διὰ τὴν εἰδέχθειαν τῶν ἐπαπεσταλμένων — δειχθεῖσαν
Καὶ τὴν ἀναγκαίαν ὄρεξιν ἀποστρέφωνται,
Οὗτοι δὲ ἐπ' ὀλίγον ἐνδεεῖς γενόμενοι,
Καὶ ξένης μετάσχωσι γεύσεως.
4. Ἔδει γὰρ ἐκείνοις μὲν ἀπαραίτητον ἔνδειαν ἐπελθεῖν τυραννοῦσι,
Τούτοις δὲ μόνον δειχθῆναι πῶς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐβασανίζοντο.
5. Καὶ γὰρ ὅτε αὐτοῖς δεινὸς ἐπῆλθε θηρίων θυμὸς,
Δήγμασί τε σκολιῶν διεφθείροντο ὄφεων,
Οὐ μέχρι τέλους ἔμεινεν ἡ ὀργή σου·
6. Εἰς νουθεσίαν δὲ πρὸς ὀλίγον ἐταράχθησαν,
Σύμβολον ἔχοντες σωτηρίας, εἰς ἀνάμνησιν ἐντολῆς * νόμου σου· — Σύμβουλον
7. Ὁ γὰρ ἐπιστραφεὶς οὐ διὰ τὸ θεωρούμενον ἐσώζετο, — * νόμον

Ἀλλὰ

V. 14. ftich. 1. in Rom. πάντες δ' ἀφρονέστατοι καὶ τάλανες ὑπὲρ ψυχὴν νηπίου. V. 15. Ὅτι πάντα τὰ εἰδ.) ὅτι καὶ πάντα εἰδ. V. 16. ftich. 3. γὰρ ἀνθρώπων ὅμοιον ἰσχύει) γὰρ αὐτῷ ὅμοιον ἄνθρωπος ἰσχύει. V. 17. ftich. 2. Κρείσσων) κρείττων. ibid. σεβημάτων) σεβασμάτων. CAP. XVI. V. 2. ftich. 2. (Οἷς) abeft. V. 3. ftich. 3. δειχθεῖσαν) εἰδέχθειαν. ibid. ftich. 4. Οὗτοι) αὐτοί. V. 6. ftich. 2. νόμου σου) νόμου σου.

Ἀλλὰ διὰ σὲ τὸν πάντων σωτῆρα.

8. Καὶ ἐν τούτῳ δὲ ἔπεισας τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν,
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ.

9. Οὓς μὲν γὰρ ἀκρίδων καὶ μυιῶν ἀπέκτεινε δήγματα,
Καὶ οὐχ εὑρέθη ἴαμα τῇ ψυχῇ αὐτῶν,
Ὅτι ἄξιοι ἦσαν ὑπὸ τοιούτων κολασθῆναι.

10. Τοὺς δὲ υἱούς σου οὐδὲ ἰοβόλων δρακόντων ἐνίκησαν ὀδόντες·
Τὸ ἔλεος γάρ σου ἀντιπαρῆλθε, καὶ ἰάσατο αὐτούς.

11. Εἰς γὰρ ὑπόμνησιν τῶν λογίων σου ἐνεκεντρίζοντο, ἐνκεντρίζοντο
Καὶ ὀξέως διεσώζοντο,
Ἵνα μὴ εἰς βαθεῖαν ἐμπεσόντες λήθην, ἀπερίσπαστοι γένωνται τῆς σῆς εὐεργεσίας.

12. Καὶ γὰρ οὔτε βοτάνη οὔτε μάλαγμα ἐθεράπευσεν αὐτούς,
πάντας Ἀλλὰ ὁ σὸς Κύριε λόγος ὁ πάντα ἰώμενος.

13. Σὺ γὰρ ζωῆς καὶ θανάτου ἐξουσίαν ἔχεις,
Καὶ κατάγεις εἰς πύλας ᾅδου, καὶ ἀνάγεις.

14. Ἄνθρωπος δὲ ἀποκτέννει μὲν τῇ κακίᾳ αὐτοῦ·
Ἐξελθὸν δὲ πνεῦμα οὐκ ἀναστρέφει, οὐδὲ ἀναλύει ψυχὴν παραληφθεῖσαν.

15. Τὴν δὲ σὴν χεῖρα φυγεῖν ἀδύνατόν ἐστι.

16. Ἀρνούμενοι γάρ σε εἰδέναι ἀσεβεῖς,
Ἐν ἰσχύι βραχίονός σου ἐμαστιγώθησαν,
Ξένοις ὑετοῖς καὶ χαλάζαις καὶ ὄμβροις
Διωκόμενοι ἀπαραιτήτοις,
Καὶ πυρὶ καταναλισκόμενοι.

17. Τὸ γὰρ παραδοξότατον, ἐν τῷ πάντα σβεννύντι ὕδατι
Πλεῖον ἐνήργει τὸ πῦρ·
(Ὑπέρμαχος γὰρ ὁ κόσμος ἐστὶ δικαίων· δικαίοις

18. Ποτὲ μὲν γὰρ ἡμεροῦτο φλόξ,
Ἵνα μὴ καταφλέξῃ τὰ ἐπ᾽ ἀσεβεῖς ἀπεσταλμένα ζῶα,
Ἀλλὰ αὐτοὶ βλέποντες ἴδωσιν, ὅτι Θεοῦ κρίσει ἐλαύνονται· ἐλαύνονται

19. Ποτὲ δὲ καὶ μεταξὺ ὕδατος ὑπὲρ τὴν πυρὸς δύναμιν φλέγει,
Ἵνα ἀδίκου γῆς γεννήματα καταφθείρῃ.

20. Ἀνθ᾽ ὧν ἀγγέλων τροφὴν ἐψώμισας τὸν λαόν σου,
Καὶ ἕτοιμον ἄρτον ἀπ᾽ οὐρανοῦ παρέσχες αὐτοῖς ἀκοπιάστως,
Πᾶσαν ἡδονὴν ἔχοντα καὶ πρὸς πᾶσαν ἰσχύοντα ἁρμόνιον γεῦσιν.

21. Ἡ μὲν γὰρ ἀνάστασίς σου τὴν σὴν πρὸς ὑπόστασις τέκνα ἐνεφάνιζε γλυκύτητα·
Τῇ δὲ τοῦ προσφερομένου ἐπιθυμίᾳ ὑπηρετῶν,
Πρὸς ὅ τις ἐβούλετο μετεκιρνᾶτο.

22. Χιὼν

v. 11. ἐνεκεντρίζοντο) ἐνεκεντρίζοντο. v. 12. stich. 2. πάντας) πάντα. v. 16. stich. 2. ἰσχύι) ἰσχύει. v. 17. stich. 3. δικαίοις) δικαίων. v. 18. stich. 3. Ἀλλὰ αὐτοὶ) ἀλλ᾽ αὐτοί. ibid. ἐλαύνωνται) ἐλαύνονται. v. 19. stich. 2. καταφθείρῃ) διαφθείρῃ. v. 20. stich. 2. in Rom. καὶ ἕτοιμον ἄρτον αὐτοῖς ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἔπεμψας ἀκοπιάστως. v. 21. τὴν σὴν πρὸς τέκνα ἐνεφάνιζε γλυκ.) τὴν σὴν γλυκύτητα πρὸς τέκνα ἐνεφάνισε.

22. Χιὼν δὲ καὶ κρύςαλλος ὑπέμενε πῦρ καὶ ὐκ ἐτήκετο·
Ἵνα γνῶσιν, ὅτι τὺς τῶν ἰχθρῶν καρπὺς κατέφθειρε πῦρ φλεγόμενον ἐν τῇ χαλάζῃ,
Καὶ ἐν τοῖς ὑετοῖς διαςράπτον·
23. Τῦτο δὲ πάλιν, ἵνα τραφῶσι δίκαιοι,
Καὶ τῆς ἰδίας ἐπιλέληςαι δυνάμεως.
24. Ἡ γὰρ κτίσις σοι τῷ ποιήσαντι ὑπηρετῦσα,
Ἐπιτείνεται εἰς κόλασιν κατὰ τῶν ἀδίκων,
Καὶ ἀνίεται εἰς εὐεργεσίαν ὑπὲρ τῶν ἐπὶ σοι πεποιθότων.
25. Διὰ τῦτο καὶ τότε εἰς πάντα μεταλλευομένη
Τῇ παντοτρόφῳ σῦ δωρεᾷ ὑπηρετεῖ,
Πρὸς τὴν τῶν δεομένων θέλησιν·
26. Ἵνα μάθωσιν οἱ υἱοί σῦ, ὓς ἠγάπησας Κύριε,
ἀνθρώπων Ὅτι ὐχ αἱ γενέσεις τῶν καρπῶν τρέφυσιν ἄνθρωπον,
Ἀλλὰ τὸ ῥῆμά σῦ τὺς σοι πιςεύοντας διατηρεῖ.
27. Τὸ γὰρ ὑπὸ πυρὸς μὴ φθειρόμενον
Ἁπλῶς ὑπὸ βραχείας ἀκτῖνος ἡλίυ θερμαινόμενον ἐτήκετο·
28. Ὅπως γνωςὸν ᾖ, ὅτι δεῖ φθάνειν τὸν ἥλιον ἐπ' εὐχαριςίαν σῦ,
Καὶ πρὸς ἀνατολὴν φωτὸς ἐντυγχάνειν σοι.
29. Ἀχαρίςυ γὰρ ἐλπὶς ὡς χειμερινὴ πάχνη τακήσεται,
Καὶ ῥυήσεται ὡς ὕδωρ ἄχρηςον.

ΚΕΦ. ΙΖ΄. XVII.

Μεγάλαι γάρ σῦ αἱ κρίσεις καὶ δυσδιήγητοι·
Διὰ τῦτο ἀπαίδευτοι ψυχαὶ ἐπλανήθησαν.
2. Ὑπειληφότες γὰρ καταδυναςεύειν ἔθνος ἅγιον ἄνομοι,
Δέσμιοι σκότυς καὶ μακρᾶς πεδῆται νυκτὸς,
Κατακλεισθέντες ὀρόφοις, φυγάδες τῆς αἰωνίυ προνοίας ἔκειντο.
3. Λανθάνειν γὰρ νομίζοντες ἐπὶ κρυφαίοις ἁμαρτήμασιν
Ἀφεγγεῖ λήθης παρακαλύμματι,
Ἐσκοτίσθησαν θαμβύμενοι δεινῶς,
Καὶ ἰνδάλμασιν ἐκταρασσόμενοι·
4. Οὐδὲ γὰρ ὁ κατέχων αὐτὺς μυχὸς ἀφόβυς διεφύλαττεν, μῦθος
Ἦχοι δὲ καταράσσοντες αὐτὺς περιεκόμπουν,
Καὶ φάσματα ἀμειδήτοις κατηφῆ προσώποις ἐνεφανίζετο.
5. Καὶ πυρὸς μὲν ὐδεμία βία κατίσχυε φωτίζειν,
Οὔτε ἄςρων ἔκλαμπροι φλόγες καταυγάζειν ὑπέμενον
Τὴν ςυγνὴν ἐκείνην νύκτα.
6. Διεφαίνετο δ' αὐτοῖς μόνον
Αὐτομάτη πυρὰ φόβυ πλήρης·
Ἐκδειματύμενοί τε τῆς μὴ θεωρυμένης ἐκείνης ὄψεως,
Ἡγῦντο χείρω τὰ βλεπόμενα.

v. 22. ὑπέμενε) ὑπέμεινε. ibid. ſtich. 2. ἐθνῶν) ἰχθρῶν. v. 23. Τῦτο δὲ πάλιν, ἵνα) τῦτο πάλιν δ' ἵνα. ibid. ſtich. 2. ἐπιλέληςαι) ἐπιλελῆσθαι. v. 24. ſtich. 3. ἐπί σοι) εἰς σέ. v. 26. ſtich. 2. ἀνθρώπων) καρπῶν. v. 29. χειμερινὴ) χειμέριος. CAP. XVII. v. 3. ſtich. 3. Ἐσκοτίσθησαν) ἐσκορπίσθησαν. v. 4. μῦθος ἀφόβυς διεφύλαττεν) μύχος ἀφόβως διεφύλασσεν. v. 6. ſtich. 3. Ἐκδειμ. τε τῆς θεωρ.) ἐκδειματύμενοι δὲ τῆς μὴ θεωρυμένης.

7. Μαγικῆς δὲ ἐμπαίγματα κατέκειντο τέχνης,
Καὶ τῆς ἐπὶ φρονήσει ἀλαζονείας ἔλεγχος ἐφύβριςος·

8. Οἱ γὰρ ὑπισχνούμενοι δείματα καὶ ταραχὰς ἀπελαύνειν ψυχῆς νοσούσης,
Οὗτοι καταγέλαςον εὐλάβειαν ἐνόσουν.

9. Καὶ γὰρ εἰ μηδὲν αὐτοὺς ταραχῶδες ἐφόβει,
Κνωδάλων παρόδοις καὶ ἑρπετῶν συ-
ἐκπεφο- ριγμοῖς ἐκσεσοβημένοι,
βημένοι Διώλλυντο ἔντρομοι,
Καὶ τὸν μηδαμόθεν φευκτὸν ἀέρα προσιδεῖν ἀρνούμενοι.

ἰδίως 10. Δειλὸν γὰρ ἰδίῳ πονηρία μάρτυρι καταδικαζομένη,
προσεί- Ἀεὶ δὲ προσείληφε τὰ χαλεπὰ συνεχο-
ληφεν μένη τῇ συνειδήσει.

11. Οὐδὲν γάρ ἐςι φόβος, εἰ μὴ προδοσία τῶν ἀπὸ λογισμοῦ βοηθημάτων·

12. Ἔνδοθεν δὲ ἔσα ἥττων ἡ προσδοκία
τὴν ἄγ- Πλείονα λογίζεται τῇ ἀγνοίᾳ τῆς παρ-
νοιαν εχούσης τὴν βάσανον αἰτίας.

13. Οἱ δὲ τὴν ἀδύνατον ὄντως νύκτα,
ἀδυνάτου Καὶ ἐξ ἀδύτου ᾅδου μυχῶν ἐπελθοῦσαν,
Τὸν αὐτὸν ὕπνον κοιμώμενοι, 14. τὰ μὲν τέρασιν ἠλαύνοντο φαντασμάτων,
Τὰ δὲ τῆς ψυχῆς παρελύοντο προδοσίᾳ·
Αἰφνίδιος γὰρ αὐτοῖς καὶ ἀπροσδόκητος φόβος ἐπῆλθεν.

15. Εἶθ' οὕτως, ὃς δήποτ' οὖν ἦν ἐκεῖ καταπίπτων,
Ἐφρουρεῖτο εἰς τὴν ἀσίδηρον εἱρκτὴν κατακλεισθείς·

16. Εἴ τε γὰρ γεωργὸς ἦν τις ἢ ποιμὴν,
Ἢ τῶν κατ' ἐρημίαν ἐργάτης μόχθων,
Προληφθεὶς τὴν δυσάλυκτον ἔμενεν ἀνάγκην·

17. Μιᾷ γὰρ ἁλύσει σκότους πάντες ἐδέθησαν.
Εἴ τε πνεῦμα συρίζον,
Ἢ περὶ ἀμφιλαφεῖς κλάδους
(Ἢ) ὀρνέων ἦχος εὐμελὴς,
Ἢ ῥυθμὸς ὕδατος πορευομένου βίᾳ,
Ἢ κτύπος ἀπηνὴς καταριπτομένων πετρῶν,

18. Ἢ σκιρτώντων ζώων δρόμος ἀθεώρητος,
Ἢ ὠρυομένων ἀπηνεστάτων θηρίων φωνὴ, ἀπηνέ-
Ἢ ἀντανακλωμένη ἐκ κοιλότητος ςατος ὀρέων ἠχὼ,
Παρέλυεν αὐτοὺς ἐκφοβοῦντα.

19. Ὅλος γὰρ ὁ κόσμος λαμπρῷ κατελάμπετο φωτὶ,
Καὶ ἀνεμποδίςοις συνείχετο ἔργοις·

20. Μόνοις δὲ ἐκείνοις ἐπετέτατο βαρεῖα ἐπέτατο νὺξ,
Εἰκὼν τοῦ μέλλοντος αὐτοὺς διαδέχεσθαι σκότους·
Ἑαυτοῖς δὲ ἦσαν βαρύτεροι σκότους.

ΚΕΦ. ΙΗ'. XVIII.

Τοῖς δὲ ὁσίοις σου μέγιςον ἦν φῶς·
Ὧν φωνὴν μὲν ἀκούοντες, μορφὴν δὲ οὐχ ὁρῶντες,

Ὅτι

V. 7. κατέκειντο) κατέκειτο. V. 9. ftich. 2. ἐκπεφοβημένοι) ἐκσεσοβημένοι. V. 10. μάρτυρι) μαρτυρεῖ. V. 11. Οὐδὲν) οὐθὲν. V. 17. ftich. 4. (Ἢ) deeft. V. 18. ftich. 2. ἀπηνέςατος) ἀπηνεςάτων. ibid. ftich. 3. κοιλότητος) κοιλοτάτων. ibid. ftich. 4. Παρέλυεν) παρέλυσεν. V. 20. ἐπέτατο) ἐπετέτατο.

Ὅτι μὲν ὃ κἀκεῖνοι ἐπεπόνθεισαν, ἐμακάριζον,
2. Ὅτι δὲ ὃ βλάπτουσι προηδικημένοι, ηὐχαρίστουν,
Καὶ τοῦ διενεχθῆναι χάριν ἐδέοντο.
3. Ἀνθ' ὧν πυριφλεγῆ στύλον, ὁδηγὸν μὲν ἀγνώστου ὁδοιπορίας,
ξενητίας Ἥλιον δὲ ἀβλαβῆ φιλοτίμου ξενιτείας παρέσχες.
ἐκείνου 4. Ἄξιοι μὲν γὰρ ἐκεῖνοι στερηθῆναι φωτὸς, καὶ φυλακισθῆναι ἐν σκότει,
Οἱ κατακλείστους φυλάξαντες τοὺς υἱούς σου,
Δι' ὧν ἤμελλε τὸ ἄφθαρτον νόμου φῶς τῷ αἰῶνι δίδοσθαι·
5. Βουλευσαμένους δ' αὐτοὺς τὰ τῶν ὁσίων ἀποκτεῖναι νήπια,
Καὶ ἑνὸς ἐκτεθέντος τέκνου καὶ σωθέντος,
τὸν Εἰς ἔλεγχον τὸ αὐτῶν ἀφείλου πλῆθος τέκνων,
Καὶ ὁμοθυμαδὸν ἀπώλεσας ἐν ὕδατι σφοδρῷ.
6. Ἐκείνη ἡ νὺξ προεγνώσθη πατράσιν ἡμῶν,
Ἵνα ἀσφαλῶς εἰδότες οἷς ἐπίστευσαν ὅρκοις, ἐπευθυμήσωσι,
7. Προσδεχθῇ δὲ ὑπὸ λαοῦ σου,
Σωτηρία μὲν δικαίων, ἐχθρῶν δὲ ἀπώλεια·
Ὡς 8. Ὧ γὰρ ἐτιμωρήσω τοὺς ὑπεναντίους,
προσκαλεσάμενος Τούτῳ ἡμᾶς παρακαλεσάμενος ἐδόξασας.

9. Κρυφῇ γὰρ ἐθυσίαζον ὅσιοι παῖδες ἀγαθῶν,
Καὶ τὸν τῆς θειότητος νόμον ἐν ὁμονοίᾳ διέθεντο,
Τῶν αὐτῶν ὁμοίως καὶ ἀγαθῶν καὶ κινδύνων μεταλήψεσθαι τοὺς ἁγίους,
Πατέρων ἤδη προαναμέλποντες αἴνους.
10. Ἀντήχει δὲ ἀσύμφωνος ἐχθρῶν βοὴ,
Καὶ οἰκτρὰ διεφέρετο φωνὴ θρηνουμένων παίδων. διεφένετο
11. Ὁμοίᾳ δὲ δίκῃ δοῦλος ἅμα δεσπότῃ κολασθεὶς,
Καὶ δημότης βασιλεῖ τὰ αὐτὰ πάσχων·
12. Ὁμοθυμαδὸν δὲ πάντες ἐν ἑνὶ ὀνόματι θανάτου
Νεκροὺς εἶχον ἀναριθμήτους·
Οὐδὲ γὰρ πρὸς τὸ θάψαι οἱ ζῶντες ἦσαν ἱκανοὶ,
Ἐπεὶ πρὸς μίαν ῥοπὴν ἡ ἐντιμοτέρα γένεσις αὐτῶν διέφθαρτο.
13. Πάντα γὰρ ἀπιστοῦντες διὰ τὰς φαρμακίας,
Ἐπὶ τῷ τῶν πρωτοτόκων ὀλέθρῳ ὡμολόγησαν Θεοῦ υἱὸν λαὸν εἶναι.
14. Ἡσύχου γὰρ σιγῆς περιεχούσης τὰ πάντα,
Καὶ νυκτὸς ἐν ἰδίῳ τάχει μεσαζούσης,
15. Ὁ παντοδύναμός σου λόγος ἀπ' οὐρανῶν ἐκ θρόνων βασιλείων
Ἀπότομος πολεμιστὴς εἰς μέσον τῆς ὀλεθρίας ἥλατο γῆς·

CAP. XVIII. v. 1. ſtich. 3. Ὅτι μὲν ὃ) ὅτι μὲν οὖν. v. 2. ηὐχαρίστουν) εὐχαριστοῦσιν. v. 3. ſtich. 2. ξενητίας) ξενιτείας. v. 4. ἐκείνου) ἐκεῖνοι. ibid. σκότει) ἐν σκότει. v. 5. ſtich. 3. τὸν αὐτῶν ἀφείλου) τὸ αὐτῶν ἀφείλου. v. 7. προσδεχθῇ) προσεδέχθη. v. 8. Ὡς γὰρ) ᾧ γάρ. v. 9. ἐθυσίαζον) addit ὅσιοι. ibid. ſtich. 4. προαναμέλποντες) προαναμελπόντων. v. 10. δὲ ἀσύμφωνος) δ' ἀσύμφωνος. ibid. ſtich. 2. διεφένετο forte pro διεφαίνετο, φωνὴ θρ.) διεφέρετο θρηνουμένων. v. 12. ſtich. 4. διέφθαρτο) διεφθάρη.

16\. Ξίφος ὀξὺ τὴν ἀνυπόκριτον ἐπιταγήν σου φέρων, ὑποταγὴν
Καὶ στὰς ἐπλήρωσε τὰ πάντα θανάτου·
Καὶ οὐρανοῦ μὲν ἥπτετο,
Βεβήκει δὲ ἐπὶ γῆς.
17\. Τότε παραχρῆμα φαντασίαι μὲν ὀνείρων δεινῶν ἐξετάραξαν αὐτοὺς,
Φόβοι δὲ ἐπέστησαν ἀδόκητοι·
18\. Καὶ ἄλλος ἀλλαχῆ ῥιφθεὶς ἡμίθνητος,
Δι' ἣν ἔθνησκον αἰτίαν * ἐνεφάνιζον· ἔθνησκον * ἐνεφάνιζον
19\. Οἱ γὰρ ὄνειροι θορυβήσαντες αὐτοὺς, τοῦτο προσεμήνυσαν,
Ἵνα μὴ ἀγνοοῦντες δι' ὃ κακῶς πάσχουσιν, ἀπόλωνται.
20\. Ἥψατο δὲ καὶ δικαίων πεῖρα θανάτου,
Καὶ θραῦσις ἐν ἐρήμῳ ἐγένετο πλήθους·
Ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πολὺ ἔμεινεν ἡ ὀργή.
21\. Σπεύσας γὰρ ἀνὴρ ἄμεμπτος προεμάχησε,
Τὸ τῆς ἰδίας λειτουργίας ὅπλον, προσευχὴν καὶ θυμιάματος ἐξιλασμὸν κομίσας·
Ἀντέστη τῷ θυμῷ, καὶ πέρας ἐπέθηκε τῇ συμφορᾷ,
Δεικνὺς ὅτι σός ἐστι θεράπων.
22\. Ἐνίκησε δὲ τὸν ὄχλον οὐκ ἰσχύϊ τοῦ σώματος, οὐχ ὅπλων ἐνεργείᾳ,
Ἀλλὰ λόγῳ τὸν κολάζοντα ὑπέταξεν,
Ὅρκους πατέρων καὶ διαθήκας ὑπομνήσας.
23\. Σωρηδὸν γὰρ ἤδη πεπτωκότων ἐπ' ἀλλήλων νεκρῶν,
Μεταξὺ στὰς ἀνέκοψε τὴν ὀργὴν, καὶ διέσχισε τὴν πρὸς τοὺς ζῶντας ὁδόν.
24\. Ἐπὶ γὰρ ποδήρους ἐνδύματος ἦν ὅλος ὁ κόσμος,
Καὶ πατέρων δόξαι ἐπὶ τετραστίχου λίθου γλυφῆς, λίθων
Καὶ μεγαλωσύνη σου ἐπὶ διαδήματος κεφαλῆς αὐτοῦ·
25\. Τούτοις εἶξεν ὁ ὀλεθρεύων, ταῦτα δὲ ἐφοβήθη·
Ἦν γὰρ μόνη ἡ πεῖρα τῆς ὀργῆς ἱκανή.

ΚΕΦ. ΙΘ΄. XIX.

Τοῖς δὲ ἀσεβέσι μέχρι τέλους ἀνελεήμων θυμὸς ἐπέστη·
Προῄδει γὰρ αὐτῶν καὶ τὰ μέλλοντα.
2\. Ὅτι αὐτοὶ ἐπιτρέψαντες τοῦ ἀπεῖναι,
Καὶ μετὰ σπουδῆς προπέμψαντες αὐτοὺς,
Διώξουσι μεταμεληθέντες·
3\. Ἔτι γὰρ ἐν χερσὶν ἔχοντες τὰ πένθη,
Καὶ προσοδυρόμενοι τάφοις νεκρῶν,
Ἕτερον ἐπεσπάσαντο λογισμὸν ἀνοίας,
Καὶ οὓς ἱκετεύοντες ἐξέβαλον, τούτους ὡς φυγάδας ἐδίωκον.
4\. Εἷλκε γὰρ αὐτοὺς ἡ ἀξία ἐπὶ τοῦτο τὸ πέρας ἀνάγκη,
Καὶ τῶν συμβεβηκότων ἀμνηστίαν ἐνέβαλεν,

Ἵνα

v. 16. ὑποταγὴν) ἐπιταγὴν. ibid. stich. 4. δὲ ἐπὶ) δ' ἐπὶ. v. 17. δεινῶν) δεινῶς. v. 18. ῥιφθεὶς) ῥιφεὶς. ibid. stich. 2. ἔθνησκον) ἔθνησκεν. ibid. ἐνεφάνιζον) ἐνεφάνιζεν. v. 19. προσεμήνυσαν) προεμήνυσαν. v. 24. stich. 2. λίθων) λίθου. v. 25. ἐφοβήθη) ἐφοβήθησαν. CAP. XIX. v. 2. ἐπιτρέψαντες) ἐπιστρέψαντες.

Ἵνα τὴν λείπουσαν ταῖς βασάνοις προσαναπληρώσωσι κόλασιν·

5. Καὶ ὁ μὲν λαός σου παράδοξον ὁδοιπορίαν περάσῃ,

Ἐκεῖνοι δὲ ξένον εὕρωσι θάνατον.

6. Ὅλη γὰρ ἡ κτίσις ἐν ἰδίῳ γένει πάλιν ἄνωθεν διετυποῦτο,

Ὑπηρετοῦσα ταῖς σαῖς ἐπιταγαῖς,

Ἵνα οἱ σοὶ παῖδες φυλαχθῶσιν ἀβλαβεῖς

7. Τῇ τὴν παρεμβολὴν σκιαζούσῃ νεφέλῃ·

Ἐκ δὲ προϋφεστῶτος ὕδατος ξηρᾶς ἀνάδυσις γῆς ἐθεωρεῖτο,

Ἐξ ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁδὸς ἀνεμπόδιστος,

Καὶ χλοηφόρον πεδίον ἐκ κλύδωνος βιαίου·

8. Δι' οὗ πᾶν ἔθνος διῆλθον οἱ τῇ σῇ σκεπαζόμενοι χειρὶ,

Θεωρήσαντες θαυμαστὰ τέρατα.

9. Ὡς γὰρ ἵπποι ἐνεμήθησαν, καὶ ὡς ἀμνοὶ διεσκίρτησαν,

Αἰνοῦντές σε Κύριε τὸν ῥυσάμενον αὐτούς·

10. Ἐμέμνηντο γὰρ ἔτι τῶν ἐν τῇ παροικίᾳ αὐτῶν,

Πῶς ἀντὶ μὲν γενέσεως ζώων ἐξήγαγεν ἡ γῆ σκνῖφας

ἀνύδρων Ἀντὶ δὲ ἐνύδρων ἐξηρεύξατο ὁ ποταμὸς πλῆθος βατράχων.

11. Ἐφ' ὑστέρῳ δὲ ἶδον καὶ γένεσιν νέαν ὀρνέων,

Ὅτε ἐπιθυμίᾳ προαχθέντες ᾐτήσαντο ἐδέσματα τρυφῆς·

12. Εἰς γὰρ παραμυθίαν ἀνέβη αὐτοῖς ἀπὸ θαλάσσης ὀρτυγομήτρα.

Καὶ αἱ τιμωρίαι τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐπῆλθον,

Οὐκ ἄνευ τῶν προγεγονότων τεκμηρίων τῇ βίᾳ τῶν κεραυνῶν·

Δικαίως γὰρ ἔπασχον ταῖς ἰδίαις αὐτῶν πονηρίαις.

13. Καὶ γὰρ χαλεπωτέραν μισοξενίαν ἐπετήδευσαν·

Οἱ μὲν γὰρ τοὺς ἀγνῶτας οὐκ ἐδέχοντο παρόντας, ἀγνοοῦντας

Οὗτοι δὲ εὐεργέτας ξένους ἐδουλοῦντο.

14. Καὶ οὐ μόνον, ἀλλ' ἄλλη τις ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν·

Ἐπεὶ ἀπεχθῶς προσεδέχοντο τοὺς ἀλλοτρίους,

15. Οἱ δὲ μετὰ ἑορτασμάτων εἰσδεξάμενοι, τοὺς ἤδη τῶν αὐτῶν μετεσχηκότας δικαίων

Δεινοῖς ἐκάκωσαν πόνοις.

16. Ἐπλήγησαν δὲ καὶ ἀορασίᾳ, ὥσπερ ἐκεῖνοι ἐπὶ ταῖς τοῦ δικαίου θύραις,

Ὅτε ἀχανεῖ περιβληθέντες σκότει, ἕκαστος τῶν ἑαυτοῦ θυρῶν τὴν δίοδον ἐζήτει.

v. 4. stich. 3. προσαναπληρώσωσι) προσαναπληρώσωσι. v. 6. stich. 2. ταῖς σαῖς) ταῖς ἰδίαις. v. 7. τῇ τὴν π. σκιαζούσῃ) ἡ τὴν παρ. σκιάζουσα. ibid. stich. 2. ἐθεωρεῖτο) ἐθεωρήθη. v. 8. πᾶν ἔθνος) πανεθνί. v. 9. stich. 2. ῥυσάμενον) ῥυόμενον. v. 10. stich. 2. σκνῖφας) σκνῖπα. ibid. stich. 3. ἀνύδρων) ἐνύδρων. v. 11. γένεσιν νέαν) transposita. ibid. stich. 2. Ὅτε) ὅτι. v. 12. stich. 3. προγεγονότων) γεγονότων. v. 14. ἄλλη τις) ἀλλ' ἥτις. v. 16. stich. 2. ἑαυτοῦ θυρῶν) αὐτοῦ θυρῶν.

17. Δι' ἑαυτῶν γὰρ τὰ στοιχεῖα μεθαρμοζόμενα, ὥσπερ ἐν ψαλτηρίῳ φθόγγοι τοῦ ῥυθμοῦ τὸ ὄνομα διαλλάσσουσι, πάντοτε μένοντα ἐν ἤχῳ·

Ὅπερ ἐστὶν εἰκάσαι ἐκ τῆς τῶν γεγονότων ὄψεως ἀκριβῶς.

18. Χερσαῖα γὰρ εἰς ἔνυδρα μετεβάλλετο, Καὶ νηκτὰ μετέβαινεν ἐπὶ γῆς·

19. Πῦρ ἴσχυεν ἐν ὕδατι τῆς ἰδίας δυνάμεως ἐπιλελησμένον,

Καὶ ὕδωρ τῆς σβεστικῆς φύσεως ἐπελανθάνετο·

20. Φλόγες ἀνάπαλιν εὐφθάρτων ζώων οὐκ ἐμάραναν σάρκας ἐμπεριπατούντων,

Οὐδ' ἔτηκον κρυσταλλοειδὲς εὔτηκτον γένος ἀμβροσίας τροφῆς. οὐδὲ τηκτὸν

21. Κατὰ πάντα γὰρ Κύριε ἐμεγάλυνας τὸν λαόν σου καὶ ἐδόξασας,

Καὶ οὐχ ὑπερεῖδες, ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ παριστάμενος.

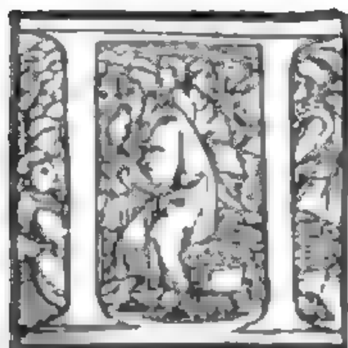
ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΟΣ.

v. 19. ἴσχυεν) ἴσχυσεν. ibid. ἐπιλελησμένον) non habet. ibid. stich. 2. φύσεως) δυνάμεως. v. 20. stich. 2. κρυσταλλοειδὲς εὔτηκτον) transposita. Subscriptio non habetur in *Edit. Rom.*

Hæc inscriptio in MS. *Alex.* sequitur Prologum

ΣΟΦΙΑ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΙΡΑΧ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Πολλῶν καὶ μεγάλων ἡμῖν διὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατ' αὐτοὺς ἠκολουθηκότων δεδομένων, ὑπὲρ ὧν δέον ἐστὶν ἐπαινεῖν τὸν Ἰσραὴλ παιδείας καὶ σοφίας, καὶ ὡς οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς ἀναγινώσκοντας δέον ἐστὶν ἐπιστήμονας γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκτὸς δύνασθαι τοὺς φιλομαθοῦντας χρησίμους εἶναι καὶ λέγοντας καὶ γράφοντας·

Ὁ πάππος μου Ἰησοῦς ἐπὶ πλεῖον ἑαυτὸν δοὺς εἴς τε τὴν νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων πατρίων βιβλίων ἀνάγνωσιν, καὶ ἐν τούτοις ἱκανὴν ἕξιν περιποιησάμενος, προήχθη καὶ αὐτὸς συγγράψαι τι τῶν εἰς παιδείαν καὶ σοφίαν ἀνηκόντων,

Ὅπως οἱ φιλομαθεῖς καὶ τούτων ἔνοχοι γενόμενοι, πολλῷ μᾶλλον ἐπιπροσθῶσι διὰ τῆς ἐννόμου βιώσεως.

Παρακέκλησθε οὖν μετ' εὐνοίας καὶ προσοχῆς τὴν ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι, καὶ συγγνώμην ἔχειν ἐφ' οἷς ἂν δοκῶμεν τῶν κατὰ τὴν ἑρμηνείαν πεφιλοπονημένων τισὶ τῶν λέξεων ἀδυναμεῖν·

Οὐ γὰρ ἰσοδυναμεῖ αὐτὰ ἐν ἑαυτοῖς Ἑβραϊστὶ λεγόμενα, καὶ ὅταν μεταχθῇ εἰς ἑτέραν γλῶσαν·

Οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ νόμος, καὶ αἱ προφητεῖαι, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν βιβλίων οὐ μικρὰν ἔχει τὴν διαφορὰν ἐν ἑαυτοῖς λεγόμενα.

Ἐν γὰρ τῷ ὀγδόῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει ἐπὶ τοῦ Εὐεργέτου βασιλέως παραγενηθεὶς εἰς Αἴγυπτον, καὶ συγχρονίσας, εὑρὼν οὐ μικρᾶς παιδείας ἐφόδιον, εὗρον ἀφόμοιον

Ἀναγκαιότατον ἐθέμην καὶ αὐτός τινα προσενέγκασθαι σπουδὴν καὶ φιλοπονίαν τοῦ μεθερμηνεῦσαι τὴν δὲ τὴν βίβλον, πολλὴν ἀγρυπνίαν καὶ ἐπιστήμην προσενεγκάμενος ἐν τῷ διαστήματι τοῦ χρόνου, πρὸς τὸ ἐπὶ πέρας ἀγαγόντα τὸ βιβλίον ἐκδόσθαι καὶ τοῖς ἐν τῇ παροικίᾳ βουλομένοις φιλομαθεῖν, προκατασκευαζομένους τὰ ἤθη ἐννόμως βιοτεύειν.

ΚΕΦΑ-

ΣΟΦΙΑ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΙΡΑΧ. in *Edit. Rom.* ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ, sequitur Prologum ut in MS. *Alexandr.* Prolog. stich. 2. l. 2. τὴν νόμου) τὴν τοῦ νόμου. ibid. stich. 3. l. 1. ἔνοχοι) ἔνοχοι. ibid. stich. ult. l. 1. ἐθέμην καὶ αὐτός τινα προσενέγκασθαι σπουδήν) ἐθέμην αὐτὸς προσενέγκασθαι τινὰ σπουδήν. ibid. l. 3. τὴν βίβλον πολλήν) τὴν δὲ τὴν βίβλον, πολλὴν γάρ. ibid. l. 6. ἀγαγόντα) ἄγοντα. ibid. l. penult. προκατασκευαζομένους τὰ ἤθη ἐννόμως) προκατασκευαζομένοις τὰ ἤθη ἐν νόμῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΑΣΑ σοφία παρὰ Κυρίου, καὶ
μετ᾽ αὐτοῦ ἐστιν εἰς τὸν αἰῶνα.
2. Ἄμμον θαλασσῶν καὶ σταγόνας
ὑετοῦ καὶ ἡμέρας αἰῶνος τίς ἐξαριθμήσει;
3. Ὕψος οὐρανοῦ καὶ πλάτος γῆς καὶ ἄβυσσον καὶ σοφίαν τίς ἐξιχνιάσει;
4. Προτέρα πάντων ἔκτισται σοφία,
Καὶ σύνεσις φρονήσεως ἐξ αἰῶνος.
5. Πηγὴ σοφίας λόγος Θεοῦ ἐν ὑψίστοις,
Καὶ αἱ πορεῖαι αὐτῆς ἐντολαὶ αἰώνιοι.
6. Ῥίζα σοφίας τίνι ἀπεκαλύφθη;
Καὶ τὰ πανουργήματα αὐτῆς τίς ἔγνω;
7. Ἐπιστήμη σοφίας τίνι ἐφανερώθη;
Καὶ τὴν πολυπειρίαν αὐτῆς τίς συνῆκε;
8. Εἷς ἐστι σοφὸς φοβερὸς σφόδρα,
Καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ,
Κύριος. 9. Αὐτὸς ἔκτισεν αὐτὴν,
Καὶ ἴδε καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτὴν,
Καὶ ἐξέχεεν αὐτὴν ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ·
10. Μετὰ πάσης σαρκὸς κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ,
Καὶ ἐχορήγησεν αὐτὴν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
11. Φόβος Κυρίου δόξα καὶ καύχημα,
Καὶ εὐφροσύνη καὶ στέφανος ἀγαλλιάματος·
12. Φόβος Κυρίου τέρψει καρδίαν,
Καὶ δώσει εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ μακροημέρευσιν.
13. Τῷ φοβουμένῳ τὸν Κύριον εὖ ἔσται ἐπ᾽ ἐσχάτων,
Καὶ ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς αὐτοῦ εὐλογηθήσεται:
Φόβος Κυρίου δόσις παρὰ Κυρίου,
Καὶ ἐπ᾽ ἀγαπήσεως τρίβους καθίστησι:
14. Ἀγάπησις Κυρίου ἔνδοξος σοφία·
Οἷς δ᾽ ἂν ὀπτάνηται, μερίζει αὐτὴν εἰς ὅρασιν αὐτοῦ.
15. Ἀρχὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν Κύριον,
Καὶ μετὰ πιστῶν ἐν μήτρᾳ συνεκτίσθη αὐτοῖς·
Μετὰ ἀνθρώπων θεμέλιον αἰῶνος ἐνόσσευσε,
Καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐμπιστευθήσεται.
16. Πλησμονὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν Κύριον,
Καὶ μεθύσκει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῆς·
17. Πάντα τὸν οἶκον αὐτῶν ἐμπλήσει ἐπιθυμημάτων αὐτῆς,
Καὶ τὰ ἀποδοχεῖα αὐτῶν γεννημάτων ἀπὸ τῶν αὐτῆς.
18. Στέφανος σοφίας φόβος Κυρίου,
Ἀναθάλλων εἰρήνην καὶ ὑγίειαν ἰάσεως·
Ἀμφότερα δέ ἐστιν δῶρα Θεοῦ,
Πλατύνει δὲ καύχησιν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
19. Καὶ ἴδε καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτὴν,
Ἐπιστήμην καὶ γνῶσιν συνέσεως ἐξώμβρησε,
Καὶ δόξαν κρατούντων αὐτῆς ἀνύψωσε.
20. Ῥίζα σοφίας φοβεῖσθαι τὸν Κύριον,
Καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς μακροημέρευσις.

21. Φόβος

CAP. I. v. 6. stich. 2. πανουργήματα) πανουργεύματα. v. 13. stich. 2. εὐλογηθήσεται) εὑρήσει χάριν. v. 15. τὸν Κύριον) τὸν Θεόν. ibid. stich. 3. Μετὰ ἀνθρ.) καὶ μετὰ ἀνθρώπων.

21. Φόβος Κυρίου ἀπωθεῖται ἁμαρτήματα:
"Αφοβος δὲ οὐ δυνήσεται δικαιωθῆναι.

22. Οὐ δυνήσεται θυμὸς ἄδικος δικαιωθῆναι·
Ἡ γὰρ ῥοπὴ τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ πτῶσις αὐτῷ.

23. Ἕως καιροῦ ἀνθέξεται μακρόθυμος,
Καὶ ὕστερον αὐτῷ ἀναδώσει εὐφροσύνην·

24. Ἕως καιροῦ κρύψει τοὺς λόγους αὐτοῦ,
Καὶ χείλη πολλῶν ἐκδιηγήσεται σύνεσιν αὐτοῦ.

παραβολὴ ἁμαρτωλοῦ

25. Ἐν θησαυροῖς σοφίας παραβολαὶ ἐπιστήμης·
Βδέλυγμα δὲ ἁμαρτωλῷ θεοσέβεια.

26. Ἐπιθυμήσας σοφίαν, διατήρησον ἐντολάς,
Καὶ Κύριος χορηγήσει σοι αὐτήν.

27. Σοφία γὰρ καὶ παιδεία φόβος Κυρίου,
Καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ πίστις καὶ πραΰτης.

28. Μὴ ἀπειθήσῃς φόβῳ Κυρίου ἐνδεὴς ὤν
Καὶ μὴ προσέλθῃς αὐτῷ ἐν καρδίᾳ δισσῇ.

29. Μὴ ὑποκριθῇς ἐν στόμασιν ἀνθρώπων,
Καὶ ἐν τοῖς χείλεσί σου πρόσεχε.

30. Μὴ ἐξύψου σεαυτόν, ἵνα μὴ πέσῃς,
Καὶ ἐπαγάγῃς τῇ ψυχῇ σου ἀτιμίαν,
Καὶ ἀποκαλύψει Κύριος τὰ κρυπτά σου,
Καὶ ἐν μέσῳ συναγωγῆς καταβαλεῖ σε· ὅτι οὐ προσῆλθες ἐν ἀληθείᾳ φόβῳ Κυρίου,
Καὶ ἡ καρδία σου πλήρης δόλου.

ΚΕΦ. Β'. II.

Τέκνον, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ,
Ἑτοίμασον τὴν ψυχήν σου εἰς πειρασμόν·

2. Εὔθυνον τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον,
Καὶ μὴ σπεύσῃς ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς·

3. Κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστῇς, ἵνα αὐξηθῇς ἐπ' ἐσχάτων σου.

4. Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι ἀσμένως,
Καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον·

5. Ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσός,
Καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως.

6. Πίστευσον αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεταί σου,
Καὶ εὔθυνον τὰς ὁδούς σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν.

7. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἀναμείνατε τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
Καὶ μὴ ἐκκλίνητε ἵνα μὴ πέσητε·

8. Οἱ φοβούμενοι Κύριον πιστεύσατε αὐτῷ,
Καὶ οὐ μὴ πταίσῃ ὁ μισθὸς ὑμῶν·

9. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐλπίσατε εἰς ἀγαθά,
Καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἔλεους.

10. Ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεάς, καὶ ἴδετε·
Τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ, καὶ κατῃσχύνθη; ἢ τίς ἐνέμεινεν τῷ φόβῳ αὐτοῦ, καὶ ἐγκατελείφθη;

v. 23. stich. 2. εὐφροσύνην) εὐφροσύνη. v. 24. stich. 2. πολλῶν) πιστῶν. v. 25. stich. 2. ἁμαρτωλῷ) ἁμαρτωλῶν. v. 27. stich. 2. πραΰτης) πραότης. CAP. II. v. 1. Κυρίῳ) addit Θεῷ. v. 6. stich. 2. Καὶ εὔθυνον) καὶ deest.

Ἢ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτὸν, καὶ ὑπερ-
εἶδεν αὐτόν;

11. Διότι οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος,
Καὶ ἀφίησιν ἁμαρτίας, καὶ σώζει ἐν
καιρῷ θλίψεως.

12. Οὐαὶ καρδίαις δειλαῖς καὶ χερσὶν
παρειμέναις,
Καὶ ἁμαρτωλῷ ἐπιβαίνοντι ἐπὶ δύο
τρίβους·

13. Οὐαὶ καρδίᾳ παρειμένῃ, ὅτι οὐ πι-
στεύει·
Διὰ τοῦτο οὐ σκεπασθήσεται.

14. Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ἀπολωλεκόσι τὴν
ὑπομονήν·
Καὶ τί ποιήσετε ὅταν ἐπισκέπτηται
ὁ Κύριος;

ζητήσουσιν εὐδοκίαν αὐτοῦ 15. Οἱ φοβούμενοι Κύριον οὐκ ἀπειθήσουσι ῥη-
μάτων αὐτοῦ,
Καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν συντηρήσου-
σι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ·

16. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ζητήσουσιν εὐδο-
κίαν αὐτοῦ,
Καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν ἐμπλησθή-
σονται τοῦ νόμου·

17. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἑτοιμάσουσι
καρδίας αὐτῶν,
Καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ταπεινώσουσι τὰς
ψυχὰς αὐτῶν, 18. λέγοντες·
Ἐμπεσούμεθα εἰς χεῖρας Κυρίου, καὶ
οὐκ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων·
Ὡς γὰρ ἡ μεγαλωσύνη αὐτοῦ, οὕτως
καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Γ΄. III.

Ἐμοῦ τοῦ πατρὸς ἀκούσατε τέκνα,
καὶ οὕτως ποιήσατε, ἵνα σωθῆτε·
2. Ὁ γὰρ Κύριος ἐδόξασε πατέ-
ρα ἐπὶ τέκνοις,
Καὶ κρίσιν μητρὸς ἐστερέωσεν ἐφ' υἱοῖς.

3. Ὁ τιμῶν πατέρα, ἐξιλάσκεται ἁ-
μαρτίας·

4. Καὶ ὡς ἀποθησαυρίζων, ὁ δοξάζων
μητέρα αὐτοῦ.

5. Ὁ τιμῶν πατέρα εὐφρανθήσεται ὑ-
πὸ τέκνων,
Καὶ ἐν ἡμέρᾳ προσευχῆς αὐτοῦ εἰσα-
κουσθήσεται.

6. Ὁ δοξάζων πατέρα μακροημερεύσει,
Καὶ ὁ εἰσακούων Κυρίου ἀναπαύσει μη-
τέρα αὐτοῦ.

7. Ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον τιμήσει πατέρα,
Καὶ ὡς δεσπόταις δουλεύσει (ἐν) τοῖς
γεννήσασιν αὐτόν.

8. Ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τίμα τὸν πατέρα
σου καὶ τὴν μητέρα,
Ἵνα ἐπέλθῃ σοι εὐλογία παρ' αὐτῶν. αὐτοῦ

9. Εὐλογία γὰρ πατρὸς στηρίζει οἴκους
τέκνων,
Κατάρα δὲ μητρὸς ἐκριζοῖ θεμέλια.

10. Μὴ δοξάζου ἐν ἀτιμίᾳ πατρός σου,
Οὐ γάρ ἐστί σοι δόξα πατρὸς ἀτιμία·

11. Ἡ γὰρ δόξα ἀνθρώπου ἐκ τιμῆς πα-
τρὸς αὐτοῦ,
Καὶ ὄνειδος τέκνοις μήτηρ ἐν ἀδοξίᾳ.

12. Τέκνον, ἀντιλαβοῦ ἐν γήρᾳ πατρός
σου,
Καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτὸν ἐν τῇ ζωῇ
αὐτοῦ·

13. Καὶ

v. 15. ζητήσουσιν εὐδοκίαν αὐτοῦ) οὐκ ἀπειθήσουσι ῥημάτων αὐτοῦ. CAP. III. v. 3. ἐξιλάσκεται) ἐξιλάσεται. v. 4. ἀποθησαυρίζων) præfigit articulum ὁ.

13. Καὶ ἐὰν ἀπολείπῃ σύνεσιν, συγγνώμην ἔχε,
Καὶ μὴ ἀτιμάσῃς αὐτὸν ἐν πάσῃ ἰσχύϊ σου.
14. Ἐλεημοσύνη γὰρ πατρὸς οὐκ ἐπιλησθήσεται,
Καὶ ἀντὶ ἁμαρτιῶν προσανοικοδομηθήσεταί σοι·
15. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου ἀναμνησθήσεταί σου·
Ὡς εὐδία ἐπὶ παγετῷ οὕτως ἀναλυθήσονταί σου αἱ ἁμαρτίαι.
16. Ὡς βλάσφημος ὁ ἐγκαταλιπὼν πατέρα,
Καὶ κεκατηραμένος παρὰ Κυρίου ὁ παροργίζων μητέρα αὐτοῦ.
17. Τέκνον, τὰ ἔργα σου ἐν πραΰτητι διέξαγε, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπου δεκτοῦ ἀγαπηθήσῃ.
18. Ὅσῳ μέγας εἶ, τοσούτῳ ταπείνου σεαυτὸν,
Καὶ ἔναντι Κυρίου εὑρήσεις χάριν.
19. Πολλοί εἰσιν ὑψηλοὶ καὶ ἐπίδοξοι·
Ἀλλὰ πραέσιν ἀποκαλύπτεται μυστήρια.
20. Ὅτι μεγάλη ἡ δυναστεία Κυρίου,
Καὶ ὑπὸ τῶν ταπεινῶν δοξάζεται.
21. Χαλεπώτερά σου μὴ ζήτει,
Καὶ ἰσχυρότερά σου μὴ ἐξέταζε·
22. Ἃ προσετάγη σοι, ταῦτα διανοοῦ ὁσίως·
Οὐ γάρ ἐστί σοι χρεία τῶν κρυπτῶν βλέπειν ὀφθαλμοῖς,
23. Ἐν τοῖς περισσοῖς τῶν ἔργων σου μὴ περιεργάζου·
Πλείονα γὰρ συνέσεως ἀνθρώπων ὑπεδείχθη σοι·
24. Πολλοὺς γὰρ ἐπλάνησεν ἡ ὑπόληψις αὐτῶν,
Καὶ ὑπόνοια πονηρὰ ὠλίσθησε διάνοιαν αὐτῶν.
25. Κόρας μὴ ἔχων ἀπορήσεις φωτός·
Γνώσεως δὲ ἄμοιρος ὢν, μὴ ἐπαγγέλλε.
26. Καὶ ὁ ἀγαπῶν κίνδυνον, ἐν αὐτῷ ἀπολεῖται·
Καρδία σκληρὰ κακωθήσεται ἐπ' ἐσχάτων·
27. Καρδία σκληρὰ βαρυνθήσεται πόνοις,
Καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς προσθήσει ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίαις.
28. Ἐπαγωγῇ ὑπερηφάνου οὐκ ἔστιν ἴασις·
Φυτὸν γὰρ πονηρίας ἐρρίζωκεν ἐν αὐτῷ.
29. Καρδία συνετοῦ διανοηθήσεται παραβολὴν,
Καὶ οὖς ἀκροατοῦ ἐπιθυμία σοφοῦ.
30. Πῦρ φλογιζόμενον ἀποσβέσει ὕδωρ,
Καὶ ἐλεημοσύνη ἐξιλάσεται ἁμαρτίας.
31. Ὁ ἀνταποδιδοὺς χάριτας μέμνηται εἰς τὰ μετὰ ταῦτα,
Καὶ ἐν καιρῷ πτώσεως αὐτοῦ εὑρήσει στήριγμα.

ΚΕΦ. Δʹ. IV.

Τέκνον, τὴν ζωὴν τοῦ πτωχοῦ μὴ ἀποστερήσῃς,
Καὶ μὴ παρελκύσῃς ὀφθαλμοὺς ἐπιδεεῖς·
2. Ψυχὴν πεινῶσαν μὴ λυπήσῃς,
Καὶ μὴ παροργίσῃς ἄνδρα ἐν ἀπορίᾳ αὐτοῦ·

v. 13. Καὶ ἐὰν) κἂν. v. 16. stich. 2. παρὰ Κυρίου) ὑπὸ κυρίου. v. 17. τὰ ἔργα σου ἐν πραΰτητι) transposita. v. 20. Κυρίου) τοῦ κυρίου. v. 24. stich. 2. διάνοιαν) διανοίας. v. 26. ἀπολεῖται) ἐμπεσεῖται. v. 31. stich. 2. πτώσεως αὐτοῦ) πτώσεως.

3. Καρδίαν παρωργισμένην μὴ προσταράξῃς, καὶ μὴ παρελκύσῃς δόσιν προσδεομένου·
4. Ἱκέτην θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνου, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ πτωχοῦ·
5. Ἀπὸ δεομένου μὴ ἀποστρέψῃς ὀφθαλμὸν,
Καὶ μὴ δῷς τόπον ἀνθρώπῳ καταράσασθαί σε·
6. Καταρωμένου γάρ σε ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ·
Τῆς δεήσεως αὐτοῦ ἐπακούσεται ὁ ποιήσας αὐτόν.
7. Προσφιλῆ συναγωγῇ σεαυτὸν ποίει, καὶ μεγιστᾶνι ταπείνου τὴν κεφαλήν σου.
8. Κλῖνον πτωχῷ ἀλύπως τὸ οὖς σου,
Καὶ ἀποκρίθητι αὐτῷ εἰρηνικὰ ἐν πρᾳΰτητι.
9. Ἐξελοῦ ἀδικούμενον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος,
Καὶ μὴ ὀλιγοψυχήσῃς ἐν τῷ κρίνειν σε·
10. Γίνου ὀρφανοῖς ὡς πατὴρ,
Καὶ ἀντὶ ἀνδρὸς τῇ μητρὶ αὐτῶν·
Καὶ ἔσῃ ὡς υἱὸς ὑψίστου,
Καὶ ἀγαπήσει σε μᾶλλον ἢ μήτηρ σου.
11. Ἡ σοφία υἱοὺς αὐτῆς ἀνύψωσε,
Καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ζητούντων αὐτήν.
12. Ὁ ἀγαπῶν αὐτὴν ἀγαπᾷ ζωὴν,
Καὶ οἱ ὀρθρίζοντες πρὸς αὐτὴν ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης·
13. Ὁ κρατῶν αὐτῆς κληρονομήσει δόξαν,
Καὶ οὗ εἰσπορεύεται, εὐλογήσει Κύριος· εὐλογεῖ
14. Οἱ λατρεύοντες αὐτῇ λειτουργήσουσιν ἁγίῳ,
Καὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὴν ἀγαπᾷ ὁ Κύριος·
15. Ὁ ὑπακούων αὐτῆς κρινεῖ ἔθνη,
Καὶ ὁ προσέχων αὐτῇ, κατασκηνώσει πεποιθώς.
16. Ἐὰν ἐμπιστεύσῃ, κατακληρονομήσει αὐτὴν, ἐμπιστεύσει
Καὶ ἐν κατασχέσει ἔσονται αἱ γενεαὶ αὐτοῦ.
17. Ὅτι διεστραμμένως πορεύσεται μετ᾽ αὐτοῦ ἐν πρώτοις,
Φόβον καὶ δειλίαν ἐπάξει ἐπ᾽ αὐτὸν,
Καὶ βασανίσει αὐτὸν ἐν παιδείᾳ αὐτῆς· παιδιᾷ
Ἕως οὗ ἐμπιστεύσῃ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ,
Καὶ πειράσῃ αὐτὸν ἐν τοῖς δικαιώμασιν αὐτῆς·
18. Καὶ πάλιν ἐπανήξει κατ᾽ εὐθεῖαν πρὸς αὐτὸν, καὶ εὐφρανεῖ αὐτὸν,
Καὶ ἀποκαλύψει αὐτῷ τὰ κρυπτὰ αὐτῆς.
19. Ἐὰν ἀποπλανηθῇ, ἐγκαταλείψει αὐτὸν,
Καὶ παραδώσει αὐτὸν εἰς χεῖρας πτώσεως αὐτοῦ.
20. Συντήρησον καιρὸν καὶ φύλαξαι ἀπὸ πονηροῦ,
Καὶ περὶ τῆς ψυχῆς σου μὴ αἰσχυνθῇς·
21. Ἔστι γὰρ αἰσχύνη ἐπάγουσα ἁμαρτίαν,
Καὶ

CAP. IV. v. 3. παρωργισμένην) παροργισμένην. v. 11. υἱοὺς αὐτῆς) υἱοὺς ἑαυτῇ. v. 13. stich. 2. εὐλογεῖ) εὐλογήσει. v. 15. stich. 2. προσέχων) προσελθών. v. 16. ἐμπιστεύσει, κατακληρονομήσει) ἐμπιστεύσῃς κατακληρονομήσεις. v. 17. πορεύσεται) πορεύεται. ibid. stich. 2. Φόβον καὶ) Φόβον δὲ καί.

Καὶ ἔστιν αἰσχύνη δόξα καὶ χάρις.

22. Μὴ λάβῃς πρόσωπον κατὰ τῆς ψυχῆς σου,
Καὶ μὴ ἐντραπῇς εἰς πτῶσίν σου.

23. Μὴ κωλύσῃς λόγον ἐν καιρῷ σωτηρίας,
Καὶ μὴ κρύψῃς τὴν σοφίαν σου εἰς καλλονήν.

24. Ἐν γὰρ λόγῳ γνωσθήσεται σοφία,
Καὶ παιδεία ἐν ῥήματι γλώσσης.

25. Μὴ ἀντίλεγε τῇ ἀληθείᾳ κατὰ μηδὲ ἕν,
Καὶ περὶ ψεύσματος τῆς ἀπαιδευσίας σου ἐντράπηθι·

26. Μὴ αἰσχυνθῇς ὁμολογῆσαι ἐφ' ἁμαρτίαις σου,
Καὶ μὴ βιάζου ῥοῦν ποταμοῦ.

27. Καὶ μὴ ὑποστρώσῃς ἀνθρώπῳ μωρῷ σεαυτὸν,
Καὶ μὴ λάβῃς πρόσωπον δυνάστου.

28. Ἕως θανάτου ἀγώνισαι περὶ τῆς ἀληθείας,
Καὶ Κύριος ὁ Θεὸς πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ.

29. Μὴ γίνου ταχὺς ἐν γλώσσῃ σου,
Καὶ νωθρὸς καὶ παρειμένος ἐν τοῖς ἔργοις σου.

30. Μὴ ἴσθι ὡς λέων ἐν τῷ οἴκῳ σου,
Καὶ φαντασιοκοπῶν ἐν τοῖς οἰκέταις σου.

31. Μὴ ἔστω ἡ χείρ σου ἐκτεταμένη εἰς τὸ λαβεῖν,
Καὶ ἐν τῷ ἀποδιδόναι συνεσταλμένη.

ΚΕΦ. Ε'. V.

ΜΗ ἔπεχε ἐπὶ τοῖς χρήμασί σου,
Καὶ μὴ εἴπῃς· αὐτάρκη μοι ἐστὶ εἰς ζωήν.

2. Μὴ ἐξακολούθει τῇ ψυχῇ σου καὶ τῇ ἰσχύϊ σου,
Τοῦ πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς καρδίας σου.

3. Καὶ μὴ εἴπῃς· τίς με δυναστεύσει διὰ τὰ ἔργα μου;
Ὁ γὰρ Κύριος ἐκδικῶν ἐκδικήσει σου τὴν ὕβριν.

4. Μὴ εἴπῃς· ἥμαρτον, καὶ τί μοι ἐγένετο λυπηρόν;
Ὁ γὰρ Κύριός ἐστι μακρόθυμος, οὐ μή σε ἀνῇ.

5. Περὶ ἐξιλασμοῦ μὴ ἄφοβος γίνου,
Προσθεῖναι ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίαις·

6. Καὶ μὴ εἴπῃς· ὁ οἰκτιρμὸς αὐτοῦ πολὺς,
Τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐξιλάσεται·
Ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτῷ,
Καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς καταπαύσει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

7. Μὴ ἀνάμενε ἐπιστρέψαι πρὸς Κύριον,
Καὶ μὴ ὑπερβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας·
Ἐξάπινα γὰρ ἐξελεύσεται ὀργὴ Κυρίου,
Καὶ ὡς ἀμελήσεις, ἐκτριβήσῃ,
Καὶ ἐν καιρῷ ἐκδικήσεως ἐξολῇ.

8. Μὴ ἔπεχε ἐπὶ χρήμασιν ἀδίκοις·
Οὐδὲν γὰρ ὠφελήσει σε ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς.

9. Μὴ λίκμα ἐν παντὶ ἀνέμῳ,

V. 27. ἀνθρώπῳ μωρῷ σεαυτὸν) σεαυτὸν ἀνθρ. μωρῷ. V. 28. Ἕως θανάτου) ἕως τοῦ θανάτου. V. 29. ταχὺς) τραχύς. CAP. V. v. 2. addit *Edit. Rom.* stich. 2. his verbis: τοῦ πορεύεσθαι ἐν ἐπιθυμίαις καρδίας σου. V. 3. stich. 2. ἐκδικήσει) addit σε. V. 6. stich. 3. παρ' αὐτῷ) παρ' αὐτοῦ. V. 8. stich. 2. ὠφελήσει σε) ὠφελήσεις.

Καὶ μὴ πορεύου ἐν πάσῃ ἀτραπῷ·
Οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ δίγλωσσος.
10. Ἴσθι ἐστηριγμένος ἐν συνέσει σου,
Καὶ εἷς ἔστω σου ὁ λόγος.
11. Γίνου ταχὺς ἐν ἀκροάσει σου,
Καὶ ἔστω ἐν ἀληθείᾳ ἡ ζωή σου,
Καὶ ἐν μακροθυμίᾳ φθέγγου ἀπόκρισιν.
12. Εἰ ἔστι σοι σύνεσις, ἀποκρίθητι τῷ πλησίον·
Εἰ δὲ μή, ἡ χείρ σου ἔστω ἐπὶ στόματί σου.
13. Δόξα καὶ ἀτιμία ἐν λαλιᾷ,
Καὶ γλῶσσα ἀνθρώπου πτῶσις αὐτῷ.
14. Μὴ κληθῇς ψίθυρος,
Καὶ τῇ γλώσσῃ σου μὴ ἐνέδρευε·
Ἐπὶ γὰρ τῷ κλέπτῃ ἐστὶν αἰσχύνη μοχθηρά,
Καὶ κατάγνωσις πονηρὰ ἐπὶ διγλώσσου.
15. Ἐν μεγάλῳ καὶ ἐν μικρῷ μὴ ἀγνόει μηδέν.

ΚΕΦ. ϛʹ. VI.

ΚΑΙ ἀντὶ φίλου μὴ γίνου ἐχθρός·
Ὄνομα γὰρ πονηρὸν αἰσχύνην καὶ ὄνειδος κληρονομήσεις·
κληρονομήσει Οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ δίγλωσσος.
2. Μὴ ἐπάρῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ ψυχῆς σου,
Ἵνα μὴ διαρπαγῇ ὡς ταῦρος ἡ ψυχή σου·
3. Τὰ φύλλα σου καταφάγεσαι, καὶ τοὺς καρποὺς σου ἀπολέσεις,
φύλλον Καὶ ἀφήσεις σεαυτὸν ὡς ξύλον ξηρόν.
4. Ψυχὴ πονηρὰ ἀπολεῖ τὸν κτησάμενον αὐτήν,
Καὶ ἐπίχαρμα ἐχθρῶν ποιήσει αὐτόν.
5. Λάρυγξ γλυκὺς πληθυνεῖ φίλους αὐτοῦ,
Καὶ γλῶσσα εὔλαλος πληθυνεῖ εὐπροσήγορα.
6. Οἱ εἰρηνεύοντές σοι ἔστωσαν πολλοί·
Οἱ δὲ σύμβουλοί σου εἷς ἀπὸ χιλίων.
7. Εἰ κτᾶσαι φίλον, ἐν πειρασμῷ κτῆσαι αὐτόν,
Καὶ μὴ ταχὺ ἐμπιστεύσῃς αὐτῷ.
8. Ἔστι γὰρ φίλος ἐν καιρῷ αὐτοῦ,
Καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου·
9. Καὶ ἔστι φίλος μετατιθέμενος εἰς ἔχθραν, ἐχθρόν
Καὶ μάχην ὀνειδισμοῦ σου ἀποκαλύψει·
10. Καὶ ἔστι φίλος κοινωνὸς τραπεζῶν,
Καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου·
11. Καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς σου ἔσται ὡς σύ,
Καὶ ἐπὶ τοὺς οἰκέτας σου παῤῥησιάσεται·
12. Ἐὰν ταπεινωθῇς, ἔσται κατὰ σοῦ,
Καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσεται.
13. Ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου διαχωρίσθητι,
Καὶ ἀπὸ τῶν φίλων σου πρόσεχε.
14. Φίλος πιστὸς σκέπη κραταιά·
Ὁ δὲ εὑρὼν αὐτόν, εὗρε θησαυρόν.
15. Φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα,
Καὶ οὐκ ἔστι σταθμὸς τῆς καλλονῆς αὐτοῦ.
16. Φίλος πιστὸς φάρμακον ζωῆς,
Καὶ οἱ φοβούμενοι Κύριον εὑρήσουσιν αὐτόν.

17. Ὁ φο-

CAP. VI. v. 3. stich. 2. ὡς φύλλον) ὡς ξύλον. v. 9. εἰς ἐχθρόν) εἰς ἔχθραν.

17. Ὁ φοβούμενος Κύριον εὐθύνει φιλίαν αὐτοῦ,
Ὅτι κατ᾽ αὐτὸν οὕτως καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ.
18. Τέκνον ἐκ νεότητός σου ἐπίλεξαι παιδείαν,
Καὶ ἕως πολιῶν εὑρήσεις σοφίαν.
19. Ὡς ὁ ἀροτριῶν καὶ ὡς ὁ σπείρων πρόσελθε αὐτῇ,
Καὶ ἀνάμενε τοὺς ἀγαθοὺς καρποὺς αὐτῆς·
Ἐν γὰρ τῇ ἐργασίᾳ αὐτῆς ὀλίγον κοπιάσεις,
Καὶ ταχὺ φάγεσαι τῶν γενημάτων αὐτῆς.
20. Ὡς τραχεῖά ἐστι σφόδρα τοῖς ἀπαιδεύτοις,
Καὶ οὐκ ἐμμενεῖ ἐν αὐτῇ ἀκάρδιος·
21. Ὡς λίθος δοκιμασίας ἰσχυρὸς ἔσται ἐπ᾽ αὐτῷ,
Καὶ οὐ χρονιεῖ ἀποῤῥίψαι αὐτήν.
22. Σοφία γὰρ κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐστι,
Καὶ οὐ πολλοῖς ἐστι φανερά.
23. Ἄκουσον τέκνον καὶ ἔκδεξαι τὴν γνώμην μου,
Καὶ μὴ ἀπαναίνου τὴν συμβουλίαν μου·
24. Καὶ εἰσένεγκαι τοὺς πόδας σου εἰς τὰς πέδας αὐτῆς,
Καὶ εἰς τὸν κλοιὸν αὐτῆς τὸν τράχηλόν σου·
25. Ὑπόθες τὸν ὦμόν σου, καὶ βάσταξον αὐτήν,
Καὶ μὴ προσοχθίσῃς τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς·
26. Ἐν πάσῃ ψυχῇ σου πρόσελθε αὐτῇ,
Καὶ ἐν ὅλῃ δυνάμει σου τήρησον τὰς ὁδοὺς αὐτῆς.
27. Ἐξίχνευσον καὶ ζήτησον, καὶ γνωσθήσεταί σοι,
Καὶ ἐγκρατὴς γενόμενος μὴ ἀφῇς αὐτήν·
28. Ἐπ᾽ ἐσχάτων γὰρ εὑρήσεις τὴν ἀνάπαυσιν αὐτῆς,
Καὶ στραφήσεταί σοι εἰς εὐφροσύνην·
29. Καὶ ἔσονταί σοι αἱ πέδαι εἰς σκέπην ἰσχύος,
Καὶ οἱ κλοιοὶ αὐτῆς εἰς στολὴν δόξης.
30. Κόσμος γὰρ χρύσεός ἐστιν ἐπ᾽ αὐτῆς,
Καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς κλῶσμα ὑακίνθινον·
31. Στολὴν δόξης ἐνδύσῃ αὐτήν, καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος περιθήσεις σεαυτῷ.
32. Ἐὰν θέλῃς τέκνον, παιδευθήσῃ,
Καὶ ἐὰν ἐπιδῷς τὴν ψυχήν σου, πανοῦργος ἔσῃ·
33. Καὶ ἐὰν ἀγαπήσῃς ἀκούειν, ἐκδέξῃ σύνεσιν,
Καὶ ἐὰν κλίνῃς τὸ οὖς σου, σοφὸς ἔσῃ.
34. Ἐν πλήθει πρεσβυτέρων στῆθι,
Καὶ τίς σοφὸς αὐτῷ προσκολλήθητι·
35. Πᾶσαν διήγησιν θείαν θέλε ἀκροᾶσθαι,
Καὶ παροιμίαι συνέσεως μὴ ἐκφυγέτωσάν σε·
36. Ἐὰν ἴδῃς συνετόν, ὄρθριζε πρὸς αὐτόν,
Καὶ βαθμοὺς θυρῶν αὐτοῦ ἐκτριβέτω ὁ πούς σου.

37. Δια-

v. 19. καὶ ὡς ὁ σπείρων) ὡς deest. ibid. stich. 4. τῶν γενημάτων) γεννημάτων. v. 23. καὶ ἔκδεξαι τὴν γν.) καὶ δέξαι γνώμην. v. 24. εἰσένεγκαι) εἴσενεγκον. v. 26. stich 2. τήρησον) συντήρησον. v. 32. stich. 2. ἐπιδῷς) δῷς. v. 33. Καὶ ἐὰν) Καὶ abest. v. 35. ἀκροᾶσθαι) ἀκούειν. ibid. stich. 2. ἐκφυγέτωσαν) ἐκφευγέτωσαν.

37. Διανοοῦ ἐν τοῖς προστάγμασι Κυρίου,
Καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ μελέτα διαπαντός·
Αὐτὸς στηριεῖ τὴν καρδίαν σου,
Καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς σοφίας δοθήσεταί σοι.

ΚΕΦ. Ζʹ. VII.

ΜΗ ποίει κακὰ, καὶ οὐ μή σε καταλάβῃ κακόν·
2. Ἀπόστηθι ἀπὸ ἀδίκου, καὶ ἐκκλινεῖ ἀπὸ σοῦ ἀδικία·
3. Υἱὲ μὴ σπεῖρε ἐπ' αὔλακας ἀδικίας,
Καὶ οὐ μὴ θερίσῃς αὐτὰ ἑπταπλάσια.
4. Μὴ ζήτει παρὰ Κυρίου ἡγεμονίαν,
Μηδὲ παρὰ βασιλέως καθέδραν δόξης.
5. Μὴ δικαιοῦ ἔναντι Κυρίου,
Καὶ παρὰ βασιλεῖ μὴ σοφίζου.
6. Μὴ ζήτει γενέσθαι κριτὴς,
ἰσχύσεις Μὴ οὐκ ἰσχύσῃς ἐξᾶραι ἀδικίας·
Μήποτε εὐλαβηθῇς ἀπὸ προσώπου δυνάστου,
Καὶ θήσεις σκάνδαλον ἐν εὐθύτητί σου.
7. Μὴ ἁμάρτανε εἰς πλῆθος πόλεως,
Καὶ μὴ καταβάλῃς σεαυτὸν ἐν ὄχλῳ.
8. Μὴ καταδεσμεύσῃς δὶς ἁμαρτίαν·
Ἐν γὰρ μιᾷ οὐκ ἀθῷος ἔσῃ.
9. Μὴ εἴπῃς· τῷ πλήθει τῶν δώρων μου ἐπόψεται,
ἐπέψομαι Καὶ ἐν τῷ προσενέγκαι με Θεῷ ὑψίστῳ, προσδέξεται.

10. Μὴ ὀλιγοψυχήσῃς ἐν τῇ προσευχῇ σου, καὶ ἐλεημοσύνην ποιῆσαι μὴ παρίδῃς.
11. Μὴ καταγέλα ἄνθρωπον ὄντα ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ·
Ἔστι γὰρ ὁ ταπεινῶν καὶ ἀνυψῶν.
12. Μὴ ἀροτρία ψεῦδος ἐπ' ἀδελφῷ σου,
Μηδὲ φίλῳ τὸ ὅμοιον ποίει.
13. Μὴ θέλε ψεύδεσθαι πᾶν ψεῦδος·
Ὁ γὰρ ἐνδελεχισμὸς αὐτοῦ οὐκ εἰς ἀγαθόν.
14. Μὴ ἀδολέσχει ἐν πλήθει πρεσβυτέρων,
Καὶ μὴ δευτερώσῃς λόγον ἐν προσευχῇ σου.
15. Μὴ μισήσῃς ἐπίπονον ἐργασίαν
Καὶ γεωργίαν ὑπὸ ὑψίστου ἐκτισμένην.
16. Μὴ προσλογίζου σεαυτὸν ἐν πλήθει ἁμαρτωλῶν·
Μνήσθητι ὅτι ὀργὴ οὐ χρονιεῖ.
17. Ταπείνωσον σφόδρα τὴν ψυχήν σου, ὅτι ἐκδίκησις ἀσεβοῦς πῦρ καὶ σκώληξ.
18. Μὴ ἀλλάξῃς φίλον διαφόρου κατὰ μηδὲν, ἀδιαφόρου
Μηδὲ ἀδελφὸν γνήσιον ἐν χρυσίῳ Σουφείρ.
19. Μὴ ἀστόχει γυναικὸς σοφῆς καὶ ἀγαθῆς·
Ἡ γὰρ χάρις αὐτῆς ὑπὲρ τὸ χρυσίον.
20. Μὴ κακώσῃς οἰκέτην ἐργαζόμενον ἐν ἀληθείᾳ,
Μηδὲ μίσθιον διδόντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

21. Οἰκέ-

v. 37. stich. 4. τῆς σοφίας) addit σου. CAP. VII. v. 3. stich. 2. αὐτὰ ἑπταπλάσια) αὐτὰς ἑπταπλασίως. v. 6. stich. 2. ἰσχύσῃς) ἐξισχύσεις. v. 8. stich. 2. Ἐν γὰρ μιᾷ) ἐν γὰρ τῇ μιᾷ. v. 9. ἐπόψεται) ἐπόψεται. v. 16. stich. 2. & v. 17. in Rom. inverso ordine leguntur : ταπείνωσον σφόδρα τὴν ψυχήν σου, μνήσθητι ὅτι ὀργὴ οὐ χρονιεῖ. v. 18. ἀδιαφόρου) ἕνεκεν ἀδιαφόρου. ibid. stich. 2. Μηδὲ ἀδ.) μηδ' ἀδ. v. 19. stich. 2. Ἡ γὰρ) καὶ γάρ. v. 20. stich. 2. τὴν ψυχὴν) absque articulo.

21. Οἰκέτην συνετὸν ἀγαπάτω σȣ ἡ ψυχή·
Μὴ ςερήσῃς αὐτὸν ἐλευθερίας.
22. Κτήνη σοί ἐςιν, ἐπισκέπ]ȣ αὐτά,
Καὶ εἰ ἔςι σοι χρήσιμα, ἐμμενέτω σοι.
23. Τέκνα σοί ἐςι, παίδευσον αὐτά,
Καὶ κάμψον ἐκ νεότητος τὸν τράχηλον αὐτῶν·
24. Θυγατέρες σοί εἰσι, πρόσεχε τῷ σώματι αὐτῶν,
αὐτὰ Καὶ μὴ ἱλαρώσῃς πρὸς αὐτὰς τὸ πρόσωπόν σȣ.
25. Ἔκδȣ θυγατέρα, καὶ ἔσῃ τετελεκὼς ἔργον μέγα·
Καὶ ἀνδρὶ συνετῷ δώρησαι αὐτήν.
26. Γυνή σοι ἐςὶ κατὰ ψυχὴν, μὴ ἐκβάλῃς αὐτήν·
Μισουμένῃ δὲ μὴ ἐνδῷς σεαυτόν.
δυνάμει 27. Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σȣ δόξασον τὸν πατέρα σȣ,
Καὶ μητρὸς ὠδῖνας μὴ ἐπιλάθῃ·
28. Μνήσθητι ὅτι δι' αὐτῶν ἐγεννήθης,
Καὶ τί ἀνταποδώσεις αὐτοῖς καθὼς αὐτοὶ σοί;
29. Ἐν ὅλῃ ψυχῇ σȣ εὐλαβȣ̃ τὸν Κύριον,
Καὶ τȣ̀ς ἱερεῖς αὐτȣ̃ θαύμαζε·
30. Ἐν ὅλῃ δυνάμει ἀγάπησον τὸν ποιήσαντά σε,
Καὶ τȣ̀ς λειτȣργȣ̀ς αὐτȣ̃ μὴ ἐγκαταλίπῃς.
31. Φοβȣ̃ τὸν Κύριον, καὶ δόξασον ἱερέα,
Καὶ δὸς τὴν μερίδα αὐτῷ, καθὼς ἐντέταλ]αί σοι,
Ἀπαρχὴν καὶ περὶ πλημμελείας, καὶ δόσιν βραχιόνων,
Καὶ θυσίαν ἁγιασμȣ̃ καὶ ἀπαρχὴν ἁγίων.
32. Καὶ πτωχῷ ἔκ]εινον τὴν χεῖρά σȣ,
Ἵνα τελειωθῇ ἡ εὐλογία σȣ.
33. Χάρις δόματος ἔναντι παν]ὸς ζῶν]ος,
Καὶ ἐπὶ νεκρῷ μὴ ἀποκωλύσῃς χάριν.
34. Μὴ ὑςέρει ἀπὸ κλαιόντων,
Καὶ μετὰ πενθούντων πένθησον.
35. Μὴ ὄκνει ἐπισκέπ]εσθαι ἄῤῥωςον·
Ἐκ γὰρ τῶν τοιȣ́των ἀγαπηθήσῃ.
36. Ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις σȣ μιμνήσκȣ τὰ ἔσχατά σȣ,
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ȣ̓χ ἁμαρτήσεις.

ΚΕΦ. Ηʹ. VIII.

ΜΗ διαμάχȣ μετὰ ἀνθρώπȣ δυνάςȣ,
Μήποτε ἐμπέσῃς εἰς τὰς χεῖρας αὐτȣ̃.
2. Μὴ ἔριζε μετὰ ἀνθρώπȣ πλȣσίȣ,
Μήποτε ἀντιςῇ σȣ τὴν ὁλκήν·
Πολλȣ̀ς γὰρ ἀπώλεσεν τὸ χρυσίον,
Καὶ καρδίας βασιλέων ἐξέκλινεν.
3. Μὴ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπȣ γλωσσώδȣς,
Καὶ μὴ ἐπισοιβάσῃς ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτȣ̃ ξύλα.
4. Μὴ πρόσπαιζε ἀπαιδεύτῳ, ἵνα μὴ ἀτιμάζωνται οἱ πρόγονοί σȣ.
5. Μὴ ὀνείδιζε ἄνθρωπον ἀποςρέφοντα ἀπὸ ἁμαρτίας·
Μνήσθητι ὅτι πάντες ἐσμὲν ἐν ἐπιτιμίοις.
6. Μὴ ἀτιμάσῃς ἄνδρα ἐν γήρᾳ αὐτȣ̃· ἐπι]ίμοις
Καὶ γὰρ ἐξ ἡμῶν γηράσκȣσιν.

v. 24. stich. 2. πρὸς αὐτὰ) πρὸς αὐτάς. v. 27. δυνάμει σȣ) καρδίᾳ. v. 28. ἐγεννήθης) ἐγενήθης.
CAP. VIII. v. 2. stich. 2. ἀντιςῇ) ἀντιςήσῃ. v. 5. stich. 2. ἐπιτίμοις) ἐπιτιμίοις. v. 6. ἄνδρα ἐν γήρᾳ) ἄνθρωπον ἐν γήρει.

7. Μὴ ἐπίχαιρε ἐπὶ νεκρῷ τῷ ἐχθιστάτῳ
σου·
Μνήσθητι ὅτι πάντες τελευτῶμεν.
8. Μὴ παρίδῃς διήγημα σοφῶν,
Καὶ ἐν ταῖς παροιμίαις αὐτῶν ἀνα-
στρέφου·
Ὅτι παρ᾽ αὐτῶν μαθήσῃ παιδείαν,
Καὶ λειτουργῆσαι μεγιστᾶσιν εὐμαρῶς.
9. Μὴ ἀστόχει διηγήματος γερόντων·
Καὶ γὰρ αὐτοὶ ἔμαθον παρὰ τῶν
πατέρων αὐτῶν·
Ὅτι παρ᾽ αὐτῶν μαθήσῃ σύνεσιν,
Καὶ ἐν καιρῷ χρείας δοῦναι ἀπό-
κρισιν.
10. Μὴ ἔκκαιε ἄνθρακας ἁμαρτωλοῦ,
Μὴ ἐμπυρισθῇς ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ.
11. Μὴ ἐξαναστῇς ἀπὸ προσώπου ὑβριστοῦ,
Ἵνα μὴ ἐγκαθίσῃ ὡς ἔνεδρον τῷ
στόματί σου.
12. Μὴ δανείσῃς ἀνθρώπῳ ἰσχυροτέρῳ σου,
Καὶ ἐὰν δανείσῃς, ὡς ἀπολωλεκὼς
γίνου.
13. Μὴ ἐγγυήσῃ ὑπὲρ δύναμίν σου·
Καὶ ἐὰν ἐγγυήσῃ, ὡς ἀποτίσων φρόν-
τιζε.
14. Μὴ δικάζου μετὰ κριτοῦ·
Κατὰ γὰρ τὴν δόξαν αὐτοῦ κρινοῦσιν
αὐτῷ.
15. Μετὰ τολμηροῦ μὴ πορεύου ἐν ὁδῷ,
Ἵνα μὴ βαρύνηται κατὰ σοῦ·
Αὐτὸς γὰρ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ
ποιήσει,
Καὶ τῇ ἀφροσύνῃ αὐτοῦ συναπολῇ.
16. Μετὰ θυμώδους μὴ ποιήσῃς μάχην,
Καὶ μὴ διαπορεύου μετ᾽ αὐτοῦ τὴν
ἔρημον·
Ὅτι ὡς οὐδὲν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ
αἷμα,
Καὶ ὅπου οὐκ ἔστιν βοήθεια, καταβα-
λεῖ σε.
17. Μετὰ μωροῦ μὴ συμβουλεύου·
Οὐ γὰρ δυνήσεται λόγον στέξαι.
18. Ἐνώπιον ἀλλοτρίου μὴ ποιήσῃς κρυπτόν·
Οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται.
19. Παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἔκφαινε καρ-
δίαν σου,
Καὶ μὴ ἀναφερέτω σοι χάριν ψευδῆ.

ΚΕΦ. Θ'. IX.

ΜΗ ζήλου γυναῖκα τοῦ κόλπου σου,
Μηδὲ διδάξῃς ἐπὶ σεαυτὸν παι-
δείαν πονηράν·
2. Μὴ δῷς γυναικὶ τὴν ψυχήν σου,
Ἐπιβῆναι αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἰσχύν σου.
3. Μὴ ὑπάντα γυναικὶ ἑταιριζομένῃ,
Μήποτε ἐμπέσῃς εἰς τὰς παγίδας
αὐτῆς.
4. Μετὰ ψαλλούσης μὴ ἐνδελέχιζε,
Μήποτε ἁλῷς ἐν τοῖς ἐπιχειρήμασιν
αὐτῆς.
5. Παρθένον μὴ καταμάνθανε,
Μήποτε σκανδαλισθῇς ἐν τοῖς ἐπιτι-
μίοις αὐτῆς.
6. Μὴ δῷς πόρναις τὴν ψυχήν σου,
Ἵνα μὴ ἀπολέσῃς τὴν κληρονομίαν σου.
7. Μὴ περιβλέπου ἐν ῥύμαις πόλεως,
Καὶ ἐν ταῖς ἐρημίαις αὐτῆς μὴ πλανῶ. ἐρήμοις
8. Ἀπόστρεψον ὀφθαλμὸν ἀπὸ γυναικὸς
κεχαριτωμένης, εὐμόρφου
Καὶ μὴ καταμάνθανε κάλλος ἀλλό-
τριον·
Ἐν κάλλει γυναικὸς πολλοὶ ἐπλανή-
θησαν·

Καὶ

v. 19. καρδίαν σου) τὴν καρδίαν.

Καὶ ἐκ τέτε φιλία ὡς πῦρ ἀνακαίεται.

9. Μετὰ ὑπάνδρε γυναικὸς μὴ κάθε τὸ σύνολον,
Καὶ μὴ συμμεταλλαθῇς ἐπ' ἀγκῶνα μετ' αὐτῆς,
Καὶ μὴ συμβολοκοπήσῃς μετ' αὐτῆς ἐν οἴνῳ·
Μήποτε ἐκκλίνῃ ἡ ψυχή σε ἐπ' αὐτὴν,
Καὶ τῷ πνεύματί σε ὀλιθήσῃ εἰς ἀπώλειαν.

10. Μὴ ἐγκαταλίπῃς φίλον ἀρχαῖον·
Ὁ γὰρ πρόσφατος ἐκ ἔςιν ἔπισος αὐτῷ·
Οἶνος νέος, φίλος νέος·
Ἐὰν παλαιωθῇ, μετ' εὐφροσύνῃ πίεσαι αὐτόν.

11. Μὴ ζηλώσῃς δόξαν ἁμαρτωλε·
Οὐ γὰρ οἶδας τίς ἔςαι ἡ καταςροφὴ αὐτε.

12. Μὴ εὐδοκήσῃς ἐν εὐδοκίᾳ ἀσεβῶν·
Μνήσθητι ὅτι ἕως ᾅδε ε μὴ δικαιωθῶσιν.

13. Μακρὰν ἄπεχε ἀπὸ ἀνθρώπε ὃς ἔχει ἐξεσίαν τε φονεύειν,
Καὶ ε μὴ ὑποπλεύσῃς φόβον θανάτε·
Κἂν προσέλθῃς, μὴ πλημμελήσῃς,
Ἵνα μὴ ἀφελῇ τὴν ζωήν σε παραχρῆμα·
παγίδος Ἐπίγνωθι ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνεις,
Καὶ ἐπὶ ἐπάλξεων πόλεων περιπατεῖς.

τῷ 14. Κατὰ τὴν ἰχύν σε ςόχασαι τε πλησίον,
Καὶ μετὰ σοφῶν βελεύε·

15. Μετὰ συνετῶν ἔςω ὁ διαλογισμός σε,
Καὶ πᾶσα ἡ διήγησίς σε ἐν νόμῳ ὑψίςε.

16. Ἄνδρες δίκαιοι ἔςωσαν σύνδειπνοί σε,
Καὶ ἐν φόβῳ Κυρίε ἔςω τὸ καύχημά σε.

17. Ἐν χειρὶ τεχνιτῶν ἔργον ἐκαινεθήσεται, ἐπαινε-
Καὶ ὁ ἡγέμενος λαε σοφὸς ἐν λόγῳ αὐτε. θήσεται

18. Φοβερὸς ἐν πόλει αὐτε ἀνὴρ γλωσσώδης,
Καὶ ὁ προπετὴς ἐν λόγῳ αὐτε μισηθήσεται.

ΚΕΦ. Ι'. X.

Κριτὴς σοφὸς παιδεύσει τὸν λαὸν αὐτε,
Καὶ ἡγεμονία συνετε τεταγμένη ἔςαι.

2. Κατὰ τὸν κριτὴν τε λαε αὐτε, ἕτως οἱ λειτεργοὶ αὐτε,
Καὶ κατὰ τὸν ἡγέμενον τῆς πόλεως πάντες οἱ κατοικεντες αὐτήν.

3. Βασιλεὺς ἀπαίδευτος ἀπολεῖ τὸν λαὸν αὐτε·
Καὶ πόλις οἰκισθήσεται ἐν συνέσει δυνασῶν.

4. Ἐν χειρὶ Κυρίε ἡ ἐξεσία τῆς γῆς,
Καὶ τὸν χρήσιμον ἐγερεῖ εἰς καιρὸν ἐπ' αὐτῆς.

5. Ἐν χειρὶ Κυρίε εὐοδία ἀνδρὸς,

CAP. IX. v. 9. stich. 5. ὀλιθήσῃ) ὀλισθήσῃς. v. 10. stich. 2. ἔπισος) ἔμφισος. ibid. stich. 4. μετ' εὐφροσύνῃ) μετ' εὐφροσύνης. v. 12. εὐδοκίᾳ) ἐν εὐδοκίᾳ. v. 13. stich. 4. ἀφελῇ) ἀφέληται. ibid. stich. 5. παγίδος) παγίδων. v. 14. τῷ πλησίον) τὰς πλησίον. ibid. stich. 2. βελεύε) συμβελεύε. v. 15. Μετὰ) καὶ μετὰ. ibid. stich. 2. ἡ διήγησις) absque articulo. v. 17. ἐκαινεθήσεται) ἐπαινεθήσεται. CAP. X. v. 2. ἕτως οἱ) ἕτως καὶ οἱ. v. 4. ἡ ἐξεσία) absque articulo.

Καὶ προσώπῳ γραμματέως ἐπιθήσει δόξαν αὐτοῦ.

6. Ἐπὶ παντὶ ἀδικήματι μὴ μηνίσῃς τῷ πλησίον,
Καὶ μὴ πράσσε μηδὲν ἐν ἔργοις ὕβρεως.

7. Μισητὴ ἔναντι Κυρίου καὶ ἀνθρώπων ὑπερηφανία,
ἀδικία Καὶ ἐξ ἀμφοτέρων πλημμελήσει ἄδικα.

8. Βασιλεία ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος μετάγεται,
Διὰ ἀδικίας καὶ ὕβρεις καὶ χρήματα δόλια.

9. Φιλαργύρου μὲν γὰρ οὐδὲν ἀνομώτερον·
Οὗτος γὰρ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἔκπρακτον ποιεῖ.

10. Τί ὑπερηφανεύεται γῆ καὶ σποδός;
ἔῤῥιψα Ὅτι ἐν ζωῇ ἔῤῥιψαν τὰ ἐνδόσθια αὐτοῦ,
Μακρὸν ἀῤῥώστημα σκώπτει ἰατρός· καὶ βασιλεὺς σήμερον, καὶ αὔριον τελευτήσει·

11. Ἐν γὰρ τῷ ἀποθανεῖν ἄνθρωπον, κληρονομήσει ἑρπετὰ καὶ θηρία καὶ σκώληκας.

12. Ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἀνθρώπου ἀφισταμένου ἀπὸ Κυρίου,
Καὶ ἀπὸ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν ἀπέστη ἡ καρδία αὐτοῦ·

13. Ὅτι ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἁμαρτία,
Καὶ ὁ κρατῶν αὐτῆς ἐξομβρήσει βδέλυγμα.
Διὰ τοῦτο παρεδόξασε Κύριος τὰς ἐπαγωγάς,
Καὶ κατέστρεψεν εἰς τέλος αὐτούς·

14. Θρόνους ἀρχόντων καθεῖλεν ὁ Κύριος,
Καὶ ἐκάθισε πραεῖς ἀντ᾽ αὐτῶν·

15. Ῥίζας ἐθνῶν ὑπερηφάνων ἐξέτιλεν ὁ Κύριος,
Καὶ ἐφύτευσε ταπεινοὺς ἀντ᾽ αὐτῶν·

16. Χώρας ἐθνῶν κατέστρεψεν ὁ Κύριος,
Καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰς ἕως θεμελίων γῆς·

17. Ἐξῆρεν αὐτοὺς καὶ ἀπώλεσεν αὐτούς,
Καὶ κατέπαυσεν ἀπὸ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

18. Οὐκ ἔκτισται ἀνθρώποις ὑπερηφανία,
Οὐδὲ ὀργὴ θυμοῦ γεννήμασι γυναικῶν.

19. Σπέρμα ἔντιμον ποῖον; σπέρμα ἀνθρώπου·
Σπέρμα ἔντιμον ποῖον; οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.
Σπέρμα ἄτιμον ποῖον; σπέρμα ἀνθρώπου·
Σπέρμα ἄτιμον ποῖον; οἱ παραβαίνοντες ἐντολάς.

20. Ἐν μέσῳ ἀδελφῶν ὁ ἡγούμενος αὐτῶν ἔντιμος,
Καὶ οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

21. Πρὸ λήψεως ἀρχῆς φόβος Κυρίου·
Ἐκβολὴ δὲ ἀρχῆς σκληρυσμὸς καὶ ὑπερηφανία.

22. Πλούσιος καὶ ἔνδοξος καὶ πτωχός,
Τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος Κυρίου.

23. Οὐ δίκαιον ἀτιμάσαι πτωχὸν συνετόν,
Καὶ οὐ καθῆκεν δοξάσαι ἄνδρα ἁμαρτωλόν.

24. Μεγιστὰν καὶ κριτὴς καὶ δυνάστης δοξασθήσεται·
Καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῶν τις μείζων τῶν φοβουμένων τὸν Κύριον.

25. Οἰκέτῃ σοφῷ ἐλεύθεροι λειτουργήσουσι·
Καὶ ἀνὴρ ἐπιστήμων οὐ γογγύσει παιδευόμενος.

26. Μὴ

v. 6. μηνίσῃς) μηνιάσῃς. v. 7. stich. 2. ἀδικία) ἄδικα. v. 17. Ἐξῆρεν αὐτοὺς) ἐξήρανεν ἐξ αὐτῶν. v. 23. stich. 2. καθῆκεν) καθήκει. v. 24. stich. 2. τῶν φοβουμένων) τοῦ φοβουμένου.

26. Μὴ σοφίζου ποιῆσαι τὸ ἔργον σου,
Καὶ μὴ δοξάζου ἐν καιρῷ στενοχωρίας σου·

27. Κρείσσων ἐργαζόμενος καὶ περισσεύων ἐν πᾶσιν,
Ἢ περιπατῶν δοξαζόμενος καὶ ὑστερῶν ἄρτων.

28. Τέκνον, ἐν πραΰτητι δόξασον τὴν ψυχήν σου,
Καὶ δὸς αὐτῇ τιμὴν κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῆς.

29. Τὸν ἁμαρτάνοντα εἰς ψυχὴν αὐτοῦ τίς δικαιώσει;
Καὶ τίς δοξάσει τὸν ἀτιμάζοντα τὴν ζωὴν αὐτοῦ;

30. Πτωχὸς δοξάζεται δι᾽ ἐπιστήμην αὐτοῦ,
Καὶ πλούσιος δοξάζεται διὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ.

31. Ὁ δεδοξασμένος ἐν πτωχείᾳ, καὶ ἐν πλούτῳ ποσαχῶς;
Καὶ ὁ ἄδοξος ἐν πλούτῳ, καὶ ἐν πτωχείᾳ ποσαχῶς;

ΚΕΦ. ΙΑ΄. XI.

ΣΟφία ταπεινοῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτοῦ,
καθήσει Καὶ ἐν μέσῳ μεγιστάνων καθίσει αὐτόν.

2. Μὴ αἰνέσης ἄνδρα ἐν κάλλει αὐτοῦ,
Καὶ μὴ βδελύξῃ ἄνθρωπον ἐν ὁράσει αὐτοῦ.

3. Μικρὰ ἐν πετεινοῖς μέλισσα,
Καὶ ἀρχὴ γλυκασμάτων ὁ καρπὸς αὐτῆς.

4. Ἐν περιβολῇ ἱματίων μὴ καυχήσῃ,
Καὶ ἐν ἡμέρᾳ δόξης μὴ ἐπαίρου·
Ὅτι θαυμαστὰ τὰ ἔργα Κυρίου,
Καὶ κρυπτὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποις.

5. Πολλοὶ τύραννοι ἐκάθισαν ἐπὶ ἐδάφους,
Ὁ δὲ ἀνυπονόητος ἐφόρεσε διάδημα·

6. Πολλοὶ δυνάσται ἠτιμάσθησαν σφόδρα,
Καὶ ἔνδοξοι παρεδόθησαν εἰς χεῖρας ἑτέρων.

7. Πρὶν ἢ ἐξετάσῃς μὴ μέμψῃ δι᾽ ἀκοῆς·
Νόησον πρῶτον, καὶ τότε ἐπιτίμα.

8. Πρὶν ἀκοῦσαι, μὴ ἀποκρίνου ῥῆμα·
Καὶ ἐν μέσῳ λόγων μὴ παρεμβάλλου.

9. Περὶ πράγματος οὗ οὐκ ἔστι σοι χρεία, μὴ ἔριζε,
Καὶ ἐν κρίσει ἁμαρτωλῶν μὴ συνέδρευε.

10. Τέκνον, μὴ περὶ πολλὰ ἔστωσαν αἱ πράξεις σου·
Ἐὰν πληθύνῃς, οὐκ ἀθῳωθήσῃ,
Καὶ ἐὰν διώκῃς, οὐ μὴ καταλάβῃς,
Καὶ οὐ μὴ ἐκφύγῃς διαδράς.

11. Ἔστι κοπιῶν καὶ πονῶν καὶ σπεύδων,
Καὶ τόσῳ μᾶλλον ὑστερεῖται. πόσῳ

12. Ἔστι νωθρὸς προσδεόμενος ἀντιλήψεως,
Ὑστερῶν ἰσχύϊ, καὶ πτωχείᾳ περισσεύει·
Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπέβλεψαν αὐτῷ εἰς ἀγαθά,

v. 27. καὶ περισσεύων) non habet. ibid. ſtich. 2. δοξαζόμενος καὶ ὑστερῶν) ἢ δοξαζόμενος καὶ ἀπορῶν. v. 29. εἰς ψυχὴν) εἰς τὴν ψυχήν. v. 31. Ὁ δεδοξασμένος) ὁ δὲ δοξαζόμενος. CAP. XI. v. 1. ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτοῦ) ἀνύψωσε κεφαλήν. ibid. ſtich. 2. καθήσει) καθίσει. v. 2. αἰνέσης) αἰνέσεις. v. 4. ſtich. 4. ἀνθρώποις) ἐν ἀνθρώποις. v. 7. Πρὶν ἢ) πρίν. v. 8. Πρὶν ἀκ.) πρὶν ἢ ἀκοῦσαι. v. 9. οὗ οὐκ ἐστι σοι) adjicit χρεία. v. 11. ſtich. 2. πόσῳ) τόσῳ. v. 12. νωθρός) addit καί. ibid. ſtich. 2. ἰσχύϊ) ἰσχύει.

Καὶ ἀνώρθωσεν αὐτὸν ἐκ ταπεινώσεως αὐτοῦ,
13. Καὶ ἀνύψωσε κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπὸ συντριβῆς,
Καὶ ἀπεθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ πολλοί.
14. Ἀγαθὰ καὶ κακὰ, ζωὴ καὶ θάνατος,
Πτωχεία καὶ πλοῦτος παρὰ Κυρίου ἐστί.
15. Σοφία καὶ ἐπιστήμη καὶ γνῶσις νόμου παρὰ Κυρίου·
Ἀγάπησις καὶ ὁδοὶ καλῶν ἔργων παρ' αὐτοῦ εἰσι.
16. Πλάνη καὶ σκότος ἁμαρτωλοῖς συνέκτισται·
Τοῖς δὲ γαυριῶσιν ἐπὶ κακίᾳ συγγηρᾷ κακά.
17. Δόσις Κυρίου παραμένει εὐσεβέσι,
Καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα εὐοδωθήσεται.
18. Ἔστι πλουτῶν ἀπὸ προσοχῆς καὶ σφιγγίας αὐτοῦ,
Καὶ αὕτη ἡ μερὶς τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ·
19. Ἐν τῷ εἰπεῖν αὐτόν· εὗρον ἀνάπαυσιν,
Καὶ νῦν φάγωμαι ἐκ τῶν ἀγαθῶν μου ἀδιαλείπτως,
Καὶ οὐκ οἶδεν τίς καιρὸς παρελεύσεται,
Καὶ καταλείψει αὐτὰ ἑτέροις, καὶ ἀποθανεῖται.
20. Στῆθι ἐν διαθήκῃ σου καὶ ὁμίλει ἐν αὐτῇ,
Καὶ ἐν τῷ ἔργῳ σου παλαιώθητι.
21. Μὴ θαύμαζε ἐν ἔργοις ἁμαρτωλοῦ,
Πίστευε δὲ Κυρίῳ, καὶ ἔμμενε τῷ πόνῳ σου·
Ὅτι κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, διὰ τάχους
πλουτῆσαι Ἐξάπινα πλουτίσαι πένητα.

22. Εὐλογία Κυρίου ἐν μισθῷ εὐσεβοῦς, ἐμμέσῳ
Καὶ ἐν ὥρᾳ ταχινῇ ἀναθάλλει εὐλογίαν αὐτοῦ.
23. Μὴ εἴπῃς· τίς ἐστι μου χρεία,
Καὶ τίνα ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται μου τὰ ἀγαθά;
24. Μὴ εἴπῃς· αὐτάρκη μοι ἐστὶ,
Καὶ τί ἀπὸ τοῦ νῦν κακωθήσομαι;
25. Ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθῶν ἀμνησία κακῶν, ἀγαθῇ
Καὶ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν οὐ μνησθήσεται ἀγαθῶν·
26. Ὅτι κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς
Ἀποδοῦναι ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ·
27. Κάκωσις ὥρας ἐπιλησμονὴν ποιεῖ τρυφῆς,
Καὶ ἐν συντελείᾳ ἀνθρώπου ἀποκάλυψις ἔργων αὐτοῦ.
28. Πρὸ τελευτῆς μὴ μακάριζε μηδένα,
Καὶ ἐν τέκνοις αὐτοῦ γνωσθήσεται ἀνήρ.
29. Μὴ πάντα ἄνθρωπον εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.
Πολλὰ γὰρ τὰ ἔνεδρα τοῦ δολίου.
30. Πέρδιξ θηρευτὴς ἐν καρτάλλῳ,
Οὕτως καρδία ὑπερηφάνου,
Καὶ ὡς ὁ κατάσκοπος ἐπιβλέπει πτῶσιν·
31. Τὰ γὰρ ἀγαθὰ εἰς κακὰ μεταστρέφων ἐνεδρεύει,
Καὶ ἐν τοῖς αἱρετοῖς ἐπιθήσει μῶμον. ἑτέροις
32. Ἀπὸ σπινθῆρος πυρὸς πληθύνεται ἀνθρακιά·
Καὶ ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς εἰς αἷμα ἐνεδρεύει.

33. Πρό-

V. 21. stich. 2. Πίστευε δὲ Κυρίῳ) πίστευε τῷ κυρίῳ. ibid. stich. 4. πλουτῆσαι) πλουτίσαι. V. 22. ἐμμέσῳ) ἐν μισθῷ. V. 25. ἀγαθῇ) ἀγαθῶν. V. 26. ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου) ἔναντι κυρίου. V. 28. stich. 2. γνωσθήσεται) addit ἀνήρ. V. 31. stich. 2. ἑτέροις) αἱρετοῖς.

33. Πρόσεχε ἀπὸ κακούργου, πονηρὰ γὰρ τεκταίνει,
Μήποτε μῶμον εἰς τὸν αἰῶνα δῷ σοι.
34. Ἐνοίκισον ἀλλότριον, καὶ διαστρέψει σε ἐν ταραχαῖς,
Καὶ ἀπαλλοτριώσει σε τῶν ἰδίων σου.

ΚΕΦ. ΙΒʹ. XII.

ΕΑΝ εὐποιῇς, γνῶθι τίνι ποιεῖς,
Καὶ ἔσται χάρις τοῖς ἀγαθοῖς σου·
2. Εὐποίησον εὐσεβεῖ, καὶ εὑρήσεις ἀνταπόδομα,
Καὶ εἰ μὴ παρ' αὐτοῦ, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ὑψίστου.
3. Οὐκ ἔσται ἀγαθὰ τῷ ἐνδελεχίζοντι εἰς κακὰ,
Καὶ τῷ ἐλεημοσύνην μὴ χαριζομένῳ.
4. Δὸς τῷ εὐσεβεῖ, καὶ μὴ ἀντιλαμβάνου τοῦ ἁμαρτωλοῦ·
5. Εὐποίησον ταπεινῷ, καὶ μὴ δῷς ἀσεβεῖ·
Ἐμπόδισον τοὺς ἄρτους αὐτοῦ καὶ μὴ δῷς αὐτῷ,
Ἵνα μὴ ἐν αὐτοῖς σε δυναστεύσῃ·
εὑρήσουσιν — Διπλάσια γὰρ κακὰ εὑρήσει σε ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς οἷς ἐὰν ποιήσῃς αὐτῷ.
6. Ὅτι καὶ ὁ ὕψιστος ἐμίσησεν ἁμαρτωλοὺς,
ἀποδῶ εἰς — Καὶ τοῖς ἀσεβέσιν ἀποδώσει ἐκδίκησιν,
Φυλάσσει δὲ αὐτοὺς εἰς ἡμέραν ἐκδικήσεως αὐτῶν κραταιάν.
7. Δὸς τῷ ἀγαθῷ, καὶ μὴ ἀντιλάβου ἁμαρτωλοῦ·

8. Οὐκ ἐμβληθήσεται ἐν ἀγαθοῖς ὁ φίλος,
Καὶ οὐ κρυβήσεται ἐν κακοῖς ὁ ἐχθρός.
9. Ἐν ἀγαθοῖς ἀνδρὸς οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ἐν λύπῃ,
Καὶ ἐν τοῖς κακοῖς αὐτοῦ καὶ ὁ φίλος διαχωρισθήσεται.
10. Μὴ πιστεύσῃς τῷ ἐχθρῷ σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Ὡς γὰρ ὁ χαλκὸς ἰοῦται, οὕτως ἡ πονηρία αὐτοῦ·
11. Καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ καὶ πορεύηται συγκεκυφὼς,
Ἐπίστησον τῇ ψυχῇ σου καὶ φύλαξαι ἀπ' αὐτοῦ,
Καὶ ἔσῃ αὐτῷ ὡς ἐκμεμαχὼς ἔσοπτρον,
Καὶ γνώσῃ ὅτι οὐκ εἰς τέλος κατίωται.
12. Μὴ στήσῃς αὐτὸν παρὰ σεαυτῷ,
Μὴ ἀναστρέψας σε στῇ ἐπὶ τὸν τόπον σου·
Μὴ καθίσῃς αὐτὸν ἐκ δεξιῶν σου,
Μήποτε ζητήσῃ τὴν καθέδραν σου,
Καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐπιγνώσῃ τοὺς λόγους μου,
Καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων μου κατανυγήσῃ.
13. Τίς ἐλεήσει ἐπαοιδὸν ὀφιόδηκτον,
Καὶ πάντας τοὺς προσάγοντας θηρίοις;
14. Οὕτως τὸν προσπορευόμενον ἀνδρὶ ἁμαρτωλῷ

Καὶ

CAP. XII. v. 2. ftich. 2. παρὰ τοῦ ὑψίστου) παρὰ ὑψίστου. v. 3. Οὐκ ἔσται) οὐκ ἔστιν. v. 4. ἀντιλαμβάνου) ἀντιλάβῃ. v. 5. ταπεινῷ) τῷ ταπεινῷ. ibid. ftich. 4. εὑρήσουσιν) εὑρήσεις. ibid. οἷς ἐὰν) οἷς ἄν. v. 6. ftich. 2. ἀποδῶ εἰς) ἀποδώσει. v. 7. ἀντιλάβου ἁμαρτωλοῦ) ἀντιλάβῃ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. v. 8. ἐμβληθήσεται) ἐκδικηθήσεται. v. 11. ftich. 2. τῇ ψυχῇ) τὴν ψυχήν. ibid. φύλαξαι) φύλαξε. ibid. ftich 4. κατίωται) κατίωσε. v. 12. παρὰ σεαυτῷ) παρὰ σεαυτόν. ibid. ftich. 2. ἀναστρέψας) ἀναστρέψας. ibid. ftich. 5. ἐπ' ἐσχάτων) ἐπ' ἐσχάτῳ.

συμφερόμενον Καὶ συμφυρόμενον ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ·

15. Ὥραν μετὰ σοῦ διαμενεῖ,
Καὶ ἐὰν ἐκκλίνῃς, οὐ μὴ καρτερήσῃ.

16. Καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ γλυκανεῖ ὁ ἐχθρὸς,
Καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ βουλεύσεται ἀνατρέψαι σε εἰς βόθρον·
Ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ δακρύσει ὁ ἐχθρὸς,
Καὶ ἐὰν εὕρῃ καιρὸν, οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀφ᾽ αἵματος·

17. Κακὰ ἐὰν ὑπαντήσῃ σοι, εὑρήσεις αὐτὸν ἐκεῖ πρότερόν σου, πρότερον ἐκεῖ
Καὶ ὡς βοηθῶν ὑποσχάσει πτέρναν σου· 18. τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κινήσει,
Καὶ ἐπικροτήσει ταῖς χερσὶν αὐτοῦ,
Καὶ πολλὰ διαψιθυρίσει, καὶ ἀλλοιώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΙΓ΄. XIII.

Ὁ ἁπτόμενος πίσσης μολυνθήσεται,
Καὶ ὁ κοινωνῶν ὑπερηφάνῳ ὁμοιωθήσεται αὐτῷ.

2. Βάρος ὑπὲρ σὲ μὴ ἄρῃς,
Καὶ ἰσχυροτέρῳ σου καὶ πλουσιωτέρῳ σου μὴ κοινώνει.
Τί κοινωνήσει χύτρα πρὸς λέβητα;
Αὕτη προσκρούσει, καὶ αὕτη συντριβήσεται.

3. Πλούσιος ἠδίκησε, καὶ αὐτὸς προσενεβριμήσατο·
Πτωχὸς ἠδίκηται, καὶ αὐτὸς προσδεηθήσεται.

4. Ἐὰν χρησιμεύσῃς, ἐργᾶται ἐν σοί· καὶ ἐὰν ὑστερήσῃς, καταλείψει σε·

5. Ἐὰν ἔχῃς, συμβιώσεταί σοι,
Καὶ ἀποκενώσει σε, καὶ αὐτὸς οὐ πονέσει·

6. Χρείαν ἔσχηκέ σου, καὶ ἀποπλανήσει σε,
Καὶ προσγελάσεταί σοι, καὶ δώσει σοι ἐλπίδα·
Λαλήσει σοι καλὰ, καὶ ἐρεῖ· τίς ἡ ἐρεῖς χρεία σου;

7. Καὶ αἰσχυνεῖ σε ἐν τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ,
Ἕως οὗ ἀποκενώσει σε δὶς ἢ τρὶς,
Καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτῳ καταμωκήσεταί σου·
Μετὰ ταῦτα ὄψεταί σε, καὶ καταλείψει σε,
Καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κινήσει ἐπὶ σοί.

8. Πρόσεχε μὴ ἀποπλανηθῇς,
Καὶ μὴ ταπεινωθῇς ἐν εὐφροσύνῃ σου,

9. Προσκαλεσαμένου σε δυνάστου, ὑποχωρῶν γίνου,
Καὶ τόσῳ μᾶλλόν σε προσκαλέσηται·

10. Μὴ ἔμπιπτε ἵνα μὴ ἀπωσθῇς,
Καὶ μὴ μακρὰν ἀφίστω ἵνα μὴ ἐπιλησθῇς.

11. Μὴ ἔπεχε ἰσηγορεῖσθαι μετ᾽ αὐτοῦ,
Καὶ μὴ πίστευε τοῖς πλείοσι λόγοις αὐτοῦ·
Ἐκ πολλῆς γὰρ λαλιᾶς πειράσει σε,
καὶ ὡς προσγελῶν ἐξετάσει σε·

12. Ἀνε-

v. 14. stich. 2. συμφερόμενον) συμφυρόμενον. v. 17. stich. 1. in *Rom.* κακὰ ἂν ὑπανθήσῃ σοι, εὑρήσεις αὐτὸν ἐκεῖ πρότερόν σου. v. 18. τὴν κ. αὐτοῦ κινήσει) κινήσει τὴν κεφ. αὐτοῦ. CAP. XIII. v. 2. stich. 2. πλουσιωτέρῳ σου) σου deest. v. 6. stich. 3. ἐρεῖς) ἐρεῖ. v. 7. stich. 2. ἀποκενώσει) ἀποκενώσῃ. v. 9. stich. 2. σε προσκαλέσηται) προσκαλέσεταί σε. v. 10. ἔμπιπτε μὴ) ἔμπιπτε ἵνα μή. v. 11. ἰσηγορεῖσθαι) εἰσηγορεῖσθαι. ibid. stich. 3. ἐξετάσει σε) σε deest.

12. Ἀνελεήμων ὁ μὴ συντηρῶν λόγους,
καὶ οὐ μὴ φείσηται περὶ κακώσεως
καὶ δεσμῶν.
13. Συντήρησον καὶ πρόσεχε σφοδρῶς,
ὅτι μετὰ τῆς πτώσεώς σου περι-
πατεῖς·
Ἀκούων ταῦτα ἐν ὕπνῳ σου, γρηγόρησον.
14. Πάσῃ ζωῇ ἀγάπα τὸν Κύριον,
Καὶ ἐπικαλοῦ αὐτὸν εἰς σωτηρίαν σου.
15. Πᾶν ζῶον ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον αὐτῷ,
Καὶ πᾶς ἄνθρωπος τὸν πλησίον
αὐτοῦ·
16. Πᾶσα σὰρξ κατὰ γένος συνάγεται,
Καὶ τῷ ὁμοίῳ αὐτοῦ προσκολληθήσε-
ται ἀνήρ.
17. Τί κοινωνήσει λύκος ἀμνῷ;
Οὕτως ἁμαρτωλὸς πρὸς εὐσεβῆ.
18. Τίς εἰρήνη ὑαίνῃ πρὸς κύνα;
Καὶ τίς εἰρήνη πλουσίῳ πρὸς πένητα;
19. Κυνήγια λεόντων ὄναγροι ἐν ἐρήμῳ·
Οὕτως νομαὶ πλουσίων πτωχοί.
20. Βδέλυγμα ὑπερηφάνῳ ταπείνωσις,
Οὕτως βδέλυγμα πλουσίῳ πτωχός.
21. Πλούσιος σαλευόμενος στηρίζεται ὑπὸ
φίλων·
Ταπεινὸς δὲ πεσὼν προσαπωθεῖται
ὑπὸ φίλων.
22. Πλουσίου σφαλέντος πολλοὶ ἀντιλή-
πτορες,
Ἐλάλησεν ἀπόῤῥητα, καὶ ἐδικαίω-
σαν αὐτόν·
Ταπεινὸς ἐσφάλη, καὶ προσεπετί-
μησαν αὐτῷ,
Ἐφθέγξατο σύνεσιν, καὶ οὐκ ἐδόθη
αὐτῷ τόπος.
23. Πλούσιος ἐλάλησεν, καὶ πάντες ἐσί-
γησαν,
Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ ἀνύψωσαν ἕως
τῶν νεφελῶν·
Πτωχὸς ἐλάλησεν, καὶ εἶπαν· τίς
οὗτος;
Κἂν προσκόψῃ, προσανατρέψουσιν
αὐτόν.
24. Ἀγαθός ἐστιν ὁ πλοῦτος ᾧ μὴ ἔστιν
ἁμαρτία,
Καὶ πονηρὰ ἡ πτωχεία ἐν στόματι ἀ-
σεβοῦς.
25. Καρδία ἀνθρώπου ἀλλοιοῖ τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ, ἐάν τε εἰς ἀγαθὰ
ἐάν τε εἰς κακά.
Καὶ ἀγαθύνει πρόσωπον ἐν τέρψει καρδία θάλ-
λουσα·
26. Ἴχνος καρδίας ἐν ἀγαθοῖς πρόσω-
πον ἱλαρόν·
Καὶ εὕρεσις παραβολῶν διαλογισμοὶ
μετὰ κόπων.

ΚΕΦ. ΙΔ'. XIV.

Μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ὠλίσθησεν
ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ,
Καὶ οὐ κατενύγη ἐν λύπῃ ἁ-
μαρτιῶν·
2. Μακάριος ἀνὴρ οὗ οὐ κατέγνω ἡ ψυ-
χὴ αὐτοῦ,
Καὶ ὃς οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος
αὐτοῦ.
3. Ἀνδρὶ μικρολόγῳ οὐ καλὸς ὁ πλοῦτος,

v. 20. ταπείνωσις) ταπεινότης. v. 22. ſtich. 3. ἐσφάλη) ἔσφαλε. v. 23. ſtich. 4. προσανατρέψουσιν) προσανατρέψωσιν. v. 24. Ἀγαθός ἐστιν ὁ) ἀγαθὸς ὁ. ibid. ſtich. 2. ἐν στόματι) ἐν στόμασιν. v. 25. ἐάν τε εἰς ἀγαθὰ) ἐὰν εἰς ἀγαθά. v. 26. ſtich. 2. μετὰ κόπων) μετὰ κόπου. CAP. XIV. v. 1. ἐν τῷ στόματι) absque articulo. ibid. ſtich. 2. ἁμαρτιῶν) ἁμαρτίας. v. 2. Μακάριος ἀνὴρ οὗ) ἀνὴρ abeſt.

Καὶ ἀνθρώπῳ βασκάνῳ ἱνατί χρή-
ματα;
4. Ὁ συνάγων ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, συνάγει ἄλλοις
Καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ τρυφήσουσιν ἕτεροι.
5. Ὁ πονηρὸς ἑαυτῷ, τίνι ἀγαθὸς ἔσαι;
Καὶ οὐ μὴ εὐφρανθήσεται ἐν τοῖς χρήμασιν αὐτοῦ
βασκά- 6. Τοῦ βασκαίνοντος ἑαυτὸν οὐκ ἔσι πονηρό-
νοντος τερος·
Καὶ τοῦτο ἀνταπόδομα τῆς κακίας αὐτοῦ·
7. Κἂν εὐποιῇ, ἐν λήθῃ ποιεῖ,
Καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκφαίνει τὴν κακίαν αὐτοῦ·
ὀφθαλ- 8 Πονηρὸς ὁ βασκαίνων ὀφθαλμῷ ἑαυτοῦ,
μὸν Ἀποσρέφων πρόσωπον καὶ ὑπερορῶν ψυχάς.
9. Πλεονέκτου δὲ ὀφθαλμὸς οὐκ ἐμπίπλα-
μερίδα ται μερίδος,
Καὶ ἀδικία πονηρὰ ἀναξηραίνει ψυχήν.
10. Ὀφθαλμὸς πονηρὸς φθονερὸς ἐπ' ἄρτῳ,
Καὶ ἐλλιπὴς ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτοῦ.
11. Τέκνον, καθὼς ἐὰν ἔχῃς εὐποίει σαυτὸν,
Καὶ προσφορὰς Κυρίῳ ἀξίως πρόσαγε·
12. Μνήσθητι ὅτι θάνατος οὐ χρονιεῖ,
Καὶ διαθήκη ᾅδου οὐκ ὑπεδείχθη σοι·
13. Πρίν σε τελευτῆσαι εὐποίει φίλῳ,
Καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου ἔκτεινον καὶ δὸς αὐτῷ.
14. Μὴ ἀφυσερήσῃς ἀπὸ ἀγαθῆς ἡμέρας,
Καὶ μερὶς ἐπιθυμίας ἀγαθῆς μή σε παρελθέτω.
15. Οὐχὶ ἑτέροις καταλείψεις τοὺς πόνους σου,
Καὶ τοὺς κόπους σου εἰς διαιρέσεις κλήρων;
16. Δὸς καὶ λάβε, καὶ ἁγίασον τὴν ψυ- ἀπότισον
χήν σου,
Ὅτι οὐκ ἔσιν ἐν ᾅδῃ ζητῆσαι τρυφήν, τρυφῆς
17. Πᾶσα σὰρξ ὡς ἱμάτιον παλαιοῦται·
Ἡ γὰρ διαθήκη ἀπ' αἰῶνος· θανάτῳ ἀποθανῇ.
18. Ὡς φύλλον θάλλον ἐπὶ δένδρου δασέος,
Τὰ μὲν καταβάλλει, ἄλλα δὲ φύει·
Οὕτως καὶ γενεὰ σαρκὸς καὶ αἵματος,
Ἡ μὲν τελευτᾷ, ἑτέρα δὲ γεννᾶται.
19. Πᾶν ἔργον σηπόμενον ἐκλείπει,
Καὶ ὁ ἐργαζόμενος αὐτὸ μετ' αὐτοῦ ἀπελεύσεται.
20. Μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐν σοφίᾳ μελε- τελευτή-
τήσει, σει
Καὶ ὃς ἐν συνέσει αὐτοῦ διαλεχθήσεται·
21. Διανοούμενος τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ,
Καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτῆς ἐννοηθήσεται.

22. Ἐξελ-

v. 6. βασκάνοντος) βασκαίνοντος. v. 8. ὀφθαλμὸν ἑαυτοῦ) ὀφθαλμῷ. v. 9. δὲ) abest. ibid. μερίδα) μερίδι. v. 11. ἔχῃς εὐποίει σαυτὸν) ἔχεις εὐποίει σεαυτὸν. v. 14. ἀφυσερήσῃς ἡμέρας) ἀφυσερήσῃς ἀπὸ ἀγαθῆς ἡμέρας. ibid. stich. 2. παρελθέτω) παρελθάτω. v. 15. ἑτέροις) ἑτέρῳ. ibid. stich. 2. διαιρέσεις κλήρων) διαίρεσιν κλήρου. v. 16. ἀπότισον) ἀπάτησον. ibid. stich. 2. ἐν ᾅδῃ ζητῆσαι τρυφῆς) ἐν ᾅδου ζητῆσαι τρυφήν. v. 18. stich. 3. Οὕτως καὶ γενεὰ) καὶ deest. v. 21. Διανοούμενος) ὁ διανοούμενος. ibid. stich. 2. ἐννοηθήσεται) νοηθήσεται.

22. Ἔξελθε ὀπίσω αὐτῆς ὡς ἰχνευτὴς,
Καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς ἐνέδρευε.

23. Ὁ παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων αὐτῆς,
Καὶ ἐπὶ τῶν θυρωμάτων αὐτῆς ἀκροάσεται·

24. Ὁ καταλύων σύνεγγυς τοῦ οἴκου αὐτῆς,
πήσσει Καὶ πήξει πάσσαλον ἐν τοῖς τοίχοις αὐτῆς·

25. Στήσει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ κατὰ χεῖρας αὐτῆς,
Καὶ καταλύσει ἐν καταλύματι ἀγαθῶν·

26. Καὶ στήσει τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν σκέπῃ αὐτῆς,
Καὶ ὑπὸ τοὺς κλάδους αὐτῆς αὐλισθήσεται·

ἀπ' 27. Σκεπασθήσεται ὑπ' αὐτῆς ἀπὸ καύματος,
Καὶ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς καταλύσει.

ΚΕΦ. ΙΕ'. XV.

Ο φοβούμενος Κύριον ποιήσει αὐτὸ,
Καὶ ὁ ἐγκρατὴς τοῦ νόμου καταλήψεται αὐτήν.
αὐτὸν

2. Καὶ ὑπαντήσει αὐτῷ ὡς μήτηρ,
Καὶ ὡς γυνὴ παρθενίας προσδέξεται αὐτόν·

3. Ψωμιεῖ αὐτὸν ἄρτον συνέσεως,
Καὶ ὕδωρ σοφίας ποτιεῖ αὐτόν·

Στηριθήσεται 4. Στηριχθήσεται ἐπ' αὐτὴν καὶ οὐ μὴ κλιθῇ.
Καὶ ἐπ' αὐτῇ ἐφέξει καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ·

5. Καὶ ὑψώσει αὐτὸν παρὰ τοὺς πλησίον αὐτοῦ,
Καὶ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ·

6. Εὐφροσύνην καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος εὑρήσει,
Καὶ ὄνομα αἰῶνος κατακληρονομήσει.

7. Οὐ μὴ καταλήψονται αὐτὴν ἄνθρωποι ἀσύνετοι,
Καὶ ἄνθρωποι ἁμαρτωλοὶ οὐ μὴ ἴδωσιν αὐτήν·

8. Μακρὰν ἐστιν ὑπερηφανίας,
Καὶ ἄνδρες ψεῦσται οὐ μὴ μνησθήσονται αὐτῆς.

9. Οὐχ ὡραῖος αἶνος ἐν στόματι ἁμαρτωλοῦ,
Ὅτι οὐ παρὰ Κυρίου ἀπεστάλη·

10. Ἐν γὰρ σοφίᾳ ῥηθήσεται αἶνος,
Καὶ ὁ Κύριος εὐοδώσει αὐτόν.

11. Μὴ εἴπῃς· ὅτι διὰ Κύριον ἀπέστην·
Ἃ γὰρ ἐμίσησεν, οὐ ποιήσεις.

12. Μὴ εἴπῃς· ὅτι αὐτός με ἐπλάνησεν·
Οὐ γὰρ χρείαν ἔχει ἀνδρὸς ἁμαρτωλοῦ.

13. Πᾶν βδέλυγμα ἐμίσησεν ὁ Κύριος,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἀγαπητὸν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

14. Αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς ἐποίησεν ἄνθρωπον,
Καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν ἐν χειρὶ διαβουλίου αὐτοῦ·

v. 22. ſtich. 2. ὁδοῖς) εἰσόδοις. v. 24. ſtich. 2. πήσσει) πήξει. v. 26. Καὶ στήσει) θήσει. ibid. ἐν σκέπῃ) ἐν τῇ σκέπῃ. v. 27. ἀπ' αὐτῆς) ὑπ' αὐτῆς. CAP. XV. v. 1. ſtich. 2. αὐτὸν) αὐτήν. v. 2. ὑπαντήσει) ὑπαντήσεται. v. 3. ſtich. 2. ποτιεῖ) ποτίσει. v. 4. Στηριθήσεται) στηριχθήσεται. ibid. ſtich. 2. ἐπ' αὐτῇ) ἐπ' αὐτῆς. v. 5. ſtich. 2. τὸ στόμα) absque articulo. v. 6. εὑρήσει) desideratur. ibid. ſtich. 2. αἰῶνος) αἰώνιον. v. 7. ſtich. 2. ἄνθρωποι ἁμ.) ἄνδρες ἁμαρτωλοί. v. 13. ὁ Κύριος) absque articulo.

15. Ἐὰν θέλῃς, συντηρήσεις ἐντολὰς,
καὶ πίστιν ποιῆσαι εὐδοκίας.
16. Παρέθηκέ σοι πῦρ καὶ ὕδωρ, οὗ ἐὰν
θέλῃς ἐκτενεῖς τὴν χεῖρά σου·
17. Ἔναντι ἀνθρώπων ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος,
εὐδοκήσει Καὶ ὃ ἐὰν εὐδοκήσῃ, δοθήσεται αὐτῷ.
18. Ὅτι πολλὴ ἡ σοφία τοῦ Κυρίου·
Ἰσχυρὸς ἐν δυναστείᾳ, καὶ βλέπων τὰ πάντα·
19. Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν,
Καὶ αὐτὸς ἐπιγνώσεται πᾶν ἔργον
αὐτοῦ ἀνθρώπου.
20. Οὐκ ἐνετείλατο οὐδενὶ ἀσεβεῖν,
ἔδωσεν Καὶ οὐκ ἔδωκεν ἄνεσιν οὐδενὶ ἁμαρτάνειν.

ΚΕΦ. Ιϛ΄. XVI.

ΜΗ ἐπιθύμει τέκνων πλῆθος ἀχρήστων,
Μηδὲ εὐφραίνου ἐπὶ υἱοῖς ἀσεβέσιν·
2. Ἐὰν πληθύνωσι, μὴ εὐφραίνου ἐπ᾽ αὐτοῖς,
Εἰ μὴ ἔστι φόβος Κυρίου μετ᾽ αὐτῶν.
3. Μὴ ἐμπιστεύσῃς τῇ ζωῇ αὐτῶν,
Καὶ μὴ ἔπεχε ἐπὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν·
Κρείσσων γὰρ εἷς δίκαιος ἢ χίλιοι,
Καὶ ἀποθανεῖν ἄτεκνον ἢ ἔχειν τέκνα ἀσεβῆ·
4. Ἀπὸ γὰρ ἑνὸς συνετοῦ συνοικισθήσεται πόλις,
Φυλὴ δὲ ἀνόμων ἐρημωθήσεται ἐν τάχει.
5. Πολλὰ τοιαῦτα ἑώρακα ἐν ὀφθαλμοῖς μου,
Καὶ ἰσχυρότερα τούτων ἀκήκοεν τὸ οὖς
μου. σου
6. Ἐν συναγωγῇ ἁμαρτωλῶν ἐκκαυθήσεται πῦρ,
Καὶ ἐν ἔθνει ἀπειθεῖ ἐξεκαύθη ὀργή.
7. Οὐκ ἐξιλάσατο περὶ τῶν ἀρχαίων γιγάντων, ἐξιλᾶτο
Οἳ ἀπέστησαν ἐν τῇ ἰσχύει τῆς ἀφροσύνης αὐτῶν·
8. Οὐκ ἐφείσατο περὶ τῆς παροικίας Λὼτ, οὓς ἐβδελύξατο διὰ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν·
9. Οὐκ ἠλέησεν ἔθνος ἀπωλείας,
Τοὺς ἐξηρμένους ἐν ἁμαρτίαις αὐτῶν·
10. Καὶ οὕτως ἑξακοσίας χιλιάδας πεζῶν
Τοὺς ἐπισυναχθέντας ἐν σκληροκαρδίᾳ αὐτῶν.
11. Κἂν ᾖ εἷς σκληροτράχηλος ἐν λαῷ,
Θαυμαστὸν τοῦτο εἰ ἀθῳωθήσεται·
Ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ᾽ αὐτῷ,
Δυνάστης ἐξιλασμῶν καὶ ἐκχέων ὀργήν· Δυναστῶν
12. Κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος αὐτοῦ, οὕτω καὶ πολλὺς ὁ ἔλεγχος αὐτοῦ·
Ἄνδρα κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ κρίνει. κλίνει
13. Οὐκ ἐκφεύξεται ἐν ἁρπάγματι ἁμαρτωλός·
Καὶ οὐ μὴ καθυστερήσει ὑπομονὴ εὐσεβοῦς.

14. Πάσῃ

v. 17. stich. 2. εὐδοκήσει) εὐδοκήσῃ. v. 18. ἡ σοφία) absque articulo. v. 19. stich. 2. ἔργον αὐτοῦ) ἔργον ἀνθρώπου. v. 20. Οὐκ) καὶ οὐκ. ibid. stich. 2. ἔδωσεν) ἔδωκεν. CAP. XVI. v. 1. ἀχρήστων) ἀχρήστων. ibid. stich. 2. Μηδὲ) μή. v. 3. stich. 2. ἐπὶ τὸ πλῆθος) ἐπὶ τὸν τόπον. v. 5. stich. 2. τὸ οὖς σου) τὸ οὖς μου. v. 7. ἐξιλᾶτο) ἐξιλάσατο. v. 11. stich. 3. παρ᾽ αὐτῷ) παρ᾽ αὐτῷ. ibid. stich. 4. Δυναστῶν) δυνάστης. v. 12. οὕτω) οὕτως. ibid. stich. 2. κλίνει pro κρίνει) κρίνει. v. 13. ἁρπάγματι) ἁρπάγμασιν. ibid. stich. 2. ὑπομονὴ) ὑπομονήν.

14. Πάσῃ ἐλεημοσύνῃ ποιήσει τόπον·
Ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ εὑρήσει.
15. Κύριος ἐσκλήρυνεν Φαραὼ μὴ εἰδέναι αὐτὸν,
Ὅπως ἂν γνωσθῇ ἐνεργήματα αὐτοῦ τῇ ὑπ᾽ οὐρανόν.
16. Πάσῃ τῇ κτίσει τὸ ἔλεος αὐτοῦ φανερὸν,
Καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ καὶ τὸ σκότος ἐμέρισεν τῷ ἀδάμαντι
17. Μὴ εἴπης· ὅτι παρὰ Κυρίου κρυβήσομαι, καὶ ἐξ ὕψους τίς μου μνησθήσεται;
Ἐν λαῷ πλείονι οὐ μὴ γνωσθῶ,
Τίς γὰρ ἡ ψυχή μου ἐν ἀμετρήτῳ κτίσει;
18. Ἰδοὺ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ,
Ἄβυσσος καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτοῦ σαλευθήσονται·
19. Ἅμα τὰ ὄρη καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς,
Ἐν τῷ ἐπιβλέψαι εἰς αὐτὰ, τρόμῳ συσσείονται.
20. Καὶ ἐπ᾽ αὐτοῖς οὐ διανοηθήσεται καρδία,
Καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τίς ἐνθυμηθήσεται;
21. Καὶ καταιγὶς, ἣν οὐκ ὄψεται ἄνθρωπος,
αὐτῶν Τὰ δὲ πλεῖστα τῶν ἔργων αὐτοῦ ἐν ἀποκρύφοις.
22. Ἔργα δικαιοσύνης τίς ἀναγγελεῖ,
Ἢ τίς ὑπομενεῖ; μακρὰν γὰρ ἡ διαθήκη,
Καὶ ἐξέτασις ἁπάντων ἐν τελευτῇ

23. Ἐλαττονούμενος καρδίᾳ διανοεῖται μάταια, ταῦτα
Καὶ ἀνὴρ ἄφρων καὶ πλανώμενος διανοεῖται μωρά.
24. Ἄκουσόν μου τέκνον, καὶ μάθε ἐπιστήμην,
Καὶ ἐπὶ τῶν λόγων μου πρόσεχε τῇ καρδίᾳ σου·
25. Ἐκφανῶ ἐν σταθμῷ παιδείαν,
Καὶ ἐν ἀκριβείᾳ ἀπαγγελῶ ἐπιστήμην αὐτοῦ.
26. Ἐν κρίσει Κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀπ᾽ ἀρχῆς,
Καὶ ἀπὸ ποιήσεως αὐτῶν διέστειλε μερίδας αὐτῶν·
27. Ἐκόσμησεν εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα αὐτοῦ,
Καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν εἰς γενεὰς αὐτῶν·
Οὔτε ἐκόπασαν, οὔτε ἐκοπίασαν, ἐπείνασαν
Καὶ οὐκ ἐξέλιπον ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν·
28. Ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐξέθλιψεν,
Καὶ ἕως αἰῶνος οὐκ ἀπειθήσουσι τοῦ ῥήματος αὐτοῦ.
29. Καὶ μετὰ ταῦτα Κύριος ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψεν,
Καὶ ἐνέπλησεν αὐτὴν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ·
30. Ψυχὴ παντὸς ζώου ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτῆς, Ψυχὴν
Καὶ εἰς αὐτὴν ἡ ἀποστροφὴ αὐτῶν.

v. 17. παρὰ Κυρίου) ἀπὸ κυρίου. ibid. καὶ ἐξ) μὴ ἐξ. ibid. stich. 2. γνωσθῶ) μνησθῶ. v. 18. τοῦ οὐρανοῦ) adjicit τοῦ θεοῦ. ibid. stich. 2. ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτοῦ σαλευθήσονται) transposita. v. 21. stich. 2. αὐτῶν) αὐτοῦ. v. 23. Ἐλαττονούμενος) ἐλαττούμενος. v. 25. Ἐκφανῶ) ἐκφαίνω. ibid. stich. 2. ἀπαγγελῶ) ἀπαγγέλλω. v. 27. εἰς τὸν αἰῶνα) sine articulo. v. 28. ἐξέθλιψεν) ἔθλιψεν. v. 29. ἐπὶ τὴν γῆν) εἰς τὴν γῆν.

ΚΕΦ. ΙΖ΄. XVII.

Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς ἄνθρωπον,
Καὶ πάλιν ἀπέστρεψεν αὐτὸν εἰς αὐτήν·
2. Ἡμέρας ἀριθμοῦ καὶ καιρὸν ἔδωκεν αὐτοῖς,
Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν ἐπ᾽ αὐτῆς.
ἑαυτοὺς 3. Καθ᾽ ἑαυτὸν ἐνέδυσεν αὐτοὺς ἰσχὺν,
Καὶ κατ᾽ εἰκόνα ἑαυτοῦ ἐποίησεν αὐτούς·
4. Ἔθηκε τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάσης σαρκὸς,
Καὶ κατακυριεύειν θηρίων καὶ πετεινῶν ἐν ὁμοιώματι.
5. Ἔλαβον χρῆσιν τῶν πέντε τοῦ Κυρίου ἐνεργημάτων
Ἕκτον δὲ νοῦν αὐτοῖς ἐδωρήσατο μερίζων,
Καὶ τὸν ἕβδομον λόγον ἑρμηνέα τῶν ἐνεργημάτων αὐτοῦ·
6. Διαβούλιον καὶ γλῶσσαν καὶ ὀφθαλμοὺς,
Ὦτα καὶ καρδίαν ἔδωκε διανοεῖσθαι αὐτοῖς·
7. Ἐπιστήμην συνέσεως ἐνέπλησεν αὐτοὺς,
Καὶ ἀγαθὰ καὶ κακὰ ὑπέδειξεν αὐτοῖς.
8. Καὶ ἔθηκε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν,
Δεῖξαι αὐτοῖς τὸ μεγαλεῖον τῶν ἔργων αὐτοῦ·
9. Ἔδωκε δι᾽ αἰῶνος καυχᾶσθαι ἐπὶ τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ,
Ἵνα διηγῶνται τὰ ἔργα αὐτοῦ συνετοί.
10. Καὶ ὄνομα ἁγιασμοῦ αἰνέσουσιν ἐκλεκτοί,
Ἵνα διηγῶνται τὰ μεγαλεῖα τῶν ἔργων αὐτοῦ. διηγοῦνται
11. Προσέθηκεν αὐτοῖς ἐπιστήμην,
Καὶ νόμον ζωῆς ἐκληροδότησεν αὐτοῖς· αὐτοὺς
12. Διαθήκην αἰώνιον ἔστησε μετ᾽ αὐτῶν,
Καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ ὑπέδειξεν αὐτοῖς·
13. Μεγαλεῖον δόξης ἴδον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν,
Καὶ δόξαν φωνῆς αὐτῶν ἤκουσε τὸ οὖς αὐτῶν·
14. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· προσέχετε ἀπὸ παντὸς ἀδίκου,
Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς ἑκάστῳ περὶ τοῦ πλησίον.
15. Αἱ ὁδοὶ αὐτῶν ἐναντίον αὐτοῦ διαπαντὸς, αὐτοῦ
Οὐ κρυβήσονται ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. αὐτῶν
16. Πᾶς δὲ ἄνθρωπος ἐκ νεότητος ἐπὶ τὰ πονηρὰ,
Καὶ οὐκ ἴσχυσαν τὰς καρδίας αὐτῶν ἀντὶ λιθίνων ποιῆσαι σαρκίνας.
17. Ἐν γὰρ μερισμῷ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς πάσης,
Ἑκάστῳ ἔθνει κατέστησεν ἡγούμενον,
Καὶ μερὶς Κυρίου Ἰσραήλ ἐστιν·
18. Ὃν πρωτόγονον ὄντα τιθηνεῖ παιδείᾳ,
Καὶ μερίζων φῶς ἀγαπήσεως, οὐκ ἀνίησιν αὐτόν.
19. Πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον αὐτοῦ, αὐτοῦ
Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐνδελεχεῖς ἐπὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· αὐτῶν
20. Οὐκ ἐκρύβησαν αἱ ἀδικίαι αὐτῶν ἀπ᾽ αὐτοῦ,
Καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν ἔναντι Κυρίου.

21. Κύριος

CAP. XVII. v. 3. stich. 2. εἰκόνα ἑαυτοῦ) εἰκόνα αὐτοῦ. v. 4. Ἔθηκε) καὶ ἔθηκε. v. 8. Καὶ ἔθηκε) καὶ deest. v. 10. stich. 2. διηγῶνται) διηγοῦνται. v. 11. stich. 2. αὐτοὺς) αὐτοῖς. v. 12. αἰώνιον) αἰῶνος. v. 15. ὁδοὶ αὐτοῦ) ὁδοὶ αὐτῶν. ibid. stich. 2. αὐτῶν) αὐτοῦ. v. 19. πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ) ἅπαντα τὰ ἔργα αὐτῶν. ibid. stich. 2. ὀφθαλμοὶ αὐτῶν) ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.

21. Κύριος δὲ χρηστὸς ὤν, καὶ εἰδὼς τὸ πλάσμα αὐτοῦ,
Οὔτε ἀνῆκεν, οὔτε κατέλιπεν, φειδόμενος αὐτῶν.
22. Ἐλεημοσύνη γὰρ ἀνδρὸς ὡς σφραγὶς μετ' αὐτοῦ,
Καὶ χάριν ἀνθρώπου ὡς κόρην συντηρήσει,
Μερίζων υἱοῖς αὐτοῦ καὶ θυγατράσι μετάνοιαν.
23. Μετὰ ταῦτα ἐξαναστήσεται καὶ ἀνταποδώσει αὐτοῖς,
Καὶ τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν ἀποδώσει· αὐτοῦ
24. Πλὴν μετανοοῦσιν ἔδωκεν ἐπάνοδον,
Καὶ παρεκάλεσεν ἐκλείποντας ὑπομονήν.
25. Ἐπίστρεφε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀπόλειπε ἁμαρτίας·
Δεήθητι κατὰ πρόσωπον, καὶ σμίκρυνον πρόσκομμα·
26. Ἐπάναγε ἐπὶ Ὕψιστον, καὶ ἀπόστρεφε ἀπὸ ἀδικίας,
(Αὐτὸς γὰρ ὁδηγήσει ἐκ σκότους εἰς φῶς ὑγιείας·)
Καὶ σφόδρα μίσησον βδέλυγμα.
27. Ὑψίστῳ τίς αἰνέσει ἐν ᾅδου,
Ἀντὶ ζώντων καὶ διδόντων ἀνθομολόγησιν;
28. Ἀπὸ νεκροῦ ὡς μηδὲ ὄντος ἀπόλλυται ἐξομολόγησις·
Ζῶν καὶ ὑγιὴς τῇ καρδίᾳ αἰνέσει τὸν Κύριον.
29. Ὡς μεγάλη ἡ ἐλεημοσύνη τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
Καὶ ἐξιλασμὸς τοῖς ἐπιστρέφουσιν ἐπ' αὐτὸν ὁσίως.
30. Οὐ γὰρ δύναται πάντα εἶναι ἐν ἀνθρώποις·
Ὅτι οὐκ ἀθάνατος ὁ υἱὸς ἀνθρώπου.
31. Τί φωτεινότερον ἡλίου; καὶ τοῦτο ἐκλείπει·
Καὶ πονηρὸν ἐνθυμηθήσεται σὰρξ καὶ αἷμα.
32. Δύναμιν ὕψους οὐρανοῦ αὐτὸς ἐπισκέπτεται,
Καὶ ἄνθρωποι πάντες γῆ καὶ σποδός.

ΚΕΦ. ΙΗ'. XVIII.

Ὁ Ζῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔκτισε τὰ πάντα κοινῇ.
Κύριος μόνος δικαιωθήσεται,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ·
3. Ὁ οἰακίζων τὸν κόσμον ἐν σπιθαμῇ χειρὸς αὐτοῦ,
Καὶ πάντα ὑπακούει τῷ θελήματι αὐτοῦ·
Αὐτὸς γὰρ βασιλεὺς πάντων ἐν κράτει αὐτοῦ,
Διαστέλλων ἐν αὐτοῖς ἅγια ἀπὸ βεβήλων.
4. Οὐδενὶ ἐξεποίησεν ἐξαγγεῖλαι τὰ ἔργα αὐτοῦ,
Καὶ τίς ἐξιχνεύσει τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ;
5. Κράτος μεγαλωσύνης αὐτοῦ τίς ἐξαριθμήσεται;
Καὶ τίς προσθήσει ἐκδιηγήσασθαι τὰ ἐλέη αὐτοῦ;
6. Οὐκ ἔστιν ἐλαττῶσαι οὐδὲ προσθεῖναι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐξιχνιάσαι τὰ θαυμάσια τοῦ Κυρίου·
7. Ὅταν συντελέσει ἄνθρωπος, τότε ἄρχεται, ἔρχεται
Καὶ ὅταν παύσηται, τότε ἀπορρηθήσεται.

8. Τί

v. 23. stich. 2. κεφαλὴν αὐτοῦ) κεφαλὴν αὐτῶν. v. 27. stich. 2. Ἀντὶ ζώντων καὶ διδ.) ἀντὶ ζώντων καὶ ζώντων καὶ διδόντων. v. 30. stich. 2. ὁ υἱὸς) υἱός. v. 31. stich. 2. πονηρὸν) πονηρός. ibid. σὰρξ) σάρκα. v. 32. stich. 2. Καὶ ἄνθρωποι) καὶ οἱ ἄνθρωποι. CAP. XVIII. v. 4. Οὐδενὶ) οὐθενί. ibid. stich. 2. ἐξιχνεύσει) ἐξιχνιάσει. v. 7. ἔρχεται) ἄρχεται. ibid. stich. 2. ἀπορρηθήσεται) ἀπορηθήσεται.

8. Τί ἄνθρωπος καὶ τί ἡ χρῆσις αὐτοῦ;
Τί τὸ ἀγαθὸν αὐτοῦ, καὶ τί τὸ κακὸν αὐτοῦ;
9. Ἀριθμὸς ἡμερῶν ἀνθρώπου πολλὰ ἔτη ἑκατόν·
10. Ὡς σταγὼν ὕδατος ἀπὸ θαλάσσης καὶ ψῆφος ἄμμου,
ὀλίγα Οὕτως χίλια ἔτη ἐν ἡμέρᾳ αἰῶνος.
11. Διὰ τοῦτο ἐμακροθύμησε Κύριος ἐπ' αὐτοῖς,
Καὶ ἐξέχεεν ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
12. Ἴδε καὶ ἐπέγνω τὴν καταστροφὴν αὐτῶν ὅτι πονηρά,
Διὰ τοῦτο ἐπλήθυνε τὸν ἐξιλασμὸν αὐτοῦ.
13. Ἔλεος ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἔλεος δὲ Κυρίου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα.
Ἐλέγχων καὶ παιδεύων καὶ διδάσκων,
Καὶ ἐπιστρέφων ὡς ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ·
ἐλεῶν 14. Τοὺς ἐκδεχομένους παιδείαν ἐλεεῖ,
Καὶ τοὺς κατασπεύδοντας ἐπὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ.
15. Τέκνον ἐν ἀγαθοῖς μὴ δῷς μῶμον,
Καὶ ἐν πάσῃ δόσει λύπην λόγων.
16. Οὐχὶ καύσωνα ἀναπαύσει δρόσος;
Οὕτως κρείσσων λόγος ἢ δόσις·
οὐχ 17. Οὐκ ἰδοὺ λόγος ὑπὲρ δόμα ἀγαθόν;
Καὶ ἀμφότερα παρὰ ἀνδρὶ κεχαριτωμένῳ.
18. Μωρὸς ἀχαρίστως ὀνειδιεῖ,
Καὶ δόσις βασκάνου ἐκτήκει ὀφθαλμούς.
19. Πρινὴ λαλῆσαι μάνθανε, καὶ πρὸ ἀρρωστίας θεραπεύου·
20. Πρὸ κρίσεως ἐξέταζε σεαυτόν,
Καὶ ἐν ὥρᾳ ἐπισκοπῆς εὑρήσεις ἱλασμόν·
21. Πρὶν ἀρρωστῆσαί σε ταπεινώθητι,
Καὶ ἐν καιρῷ ἁμαρτημάτων δεῖξον ἐπιστροφήν.
22. Μὴ ἐμποδισθῇς τοῦ ἀποδοῦναι εὐχὴν εὐκαίρως,
Καὶ μὴ μείνῃς ἕως θανάτου δικαιωθῆναι·
23. Πρὶν εὔξασθαι ἑτοίμασον σεαυτόν,
Καὶ μὴ γίνου ὡς ἄνθρωπος πειράζων τὸν Κύριον.
24. Μνήσθητι θυμοῦ ἐν ἡμέραις τελευτῆς,
Καὶ καιρὸν ἐκδικήσεως ἐν ἀποστροφῇ προσώπου·
25. Μνήσθητι (κατὰ) καιρὸν λιμοῦ ἐν ἡμέραις πλησμονῆς,
Πτωχείαν καὶ ἔνδειαν ἐν ἡμέραις πλούτου.
26. Ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας μεταβάλλει καιρός,
Καὶ πάντα ἐστὶ ταχινὰ ἔναντι Κυρίου.
27. Ἄνθρωπος σοφὸς ἐν παντὶ εὐλαβηθήσεται,
Καὶ ἐν ἡμέραις ἁμαρτιῶν προσέξει ἀπὸ πλημμελείας·
Καὶ ἄφρων οὐ συντηρήσει καιρόν.
28. Πᾶς συνετὸς ἔγνω σοφίαν, καὶ τῷ εὑρόντι αὐτὴν δώσει ἐξομολόγησιν.
29. Συνετοὶ ἐν λόγοις καὶ αὐτοὶ ἐσοφίσαντο,

Καὶ

v. 14. ἐλεεῖ) ἐλεῶν v. 17. οὐχ ἰδοὺ) οὐκ ἰδού. v. 20. stich. 2. ἱλασμὸν) ἐξιλασμόν. v. 25. (κατὰ) deest. ibid. ἐν ἡμέραις) ἐν καιρῷ. v. 27. stich. 2. ἐν ἡμ.) καὶ ἐν ἡμέραις.

Καὶ ἀνώμβρησαν παροιμίας ἀκριβεῖς.
Ἐγκράτεια ψυχῆς.
30. Ὀπίσω τῶν ἐπιθυμιῶν σου μὴ πορεύου,
Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρέξεών σου (μὴ) κωλύου·
εὐδοκήσεις 31. Ἐὰν χορηγήσῃς τῇ ψυχῇ σου εὐδοκίαν ἐπιθυμίας,
Ποιήσεις Ποιήσει σε ἐπίχαρμα τῶν ἐχθρῶν σου.
32. Μὴ εὐφραίνου ἐπὶ πολλῇ τρυφῇ,
μὴ Μηδὲ προσδεηθῇς συμβολῆς αὐτῆς·
33. Μὴ γίνου πτωχὸς συμβολοκοπῶν ἐκ δανεισμοῦ,
Καὶ οὐδέν σοί ἐστιν ἐν μαρσίππῳ·
Ἔσῃ γὰρ ἐπίβουλος τῆς ἰδίας ζωῆς λαλητός.

ΚΕΦ. ΙΘ'. XIX.

Ἐργάτης μέθυσος οὐ πλουτισθήσεται·
Καὶ ὁ ἐξουθενῶν τὰ ὀλίγα, κατὰ μικρὸν πεσεῖται.
2. Οἶνος καὶ γυναῖκες ἀποστήσουσι συνετούς,
Καὶ ὁ κολλώμενος πόρναις τολμηρότερος ἔσται·
Σήπη 3. Σῆψις καὶ σκώληκες κληρονομήσουσιν αὐτόν,
Καὶ ψυχὴ τολμηρὰ ἐξαρθήσεται ἐν παραδειγματισμῷ μείζονι.
4. Ὁ ταχὺ ἐμπιστεύων κοῦφος καρδίᾳ·
Καὶ ὁ ἁμαρτάνων εἰς ψυχὴν αὐτοῦ, πλημμελήσει.
5. Ὁ εὐφραινόμενος καρδίᾳ, ἐπὶ κακοεξίᾳ καταγνωσθήσεται·
Ὁ δὲ ἀντοφθαλμῶν ἡδονῇ, στεφανοῖ τὴν ζωὴν αὐτοῦ.
6. Ὁ ἐγκρατευόμενος γλώσσῃ, ἀμάχως συμβιώσεται·
Καὶ ὁ μισῶν λαλιὰν ἐλαττονοῦται κακίᾳ. καρδίᾳ
7. Μηδέποτε δευτερώσῃς λόγον,
Καὶ οὐθέν σοι οὐ μὴ ἐλαττονηθῇ.
8. Ἐν φίλῳ καὶ ἐν ἐχθρῷ μὴ διηγοῦ βίους ἀλλοτρίους,
Καὶ εἰ μὴ ἔστι σοι ἁμαρτία, μὴ ἀποκάλυπτε·
9. Ἀκήκοε γάρ σου καὶ ἐφυλάξατό σε,
Καὶ ἐν καιρῷ μισήσει σε. μασήσει
10. Ἀκήκοας λόγον, συναποθανέτω σοι·
Θάρσει, οὐ μή σε ῥήξει.
11. Ἀπὸ προσώπου λόγου ὠδινήσει μωρός,
Ὡς ἀπὸ προσώπου βρέφους ἡ τίκτουσα·
12. Βέλος πεπηγὸς ἐν μηρῷ σαρκός,
Οὕτως λόγος ἐν κοιλίᾳ μωροῦ.
13. Ἔλεγξον φίλον μήποτε οὐκ ἐποίησεν,
Καὶ εἴ τι ἐποίησε, μήποτε προσθῇ·
14. Ἔλεγξον τὸν φίλον, μήποτε οὐκ εἶπε,
Καὶ εἰ εἴρηκεν, ἵνα μὴ δευτερώσῃ· ἢ
15. Ἔλεγξον φίλον, πολλάκις γὰρ γίνεται διαβολή,
Καὶ μὴ παντὶ λόγῳ πίστευε.
16. Ἔστιν ὀλισθαίνων λόγῳ, καὶ οὐκ ἀπὸ ψυχῆς· καὶ τίς οὐχ ἥμαρτεν ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ; ὀλισθανὼν
17. Ἔλεγξον τὸν πλησίον σου πρὶν ἀπειλῆσαι,
Καὶ δὸς τόπον νόμῳ ὑψίστου γινόμενος ἀμηνής.

v. 30. ftich. 2. (μὴ) deeft. v. 31. εὐδοκήσεις) χορηγήσῃς. ibid. ftich. 2. Ποιήσεις) ποιήσει σε. v. 32. ftich. 2. in Rom. μὴ δὲ προσδεηθῇς συμβολῇ αὐτῆς. v. 33. ftich. 2. μαρσίππῳ) μαρσυππείῳ. CAP. XIX. v. 3. Σήπη) σῆτες. v. 6. ftich. 2. καρδίᾳ) κακίᾳ. v. 7. ftich. 2. ἐλαττονηθῇ) ἐλαττονωθῇ. v. 8. καὶ ἐχθρῷ) καὶ ἐν ἐχθρῷ. v. 9. ftich. 2. μασήσει) μισήσει. v. 13. ftich. 2. & v. 14. ftich. 1. Suplementa minori charactere expreffa habet Edit. Rom. v. 14. ftich. 2. Καὶ ἢ) καὶ εἰ. v. 16. ὀλισθανὼν) ὀλισθαίνων. ibid. ἥμαρτεν) ἡμάρτησεν.

18. Φόβος Κυρίου ἀρχὴ προσλήψεως·
Σφόδρα δὲ παρ' αὐτοῦ ἀγάπησιν περιποιεῖ.
19. Γνῶσις ἐντολῶν Κυρίου παιδεία ζωῆς·
Οἱ δὲ ποιοῦντες τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ, ἀθανασίας δένδρον καρποῦνται.
20. Πᾶσα σοφία φόβος Κυρίου,
Καὶ ἐν πάσῃ σοφίᾳ ποίησις νόμου
καὶ γνῶσις τῆς παντοκρατορίας αὐτοῦ.
21. Οἰκέτης λέγων τῷ δεσπότῃ· ὡς ἀρέσκει, οὐ ποιήσω,
Ἐὰν μετὰ ταῦτα ποιήσῃ, παροργίζει τὸν τρέφοντα αὐτόν.
22. (Καὶ) οὐκ ἔστι σοφία πονηρίας ἐπιστήμη,
Καὶ οὐκ ἔστι βουλὴ ἁμαρτωλῶν φρόνησις·
πονηρία 23. Ἔστι πανουργία, καὶ αὕτη βδέλυγμα,
Καὶ ἔστιν ἄφρων ἐλαττούμενος σοφίᾳ.
24. Κρείττων ἡττώμενος ἐν συνέσει ἔμφοβος,
Ἢ περισσεύων ἐν συνέσει καὶ παραβαίνων νόμον ὑψίστου.
25. Ἔστι πανουργία ἀκριβὴς, καὶ αὕτη ἄδικος,
Καὶ ἔστι διαστρέφων χάριν τοῦ ἐκφᾶναι κρίμα·
Καὶ ἔστι δικαιῶν κρίσει σοφός.
26. Ἔστι πονηρευόμενος συγκεκυφὼς μελανίᾳ,
Καὶ τὰ ἐντὸς αὐτοῦ πλήρης δόλου·
ἑτεροκωφῶν 27. Συγκύφων πρόσωπον καὶ ἐθελοκωφῶν,
Ὅπου οὐκ ἐπεγνώσθη, προφθάσει σε·
28. Καὶ ἐὰν ὑπὸ ἐλαττώματος ἰσχύος κωλυθῇ ἁμαρτεῖν,
Ἐὰν εὕρῃ καιρὸν, κακοποιήσει σε.
29. Ἀπὸ ὁράσεως ἐπιγνωσθήσεται ἀνὴρ,
Καὶ ἀπὸ ἀπαντήσεως προσώπου ἐπιγνωσθήσεται νοήμων,
30. Στολισμὸς ἀνδρὸς καὶ γέλως ὀδόντων
Καὶ βήματα ἀνθρώπου ἀναγγέλλει τὰ περὶ * αὐτοῦ, ἀναγγελεῖ * ἐμοῦ

ΚΕΦ. Κ'. XX.

Ἔστιν ἔλεγχος ὃς οὐκ ἔστιν ὡραῖος·
Καὶ ἔστι σιωπῶν, καὶ αὐτὸς φρόνιμος.
2. Ὡς καλὸν ἐλέγξαι ἢ θυμοῦσθαι κρυπτῶς·
Καὶ ὁ ἀνθομολογούμενος ἀπὸ ἐλαττώσεως κωλυθήσεται.
3. Ὡς καλὸν ἐλεγχθέντα φανερῶσαι μετάνοιαν·
Οὕτως γὰρ φεύξει ἑκούσιον ἁμάρτημα.
4. Ἐπιθυμία εὐνούχου ἀποπαρθενῶσαι νεάνιδα·
Οὕτως ὁ ποιῶν ἐν βίᾳ κρίματα.
5. Ἔστι σιωπῶν εὑρισκόμενος σοφὸς,
Καὶ ἔστι μισητὸς ἀπὸ πολλῆς λαλιᾶς.
6. Ἔστι σιωπῶν, οὐ γὰρ ἔχει ἀπόκρισιν·
Καὶ ἔστι σιωπῶν, εἰδὼς καιρόν.
7. Ἄνθρωπος σοφὸς σιγήσει ἕως καιροῦ·
Ὁ δὲ λαπιστὴς καὶ ἄφρων ὑπερβήσεται καιρόν. ἀφιών
8. Ὁ πλεονάζων λόγῳ βδελυχθήσεται, λόγον
Καὶ ὁ ἐξουσιαζόμενος μισηθήσεται.
9. Ἔστιν εὐοδία ἐν κακοῖς ἀνδρὶ, εὐωδία
Καὶ ἔστιν εὕρεμα εἰς ἐλάττωσιν.

10. Ἔστι

v. 22. οὐκ ἔστιν βουλὴ) οὐκ ἔστιν ὅπου βουλή. v. 24. stich. 2. ἐν συνέσει) ἐν φρονήσει. v. 28. stich. 2. κακοποιήσει σε) σε abest. v. 30. stich. 2. ἀναγγελεῖ τὰ περὶ ἐμοῦ) ἀναγγέλλει τὰ περὶ αὐτοῦ. CAP. XX. v. 2. ab hoc versu *Edit. Rom.* incipit 20. Caput. v. 7. stich. 2. ἀφιών) ἄφρων. v. 8. λόγον) λόγῳ. ibid. stich. 2. ἐξουσιαζόμενος) ἐνεξουσιαζόμενος. v. 9. εὐωδία) εὐοδία.

10. Ἔστι δόσις ἣ οὐ λυσιτελήσει σοι,
Καὶ ἔστι δόσις ἧς τὸ ἀνταπόδομα διπλοῦν.
11. Ἔστιν ἐλάττων ἕνεκεν δόξης,
Καὶ ἔστιν ὃς ἀπὸ ταπεινώσεως ἦρε κεφαλήν.
12. Ἔστιν ὁ ἀγοράζων πολλὰ ὀλίγου,
Καὶ ἀποτιννύων αὐτὰ ἑπταπλάσιον.
13. Ὁ σοφὸς ἐν λόγοις ἑαυτὸν προσφιλῆ ποιήσει·
Χάριτες δὲ μωρῶν ἐκχυθήσονται.
14. Δόσις ἄφρονος οὐ λυσιτελήσει σοι λαβόντι,
Ὁμοίως δὲ καὶ βασκάνου δι' ἀνάγκην αὐτοῦ·
Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀνθ' ἑνὸς εἰς τὸ λαβεῖν πολλοί·
15. Ὀλίγα δώσει καὶ πολλὰ ὀνειδίσει,
Καὶ ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς κήρυξ·
ἀποτίσει Σήμερον δανειεῖ, καὶ αὔριον ἀπαιτήσει·
Μισητὸς ἄνθρωπος ὁ τοιοῦτος Κυρίῳ καὶ ἀνθρώποις.
16. Μωρὸς ἐρεῖ· οὐχ ὑπάρχει μοι φίλος,
Καὶ οὐκ ἔστι χάρις τοῖς ἀγαθοῖς μου·
Οἱ ἔσθοντες τὸν ἄρτον μου, φαῦλοι γλώσσῃ.
17. Ποσάκις καὶ ὅσοι καταγελάσονται αὐτοῦ;
Οὔτε γὰρ τὸ ἔχειν ἐν ὀρθῇ αἰσθήσει εἴληφεν,
Καὶ τὸ μὴ ἔχειν ὁμοίως ἀδιάφορον αὐτῷ.]
18. Ὀλίσθημα ἀπὸ ἐδάφους μᾶλλον ἢ ἀπὸ γλώσσης·
Οὕτως πτῶσις κακῶν κατὰ σπουδὴν ἥξει.
19. Ἄνθρωπος ἄχαρις, μῦθος ἄκαιρος·
Ἐν στόματι ἀπαιδεύτων ἐνδελεχισθήσεται.
20. Ἀπὸ στόματος μωροῦ ἀποδοκιμασθήσεται παραβολή·
Οὐ γὰρ μὴ εἴπῃ αὐτὴν ἐν καιρῷ αὐτῆς.
21. Ἔστι κωλυόμενος ἁμαρτάνειν ἀπὸ ἐνδείας·
Καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει αὐτοῦ οὐ κατανυγήσεται.
22. Ἔστιν ἀπολλύων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ δι' αἰσχύνην,
Καὶ ἀπὸ ἄφρονος προσώπου ἀπολεῖ αὐτήν. ἀπολύει
23. Ἔστι χάριν αἰσχύνης ἐπαγγελλόμενος φίλῳ,
Καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν.
24. Μῶμος πονηρὸς ἐν ἀνθρώπῳ ψεῦδος·
Ἐν στόματι ἀπαιδεύτων ἐνδελεχισθήσεται.
25. Αἱρετὸν κλέπτης ἢ ὁ ἐνδελεχίζων ψεύδει·
Ἀμφότεροι δὲ ἀπώλειαν κληρονομήσουσιν.
26. Ἦθος ἀνθρώπου ψευδοῦς ἀτιμία, ψεῦδος
Καὶ ἡ αἰσχύνη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐνδελεχῶς.

Λόγοι παραβολῶν.

27. Ὁ σοφὸς ἐν λόγοις προάξει ἑαυτόν, προσάξει
Καὶ ἄνθρωπος φρόνιμος ἀρέσει μεγιστᾶσιν.
28. Ὁ ἐργαζόμενος γῆν ἀνυψώσει θημωνίαν αὐτοῦ·
Καὶ ὁ ἀρέσκων μεγιστᾶσιν ἐξιλάσεται ἀδικίας.

v. 11. ἐλάττων) ἐλάττωσις. v. 12. ὁ ἀγοράζων) absque articulo. v. 13. ἐν λόγοις) ἐν λόγῳ. v. 15. stich. 3. ἀποτίσει) ἀπαιτήσει. v. 16. ὑπάρχει) addit μοι. v. 22. stich. 2. ἀπολύει) ἀπολεῖ. v. 25. κλέπτης) addit ἢ ὁ. v. 26. ψεῦδος) ψευδοῦς. v. 27. προσάξει) προάξει. v. 28. stich. 2. ἀδικίας) ἀδικίαν.

29. Ξένια καὶ δῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν,
Καὶ ὡς φιμὸς ἐν στόματι ἀποτρέπει ἐλεγμούς.
30. Σοφία κεκρυμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανὴς,
Τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις;
31. Κρείττων ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν μωρίαν αὐτοῦ,
Ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ.
32. Κρείσσων ὑπομονὴ ἀπαραίτητος ἐν ζητήσει Κυρίου,
Ἢ ἀδέσποτος τροχηλάτης τῆς ἰδίας ζωῆς.

ΚΕΦ. ΚΑ΄. XXI.

Τέκνον ἥμαρτες, μὴ προσθῇς μηκέτι,
Καὶ περὶ τῶν προτέρων σου δεήθητι.
2. Ὡς ἀπὸ προσώπου ὄφεως, φεῦγε ἀπὸ ἁμαρτίας·
Ἐὰν γὰρ προσέλθῃς, δήξεταί σε·
Ὀδόντες λέοντος οἱ ὀδόντες αὐτῆς,
Ἀναιροῦντες ψυχὰς ἀνθρώπων.
3. Ὡς ῥομφαία δίστομος πᾶσα ἀνομία,
καὶ τῇ πληγῇ αὐτῆς οὐκ ἔστιν ἴασις.
4. Καταπληγμὸς καὶ ὕβρις ἐρημώσουσι πλοῦτον·
Οὕτως οἶκος ὑπερηφάνων ἐρημωθήσεται.
5. Δέησις πτωχοῦ ἐκ στόματος ἕως ὠτίων αὐτοῦ,
Καὶ τὸ κρίμα αὐτοῦ κατὰ σπουδὴν ἔρχεται.
6. Μισῶν ἔλεγχον, ἐν ἴχνει ἁμαρτωλοῦ·
καὶ ὁ φοβούμενος κύριον ἐπιστρέψει ἐπὶ καρδίαν αὐτοῦ. τὸν Θεὸν ἐν καρδίᾳ
7. Γνωστὸς μακρόθεν ὁ δυνατὸς ἐν γλώσσῃ·
Ὁ δὲ νοήμων οἶδεν ἐν τῷ ὀλισθάνειν αὐτόν. ὀλισθαίνειν
8. Ὁ οἰκοδομῶν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐν χρήμασιν ἀλλοτρίοις,
Ὡς συνάγων τοὺς λίθους αὐτοῦ εἰς χειμῶνα.
9. Στυππεῖον συνηγμένον συναγωγὴ ἀνόμων, εἰσαγωγή
Καὶ ἡ συντέλεια αὐτῶν φλὸξ πυρός.
10. Ὁδὸς ἁμαρτωλῶν ὡμαλισμένη ἐκ λίθων, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων αὐτῆς βόθρος ᾅδου.
11. Ὁ φυλάσσων νόμον Κυρίου, κατακρατεῖ τοῦ ἐννοήματος αὐτοῦ·
Καὶ συντέλεια τοῦ φόβου Κυρίου σοφία.
12. Οὐ παιδευθήσεται ὃς οὐκ ἔστι πανοῦργος·
Ἔστι δὲ πανουργία πληθύνουσα πικρίαν. παιδείαν
13. Γνῶσις σοφοῦ ὡς κατακλυσμὸς πληθυνθήσεται,
Καὶ ἡ βουλὴ αὐτοῦ ὡς πηγὴ ζωῆς:
14. Ἔγκατα μωροῦ ὡς ἀγγεῖον συντετριμμένον,
Καὶ πᾶσαν γνῶσιν οὐ κρατήσει ἐν ζωῇ αὐτοῦ.
15. Λόγον σοφὸν ἐὰν ἀκούσῃ ἐπιστήμων, αἰνέσει αὐτὸν, καὶ ἐπ᾽ αὐτὸν προσθήσει·
Ἤκουσεν ὁ σπαταλῶν, καὶ ἀπήρεσεν αὐτῷ,

Καὶ

v. 31. Κρείττων) κρείσσων. CAP. XXI. v. 3. καὶ τῇ πλ.) καὶ deest. v. 4. stich. 2. ὑπερηφάνων) ὑπερηφάνου. v. 6. ἔλεγχον) ἐλεγμόν. ibid. τὸν Θεὸν) κύριον. v. 7. stich. 2. ὀλισθάνειν) ὀλισθαίνειν. v. 8. stich. 2. Ὡς συνάγων τοὺς λ. αὐτοῦ) ὡς ὁ συνάγων αὐτοῦ τοὺς λίθους. v. 9. εἰσαγωγὴ) συναγωγή. v. 10. ἐπ᾽ ἐσχάτων) ἐπ᾽ ἐσχάτῳ. v. 12. stich. 2. Ἔστι δὲ) δὲ abest. ibid. παιδείαν) πικρίαν. v. 15. stich. 3. τῶν ὤτων) τοῦ νώτου.

τῶν ὤ- Καὶ ἀπέστρεψεν αὐτὸν ὀπίσω τῶ νώτε
των αὐτῶ.
16. Ἐξήγησις μωρῶ ὡς ἐν ὁδῷ φορτίον· ἐπὶ δὲ χείλους συνετῶ εὑρεθήσεται χάρις.
17. Στόμα φρονίμε ζητηθήσεται ἐν ἐκκλησίᾳ,
Καὶ τοὺς λόγους αὐτῶ διανοηθήσονται ἐν καρδίᾳ.
18. Ὡς οἶκος ἠφανισμένος οὕτως μωρῷ σοφία,
Καὶ γνῶσις ἀσυνέτε ἀδιεξέταστοι λόγοι.
ἀνομία 19. Πέδαι ἐν ποσὶν ἀνοήτοις παιδεία, καὶ ὡς
τῶ παι- χειροπέδαι ἐπὶ χειρὸς δεξιᾶς.
δίε 20. Μωρὸς ἐν γέλωτι ἀνυψοῖ τὴν φωνὴν αὐτῶ·
Ἀνὴρ δὲ πανοῦργος μόλις ἡσυχῆ μειδιάσει.
21. Ὡς κόσμος χρυσοῦς φρονίμῳ παιδεία,
Καὶ ὡς χλιδὼν ἐπὶ βραχίονι δεξιῷ.
22. Ποῦς μωρῶ ταχὺς εἰς οἰκίαν,
Ἄνθρωπος δὲ πολύπειρος αἰσχυνθήσεται ἀπὸ προσώπε.
23. Ἄφρων ἀπὸ θύρας παρακύπτει εἰς οἰκίαν·
Ἀνὴρ δὲ πεπαιδευμένος ἔξω στήσεται.
24. Ἀπαιδευσία ἀνθρώπε ἀκροᾶσθαι παρὰ θύραν·
ἀτιμίαν Ὁ δὲ φρόνιμος βαρυνθήσεται ἀτιμίᾳ.
ἀλλοτρίων 25. Χείλη πολυλάλων τὰ ἐκ αὐτῶν διηγήσονται·
ἐν τούτοις Λόγοι δὲ φρονίμων ἐν ζυγῷ σταθή-
βαρυν- σονται.
θήσεται 26. Ἐν στόματι μωρῶν ἡ καρδία αὐτῶν,
Ἐν καρδίᾳ δὲ φρονίμων στόμα αὐτῶν.
27. Ἐν τῷ καταρᾶσθαι ἀσεβῆ τὸν Σατανᾶν,
Αὐτὸς καταρᾶται τὴν ψυχὴν αὐτῶ.
28. Μολύνει τὴν ἑαυτῶ ψυχὴν ὁ ψιθυρίζων,
Καὶ ἐν παροικήσει μισηθήσεται.

ΚΕΦ. ΚΒ'. XXII.

Λίθῳ ἠρδαλωμένῳ συνεβλήθη ὀκνηρὸς,
Καὶ πᾶς ἐκσυριεῖ ἐπὶ τῇ ἀτιμίᾳ αὐτῶ·
2. Βολβίτῳ κοπρίῳ συνεβλήθη ὀκνηρὸς,
Πᾶς ὁ ἀναιρέμενος αὐτὸν ἐκτινάξει χεῖρα.
3. Αἰσχύνη πατρὸς ἐν γεννήσει ἀπαιδεύτε,
Θυγάτηρ δὲ ἐπ' ἐλαττώσει γίνεται.
4. Θυγάτηρ φρονίμη κληρονομήσει ἄνδρα αὐτῆς,
Καὶ ἡ καταισχύνεσα, εἰς λύπην γεννήσαντος·
5. Πατέρα καὶ ἄνδρα καταισχύνει ἡ θρασεῖα,
Καὶ ὑπὸ ἀμφοτέρων ἀτιμασθήσεται.
6. Μεσικὰ ἐν πένθει, ἄκαιρος διήγησις· μάστιγες δὲ καὶ παιδεία ἐν παντὶ καιρῷ σοφίας.
7. Συγκολλῶν ὄστρακον ὁ διδάσκων μωρὸν,
Εἰς αἴσθησιν ἄγων τὴν γῆν·
Καὶ τὸν ἀπηλπισμένον εἰς σύνεσιν ὀξύνων,
Ἐξεγείρων καθεύδοντα ἐκ βαθέως ὕπνε· βαθέε

v. 16. εὑρεθήσεται) addit χάρις. v. 17. ftich. 2. διανοηθήσονται) διανοηθήσεται. v. 19. ἀνομία τῶ παιδίε) ἀνοήτοις παιδεία. v. 20. τὴν φωνὴν) absque articulo. v. 21. χρυσοῦς) χρυσῶ. v. 24. ftich. 2. ἀτιμίαν) ἀτιμίᾳ. v. 26. ftich. 2. φρονίμων) σοφῶν. v. 27. καταράσασθαι) καταρᾶσθαι. ibid. ftich. 2. τὴν ψυχὴν αὐτῶ) τὴν ἑαυτῶ ψυχήν. CAP. XXII. v. 2. κοπρίῳ) κοπρίων. v. 6. μάστιγες δὲ καὶ) δὲ abeft. v. 7. ftich. 4. βαθέε) βαθέως.

8. Διηγέμενος νυςάζοντι ὁ διηγέμενος μωρῷ,
Καὶ ἐπὶ συντελείᾳ ἐρεῖ, τί ἐςιν;
9. Τέκνα ἐν ἀγαθῇ ζωῇ τὴν τροφὴν ἔχοντα,
Τῶν ἰδίων γεννητόρων κρύψασι δυσγένειαν·
10. Τέκνα ἐν καταφρονήσει καὶ ἀπαιδευσίᾳ γεγαυρωμένα,
Συγγενείας ἑαυτῶν μολύνασι τὴν εὐγένειαν.
11. Ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον, ἐξέλειπε γὰρ φῶς· καὶ ἐπὶ μωρῷ κλαῦσον, ἐξέλειπε γὰρ σύνεσιν·
ἴδιον Ἥδιον κλαῦσον ἐπὶ νεκρῷ, ὅτι ἀνεπαύσατο·
Τῦ γὰρ μωρῦ ὑπὲρ θάνατον ζωὴ πονηρά.
12. Πένθος νεκρῦ ἑπλὰ ἡμέραι,
Μωρῦ δὲ καὶ ἀσεβῦς πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτῶν.
13. Μετὰ ἄφρονος μὴ πληθύνης λόγον,
Καὶ πρὸς ἀσύνετον μὴ πορεύυ,
Ἀναισθητῶν γὰρ ἐξουδενώσει σε τὰ πάντα·
Φύλαξαι ἀπ' αὐτῦ ἵνα μὴ κόπον ἔχῃς,
Καὶ ὁ μὴ μολυνθῇς ἐν τῷ ἐντιναγματι αὐτῦ·
Ἔκκλινον ἀπ' αὐτῦ καὶ εὑρήσεις ἀνάπαυσιν,
κηδιάσῃς Καὶ ὁ μὴ ἀκηδιάσῃς ἐν τῇ ἀπονοίᾳ αὐτῦ.
14. Ὑπὲρ μόλιβον τί βαρυνθήσεται;
Καὶ τί αὐτῷ ὄνομα, ἀλλ' ἢ μωρός;
15. Ἄμμον καὶ ἅλα καὶ βῶλον σιδήρυ εὔκοπον ὑπενεγκεῖν,
Ἢ ἄνθρωπον ἀσύνετον.
16. Ἱμάντωσις ξυλίνη εἰς οἰκοδομὴν ἐνδεδεμένη,
Ἐν συσεισμῷ ὁ διαλυθήσεται·
Οὕτως καρδία ἐςηριγμένη ἐπὶ διανοήματος βυλῆς,
Ἐν παντὶ καιρῷ φόβῳ ὁ δειλιάσει·
17. Καρδία ἡδρασμένη ἐπὶ διανοίᾳ συνέσεως,
Ὡς κόσμος ψαμμωτὸς ἐπὶ τοίχυ ξυςῦ.
18. Χάρακες ἐπὶ μετεώρυ κείμενοι Χάλικες
Κατέναντι ἀνέμυ ὁ μὴ ὑπομενῦσιν·
Οὕτως καρδία δειλὴ ἐπὶ διανοήματος μωρῦ
Κατέναντι παντὸς φόβυ ὁ μὴ ὑπομείνῃ.
19. Ὁ νύσσων ὀφθαλμὸς κατάξει δάκρυα· καὶ ὁ νύσσων καρδίαν ἐκφαίνει αἴσθησιν.
20. Βάλλων λίθον ἐπὶ πετεινὰ, ἀποσοβεῖ αὐτά· καὶ ὁ ὀνειδίζων φίλον διαλύσει φιλίαν.
21. Ἐπὶ φίλον ἐὰν σπάσῃς ῥομφαίαν,
Μὴ ἀπελπίσῃς, ἔςι γὰρ ἐπάνοδος·
22. Ἐπὶ φίλον ἐὰν ἀνοίξῃς ςόμα,
Μὴ εὐλαβηθῇς, ἔςι γὰρ διαλλαγή·
Πλὴν ὀνειδισμῦ καὶ ὑπερηφανίας
Καὶ μυςηρίυ ἀποκαλύψεως καὶ πληγῆς δολίας,
Ἐν τύτοις ἀποφεύξεται πᾶς ὁ φίλος.
23. Πίςιν κτῆσαι ἐν πτωχείᾳ μετὰ τῦ πλησίον,

Ἵνα

V. 11. κλαῦσον, ἐξέλειπε γὰρ φῶς καὶ) κλαῦσον φῶς, καὶ. ibid. ἐξέλ. γὰρ σύνεσιν) ἐξέλιπε γὰρ σύνεσις. ibid. ſtich. 2. ἴδιον) ἥδιον. ibid. ſtich. 3. Τῦ γὰρ) τῦ δέ. ibid. ζωὴ) ἡ ζωή. V. 12. ſtich. 2. ζωῆς αὐτῶν) ζωῆς αὐτῦ. V. 13. ſtich. 5. ἐντιναγματι) ἐντιναγμῷ. ibid. ſtich 7. κηδιάσῃς) ἀκηδιάσῃς. V. 14. μόλιβον) μόλιβδον. V. 16. εἰς οἰκοδ. ἐνδεδεμένη transpoſita. V. 17. ἐπὶ διανοίᾳ) ἐπὶ διανοίας. V. 18. Χάλικες) χάρακες. ibid. ſtich. 2. ὑπομενῦσιν) ὑπομείνωσιν. V. 19. ὀφθαλμὸς) ὀφθαλμόν. V. 22. ſtich. 5. ὁ φίλος) φίλος.

ἐπὶ ῞Ινα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτȣ͂ ὁμȣ͂ εὐφρανθῇς σύ·
Ἐν καιρῷ θλίψεως διάμενε αὐτῷ,
῞Ινα ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτȣ͂ συγκληρονομήσῃς·
Οὐ καταφρονητέον γὰρ ἀεὶ τῆς περιγραφῆς,
Οὐδὲ θαυμαστὸς πλέσιος νȣ͂ν ἐκ ἔχων.

24. Πρὸ πυρὸς ἀτμὶς καμίνȣ καὶ καπνός·
Οὕτως πρὸ αἱμάτων λοιδορίαι.

25. Φίλον σκεπάσαι ἐκ αἰσχυνθήσομαι,
Καὶ ἀπὸ προσώπȣ αὐτȣ͂ ȣ̓ μὴ κρυβῶ·

26. Καὶ εἰ κακά μοι συμβέβηκεν δι᾽ αὐτὸν,
Πᾶς ἀκȣ́ων φυλάξεται ἀπ᾽ αὐτȣ͂.

27. Τίς δώσει ἐπὶ σόματί μȣ φυλακὴν,
Καὶ ἐπὶ τῶν χειλέων μȣ σφραγίδα πανȣ́ργον;
῞Ινα μὴ πέσω ἀπ᾽ αὐτῆς,
Καὶ ἡ γλῶσσά μȣ μὴ ἀπολέσῃ με.

ΚΕΦ. ΚΓ΄. XXIII.

Κύριε πάτερ καὶ Θεὲ ζωῆς μȣ,
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἐν βȣλῇ αὐτῶν,
Καὶ μὴ ἀφῇς με πεσεῖν ἐν αὐτοῖς ἐν παραδειγματισμῷ.

ἐπιστήσῃ 2. Τίς ἐπιστήσει ἐπὶ τȣ͂ διανοήματός μȣ μάστιγας,
παιδείας Καὶ ἐπὶ τῆς καρδίας μȣ παιδείαν σοφίας;
῞Ινα ἐπὶ τοῖς ἀγνοήμασί μȣ μὴ φείσωνται,
Καὶ ȣ̓ μὴ παρῇ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν·

3. ῞Οπως μὴ πληθυνθῶσιν αἱ ἄγνοιαί μȣ,
Καὶ αἱ ἁμαρτίαι μȣ πλεονάσωσιν εἰς συντριβὴν,
Καὶ πεσȣ͂μαι ἔναντι τῶν ὑπεναντίων,
Καὶ ἐπιχαρεῖταί μοι ὁ ἐχθρός μȣ,
῟Ων μακρὰν ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς ἐλέȣς σȣ.

4. Κύριε πάτερ καὶ Θεὲ ζωῆς μȣ,
Μετεωρισμὸν ὀφθαλμῶν μὴ δῷς μοι,
Καὶ γιγαντώδη ψυχὴν ἀπόστρεψον διαπαντὸς ἀπὸ τῶν δȣ́λων σȣ.

5. Ἐλπίδας κενὰς καὶ ἐπιθυμίας ἀπόστρεψον ἀπ᾽ ἐμȣ͂, ἐπιθυμίαν
Καὶ κρατήσεις τὸν θέλοντά σοι δουλεύειν διαπαντός·

6. Κοιλίας ὄρεξις καὶ συνȣσιασμὸς μὴ καταλαβέτωσάν με,
Καὶ ψυχῇ ἀναιδεῖ μὴ παραδῷς με.

Παιδεία σόματος.

7. Παιδείαν σόματος ἀκȣ́σατε τέκνα,
Καὶ ὁ φυλάσσων ȣ̓ μὴ ἁλῷ·
Ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτȣ͂ 8. καταλειφθήσεται
Ἁμαρτωλὸς, καὶ λοίδορος καὶ ὑπερήφανος σκανδαλισθήσονται ἐν αὐτοῖς.

9. ῞Ορκῳ μὴ ἐθίσῃς τὸ σόμα σȣ.
Καὶ ὀνομασίᾳ τȣ͂ ὑψίςȣ μὴ συνεθισθῇς·

10. ῞Ωσπερ γὰρ οἰκέτης ἐξεταζόμενος ἐνδελεχῶς

Ἀπὸ

v. 23. ſtich. 2. in *Rom.* ἵνα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτȣ͂ ὁμȣ͂ πλησθῇς. v. 26. συμβέβηκεν) συμβῇ. ibid. ſtich. 2. Πᾶς ἀκȣ́ων) πᾶς ὁ ἀκȣ́ων. v. 27 δώσει ἐπὶ σόματί μȣ) δώσει μοι ἐπὶ σόμα μου. ibid. ſtich. 2. πανȣ́ργον) πανοῦργον. CAP. XXIII. v. 1. καὶ Θεὲ) καὶ δέσποτα. ibid. ſtich. 3. Καὶ μὴ) καὶ deeſt. v. 2. ἐπιστήσῃ) ἐπιστήσει. ibid. ſtich. 2. παιδείας) παιδείαν. ibid. ſtich. 3. φείσωνται) φείσονται. v. 3. πληθυνθῶσιν) πληθύνωσιν. v. 6. ſtich. 3. *Rom.* addit ad hunc verſum litteris majoribus παιδεία σόματος. v. 9. ſtich. 2. τȣ͂ ὑψίςȣ) τοῦ ἁγίȣ.

Ἀπὸ μώλωπος ἐκ ἐλατλωθήσεται·
Οὕτως καὶ ὁ ὀμνύων καὶ ὁ ὀνομάζων
διαπαντὸς τὸ ὄνομα Κυρίε
Ἀπὸ ἁμαρτίας ἐ μὴ καθαρισθῇ.
11. Ἀνὴρ πολύορκος πλησθήσεται ἀνομίας,
Καὶ ἐκ ἀποςήσεται ἀπὸ τῆ οἴκε αὐτῆ μάςιξ·
Ἐὰν πλημμελήσῃ, ἁμαρτία αὐτῆ ἐπ᾽ αὐτῷ,
Κἂν ὑπερείδῃ, ἥμαρτε διςῶς·
Καὶ εἰ διακενῆς ὤμοσεν, ἐ δικαιωθήσεται·
Πλησθήσεται γὰρ ἐπαγωγῶν ὁ οἶκος αὐτῆ.
12. Ἔςι λέξις ἀντιπεριβεβλημένη θανάτῳ·
Μὴ εὑρεθήτω ἐν κληρονομίᾳ Ἰακώβ·
Ἀπὸ γὰρ εὐσεβῶν ταῦτα πάντα ἀποςήσεται,
Καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκ ἐγκυλισθήσονται.
13. Ἀπαιδευσίαν ἀσυρῆ μὴ συνεθίσῃς τὸ ςόμα σε·
Ἔςι γὰρ ἐν αὐτῇ λόγος ἁμαρτίας.
14. Μνήσθητι πατρός σε καὶ μητρός σε,
Ἀναμέσον γὰρ μεγιςάνων συνεδρεύεις·
Μήποτε ἐπιλάθῃ ἐνώπιον αὐτῶν,
Καὶ τῷ ἐθισμῷ σε μωρανθῇς,
Καὶ θελήσεις εἰ μὴ ἐγεννήθης,
Καὶ τὴν ἡμέραν τῆ τοκετῆ σε καταράσῃ.
15. Ἄνθρωπος συνεθιζόμενος λόγοις ὀνειδισμῆ,
Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις αὐτῆ ἐ μὴ παιδευθῇ.
16. Δύο εἴδη πληθύνεσιν ἁμαρτίας. πληθύνωσιν
Καὶ τὸ τρίτον ἐπάξει ὀργήν·
Ψυχὴ θερμὴ ὡς πῦρ καιόμενον,
Οὐ μὴ σβεσθῇ, ἕως ἂν καταποθῇ·
Ἄνθρωπος πόρνος ἐν σώματι σαρκὸς αὐτῆ,
Οὐ μὴ παύσηται ἕως ἂν ἐκκαύσῃ πῦρ·
17. (Ἀνθρώπῳ πόρνῳ πᾶς ἄρτος ἡδύς,
Οὐ μὴ κοπάσῃ ἕως ἂν τελευτήσῃ·)
18. Ἄνθρωπος (πόρνος) παραβαίνων ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτῆ,
Λέγων ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆ· τίς με ὁρᾷ;
Σκότος κύκλῳ με, καὶ οἱ τοῖχοί με καλύπτεσι,
Καὶ ἐθεὶς με ὁρᾷ, τίνα εὐλαβῆμαι;
Τῶν ἁμαρτιῶν με ἐ μὴ μνησθήσεται ὁ ὕψιςος·
19. Καὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπων ὁ φόβος αὐτῆ,
Καὶ ἐκ ἔγνω ὅτι ὀφθαλμοὶ Κυρίε
Μυριοπλασίως ἡλίε φωτεινότεροί εἰσι,
Ἐπιβλέποντες πάσας ὁδὲς ἀνθρώπων, καὶ κατανοοῦντες ἀπόκρυφα μέρη·
(20. Πρὶν ἢ κτισθῆναι, τὰ πάντα ἔγνωςαι αὐτῷ,
Οὕτως καὶ μετὰ τὸ τελεσθῆναι καθορᾷ τὰ πάντα·)
21. Οὗτος ἐν πλατείαις πόλεως ἐκδικηθήσεται,
Καὶ οὗ ἐχ ὑπενόησεν * πιασθήσεται. ὃς * κο-

22. Οὕτως λαθήσε-
ται

v. 10. stich. 3. & 4. ὁ ὀνομάζων διαπ. τὸ ὄνομα Κυρίε Ἀπὸ) ὀνομάζων διαπαντὸς ἀπό. v. 14. πατρός σε καὶ) πατρὸς καὶ. ibid. stich. 3. Μήποτε ἐπ.) μήποτ᾽ ἐπιλ. ibid. stich. 6. τοκετῆ σε) adjicit καταράσῃ. v. 16. πληθύνεσιν) πληθύνεσιν. v. 18. (πόρνος) abest. ibid. κοίτης) κλίνης. ibid. stich. 2. Λέγων τῇ) λέγων ἐν τῇ. ibid. stich. 4. τίνα) τί. v. 19. stich. 4. ἀπόκρυφα) εἰς ἀποκρυφα. v. 20. stich. 2. τελεσθῆναι) συντελεσθῆναι. v. 21. stich. 2. in Rom. καὶ ὃ οὐχ ὑπενόησεν πιασθήσεται.

22. Οὕτως καὶ γυνὴ καταλιποῦσα τὸν ἄνδρα,
Καὶ παριστῶσα κληρονόμον ἐξ ἀλλοτρίου·

ὑψίστῳ 23. Πρῶτον μὲν γὰρ ἐν νόμῳ ὑψίστου ἠπείθησε,
Καὶ δεύτερον εἰς ἄνδρα αὐτῆς ἐπλημμέλησε,
Καὶ τὸ τρίτον ἐν πορνείᾳ ἐμοιχεύθη,
Καὶ ἐξ ἀλλοτρίου ἀνδρὸς τέκνα παρέστησεν·
24. Αὕτη εἰς ἐκκλησίαν ἐξαχθήσεται,
Καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐπισκοπὴ ἔσται·
25. Οὐ διαδώσουσιν τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς ῥίζαν,
Καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς οὐκ οἴσουσι καρπόν·

κατάλειψις 26. Καταλείψει εἰς κατάραν τὸ μνημόσυνον αὐτῆς,
27. Καὶ ἐπιγνώσονται οἱ καταλειφθέντες
Ὅτι οὐθὲν κρεῖττον φόβου Κυρίου, καὶ οὐθὲν γλυκύτερον τοῦ προσέχειν ἐντολαῖς Κυρίου.
28. Δόξα μεγάλη ἀκολουθεῖν Θεῷ,
Μακρότης δὲ ἡμερῶν τὸ προσληφθῆναί σε ὑπ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΚΔʹ. XXIV.

Σοφίας αἴνεσις.

καυχήσονται Η Σοφία αἰνέσει ψυχὴν αὐτῆς, καὶ ἐν μέσῳ λαοῦ αὐτῆς καυχήσεται.
2. Ἐν ἐκκλησίᾳ ὑψίστου στόμα αὐτῆς ἀνοίξει,
Καὶ ἔναντι δυνάμεως αὐτοῦ καυχήσεται·
3. Ἐγὼ ἀπὸ στόματος ὑψίστου ἐξῆλθον,
Καὶ ὡς ὁμίχλη κατεκάλυψα γῆν. ὁμίχλην
4. Ἐγὼ ἐν ὑψηλοῖς κατεσκήνωσα,
Καὶ ὁ θρόνος μου ἐν στύλῳ νεφέλης·
5. Γῦρον οὐρανοῦ ἐκύκλωσα μόνη,
Καὶ ἐν βάθει ἀβύσσων περιεπάτησα·
6. Ἐν κύμασι θαλάσσης, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ,
Καὶ ἐν παντὶ λαῷ καὶ ἔθνει ἐκτησάμην·
7. Μετὰ τούτων πάντων ἐζήτησα ἀνάπαυσιν,
Καὶ ἐν κληρονομίᾳ τίνος αὐλισθήσομαι;
8. Τότε ἐνετείλατό μοι ὁ κτίστης ἁπάντων,
Καὶ ὁ κτίσας με κατέπαυσε τὴν σκηνήν μου,
Καὶ εἶπεν· ἐν Ἰακὼβ κατασκήνωσον,
Καὶ ἐν Ἰσραὴλ κληρονομήθητι.
9. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἀπαρχὴν ἔκτισέ με,
Καὶ ἕως αἰώνων οὐ μὴ ἐκλίπω.
10. Ἐν σκηνῇ ἁγίᾳ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐλειτούργουν,
Καὶ οὕτως ἐν Σιὼν ἐστηρίχθην·
11. Ἐν πόλει ἠγαπημένῃ ὁμοίως με κατέπαυσεν,
Καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐξουσίαν μου·
12. Καὶ ἐρρίζωσα ἐν λαῷ δεδοξασμένῳ,
Ἐν μερίδι Κυρίου κληρονομίας αὐτοῦ.

v. 23. ὑψίστῳ) ὑψίστου. ibid. ſtich. 2. αὐτῆς) ἑαυτῆς. ibid. ſtich. 4. Καὶ ἐξ) καὶ abeſt. v. 25. ſtich. 2. οὐκ οἴσουσι) οὐ δώσουσι. v. 26. Καταλείψει) καταλείψει. CAP. XXIV. Inſcriptio in *Rom.* majoribus litteris: Αἴνεσις Σοφίας. v. 1. καυχήσονται) καυχήσεται. v. 3. ſtich. 2. ὁμίχλην) ὁμίχλη. v. 7. ἐζήτησα ἀνάπαυσιν) transpoſita. v. 8. ſtich. 3. Ἰακώβ) ἐν Ἰακώβ. ibid. ſtich. 4. κληρονομήθητι) κατακληρονομήθητι. v. 9. ἀπ.. χὴν) ἀπ' ἀρχῆς. ibid. ſtich. 2. αἰώνων) αἰῶνος. v. 10. ἐλειτούργουν) ἐλειτούργησα. v. 11. ſtich. 2. ἐξουσίαν μου) ἡ ἐξουσία μου.

13. Ὡς κέδρος ἀνυψώθην ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ ὡς κυπάρισσος ἐν ὄρει Ἀερμών·
14. Ὡς φοῖνιξ ἀνυψώθην ἐν Ἐγγαδδί, αἰγιαλοῖς
Καὶ ὡς φυτὰ ῥόδου ἐν Ἱεριχῷ,
Καὶ ὡς ἐλαία εὐπρεπὴς ἐν πεδίῳ,
Καὶ ἀνυψώθην ὡς πλάτανος ἐφ᾽ ὕδατος·
15. Ὡς κινάμωμον καὶ ἀσπάλαθος ἀρωμάτων δέδωκα ὀσμήν,
δέδωκα Καὶ ὡς σμύρνα ἐκλεκτὴ διέδωκα εὐωδίαν,
χαρβάνη Καὶ ὡς χαλβάνη καὶ ὄνυξ καὶ στακτή,
Καὶ ὡς λιβάνου ἀτμὶς ἐν σκηνῇ·
16. Ἐγὼ δὲ ὡς τερέβινθος ἐξέτεινα κλάδους μου,
Καὶ οἱ κλάδοι μου κλάδοι δόξης καὶ χάριτος·
17. Ἐγὼ ὡς ἄμπελος ἐβλάστησα χάριν,
Καὶ τὰ ἄνθη μου καρπὸς δόξης καὶ πλούτου·
18. Ἐγὼ μήτηρ τῆς ἀγαπήσεως τῆς καλῆς,
Καὶ φόβου καὶ γνώσεως καὶ τῆς ὁσίας ἐλπίδος·
Δίδομαι δὲ σύμπασι τοῖς τέκνοις μου ἀειγενής, τοῖς λεγομένοις ὑπ᾽ αὐτοῦ.
19. Προσέλθατε πρός με οἱ ἐπιθυμοῦντές μου, καὶ ἀπὸ τῶν γεννημάτων μου ἐμπλήσθητε·
20. Τὸ γὰρ μνημόσυνόν μου ὑπὲρ τὸ μέλι (τὸ) γλυκύ,
Καὶ ἡ κληρονομία μου ὑπὲρ μέλιτος καὶ κηρίου.
21. Οἱ ἔσθοντές με ἔτι πεινάσουσι,
Καὶ οἱ πίνοντές με ἔτι διψήσουσιν·
22. Ὁ ὑπακούων μου οὐκ αἰσχυνθήσεται,
Καὶ οἱ ἐργαζόμενοι ἐν ἐμοὶ οὐχ ἁμαρτήσουσι.
23. Ταῦτα πάντα βίβλος διαθήκης Θεοῦ ὑψίστου,
Νόμος ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν Μωϋσῆς, νόμον
Κληρονομίαν συναγωγαῖς Ἰακώβ.
24. Μὴ ἐκλύεσθε ἰσχύειν ἐν Κυρίῳ,
Κολλᾶσθε δὲ πρὸς αὐτὸν ἵνα κραταιώσῃ ὑμᾶς αὐτοί·
Κύριος παντοκράτωρ ὁ Θεὸς μόνος ἐστίν,
Καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν αὐτοῦ σωτήρ·
25. Ὁ πιπλῶν ὡς Φεισὼν σοφίαν,
Καὶ ὡς Τίγρις ἐν ἡμέραις νέων·
26. Ὁ ἀναπληρῶν ὡς Εὐφράτης σύνεσιν,
Καὶ ὡς Ἰορδάνης ἐν ἡμέραις θερισμοῦ·
27. Ὁ ἐκφαίνων ὡς φῶς παιδείαν γνώσεως,
Καὶ ὡς Γηὼν ἐν ἡμέραις τρυγητοῦ.
28. Οὐ συνετέλεσεν ὁ πρῶτος γνῶναι αὐτήν,
Καὶ οὕτως ὁ ἔσχατος οὐκ ἐξιχνίασεν αὐτήν·
29. Ἀπὸ γὰρ θαλάσσης ἐπληθύνθη διανοήματα αὐτῆς,
Καὶ ἡ βουλὴ αὐτῆς ἀπὸ ἀβύσσου μεγάλης. αὐτοῦ
30. Κἀγὼ ὡς διώρυξ ἀπὸ ποταμοῦ,
Καὶ ὡς ὑδραγωγὸς ἐξῆλθον εἰς παράδεισον.
31. Εἶπα· ποτίσω μου τὸν κῆπον τὸν ἄριστον,
Καὶ μεθύσω μου τὴν πρασιάν·
Καὶ ἰδοὺ ἐγένετό μου ἡ διώρυξ εἰς ποταμόν,

v. 13. ἐν ὄρει) ἐν ὄρεσιν. v. 14. stich. 3. Καὶ ὡς ἐλαία) καὶ deest. v. 15. stich. 2. δέδωκα) διέδωκα. ibid. stich. 3. Καὶ ὡς χαρβάνη) ὡς χαλβάνη. v. 16. Ἐγὼ δὲ ὡς τερέβινθος) ἐγὼ ὡς τερέμινθος. v. 17. ἐβλάστησα) βλαστήσασα. v. 19. προσέλθατε) προσέλθετε. v. 20. τὸ μέλι τὸ γλυκύ) μέλι γλυκύ. ibid. stich. 2. καὶ κηρίου) κηροῦ. v. 21. ἔσθοντες) ἐσθίοντες. v. 23. stich. 2. ἡμῖν abest. v. 25. πιπλῶν) πιμπλῶν. v. 29. διανοήματα) διανόημα. ibid. stich. 2. βουλὴ αὐτοῦ) βουλὴ αὐτῆς. v. 31. ποτίσω) ποτιῶ. ibid. stich. 3. ἐγένετό μου) ἐγένετό μοι.

Καὶ ὁ ποταμός μου ἐγένετο εἰς θάλασσαν.
32. Ἔτι παιδείαν ὡς ὄρθρον φωτιῶ,
ἐμφαίνω Καὶ ἐκφανῶ αὐτὴν ἕως εἰς μακράν·
αὐτὰ 33. Ἔτι διδασκαλίαν ὡς προφητείαν ἐκχεῶ, καὶ καταλείψω αὐτὴν εἰς
γενεὰν γενεὰς αἰώνων.
34. Ἴδετε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκοπίασα,
Ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτήν.

ΚΕΦ. ΚΕ΄. XXV.

ΕΝ τρισὶν ὡραιώθην καὶ ἀνέστην ὡραία ἔναντι Κυρίου καὶ ἀνθρώπων·
Ὁμόνοια ἀδελφῶν, καὶ φιλία τῶν πλησίον, καὶ γυνὴ καὶ ἀνὴρ ἑαυτοῖς συμπεριφερόμενοι.
2. Τρία δὲ εἴδη ἐμίσησεν ἡ ψυχή μου,
Καὶ προσώχθισα σφόδρα τῇ ζωῇ αὐτῶν·
Πτωχὸν ὑπερήφανον, καὶ πλούσιον ψεύστην,
Καὶ γέροντα μοιχὸν ἐλαττούμενον συνέσει.
3. Ἃ ἐν νεότητι σου οὐ συναγήοχας,
Καὶ πῶς ἂν εὕροις ἐν τῷ γήρᾳ σου;
4. Ὡς ὡραῖον πολιαῖς κρίσις,
Καὶ πρεσβυτέροις ἐπιγνῶναι βουλήν;
5. Ὡς ὡραία γερόντων σοφία,
Καὶ δεδοξασμένοις διανόημα καὶ βουλή·
6. Στέφανος γερόντων πολυπειρία,
Καὶ τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος Κυρίου.
7. Ἐννέα ὑπονοήματα ἐμακάρισα ἐν τῇ καρδίᾳ μου,
Καὶ τὸ δέκατον ἐρῶ ἐπὶ γλώσσης μου· ἀπὸ
Ἄνθρωπος εὐφραινόμενος ἐπὶ τέκνοις,
Ζῶν καὶ βλέπων ἐπὶ πτώσει ἐχθρῶν·
8. Μακάριος ὁ συνοικῶν γυναικὶ συνετῇ,
Καὶ ὃς ἐν γλώσσῃ οὐκ ὠλίσθησεν,
Καὶ ὃς οὐκ ἐδούλευσεν ἀναξίῳ ἑαυτοῦ·
9. Μακάριος ὃς εὗρε φρόνησιν,
Καὶ ὁ διηγούμενος εἰς ὦτα ἀκουόντων·
10. Ὡς μέγας ὁ εὑρὼν σοφίαν,
Ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑπὲρ τὸν φοβούμενον τὸν Κύριον·
11. Ἀγάπησις Κυρίου ὑπὲρ πᾶν ὑπερέβαλεν Φόβος
εἰς φωτισμόν,
Ὁ κρατῶν αὐτῆς τίνι ὁμοιωθήσεται; αὐτοῦ
12. Φόβος Κυρίου ἀρχὴ ἀγαπήσεως αὐτοῦ·
Πίστις δὲ ἀρχὴ κολλήσεως αὐτοῦ.
13. Πᾶσαν πληγὴν, καὶ μὴ πληγὴν καρδίας·
Καὶ πᾶσαν πονηρίαν, καὶ μὴ πονηρίαν γυναικός·
14. Καὶ πᾶσαν ἐπαγωγὴν, καὶ μὴ ἐπαγωγὴν μισούντων·
Καὶ πᾶσαν ἐκδίκησιν, καὶ μὴ ἐκδίκησιν ἐχθρῶν.
15. Οὐκ ἔστι κεφαλὴ ὑπὲρ κεφαλὴν ὄφεως,
Καὶ οὐκ ἔστι θυμὸς ὑπὲρ θυμὸν ἐχθροῦ.
16. Συνοικῆσαι λέοντι καὶ δράκοντι εὐδόκησα
εὐδοκήσω,
Ἢ συνοικῆσαι μετὰ γυναικὸς πονηρᾶς.
17. Πονηρία γυναικὸς ἀλλοιοῖ τὴν ὅρασιν αὐτῆς,

V. 32. stich. 2. Καὶ ἐμφαίνω) καὶ ἐκφανῶ. V. 33. εἰς γενεὰν) εἰς γενεάς. CAP. XXV. v. 3. Ἃ ἐν νεότητι) ἃ deest. V. 7. ἐν τῇ καρδίᾳ μου) ἐν καρδίᾳ. ibid. stich. 2. ἀπὸ γλώσσης) ἐπὶ γλώσσης. V. 8. stich. 3. ἀναξίῳ ἑαυτοῦ) ἀναξίῳ αὐτοῦ. V. 14. Καὶ πᾶσαν) καὶ deest. V. 16. stich. 1. & 2. εὐδόκησα, Ἢ συνοικῆσαι) εὐδοκήσω, ἢ ἐνοικῆσαι.

Καὶ σκοτοῖ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὡς
ἄρκος·

18. Ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἀναπεσεῖται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς,
Καὶ ἀκούσας ἀνεστέναξε πικρά.

19. Μικρὰ πᾶσα κακία πρὸς κακίαν γυναικός·
Κλῆρος ἁμαρτωλοῦ ἐπιπέσοι αὐτῇ.

20. Ἀνάβασις ἀμμώδης ἐν ποσὶ πρεσβυτέρου,
Οὕτως γυνὴ γλωσσώδης ἀνδρὶ ἡσύχῳ.

21. Μὴ προσπέσῃς ἐπὶ κάλλος γυναικὸς,
Καὶ γυναῖκα ἐν κάλλει μὴ ἐπιποθήσῃς.

22. Ὀργὴ καὶ ἀναίδεια καὶ αἰσχύνη μεγάλη γυνὴ, ἐὰν ἐπιχορηγῇ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

23. Καρδία ταπεινὴ καὶ πρόσωπον σκυθρωπὸν καὶ πληγὴ καρδίας γυνὴ πονηρά·
Χεῖρες παρειμέναι καὶ γόνατα παραλελυμένα,
Ἥτις οὐ μακαριεῖ τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

24. Ἀπὸ γυναικὸς ἀρχὴ ἁμαρτίας,
Καὶ δι᾽ αὐτὴν ἀποθνήσκομεν πάντες.

25. Μὴ δῷς ὕδατι διέξοδον,
Μηδὲ γυναικὶ πονηρᾷ παῤῥησίαν ἐξόδου·

26. Εἰ μὴ πορεύεται κατὰ χεῖρά σου,
Ἀπὸ τῶν σαρκῶν σου ἀπότεμε αὐτήν·
Δίδου, καὶ ἀπόλυσον.

ΚΕΦ. Κϛ′. XXVI.

Γυναικὸς ἀγαθῆς μακάριος ὁ ἀνὴρ,
Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ
διπλάσιος. διπλάσιον

2. Γυνὴ ἀνδρεία εὐφραίνει τὸν ἄνδρα αὐτῆς,
Καὶ τὰ ἔτη αὐτοῦ πληρώσει ἐν εἰρήνῃ.

3. Γυνὴ ἀγαθὴ μερὶς ἀγαθή·
Ἐν μερίδι φοβουμένων τὸν Κύριον δοθήσεται.

4. Πλουσίου δὲ καὶ πτωχοῦ καρδία ἀγαθὴ πρὸς Κύριον,
Ἐν παντὶ καιρῷ πρόσωπον ἱλαρὸν
ἔχοντες γαυριάσουσιν.

5. Ἀπὸ τριῶν ηὐλαβήθη καρδία μου,
Καὶ ἐπὶ τῷ τετάρτῳ προσώπῳ
ἐδεήθην· ἐφοβήθην
Διαβολὴν πόλεως, καὶ ἐκκλησίαν ὄχλου,
Καὶ καταψευσμὸν, ὑπὲρ θάνατον πάντα μοχθηρά·

6. Ἄλγος καρδίας καὶ πένθος
Γυνὴ ἀντίζηλος ἐπὶ γυναικὶ·
Καὶ μάστιξ γλώσσης πᾶσιν ἐπικοινωνοῦσα.

7. Βοοζύγιον σαλευόμενον γυνὴ πονηρά·
Ὁ κρατῶν αὐτῆς ὡς δρασσόμενος σκορπίου.

8. Ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μέθυσος καὶ ῥεμβάς·
Καὶ ἀσχημοσύνην αὐτῆς οὐ μὴ συγκαλύψει.

9. Πορ-

v. 17. stich. 2. ὡς ἄρκος) ὡς σάκκον. v. 21. stich. 2. ἐν κάλλει) non habet. v. 25. stich. 2. παῤῥησίαν) ἐξουσίαν. CAP. XXVI. v. 1. stich. 2. ὁ ἀριθμὸς) absque articulo. ibid. διπλάσιον) διπλάσιοι. v. 3. stich. 2. τὸν Κύριον) absque articulo. v. 5. ηὐλαβήθη καρδία) εὐλαβήθη ἡ καρδία. ibid. stich. 2. ἐφοβήθην) ἐδεήθην. v. 7. stich. 2. ὡς δρασσόμ.) ὡς ὁ δρασσόμενος. v. 8. stich. 2. οὐ μὴ) οὐ.

μετεωρισμοῖς

9. Πορνεία γυναικὸς ἐν μετεωρισμῷ ὀφθαλμῶν,
Καὶ ἐν τοῖς βλεφάροις αὐτῆς γνωσθήσεται.

10. Ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτῳ στερέωσον φυλακὴν,
Ἵνα μὴ εὑροῦσα ἄνεσιν ἑαυτῇ, χρήσηται·

11. Ὀπίσω ἀναιδοῦς ὀφθαλμοῦ φύλαξαι, καὶ μὴ θαυμάσῃς ἐὰν εἰς σὲ πλημμελήσει.

12. Ὡς διψῶν ὁδοιπόρος σόμα ἀνοίξει,
Καὶ ἀπὸ παντὸς ὕδατος τοῦ σύνεγγυς πίεται·
Κατέναντι παντὸς πασσάλου καθήσεται,
Καὶ ἔναντι βέλους ἀνοίξει φαρέτραν.

13. Χάρις γυναικὸς τέρψει ἄνδρα αὐτῆς·
Καὶ τὰ ὀσᾶ αὐτοῦ πιανεῖ ἡ ἐπισήμη αὐτῆς.

14. Δόσις Κυρίου γυνὴ σιγηρὰ καὶ εἶναι,
Καὶ οὐκ ἔσιν ἀντάλλαγμα πεπαιδευμένης ψυχῆς·

15. Χάρις ἐπὶ χάριτι γυνὴ αἰσχυντηρὰ καὶ πιστή,
Καὶ οὐκ ἔσι σαθμὸς πᾶς ἄξιος ἐγκρατοῦς ψυχῆς.

16. Ἥλιος ἀνατέλλων ἐν ὑψίσοις Κυρίου,
Καὶ κάλλος ἀγαθῆς γυναικὸς ἐν κόσμῳ οἰκίας αὐτῆς·

17. Λύχνος ἐκλάμπων ἐπὶ λυχνίας ἁγίας,
Καὶ κάλλος προσώπου ἐπὶ ἡλικίᾳ σασίμῃ·

χρύσεως στέρνοις

18. Στύλοι χρύσεοι ἐπὶ βάσεως ἀργυρᾶς,
Καὶ πόδες ὡραῖοι ἐπὶ στέρνοις εὐσαθοῦς.

19. Τέκνον, ἀκμὴν ἡλικίας σου συντήρησον ὑγιῆ,
Καὶ μὴ δῷς ἀλλοτρίοις τὴν ἰσχύν σου.

20. Ἀναζητήσας παντὸς πεδίου εὔγεων κλῆρον,
Σπεῖρε τὰ ἴδια σπέρματα, πεποιθὼς τῇ εὐγενείᾳ σου·

21. Οὕτως τὰ γεννήματά σου περιόντα καὶ παῤῥησίαν εὐγενείας ἔχοντα μεγαλυνθῆσι.

22. Γυνὴ μισθία ἴση σιάλῳ λογισθήσεται·
Ὕπανδρος δὲ πύργος θανάτου τοῖς χρωμένοις (λογισθήσεται).

23. Γυνὴ ἀσεβὴς ἀνόμῳ μερὶς δοθήσεται·
Εὐσεβὴς δὲ δίδοται τῷ φοβουμένῳ τὸν Κύριον.

24. Γυνὴ ἀσχήμων ἀτιμίαν κατατρίψει·
Θυγάτηρ δὲ εὐσχήμων καὶ τὸν ἄνδρα ἐντραπήσεται.

25. Γυνὴ ἀδιάτρεπτος ὡς κύων λογισθήσεται·
Ἡ δὲ ἔχουσα αἰσχύνην τὸν κύριον φοβηθήσεται.

26. Γυνὴ ἄνδρα ἴδιον τιμῶσα σοφὴ πᾶσι φανήσεται·
Ἀτιμάζουσα δὲ ἀσεβὴς ἐν ὑπερηφανίᾳ πᾶσι γνωσθήσεται.

27. Γυνὴ μεγαλόφωνος καὶ γλωσσώδης ὡς σάλπιγξ, πολεμίων εἰς τροπὴν θεωρηθήσεται·
Ἀνθρώπου δὲ παντὸς ψυχὴ ὁμοιότροπος τούτοις, πολέμου ἀκαταστασίαις τὴν ψυχὴν διαιτηθήσεται.

28. Ἐπὶ δυσὶ λελύπηται ἡ καρδία μου,
Καὶ ἐπὶ τῷ τρίτῳ θυμός μοι ἐπῆλθεν·
Ἀνὴρ πολεμισὴς ὑσερῶν δι' ἔνδειαν,
Καὶ ἄνδρες συνετοὶ ἐὰν σκυβαλισθῶσιν,
Ἐπανάγων ἀπὸ δικαιοσύνης ἐπὶ ἁμαρτίαν·
Ὁ Κύριος ἑτοιμάσει εἰς ῥομφαίαν αὐτόν.

29. Μόλις ἐξελεῖται ἔμπορος ἀπὸ πλημμελείας,
Καὶ οὐ δικαιωθήσεται κάπηλος ἀπὸ ἁμαρτίας.

v. 11. πλημμελήσει) πλημμελήσῃ. v. 12. σόμα ἀνοίξει) τὸ σόμα ἀνοίγει. v. 13. ἄνδρα) τὸν ἄνδρα. v. 16. stich. 2. οἰκίας αὐτῆς) οἰκίας αὐτοῦ. v. 18. χρύσεοι) χρύσεαι.

ΚΕΦ. ΚΖʹ. XXVII.

Χάριν ἀδιαφόρου πολλοὶ ἥμαρτον·
Καὶ ὁ ζητῶν πληθῦναι, ἀποστρέψει ὀφθαλμόν.

2. Ἀναμέσον ἁρμῶν λίθων παγήσεται πάσσαλος·
Καὶ ἀναμέσον πράσεως καὶ ἀγορασμοῦ συντριβήσεται ἁμαρτία.

3. Ἐὰν μὴ ἐν φόβῳ Κυρίου κρατήσῃ κατὰ σπουδὴν,
Ἐν τάχει καταστραφήσεται αὐτοῦ ὁ οἶκος.

4. Ἐν σείσματι κοσκίνου διαμένει κοπρία·
Οὕτως σκύβαλα ἀνθρώπου ἐν λογισμῷ αὐτοῦ.

5. Σκεύη κεραμέως δοκιμάσει κάμινος·
Καὶ πειρασμὸς ἀνθρώπου ἐν λογισμῷ αὐτοῦ.

6. Γεώργιον ξύλου ἐκφαίνει ὁ καρπὸς αὐτοῦ· οὕτως λόγος ἐνθυμήματος
καρδία
καρδίαν ἀνθρώπου.

7. Πρὸ λογισμοῦ μὴ ἐπαίνει ἄνδρα·
Οὗτος γὰρ πειρασμὸς ἀνθρώπων.

8. Ἐὰν διώκῃς τὸ δίκαιον, καταλήψῃ,
Καὶ ἐνδύσῃ αὐτὸ ὡς ποδήρη δόξης.

9. Πετεινὰ πρὸς τὰ ὅμοια αὐτῶν καταλύσει·
Καὶ ἀλήθεια πρὸς τοὺς ἐργαζομένους αὐτὴν ἐπανήξει·

10. Λέων θήραν ἐνεδρεύει·
Οὕτως ἁμαρτία ἐργαζομένους ἄδικα.

11. Διήγησις σοφοῦ διαπαντὸς σοφία·
Ὁ δὲ ἄφρων ὡς σελήνη ἀλλοιοῦται.

12. Εἰς μέσον ἀσυνέτων συντήρησον καιρόν·
Εἰς μέσον δὲ διανοουμένων ἐνδελέχιζε.

13. Διήγησις μωρῶν (καὶ) προσόχθισμα,
Καὶ ὁ γέλως αὐτῶν ἐν σπατάλῃ ἁμαρτίας.

14. Λαλιὰ πολυόρκου ἀνορθώσει τρίχας,
Καὶ ἡ μάχη αὐτῶν ἐμφραγμὸς ὠτίων.

15. Ἔκχυσις αἵματος μάχη ὑπερηφάνων,
Καὶ ἡ διαλοιδόρησις αὐτῶν ἀκοὴ μοχθηρά.

16. Ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἀπώλεσε πίστιν,
Καὶ οὐ μὴ εὕρῃ φίλον πρὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

17. Στέρξον φίλον, καὶ πιστώθητι μετ' αὐτοῦ·
Ἐὰν δὲ ἀποκαλύψῃς τὰ μυστήρια αὐτοῦ,
Μὴ καταδιώξῃς ὀπίσω αὐτοῦ.

18. Καθὼς γὰρ ἀπώλεσεν ἄνθρωπος τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ,
Οὕτως ἀπώλεσας τὴν φιλίαν τοῦ πλησίον·

19. Καὶ ὡς πετεινὸν ἐκ χειρός σου ἀπέλυσας,
Οὕτως ἀφῆκας τὸν πλησίον, καὶ οὐ θηρεύσεις αὐτόν·

20. Μὴ αὐτὸν διώξῃς, ὅτι μακρὰν ἀπέστη,
Καὶ ἐξέφυγεν ὡς δορκὰς ἐκ παγίδος.

21. Ὅτι τραῦμά ἐστι καταδῆσαι,
Καὶ λοιδορίας ἐστὶ διαλλαγή·

Ὁ δὲ

CAP. XXVII. v. 5. δοκιμάσει) δοκιμάζει. ibid. ſtich. 2. ἐν λογισμῷ) ἐν διαλογισμῷ. v. 6. καρδίαν) καρδίας. v. 7. ἐπαίνει) ἐπαινέσῃς. v. 9. ὅμοια αὐτῶν) ὅμοια αὐτοῖς. v. 10. ſtich. 2. ἁμαρτία) ἁμαρτίαι. v. 11. σοφοῦ) εὐσεβοῦς. v. 13. (καὶ) deeſt. v. 14. πολυόρκου ἀνορθώσει) πολυόρκου ὀρθώσει. v. 17. ſtich. 3. Μὴ καταδ.) οὐ μὴ καταδιώξῃς. v. 18. ſtich. 2. τοῦ πλησίον) τοῦ πλησίου. v. 21. τραῦμα) θραῦμα.

Ὁ δὲ ἀποκαλύψας μυστήρια ἀπήλπισε.

Καὶ ἐννεύων 22. Διανεύων ὀφθαλμῷ τεκταίνει κακὰ,
Καὶ οὐδεὶς αὐτὰ ἀποστήσει ἀπ' * αὐτοῦ·
* αὐτῶν
23. Ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου γλυκανεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τῶν λόγων σου ἐκθαυμάσει·
Ὕστερον δὲ διαστρέψει τὸ στόμα αὐτοῦ,
Καὶ ἐν τοῖς λόγοις σου δώσει σκάνδαλον·
24. Πολλὰ ἐμίσησα καὶ οὐχ ὡμοίωσα
αὐτοῖς αὐτῷ, καὶ ὁ Κύριος ἐμίσει αὐτόν.
25. Βάλλων λίθον εἰς ὕψος, ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ βάλλει·
Καὶ πληγὴ δολία διελεῖ τραύματα.
26. Ὁ ὀρύσσων βόθρον εἰς αὐτὸν ἐμπεσεῖται,
Καὶ ὁ ἱστῶν παγίδα ἐν αὐτῇ ἁλώσεται·
αὐτὰ 27. Ὁ ποιῶν πονηρὰ, εἰς αὐτὸν κυλισθήσεται,
Καὶ οὐ μὴ ἐπιγνῷ πόθεν ἥκει αὐτῷ.
28. Ἐμπαιγμὸς καὶ ὀνειδισμὸς ὑπερηφάνων·
Καὶ ἡ ἐκδίκησις ὡς λέων ἐνεδρεύσει αὐτόν.
29. Παγίδι ἁλώσονται οἱ εὐφραινόμενοι πτώσει εὐσεβῶν,
Καὶ ὀδύνη καταναλώσει αὐτοὺς πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῶν.
30. Μῆνις καὶ ὀργὴ καὶ ταῦτά ἐστι βδελύγματα·
Καὶ ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς ἐγκρατὴς ἔσται αὐτῶν.

ΚΕΦ. ΚΗ'. XXVIII.

Ὁ ἐκδικῶν παρὰ Κυρίου εὑρήσει ἐκδίκησιν,
Καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ διατηρῶν διατηρήσει. διαστηριῶν διαστηρίσει
2. Ἄφες ἀδίκημα τῷ πλησίον σου,
Καὶ τότε δεηθέντος σου αἱ ἁμαρτίαι σου λυθήσονται.
3. Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ συντηρεῖ ὀργὴν,
Καὶ παρὰ Κυρίου ζητεῖ ἴασιν;
4. Ἐπ' ἄνθρωπον ὅμοιον αὐτῷ οὐκ ἔχει ἔλεος,
Καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ δεῖται;
5. Αὐτὸς σὰρξ ὢν διατηρεῖ μῆνιν,
Τίς ἐξιλάσεται τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ;
6. Μνήσθητι τὰ ἔσχατα, καὶ παῦσαι ἐχθραίνων,
Καταφθορὰν καὶ θάνατον, καὶ ἔμμενε ἐντολαῖς.
7. Μνήσθητι ἐντολῶν, καὶ μὴ μηνίσῃς τῷ πλησίον,
Καὶ διαθήκην ὑψίστου, καὶ πάριδε ἄγνοιαν. διαθήκην
8. Ἀπέχου ἀπὸ μάχης, καὶ ἐλαττώσεις ἁμαρτίας·
Ἄνθρωπος γὰρ θυμώδης ἐκκαύσει μάχην,
9. καὶ ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς ταράξει φίλους,
Καὶ ἀναμέσον εἰρηνευόντων ἐμβαλεῖ διαβολήν.
10. Κατὰ τὴν ὕλην τοῦ πυρὸς οὕτως ἐκκαυθήσεται,
Καὶ κατὰ τὴν στερέωσιν τῆς μάχης ἐκκαυθήσεται·

Κατὰ

v. 22. Καὶ ἐννεύων) διανεύων. ibid. stich. 2. in Rom. καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἀποστήσει ἀπ' αὐτοῦ. v. 23. τὸ στόμα αὐτοῦ) στόμα σου. v. 24. αὐτοῖς) αὐτῷ. ibid. ἐμίσει) μισήσει. v. 25. Βάλλων) ὁ βάλλων. v. 27. εἰς αὐτὰ) εἰς αὐτόν. CAP. XXVIII. v. 1. stich. 2. διαστηριῶν διαστηρίσει) διατηρῶν διατηρήσει. v. 8. stich. 3. ἐμβαλεῖ) ἐμβάλλει. v. 10. stich. 2. in Rom. sequitur stichum 4. hujus versus.

Κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἀνθρώπου ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἔσται,
Καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον ἀνυψώσει ὀργὴν αὐτοῦ.
11. Ἔρις κατασπευδομένη ἐκκαίει πῦρ,
Καὶ μάχη κατασπεύδουσα ἐκχέει αἷμα.
12. Ἐὰν φυσήσῃς εἰς σπινθῆρα, ἐκκαήσεται,
Καὶ ἐὰν πλύσῃς εἰς αὐτὸν, σβεσθήσεται·
Καὶ ἀμφότερα ἐκ τοῦ στόματός σου ἐκπορεύεται.
ἐξελεύσεται
13 Ψίθυρον καὶ δίγλωσσον καταράσασθε·
Πολλοὺς γὰρ εἰρηνεύοντας ἀπώλεσεν.
14. Γλῶσσα τρίτη πολλοὺς ἐσάλευσε,
Καὶ διέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος,
Καὶ πόλεις ὀχυρὰς καθεῖλε,
Καὶ οἰκίας μεγιστάνων κατέστρεψε·
15. Γλῶσσα τρίτη γυναῖκας ἀνδρείας ἐξέβαλε,
Καὶ ἐστέρησεν αὐτὰς τῶν πόνων αὐτῶν·
16. Ὁ προσέχων αὐτῇ οὐ μὴ εὕρῃ ἀνάπαυσιν,
Οὐδὲ κατασκηνώσει μεθ' ἡσυχίας.
17. Πληγὴ μάστιγος ποιεῖ μώλωπα·
Πληγὴ δὲ γλώσσης συγκλάσει ὀστᾶ.
18. Πολλοὶ ἔπεσαν ἐν στόματι μαχαίρας,
Καὶ οὐχ ὡς οἱ πεπτωκότες διὰ γλῶσσαν.
ὁ πεπτωκὼς
19. Μακάριος ὁ σκεπασθεὶς * ἀπὸ προσώπου αὐτῆς,
* ἀπ'
Ὃς οὐ διῆλθεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτῆς,
Ὃς οὐχ εἵλκυσε τὸν ζυγὸν αὐτῆς,
Καὶ τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς οὐκ ἐδέθη·
20. Ὁ γὰρ ζυγὸς αὐτῆς ζυγὸς σιδηροῦς,
Καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς δεσμοὶ χάλκεοι·
21. Θάνατος πονηρὸς ὁ θάνατος αὐτῆς,
Καὶ λυσιτελὴς μᾶλλον ὁ ᾅδης αὐτῆς.
22. Οὐ μὴ κρατήσῃ εὐσεβῶν,
Καὶ ἐν τῇ φλογὶ αὐτῆς οὐ μὴ καήσονται·
23. Οἱ καταλείποντες Κύριον ἐμπεσοῦνται εἰς αὐτὴν,
Καὶ ἐν αὐτοῖς ἐκκαήσεται, καὶ οὐ μὴ σβεσθῇ·
Ἐπαποσταλήσεται αὐτοῖς ὡς λέων,
Καὶ ὡς πάρδαλις λυμανεῖται αὐτούς.
24. Ἴδε, περίφραξον τὸ κτῆμά σου ἀκάνθαις,
Τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον κατάδησον·
25. Καὶ τοῖς λόγοις σου ποίησον ζυγὸν καὶ σταθμὸν,
Καὶ τῷ στόματί σου ποίησον θύραν καὶ μοχλόν·
26. Πρόσεχε μήπως ὀλισθῇς ἐν αὐτῇ,
Μὴ πέσῃς κατέναντι ἐνεδρεύοντος.

ΚΕΦ. ΚΘ΄. XXIX.

Ὁ ποιῶν ἔλεος δανειεῖ τῷ πλησίον·
Καὶ ὁ ἐπισχύων τῇ χειρὶ αὐτοῦ ποιεῖ ἐντολάς.
2. Δάνεισον τῷ πλησίον ἐν καιρῷ χρείας αὐτοῦ,

Καὶ

v. 12. εἰς σπινθῆρα) εἰς abest. ibid. stich. 2. εἰς αὐτὸν) ἐπ' αὐτόν. ibid. stich. 3. ἐξελεύσεται) ἐκπορεύεται. v. 13. καταράσασθε) καταρᾶσθαι. ibid. stich. 2. ἀπώλεσεν) ἀπώλεσαν. v. 17. μώλωπα) μώλωπας. v. 18. stich. 2. ὁ πεπτωκὼς) οἱ πεπτωκότες. v. 19. stich. 4. Καὶ τοῖς) καὶ ἐν τοῖς. v. 22. stich. 2. οὐ μὴ καήσονται) οὐ καήσονται. v. 23. stich. 3. Ἐπαποσταλήσεται αὐτοῖς) ἐξαποσταλήσεται ἐπ' αὐτούς. v. 26. ὀλισθῇς) ὀλισθήσῃς. CAP. XXIX. v. 1. δανειεῖ) δανειεῖ. ibid. stich. 2. ποιεῖ) τηρεῖ. v. 2. Δάνεισον) δάνεισον.

Καὶ πάλιν ἀπόδος τῷ πλησίον εἰς
καιρόν·
3. Στερέωσον λόγον σου, καὶ πιςώθητι
μετ' αὐτοῦ,
Καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὑρήσεις τὴν
χρείαν σου.

4. Πολλοὶ ὡς εὕρεμα ἐνόμισαν δάνος,
Καὶ παρέσχον κόπον τοῖς βοηθήσασιν
αὐτοῖς·
5. Ἕως οὗ λάβη, καταφιλήσει χεῖρας
αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων τοῦ πλησίον
ταπεινώσει φωνήν·
Καὶ ἐν καιρῷ ἀποδόσεως παρελκύσει
χρόνον,
Καὶ ἀποδώσει λόγους ἀκηδίας,
Καὶ τὸν καιρὸν αἰτιάσεται.

6. Ἐὰν ἰσχύσῃ ὁ δὲ, μόλις κομιεῖται τὸ
ἥμισυ, καὶ λογιεῖται αὐτὸ ὡς
εὕρεμα·
Εἰ δὲ μὴ, ἀπεςέρησεν αὐτὸν τῶν χρημάτων
αὐτοῦ,
Καὶ ἐκτήσατο αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν·
Κατάρας καὶ λοιδορίας ἀποδώσει
αὐτῷ,
Καὶ ἀντὶ δόξης ἀποδώσει αὐτῷ ἀτιμίαν.
7. Πολλοὶ οὖν χάριν πονηρίας ἀπέςρεψαν
ἄνθρωποι·
Ἀποςερηθῆναι δὲ δωρεὰν εὐλαβήθησαν.
8. Πλὴν ἐπὶ ταπεινῷ μακροθύμησον,
Καὶ ἐπὶ ἐλεημοσύνῃ μὴ παρελκύσῃς
αὐτόν·

9. Χάριν ἐντολῆς ἀντιλαβοῦ πένητος,
Καὶ κατὰ τὴν ἔνδειαν αὐτοῦ μὴ ἀποςρέψῃς
αὐτὸν κενόν.
10. Ἀπόλεσον ἀργύριον διὰ ἀδελφὸν καὶ
φίλον,
Καὶ μὴ ἰωθήτω ὑπὸ τὸν λίθον εἰς ἀπώλειαν.
11. Θὲς τὸν θησαυρόν σου κατ' ἐντολὰς
ὑψίςου,
Καὶ λυσιτελήσει σοι μᾶλλον ἢ τὸ
χρυσίον.
12. Σύγκλεισον ἐλεημοσύνην ἐν τοῖς ταμιείοις
σου,
Καὶ αὕτη ἐξελεῖταί σε ἐκ πάσης κακώσεως·
13. Ὑπὲρ ἀσπίδα κράτους καὶ ὑπὲρ δόρυ
ἐλκῆς ὁλκῆς
Κατέναντι ἐχθροῦ πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ.
14. Ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγγυήσεται τὸν πλησίον,
καὶ ὁ ἀπολωλεκὼς αἰσχύνην
ἐγκαταλείψει αὐτόν.
15. Χάριτας ἐγγύου μὴ ἐπιλάθῃ·
Ἔδωκε γὰρ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ σοῦ.
16. Ἀγαθὰ ἐγγύου ἀνατρέψει ἁμαρτωλὸς,
17. Καὶ ἀχάριςος ἐν διανοίᾳ ἐγκαταλείψει
ῥυσάμενον·
18. Ἐγγύη πολλοὺς ἀπώλεσε κατευθύνοντας,
καὶ ἐσάλευσεν αὐτοὺς ὡς
κῦμα θαλάσσης·
Ἄνδρας δυνατοὺς ἀπῴκισε,
Καὶ ἐπλανήθησαν ἐν ἔθνεσιν ἀλλοτρίοις.
19. Ἁμαρτωλὸς παραβαίνων ἐντολὰς Κυρίου
ἐμπεσεῖται εἰς ἐγγύην,

v. 2. ftich. 2. εἰς καιρὸν) εἰς τὸν καιρόν. v. 4. ftich. 2. κόπον) πόνον. v. 5. χεῖρας) χεῖρα. v. 6. κομιεῖται) κομίσεται. v. 7. Πολλοὶ οὖν) οὖν deeft. v. 8. ftich. 2. ἐπὶ ἐλεημοσύνῃ) ἐπ' ἐλεημοσύνῃ. v. 10. διὰ ἀδ.) δι' ἀδελφόν. v. 12. ταμιείοις) ταμείοις. v. 13. ἐλκῆς) ἀλκῆς. v. 14. ἐγκαταλείψει) καταλείψει. v. 19. ἐμπεσεῖται) ἐμπεσών.

Καὶ διώκων ἐργολαβείας ἐμπεσεῖται εἰς κρίσεις.

20. Ἀντιλαβȣ̃ τȣ̃ πλησίον κατὰ δύναμίν σȣ,
Καὶ πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐμπέσῃς.

21. Ἀρχὴ ζωῆς ἀνθρώπȣ ἄρτος καὶ ὕδωρ καὶ ἱμάτιον,
Καὶ οἶκος καλύπτων ἀσχημοσύνην.

22. Κρείσσων βίος πτωχȣ̃ ὑπὸ σκέπην δοκῶν, ἢ ἐδέσματα λαμπρὰ ἐν ἀλλοτρίοις.

23. Ἐπὶ μικρῷ καὶ μεγάλῳ εὐδοκίαν ἔχε,
Καὶ ὀνειδισμὸν οἰκίας σȣ μὴ ἀκȣ́σῃς.

24. Ζωὴ πονηρὰ ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν,
Καὶ ȣ̃ παροικήσεις, ȣ̓κ ἀνοίξεις στόμα·

25. Ξενιεῖς καὶ ποτιεῖς ἀχάριστα,
Καὶ πρὸς ἐπὶ τȣ́τοις πικρὰ ἀκȣ́σῃ·

26. Πάρελθε πάροικε, κόσμησον τράπεζαν,
Καὶ εἴτι ἐν τῇ χειρί σȣ, ψώμισόν με·

27. Ἔξελθε πάροικε ἀπὸ προσώπȣ δόξης·
Ἐπεξένωταί μοι ὁ ἀδελφὸς, χρεία τῆς οἰκίας.

28. Βαρέα ταῦτα ἀνθρώπῳ ἔχοντι φρόνησιν,
Ἐπιτίμησις οἰκίας καὶ ὀνειδισμὸς δανειστȣ̃.

ΚΕΦ. Λ'. XXX.

Περὶ τέκνων.

Ο Ἀγαπῶν τὸν υἱὸν αὐτȣ̃, ἐνδελεχήσει μάστιγας αὐτῷ,
Ἵνα εὐφρανθῇ ἐπ' ἐσχάτῳ αὐτȣ̃.

2. Ὁ παιδεύων τὸν υἱὸν αὐτȣ̃ ὀνήσεται ἐπ' αὐτῷ,
Καὶ ἀναμέσον γνωρίμων ἐπ' αὐτῷ καυχήσεται·

3. Ὁ διδάσκων τὸν υἱὸν αὐτȣ̃ παραζηλώσει τὸν ἐχθρὸν,
Καὶ ἔναντι φίλων ἐπ' αὐτῷ ἀγαλλιάσεται.

4. Ἐτελεύτησεν αὐτȣ̃ ὁ πατὴρ, καὶ ὡς ȣ̓κ ἀπέθανεν· ȣ̓κ ὡς
Ὅμοιον γὰρ αὐτῷ κατέλειπε μεθ' αὐτόν.

5. Ἐν τῇ ζωῇ αὐτȣ̃ ἶδε καὶ ηὐφράνθη,
Καὶ ἐν τῇ τελευτῇ αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἐλυπήθη·

6. Ἐναντίον ἐχθρῶν κατέλειπεν ἔκδικον,
Καὶ τοῖς φίλοις ἀνταποδιδόντα χάριν.

7. Περιψύχων υἱὸν καταδεσμεύσει τραύματα αὐτȣ̃, Περιψύχων
Καὶ ἐπὶ πάσῃ βοῇ ταραχθήσεται σπλάγχνα αὐτȣ̃.

8. Ἵππος ἀδάμαστος ἐκβαίνει σκληρός·
Καὶ υἱὸς ἀνειμένος ἐκβαίνει προαλής.

9. Τιθήνησον τέκνον, καὶ ἐκθαμβήσει σε·
Σύμπαιξον αὐτῷ, καὶ λυπήσει σε.

10. Μὴ συγγελάσῃς αὐτῷ ἵνα μὴ συνοδυνηθῇς, καὶ ἐπ' ἐσχάτων γομφιάσεις τȣ̀ς ὀδόντας σȣ.

11. Μὴ δῷς αὐτῷ ἐξȣσίαν ἐν νεότητι,
Καὶ μὴ παρίδῃς τὰς ἀγνοίας αὐτȣ̃·

12. Κάμψον τὸν τράχηλον αὐτȣ̃ ἐν νεότητι,
Καὶ θλάσον τὰς πλευρὰς αὐτȣ̃, ἕως ἐστὶ νήπιος·
Μήποτε σκληρυνθεὶς ἀπειθήσῃ σοι,
Καὶ ἔσται σοι ὀδύνη ψυχῆς.

13. Παι-

v. 21. stich. 1. in *Rom.* ἀρχὴ ζωῆς ὕδωρ, καὶ ἄρτος, καὶ ἱμάτιον. v. 24. stich. 2. παροικήσεις) παροικήσει. ibid. ἀνοίξεις) ἀνοίξει. v. 25. ἀχάριστα) εἰς ἀχάριστα. CAP. XXX. v. 4. ȣ̓κ ὡς) ὡς ȣ̓κ. ibid. stich. 2. κατέλειπε μεθ') κατέλιπε μετ'. v. 8. ἐκβαίνει) ἀποβαίνει. v. 9. Σύμπαιξον) σύμπαιζον. v. 10. ἐπ' ἐσχάτων) ἐπ' ἐσχάτῳ. v. 12. stich. 2. ἕως ἐστὶ) ὡς ἐστί.

13. Παίδευσον τὸν υἱόν σου, καὶ ἔργασαι
ἐν αὐτῷ, ἵνα μὴ ἐν τῇ ἀσχημοσύνῃ
αὐτοῦ προσκόψῃς.

*Περὶ ὑγείας.

14. Κρείσσων πτωχὸς ὑγιὴς καὶ ἰσχύων τῇ
ἕξει, ἢ πλούσιος μεμαστιγωμένος εἰς
σῶμα αὐτοῦ·

15. Ὑγίεια καὶ εὐεξία βελτίων παντὸς
χρυσίου, καὶ σῶμα εὔρωστον ἢ ὄλ-
βος ἀμέτρητος·

16. Οὐκ ἔστι πλοῦτος βελτίων ὑγιείας σώ-
ματος,
Καὶ οὐκ ἔστιν εὐφροσύνη ὑπὲρ χαρὰν
καρδίας.

17. Κρείσσων θάνατος ὑπὲρ ζωὴν πικρὰν
Ἢ ἀῤῥώστημα ἔμμονον.

18. Ἀγαθὰ ἐκκεχυμένα ἐπὶ στόματι κε-
κλεισμένῳ,
Θέματα βρωμάτων παρακείμενα
ἐπὶ τάφῳ·

19. Τί συμφέρει κάρπωσις εἰδώλῳ;
Οὔτε γὰρ ἔδεται, οὔτε μὴ ὀσφρανθῇ·
Οὕτως ὁ ἐκδιωκόμενος ὑπὸ Κυρίου,

20. Βλέπων ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ στενάζων,
ὥσπερ εὐνοῦχος περιλαμβάνων
παρθένον καὶ στενάζων.

21. Μὴ δῷς εἰς λύπην τὴν ψυχήν σου,
Καὶ μὴ θλίψῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ σου.

22. Εὐφροσύνη καρδίας ζωὴ ἀνθρώπου,
Καὶ ἀγαλλίαμα ἀνδρὸς μακροημέ-
ρευσις.

23. Ἀγάπα τὴν ψυχήν σου, καὶ παρα-
κάλει τὴν καρδίαν σου,
Καὶ λύπην μακρὰν ἀπόστησον ἀπὸ
σοῦ·
Πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσε λύπη,
Καὶ οὐκ ἔστιν ὠφέλεια ἐν αὐτῇ.

24. Ζῆλος καὶ θυμὸς ἐλαττοῦσιν ἡμέρας,
Καὶ πρὸ καιροῦ γῆρας ἄγει μέριμνα.

Versum 25. hujus Capitis 30. & quæ inde sequuntur in *Complut.* vide infrà post v. 11.

Cap. λγ'.

16. Κἀγὼ ἔσχατος ἠγρύπνησα: * C. 33. vers. 16.
Ὡς καλαμώμενος ὀπίσω τρυγητῶν
Ἐν εὐλογίᾳ Κυρίου ἔφθασα,
Καὶ ὡς τρυγῶν ἐπλήρωσα ληνόν.

17. Κατανοήσατε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκο-
πίασα,
Ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ζητοῦσι παιδείαν.

18. Ἀκούσατέ μου μεγιστᾶνες λαοῦ,
Καὶ οἱ ἡγούμενοι ἐκκλησίας ἐνωτίσασθε.

19. Υἱῷ καὶ γυναικὶ, ἀδελφῷ καὶ φίλῳ,
Μὴ δῷς ἐξουσίαν ἐπὶ σὲ ἐν ζωῇ σου,
Καὶ μὴ δῷς ἑτέρῳ τὰ χρήματά σου,
Ἵνα μὴ μεταμεληθεὶς δέῃ περὶ αὐτῶν·

20. Ἕως ἔτι ζῇς, καὶ πνοὴ ἐν σοὶ,
Μὴ ἀλλάξῃς σεαυτὸν (ἐν) πάσῃ
σαρκί·

21. Κρεῖσσον γάρ ἐστι τὰ τέκνα δεηθῆναί
σου,
Ἢ σὲ ἐμβλέπειν εἰς χεῖρας υἱῶν σου.

22. Ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνου ὑπερ-
άγων·
Μὴ δῷς μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σου.

v. 13. αὐτοῦ προσκόψῃς) σου προσκόψῃ. Præterea adjicit *Rom.* καὶ μὴ παρίδῃς τὰς ἀγνοίας αὐτοῦ. κάμψον τὸν τράχηλον αὐτοῦ ἐν νεότητι. ibid. Titulus περὶ ὑγείας (*Rom.* ὑγιείας) in MS. *Alexandrino* in superiori ora paginæ adscriptus est ante versum 16. v. 15. βελτίων) βελτίον. v. 23. stich. 3. ἀπώλεσε λύπη) ἀπώλεσεν ἡ λύπη. v. 16. Hæc & quæ sequuntur sunt in *Complut. Edit.* & *Vulgata* Latina aliisque quibusdam accuratioribus Exemplaribus Cap. XXXIII. v. 16. usque ad finem Cap. Cap. 33. v. 20. stich. 2. (ἐν) abest.

23. Ἐν ἡμέρᾳ συντελείας ἡμερῶν ζωῆς σου
Καὶ ἐν καιρῷ τελευτῆς διάδος κληρονομίαν.

Περὶ δούλων.

24. Χόρτασμα καὶ ῥάβδος καὶ φορτία ὄνῳ·
Ἄρτος καὶ παιδεία καὶ ἔργον οἰκέτῃ.

25. Ἔργασαι ἐν παιδὶ, καὶ εὑρήσεις ἀνάπαυσιν·
Ἄνες χεῖρας αὐτῷ, καὶ ζητήσει ἐλευθερίαν.

26. Ζυγὸς καὶ ἱμὰς τράχηλον κάμψουσι,
Καὶ οἰκέτῃ κακούργῳ στρέβλαι καὶ βάσανοι·

27. Ἔμβαλε αὐτὸν εἰς ἐργασίαν ἵνα μὴ ἀργῇ, πολλὴν γὰρ κακίαν ἐδίδαξεν ἡ ἀργία·

28. Εἰς ἔργα κατάστησον, καθὼς πρέπει αὐτῷ, κἂν μὴ πειθαρχῇ, βάρυνον τὰς πέδας αὐτοῦ.

29. Καὶ μὴ περισσεύσῃς ἐπὶ πάσῃ σαρκὶ,
Καὶ ἄνευ κρίσεως μὴ ποιήσῃς μηδέν.

30. Εἰ ἔστι σοι οἰκέτης, ἔστω σοι ὡς ἡ ψυχὴ * σου, ὅτι ἐν αἵματι ἐκτήσω αὐτόν· * σὺ

31. Εἰ ἔστι σοι οἰκέτης, ἄγε αὐτὸν ὡς ἀδελφὸν, ὅτι ὡς τῆς ψυχῆς σου ἐπιδεήσεις αὐτοῦ· ἡ ψυχὴ αὐτῷ
Ἐὰν κακώσῃς αὐτὸν, καὶ ἀπάρας ἀποδρᾷ, ἐν ποίᾳ ὁδῷ ζητήσεις αὐτόν;

ΚΕΦ. ΛΑ'. XXXI. *C. 34.

Περὶ ἐνυπνίων.

Κεναὶ ἐλπίδες καὶ ψευδεῖς ἀσυνέτῳ ἀνδρὶ,
Καὶ ἐνύπνια ἀναπτεροῦσιν ἄφρονας.

2. Ὡς δρασσόμενος σκιᾶς καὶ διώκων ἄνεμον,
Οὕτως ὁ ἐπέχων ἐνυπνίοις.

3. Τοῦτο κατὰ τούτου ὅρασις ἐνυπνίων,
Κατέναντι προσώπου ὁμοίωμα προσώπου.

4. (Καὶ) ἀπὸ ἀκαθάρτου τί καθαρισθήσεται;
Καὶ ἀπὸ ψευδοῦς τί ἀληθεύσει;

5. Μαντεῖαι καὶ οἰωνισμοὶ καὶ ἐνύπνια μάταιά ἐστι,
Καὶ ὡς ὠδινούσης φαντάζεται καρδία·

6. Ἐὰν μὴ ἀπὸ ὑψίστου ἀποσταλῇ ἐν ἐπισκοπῇ σου,
Μὴ δῷς εἰς αὐτὰ τὴν καρδίαν σου·

7. Πολλοὺς γὰρ ἐπλάνησε τὰ ἐνύπνια, καὶ ἐξέπεσον ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτοῖς.

8. Ἄνευ ψεύδους συντελεσθήσεται νόμος,
Καὶ σοφία στόματι πιστῷ τελείωσις.

9. Ἀνὴρ πεπλανημένος ἔγνω πολλὰ, πεπαιδευμένος
Καὶ ὁ πολύπειρος ἐκδιηγήσεται σύνεσιν·

10. Ὃς οὐκ ἐπειράθη, ὀλίγα οἶδεν· ὁ δὲ πεπλανημένος πληθυνεῖ πανουργίαν.

11. Πολλὰ

v. 23. à fine hujus versus addit *Edit. Rom.* Inscriptionem περὶ δούλων litteris majoribus. v. 24. Χόρτασμα) χορτάσματα. v. 26. τράχηλον κάμψουσι) transposita. v. 28. πέδας) addit αὐτοῦ. v. 29. ἐπὶ πάσῃ) ἐν πάσῃ. v. 31. ὡς ἀδελφὸν) ὡς σεαυτόν. ibid. ἐπιδεήσεις αὐτῷ) ἐπιδεήσεις αὐτοῦ. CAP. XXXI. * In *Complut.* Latina *Vulgata* &c. est Cap. 34. v. 4. (Καὶ) abest. v. 6. ἀπὸ ὑψίστου) παρὰ ὑψίστου. v. 7. γὰρ) deest.

11. Πολλὰ ἑώρακα ἐν τῇ ἀποπλανήσει μου,
Καὶ πλείονα τῶν λόγων μου σύνεσίς μου·
12. Πλεονάκις ἕως θανάτου ἐκινδύνευσα,
Καὶ διεσώθην τούτων χάριν.
13. Πνεῦμα φοβουμένων Κύριον ζήσεται,
Ἡ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν ἐπὶ τὸν σώζοντα αὐτούς·
14. Ὁ φοβούμενος Κύριον οὐ μὴ (πολλὰ) εὐλαβηθήσεται,
Καὶ οὐ μὴ δειλιάσῃ, ὅτι αὐτὸς ἐλπὶς αὐτοῦ·
15. Φοβουμένου τὸν Κύριον μακαρία ἡ ψυχή·
Τίνι ἐπέχει; καὶ τίς αὐτοῦ στήριγμα;
16. Οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν·
Ὑπερασπισμὸς δυναστείας καὶ στήριγμα ἰσχύος,
Σκέπη ἀπὸ καύσωνος καὶ σκέπη ἀπὸ μεσημβρίας,
Φυλακὴ ἀπὸ προσκόμματος καὶ βοήθεια ἀπὸ πλώσεως·
17. Ἀνυψῶν ψυχὴν καὶ φωτίζων ὀφθαλμοὺς·
Ἴασιν διδοὺς, ζωὴν καὶ εὐλογίαν.
18. Θυσιάζων ἐξ ἀδίκου, προσφορὰ μεμωμημένη,
Καὶ οὐκ εἰς εὐδοκίαν μωμήματα ἀνόμων·
19. Οὐκ εὐδοκεῖ ὁ ὕψιστος ἐν προσφοραῖς ἀσεβῶν,
Οὐδὲ ἐν πλήθει θυσιῶν ἐξιλάσκεται ἁμαρτίας.
20. Θύων υἱὸν ἔναντι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
Ὁ προσάγων θυσίαν ἐκ χρημάτων πενήτων.
21. Ἄρτος ἐπιδεομένων ζωὴ πτωχῶν, ἐπενδεομένων
Ὁ ἀποστερῶν αὐτὴν ἄνθρωπος αἱμάτων·
22. Φονεύων τὸν πλησίον ὁ ἀφαιρούμενος ἐμβίωσιν,
Καὶ ἐκχέων αἷμα ὁ ἀποστερῶν μισθὸν καὶ μισθίου.
23. Εἷς οἰκοδομῶν, καὶ εἷς καθαιρῶν,
Τί ὠφέλησαν πλεῖον ἢ κόπους; ὠφέλησεν
24. Εἷς εὐχόμενος, καὶ εἷς καταρώμενος,
Τίνος φωνῆς εἰσακούσεται ὁ δεσπότης;
25. Βαπτιζόμενος ἀπὸ νεκροῦ καὶ πάλιν ἁπτόμενος αὐτοῦ,
Τί ὠφέλησεν ἐν τῷ λουτρῷ αὐτοῦ;
26. Οὕτως ἄνθρωπος νηστεύων ἐπὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ,
Καὶ πάλιν πορευόμενος καὶ τὰ αὐτὰ ποιῶν,
Τῆς προσευχῆς αὐτοῦ τίς εἰσακούσεται;
Καὶ τί ὠφέλησεν ἐν τῷ ταπεινωθῆναι αὐτόν;

ΚΕΦ. ΛΒ΄. XXXII. *C. 35.

Ὁ Συντηρῶν νόμον πλεονάζει προσφοράς,
Θυσιάζων σωτηρίου ὁ προσέχων ἐντολαῖς· Θυσία

v. 14. Κύριον πολλὰ εὐλ.) κύριον οὐ μὴ εὐλαβηθήσεται. v. 15. stich. 2. αὐτοῦ στήριγμα) ἀντιστήριγμα αὐτοῦ. v. 16. stich. 4. πλώσεως) πλώματος. v. 18. μεμωμημένη) μεμωκημένη. ibid. stich. 2. μωμήματα) μωκήματα. v. 21. ἐπενδεομένων) ἐπιδεομένων. v. 22. ἐμβίωσιν) συμβίωσιν. ibid. stich. 2. καὶ ἀποστερῶν) ὁ ἀποστερῶν. v. 23. stich. 2. ὠφέλησεν) ὠφέλησαν. v. 25. stich. 2. ἐν τῷ λουτρῷ) ἐν abest. CAP. XXXII. * In Complut. Latina Vulgata &c. est 35. Cap. v. 1. stich. 2. Θυσία) θυσιάζων.

2. Ἀνταποδιδοὺς χάριν προσφέρων σεμίδαλιν,
Καὶ ὁ ποιῶν ἐλεημοσύνην θυσιάζων αἰνέσεως.
3. Εὐδοκία Κυρίου ἀποστῆναι ἀπὸ πονηρίας,
Καὶ ἐξιλασμὸς ἀποστῆναι ἀπὸ ἀδικίας.
4. Μὴ ὀφθῇς ἐν προσώπῳ Κυρίου κενός·
5. Πάντα γὰρ ταῦτα χάριν ἐντολῆς.
6. Προσφορὰ δικαίου λιπαίνει θυσιαστήριον,
Καὶ ἡ εὐωδία αὐτῆς ἔναντι ὑψίστου·
7. Θυσία ἀνδρὸς δικαίου δεκτὴ,
Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῆς οὐκ ἐπιλησθήσεται.
8. Ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ δόξασον τὸν Κύριον,
Καὶ μὴ μικρύνῃς ἀπαρχὴν χειρῶν σου·
9. Ἐν πάσῃ δόσει ἱλάρωσον τὸ πρόσωπόν σου,
Καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἁγίασον δεκάτην.
10. Δὸς ὑψίστῳ κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ,
Καὶ ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ καθʼ εὕρεμα χειρός·
11. Ὅτι Κύριος ἀνταποδιδούς ἐστι,
Καὶ ἑπταπλάσια ἀποδώσει σοι.
12. Μὴ δωροκόπει, οὐ γὰρ προσδέξεται,
Καὶ μὴ ἔπεχε θυσίᾳ ἀδίκῳ·
Ὅτι Κύριος κριτής ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι παρʼ αὐτῷ δόξα προσώπου.
13. Οὐ λήψεται πρόσωπον ἐπὶ πτωχοῦ,
Καὶ δέησιν ἠδικημένου εἰσακούσεται·
14. Οὐ μὴ παρίδῃ ἱκετείαν ὀρφανοῦ,
Καὶ χήραν ἐὰν ἐκχέῃ λαλιάν.
15. Οὐχὶ δάκρυα χήρας ἐπὶ σιαγόνι καταβαίνει, καὶ ἡ καταβόησις ἐπὶ τῷ καταγαγόντι αὐτά;
16. Θεραπεύων ἐν εὐδοκίᾳ δεχθήσεται,
Καὶ ἡ δέησις αὐτοῦ ἕως νεφελῶν συνάψει·
17. Προσευχὴ ταπεινοῦ νεφέλας διῆλθε,
Καὶ ἕως συνεγγίσῃ, οὐ μὴ παρακληθῇ, καὶ οὐ μὴ ἀποστῇ ἕως ἐπισκέψηται Κύριος,
Καὶ κρινεῖ δικαίοις, καὶ ποιήσει κρίσιν.
18. Καὶ ὁ Κύριος οὐ μὴ βραδύνῃ,
Οὐδὲ μὴ μακροθυμήσῃ ἐπʼ αὐτοῖς κρατιοῖς·
Ἕως ἂν συντρίψῃ ὀσφὺν ἀνελεημόνων,
Καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀνταποδώσει ἐκδίκησιν·
Ἕως ἐξάρῃ πλῆθος ὑβριστῶν,
Καὶ σκῆπτρα ἀδίκων συντρίψῃ· δικαίων
19. Ἕως ἀνταποδῷ ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ,
Καὶ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν·
Ἕως κρινῇ τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
Καὶ εὐφρανεῖ αὐτοὺς ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ.
20. Ὡραῖον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως (αὐτοῦ),
Ὡς νεφέλαι ὑετοῦ ἐν καιρῷ ἀβροχίας.

ΚΕΦ.

v. 8. ſtich. 2. μικρύνῃς) σμικρύνῃς. v. 10. δόσιν σου) δόσιν αὐτοῦ. v. 11. ſtich. 2. ἀποδώσει) ἀνταποδώσει. v. 14. παρίδῃ) ὑπερίδῃ. v. 15. σιαγόνι) σιαγόνα. v. 17. ſtich. 2. Κύριος) ὁ ὕψιστος. ibid. ſtich. 3. δικαίοις) δικαίως. v. 18. ſtich. 2. μακροθυμήσῃ) μακροθυμήσει. ibid. ſtich. 6. δικαίων) ἀδίκων.

* C. 36.

ΚΕΦ. ΛΓ΄. XXXIII.

Ἐλέησον ἡμᾶς δέσποτα ὁ Θεὸς πάντων, καὶ ἐπίβλεψον, 2. καὶ ἐπίβαλε τὸν φόβον σου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ μὴ ἐκζητοῦντά σε·

3. Ἔπαρον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ ἔθνη ἀλλότρια, καὶ ἰδέτωσαν τὴν δυναςείαν σου.

4. Ὥσπερ ἐνώπιον αὐτῶν ἡγιάσθης ἐν ἡμῖν, οὕτως ἐνώπιον ἡμῶν μεγαλυνθείης ἐν αὐτοῖς·

5. Καὶ ἐπιγνώτωσάν σε, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ἐπέγνωμέν σε,
Ὅτι οὐκ ἔςι Θεὸς πλὴν σου Κύριε.

6. Ἐγκαίνισον σημεῖα, καὶ ἀλλοίωσον θαυμάσια·

Δόξασον χεῖρα καὶ βραχίονα δεξιὸν, ὅπως διηγῶνται τὰ θαυμάσιά σου.

7. Ἔγειρον θυμὸν, καὶ ἔκχεον ὀργήν·
Ἔξαρον ἀντίδικον, καὶ ἔκτριψον ἐχθρόν.

8. Σπεῦσον καιρὸν, καὶ μνήσθητι ὁρκισμοῦ,
Καὶ ἐκδιηγησάσθωσαν τὰ μεγαλεῖά σου.

9. Ἐν ὀργῇ πυρὸς καταβρωθήτω ὁ σωζόμενος, καὶ οἱ κακοῦντες τὸν λαόν σου εὕροισαν ἀπώλειαν.

10. Σύντριψον κεφαλὰς ἀρχόντων ἐθνῶν,
Λεγόντων· οὐκ ἔςι πλὴν ἡμῶν.

11. Συνάγαγε πάσας φυλὰς Ἰακώβ.

Reliqua hujus Capitis 36. in *Complut.* habes infrà post versum 15. Cap. λϛ.

25. Λαμπρὰ καρδία καὶ ἀγαθὴ ἐπὶ ἐδέσμασι *C. 30. v. 25.
Τῶν βρωμάτων αὐτῆς ἐπιμελήσεται.

ΚΕΦ. ΛΔ΄. XXXIV. *C. 31.

Ἀγρυπνία πλούτου ἐκτήκει σάρκας,
Καὶ ἡ μέριμνα αὐτοῦ ἀφιςᾷ ὕπνον· ἀφίςατο
2. Μέριμνα ἀγρυπνίας ἀπωθήσει ἀπαιτήσει
νυςαγμὸν,
Καὶ ἀῤῥώςημα βαρὺ ἐκνήψει ὕπνον. ὕπνος

3. Ἐκοπίασε πλούσιος ἐν συναγωγῇ χρημάτων,
Καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐμπίπλαται τῶν τρυφημάτων αὐτοῦ·

4. Ἐκοπίασε πτωχὸς ἐν ἐλαττώσει βίου,
Καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐπιδεὴς γίνεται.

5. Ὁ ἀγαπῶν χρυσίον οὐ δικαιωθήσεται,
Καὶ ὁ διώκων διαφθορὰν, αὐτῆς πλησθήσεται· αὐτὸς

6. Πολλοὶ ἐδόθησαν εἰς πτῶμα χάριν χρυσίου, καὶ ἐγενήθη ἀπώλεια αὐτῶν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.

7. Ξύλον προσκόμματός ἐςι τοῖς ἐνθουσιάζουσιν αὐτῷ,
Καὶ πᾶς ἄφρων ἁλώσεται ἐν αὐτῷ:

8. Μακάριος πλούσιος ὃς εὑρέθη ἄμωμος,
Καὶ ὃς ὀπίσω χρυσίου οὐκ ἐπορεύθη·

9. Τίς ἐςι καὶ μακαριοῦμεν αὐτόν;
Ἐποίησε γὰρ θαυμάσια ἐν λαῷ αὐτοῦ·

10. Τίς

CAP. XXXIII. * In *Complut.* *Vulgata* &c. est 36. Cap. v. 1. ἡμᾶς ὁ Θεὸς) ἡμᾶς δέσποτα ὁ Θεός. v. 5. ἐπέγνωμέν σε) σε abest. v. 11. Συνάγαγε) σύναγε. v. 25. * In *Complut.* & Latina *Vulgata* est v. 25. Capitis 30. CAP. XXXIV. * In *Complut.* & Latina *Vulgata* est 31. Cap. v. 1. stich. 2. ἀφίςατο) ἀφιςᾷ.

10. Τίς ἐδοκιμάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ἐτελειώθη; καὶ ἔσω εἰς καύχησιν·
Τίς ἐδύνατο παραβῆναι, καὶ ὀ παρέβη,
Καὶ ποιῆσαι κακὰ, καὶ ὀκ ἐποίησε;

11. Στερεωθήσεται τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ,
Καὶ τὰς ἐλεημοσύνας αὐτοῦ ἐκδιηγήσεται ἐκκλησία. σοφία

12. Ἐπὶ τραπέζης μεγάλης ἐκάθισας,
Μὴ ἀνοίξῃς ἐπ' αὐτῆς φάρυγγά σου,
Καὶ μὴ εἴπῃς· πολλάγε τὰ ἐπ' αὐτῆς.

13. Μνήσθητι ὅτι κακὸν ὀφθαλμὸς πονηρός·
Πονηρότερον ὀφθαλμοῦ τί ἔκτισαι;
Διὰ τοῦτο ἀπὸ παντὸς προσώπου δακρύει.

14. Οὗ ἐὰν ἐπιβλέψῃ, μὴ ἐκτείνῃς χεῖρά σε,
Καὶ μὴ συνθλίβου αὐτῷ ἐν τρυβλίῳ.

15. Νόει τὰ τοῦ πλησίον ἐκ σεαυτοῦ,
Καὶ ἐπὶ παντὶ πράγματι διανοοῦ.

16. Φάγε ὡς ἄνθρωπος τὰ παρακείμενά σοι,
Καὶ μὴ διαμασῶ, μὴ μισηθῇς·

17. Παῦσαι πρῶτος χάριν παιδείας,
Καὶ μὴ ἀπληστεύου μήποτε προσκόψῃς·

18. Καὶ εἰ ἀναμέσον πλειόνων ἐκάθισας,
Πρότερος αὐτῶν μὴ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σου.

19. Ὡς ἱκανὸν ἀνθρώπῳ πεπαιδευμένῳ τὸ ὀλίγον,
Καὶ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ οὐκ ἀσθμαίνει.

20. Ὕπνος ὑγιείας ἐπὶ ἐντέρῳ μετρίῳ·
Ἀνέστη πρωῒ, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ·
Πόνος ἀγρυπνίας καὶ χολέρα χολέρας
Καὶ στρόφος μετὰ ἀνδρὸς ἀπλήστου.

21. Καὶ εἰ ἐβιάσθης ἐν ἐδέσμασιν,
Ἀνάστα μεσοπορῶν, ἔμεσον καὶ ἀναπαύσῃ. μεσοπωρῶν

22. Ἄκουσόν μου τέκνον, καὶ μὴ ἐξουδενώσῃς με, καὶ ἐπ' ἐσχάτου εὑρήσεις τοὺς λόγους μου.
Ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνου ἐντρεχής, λόγοις
Καὶ πᾶν ἀῤῥώστημα οὐ μή σοι ἀπαντήσῃ.

23. Λαμπρὸν ἐπ' ἄρτοις εὐλογήσει χείλη,
Καὶ ἡ μαρτυρία τῆς καλλονῆς αὐτοῦ πιστή·

24. Πονηρῷ ἐπ' ἄρτῳ διαγογγύσει πόλις,
Καὶ ἡ μαρτυρία τῆς πονηρίας αὐτοῦ ἀκριβής.

25. Ἐν οἴνῳ μὴ ἀνδρίζου,
Πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν ὁ οἶνος·

26. Κάμινος δοκιμάζει στόμωμα ἐν βαφῇ, οὕτως οἶνος καρδίας ἐν μάχῃ ὑπερηφάνων.

27. Ἐπίσον ζωῆς οἶνος ἀνθρώποις,
Ἐὰν πίνῃς αὐτὸν μέτρῳ αὐτοῦ·
Τίς ζωὴ ἐλαττουμένῳ οἴνου;
Καὶ αὐτὸς ἔκτισαι εἰς εὐφροσύνην ἀνθρώποις.

28. Ἀγαλλίαμα καρδίας καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς

Οἶνος

v. 11. stich. 2. σοφία) ἐκκλησία. v. 12. stich. 3. Καὶ εἴπῃς) καὶ μὴ εἴπῃς. v. 22. ἐπ' ἐσχάτου) ἐπ' ἐσχάτῳ. ibid. stich. 2. λόγοις) ἔργοις. v. 23. stich. 2. Καὶ ἡ μαρτυρία) absque articulo. v. 27. ἀνθρώποις) ἀνθρώπῳ. ibid. stich. 3. οἴνου) οἴνῳ.

Οἶνος πινόμενος ἐν καιρῷ αὐτάρκης·
γινόμενος 29. Πικρία ψυχῆς οἶνος πινόμενος πολὺς,
Ἐν ἐρεθισμῷ καὶ ἀντιπτώματι·
30. Πληθύνει μέθη θυμὸν ἄφρονος εἰς πρόσκομμα,
Ἐλαττῶν ἰσχὺν καὶ προσποιῶν τραύματα.
31. Ἐν συμποσίῳ οἴνου μὴ ἐλέγξῃς τὸν πλησίον,
Καὶ μὴ ἐξουθενώσῃς αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ αὐτοῦ·
Λόγον ὀνειδισμοῦ μὴ εἴπῃς αὐτῷ,
Καὶ μὴ αὐτὸν θλίψῃς ἐν ἀπαιτήσει.

*C. 32.

ΚΕΦ. ΛΕ΄. XXXV.

Περὶ ἡγουμένων.

Ἡγούμενόν σε κατέστησαν; μὴ ἐπαίρου·
Γίνου ἐν αὐτοῖς ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν,
Φρόντισον αὐτῶν, καὶ οὕτως κάθισον·
2. Καὶ πᾶσαν τὴν χρείαν σου ποιήσας ἀνάπεσον,
Ἵνα εὐφρανθῇς δι' αὐτοὺς,
Καὶ εὐκοσμίας χάριν λάβῃς τὸν στέφανον.
3. Λάλησον πρεσβύτερε (πρέπει γάρ σοι),
ἀκριβεῖ ἐπιστήμῃ Ἐν ἀκριβείᾳ ἐπιστήμης, καὶ μὴ ἐμποδίσῃς μουσικά·—
4. Ὅπου ἀκρόαμα, μὴ ἐκχέῃς λαλιὰν,
Καὶ ἀκαίρως μὴ σοφίζου.
5. Σφραγὶς ἄνθρακος ἐπὶ κόσμῳ χρυσῷ,
Σύγκριμα μουσικῶν ἐν συμποσίῳ οἴνου·
6. Ἐν κατασκευάσματι χρυσῷ σφραγὶς σμαράγδου.
Μέλος μουσικῶν ἐφ' ἡδεῖ οἴνῳ.
7. Λάλησον νεανίσκε εἰ χρεία σου,
Μόλις δὶς ἐὰν ἐπερωτηθῇς·
8. Κεφαλαίωσον λόγον, ἐν ὀλίγοις πολλά·
Γίνου γινώσκων, καὶ ἅμα σιωπῶν.
9. Ἐν μέσῳ μεγιστάνων μὴ ἐξισάζου,
Καὶ ὅπου γέροντες, μὴ πολλὰ ἀδολέσχει. ἑτέρου λέγοντος
10. Πρὸ βροντῆς κατασπεύδει ἀστραπή·
Καὶ πρὸ αἰσχυντηροῦ προελεύσεται χάρις.
11. Ἐν ὥρᾳ ἀναστάσεως ἐξεγείρου, καὶ μὴ οὐράγει·
Ἀπότρεχε εἰς οἶκόν σου καὶ μὴ ῥαθύμει· ἀθύμει
12. Ἐκεῖ παῖζε καὶ ποίει τὰ ἐνθυμήματά σου,
Καὶ μὴ ἐν ἁμαρτίαις καὶ λόγῳ ὑπερηφάνῳ. ἁμαρτήσῃς
13. Καὶ ἐπὶ τούτοις εὐλόγησον τὸν ποιήσαντά σε, καὶ μεθύσκοντά σε ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ.
14. Ὁ φοβούμενος Κύριον ἐκδέξεται παιδείαν αὐτοῦ,
Καὶ οἱ ὀρθρίζοντες εὑρήσουσιν εὐδοκίαν·
15. Ὁ ζητῶν νόμον ἐμπλησθήσεται αὐτοῦ,
Καὶ ὁ ὑποκρινόμενος σκανδαλισθήσεται ἐν αὐτῷ·
16. Οἱ φοβούμενοι Κύριον εὑρήσουσι κρίμα,
Καὶ δικαιώματα ὡς φῶς ἐξάψουσιν.
17. Ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς ἐκκλίνει ἐλεγμὸν,

v. 29. γινόμενος) πινόμενος. v. 31. stich. 2. ἐξουθενώσῃς) ἐξουδενώσῃς. CAP. XXXV. *In *Complut. Vulgata* aliisque est 32. Cap. Titulum περὶ ἡγουμένων *Edit. Rom.* habet litteris majoribus expressum. v. 1. stich. 3. οὕτως) οὕτω. v. 2. ἀνάπεσον) ἀνάπεσε. ibid. stich. 3. τὸν στέφανον) absque articulo. v. 5. stich. 2. συμποσίῳ) συμποσίῳ. v. 8. stich. 2. Γίνου γιν.) γίνου ὡς γινώσκων. v. 11. stich. 2. ἀθύμει) ῥαθύμει. v. 12. stich. 2. ἁμαρτήσῃς) ἁμάρτῃς.

Καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ εὑρήσει σύγκριμα.

18. Ἀνὴρ βουλῆς οὐ μὴ παρίδῃ διανόημα·
Ἀλλότριος καὶ ὑπερήφανος οὐ καταπλήξει φόβον,
Καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαι μετ' αὐτοῦ ἄνευ βουλῆς.

19. Ἄνευ βουλῆς μηδὲν ποιήσῃς,
Καὶ ἐν τῷ ποιῆσαί σε μὴ μεταμελοῦ.

20. Ἐν ὁδῷ ἀντιπτώματος μὴ πορεύου,
Καὶ μὴ προσκόψῃς ἐν λιθώδεσιν·

21. Καὶ μὴ πιστεύσῃς ἐν ὁδῷ ἀπροσκόπῳ·

22. Καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου φύλαξαι.

23. Ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ πίστευε τῇ ψυχῇ σου·
Καὶ γὰρ τοῦτό ἐστι τήρησις ἐντολῆς.

24. Ὁ πιστεύων νόμῳ προσέχει ἐντολαῖς·
Καὶ ὁ πεποιθὼς Κυρίῳ οὐκ ἐλαττωθήσεται.

* C. 33.

ΚΕΦ. Λϛʹ. XXXVI.

Τῷ φοβουμένῳ Κύριον οὐκ ἀπαντήσει κακόν,
Ἀλλ' ἐν πειρασμῷ καὶ πάλιν ἐξελεῖται αὐτόν.

2. Ἀνὴρ σοφὸς οὐ μισήσει νόμον·
Ὁ δὲ ὑποκρινόμενος ἐν αὐτῷ, ὡς ἐν καταιγίδι πλοῖον.

3. Ἄνθρωπος συνετὸς ἐμπιστεύσει νόμῳ,
Καὶ ὁ νόμος αὐτῷ πιστὸς ὡς ἐρώτημα δήλων.

4. Ἑτοίμασον λόγον, καὶ οὕτως ἀκουσθήσῃ·
Σύνδησον παιδείαν καὶ ἀποκρίθητι.

5. Τροχὸς ἁμάξης σπλάγχνα μωροῦ,
Καὶ ὡς ἄξων στρεφόμενος ὁ διαλογισμὸς αὐτοῦ.

6. Ἵππος εἰς ὀχείαν ὡς φίλος μωκός, ὀχεῖον
Ὑποκάτω παντὸς ἐπικαθημένου χρεμετίσει.

7. Διατί ἡμέρα ἡμέρας ὑπερέχει;
Καὶ πᾶν φῶς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ ἀφ' ἡλίου·

8. Ἐν γνώσει Κυρίου διεχωρίσθησαν,
Καὶ ἠλλοίωσε καιροὺς καὶ ἑορτάς·

9. Ἀπ' αὐτῶν ἀνύψωσε καὶ ἡγίασε,
Καὶ ἐξ αὐτῶν ἔθηκεν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν.

10. Καὶ ἄνθρωποι πάντες ἀπὸ ἐδάφους,
Καὶ ἐκ γῆς ἐκτίσθη Ἀδάμ·

11. Ἐν πλήθει ἐπιστήμης Κύριος διεχώρισεν αὐτούς,
Καὶ ἠλλοίωσε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν·

12. Ἐξ αὐτῶν ηὐλόγησε καὶ ἀνύψωσε,
Καὶ ἐξ αὐτῶν ἡγίασε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἤγγισεν·
Ἀπ' αὐτῶν κατηράσατο καὶ ἐταπείνωσεν, πρὸς αὐτὸν ἤγγισεν
Καὶ ἀνέστρεψεν αὐτοὺς ἀπὸ στάσεως αὐτῶν.

13. Ὡς πηλὸς κεραμέως ἐν χειρὶ αὐτοῦ,
Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ·
Οὕτως ἄνθρωποι ἐν χειρὶ τοῦ ποιήσαντος αὐτούς,
Ἀποδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

14. Ἀπέ-

v. 19. μηδὲν) μηθέν. v. 21. Καὶ μὴ) καὶ deest. v. 23. st. 2. ἐντολῆς) ἐντολῶν. CAP. XXXVI. * In *Complut.* Latina *Vulgata* aliisque est Cap. 33. usque ad versum 15. inclusive. v. 3. stich. 2. δήλων) δικαίων. v. 6. ὀχεῖον) ὀχείαν. ibid. stich. 2. χρεμετίσει) χρεμετίζει. v. 12. stich. 3. πρὸς αὐτὸν ἤγγισεν) ἐταπείνωσεν.

14. Ἀπέναντι τοῦ κακοῦ τὸ ἀγαθὸν,
Καὶ ἀπέναντι τοῦ θανάτου ἡ ζωή·
Οὕτως ἀπέναντι εὐσεβοῦς ἁμαρτωλός.
V. 16. & seqq. vide post v. 24. Cap. λʹ. 15. Καὶ οὕτως ἔμβλεψον εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ὑψίστου·
Δύο δύο, ἓν κατέναντι τοῦ ἑνός.
* Hæc jungenda cum versu 11. Cap. λγʹ. (Κἀγὼ ἔσχατος ἠγρύπνησα,) * καὶ † κατεκληρονόμησον αὐτοὺς καθὼς ἀπ' ἀρχῆς.
† κατεκληρονόμησα 12. Ἐλέησον λαὸν Κύριε κεκλημένον ἐπ' ὀνόματί σου,
Καὶ Ἰσραὴλ ὃν πρωτογόνῳ ὡμοίωσας.

13. Οἰκτείρησον πόλιν ἁγιάσματός σου,
Ἱερουσαλὴμ τόπον καταπαύματός σου·
14. Πλῆσον Σιὼν ἆραι τὰ λόγιά σου,
Καὶ ἀπὸ τῆς δόξης σου τὸν λαόν σου.
15. Δὸς μαρτύριον τοῖς ἐν ἀρχῇ κτίσμασί σου,
Καὶ ἔγειρον προφητείας τὰς ἐπ' ὀνόματί σου·
16. Δὸς μισθὸν τοῖς ὑπομένουσί σε,
Καὶ οἱ προφῆταί σου ἐμπιστευθήσονται.
οἰκετῶν 17. Εἰσάκουσον Κύριε δεήσεως τῶν ἱκετῶν σου κατὰ τὴν εὐλογίαν Ἀαρὼν περὶ τοῦ λαοῦ σου·
Καὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς,
Ὅτι σὺ Κύριος εἶ ὁ Θεὸς τῶν αἰώνων.
18. Πᾶν βρῶμα φάγεται κοιλία·
Ἔστι δὲ βρῶμα βρώματος κάλλιον.
19. Φάρυγξ γεύεται βρώματα θήρας·
Οὕτως καρδία συνετὴ λόγους ψευδεῖς.
20. Καρδία στρεβλὴ δώσει λύπην·
Καὶ ἄνθρωπος πολύπειρος ἀνταποδώσει αὐτῷ.
21. Πάντα ἄρρενα ἐπιδέξεται γυνή·
Ἔστι δὲ θυγάτηρ θυγατρὸς κρείσσων.
22. Κάλλος γυναικὸς ἱλαρύνει πρόσωπον,
Καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἐπιθυμίαν ἀνθρώπου ὑπεράγει·
23. Εἰ ἔστιν ἐπὶ γλώσσης αὐτῆς ἔλεος καὶ πραΰτης καὶ ἴασις,
Οὐκ ἔστιν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καθ' υἱοὺς ἀνθρώπων.
24. Ὁ κτώμενος γυναῖκα ἐνάρχεται κτήσεως,
Βοηθὸν κατ' αὐτὸν καὶ στύλον ἀναπαύσεως·
25. Οὗ οὐκ ἔστι φραγμὸς, διαρπαγήσεται κτῆμα,
Καὶ οὗ οὐκ ἔστι γυνὴ, στενάξει πλανώμενος.
26. Τίς γὰρ πιστεύσει εὐζώνῳ λῃστῇ
Ἀφαλλομένῳ ἐκ πόλεως εἰς πόλιν;
Οὕτως ἀνθρώπῳ μὴ ἔχοντι νοσσιὰν,
Καὶ καταλύοντι οὗ ἐὰν ὀψίσῃ.

ΚΕΦ. ΛΖʹ. XXXVII.

ΠΑΣ φίλος ἐρεῖ· ἐφιλίασα κἀγώ·
Ἀλλ' ἔστι φίλος ὀνόματι μόνον φίλος.
2. Οὐχὶ λύπη ἔνι ἕως θανάτου
Ἑταῖρος καὶ φίλος τρεπόμενος εἰς ἔχθραν; ἐχθρόν

Cap. 33. v. 13. stich. 2. τόπον) πόλιν. v. 16. stich. 2. ἐμπιστευθήσονται) ἐμπιστευθήτωσαν. v. 17. οἰκετῶν) ἱκετῶν. ibid. stich. 3. Ὅτι Κύριος) ὅτι σὺ κύριος. v. 24. stich. 2. ἀναπαύσεως) ἀναπαύσεων. v. 26. stich. 2. Ἀφαλλομένῳ) σφαλλομένῳ. CAP. XXXVII. v. 1. ἐφιλίασα) addit αὐτῷ. v. 2. stich. 2. ἐχθρὸν) ἔχθραν.

3. Ὦ πονηρὸν ἐνθύμημα, πόθεν ἐνεκυλίσθης
Καλύψαι τὴν ξηρὰν ἐν δολιότητι;
4. Ἑταῖρος φίλου ἐν εὐφροσύνῃ ἥδεται,
Καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως ἔσαι ἀπέναντι·
5. Ἑταῖρος φίλῳ συμπονεῖ χάριν γαστρός,
πολέμου Ἀπέναντι πολεμίου λήψεται ἀσπίδα.
6. Μὴ ἐπιλάθου φίλου ἐν τῇ ψυχῇ σου,
αὐτῷ Καὶ μὴ ἀμνημονήσῃς αὐτοῦ ἐν χρήμασί σου.
7. Πᾶς σύμβουλος ἐξαίρει βουλήν·
Ἀλλ' ἔσι συμβουλεύων εἰς ἑαυτόν.
8. Ἀπὸ συμβούλου φύλαξον τὴν ψυχήν σου,
Καὶ γνῶθι πρότερον τίς αὐτοῦ χρεία·
(Καὶ γὰρ αὐτὸς ἑαυτῷ βουλεύσεται,)
κλῆρον Μήποτε βάλῃ ἐπὶ σοὶ σκληρόν,
9. Καὶ εἴπῃ σοι· καλὴ ἡ ὁδός σου·
Καὶ σήσεται ἐξ ἐναντίας ἰδεῖν τὸ συμβησόμενόν σοι.
10. Μὴ βουλεύου μετὰ τοῦ ὑποβλεπομένου σε,
Καὶ ἀπὸ τῶν ζηλούντων σε κρύψον βουλήν·
11. Μετὰ γυναικὸς περὶ τῆς ἀντιζήλου αὐτῆς,
Καὶ μετὰ δειλοῦ περὶ πολέμου,
Μετὰ ἐμπόρου περὶ μεταβολίας,
Καὶ μετὰ ἀγοράζοντος περὶ πράσεως,
Μετὰ βασκάνου περὶ εὐχαρισίας,
Καὶ μετὰ ἀνελεήμονος περὶ χρησοηθείας,
Μετὰ ὀκνηροῦ περὶ παντὸς ἔργου,
Καὶ μετὰ μισθίου ἐπετείου περὶ συντελείας, ἐπαιτίου
Οἰκέτῃ ἀργῷ περὶ πολλῆς ἐργασίας·
Μὴ ἔπεχε ἐπὶ τούτοις περὶ πάσης συμβουλίας.
12. Ἀλλ' ἢ μετὰ ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἐνδελέχιζε,
Ὃν ἂν ἐπιγνῷς συντηροῦντα ἐντολὰς Κυρίου,
Ὃς ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ κατὰ τὴν ψυχήν σου,
Καὶ ἐὰν πταίσῃς, συναλγήσει σοι.
13. Καὶ βουλὴν καρδίας σῆσον,
Οὐ γάρ ἐσί σοι πισότερος αὐτῆς·
14. Ψυχὴ γὰρ ἀνδρὸς ἀπαγγέλλειν ἐνίοτε εἴωθεν,
Ἢ ἑπτὰ σκοποὶ ἐπὶ μετεώρου καθήμενοι ἐπὶ σκοπῆς.
15. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις δεήθητι ὑψίσου,
Ἵνα εὐθύνῃ ἐν ἀληθείᾳ τὴν ὁδόν σου.
16. Ἀρχὴ παντὸς ἔργου λόγος,
Καὶ πρὸ πάσης πράξεως βουλή.
17. Ἴχνος ἀλλοιώσεως καρδίας
18. Τέσσαρα μέρη ἀνατέλλει,
Ἀγαθὸν καὶ κακόν, ζωὴ καὶ θάνατος·
Καὶ ἡ κυριεύουσα ἐνδελεχῶς αὐτῶν γλῶσσά ἐσιν. αὐτῷ

19. Ἔσαι

v. 5. stich. 2. Ἀπέναντι) ἔναντι. v. 6. ἐπιλάθου) ἐπιλάθῃ. ibid. stich. 2. ἀμνημονήσῃς αὐτῷ) ἀμνημονήσῃς αὐτοῦ. v. 11. περὶ τῆς ἀντιζήλου) absque articulo. ibid. stich. 8. ἐπετείου) ἐφετίου. ibid. stich. 10. περὶ συμβ.) περὶ πάσης συμβουλίας. v. 18. stich. 3. Καὶ ἡ κυρ.) articulus abest. ibid. αὐτῷ) αὐτῶν.

19. Ἔςιν ἀνὴρ πανοῦργος πολλῶν παιδευτὴς, καὶ τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ ἐςὶν ἄχρηςος.

20. Ἔςι σοφιζόμενος ἐν λόγοις μισητός· οὗτος πάσης τροφῆς καθυςερήσει

21. Οὐ γὰρ ἐδόθη αὐτῷ παρὰ Κυρίου χάρις,
Ὅτι πάσης σοφίας ἐςερήθη.

22. Ἔςι σοφὸς τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ,
Καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ
ἐπὶ σόματος πιστοί ἐμπιστοί.

23. Ἀνὴρ σοφὸς τὸν ἑαυτοῦ λαὸν παιδεύσει,
Καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ πιςοί.

24. Ἀνὴρ σοφὸς ἐμπλησθήσεται εὐλογίας,
Καὶ μακαριοῦσιν αὐτὸν πάντες οἱ ὁρῶντες.

25. Ζωὴ ἀνδρὸς ἐν ἀριθμῷ ἡμερῶν·
Καὶ αἱ ἡμέραι τοῦ Ἰσραὴλ ἀναρίθμητοι.

26. Ὁ σοφὸς ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ κληρονομήσει πίςιν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα.

27. Τέκνον ἐν ζωῇ σου πείρασον τὴν ψυχήν σου,
Καὶ ἴδε τί πονηρὸν αὐτῇ, καὶ μὴ δῷς αὐτῇ·

28. Οὐ γὰρ πάντα πᾶσι συμφέρει,
Καὶ οὐ πᾶσα ψυχὴ ἐν παντὶ εὐδοκεῖ.

29. Μὴ ἀπληςεύου ἐν πάσῃ τρυφῇ,
Καὶ μὴ ἐκχυθῇς ἐπὶ ἐδεσμάτων·

30. Ἐν πολλοῖς γὰρ βρώμασιν ἔςαι νόσος,
Καὶ ἡ ἀπληςία ἐγγιεῖ ἕως χολέρας·

31. Διὰ ἀπληςίαν πολλοὶ ἐτελεύτησαν,
Ὁ δὲ προσέχων προσθήσει ζωήν.

ΚΕΦ. ΛΗ΄. XXXVIII.

Τίμα ἰατρὸν πρὸς τὰς χρείας αὐτοῦ τιμαῖς αὐτοῦ·
Καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισε Κύριος,

2. (Παρὰ γὰρ ὑψίςου ἐςὶν ἴασις)
Καὶ παρὰ βασιλέως λήψεται δόμα·

3. Ἐπιςήμη ἰατροῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐτοῦ,
Καὶ ἔναντι μεγιςάνων θαυμασθήσεται.

4. Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς φάρμακα, καὶ ἀνὴρ φρόνιμος οὐ προσοχθιεῖ αὐτοῖς.

5. Οὐκ ἀπὸ ξύλου ἐγλυκάνθη ὕδωρ,
Εἰς τὸ γνωσθῆναι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ ἐπὶ ἀνθρώπω;

6. Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἀνθρώπῳ ἐπιςήμην,
Ἐνδοξάζεσθαι ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ·

7. Ἐν αὐτοῖς ἐθεράπευσε καὶ ἦρε πάντα πόνον αὐτοῦ, πᾶν

8. Μυρεψὸς ἐν τούτοις ποιήσει μίγμα·
Καὶ οὐ μὴ συντελεσθῇ ἔργα αὐτοῦ,
Καὶ εἰρήνη παρ' αὐτοῦ ἐςὶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

9. Τέκνον ἐν ἀῤῥωςήμασί σου μὴ παράβλεπε,

v. 19. πανοῦργος πολλῶν) πανοῦργος καὶ πολλῶν. ibid. ἐςιν ἄχρηςος) transposita. v. 24. ἐμπλησθήσεται) πλησθήσεται. ibid. stich. 2. μακαριοῦσιν) καὶ μακαριοῦσιν. v. 26. ζήσει) ζήσεται. v. 27. ἐν ζωῇ) ἐν τῇ ζωῇ. v. 30. νόσος) πόνος. v. 31. Διὰ ἀπλ.) δι' ἀπληςίαν. CAP. XXXVIII. v. 1. χρείας αὐτοῦ) αὐτοῦ deest. v. 6. ἀνθρώπῳ) ἀνθρώποις. v. 7. πᾶν πόνον) τὸν πόνον. v. 8. stich. 2. συντελεσθῇ) συντελέσῃ. v. 9. ἀῤῥωςήμασι) ἀῤῥωςήματι.

Ἀλλ᾽ εὖξαι Κυρίῳ, καὶ αὐτὸς ἰάσεταί σε·

10. Ἀπόστησον πλημμέλειαν καὶ εὔθυνον χεῖρας,
Καὶ ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον καρδίαν·

11. Δὸς εὐωδίαν καὶ μνημόσυνον σεμιδάλεως,
Καὶ λίπανον προσφορὰν, ὡς μὴ ὑπάρχων.

12. Καὶ ἰατρῷ δὸς τόπον, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισε Κύριος·
Καὶ μὴ ἀποστήτω σου, καὶ γὰρ αὐτοῦ χρεία.

13. Ἔστι καιρὸς ὅτε καὶ ἐν χερσὶν αὐτῶν εὐοδία·

14. Καὶ γὰρ αὐτοὶ Κυρίου δεηθήσονται,
Ἵνα εὐοδώσῃ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν
Καὶ ἴασιν χάριν ἐμβιώσεως.

15. Ὁ ἁμαρτάνων ἔναντι τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν,
Ἐμπέσοι εἰς χεῖρας αὐτοῦ.

16. Τέκνον ἐπὶ νεκρῷ κατάγαγε δάκρυα,
Καὶ ὡς δεινὰ πάσχων ἔναρξαι θρήνου·
Κατὰ δὲ τὴν κρίσιν αὐτοῦ περίστειλον τὸ σῶμα αὐτοῦ,
Καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν ταφὴν αὐτοῦ.

17. Πίκρανον κλαυθμὸν, καὶ θέρμανον κοπετὸν,
Καὶ ποίησον τὸ πένθος κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ
Ἡμέραν μίαν καὶ δύο χάριν διαβολῆς,
Καὶ παρακλήθητι λύπης ἕνεκα·

18. Ἀπὸ λύπης γὰρ ἐκβαίνει θάνατος,
Καὶ λύπη καρδίας κάμψει ἰσχύν.

19. Ἐν ἐπαγωγῇ παραμένει καὶ λύπη,
Καὶ βίος πτωχοῦ κατὰ καρδίας. κατὰ

20. Μὴ δῷς εἰς λύπην τὴν καρδίαν σου,
Ἀπόστησον αὐτὴν μνησθεὶς τὰ ἔσχατα·

21. Μὴ ἐπιλάθῃ, οὐ γάρ ἐστιν ἐπάνοδος·
Καὶ τοῦτον οὐκ ὠφελήσεις, καὶ σεαυτὸν κακώσεις.

22. Μνήσθητι τὸ κρίμα μου, ὅτι ἔτως καὶ τὸ σόν·
Ἐμοὶ ἐχθὲς, καὶ σοὶ σήμερον.

23. Ἐν ἀναπαύσει νεκροῦ κατάπαυσον τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ,
Καὶ παρακλήθητι ἐν αὐτῷ ἐν ἐξόδῳ πνεύματος αὐτοῦ.

24. Σοφία γραμματέως ἐν εὐκαιρίᾳ σχολῆς,
Καὶ ὁ ἐλασσούμενος πράξει αὐτοῦ σοφισθήσεται.

25. Τί σοφισθήσεται ὁ κρατῶν ἀρότρου, τίς ὀφθήσεται
Καὶ καυχώμενος ἐν δόρατι; * κέντρῳ
Βόας ἐλαύνων καὶ ἀναστρεφόμενος ἐν ἔργοις αὐτῶν, * κέντρῳ
Καὶ ἡ διήγησις αὐτοῦ ἐν υἱοῖς ταύρων·

26. Καρδίαν αὐτοῦ δώσει ἐκδοῦναι αὔλακας,
Καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτοῦ εἰς χορτάσματα δαμάλεων.

27. Οὕτως πᾶς τέκτων καὶ ἀρχιτέκτων,
Ὅστις νύκτωρ ὡς ἡμέρας διάγει·
Οἱ γλύφοντες γλύμματα σφραγίδων,

Καὶ

V. 13. εὐοδία) εὐωδία. V. 15. stich. 2. αὐτοῦ) ἰατροῦ. V. 16. stich. 2. ἔναρξαι) ἔναρξε. V. 19. ἐπαγωγῇ παραμένει) ἀπαγωγῇ παραβαίνει. V. 22. μου, ὅτι ἔτως καὶ) αὐτοῦ, ὅτι οὕτω ως καὶ. ibid. stich. 2. ἐχθὲς) χθές. V. 25. τίς ὀφθήσεται) τί σοφισθήσεται. ibid. stich. 2. καυχώμενος) καὶ καυχώμενος. V. 27. stich. 2. ὡς ἡμέρας) ὡς ἡμέρα.

Καὶ ἡ ἐπιμονὴ αὐτῦ ἀλλοιῶσαι ποικιλίαν·
Καρδίαν αὐτῦ δώσει εἰς ὁμοιῶσαι ζωγραφίαν,
Καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτῦ τελέσαι ἔργον.
28. Οὕτως χαλκεὺς καθήμενος ἐγγὺς ἄκμονος,
Καὶ καταμανθάνων ἔργον σιδήρυ·
Ἀτμὶς πυρὸς τήξει σάρκας αὐτῦ,
Καὶ ἐν θέρμῃ καμίνυ διαμαχήσεται·
Φωνὴ σφύρης καὶ ἄκμονος κενιεῖ τὸ ὖς αὐτῦ, κενιεῖ
Καὶ κατέναντι ὁμοιώματος σκεύυς οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῦ·
Καρδίαν αὐτῦ δώσει εἰς συντέλειαν ἔργων,
Καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτῦ κοσμῆσαι ἐπὶ συντελείας.
29. Οὕτως κεραμεὺς καθήμενος ἐν ἔργῳ αὐτῦ,
Καὶ συστρέφων ἐν ποσὶν αὐτῦ τροχὸν,
Ὃς ἐν μερίμνῃ κεῖται διαπαντὸς ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτῦ,
Καὶ ἐναρίθμιος πᾶσα ἡ ἐργασία αὐτῦ·
30. Ἐν βραχίονι αὐτῦ τυπώσει πηλὸν,
Καὶ πρὸ ποδῶν κάμψει ἰσχὺν αὐτῦ·
Καρδίαν ἐπιδώσει συντελέσαι τὸ χρῖσμα,
Καὶ ἡ ἀγρυπνία αὐτῦ καθαρίσαι κάμινον.
31. Πάντες ὗτοι εἰς χεῖρας ἑαυτῶν ἐνεπίστευσαν,
Καὶ ἕκαστος ἐν τῷ ἔργῳ αὐτῦ σοφίζεται.
32. Ἄνευ αὐτῶν ὐκ οἰκήσεται πόλις,
Καὶ ὐ παροικήσυσιν ὐδὲ περιπατήσυσιν·
33. Ἐν βυλῇ λαῦ ὐ ζητηθήσονται,
Καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ ὐχ ὑπεραλῦνται·
Ἐπὶ δίφρον δικάςυ ὐ καθιῦνται,
Καὶ διαθήκην κρίματος ὐ διανοηθήσονται,
Οὐδὲ μὴ ἐκφανῶσι παιδείαν καὶ κρίμα,
Καὶ ἐν παραβολαῖς ὐχ εὑρεθήσονται·
34. Ἀλλὰ κτίσμα αἰῶνος στηρίσυσι,
Καὶ ἡ δέησις αὐτῶν ἐν ἐργασίᾳ τέχνης.

ΚΕΦ. ΛΘ'. XXXIX.

Πλὴν τῦ ἐπιδιδόντος τὴν ψυχὴν αὐτῦ, καὶ διανοουμένυ ἐν νόμῳ ὑψίςυ, διανοου-μένῳ
Σοφίαν πάντων ἀρχαίων ἐκζητήσει,
Καὶ ἐν προφητείαις ἀσχοληθήσεται·
2. Διήγησιν ἀνδρῶν ὀνομαςῶν συντηρήσει,
Καὶ ἐν στροφαῖς παραβολῶν συνεισελεύσεται·
3. Ἀπόκρυφα παροιμιῶν ἐκζητήσει,
Καὶ ἐν αἰνίγμασι παραβολῶν ἀναστραφήσεται.
4. Ἀναμέσον μεγιστάνων ὑπηρετήσει,
Καὶ ἔναντι ἡγυμένυ ὀφθήσεται·
Ἐν γῇ ἀλλοτρίων ἐθνῶν διελεύσεται,
Ἀγα-

v. 27. ſtich. 4. ἐπιμονὴ) ὑπομονή. ibid. ſtich. 5. εἰς ὁμοιῶσαι) εἰς τὸ ὁμοιῶσαι. v. 28. ſtich. 2. ἔργον σιδήρου) ἀργῷ σιδήρῳ. ibid. ſtich. 3. τήξει) πήξει. ibid. ſtich. 5. κενιεῖ pro καινιεῖ quemadmodum legit *Edit. Rom.* v. 29. Οὕτως) οὕτω. v. 31. ἑαυτῶν) αὐτῶν. v. 32. οἰκήσεται) οἰκισθήσεται. v. 33. ſtich. 2. δικάςου; δικαςοῦ. ibid. ſtich. 4. παιδείαν) δικαιοσύνην. CAP. XXXIX. v. 1. ἐπιδιδόντος) ἐπιδόντος. ibid. διανοουμένῳ) διανοουμένυ. ibid. ſtich. 2. ab hoc ſticho *Edit. Rom.* incipit 39. Cap. v. 2. Διήγησιν) διηγήσεις.

Ἀγαθὰ γὰρ καὶ κακὰ ἐν ἀνθρώποις ἐπείρασε.

5. Τὴν καρδίαν αὐτȣ͂ ἐπιδώσει ὀρθρίσαι πρὸς Κύριον τὸν ποιήσαντα αὐτὸν,
Καὶ ἔναντι ὑψίςȣ δεηθήσεται,
Καὶ ἀνοίξει ςόμα αὐτȣ͂ ἐν προσευχῇ,
Καὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτȣ͂ δεηθήσεται.

6. Ἐὰν ὁ Κύριος ὁ μέγας θελήσῃ,
Πνεύματι συνέσεως ἐμπλήσει αὐτόν·
Αὐτὸς ἀνομβρήσει ῥήματα σοφίας αὐτȣ͂,
Καὶ ἐν προσευχῇ ἐξομολογήσεται Κυρίῳ·

7. Αὐτὸς κατευθυνεῖ βȣλὴν αὐτȣ͂ καὶ ἐπιςήμην,
Καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτȣ͂ διανοηθήσεται·

ἐκφαίνει 8. Αὐτὸς ἐκφανεῖ παιδείαν διδασκαλίας αὐτȣ͂,
Κυρίȣ διαθήκης Καὶ ἐν νόμῳ διαθήκης Κυρίȣ καυχήσεται.

9. Αἰνέσȣσι τὴν σύνεσιν αὐτȣ͂ πολλοὶ,
Καὶ ἕως τȣ͂ αἰῶνος ȣ̓κ ἐξαλειφθήσεται·
Οὐκ ἀποςήσεται τὸ μνημόσυνον αὐτȣ͂,
Καὶ τὸ ὄνομα αὐτȣ͂ ζητήσεται εἰς γενεὰς γενεῶν·

10. Τὴν σοφίαν αὐτȣ͂ διηγήσεται ἔθνη,
Καὶ τὸν ἔπαινον αὐτȣ͂ ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία.

ἐμμείνῃ 11. Ἐὰν ἀναπαύσηται, ὄνομα καταλείψει ἢ χίλιοι,
Καὶ ἐὰν ἐμμείνῃ, ἐμποιεῖ αὐτῷ. παύσηται

12. Ἔτι διανοηθεὶς ἐκδιηγηθήσομαι,
Καὶ ὡς διχομηνία ἐπληρώθην.

13. Εἰσακȣ́σατέ μȣ υἱοὶ ὅσιοι, καὶ βλαςήσατε
Ὡς ῥόδον φυόμενον ἐπὶ ῥεύματος ὑγρȣ͂,

14. Καὶ ὡς Λίβανος εὐωδιάσατε ὀσμὴν,
Καὶ ἀνθήσατε ἄνθος ὡς κρίνον·
Διάδοτε ὀσμὴν καὶ αἰνέσατε ᾆσμα,
Εὐλογήσατε Κύριον ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτȣ͂.

15. Δότε τῷ ὀνόματι αὐτȣ͂ μεγαλωσύνην,
Καὶ ἐξομολογήσασθε ἐν αἰνέσει αὐτȣ͂
Ἐν ᾠδαῖς χειλέων καὶ ἐν κινύραις,
Καὶ ȣ̔́τως ἐρεῖτε ἐν ἐξομολογήσει·

16. Τὰ ἔργα Κυρίȣ πάντα ὅτι καλὰ σφόδρα,
Καὶ πᾶν πρόςαγμα ἐν καιρῷ αὐτȣ͂ ἔςαι.

17. Οὐκ ἔςιν εἰπεῖν· τί τȣ͂το; εἰς τί τȣ͂το;
Πάντα γὰρ ἐν καιρῷ αὐτῶν ζητηθήσεται. αὐτȣ͂
Ἐν λόγῳ αὐτȣ͂ ἔςη ὡς θημωνία ὕδωρ,
καὶ ἐν ῥήματι ςόματος αὐτȣ͂ ἀποδοχεῖα ὑδάτων.

18. Ἐν προςάγματι αὐτȣ͂ πᾶσα ἡ εὐδοκία,
Καὶ ȣ̓κ ἔςιν ὃς ἐλαττώσει τὸ σωτήριον αὐτȣ͂.

19. Ἔργα

v. 4. stich. 4. κακὰ ἀνθρ.) κακὰ ἐν ἀνθρώποις. v. 5. stich. 3. ςόμα) τὸ ςόμα. v. 6. ὁ Κύριος) absque articulo. ibid. stich. 2. ἐμπλήσει αὐτὸν) ἐμπλησθήσεται. v. 8. ἐκφαίνει) ἐκφανεῖ. ibid. stich. 2. Κυρίȣ διαθήκης) transposita. v. 9. stich. 2. Καὶ ἕως) καὶ deest. ibid. stich. 4. τὸ ὄνομα α. ζητήσεται) ὄνομα αὐτȣ͂ ζήσεται. v. 10. διηγήσεται) διηγήσονται. v. 11. stich. 2. παύσηται) ἀναπαύσηται. v. 12. ἐκδιηγηθήσομαι) ἐκδιηγήσομαι. v. 13. Εἰσακȣ́σατε) εἰσακούσατε. ibid. stich. 2. ὑγρȣ͂) ἀγρȣ͂. v. 14. stich. 4. ἔργοις αὐτοῦ) αὐτȣ͂ deest. v. 17. stich. 1. non habet Edit. Rom.

19. Ἔργα πάσης σαρκὸς ἐνώπιον αὐτȣ̃,
Καὶ ȣ̓κ ἔςι κρυϐῆναι ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτȣ̃·
20. Ἀπὸ τȣ̃ αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα ἐπέϐλεψε,
Καὶ ȣ̓δὲν ἐςι θαυμαςὸν ἐναντίον αὐτȣ̃.
21. Οὐκ ἔςιν εἰπεῖν· τί τȣ̃το, εἰς τί τȣ̃το;
Πάντα γὰρ εἰς χρείαν αὐτῶν ἔκτιςαι.
22. Ἡ εὐλογία αὐτȣ̃ ὡς ποταμὸς ἐπεκάλυψεν, καὶ ὡς κατακλυσμὸς ξηρὰν ἐμέθυσεν·
23. Οὕτως ὀργὴν αὐτȣ̃ ἔθνη κληρονομήσει,
Ὡς μετέςρεψεν ὕδατα εἰς ἅλμην.
24. Αἱ ὁδοὶ αὐτȣ̃ τοῖς ὁσίοις εὐθεῖαι,
Οὕτως τοῖς ἀνόμοις προσκόμματα.
25. Ἀγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἔκτιςαι ἀπ᾽ ἀρχῆς,
Οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς κακά.
26. Ἀρχὴ πάσης χρείας εἰς ζωὴν ἀνθρώπȣ,
Ὕδωρ, καὶ πῦρ, καὶ σίδηρος, καὶ ἅλας, καὶ σεμίδαλις
Πυρὸς Πυρȣ̃, καὶ μέλι, καὶ γάλα,
Αἷμα ςαφυλῆς, καὶ ἔλαιον, καὶ ἱμάτιον·
27. Ταῦτα πάντα τοῖς εὐσεϐέσιν εἰς ἀγαθὰ,
Οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς τραπήσεται εἰς κακά.

28. Ἔςι πνεύματα ἃ εἰς ἐκδίκησιν ἔκτιςαι,
Καὶ ἐν θυμῷ αὐτῶν ἐςερέωσαν μάςιγας αὐτῶν·
Ἐν καιρῷ συντελείας ἰσχὺν ἐκχέȣσι,
Καὶ τὸν θυμὸν τȣ̃ ποιήσαντος αὐτȣ̀ς κοπάσȣσιν.
29. Πῦρ καὶ χάλαζα καὶ λιμὸς καὶ θάνατος,
Πάντα ταῦτα εἰς ἐκδίκησιν ἔκτιςαι·
30. Θηρίων ὀδόντες καὶ σκορπίοι καὶ ἔχεις,
Καὶ ῥομφαία ἐκδικȣ̃σα εἰς ὄλεθρον ἀσεϐεῖς,
31. Ἐν τῇ ἐντολῇ αὐτȣ̃ εὐφρανθήσονται,
Καὶ ἐπὶ τῆς γῆς εἰς χρείας ἑτοιμασθήσονται, χεῖρας
Καὶ ἐν καιροῖς αὐτῶν οὐ παραϐήσονται λόγον.
32. Διὰ τȣ̃το ἐξ ἀρχῆς ἐςηρίχθην,
Καὶ διενοήθην, καὶ ἐν γραφῇ ἀφῆκα.
33. Τὰ ἔργα Κυρίȣ πάντα ἀγαθὰ,
Καὶ πᾶσαν χρείαν ἐν ὥρᾳ αὐτῆς χορηγήσει·
34. Καὶ ȣ̓κ ἔςιν εἰπεῖν· τȣ̃το τȣ́τȣ πονηρότερον·
Πάντα γὰρ ἐν καιρῷ εὐδοκιμήσεται.
35. Καὶ νῦν ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ςόματι ὑμνήσατε,
Καὶ εὐλογήσατε τὸ ὄνομα Κυρίȣ.

v. 20 stich. 2. ȣ̓δὲν ἐςι θαυμαςὸν) ȣ̓δὲν ἐςι θαυμάσιον. v. 21. stich. 2. εἰς χρείαν) εἰς χρείας. v. 26. stich. 2. καὶ πῦρ) καὶ deest. ibid. ἅλας) ἅλα. ibid. stich. 3. πυρὸς) πυρȣ̃. v. 28. stich. 3. Ἐν καιρῷ) καὶ ἐν καιρῷ. v. 31. stich. 2. χεῖρας) χρείας. ibid. stich. 3. ἐν καιροῖς) ἐν τοῖς καιροῖς. v. 34. stich. 2. εὐδοκιμήσεται) εὐδοκιμηθήσεται.

ΚΕΦ. Μ'. XL.

ΑΣχολία μεγάλη ἔκτισαι παντὶ ἀνθρώπῳ,
Καὶ ζυγὸς βαρὺς ἐπὶ υἱὲς Ἀδάμ,
Ἀφ' ἡμέρας ἐξόδε ἐκ γαστρὸς μητρὸς αὐτῶν
ἐπιταφῆς Ἕως ἡμέρας ἐπιστροφῆς εἰς μητέρα πάντων·
Τὲς δια- λογισμὲς 2. Διὰ λογισμὲς αὐτῶν καὶ φόβον καρδίας
ἡμέρα Ἐπίνοια προσδοκίας ἡμέρας τελευτῆς,
ἐνδόξε 3. Ἀπὸ καθημένε ἐπὶ θρόνε ἐν δόξῃ
ὡς Καὶ ἕως τεταπεινωμένε ἐν γῇ καὶ σποδῷ,
ὑακίνθι- νον 4. Ἀπὸ φορῦντος ὑάκινθον καὶ στέφανον
Καὶ ἕως περιβαλλομένε ὠμόλινον·
5. Θυμὸς καὶ ζῆλος καὶ ταραχὴ καὶ σάλος,
Καὶ φόβος θανάτε καὶ μήνιμα καὶ ἔρις.
Καὶ ἐν καιρῷ ἀναπαύσεως ἐπὶ κοίτης
Ὕπνος νυκτὸς ἀλλοιοῖ γνῶσιν αὐτῦ·
6. Ὀλίγον ὡς ὐδὲν ἐν ἀναπαύσει,
Καὶ ἀπ' ἐκείνε ἐν ὕπνοις ὡς ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς,
Τεθορυβημένος ἐν ὁράσει καρδίας αὐτῦ,
Ὡς ἐκπεφευγὼς ἀπὸ προσώπε πολέμε·
7. Ἐν καιρῷ σωτηρίας αὐτῦ ἐξηγέρθη,
Καὶ ἀποθαυμάζων εἰς ὐδένα φόβον.
8. Μετὰ πάσης σαρκὸς ἀπὸ ἀνθρώπε ἕως κτήνες,
Καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλῶν ἑπταπλάσια πρὸς ταῦτα·
9. Θάνατος καὶ αἷμα καὶ ἔρις καὶ ῥομφαία, ἐπαγωγαὶ, λιμὸς καὶ σύντριμμα καὶ μάστιξ,
10. Ἐπὶ τὲς ἀνόμες ἐκτίσθη πάντα ταῦτα,
Καὶ δι' αὐτὲς ἐγένετο ὁ κατακλυσμός.
11. Πάντα ὅσα ἀπὸ γῆς, εἰς γῆν ἀναστρέψει, ἀναστρέψει
Καὶ ἀπὸ ὑδάτων εἰς θάλασσαν ἀνακάμπτει.
12. Πᾶν δῶρον καὶ ἀδικία ἐξαλειφθήσεται·
Καὶ πίστις εἰς τὸν αἰῶνα στήσεται.
13. Χρήματα ἀδίκων ὡς ποταμὸς ξηρανθήσεται,
Καὶ ὡς βροντὴ μεγάλη ἐν ὑετῷ ἐξηχήσει·
14. Ἐν τῷ ἀνοῖξαι αὐτὸν χεῖρας εὐφρανθήσεται,
Οὕτως οἱ παραβαίνοντες εἰς συντέλειαν ἐκλείψεσιν. ἐκθλίψεσιν
15. Ἔκγονα ἀσεβῶν ὐ πληθυνεῖ κλάδες,
Καὶ ῥίζαι ἀκάθαρτοι ἐπ' ἀκροτόμε πέτρας·
16. Ἄχι ἐπὶ παντὸς ὕδατος καὶ χεῖλος ποταμῦ
Πρὸ παντὸς χόρτε ἐκτιλήσεται.
17. Χάρις ὡς παράδεισος ἐν εὐλογίαις,
Καὶ ἐλεημοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα διαμένει.
18. Ζωὴ αὐτάρκες καὶ ἐργάτε γλυκανθήσεται,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ὁ εὑρίσκων θησαυρόν. ἀμφοτέρας

19. Τέκνα

CAP. XL. v. 1. stich. 4. ἐπιταφῆς) ἐπὶ ταφῆ. v. 3. ἐνδόξε) ἐν δόξῃ. ibid. stich. 2. ὡς) καὶ ἕως. v. 4. ὑακίνθινον) ὑάκινθον v. 5. stich. 2. μήνιμα) μηνίαμα. v. 10. πάντα ταῦτα) transposita. v. 11. ἀναστρέψει) ἀναστρέφει. v. 14. stich. 2. ἐκθλίψεσιν) ἐκλείψεσιν. v. 16. Ἄχι) ἄχει. ibid. χεῖλος) χείλες. v. 18. stich. 2. ἀμφοτέρας) ἀμφότερα ὁ.

19. Τέκνα καὶ οἰκοδομὴ πόλεως ϛηρίζουσιν ὄνομα,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γυνὴ ἡ ἄμωμος λογίζεται.
20. Οἶνος καὶ μουσικὰ εὐφραίνουσι καρδίαν,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ἀγάπησις σοφίας.
21. Αὐλὸς καὶ ψαλτήριον ἡδύνουσι μέλη,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γλῶσσα ἡδεῖα.
22. Χάριν καὶ κάλλος ἐπιθυμήσει ὀφθαλμὸς,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα χλόην σπόρου.
23. Φίλος καὶ ἑταῖρος εἰς καιρὸν ἀπαντῶντες,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα γυνὴ μετ' ἀνδρός.
24. Ἀδελφοὶ καὶ βοήθεια εἰς καιρὸν θλίψεως, καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα ἐλεημοσύνη ῥύσεται. ῥύεται
25. Χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐπιϛήσουσι πόδα,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα βουλὴ εὐδοκιμεῖται.
26. Χρήματα καὶ ἰσχὺς ἀνυψοῦσι καρδίαν,
Καὶ ὑπὲρ ἀμφότερα φόβος Κυρίου·
Οὐκ ἔϛιν ἐν φόβῳ Κυρίου ἐλάττωσις,
Καὶ οὐκ ἔϛιν ἐπιζητῆσαι ἐν αὐτῷ βοήθειαν·
27. Φόβος Κυρίου ὡς παράδεισος εὐλογίας,
Καὶ ὑπὲρ πᾶσαν δόξαν ἐκάλυψεν αὐτόν.
28. Τέκνον, ζωὴν ἐπαιτήσεως μὴ βιώσῃς·
Κρεῖσσον ἀποθανεῖν, ἢ ἐπαιτεῖν.
29. Ἀνὴρ βλέπων εἰς τράπεζαν ἀλλοτρίαν,
Οὐκ ἔϛιν αὐτοῦ ὁ βίος ἐν λογισμῷ ζωῆς·
Ἀλισγήσει ψυχὴν αὐτοῦ ἐν ἐδέσμασιν ἀλλοτρίοις,
Ἀνὴρ δὲ ἐπιϛήμων καὶ πεπαιδευμένος φυλάξεται.
30. Ἐν ϛόματι ἀναιδοῦς γλυκανθήσεται ἐπαίτησις·
Καὶ ἐν κοιλίᾳ αὐτοῦ πῦρ καήσεται.

ΚΕΦ. ΜΑ'. XLI.

Ω Θάνατε ὡς πικρόν σου τὸ μνημόσυνόν ἐϛιν
Ἀνθρώπῳ εἰρηνεύοντι ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ,
Ἀνδρὶ ἀπερισπάϛῳ καὶ εὐοδουμένῳ ἐν πᾶσι,
Καὶ ἔτι ἰσχύοντι ἐπιδέξασθαι τροφήν.
2. Ὦ θάνατε καλόν σου τὸ κρίμα ἐϛὶν
Ἀνθρώπῳ ἐπιδεομένῳ καὶ ἐλασσουμένῳ ἐν ἰσχύϊ,
Ἐσχατογήρῳ καὶ περισπωμένῳ περὶ πάντων,
Καὶ ἀπειθοῦντι καὶ ἀπολωλεκότι ὑπομονήν.
3. Μὴ εὐλαβοῦ κρίμα θανάτου·
Μνήσθητι προτέρων σου καὶ ἐσχάτων.
4. Τοῦτο κρίμα παρὰ Κυρίου πάσῃ σαρκί·
Καὶ τί ἀπαναίνῃ ἐν εὐδοκίᾳ ὑψίϛου;

v. 21. μέλη) μέλι. v. 22. ὀφθαλμὸς) ὁ ὀφθαλμός σου. v. 23. stich. 2. μετ' ἀνδρός.) μετὰ ἀνδρός. v. 24. ῥύεται) ῥύσεται. v. 26. ἀνυψοῦσι) ἀνυψώσουσι. ibid. stich. 3. ἐν φόβῳ) φόβου. v. 27. stich. 2. ἐκάλυψεν) ἐκάλυψαν. v. 29. stich. 3. ψυχὴν) τὴν ψυχήν. CAP. XLI. v. 2. stich. 2. ἐν ἰσχύϊ) ἐν deest. v. 4. Τοῦτο κρίμα) τοῦτο τὸ κρίμα.

Εἴτε δέκα, εἴτε ἑκατὸν, εἴτε χίλια ἔτη,
Οὐκ ἔστιν ἐν ᾅδου ἐλεγμὸς ζωῆς.

5. Τέκνα βδελυρὰ γίνεται τέκνα ἁμαρτωλῶν,
Καὶ συναναστρεφόμενα παροικίαις ἀσεβῶν·

6. Τέκνων ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται κληρονομία,
Καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐνδελεχιεῖ ὄνειδος.

7. Πατρὶ ἀσεβεῖ μέμψεται τέκνα,
Ὅτι δι᾽ αὐτὸν ὀνειδισθήσονται.

8. Οὐαὶ ὑμῖν ἄνδρες ἀσεβεῖς,
Οἵτινες ἐγκατελείπετε νόμον Θεοῦ ὑψίστου·
Ἐὰν γὰρ πληθυνθῆτε, εἰς ἀπώλειαν,

9. (Καὶ ἐὰν γεννηθῆτε, εἰς κατάραν γεννηθήσεσθε)
Καὶ ἐὰν ἀποθάνητε, εἰς κατάραν μερισθήσεσθε.

10. Πάντα ὅσα ἐκ γῆς, εἰς γῆν ἀπελεύσεται·
Οὕτως ἀσεβεῖς ἀπὸ κατάρας εἰς ἀπώλειαν.

11. Πένθος ἀνθρώπων ἐν σώμασιν αὐτῶν·
Ὄνομα δὲ (ἁμαρτωλῶν) οὐκ ἀγαθὸν ἐξαλειφθήσεται.

12. Φρόντισον περὶ ὀνόματος, αὐτὸ γάρ σοι διαμένει
Ἢ χίλιοι μεγάλοι θησαυροὶ χρυσίου·

13. Ἀγαθῆς ζωῆς ἀριθμὸς ἡμερῶν,
Καὶ ἀγαθὸν ὄνομα εἰς αἰῶνα διαμένει.

14. Παιδείαν ἐν εἰρήνῃ συντηρήσατε τέκνα·
Σοφία δὲ κεκρυμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανὴς,
Τίς ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις;

15. Κρείσσων ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν μωρίαν αὐτοῦ,
Ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ.

16. Τοιγαροῦν ἐντράπητε ἐπὶ τῷ ῥήματί μου·
Οὐ γάρ ἐστιν πᾶσαν αἰσχύνην διαφυλάξαι καλὸν,
Καὶ οὐ πάντα πᾶσιν ἐν πίστει εὐδοκιμεῖται.

17. Αἰσχύνεσθε ἀπὸ πατρὸς καὶ μητρὸς περὶ πορνείας,
Καὶ ἀπὸ ἡγουμένου καὶ δυνάστου περὶ ψεύδους,

18. Ἀπὸ κριτοῦ καὶ ἄρχοντος περὶ πλημμελείας,
Ἀπὸ συναγωγῆς καὶ λαοῦ περὶ ἀνομίας,
Ἀπὸ κοινωνοῦ καὶ φίλου περὶ ἀδικίας,

19. Καὶ ἀπὸ τόπου οὗ παροικεῖς περὶ κλοπῆς,
Καὶ ἀπὸ λήθης Θεοῦ καὶ διαθήκης, ἀληθείας
Ἀπὸ πήξεως ἀγκῶνος ἐπ᾽ ἄρτοις,
Καὶ ἀπὸ σκορακισμοῦ λήψεως καὶ δόσεως,

20. Καὶ ἀπὸ ἀσπαζομένων περὶ σιωπῆς,
Καὶ ἀπὸ ὁράσεως γυναικὸς ἑταίρας,

21. Καὶ ἀπὸ ἀποστροφῆς προσώπου συγγενοῦς,
Ἀπὸ ἀφαιρέσεως μερίδος καὶ δόσεως,
Ἀπὸ κατανοήσεως γυναικὸς ὑπάνδρου,

22. Ἀπὸ

v. 5. βδελυρὰ) βδελυκτά. v. 18. stich. 3. minoribus litteris suppletus habetur in *Edit. Rom.* v. 19. stich. 3. Ἀπὸ πήξεως) καὶ ἀπὸ πήξεως. ibid. stich. 4. Καὶ ἀπὸ) καὶ deest. v. 20. stich. 1. Καὶ ἀπὸ) καὶ deest. v. 21. stich. 3. Ἀπὸ) καὶ ἀπό.

22. Ἀπὸ περιεργείας παιδίσκης αὐτοῦ,
Καὶ μὴ ἐπιςῇς ἐπὶ τὴν κοίτην αὐτῆς·
Ἀπὸ φίλων περὶ λόγου ὀνειδισμοῦ,
Καὶ μετὰ τὸ δοῦναι, μὴ ὀνείδιζε·
23. Ἀπὸ δευτερώσεως (καὶ) λόγου ἀκοῆς,
Καὶ ἀπὸ ἀποκαλύψεως λόγων κρυφίων·
24. Καὶ ἔσῃ αἰσχυντηρὸς ἀληθινῶς,
Καὶ εὑρίσκων χάριν ἔναντι παντὸς ἀνθρώπου.

ΚΕΦ. ΜΒʹ. XLII.

ΜΗ περὶ τούτων αἰσχυνθῇς,
Καὶ μὴ λάβῃς πρόσωπον τοῦ ἁμαρτάνειν·
2. Περὶ νόμου ὑψίςου καὶ διαθήκης,
Καὶ περὶ κρίματος δικαιῶσαι τὸν ἀσεβῆ,
3. Περὶ λόγου κοινωνοῦ καὶ ὁδοιπόρων,
ἑτέρων Περὶ δόσεως κληρονομίας ἑταίρων,
4. Περὶ ἀκριβείας ζυγοῦ καὶ ςαθμιῶν,
Καὶ περὶ κτήσεως πολλῶν καὶ ὀλίγων,
διαφόρου 5. Περὶ ἀδιαφόρου πράσεως ἐμπόρων,
Καὶ περὶ παιδείας τέκνων πολλῆς,
αἱμάξας Καὶ οἰκέτῃ πονηρῷ πλευρὰν αἱμάξαι·
6. Ἐπὶ γυναικὶ πονηρᾷ καλὸν σφραγίς,
Καὶ ὅπου χεῖρες πολλαί, κλεῖσον·
7. Ὃ ἐὰν παραδίδως, ἐν ἀριθμῷ καὶ ςαθμῷ,
Καὶ δόσις καὶ λῆψις πάντα ἐν γραφῇ·
8. Περὶ παιδείας ἀνοήτου καὶ μωροῦ
Καὶ ἐσχατογήρως κρινομένου πρὸς νέους, ἐχατογήρῳ
Καὶ ἔσῃ πεπαιδευμένος ἀληθινῶς,
Καὶ δεδοκιμασμένος ἔναντι παντὸς ζῶντος. κρινομένῳ
9. Θυγάτηρ πατρὶ ἀπόκρυφος ἀγρυπνία,
Καὶ ἡ μέριμνα αὐτῆς ἀφιςᾷ ὕπνον· αὐτοῦ
Ἐν νεότητι αὐτῆς μήποτε παρακμάσῃ,
Καὶ συνῳκηκυῖα μήποτε μισηθῇ·
10. Ἐν παρθενίᾳ μήποτε βεβηλωθῇ,
Καὶ ἐν τοῖς πατρικοῖς αὐτῆς ἔγκυος γένηται·
Μετὰ ἀνδρὸς οὖσα μήποτε παραβῇ,
Καὶ συνῳκηκυῖα μήποτε ςειρωθῇ.
11. Ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτῳ ςερέωσον φυλακήν,
Μήποτε ποιήσῃ σε ἐπίχαρμα ἐχθροῖς,
Λαλιὰν ἐν πόλει, καὶ ἔγκλητον λαοῦ, ἔκκλητον
Καὶ καταισχύνῃ σε ἐν πλήθει πολλῶν.
12. Παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἔμβλεπε ἐν κάλλει,
Καὶ ἐν μέσῳ γυναικῶν μὴ συνέδρευε·
13. Ἀπὸ γὰρ ἱματίων ἐκπορεύεται σής,
Καὶ ἀπὸ γυναικὸς πονηρία (γυναικός).
14. Κρείσσων πονηρία ἀνδρὸς ἢ ἀγαθοποιὸς γυνή,
Καὶ γυνὴ καταισχύνουσα εἰς ὀνειδισμόν.

 15. Μνη-

v. 22. ſtich. 3. περὶ λόγου) περὶ λόγων. v. 23. ab hoc verſu *Edit. Rom.* incipit 42. Caput. ibid. ſtich. 2. ἀποκαλύψεως) ἀποκαλύψεων. CAP. XLII. v. 3. ſtich. 2. περὶ) καὶ περὶ. ibid. ἑτέρων) ἑταίρων. v. 4. ſtich. 2. Καὶ περὶ) περὶ. v. 5. διαφόρου) ἀδιαφόρου. ibid. ἐμπόρων) καὶ ἐμπόρων. ibid. ſtich. 3. αἱμάξας) αἱμάξαι. v. 7. ſtich. 2. πάντα ἐν) παντὶ ἐν. v. 8. ſtich. 2. ἐσχατογήρῳ κρινομένῳ) ἐσχατογήρως κρινομένου. v. 9. ſtich. 2. αὐτοῦ) αὐτῆς. v. 10. ſtich. 4. ςειρωθῇ) ςειρώσῃ.

15. Μνησθήσομαι δὴ τὰ ἔργα Κυρίου,
Καὶ ἃ ἑώρακα ἐκδιηγήσομαι·
Ἐν λόγοις Κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ.

16. Ἥλιος φωτίζων κατὰ πᾶν ἐπέβλεψε,
Καὶ τῆς δόξης Κυρίου πλῆρες τὸ ἔργον αὐτοῦ.

17. Οὐκ ἐνεποίησε τοῖς ἁγίοις Κύριος
Ἐκδιηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ,
Ἃ ἐστερέωσε Κύριος ὁ παντοκράτωρ,
Στηριχθῆναι ἐν δόξῃ αὐτοῦ τὸ πᾶν.

18. Ἄβυσσον καὶ καρδίαν ἐξίχνευσε,
Καὶ ἐν πανουργήμασιν αὐτῶν διενοήθη·
Ἔγνω γὰρ ὁ ὕψιστος πᾶσαν εἴδησιν,
Καὶ ἐνέβλεψεν εἰς σημεῖον αἰῶνος.

19. Ἀπαγγέλλων τὰ παρεληλυθότα καὶ τὰ ἐσόμενα,
Καὶ ἀποκαλύπτων ἴχνη ἀποκρύφων·

20. Οὐ παρῆλθεν αὐτὸν πᾶν διανόημα,
Οὐκ ἐκρύβη ἀπ' αὐτοῦ εἷς λόγος.

21. Τὰ μεγαλεῖα τῆς σοφίας αὐτοῦ ἐκόσμησεν·
Ὅς ἐστι πρὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, οὔτε προσετέθη οὔτε ἠλασσώθη,
Καὶ οὐ προσεδεήθη οὐδενὸς συμβούλου.

22. Ὡς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐπιθυμητὰ,
Καὶ ὡς σπινθῆρός ἐστι θεωρῆσαι.

23. Πάντα ταῦτα ζῇ καὶ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ἐν πάσαις χρείαις, καὶ πάντα ὑπακούει.

24. Πάντα δισσὰ, ἓν κατέναντι τοῦ ἑνός·
Καὶ οὐκ ἐποίησεν οὐδὲν ἔλλειπον.

25. Ἓν τοῦ ἑνὸς ἐστερέωσε τὰ ἀγαθά·
Καὶ τίς πλησθήσεται ὁρῶν δόξαν αὐτοῦ;

ΚΕΦ. ΜΓʹ. XLIII.

Γαυρίαμα ὕψους στερέωμα καθαριότητος,
Εἶδος οὐρανοῦ ἐν ὁράματι δόξης.

2. Ἥλιος ἐν ὀπτασίᾳ διαγγέλλων ἐν ἐξόδῳ, διαγγελῶν
Σκεῦος θαυμαστὸν, ἔργον ὑψίστου·

3. Ἐν μεσημβρίᾳ αὐτοῦ ἀναξηραίνει χώραν,
Καὶ ἐναντίον καύματος αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;

4. Κάμινον φυσῶν ἐν ἔργοις καύματος,
Τριπλάσιον ἥλιος ἐκκαίων ὄρη·
Ἀτμίδας πυρώδεις ἐκφυσῶν,
Καὶ ἐκλάμπων ἀκτῖνας ἀμαυροῖ ὀφθαλμούς.

5. Μέγας ὁ Κύριος ὁ ποιήσας αὐτὸν,
Καὶ ἐν λόγοις αὐτοῦ κατέσπευσε πορείαν.

6. Καὶ ἡ σελήνη ἐν πᾶσιν εἰς καιρὸν αὐτῆς, πᾶσιν
Ἀνάδειξις χρόνων καὶ σημεῖον αἰῶνος· Ἀνάδειξιν

7. Ἀπὸ σελήνης σημεῖον ἑορτῆς·
Φωστὴρ μειούμενος ἐπὶ συντελείᾳ.

8. Μὴν

v. 16. stich. 2. δόξης Κυρίου) δόξης αὐτοῦ. v. 18. stich. 2. πανουργήμασιν) πανουργεύμασι. ibid. stich. 3. ὁ ὕψιστος) ὁ κύριος. v. 19. καὶ τὰ ἐσόμενα) καὶ τὰ ἐπεσόμενα. v. 20. stich. 2. αὐτοῦ εἷς) αὐτοῦ οὐδὲ εἷς. v. 21. stich. 2. Ὅς ἐστι πρὸ) καὶ ἕως ἐστὶ πρό. ibid. ἠλασσώθη) ἠλαττώθη. ibid. stich. 3. Καὶ οὐ) καὶ οὐδέ. v. 24. stich. 2. ἔλλειπον) ἐκλεῖπον. CAP. XLIII. v. 2. διαγγελῶν) διαγγέλλων. v. 4. stich. 2. Τριπλάσιον) τριπλασίως. ibid. stich. 3. ἐκφυσῶν) ἐμφυσῶν. v. 5. ὁ Κύριος) absque articulo. v. 7. stich. 2. συντελείᾳ) συντελείας.

8. Μὴν κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐςιν,
αὐξανόμενος Αὐξανομένη θαυμαςῶς ἐν ἀλλοιώσει.
Σκεῦος παρεμβολῶν ἐν ὕψει,
Ἐν ςερεώματι ὀυρανῦ ἐκλάμπον,

9. Κάλλος ὀυρανῦ, δόξα ἄςρων,
Κόσμος φωτίζων ἐν ὑψίςοις Κυρίε·

10. Ἐν λόγοις ἁγίε ςήσονται κατὰ κρίμα,
Καὶ ὀυ μὴ ἐκλυθῶσιν ἐν φυλακαῖς αὐτῶν.

11. Ἴδε τόξον, καὶ εὐλόγησον τὸν ποιήσαντα αὐτό,
αὐτὸν
Σφόδρα ὡραῖον ἐν τῷ αὐγάσματι αὐτῦ·

12. Ἐγύρωσεν ὀυρανὸν ἐν κυκλώσει δόξης,
Χεῖρες ὑψίςε ἐτάνυσαν αὐτό.

13. Προςάγματι αὐτῦ κατέσπευσε χιόνα, καὶ ταχύνει ἀςραπὰς κρίματος αὐτῦ.

14. Διὰ τῦτο ἠνεώχθησαν θησαυροί,
Καὶ ἐξέπτησαν νεφέλαι ὡς πετεινά·

νεφέλαις 15. Ἐν μεγαλείῳ αὐτῦ ἴσχυσε νεφέλας,
Καὶ διεθρύβησαν λίθοι χαλάζης.

16. Καὶ ἐν ὀπτασίᾳ αὐτῦ σαλευθήσονται ὄρη·
Καὶ ἐν θελήματι αὐτῦ πνεύσεται νότος.

γῆ 17. Φωνὴ βροντῆς αὐτῦ ὠδίνησε γῆν,
Καὶ καταιγὶς Βορέε καὶ συςροφὴ πνεύματος.
Ὡς πετεινὰ καθιπτάμενα πάσσει χιόνα,
Καὶ ὡς ἀκρὶς καταλύουσα ἡ κατάβασις αὐτῆς·

18. Κάλλος λευκότητος αὐτῆς ἐκθαυμάσει ὀφθαλμός,
Καὶ ἐπὶ τῦ ὑετῦ αὐτῆς ἐκςήσεται καρδία.

19. Καὶ πάχνην ὡς ἅλα ἐπὶ γῆς χέει,
Καὶ παγεῖσα γίνεται ὡς σκολόπων ἄκρα.

20. Ψυχρὸς ἄνεμος Βορέας πνεύσει,
Καὶ παγήσεται κρύςαλλος ἐφ' ὕδατος·
Ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος καταλύσει,
Καὶ ὡς θώρακα ἐνδύσεται τὸ ὕδωρ.

21. Καταφάγεται ὄρη, καὶ ἔρημον ἐκκαύσει,
Καὶ ἀποσβέσει χλόην ὡς πῦρ.

22. Ἴασις πάντων κατὰ σπουδὴν, ὁμίχλη·
Δρόσος ἀπαντῶσα ἀπὸ καύσωνος ἱλαρώσει.

23. Λογισμῷ αὐτῦ ἐκόπασεν ἄβυσσον,
Καὶ ἐφύτευσεν ἐν αὐτῇ νήσους. αὐτὴν

24. Οἱ πλέοντες τὴν θάλασσαν διηγοῦνται κίνδυνον αὐτῆς, Ἰησῦς
Καὶ ἀκοαῖς ὠτίων ἡμῶν θαυμάζομεν.

25. Καὶ ἐκεῖ τὰ θαυμάσια καὶ παράδοξα ἔργα,
Ποικιλία παντὸς ζώε, κτίσις κητῶν, κτῆσις
26. Δι' κητῶν

v. 8. stich. 2. αὐξανόμενος) αὐξανομένη. ibid. stich. 4. ἐκλάμπον) ἐκλάμπων. v. 9. stich. 2. Κυρίε) κύριος. v. 11. αὐτὸν) αὐτό. v. 12. stich. 2. ἐτάνυσαν) ἐτάνυσεν. v. 15. νεφέλαις) νεφέλας. v. 16. stich. 1. in Rom. καὶ ἐν ὀπτασίαις αὐτῦ σαλευθήσεται ὄρη. ibid. stich. 2. Καὶ ἐν) καὶ deest. ibid. αὐτῦ) abest. v. 17. γῆ) γῆν. v. 20. Βορέας) Βορέης. ibid. stich. 2. ἐφ' ὕδατος) ἀφ' ὕδατος. v. 24. κίνδυνον) τὸν κίνδυνον. v. 25. θαυμάσια καὶ παράδοξα) transposita. ibid. stich. 2. κτῆσις κητῶν) κτίσις κητῶν.

εὐδοκία 26. Δι' αὐτὸν εὐοδοῖ ἄγγελος αὐτοῦ,
τέλος Καὶ ἐν λόγῳ αὐτοῦ σύγκειται τὰ πάντα.
27. Πολλὰ ἐροῦμεν, καὶ οὐ μὴ ἀφικώμεθα,
Καὶ συντέλεια λόγων· τὸ πᾶν ἐστιν αὐτός.
28. Δοξάζοντες ποῦ ἰσχύσομεν;
Αὐτὸς γὰρ ὁ μέγας παρὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ·
29. Φοβερὸς Κύριος καὶ σφόδρα μέγας,
Καὶ θαυμαστὴ ἡ δυναστεία αὐτοῦ.
30. Δοξάζοντες Κύριον ὑψώσατε,
Καθόσον ἂν δύνησθε, (ὑπερέξει γὰρ καὶ ἔτι·)
Καὶ ὑψοῦντες αὐτὸν πληθύνατε ἐν ἰσχύϊ·
Μὴ κοπιᾶτε, οὐ γὰρ μὴ ἀφίκησθε.
31. Τίς ἑώρακεν αὐτὸν καὶ ἐκδιηγήσεται;
Καὶ τίς μεγαλυνεῖ αὐτὸν καθώς ἐστι;
32. Πολλὰ ἀπόκρυφά ἐστι μείζονα τούτων·
Ὀλίγα γὰρ ἑωράκαμεν τῶν ἔργων αὐτοῦ.
33. Πάντα γὰρ ἐποίησεν ὁ Κύριος,
Καὶ τοῖς εὐσεβέσιν δέδωκε σοφίαν.

ΚΕΦ. ΜΔ΄. XLIV.

Πατέρων ὕμνος.

Αἰνέσωμεν δὴ ἄνδρας ἐνδόξους,
Καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν τῇ γενέσει.
2. Πολλὴν δόξαν ἔκτισεν ὁ Κύριος ἐν αὐτοῖς
Τῇ μεγαλωσύνῃ αὐτοῦ ἀπ' αἰῶνος. Τὴν μεγαλωσύνην
3. Κυριεύοντες ἐν ταῖς βασιλείαις * αὐτῶν,
Καὶ ἄνδρες ὀνομαστοὶ ἐν δυνάμει,
† Βουλευταὶ ἐν συνέσει αὐτῶν, * αὐτοῦ
Ἀπηγγελκότες ἐν προφητείαις· † βουλεύσαι
4. Ἡγέμενοι λαοῦ ἐν διαβουλίοις
Καὶ συνέσει γραμματείας λαοῦ,
Σοφοὶ ἐν λόγοις παιδείᾳ αὐτῶν·
5. Ἐκζητοῦντες μέλη μουσικῶν,
Καὶ διηγούμενοι ἔπη ἐγγραφῇ· ἐν γραφῇ
6. Ἄνδρες πλούσιοι κεχορηγημένοι ἐν ἰσχύϊ,
Εἰρηνεύοντες ἐν κατοικίαις αὐτῶν·
7. Πάντες οὗτοι ἐν γενεαῖς ἐδοξάσθησαν,
Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν καύχημα.
8. Εἰσὶν αὐτῶν οἳ κατέλειπον ὄνομα,
Τοῦ ἐκδιηγήσασθαι ἐπαίνους·
9. Καὶ εἰσὶν ὧν οὐκ ἔστι μνημόσυνον,
Καὶ ἀπώλοντο ὡς οὐχ ὑπάρξαντες,
Καὶ ἐγένοντο ὡς οὐ γεγονότες,
Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν μετ' αὐτούς.
10. Ἀλλ' ἢ οὗτοι ἄνδρες ἐλέους,
Ὧν αἱ δικαιοσύναι οὐκ ἐπελήσθησαν·
11. Μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν διαμενεῖ
Ἀγαθὴ κληρονομία, ἔκγονα αὐτῶν
Ἐν ταῖς διαθήκαις· 12. ἔστη τὸ σπέρμα αὐτῶν
Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν δι' αὐτούς·
13. Ἕως αἰῶνος μενεῖ σπέρμα αὐτῶν,
Καὶ ἡ δόξα αὐτῶν οὐκ ἐξαλειφθήσεται· ἐγκαταλειφθήσεται
14. Τὰ

v. 26. εὐδοκία) εὐοδία. ibid. ſtich. 2. τὰ πάντα) πάντα. v. 28. ἰσχύσομεν) ἰσχύσωμεν. v. 30. ſtich. 4. ἀφίκησθε) ἐφίκησθε. v. 33. ſtich. 2. δέδωκε) ἔδωκε. CAP. XLIV. v. 3. αὐτοῦ) αὐτῶν. ibid. ſtich. 3. βουλεύσαι) βουλεύσονται. v. 4. ſtich. 3. in Rom. σοφοὶ λόγοι ἐν παιδείᾳ αὐτῶν. v. 5. ſtich. 2. Καὶ) deeſt. v. 6. ἐν ἰσχύϊ) ἰσχύϊ. ibid. ſtich. 2. κατοικίαις) παροικίαις. v. 12. τὸ σπέρμα absque articulo. ibid. ſtich. 2. τὰ τέκνα) τέκνα. v. 13. ſtich. 2. ἐγκαταλειφθήσεται) ἐξαλειφθήσεται.

14. Τὰ σώματα αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ ἐτάφη, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ζῇ εἰς γενεάς·
15. Σοφίαν αὐτῶν διηγήσονται λαοί,
Καὶ τὸν ἔπαινον αὐτῶν ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία.
16. Ἐνὼχ εὐηρέστησε Κυρίῳ, καὶ μετετέθη,
Ὑπόδειγμα μετανοίας ταῖς γενεαῖς.
17. Νῶε εὑρέθη τέλειος δίκαιος,
Ἐν καιρῷ ὀργῆς ἐγένετο ἀντάλλαγμα·
Διὰ τοῦτο ἐγενήθη κατάλειμμα τῇ γῇ,
Ὅτε ἐγένετο ὁ κατακλυσμός·
18. Διαθῆκαι αἰῶνος ἐτέθησαν πρὸς αὐτόν,
Ἵνα μὴ ἐξαλειφθῇ πᾶσα σάρξ.
19. Ἀβραὰμ μέγας πατὴρ πλήθους ἐθνῶν,
Καὶ οὐχ εὑρέθη ὅμοιος αὐτῷ ἐν τῇ δόξῃ·
20. Ὃς συνετήρησε νόμον ὑψίστου,
Καὶ ἐγένετο ἐν διαθήκῃ μετ' αὐτοῦ:
Ἐν σαρκὶ αὐτοῦ ἔστησε διαθήκην,
Καὶ ἐν πειρασμῷ εὑρέθη πιστός·
21. Διὰ τοῦτο ἐν ὅρκῳ ἔστησεν αὐτῷ,
Ἐνευλογηθῆναι ἔθνη ἐν σπέρματι αὐτοῦ,
Πληθῦναι αὐτὸν ὡς χοῦν τῆς γῆς,
Καὶ ὡς ἄστρα ἀνυψῶσαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ,
Καὶ κατακληρονομῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης,
Καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως ἄκρου τῆς γῆς.
22. Καὶ ἐν τῷ Ἰσαὰκ ἔστησεν οὕτως
Διὰ Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ
Εὐλογίαν πάντων ἀνθρώπων καὶ διαθήκην.
23. Καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰακώβ·
Ἐπέγνω αὐτὸν ἐν εὐλογίαις αὐτοῦ,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν κληρονομίᾳ·
Καὶ διεῖλε μερίδας αὐτοῦ, διέστησεν
Ἐν φυλαῖς ἐμέρισε δεκαδύο·
Καὶ ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ ἄνδρα ἐλέους,
Εὑρίσκοντα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς πάσης σαρκός.

ΚΕΦ. ΜΕ΄. XLV.

Ἠγαπημένος ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων Ἠγαπημένον
Μωσῆς, οὗ τὸ μνημόσυνον ἐν εὐλογίαις· Μωσῆν
2. Ὡμοίωσεν αὐτὸν ἐν δόξῃ ἁγίων,
Καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν ἐν φόβοις ἐχθρῶν·
3. Ἐν λόγοις αὐτοῦ σημεῖα κατέπαυσεν,
Ἐδόξασεν αὐτὸν κατὰ πρόσωπον βασιλέων·
Ἐνετείλατο αὐτῷ πρὸς λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τῆς δόξης αὐτοῦ·

v. 14. Τὰ σώματα) τὸ σῶμα. v. 15. ſtich. 2. ἔπαινον αὐτῶν ἐξαγγελεῖ) ἔπαινον ἐξαγγέλλει. v. 17. ſtich. 4. in Rom. διὰ τοῦτο ἐγένετο κατακλυσμός. v. 18. ſtich. 2. ἐξαλειφθῇ) addit κατακλυσμῷ. v. 19. Ἀβραὰμ) ἀβρααμ. ibid. ſtich. 2. οὐχ) οὐκ. ibid. αὐτῷ) deeſt. v. 20. ſtich. 3. Ἐν σαρκὶ) καὶ ἐν σαρκί. v. 21. ſtich. 2. ἐν σπέρματι) ἐν τῷ σπέρματι. ibid. ſtich. 6. τῆς γῆς) abſque articulo. v. 23. ſtich. 4. διέστησεν) διεῖλε. CAP. XLV. v. 1. ſtich. 2. Μωσῆς) μωυσῆς. v. 2. ἐν δόξῃ) ἐν deeſt.

4. Ἐν πίστει καὶ πραότητι αὐτὸν ἡγίασεν,
Ἐξελέξατο αὐτὸν ἐκ πάσης σαρκός.

5. Ἠκούτισεν αὐτὸν τῆς φωνῆς αὐτοῦ,
Καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν γνόφον,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κατὰ πρόσωπον ἐντολάς,
Νόμον ζωῆς καὶ ἐπιστήμης,
Διδάξαι τὸν Ἰακὼβ διαθήκην,
Καὶ κρίματα αὐτοῦ τὸν Ἰσραήλ.

6. Ἀαρὼν ὕψωσεν ἅγιον ὅμοιον αὐτῷ,
Ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐκ φυλῆς Λευΐ·

7. Ἔστησεν αὐτῷ διαθήκην αἰῶνος,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἱερατείαν λαοῦ·
Ἐμακάρισεν αὐτὸν ἐν εὐκοσμίᾳ,
περιστολῇ Καὶ περιέζωσεν αὐτὸν περιστολὴν δόξης·

8. Ἐνέδυσεν αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος,
Καὶ ἐστερέωσεν αὐτὸν σκεύεσιν ἰσχύος,
περισκελῆ καὶ ποδήρη καὶ ἐπωμίδα·

9. Καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὸν ῥοΐσκοις
Χρυσοῖς, κώδωσι πλείστοις κυκλόθεν,
Ἠχῆσαι φωνὴν ἐν βήμασιν αὐτοῦ,
Ἀκουστὸν ποιῆσαι ἦχον ἐν ναῷ
Εἰς μνημόσυνον υἱοῖς λαοῦ αὐτοῦ·

10. Στολῇ ἁγίᾳ, χρυσῷ καὶ ὑακίνθῳ
Καὶ πορφύρᾳ, ἔργῳ ποικιλτοῦ,
ἀληθείας Λογείῳ κρίσεως δήλοις ἀληθείας,

11. Κεκλωσμένῃ κόκκῳ, ἔργῳ τεχνίτου,
Λίθοις πολυτελέσι γλύμματος σφραγίδος,
Ἐν δέσει χρυσίου, ἔργῳ λιθουργοῦ,
Εἰς μνημόσυνον ἐν γραφῇ κεκολαμμένῃ
Κατ' ἀριθμὸν φυλῶν Ἰσραήλ·

12. Στέφανον χρυσοῦν ἐπάνω κιδάρεως,
Ἐκτύπωμα σφραγίδος ἁγιάσματος,
Καύχημα τιμῆς, ἔργον ἰσχύος,
Ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν κοσμούμενα ὡραῖα·

13. Πρὸ αὐτοῦ οὐ γέγονε τοιαῦτα,
Ἕως αἰῶνος οὐκ ἐνεδύσατο ἀλλογενής
Πλὴν τῶν υἱῶν αὐτοῦ μόνον,
Καὶ τὰ ἔκγονα αὐτοῦ διαπαντός.

14. Θυσίαι αὐτοῦ ὁλοκαρπωθήσονται
Καθημέραν ἐνδελεχῶς δίς.

15. Ἐπλήρωσε Μωσῆς τὰς χεῖρας,
Καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ·
Ἐγενήθη αὐτῷ εἰς διαθήκην αἰώνιον,
Καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἐν ἡμέραις οὐρανοῦ,
Λειτουργεῖν αὐτῷ ἅμα καὶ ἱερατεύειν,
Καὶ εὐλογεῖν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

16. Ἐξελέξατο αὐτὸν ἀπὸ παντὸς ζῶντος,
Προσαγαγεῖν κάρπωσιν Κυρίῳ,
Θυμίαμα καὶ εὐωδίαν εἰς μνημόσυνον, εὐωδίας
Ἐξιλάσκεσθαι περὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. σου

17. Ἔδωκεν αὐτῷ ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ,
Ἐξουσίαν ἐν διαθήκαις κριμάτων,
Διδάξαι τὸν Ἰακὼβ τὰ μαρτύρια, μαρτυρίαν
Καὶ

v. 4. πραότητι αὐτὸν) πραΰτητι αὐτοῦ. v. 7. stich. 4. περιστολῇ) στολήν. v. 15. Μωσῆς) Μωυσῆς. ibid. stich. 4. Καὶ τῷ) καὶ ἐν τῷ. ibid. stich. 6. ὀνόματι) addit αὐτοῦ. v. 16. stich. 3. εὐωδία) εὐωδίαν. v. 17. αὐτῷ ἐν ταῖς ἐντολ.) αὐτὸν ἐν ἐντολαῖς. ibid. stich. 3. μαρτυρίαν) τὰ μαρτύρια.

Καὶ ἐν νόμῳ αὐτȣ̃ φωτίσαι τὸν Ἰσ-
ραήλ.
18. Ἐπισυνέστησαν αὐτῷ ἀλλότριοι,
Καὶ ἐζήλωσαν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ
Ἄνδρες οἱ περὶ Δαθὰν καὶ Ἀβειρὼν,
Καὶ ἡ συναγωγὴ Κορὲ ἐν θυμῷ καὶ
ὀργῇ.
19. Ἴδε Κύριος καὶ ȣ̓κ ηὐδόκησε,
Καὶ συνετελέσθησαν ἐν θυμῷ ὀργῆς·
Ἐποίησεν αὐτοῖς τέρατα,
Καταναλῶσαι ἐν πυρὶ φλογὸς αὐ-
τȣ̃ς.
20. Καὶ προσέθηκεν Ἀαρὼν δόξαν,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν·
Ἀπαρχὰς πρωτογεννημάτων ἐμέρισεν
αὐτῷ,
Ἄρτον ἐν πρώτοις ἡτοίμασεν ἐν πλησ-
μονῇ·
21. Καὶ γὰρ θυσίας Κυρίȣ φάγονται,
Ἃς ἔδωκεν αὐτῷ τε καὶ τῷ σπέρμα-
τι αὐτȣ̃.
22. Πλὴν ἐν γῇ λαȣ̃ ȣ̓ κληρονομήσει,
Καὶ μερὶς ȣ̓κ ἔστιν αὐτῷ ἐν λαῷ·
σ8 Αὐτὸς γὰρ μερὶς αὐτȣ̃ καὶ κληρονο-
μία.
23. Καὶ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ τρίτος εἰς
δόξαν,
Ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν ἐν φόβῳ Κυ-
ρίȣ,
Καὶ στῆναι αὐτὸν ἐν τροπῇ λαȣ̃
Ἐν ἀγαθότητι προθυμίας ψυχῆς
αὐτȣ̃·
Καὶ ἐξιλάσατο περὶ τȣ̃ Ἰσραήλ.
24. Διὰ τȣ̃το ἐστάθη αὐτῷ διαθήκη εἰ-
ρήνης,
Προστατεῖν ἁγίων καὶ † λαȣ̃ αὐτȣ̃, προσάτην
Ἵνα αὐτῷ ᾖ καὶ τῷ σπέρματι αὐτȣ̃ τὴν
Ἱερωσύνης μεγαλεῖον εἰς τȣ̀ς αἰῶνας· † λαῷ
25. Κατὰ διαθήκην τῷ Δαυὶδ, Καὶ
Υἱῷ Ἰεσσαὶ ἐκ φυλῆς Ἰȣ́δα,
Κληρονομίας βασιλέως υἱȣ̃ ἐξ υἱȣ̃ μόνȣ, κληρονομία
κληρονομία † Ἀαρὼν καὶ τῷ σπέρ-
ματι αὐτȣ̃. † αὐτῷ
26. Δῴη ὑμῖν σοφίαν ἐν καρδίᾳ ὑμῶν, δοίη
Κρίνειν τὸν λαὸν αὐτȣ̃ ἐν δικαιοσύνῃ,
ἵνα μὴ ἀφανισθῇ τὰ ἀγαθὰ αὐ-
τῶν,
Καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς γενεὰν αὐ-
τῶν.

ΚΕΦ. Μϛ΄. XLVI.

Κραταιὸς ἐν πολέμῳ Ἰησȣ̃ς υἱὸς
Ναυῆ,
Καὶ διάδοχος Μωσῆ ἐν προφη-
τείαις·
Ὃς ἐγένετο κατὰ τὸ ὄνομα αὐτȣ̃
Μέγας ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐκλεκτῶν αὐτȣ̃,
Ἐκδικῆσαι ἐπεγειρομένȣς ἐχθρȣ̀ς,
Ὅπως κατακληρονομήσῃ τὸν Ἰσραήλ.
2. Ὡς ἐδοξάσθη ἐν τῷ ἐπᾶραι χεῖρας
αὐτȣ̃,
Καὶ ἐν τῷ ἐκτεῖναι ῥομφαίαν ἐπὶ πό-
λεις.

v. 17. stich. 4. τὸν Ἰσραήλ.) absque articulo. v. 19. stich. 4. φλογὸς αὐτȣ̃ς.) φλογὸς αὐτοῦ. v. 20. stich. 3. ἐμέρισεν αὐτῷ.) ἐμέρισεν αὐτοῖς. ibid. stich. 4. in Rom. ἄρτον ἐν πρώτοις ἡτοίμασε πλησμονήν. v. 22. stich. 3. καὶ κληρονομία) καὶ deest. v. 23. stich. 3. στῆναι) στῆσαι. v. 25. stich. 2. Ἰεσσαὶ) deest. ibid. stich. 3. αὐτῷ καὶ τῷ) ἀαρὼν καὶ τῷ. v. 26. δοίη) δῴη. ibid. stich. 3. εἰς γενεὰν) εἰς γενεάς. CAP. XLVI. v. 1. ἐν πολέμῳ Ἰησȣ̃ς υἱὸς Ναυῆ) ἐν πολέμοις ἰησοῦς ναυῆ. ibid. stich. 2. Μωσῆ) μωϋσῆ. ibid. stich. 6. κατακληρονομήσῃ) κληρονομήσῃ. v. 2. stich. 2. Καὶ ἐν τῷ ἐκτεῖναι) καὶ τῷ ἐκκλῖναι.

3. Τίς πρότερος αὐτοῦ οὕτως ἔστη;
Τοὺς γὰρ πολεμίους Κυρίου αὐτὸς ἀπήγαγεν.

4. Οὐχὶ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἐνεποδίσθη ὁ ἥλιος,
Καὶ μία ἡμέρα ἐγενήθη πρὸς δύο;

5. Ἐπεκαλέσατο τὸν ὕψιστον δυνάστην,
Ἐν τῷ θλίψαι αὐτὸν ἐχθροὺς κυκλόθεν·
Καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ μέγας Κύριος
Ἐν λίθοις χαλάζης δυνάμεως κραταιᾶς·

6. Κατέῤῥαξεν ἐπ' ἔθνος πόλεμον,
Καὶ ἐν καταβάσει ἀπώλεσεν ἀνθεστηκότας,
Ἵνα γνῶσιν ἔθνη πανοπλίαν αὐτοῦ,
Ὅτι ἐναντίον Κυρίου ὁ πόλεμος αὐτοῦ·
Καὶ γὰρ ἐπηκολούθησεν ὀπίσω δυνάστου.

7. Καὶ ἐν ἡμέραις Μωσέως ἐποίησεν ἔλεος,
Αὐτὸς καὶ Χαλὲβ υἱὸς Ἰεφοννῆ,
ἐχθροῦ Ἀντιστῆναι ἔναντι ἐκκλησίας,
Κωλῦσαι λαὸν ἀπὸ ἁμαρτίας,
Καὶ κοπάσαι γογγυσμὸν πονηρίας·

8. Καὶ αὐτοὶ δύο ὄντες διεσώθησαν
Ἀπὸ ἑξακοσίων χιλιάδων πεζῶν,
Εἰσάγειν αὐτοὺς εἰς κληρονομίαν,
Εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

9. Καὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος τῷ Χαλὲβ ἰσχὺν,
Καὶ ἕως γήρους διέμεινεν αὐτῷ,
Ἐπιβῆναι αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς γῆς,
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κατέχει τὴν κληρονομίαν· καὶ

10. Ὅπως ἴδωσι πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ,
Ὅτι καλὸν τὸ πορεύεσθαι ὀπίσω Κυρίου.

11. Καὶ οἱ κριταὶ ἕκαστος τῷ αὐτοῦ ὀνόματι, ὅσων οὐκ ἐξεπόρνευσεν ἡ καρδία,
Καὶ ὅσοι οὐκ ἀπεστράφησαν ἀπ' Κυρίου,
Εἴη τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐν εὐλογίαις·

12. Τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἀναθάλοι ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν,
Καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἀντικαταλλασσόμενον,
Ἐφ' υἱοῖς δεδοξασμένων αὐτῶν.

13. Ἠγαπημένος ὑπὸ κυρίου αὐτοῦ Σαμουὴλ
Προφήτης Κυρίου κατέστησε βασιλείαν,
Καὶ ἔχρισεν ἄρχοντας ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ·

14. Ἐν νόμῳ Κυρίου ἔκρινε συναγωγὴν,
Καὶ ἐπεσκέψατο Κύριος τὸν Ἰακώβ.

15. Ἐν πίστει αὐτοῦ ἠκριβάσθη προφήτης,
Καὶ ἐγνώσθη ἐν ῥήμασιν αὐτοῦ πιστὸς ὁράσεως.

16. Καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον δυνάστην,

Ἐν

v. 3. πρότερος) πρότερον. ibid. ſtich. 2. Κυρίου αὐτὸς ἀπήγαγεν.) κύριος αὐτὸς ἐπήγαγεν. v. 4. ἐνεποδίσθη) ἀνεπόδισεν. v. 5. ſtich. 3. ἐπήκουσεν αὐτοῦ) ἐπήκουσεν αὐτῶν. ibid. ſtich. 4. λίθοις) ἐν λίθοις. v. 6. ſtich. 3. πανοπλίαν αὐτοῦ) πανοπλίαν αὐτῶν. v. 7. Μωσέως) μωϋσέως. v. 8. ſtich. 3. Εἰσάγειν) εἰσαγαγεῖν. v. 9. ſtich. 3. τὸ ὕψος) absque articulo. ibid. ſtich 4. καὶ τὴν κληρονομίαν) κατέσχε κληρονομίαν. v. 15. ſtich. 2. ἐν ῥήμασιν). ἐν πίστει.

Ἐν τῷ θλῖψαι ἐχθροὺς αὐτοῦ κυκλόθεν,
Ἐν προσφορᾷ ἀρνὸς γαλαθηνοῦ·

17. Καὶ ἐβρόντησεν ἀπ' οὐρανοῦ Κύριος,
Καὶ ἐν ἤχῳ μεγάλῳ ἀκουστὴν ἐποίησε τὴν φωνὴν αὐτοῦ·

18. Καὶ ἐξέτριψεν ἡγουμένους Τυρίων,
Καὶ πάντας ἄρχοντας Φυλιστιείμ.

19. Καὶ πρὸ καιροῦ κοιμήσεως αἰῶνος
Ἐπεμαρτύρατο ἔναντι Κυρίου καὶ χριστοῦ·
Χρήματα καὶ ἕως ὑποδημάτων
Ἀπὸ πάσης σαρκὸς οὐκ εἴληφα·
Καὶ οὐκ ἐνεκάλεσεν αὐτῷ ἄνθρωπος.

20. Καὶ μετὰ τὸ ὑπνῶσαι αὐτὸν ἐπροφήτευσε,
Καὶ ὑπέδειξε βασιλεῖ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ·
Καὶ ἀνύψωσεν ἐκ γῆς φωνὴν αὐτοῦ,
Ἐν προφητείᾳ ἐξαλεῖψαι ἀνομίαν λαοῦ.

ΚΕΦ. ΜΖʹ. XLVII.

ΚΑΙ μετὰ τοῦτον ἀνέστη Νάθαν
Προφητεύειν ἐν ἡμέραις Δαυίδ.

2. Ὥσπερ στέαρ ἀφωρισμένον ἀπὸ σωτηρίου,
Οὕτως Δαυὶδ ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ.

3. Ἐν λέουσιν ἔπαιζεν ὡς ἐν ἐρίφοις,
Καὶ ἐν ἄρκοις ὡς ἐν ἄρνασι προβάτων.

4. Ἐν νεότητι αὐτοῦ οὐχὶ ἀπέκτεινε γίγαντα,
Καὶ ἐξῆρεν ὀνειδισμὸν ἐκ λαοῦ,
Ἐν τῷ ἐπᾶραι χεῖρα ἐν λίθῳ σφενδόνης, χεῖρας
Καὶ καταβαλεῖν γαυρίαμα τοῦ Γολιάθ;

5. Ἐπεκαλέσατο γὰρ Κύριον τὸν ὕψιστον,
Καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ κράτος
Ἐξᾶραι ἄνθρωπον δυνατὸν ἐν πολέμῳ,
Ἀνυψῶσαι κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

6. Οὕτως ἐν μυριάσιν ἐδόξασεν αὐτὸν,
Καὶ ᾔνεσεν αὐτὸν ἐν εὐλογίαις Κυρίου,
Ἐν τῷ φέρεσθαι αὐτῷ διάδημα δόξης.

7. Ἐξέτριψε γὰρ ἐχθροὺς κυκλόθεν,
Καὶ ἐξουδένωσε Φυλιστιεὶμ τοὺς ὑπεναντίους·
Ἕως σήμερον συνέτριψεν αὐτῶν κέρας.

8. Ἐν παντὶ ἔργῳ αὐτοῦ ἔδωκεν ἐξομολόγησιν
Ἁγίῳ ὑψίστῳ ῥήματι δόξης·
Ἐν πάσῃ καρδίᾳ αὐτοῦ ὕμνησε,
Καὶ ἠγάπησε τὸν ποιήσαντα αὐτόν.

9. Καὶ ἔστησε ψαλτῳδοὺς κατέναντι θυσιαστηρίου,
Καὶ ἐξ ἤχους αὐτῶν γλυκαίνειν μέλη,
Καὶ καθ' ἡμέραν αἰνέσουσιν ἐν ταῖς ᾠδαῖς αὐτῶν·

10. Ἔδωκεν ἐν ἑορταῖς εὐπρέπειαν,
Καὶ ἐκόσμησε καιροὺς μέχρι συντελείας,
Ἐν τῷ αἰνεῖν αὐτοὺς τὸ ἅγιον ὄνομα αὐτοῦ,
Καὶ ἀπὸ πρωΐας ἠχεῖν τὸ ἁγίασμα.

 11. Κύριος

v. 20. ἐπροφήτευσε) προεφήτευσε. ibid. stich. 3. φωνὴν) τὴν φωνήν. CAP. XLVII. v. 1. τοῦτον) τοῦτο. v. 2. stich. 2. ἀπὸ υἱῶν) ἀπὸ τῶν υἱῶν. v. 3. ἔπαιζεν) ἔπαισεν. v. 4. stich. 3. χεῖρας) χεῖρα. v. 9. θυσιαστηρίου) τοῦ θυσιαστηρίου. ibid. stich. 2. in Rom. καὶ ἐξ ἤχου αὐτῶν γλυκαίνει μέλη. v. 10. stich. 4. ἀπὸ πρωΐας) ἀπὸ πρωΐ.

11. Κύριος ἀφεῖλε τὰς ἁμαρτίας αὐτȣ͂,
Καὶ ἀνύψωσεν εἰς αἰῶνα τὸ κέρας αὐτȣ͂,
Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην βασιλέων
Καὶ θρόνον δόξης ἐν τῷ Ἰσραήλ.

12. Μετὰ τȣ͂τον ἀνέστη υἱὸς ἐπιστήμων,
Καὶ δι' αὐτὸν κατέλυσεν ἐν πλατυσμῷ·
13. Σολωμὼν ἐβασίλευσεν ἐν ἡμέραις εἰρήνης,
Ὧ ὁ Θεὸς κατέπαυσε κυκλόθεν,
Ἵνα στήσῃ οἶκον ἐπ' ὀνόματι αὐτȣ͂,
Καὶ ἑτοιμάσῃ ἁγίασμα εἰς τὸν αἰῶνα.
14. Ὡς ἐσοφίσθης ἐν νεότητί σȣ,
Καὶ ἐνεπλήσθης ὡς ποταμὸς συνέσεως;
15. Γῆν ἐπεκάλυψεν ἡ ψυχή σȣ,
Καὶ ἐνέπλησας ἐν παραβολαῖς αἰνιγμάτων·
16. Εἰς νήσȣς πόῤῥω ἀφίκετο τὸ ὄνομά σȣ,
Καὶ ἠγαπήθης ἐν τῇ εἰρήνῃ σȣ.

17. Καὶ ἐν ᾠδαῖς καὶ παροιμίαις καὶ παραβολαῖς,
ἐρημίαις Καὶ ἐν ἑρμηνείαις ἀπεθαύμασάν σε χῶραι.
18. Ἐν ὀνόματι Κυρίȣ τȣ͂ Θεȣ͂
Τȣ͂ ἐπικεκλημένȣ Θεȣ͂ Ἰσραήλ,
Συνήγαγες ὡς κασσίτερον τὸ χρυσίον,
μόλιβον Καὶ ὡς μόλιβδον ἐπλήθυνας ἀργύριον.

19. Παρανέκλινας τὰς λαγόνας σȣ γυναιξί,
Καὶ ἐνεξȣσιάσθης ἐν τῷ σώματί σȣ·
20. Ἔδωκας μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σȣ·
Καὶ ἐβεβήλωσας τὸ σπέρμα σȣ,
Ἐπαγαγεῖν ὀργὴν ἐπὶ τὰ τέκνα σȣ,
Καὶ κατανυγῆναι ἐπὶ τῇ ἀφροσύνῃ σȣ· κατενύγην
21. Γενέσθαι δίχα τυραννίδα,
Καὶ ἐξ Ἐφραὶμ ἄρξαι βασιλείαν ἀπειθῆ.
22. Ὁ δὲ Κύριος ȣ̓ μὴ ἐγκαταλείπῃ τὸ ἔλεος αὐτȣ͂,
Καὶ ȣ̓ μὴ διαφθείρῃ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτȣ͂,
Οὐδὲ μὴ ἐξαλείψῃ ἐκλεκτȣ͂ αὐτȣ͂ ἔκγονα,
Καὶ τὸ σπέρμα τȣ͂ ἀγαπήσαντος αὐτὸν ȣ̓ μὴ ἐξάρῃ·
Καὶ τῷ Ἰακὼβ ἔδωκε κατάλειμμα,
Καὶ τῷ Δαυὶδ ἐξ αὐτȣ͂ ῥίζαν.
23. Καὶ ἀνεπαύσατο Σαλωμὼν μετὰ τῶν πατέρων αὐτȣ͂,
Καὶ κατέλιπε μεθ' αὐτὸν ἐκ τȣ͂ σπέρματος αὐτȣ͂
Λαȣ͂ ἀφροσύνην καὶ ἐλασσȣμενον συνέσει
Ῥοβοὰμ, ὃς ἀπέστησε τὸν λαὸν ἐκ βȣλῆς αὐτȣ͂,
Καὶ Ἱεροβοὰμ υἱὸν Ναβὰτ, ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραήλ,
Καὶ ἔδωκε τῷ Ἐφραὶμ ὁδὸν ἁμαρτίας·

24. Καὶ

v. 12. Μετὰ τȣ͂τον) μετὰ τȣ͂τον. v. 13. Σολωμὼν) Σαλωμὼν. v. 17. Καὶ ἐν ᾠδαῖς) καὶ deest. ibid. stich. 2. ἐν ἐρημίαις) ἐν ἑρμηνείαις. v. 18. stich. 4. ὡς μόλιβον) ὡς μόλιβδον. v. 19. παρανέκλινας) παρενέκλινας. v. 22. ἐγκαταλείπῃ) καταλίπῃ. ibid. stich. 2. διαφθείρῃ) διαφθαρῇ. ibid. stich. 3. αὐτοῦ) deest. ibid. stich. 4. τὸ σπέρμα) absque articulo. v. 23. πατέρων αὐτȣ͂) αὐτȣ͂ abest. ibid. stich. 2. μεθ' αὐτὸν) μετ' αὐτόν. ibid. stich. 4. τὸν λαὸν) absque articulo.

24. Καὶ ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν σφόδρα,
Ἀποστῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν·
25. Καὶ πᾶσαν πονηρίαν ἐξεζήτησαν,
Ὡς Ἕως ἐκδίκησις ἔλθῃ ἐπ' αὐτούς.

ΚΕΦ. ΜΗ΄. XLVIII.

ΚΑΙ ἀνέστη Ἠλίας προφήτης ὡς πῦρ,
Καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμπὰς ἐκαίετο·
2. Ὃς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς λιμὸν ἰσχυρὸν,
Καὶ τῷ ζήλῳ αὐτοῦ ὠλιγοποίησεν αὐτούς·
3. Ἐν λόγῳ Κυρίου ἀνέσχεν οὐρανὸν,
Κατήγαγεν οὕτως τρὶς πῦρ.
4. Ὡς ἐδοξάσθης Ἠλία ἐν θαυμασίοις σου;
Καὶ τίς ὅμοιός σοι καυχήσεται;
5. Ὁ ἐγείρας νεκρὸν ἐκ θανάτου, καὶ ἐξ ᾅδου ψυχὴν ἐν λόγῳ ὑψίστου·
6. Ὁ καταγαγὼν βασιλεῖς εἰς ἀπώλειαν,
Καὶ δεδοξασμένους ἀπὸ κλίνης αὐτῶν.
7. Ἀκούων ἐν Σινᾶ ἐλεγμὸν Κυρίου,
Καὶ ἐν Χωρὴβ κρίματα ἐκδικήσεως.
8. Ὁ χρίων βασιλεῖς εἰς ἀνταπόδομα,
Καὶ προφήτας διαδόχους μετ' αὐτόν.
λαμπάδι 9. Ὁ ἀναληφθεὶς ἐν λαίλαπι πυρὸς
Ἐν ἅρματι ἵππων πυρίνων·
10. Ὁ καταγραφεὶς ἐν ἐλεγμοῖς εἰς καιροὺς, ἐλεγμὸς
Κοπάσαι ὀργὴν κρίσεως Κυρίου πρὸ θυμοῦ,
Καὶ ἐπιστρέψαι καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν,
Καὶ καταστῆσαι φυλὰς Ἰακώβ.
11. Μακάριοι οἱ ἰδόντες σε,
Καὶ οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοιμημένοι, κεκοσμημένοι
Καὶ γὰρ ἡμεῖς * ζωῇ ζησόμεθα.
12. Ἠλίας, † ὃς ἐν λαίλαπι ἐσκεπάσθη, * ζωῆς † ὡς
Καὶ Ἐλισαιὲ ἐπλήσθη πνεύματος αὐτοῦ. ἁγίου
Καὶ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ οὐκ ἐσαλεύθη ὑπὸ ἄρχοντος,
Καὶ οὐ κατεδυνάστευσεν αὐτὸν οὐδείς·
13. Πᾶς λόγος οὐχ ὑπερῆρεν αὐτὸν,
Καὶ ἐν κοιμήσει ἐπροφήτευσε τὸ σῶμα αὐτοῦ·
14. Καὶ ἐν ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα,
Καὶ ἐν τελευτῇ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ.
15. Ἐν πᾶσι τούτοις οὐ μετενόησεν ὁ λαὸς,
Καὶ οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν,
Ἕως ἐπρονομεύθησαν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν,
Καὶ διεσκορπίσθησαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ.
Καὶ κατελείφθη ὁ λαὸς ὀλιγοστὸς,
Καὶ ἄρχων ἐν τῷ οἴκῳ Δαυίδ·

16. Τινὲς

v. 25. stich. 2. Ὡς) ἕως. CAP. XLVIII. v. 4. ἐν θαυμασίοις) ἐν τοῖς θαυμασίοις. ibid. stich. 2. καυχήσεται) καυχᾶσθαι. v. 7. Ἀκούων) ὁ ἀκούων. v. 9. λαμπάδι) λαίλαπι. v. 10. ἐλεγμὸς) ἐν ἐλεγμοῖς. ibid. stich. 3. ἐπιστρέψαι) præmittit καὶ. v. 11. stich. 3. ζωῆς) ζωῇ. v. 12. stich. 2. in Rom. καὶ Ἐλισαιὲ ἐνεπλήσθη πνεύματος αὐτοῦ. v. 13. οὐχ) οὐκ. v. 15. stich. 3. ἀπὸ γῆς) ἀπὸ τῆς γῆς. ibid. stich. 4. διεσκορπίσθησαν) ἐσκορπίσθησαν. ibid. stich. 6. ἐν τῷ οἴκῳ) ἐν deest.

16. Τινὲς μὲν αὐτῶν ἐποίησαν τὸ ἀρεστὸν,
Τινὲς δὲ ἐπλήθυναν ἁμαρτίας.

17. Ἐζεκίας ὠχύρωσε τὴν πόλιν αὐτοῦ,
Καὶ εἰσήγαγεν εἰς μέσον αὐτῆς ὕδωρ·
Ὤρυξεν ἐν σιδήρῳ ἀκρότομον,
Καὶ ᾠκοδόμησε κρήνας εἰς ὕδατα.

18. Ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Σενναχηρεὶμ, καὶ ἀπέστειλε Ῥαψάκην, καὶ ἀπῆρεν ἐκ Λαχεὶς·
Καὶ ἐπῆρεν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν,
Καὶ ἐμεγαλαύχησεν ὑπερηφανίᾳ αὐτοῦ.

19. Τότε ἐσαλεύθησαν καρδίαι καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν,
Καὶ ὠδίνησαν ὡς αἱ τίκτουσαι·

20. Καὶ ἐπεκαλέσαντο τὸν Κύριον τὸν ἐλεήμονα,
Ἐκπετάσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν πρὸς αὐτόν·
Καὶ ὁ ἅγιος ἐξ οὐρανοῦ ταχὺ ἐπήκουσεν αὐτῶν,
Καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἡσαΐου·

21. Ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν τῶν Ἀσσυρίων,
Καὶ ἐξέτριψεν αὐτοὺς ὁ ἄγγελος αὐτοῦ.

22. Ἐποίησε γὰρ Ἐζεκίας τὸ ἀρεστὸν Κυρίῳ,
Καὶ ἐνίσχυσεν ἐν ὁδοῖς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
Ἃς ἐνετείλατο Ἡσαΐας ὁ προφήτης,
Ὁ μέγας καὶ πιστὸς ἐν ὁράσει αὐτοῦ·

23. Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνεπόδισεν ὁ ἥλιος,
Καὶ προσέθηκε ζωὴν βασιλεῖ·

24. Πνεύματι μεγάλῳ εἶδε τὰ ἔσχατα,
Καὶ παρεκάλεσε τοὺς πενθοῦντας ἐν Σιών·

25. Ἕως τοῦ αἰῶνος ὑπέδειξε τὰ ἐσόμενα,
Καὶ τὰ ἀπόκρυφα πρινὴ παραγενέσθαι αὐτά.

ΚΕΦ. ΜΘʹ. XLIX.

Μνημόσυνον Ἰωσίου εἰς σύνθεσιν θυμιάματος,
Ἐσκευασμένον ἔργον μυρεψοῦ·
Ἐν παντὶ στόματι ὡς μέλι γλυκανθήσεται,
Καὶ ὡς μουσικὰ ἐν συμποσίῳ οἴνου.

2. Αὐτὸς κατηυθύνθη ἐν ἐπιστροφῇ λαοῦ,
Καὶ ἐξῆρε βδελύγματα ἀνομίας·

3. Κατεύθυνε πρὸς Κύριον τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὁδὸν
Ἐν ἡμέραις ἀνόμων κατίσχυσε τὴν εὐσέβειαν.

4. Πάρεξ Δαυὶδ, καὶ Ἐζεκίου, καὶ Ἰωσίου,
Πάντες πλημμελείᾳ ἐπλημμέλησαν·
Κατέλειπον γὰρ τὸν νόμον τοῦ ὑψίστου,
Οἱ βασιλεῖς Ἰούδα ἐξέλειπον.

5. Ἔδωκαν γὰρ τὸ κέρας αὐτῶν ἑτέροις, ἔδωκαν
Καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν ἔθνει ἀλλοτρίῳ·

6. Ἐνεπύρισαν ἐκλεκτὴν πόλιν ἁγιάσματος,

Καὶ

v. 17. stich. 2. αὐτῆς ὕδωρ) αὐτῶν τὸν γώγ. v. 18. ἀνέβη Σενναχηρεὶμ) ἀνέβησεν ναχηρείμ. ibid. stich. 2. χεῖρα) ἡ χείρ. v. 19. αἱ χεῖρες) absque articulo. CAP. XLIX. v. 1. stich. 2. ἔργον) ἔργῳ. v. 3. τὴν ὁδὸν) τὴν καρδίαν. v. 4. stich. 2. πλημμελείᾳ) πλημμέλειαν.

Καὶ ἠρήμωσαν τὰς ὁδὲς αὐτῆς
Ἰηρεμίȣ Ἐν χειρὶ Ἰηρεμίȣ.
7. Ἐκάκωσαν γὰρ αὐτὸν,
Καὶ αὐτὸς ἐν μήτρᾳ ἡγιάσθη προφήτης
Ἐκριζȣ̃ν καὶ κακȣ̃ν καὶ ἀπολύειν,
Ὡσαύτως οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν.
Ἰεζεκιὴλ ὃς 8. Ἰεζεκιῆλος ἴδεν ὅρασιν δόξης,
Ἣν ὑπέδειξεν αὐτῷ ἐπὶ ἅρματος Χερȣβείμ·
9. Καὶ γὰρ ἐμνήσθη τῶν ἐχθρῶν ἐν ὄμβρῳ,
Καὶ ἀγαθῶσαι τὲς εὐθύνοντας ὁδές.
10. Καὶ τῶν δώδεκα προφητῶν τὰ ὀςᾶ
Ἀναθάλοι ἐκ τȣ̃ τόπȣ αὐτῶν·
Παρεκάλεσαν γὰρ τὸν Ἰακὼβ,
Καὶ ἐλυτρώσαντο αὐτὲς ἐν πίςει ἐλπίδος.
11. Πῶς μεγαλύνωμεν τὸν Ζοροβάβελ;
Καὶ αὐτὸς ὡς σφραγὶς ἐπὶ δεξιᾶς χειρός·
12. Οὕτως Ἰησȣ̃ς υἱὸς Ἰωσεδὲκ,
Οἳ ἐν ἡμέραις αὐτῶν ᾠκοδόμησαν
πύργον οἶκον,
Καὶ ἀνύψωσαν ναὸν ἅγιον Κυρίῳ,
Ἡτοιμασμένον εἰς δόξαν αἰῶνος.
Νεεμίȣ 13. Καὶ ἐν ἐκλεκτοῖς ἦν Νεεμίας, οὗ ἐπὶ πολὺ τὸ μνημόσυνον,
Τȣ̃ ἐγείραντος ἡμῖν τείχη πεπλωκότα,
Καὶ ςήσαντος πύλας καὶ μοχλὲς,
Καὶ ἀνεγείραντος τὰ οἰκόπεδα ἡμῶν.
14. Οὐδ' εἷς ἐκτίσθη ἐπὶ τῆς γῆς τοιȣ̃τος οἷος Ἐνώχ·
Καὶ αὐτὸς ἀνελήφθη ἀπὸ τῆς γῆς. μετετέθη
15. Οὐδὲ ὡς Ἰωσὴφ ἐγενήθη ἀνὴρ,
Ἡγέμενος ἀδελφῶν, ςήριγμα λαȣ̃,
Καὶ τὰ ὀςᾶ αὐτȣ̃ ἐπεσκέπησαν.
16. Σὴμ καὶ Σὴθ ἐν ἀνθρώποις ἐδοξάσθησαν,
Καὶ ὑπὲρ πᾶν ζῶον ἐν τῇ κτίσει Ἀδάμ.

ΚΕΦ. Ν'. L.

Σίμων Ὀνίȣ υἱὸς ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας,
Ὃς ἐν ζωῇ αὐτȣ̃ ὑπέῤῥαψεν οἶκον,
Καὶ ἐν ἡμέραις αὐτȣ̃ ἐςερέωσε ναὸν,
2. Καὶ ὑπ' αὐτȣ̃ ἐθεμελιώθη ὕψος διπλῆς,
Ἀνάλημμα ὑψηλὸν περιβόλȣ ἱερȣ̃·
3. Ἐν ἡμέραις αὐτȣ̃ ἠλαττώθη ἀποδοχεῖα ὑδάτων,
Λάκκος ὡσεὶ θαλάσσης τὸ περίμετρον·
4. Ὁ φροντίζων τȣ̃ λαȣ̃ αὐτȣ̃ ἀπὸ πλώσεως,
Καὶ ἐνισχύσας πόλιν ἐν πολιορκήσει. ἐμπολιορκῆσαι
5. Ὃς ἐδοξάσθη ἐν περιςροφῇ λαȣ̃,
Ἐν ἐξόδῳ οἴκȣ καταπετάσματος·

v. 6. ſtich. 3. Ἰηρεμίȣ) ἱερεμίου. v. 7. ſtich. 3. ἀπολύειν) ἀπολλύειν. v. 10. ſtich. 3. Παρεκάλεσαν γὰρ) παρεκάλεσε δὲ. ibid. ſtich. 4. ἐλυτρώσαντο) ἐλυτρώσατο. v. 12. ſtich. 2. & 3. πύργον ἀνύψωσαν ναὸν) οἶκον καὶ ἀνύψωσαν λαὸν. v. 14. in Rom. οὐδὲ εἷς ἐκτίσθη οἷος ἐνὼχ τοιȣ̃τος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ γὰρ αὐτὸς ἀνελήφθη ἀπὸ τῆς γῆς. v. 15. ἐγενήθη) ἐγεννήθη. CAP. L. v. 1. ὁ ἱερεὺς) ἱερεύς. ibid. ſtich. 3. ναόν) τὸν ναόν. v. 3. ἀποδοχεῖα) ἀποδοχεῖον. ibid. ſtich. 2. Λάκκος) χαλκός. v. 5. Ὃς) ὡς.

6. Ὡς ἀστὴρ ἑωθινὸς ἐν μέσῳ νεφέλης,
Ὡς σελήνη πλήρης ἐν ἡμέραις,
7. Ὡς ἥλιος ἐκλάμπων ἐπὶ ναὸν ὑψίστου,
Ὡς τόξον φωτίζον ἐν νεφέλαις δόξης·
8. Ὡς ἄνθος ῥόδων ἐν ἡμέραις νέων,
Ὡσεὶ κρίνα ἐπ' ἐξόδῳ ὕδατος,
Ὡς βλαστὸς Λιβάνου ἐν ἡμέραις θέρους·
9. Ὡς πῦρ καὶ λίβανος ἐπὶ πυρείου,
Ὡς σκεῦος χρυσίου ὁλοσφύρητον,
Κεκοσμημένον παντὶ λίθῳ πολυτελεῖ·
10. Ὡς ἐλαία ἀναθάλλουσα καρπούς,
Καὶ ὡς κυπάρισσος ὑψουμένη ἐν νεφέλαις.
11. Ἐν τῷ ἀναλαμβάνειν αὐτὸν στολὴν δόξης,
Καὶ ἐνδιδύσκεσθαι αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος, καύματος
Ἐν ἀναβάσει θυσιαστηρίου ἁγίου
Ἐδόξασε περιβολὴν ἁγιάσματος·
12. Ἐν δὲ τῷ δέχεσθαι μέλη ἐκ χειρῶν ἱερέων,
Καὶ αὐτὸς ἑστηκὼς παρ' ἐσχάρᾳ βωμοῦ,
Κυκλόθεν αὐτοῦ στέφανος ἀδελφῶν,
Ὡς βλάστημα κέδρων ἐν τῷ Λιβάνῳ,
Καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν ὡς στελέχη φοινίκων·
13. Καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν ἐν δόξῃ αὐτῶν,
Καὶ προσφορὰ Κυρίου ἐν χερσὶν αὐτῶν
Ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ·
14. Καὶ συντέλειαν λειτουργῶν ἐπὶ βωμῷ,
Κοσμῆσαι προσφορὰν ὑψίστου παντοκράτορος,
15. Ἐξέτεινεν ἐπὶ σπονδείου χεῖρα αὐτοῦ,
Καὶ ἔσπεισεν ἐξ αἵματος σταφυλῆς·
Ἐξέχεεν εἰς θεμέλια θυσιαστηρίου
Ὀσμὴν εὐωδίας ὑψίστῳ παμβασιλεῖ.
16. Τότε ἀνέκραγον οἱ υἱοὶ Ἀαρών,
Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς ἤχησαν,
Ἀκουστὴν ἐποίησαν φωνὴν μεγάλην
Εἰς μνημόσυνον ἔναντι ὑψίστου·
17. Τότε πᾶς ὁ λαὸς κοινῇ κατέσπευσαν,
Καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν,
Προσκυνῆσαι Κυρίῳ παντοκράτορι,
Θεῷ ὑψίστῳ·
18. Καὶ ἤνεσαν οἱ ψαλτῳδοὶ ἐν φωναῖς αὐτῶν,
Ἐν πλείστῳ ἤχῳ ἐγλυκάνθη μέλος· οἴκῳ ἐμεγαλύνθη
19. Καὶ ἐδεήθη ὁ λαὸς Κυρίου ὑψίστου
Ἐν προσευχῇ κατέναντι ἐλεήμονος,
Ἕως συντελεσθῇ κόσμος Κυρίου,
Καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἐτελείωσαν.
20. Τότε καταβὰς ἐπῆρε χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ χεῖρα πᾶσαν ἐκκλησίαν υἱῶν Ἰσραήλ,

Δοῦναι

v. 7. stich. 2. Ὡς τόξον) præmittit καί. v. 8. stich. 2. Ὡσεὶ) ὡς. ibid. ἐξόδῳ) ἐξόδων. v. 9. πυρείου) πυρός. v. 11. stich. 2. καύματος) καυχήματος. v. 12. stich. 2. ἑστηκὼς) ἑστώς. ibid. stich. 4. κέδρων) κέδρον. v. 14. ἐπὶ βωμῷ) ἐπὶ βωμῶν. v. 16. οἱ υἱοὶ) υἱοί. v. 17. κατέσπευσαν) κατέσπευσε. ibid. stich. 3. Κυρίῳ) τῷ κυρίῳ αὐτῶν. ibid. ὑψίστῳ) τῷ ὑψίστῳ. v. 18. Ψαλτῳδοὶ) ψαλμῳδοί. ibid. stich. 2. ἐμεγαλύνθη) ἐγλυκάνθη. v. 20 stich. 1. in Rom. τότε καταβὰς ἐπῆρε χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἐκκλησίαν υἱῶν ἰσραήλ.

Κυρίῳ Δοῦναι εὐλογίαν Κυρίου ἐκ χειλέων αὐτοῦ,
Καὶ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ καυχήσασθαι·
ἐδευτέρωσεν ἐπὶ 21. Καὶ ἐδευτέρωσαν ἐν προσκυνήσει,
† Ἐπιδείξασθαι † Ἐπιδέξασθαι τὴν εὐλογίαν παρὰ ὑψίστου·
22. Καὶ νῦν εὐλογήσατε τῷ Θεῷ πάντων
Τῷ μεγάλα ποιοῦντι πάντη,
Τὸν ὑψοῦντα ἡμέρας ἡμῶν ἐκ μήτρας,
Καὶ ποιοῦντα μεθ' ἡμῶν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
23. Δώη ἡμῖν εὐφροσύνην καρδίας,
Καὶ γενέσθαι εἰρήνην ἐν ἡμέραις ἡμῶν
Ἐν Ἰσραὴλ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος·
24. Ἐμπιστεῦσαι μεθ' ἡμῶν τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
αὐτοῦ Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν λυτρωσάσθω ἡμᾶς.
25. Ἐν δυσὶν ἔθνεσι προσώχθισεν ἡ ψυχή μου,
Καὶ τὸ τρίτον οὐκ ἔστιν ἔθνος·
26. Οἱ καθήμενοι ἐν ὄρει Σαμαρείας, καὶ Φυλιστιεὶμ,
Καὶ ὁ λαὸς ὁ μωρὸς ὁ κατοικῶν ἐν Σικίμοις.
27. Παιδείαν συνέσεως καὶ ἐπιστήμης
Ἐχάραξα Ἐχάραξεν ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ
Ἰησοῦς υἱὸς Σειρὰχ Ἐλεάζαρ ὁ Ἱεροσολυμίτης,
Ὃς ἀνώμβρησε σοφίαν ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ.
28. Μακάριος ὃς ἐν τούτοις ἀναστραφήσεται, καὶ θεὶς αὐτὰ ἐπὶ καρδίαν αὐτοῦ σοφισθήσεται·
29. Ἐὰν γὰρ ταῦτα ποιήσῃ, πρὸς πάντα ἰσχύσει, ὅτι φῶς Κυρίου τὸ ἴχνος αὐτοῦ,
Καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ἔδωκε σοφίαν.
Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο, γένοιτο.

ΚΕΦ. ΝΑ'. LI.

Προσευχὴ Ἰησοῦ υἱοῦ Σιράχ.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε βασιλεῦ, καὶ αἰνέσω σε Θεὸν τὸν σωτῆρά μου, Ἐξομολογοῦμαι
Ἐξομολογοῦμαι τῷ ὀνόματί σου·
2. Ὅτι σκεπαστὴς καὶ βοηθὸς ἐγένου μοι,
Καὶ ἐλυτρώσω τὸ σῶμά μου ἐξ ἀπωλείας, καὶ ἐκ παγίδος διαβολῆς γλώσσης,
Ἀπὸ χειλέων ἐργαζομένων ψεῦδος, καὶ ἔναντι τῶν παρεστηκότων
Ἐγένου μοι βοηθὸς, 3. καὶ ἐλυτρώσω με
Κατὰ τὸ πλῆθος ἐλέους καὶ ὀνόματός σου,
Ἐκ βρυγμῶν ἑτοίμων εἰς βρῶμα, ἕτοιμον
Ἐκ χειρὸς ζητούντων τὴν ψυχήν μου,
Ἐκ πλειόνων θλίψεων ὧν ἔσχον,

v. 20. stich. 3. καυχήσασθαι) καυχᾶσθαι. v. 21. ἐπὶ προσκ.) ἐν προσκυνήσει. v. 22. stich. 2. & 3. πάντων μεγάλα ποιοῦντι) πάντες τῷ μεγαλοποιοῦντι. v. 26. καὶ Φυλιστιεὶμ) καὶ deest. ibid. stich. 2. ὁ μωρὸς) μωρός. v. 27. stich. 3. Ἐλεάζαρ ὁ) non habet. v. 28. καὶ θεὶς) καὶ ὁ θείς. v. 29. ταῦτα) αὐτά. CAP. LI. Inscr. Σιρὰχ) σειράχ. v. 1. Ἐξομολογοῦμαι) Ἐξομολογήσομαι. ibid. αἰνέσω) addit σε. v. 2. stich. 2. ἀπωλείας) ἀπελείας. ibid. stich. 4. Ἐγένου βοηθὸς) ἐγένω μοι βοηθός. v. 3. stich. 3. ἕτοιμον) ἑτοίμων.

4. Ἀπὸ πνιγμοῦ πυρᾶς κυκλόθεν,
Καὶ ἐκ μέσου πυρὸς οὗ οὐκ ἐξέκαυσα,
5. Ἐκ βάθους κοιλίας ᾅδου,
Καὶ ἀπὸ γλώσσης ἀκαθάρτου καὶ λόγου ψευδοῦς.
6. Βασιλεῖ διαβολὴ ἐκ γλώσσης ἀδίκου·
Ἤγγισεν ἕως θανάτου ἡ ψυχή μου,
Καὶ ἡ ζωή μου ἦν σύνεγγυς ᾅδου κάτω.
7. Περιέσχον με πάντοθεν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν·
Ἔβλεπον εἰς ἀντίληψιν ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἦν.
8. Καὶ ἐμνήσθην τοῦ ἐλέους σου Κύριε,
Καὶ τῆς ἐργασίας σου τῆς ἀπ᾽ αἰῶνος·
Ὅτι ἐξαιρῇ τοὺς ὑπομένοντάς σε,
Καὶ σώζεις αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν·
9. Καὶ ἀνύψωσα ἀπὸ γῆς ἱκετείαν μου,
ἀπὸ ἀθανάτου Καὶ ὑπὲρ θανάτου ῥύσεως ἐδεήθην·
10. Ἐπεκαλεσάμην Κύριον πατέρα κυρίου μου,
Μή με ἐγκαταλιπεῖν ἐν ἡμέραις θλίψεως,
Ἐν καιρῷ ὑπερηφάνων ἀβοηθησίας·
11. Αἰνέσω τὸ ὄνομά σου ἐνδελεχῶς,
Καὶ ὑμνήσω ἐν ἐξομολογήσει·
Καὶ εἰσηκούσθη ἡ δέησίς μου.
12. Ἔσωσας γάρ με ἐξ ἀπωλείας,
ἐξελοῦμαι Καὶ ἐξείλου με ἐκ χειρὸς πονηροῦ (καὶ ἐξείλου με)·
Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι, καὶ αἰνέσω σοι, καὶ εὐλογήσω τῷ ὀνόματι Κυρίου.
13. Ἔτι ὢν νεώτερος πρὶν ἢ πλανηθῆναί με,
Ἐζήτησα σοφίαν προφανῶς ἐν προσευχῇ μου·
14. Ἔναντι ναοῦ ἠξίουν περὶ αὐτῆς,
Καὶ ἕως ἐσχάτων ἐκζητήσω αὐτήν.
15. Ἐξ ἄνθους ὡς περκαζούσης σταφυλῆς, ἕως
Ηὐφράνθη ἡ καρδία μου ἐν αὐτῇ·
Ἐπέβη ὁ πούς μου ἐν εὐθύτητι,
Ἐκ νεότητός μου ἴχνευον αὐτήν.
16. Ἔκλινα ὀλίγον τὸ οὖς μου καὶ ἐδεξάμην,
Καὶ πολλὴν εὗρον ἐμαυτῷ παιδείαν·
17. Προκοπὴ ἐγένετό μοι ἐν αὐτῇ·
Τῷ διδόντι μοι σοφίαν, δώσω δόξαν.
18. Διενοήθην γὰρ τοῦ ποιῆσαί με αὐτήν,
Καὶ ἐζήλωσα τὸ ἀγαθὸν, καὶ οὐ μὴ αἰσχυνθῶ.
19. Διαμεμάχηται ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῇ, διαμεμάχισαι
Καὶ ἐν ποιήσει μου † διηκριβασάμην·
Τὰς χεῖράς μου ἐξεπέτασα πρὸς ὕψος, † διηκριβησάμην
Καὶ τὰ ἀγνοήματα αὐτῆς ἐπένθησα.
20. Τὴν ψυχήν μου κατεύθυνα εἰς αὐτήν,

Καὶ

v. 4. πυρᾶς) πυρός. v. 7. ſtich. 2. Ἔβλεπον) ἐμβλέπων. v. 8. ſtich. 3. ἐξαιρῇ) ἐξελῇ. ibid. ſtich. 4. ἐχθρῶν) ἐθνῶν. v. 9. ἀπὸ γῆς) ἐπὶ γῆς. ibid. ſtich. 2. ἀπὸ ἀθανάτου) ὑπὲρ θανάτου. v. 12. ſtich. 2. in Rom. καὶ ἐξείλου με ἐκ καιροῦ πονηροῦ. ibid. ſtich. 3. ἐξομολ. σοι, καὶ) σοι deeſt. v. 15. ἕως) ὡς. ibid. ſtich. 4. ἴχνευον) ἴχνευσα. ibid. ſtich. 2. διδόντι) addit μοι. v. 18. ποιῆσαί με) με abeſt. v. 19. διαμεμάχισται) διαμεμάχηται. ibid. ſtich. 2. μου διηκριβησάμην) λιμοῦ διηκριβωσάμην.

Καὶ ἐν καθαρισμῷ εὗρον αὐτήν· (καιρῷ θερισμοῦ.)
Καρδίαν ἐκτησάμην μετ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς·
Διὰ τοῦτο οὐ μὴ ἐγκαταλειφθῶ.

21. Καὶ ἡ κοιλία μου ἐταράχθη τοῦ ἐκζητῆσαι αὐτήν·
Διὰ τοῦτο ἐκτησάμην ἀγαθὸν κτῆμα.

22. Ἔδωκε Κύριος γλῶσσάν μου μισθόν μου,
Καὶ ἐν αὐτῇ αἰνέσω αὐτόν

23. Ἐγγίσατε πρός με ἀπαίδευτοι,
Καὶ αὐλίσθητε ἐν οἴκῳ παιδείας. (αὐλισθήσεσθε)

24. Τί ὅτι ὑστερεῖτε, λέγετε, ἐν τούτοις,
Καὶ αἱ ψυχαὶ ὑμῶν διψῶσι σφόδρα;

25. Ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα·
Κτήσασθε ἑαυτοῖς ἄνευ ἀργυρίου·

26. Τὸν τράχηλον ὑμῶν ὑπόθετε ὑπὸ ζυγόν,
Καὶ ἐπιδεξάσθω ἡ ψυχὴ ὑμῶν παιδείαν·
Ἐγγύς ἐστιν εὑρεῖν αὐτήν.

27. Ἴδετε ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ὅτι ὀλίγον ἐκοπίασα,
Καὶ εὗρον ἐμαυτῷ πολλὴν ἀνάπαυσιν.

28. Μετάσχετε παιδείας ἐν πολλῷ ἀριθμῷ ἀργυρίου·
Καὶ πολὺν χρυσὸν κτήσασθε ἐν αὐτῇ.

29. Εὐφρανθείη ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ,
Καὶ μὴ αἰσχυνθείητε ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

30. Ἐργάζεσθε τὸ ἔργον ὑμῶν πρὸ καιροῦ,
Καὶ δώσει τὸν μισθὸν ὑμῶν ἐν καιρῷ αὐτοῦ.

ΣΟΦΙΑ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΕΙΡΑΧ.

v. 20. stich. 2. & 3. in *Edit. Rom.* transponuntur. ibid. stich. 2. *ἐν καιρῷ θερισμοῦ*) *ἐν καθαρισμῷ.* ibid. stich. 3. *μετ' αὐτῆς*) *μετ' αὐτῶν.* v. 21. *τοῦ*) abest. v. 22. *γλῶσσάν μου*) *γλῶσσάν μοι.* v. 23. stich. 2. *αὐλισθήσεσθε*) *αὐλίσθητε.* v. 24. *Τί ὅτι*) *διότι.* ibid. *λέγετε*) abest.

